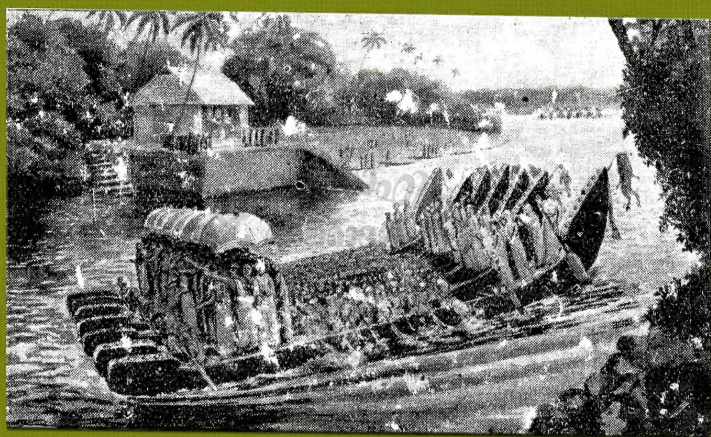

പാട്ടുകൾ

രണ്ടാം വാല്യം

മംഗളോദയം (പ്രൈം) ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

പാട്ടുകൾ

II

1. വഞ്ചിപ്പാട്ട്
2. പാമ്പാട്ട്
3. കളമ്പാട്ട്
4. പലവകപ്പാട്ട്.

പ്രസാധകന്മാർ
 ഹോമകുടുംബം കമ്പനി സ്കൂൾ
 തൃശ്ശിവപേരൂർ

Copyright.

1108-1925

Printed at

The Mangalodayam Press,
 Trichur.

Price 2 0 0

വില 2 0 0

പ്രസ്താവന .

ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ വെട്ടു കിടക്കുന്നതും പണ്ഡിതപാമരന്മാർക്കു് ഒരുപോലെ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ പാടിക്കളിപ്പാനും വായിച്ചുരസിപ്പാനുമായി പ്രസിദ്ധനാകും സരസ്വതാഭമായ പല കവികളും നിർമ്മിച്ചതും ആയ പഴയ പാട്ടുകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. കേരളത്തിൽ പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ പല മട്ടിലും ഒട്ടധികമുണ്ടു്. സ്ത്രീകൾ പാടുന്ന പാട്ടുകളെന്നും പുരുഷന്മാർ പാടുന്ന പാട്ടുകളെന്നും പാട്ടുകളെ രണ്ടു തരമാക്കി തിരിച്ചു് ഒന്നാംവാക്യത്തിൽ സ്ത്രീകൾ പാടുന്ന പാട്ടുകളും രണ്ടാംവാക്യത്തിൽ പുരുഷന്മാർ പാടുന്ന പാട്ടുകളുമാണു ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ തള്ളിച്ചുകൊണ്ടു് ഇത്തരം പാട്ടുകളും അതിന്നു യോജിച്ച വിനോദങ്ങളും നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്നു് അനുഭവപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കാണക്കാലത്തെ കൈകൊട്ടിക്കളിയും തിരുവാതിരക്കാലത്തെ ഉഴിഞ്ഞാൽപ്പാട്ടും വെള്ളം തുടിയും മറ്റും സാധാരണയായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ദുർല്ലഭമായിപ്പോയിട്ടുള്ളതുതന്നെ ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്. കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ഹോക്കിയാൽ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെ ചില വിനോദങ്ങൾ കേരളത്തിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഇതാണു പ്രത്യേകം ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കാൻ കാരണമായതു്.

ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഈ പുസ്തകത്തിന്നു വശ്യമായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചതന്നു ആർട്ടിസ്റ്റ് മിസ്റ്റർ ജി. കൃഷ്ണവാരിയരുടെ മനോധർമ്മത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ചിത്രമെഴുത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയ മിസ്റ്റർ വാരിയർ പുസ്തകങ്ങൾ “ഇല്ലസ്റ്ററേറ്റർ” ചെയ്താനും പ്രാപ്തനാണെന്നും മലയാള അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നമത്തെ പ്രാവശ്യമാണെന്നും പുസ്തകം വായിക്കുന്നവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

മംഗളോദയം പ്രസ്സുകാർ തുടങ്ങിവെച്ച പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ വാല്യമാണ് ഇത്. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തിന്നു യോജിച്ചവിധം ഈ ഗ്രന്ഥാവലിയിൽ പല പുസ്തകങ്ങളും പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുവരുന്നുമുണ്ട്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ }
15-5-'08. } മംഗളോദയം പ്രവർത്തകന്മാർ.

അനുക്രമണിക. പാട്ടുകൾ II.

I. വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

1. നളചരിതം	1 — 10
2. വ്യാസോല്പത്തി	11 — 18
3. കുചേലവൃത്തം	19 — 47
4. കിരാതം	50 — 60
5. നൃഗമോക്ഷം	61 — 68

II. പാനപ്പാട്ടുകൾ.

6. ശ്രീകണ്ഠീ	69 — 90
7. സന്താനദേശപാലം	91 — 110
8. ജ്ഞാനപ്പാന	141 — 154

III. കളമ്പാട്ടുകൾ.

9. കല്ല്യാണസൗഗന്ധികം	155 — 180
10. ബാലിവർജനം	181 — 204
11. ഗരുഡരാമായണം	205 — 224
12. ലക്ഷണാസ്വയംവരം	225 — 238
13. വേദവൃദ്ധം	239 — 254

IV. പലവക പാട്ടുകൾ.

14. ശിലാവതി	255 — 286
15. കുചേലവൃത്തം	287 — 298

16. മൃഷ്ടികമാജ്ജാരായുദ്ധം	299—302
17. സീതാഭൂഷം	303—322
18. വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രമഹിമ	323—352
19. സന്താനശോപാഖം	353—370
20. ചാഞ്ചാലീസംയംവരം	371—388
21. വള്ളോക്കുവി	389—404
22. ഭീമൻകഥ	405—426
23. കൂരിയാറപ്പാട്ട്	427—444
24. ഐവർനാടകം	445—496
25. നളൻകഥ	497—514
26. ബൃഹസ്പതിവാക്യം	515—528

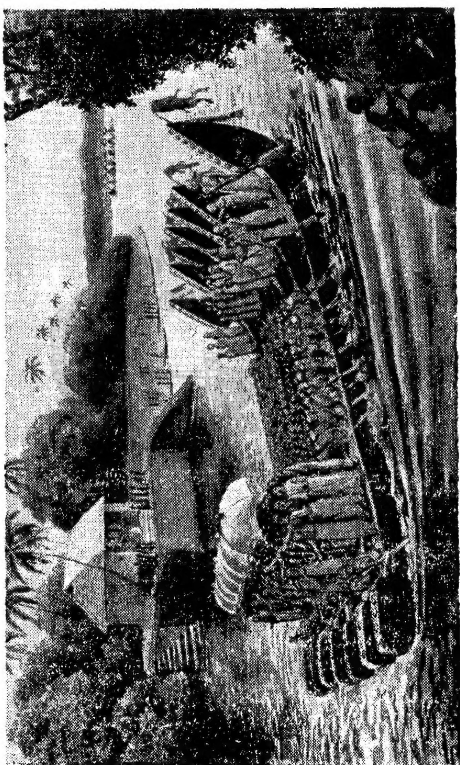

ചിത്രങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്.

- (1) വഞ്ചിപ്പാട്ട്.
- (2) കിളിപ്പാട്ട്.
- (3) പാറപ്പാട്ട്.
- (4) കൂട്ടപോട്ട്.

Scogliera

നളചരിതം.

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്.)

ദന്തളീസ്രപുരന്തണിൽ സന്തതം വാണരുളുന്ന
ദന്തിരാജാനാൻ ദേവൻ തുണച്ചിടേണം
ഭാരതിയും ഗുരുഭൂതന്മാരുമെന്റെ പരദൈവം
വാരിജാക്ഷൻ ഭഗവാൻ വരം നൽകേണം
നൈഷധന്റെ കഥയിന്നു ഭാഷയായ്ഞാൻ ചമക്കുന്നേൻ
ദോഷവേദി ജനങ്ങളും സന്ദായിക്കേണം
വീരസേനാത്മജനായ വീരസേനൻ നളൻ പണ്ടു
പാരിടവും പരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലം
വീരജാക്ഷി ഭൈമിതന്റെ ചാരുരൂപഗുണമെല്ലാം
നാരദൻ ചെന്നുരചനോടറിയിച്ചപ്പോൾ
പുഷ്പബാണപ്രതാപത്താൽ കെൽപ്പുകെട്ടു നൃപനാപ്പോൾ
പുഷ്പവാടിക്കകം പുകു വസിച്ചു ഗുഹം
പൊൻനിറമായൊരു ഹംസം സന്നിധിയിൽവന്നുകൂടി
മന്ദമങ്ങു പിടികൂടി മനവനാപ്പോൾ
ശോകമുൾക്കൊണ്ടരയന്നമാകലമായ് മുറയിട്ടു
പാകവൈരിസമനായ നൈഷധൻമുമ്പിൽ
അന്തരിക്ഷേ ചരിക്കും ഞാനെന്തു ചെയ്തേനപരാധം
എന്തിനായ്തോ മഹീപാല! വധിക്കണെന്നേ

വണ്ണഭേദമിതുകണ്ടു സ്വണ്ണമെന്തെൻ ചിറകെന്നു
 നിണ്ണയിച്ചു ഭവാനെങ്കിലബലംതന്നോ
 പച്ചമാംസം ഭജിപ്പാനാണിറപ്പുയണ്ടെങ്കിലെൻമാംസം
 തുച്ഛമാമിനതുകൊണ്ടും സാധ്യമില്ലല്ലോ
 കുട്ടികളുമെനിക്കില്ല പെട്ടുപോയെൻ കുലനാശം
 പുഷ്ടശോകം വിലപിച്ചാൽ ഫലമില്ലല്ലോ
 സ്രഷ്ടുവാഹൻ മൊഴികേട്ടു തുഷ്ടിപൂണ്ടു വിട്ടുഭൂപൻ
 തൃഷ്ണയോടങ്ങുരചെയ്തു ക്ലിഷ്ടതപോവാൻ
 ഹംസരാജ! ഹിംസചെയ്യാനല്ല നിന്നെപ്പിടിച്ചെടു
 സത്യമായും നിന്നിലുള്ള കൌതുകം കൊണ്ടു
 എന്നുടൻ ദൈന്യവാക്യങ്ങൾ കേട്ടുനന്ദികലൻവൻ
 മന്നവന്തേൻ മുനിൽനിന്നു പർത്തു ഹംസം
 എങ്കിലോ കേട്ടുകൊണ്ടാലും വീരമൊലേ! മഹാരാജ!
 പങ്കജാക്ഷി ദമയന്തിയെന്നൊരു കന്യാ
 അതുതമാമവളുടെ രൂപകാന്തി ഗുണമോത്താൽ
 അപ്സരസ്രീ ജനങ്ങളുമൊപ്പമല്ലേതും
 നാൽമുഖനാത്തരുണിയെ നാവിലാക്കാതിരുന്നതും
 നന്മയേറും തവ ഭാഗ്യമെന്നതേ വേണ്ടു
 പല്ലവാംഗീയവരുകിപ്പോൾ ബാല്യകാലം തരകെട്ടു
 നല്ല താരണ്യവും വന്നങ്ങിണങ്ങീടുന്നു.
 മന്മഥൻ ചെന്നവരുകോരോ തന്മയതപം വരുത്തുന്നു
 കൺമുറഞ്ഞെല്ലിനുമൊട്ടു നന്മകൂടുന്നു
 മന്ദഹാസവിലാസങ്ങൾ സുന്ദരതപം തടവുന്നു
 ചന്ദ്രികയുമതു കണ്ടു റാടുങ്ങീടുന്നു
 മന്ദമന്ദമുരോജങ്ങളെന്നമിച്ചു തുടങ്ങുന്നു

കന്യകയ്ക്കു വിവാഹത്തിൻ കാലവും വന്നു
 ഭാഗ്യവാദാനിധേ! നിന്റെ ഭാഗ്യയാവാവരുക്കേറാം
 യോഗ്യതയുണ്ടതിനേതും സംശയം വേണ്ട
 ധന്യശീലൻ ഭവാൻ ചെന്നാക്കുകയെ വരിക്കേണം
 മന്നവേന്ദ്ര! നിനക്കെന്നേ മതിയായുള്ളു
 ഏവമുണ്ടോ ഭവാറിങ്ങു ഭാവമെന്നാലെറിക്കപ്പോൾ
 ഇവഴിയേ ഗമിക്കേണം കണ്ഡിനന്തനിൽ
 നിന്മഹിമ വിശേഷങ്ങൾ നന്മൊഴിക്കൊണ്ടുതീക്കേണം
 പെണ്മണിതന്മാനൊന്നു മയക്കീടേണം
 ഭൂമിപാലമണേ! നിങ്കൽ പ്രേമമണ്ഡുരയ്ക്കേണം
 യാമി ഞാനൊന്നു ചെല്ലിട്ടാഗമിക്കുന്നേൻ
 വിപ്രവരവചനങ്ങളിപ്രകാരം ശ്രവിച്ചപ്പോൾ
 സപ്രമോദം നളൻതാനുമരുളിച്ചെയ്തു
 കണ്ണിനാനന്ദമായ് റിന്നേ കണ്ടനേരമെറിക്കിന്നു
 കണ്ണസൗഖ്യമതും വന്നു നിന്മൊഴിയാലെ
 സന്മതേ! നിൻക്രിയകൊണ്ടിട്ടെന്മനവും തെളിയേണം
 സമ്മതം നിന്യെറിക്കുള്ളിൽ വരുത്തീടേണം
 ഭീമരാജാത്മജതനിൽ പ്രേമമുള്ളിലുദിക്കയാൽ
 കാമമാൽകൊണ്ടുഴന്നു ഞാൻ മരുവുന്നേരം,
 പത്രിവീര! ഭവാന്റെ മിത്രമായ്ക്കുന്നടുക്കയാൽ
 സിദ്ധമായെന്നുറോരാജ്യമെന്നുറയ്ക്കുന്നേൻ
 ആയതുകൊണ്ടവളേയെൻ പ്രേയസിയായ്ക്കരുത്തുവാൻ
 ആയവണ്ണം പ്രയത്നം നീ തുടങ്ങീടേണം
 ഇത്ഥമുള്ള വചനം കേട്ടുദ്വന്ദനായരയന്നം
 സതപം പോയിദേവേന്ദ്രവത്തനം പുകു

വൃത്രവൈരിവിപിനത്തോടൊത്ത കേളീവനം കണ്ടു
 തത്ര ചെന്നങ്ങൊരുദിക്കിൽ വസിക്കുന്നേരം
 ബന്ധുരാംഗി വരുനോരു ചന്തവുമങ്ങുടൻ കണ്ടു
 അന്തരംഗമതിലേവം ചിന്തയും പൂണ്ടു
 ആരുവാവീ വരുനോരു നാരിമെഴുലിയിവളുടെ
 ചാരുരൂപഗുണം കണ്ടാൽ വിസ്മയംതന്നെ
 ശ്രാമമൂത്രീ കലനോരു ശൈവലമങ്ങൊരുദിക്കിൽ
 പേശലയാസ്തിലസീടുന്നുണ്ടു കാണുന്നു
 തീരവാസികളെയെല്ലാം ചാരവേ ചെന്നടിക്കുന്ന
 ചാരുലോലത്തിരമാലയുണ്ടു കാണുന്നു
 ചഞ്ചളീകത്തരുണന്മാർ ഞെഞ്ചലിപ്പാൻ നിറമുള്ളോ-
 രഞ്ചിതമാമരവിന്ദമുണ്ടുകാണുന്നു
 മത്തഹസ്തിയൊരു ദിക്കിൽ മജ്ജനം ചെയ്താൻ മന്ദം
 മസ്തകമങ്ങുയന്തുനാതുണ്ടു കാണുന്നു
 അംബാരത്തിൽ പ്രതിബിംബം കണ്ടിടുന്നുണ്ടൊരുദിക്കിൽ
 നിർമലമാം പുളിനവുമുണ്ടു കാണുന്നു
 കല്പവങ്ങൊരു ദിക്കിൽ മെച്ചമോടെ കളിക്കുന്നു,
 സ്വപ്നഹാരാവലികളുമുണ്ടു കാണുന്നു
 മരമോരോ വിശേഷങ്ങൾക്കറമില്ല നിരൂപിച്ചാൽ
 ഉറവണ്ണം പുകൾത്തൊറൊട്ടൊവുമില്ലാ.
 പേരൂർത്ത പേരൂർ ഗുണമോരോന്നോർത്തുകണ്ടാലിവരതന്നെ
 പാത്ഥിവേന്ദ്രമകളെന്നും തീർച്ചയും വന്നു.
 കയ്ത്തലത്തിലിനിക്കായ്ചിത്തമോത്തവാല്പം
 ആ സ്ഥലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു സ്വസ്ഥതയോടെ.
 ചേടിമാരുമൊരുമിച്ചുകൂടി മന്ദം കളിയാടി

വേടമാൻകണ്ണിയും പുഷ്പവാടിയിൽ വന്നു
 സ്വപ്നകാന്തിതടവുനോരണ്ഡജത്തേയവൾ കണ്ടു
 പൂണ്ണമോദം വിടിപ്പാനായ്തു നിഞ്ഞുകൂടി
 മനമനമടുക്കുമ്പോളൊന്നു ചാടുമവൻ മെല്ലെ
 ചെന്നു ചെന്നുണ്ടുത്തീടും പിന്നെയും പിന്നെ.
 ബന്ധുരാംഗി നടന്നേവം ബുദ്ധിമുട്ടി ദമയന്തി
 സാധ്യമില്ലെന്നൊരു ഭാവമവൾക്കും വന്നു.
 ദാസിമാരോടകന്നൊട്ടു ഭൂരെയായി തരണാംഗി
 ഹാസപൂർവ്വമുറച്ചൊരു ഹംസമന്നേരം.
 ബന്ധുരാംഗിയിനി നിയ്ക്കിങ്ങെന്നു ഭാവിച്ചടുക്കുന്നു
 ഹന്ത! നിന്റെ മതിമോഹം ഫലിച്ചിട്ടുമൊ.
 ഭേദമാശ്ലേ ചരിക്കുന്ന ദിവ്യമായ വിഹംഗത്തെ
 കേവലം നീ വിടിപ്പാനോ തുടങ്ങിടുന്നു.
 അമ്പിളിയെപ്പിടിച്ചോരു പമ്പരമായ് ചമപ്പാനും
 ഇമ്പമോടേ തുറിയും നീ ശങ്കയില്ലേതും.
 കൊങ്കകളിങ്ങുരസിവന്നുരുച്ചതറിയാതെ
 പങ്കജാക്ഷി കളിക്കുന്നു വൈതാലപ്പോലേ.
 കൊണ്ടൽവേണി കളിയല്ലിക്കണ്ടതല്ലാ കളഹംസം
 ഉണ്ടനോകം മഹത്വങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടാലും.
 പണ്ഡരീകാസന്തൻ പുണ്യവാഹമഹമെന്നു
 പൂണ്ണചന്ദ്രാനന്ദോ! ഞാപേ! ധരിച്ചുകൊൾക.
 മാന്യനായ നാളൻതന്റെ മന്ദിരേ ഞാൻ മരുവുന്നു
 നന്ദിയേറും വിമിശ്ചന്റെ നിയോഗത്താലേ.
 തൽപുരസ്ത്രീകളെയെല്ലാമൽഭൂതമാം ഗതിശാസ്ത്രം
 അഭ്യസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു തത്ര ഞാനിപ്പോൾ

സത്യപോകസ്ഥിതിയോത്താലിത്ര സൗഖ്യം വരുന്നില്ല
 സത്യമെന്നാൽ സ്വപ്നവാസം വളരെയൊഴെ
 ഉമ്പർക്കോനും മടിക്കാതെ കമ്പിടുന്നു നളന്ദമുഖിൽ
 വമ്പരായ മഹീശനാരെന്തയോ പിന്നെ
 മന്നിലോരോ തരുണിമാർ മനവനൊക്കൊതിക്കുന്നു
 മന്മഥാത്തി പിടിപെട്ടു കഴങ്ങിടുന്നു.

അകമറികളിലൊന്നും ലക്ഷ്യമില്ലാ നുവനിപ്പോൾ
 ദുഃഖമൊരു നിറക്കെന്നേ പാവാനുള്ള (ൻ
 വൈരസേനി താറിക്കൊത്ത നാദീരത്നം തെരഞ്ഞീ ഞാ
 പാരിലെല്ലാം ചരിച്ചിങ്ങു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ഉത്തമസ്ത്രീമണേ! നിന്റെ മിത്രമേഖ ജനമെന്ന -
 ഞ്ഠത്തളിരിൽ നിറച്ചെന്നെ വിശ്വസിപ്പിച്ചാലും
 സത്യമെന്നോടുകൂടിയൊന്നുപോലും മടിക്കേണ്ടാ
 പാത്തു കാലം കളയുന്നതെന്തിനു പാഴിൽ
 പക്ഷിവിരവിവൻ നിന്റെ പക്ഷമായങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
 പക്ഷുളാക്ഷി നിറക്കെല്ലാം ഭദ്രമേയുള്ളു.

ഏവമോരോ വചനങ്ങളാവിരാജൻ തകർത്തപ്പോൾ
 സാവധാനമുരചെയ്തതുടങ്ങി ഭൈരി.

എങ്ങിനെ കന്യക ഞാനിന്നിംഗിതങ്ങളൊക്കുന്നു
 ഭംഗിയല്ലാ നിരൂപിച്ചാലെന്നിരിക്കുന്നു.

ഒട്ടാകാൽ നളനെന്നു കേട്ടു കേട്ടു കൊതിച്ചു ഞാൻ
 മട്ടലർ സായകച്ചൂടും തട്ടി വാഴുന്നു

ഇഷ്ടബന്ധുജനമൊന്നും പാട്ടിലില്ലാത്തൊഴുന്നു ഞാൻ
 കഷ്ടകാലമൊഴിഞ്ഞുയിന്നെന്നു തോന്നുന്നു.

ബാഹുജന്റെ മകളേവമീഥിതത്തൊക്കൊടുത്തപ്പോൾ

പ്യാഹരിപ്പാനൊരുവെട്ടു വിരംഗാധിശൻ
 പുളിമാൻകണ്ണിയാളേ! നിന്നുള്ളിലുളോരഭിലാഷം
 കള്ളമെല്ലാം കളഞ്ഞോ നീ കഥിച്ചിടുന്നു
 ഇന്ദുവംശമണിതണിൽച്ചേന്നു നിന്റെ മനമെങ്കിൽ
 വന്നടുത്തു ശുഭകാലമെന്നു കല്പിക്കാം
 കാന്തികൾകൊണ്ടവനോടു കാമനേതും ശരിയല്ലാ
 കാന്തനാവാനു നളൻതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടാ
 ഇന്ദ്രവിന്ദാണിക്കു ചേരുമിന്ദിരകച്ചുതൻ ചേരും
 ഇന്ദുചൂഡൻ ഭഗവാൻമുഖമുഖം ചേരും
 യാമിനിക്കു ശശിചേരുമാപഗർഭംബുധി ചേരും
 കോമളാംഗി! വിനയോത്തരാൽ ധൈര്യൻ ചേരും
 താമ്രപാണി! പരൻനിന്റെ വല്ലഭനായനാകിൽ
 താമ്രചൂഡമരയന്നപ്പിടക്കും ചേരും
 എന്നു വേണ്ടു പിതാവായ മനവന്റെ വിധോഗത്താൽ
 അന്യഭൂപാലകൻ വിന്നേ വരിച്ചെന്നാകിൽ
 കനകകൊണ്ടും നിനക്കപ്പോളുഗ്രമാതപം വരുത്തുണ്ടോ
 വന്നതായി താമെന്നങ്ങരയ്ക്കും വിജയം
 ഇപ്പറഞ്ഞ മൊഴിയെല്ലാം നിഷ്പലമായുരുമപ്പോൾ
 ഇപ്പരിഷ്കരണോ പാരമിമുപ്പം വന്നു.
 ഇഷ്ടലഭണേ പതിയോടുകൂടി നന്നായ് രമിച്ചിടാം
 ദോഷമെന്തു നിനക്കൊന്നു ഭവിപ്പാനുള്ളു.
 വൈരസേനിക്കുമങ്ങേറാം വൈരമെങ്കൽ വരുമെന്നാൽ
 സൈപരവും പോയ് മമ രാജസേവയും പൊങ്ങി.
 ദോഷൊന്നു ജനമെല്ലാം പോഷമെന്തു തുടങ്ങിടും

ശേഷമെന്തൊന്നുറിയാടുന്തോന്നു ഞാനിപ്പോൾ
 ഇപ്രകാരമനന്തം വന്നുൽഭവിക്കുമിവയെല്ലാം
 ഉല്പലാക്ഷി വിനാശ്യല്ലോ മടിക്കുന്നു ഞാൻ
 കണ്ടു കണ്ടങ്ങിരിക്കുന്നു കണ്ടിലങ്ങു വൃഥാ ചെന്നു
 കണ്ടിവാർകേൾ! ചാടീടുന്നെന്തിനായ്ക്കോ ഞാൻ
 അന്ധജന്മത്തിൽ മൊഴിയൊന്നിവണ്ണമാകണുനം ചെയ്തു
 ഗണ്യഭാവം വെടിഞ്ഞൊന്നു പാഞ്ഞാളല്ലോ
 ചിത്തതാരിലുംപ്പെട്ടുമാത്രമുണ്ടെന്നറിവാറൊ
 ലണ്ണവണ്ണ! ഭവാനോരോന്നും ചെയ്യുന്നു
 പഞ്ചലമില്ലിവിടെയെൻറ ഹെഞ്ചകമൊന്നിച്ചുകിടാൻ
 പഞ്ചബാണൻ വിനാശാലും പ്രയാസംതന്നെ
 കിന്തു ബന്ധുജനമെല്ലാമന്തരായിഭവിച്ചാലും
 അന്തരംഗമതിലിന്നു കൂസലുമില്ല
 മൽഭജംകൊണ്ടൊരു മാലുമ്പ്പണം ചെയ്യണമെന്നാൽ
 മൽപ്രിയനാം നാളൻതൻറ ഗളത്തിലുള്ള
 ഇത്ഥമോരോ വിഷാദങ്ങളോത്തു വില്ലാതുടൻ ചെന്നീ-
 വത്തമാനം നുവൻ തന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കു നീ
 ഔഷധീശമുഖി തൻറ ഭാഷിതങ്ങളിവയെല്ലാം
 തോഷമോടെ കേട്ടുകൊണ്ടു തിരിച്ചു ഹംസം
 പാത്തലാധീശനെക്കണ്ടു പാത്തയെല്ലാമറിയിച്ചു
 യാത്രയുമങ്ങുണത്തിച്ചു തിരിച്ചു മെല്ലെ
 താമരപ്പൂ മകനുണ്ണി മാമുവീനാതു കാലം
 കാമചാരി പുറപ്പെട്ടു ശക്തൊക്കൊന്നാൻ
 പവ്വതനൊമൊരുമിച്ചു പവ്വതാഗ്രേ പുരേ ചെന്നു
 പൂവ്വമോരോ വിശേഷങ്ങൾ പാഞ്ഞുകൂടി
 ഇന്ദുബിംബമുഖിഭീമാന്ദിവിതൻ കഥയാകും

നന്നധരാമൃതമഞ്ചൊടെടുത്തു വിന്നെ
 വിണ്ണവർ നായകൻ തന്റെ കണ്ണരസ്സ് രാഗരാത്തിങ്കൽ
 പൂണ്ണമാമ്മാറുടൻ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു പോന്നു.
 കാതരാക്ഷീകഥ കേട്ടു കൌശികൻ താറാതുവോരം
 ചൂതബാണക്കണയേറു ചൂണയും കെട്ടു
 അത്തരങ്ങീമണിതന്നിൽ ചിത്തരാഗമവഹോത്തു
 റോത്തു ദേവാംഗനാമാരിലാസ്ഥയുമപ്പോൾ
 കൃഷ്ണജനാവെഗുപ്പാറായ് തുണ്ണിയോടങ്ങടുത്തപ്പോൾ
 കൃഷ്ണവർത്മാവിനുമുള്ളിൽ തുണ്ണയാൽതീന്നു.
 അന്തകന്താനന്തവികന്തസ്സുപരമം മാൽക്കടൽക്കുള്ളിൽ
 നീന്തി നീന്തിത്തുടിച്ചേറും താന്തിയും വന്നു
 അപ്പതിക്കു മലർബാണത്തിപ്പിടിപെട്ടയന്നപ്പോൾ
 ചൊല്ലെറ്റും ബാധപമൊട്ടു കൂടിപ്പാറായി
 ദിക്പതികളിവരെല്ലാം ദുഷ്ടകന്റെ വിധോഗത്താൽ
 അപ്പൊഴേ താൻ പാറപ്പെട്ടു ഭൈരവിയേ വേർപ്പാൻ
 വട്ടമൊത്ത പരിചയിലെട്ടിരട്ടി മിഴി രണ്ടും
 ഇടുരുട്ടിയവനൊന്നു വട്ടമിട്ടപ്പോൾ
 അഷ്ടദിക്കുകളിൽച്ചെന്നു പട്ടണം ചെയ്ത മാറുളോ-
 രട്ടഹാസങ്ങളും തുകിക്കയത്തുകൂടി!
 രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നോറിങ്ങൽ പാൽക്കും പരിഷ്കത്തെ
 കണ്ടതില്ലേ പണയത്തിലല്ലെടാ മൃഗം
 പാക്കെടാ റീ ദുരാത്ഥാവേ! വാക്കിനേതും ഭയമില്ല
 തിക്കടലിലുടവിപ്പോളാക്കുവൻ വിന്നെ
 ഉൽക്കടവിക്രമനാരാം മൽഭടന്മാരുടെത്തന്നാൽ
 ദുഷ്ടഭടമേതുമില്ലെന്നോ വിചാരിക്കുന്നു (ണ്ടു
 തണ്ടു പാറം ചെരുത്തോരു കൊണ്ടൽ പർവ്വണിയെക്ക
 രണ്ടര പാഴികകുള്ളിൽ വന്നുകൊണ്ടാപ്പം

ആശതന്റെ പതിയാകും ചാശചാണിയതുനേരം
 ആതു കോവീച്ചരചനോടടുച്ചിപ്പൊയ്ക്ക
 കീഴെപ്പോലേ! വിശേഷിച്ചു മോശമെന്തു വരാനുള്ള
 പേശലാശിയേയും കണ്ടുപോന്നുവെന്നാകിൽ
 ദുർമ്മതേ! റിൻ തൊഴിലൊന്നും റിൻമലനായുതവീടും
 അമ്മഹായകനോടു കൂടുകയില്ല
 കോപമായിട്ടുചെയ്യന്റെ ചാപനിമുക്കുമാം നല്ല
 ശാപബാണം തടുത്താലും ഭവാറിക്കാലം
 ഇത്തരം ദേവകളെല്ലാം നേർത്തടുത്തു കടുത്തപ്പോൾ
 പാതമിവേന്ദ്രൻ വിയത്തേറ്റം ചമഞ്ഞാനല്ലോ.
 ക്ഷോണിതനിൽ വഴിപോലെ വീണ്ടു താണങ്ങുടൻ വരൂ -
 പാണി! തന്നോടിവണ്ണമക്ഷോണിപൻ ചൊന്നാൻ
 കല്പനയെങ്ങിനെയെന്നാലപ്രകാരം നടത്തീടാം
 അല്ലനാം ഞാൻ മഹാമാരിൽ തൽപരനല്ലോ
 ദിക്പതികൾക്കതാരിലുപ്രിയം വേണ്ടൊരു ലേശം
 ഇപ്പൊഴേ പോയ്ക്കുമാറാനോടാലുവെ ചെയാലും
 മന്നവൻ ചൊന്നതു കേട്ടു മന്ദഹാസം പൂണ്ടു മന്ദം
 ഒന്നിവണ്ണമുചെയ്തു മരേന്ദ്രൻ മോദാൽ
 വീരസോദമജ വീര റീരസം വേണ്ടൊരു തെല്ലും
 ധീരനാം റിന്നെ ഞാനിന്നു വിശ്വസിക്കുന്നേൻ (നെ:
 കൊണ്ടൽവേണീമണിയാകും ദേവിയല്ലാതൊരാൾ റി
 കണ്ടറിയില്ലതുകൊണ്ടു കുന്ദിതം വേണ്ടാ
 തികൾവംശധിപനെന്നു ശങ്കയുണ്ടാകരുമില്ലാ
 തികൾബിംബനാന്നക്കുമെന്നറിഞ്ഞുകൊൾക.

വ്യാസോൽപത്തി

അമ്പിളിത്തെല്ലണിയന്ന തമ്പുരാന്റെ മകനാറാ -
കൊമ്പനുണ്ണിത്തമ്പുരാറെ! കുന്ദിടന്നു ഞാൻ
ഇമ്പമമ്പോടയത്തേണം കമ്പമെല്ലാമൊഴിച്ചെന്റെ
മുമ്പിൽ വന്നു വിളങ്ങേണം കവിതപം ചൊല്ലാൻ.
നല്ല മീൻകണ്ണിയാം വാണി! നല്ലപോലെ തുണയ്ക്കേണം
നല്ലതും വല്ലതായിടം ധീ തുണയ്ക്കാത്താൽ
വ്യാസനും ഗുരുക്കന്മാരുമീശ്വരമീശപരിയോടെ -
ന്നാശയത്തിലഴകോടെ വാസം ചെയ്യേണം.
ചൊല്ലൊങ്ങും തിച്ചുരമതം മുപ്പാരിനടയോറെ! അ -
യ്യപ്പാ റിൻ കഴലിണ ഞാനെപ്പോഴും വന്ദേ
കാറുമോളം പെരുത്തുള്ള കായലിൽ തമ്പുരാക്കന്മാ -
രൂറുമായോരോടിവെച്ചു കളിക്കുന്നേരം
രണ്ടു നാലല്ലാവധി തണ്ടുവെച്ചു വലിക്കുമ്പോൾ
മിണ്ടാതെ വലിക്കുന്നേരം വലച്ചലേറും
പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടു വലിച്ചെങ്കിലോ വലച്ചുലിന്നു -
കോട്ടമുണ്ടാമതിന്നൊരു പാട്ടു പാടുമ്പോൾ.
കേട്ടുകൊൾവിനൊകിലെന്റെ കൂറുകാരെല്ലാതും നിങ്ങ -
ളേറു പാടിക്കൊൾവിൻ താളം കോട്ടം കൂടാതെ
പണ്ടു പരിചരായോരൊമ്പന്റെ മകളായി -
ട്ടുണ്ടായിപോലൊരു, മുകോൻജാതിയിൽ, കന്യ
ഉപ്പുശീ മേനകായെന്നല്ല പുരസ്ത്രീവർഗ്ഗങ്ങളും

സ്വർഗ്ഗമവളെക്കണ്ടാൽ നാണിപ്പൊളിക്കും.
 കാരാക്കും തലമുടിയും പൂച്ചൊക്കും മേറിയും നല്ല
 മാറൊക്കും മുലയും കണ്ടാൽ സല്ലോരു പെണ്ണ്
 കാളിയെന്നു പേരുമിട്ടു വളർത്തു മുക്കോനവളെ
 കാളിനിയിൽ വഞ്ചി കടത്തിട്ടുവാറാക്കി
 രാജവുമൊഴുകുമുള്ള കാളിനിയിൽ കടത്തുവാൻ
 കാളിയാമവൾക്കു ചൊരും പേടിയുമില്ല.
 മത്സ്യഗന്ധമവൾക്കോരമുണ്ടതു കാരണം പിന്നെ
 മത്സ്യഗന്ധിയെന്നു പേരും പ്രസിദ്ധമായി.
 മാടൊക്കും മുലയാൾ വിളയാടി കാളിനിപ്പുഴയി-
 ലോടവും കടത്തി വഴിപോക്കുരെയെല്ലാം
 അങ്ങിനെ വഴുന്ന കാലം മാമുവി പാശരണം -
 മങ്ങഴുന്നെള്ളിനാൻ വഴിപോക്കു നായിട്ട്
 പേടമാൻകണ്ണിയെ ചിന്നാൽക്കൊടിപോലെ കണ്ടുവോരം
 താടിക്കാരായോ! തല കണക്കിപ്പോയി.
 എന്തിനെന്നു മുലമെന്നതന്തരംഗംകൊണ്ടുമുവി
 ചിന്തചെയ്തപ്പോളറിഞ്ഞു കാരണമെല്ലാം
 മനവനു പരിചാൻതന്നുടെ മകളാണിവിൾ
 ഇന്നു മുക്കോൻജാതിയിലായെന്നതേയുള്ള
 പാലാഴിയിൽ പള്ളികൊള്ളും പത്മയാഭവിവളിലി-
 കാലമവതാരം ചെയ്യാൻ ഭാവിച്ചീടുന്നു;
 എന്നുടെ തായനായിട്ടെന്നതറിഞ്ഞുമുവീന -
 നാനതമുലയാളോടു ചോദിച്ചു മെല്ലെ
 ആരെടിയിന്നിരിക്കവിൽ തോണി കടത്തുന്നതെന്നു
 പാശാതെ കേട്ടുവൾ ചൊന്നു 'കൂടിയ'െന്നും

ഹോരവം സന്ധ്യയടുത്തു വാരിയുത്തു കൊള്ളുവാനും
 ഹോരം നീക്കം വരും വെക്കും കടത്തീടേണം
 വെള്ളത്തിലേറുന്ന പേടിയുള്ളവനാകുന്നു ഞാനും
 പുളിമാൻകണ്ണുള്ള നീയും ഞാപേ കോവു
 എന്നതു കേട്ടവർ മുറിതന്നെയത്തോണിയിലേറി
 സുന്ദരി വഞ്ചിയും വീക്കിത്തുഴയുണേരും
 തിങ്ങിപ്പൊങ്ങി മാപ്പിടത്തിൽ വിങ്ങുന്ന മുലകൾ രണ്ടും
 പൊങ്ങിത്താഴുന്നതും കണ്ടു മയങ്ങിപ്പോയി.
 ചാരുവാം കണ്ണിനെ, മധുകോരിച്ചൊരിയുമധരം,
 മാറന്റെ വില്ലിനെ വെല്ലും ചില്ലികൾ രണ്ടും
 അംഗത്തിൻ സൗന്ദര്യം കണ്ടിട്ടംഗജാസ്രമോദു മുറി
 പുറംവറാവളോടേവമരുളിച്ചെയ്തു
 പാലോലും മൊഴിയാളേ വീ ചാരത്തു വന്നാലുമെന്റെ
 മാലേറുന്നു മദനന്റെ ഞാണമേല്ക്കുവാൽ
 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കുടങ്ങൽ വന്ദനം ചെയ്യുന്ന മുല -
 ക്കുന്നുകളണച്ചൊന്നു പൂണരേണമില്ലാൻ
 എന്നതു കേട്ടവർ പേടിച്ചൊന്നു വിറച്ചുഴരോടെ
 വന്ദനം ചെയ്യണത്തിച്ചാളുമുറിയോടായ്;
 തീണ്ടലുള്ള ജാതി ഞാനെൻ തമ്പുരാൻ നിങ്ങളോടു
 മിണ്ടുവാൻപോലും സംഗതിയില്ലല്ലോ; ഞാനും
 കന്യാകയാണീ ഞാനെന്റെ, കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
 എന്നുതന്നെയല്ല മന്ത്രിഗന്ധവുമുണ്ടു
 രണ്ടു കരയിലും വന്നു കണ്ടു പലരും വിലക്കുന്നു
 കൊണ്ടുചെൽവാൻ വൈകും തോണി സന്ധ്യയും വന്നു
 ഭൃഷം കണ്ടോയുള്ളു പുഴയാണിനിതിൽ തോണി

തുഴയാതിരുന്നാൽ വഞ്ചിയൊലിച്ചുപോകും
 അങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കെ റിങ്ങുകുറിയുളളോരാളി-
 ന്നിങ്ങിനെയെളിച്ചെല്ലാലെങ്ങിനൊ വേണ്ട?
 എന്നു പല തടവുകൾ ചൊന്നതു കേട്ടൊരു മുറി
 പിന്നെയും പെൺകൊടിയാളോടടുളിച്ചെല്ല
 തയ്യലേ! നീ പേടിക്കേണ്ട പൊയ്യല്ലിന്നായതിനെല്ലാം
 മെയ്യവേ കഴിവുണ്ടാക്കാം മെയ്യണച്ചാലും
 എന്നരുൾചെയ്തിരിക്കവേ വന്നുപൊങ്ങി മണലപ്പോൾ
 വൻനദിനടുവിൽ വഞ്ചിയൊച്ചുപോയി
 ഉറാറായ മഞ്ഞും വന്നങ്ങാറിന്നിരുകൾ വന്ന-
 ങ്ങേറാവും റിപ്പൂണവർക്കു കാണാതെയായി
 മന്ത്രിഗന്ധമെല്ലാം പോയിക്കസ്തുരിഗന്ധവുമായി
 തൽസുന്ദരികളു കണ്ടിട്ടുള്ളതുമായി
 പെണ്ണണിയാളോടന്നോമമുറീന്ദൻ ചൊന്നാണെൻറ
 കണ്മണിയേ! റിനക്കൊരു നന്ദാനുണ്ടാം.
 മുന്നെപ്പോലെ കവ്യകയാജ്ഞകൂടും പിന്നെ നീയ്ക്കും
 മനമെന്യേ വന്നാലും നീ സുന്ദരിയാളേ
 ആശ്ചര്യമോരോന്നേവം കണ്ടൊരു പെൺകൊടിയാളും
 വാച്ചുകെട്ടുകത്തോടനുക്രമിച്ചാളപ്പോൾ
 മാമുറീന്ദനവളുമാജ്ഞാമകേളി ചെയ്തു നോരും
 കോമളംഗികനോ! ഗർഭമുളവായ്ക്കുന്നു
 ഗർഭവും തികഞ്ഞപ്പോഴെയുള്ളതാംഗി പ്രസവിച്ചി-
 ട്ടുകൊന്നൊളവായി, ദിവ്യനായിട്ട്
 കണ്ണനും, താമരപ്പൂവിപ്പുണ്ണി, മുക്കണ്ണനായിം-
 കണ്ണനാദികളായുള്ള വിണ്ണവന്മാരും

ഗൌതമൻ പുലസ്ത്യഗുരുഗന്ധർവ്വനാം നാരദൻ പിന്നെ
 ഗൌരവമുള്ള മുഹൂർത്തം പലതും വന്നു
 ജാതകമർമ്മമുതലായ ഷോഡശക്രിയകളെല്ലാം
 മാദരേണ ചെൽക്കാരപനായനത്തോളം
 ദ്വീപത്തിൽനിന്നുതടവിച്ചു കാരണം ബാലനാ നാമം
 ദൈവപായനനൈവരമരുളിച്ചെയ്തു
 ബദരായണമാതമ്മ പ്രസവിച്ചതു കൊണ്ടല്ലേ
 ബാദരായണനെന്നതും പ്രസിദ്ധമായി?
 ചന്ദ്രമൃഗനരവിനമന്ദിരൻ ഗോവിന്ദനിന്ദ-
 നെന്നിവരെല്ലാം പോയി മാമുനിമാരും
 മഞ്ഞുമില്ലാതായി മണൽക്കുന്ന്മെല്ലാമലിഞ്ഞുപോയ്
 മഞ്ജുളാംഗി മുന്നെപ്പോലെ കന്യകയുമായ്
 കാര്യമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു തോണിയൊലിച്ചും തുടങ്ങി
 കാളിക്കും തുഴയെടുത്തു തുഴയാറായി
 കാണികൾക്കു മഞ്ഞുപോയിക്കാണാരായപ്പോളവളും
 തോണിയും തുഴത്തുകൊണ്ടിരിപ്പതും കണ്ടു
 അമ്പനാർ മുതലായിട്ടിരുകായിലുള്ളവർ
 പരമാത്മമറിയാതെ പാഞ്ഞു താമിത്
 ഇരുട്ടുപോലെ വന്നോരു വെരുത്ത തണുപ്പുകൊണ്ടു
 മരിച്ചുപോമെല്ലാമെന്നൊച്ചു ഞാനും
 കണ്ടുകണ്ടിരിക്കെ തോണി കാണാതെയായിപ്പിന്നെ പിന്നെ
 കണ്ടുകൂടാതായടുക്കലുള്ളോരെത്തന്നെ (പോൾ
 തോണിയും തോണിയിലുള്ളോരാണും പെണ്ണും കൂടി
 താണുപോയോ കടലിലേക്കൊലിച്ചുപോയോ?
 എന്നു നിരൂപിച്ചു ഞാനതൊന്നും വന്നില്ലെന്ന ദൈവം

തന്നെ രക്ഷിച്ചിതവൊസ്സന്ദേഹമില്ല
 ഒന്നൊരു മാമുവിയതിൽ കയ്യകപ്പെണ്ണാണോണോവം
 വന്നുപോയാലയ്യോ ലോകം മുടിഞ്ഞുപോമേ! (ൽ
 മൂന്നുപേരുണ്ടൊ ചങ്ങാതി മുമ്പേക്കുണ്ടപ്പോൾ തോണിയി
 മൂന്നില്ല രണ്ടല്ലേ താനും കണ്ടുള്ള മുമ്പേ?
 അക്കരയിൽനിന്നു തോണി നീക്കുമ്പോൾ രണ്ടാളേയുള്ള
 ഇക്കരക്കുടക്കുമുമ്പൊന്നേറിക്കാണുന്നു
 തോണി തുഴയുന്നവർക്കു ഗർഭമുണ്ടായിരുന്നാലും
 കാണിനേരം കൊണ്ടു ബാലാപല്ലാതേയാമോ?
 അങ്ങുട്ടെ കാളിപ്പെണ്ണല്ലേ ചങ്ങാതി തുഴയുന്നവ -
 ഉള്ളിനെ പെറ്റും കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
 കാലത്തിൻപകച്ചുകൊണ്ടത്തോണിയെന്നു പൊറുവെ
 ചാലെയൊലിച്ചുവന്നതിൽ കേറിയതെന്നോ? (നോ)
 എന്തൊരാശ്ചര്യമിതു ചിന്തിച്ചുവോക്കുമ്പോൾ പല്ല
 പന്തിയല്ല കളവുണ്ടെന്നുണ്ടെ പക്ഷം
 വിണ്ണയം മുറിയും കാളിപ്പെണ്ണും കൂടിട്ടാളൊന്നേറും -
 വണ്ണം ചില വിദ്യയെടുത്തെന്നു തോന്നുന്നു
 അരവനാരുടെ പെണ്ണിതൊരിക്കലും പാമുകെടു -
 കരുതെന്നു താടിക്കാരാറിഞ്ഞുകൂടേ?
 കയ്യകപ്പെണ്ണിനെച്ചില വികൃതി കാണിച്ചുവെന്നു
 വന്നാലിരുവക്കും ജാതിക്കുറവായില്ലേ?
 എന്തും ചെയ്യാം മഹത്തുക്കൾക്കെന്നു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടൊ
 ചന്തം പോരാത്തതും കാട്ടും മാമുവിമുര? (ട്ടം
 താടിയും മീശയും വീട്ടി നടക്കും മുമ്പികൾ ചില
 മോടിവിദ്യയെടുത്താലതറിഞ്ഞുകൂടാ

നെടുവിരൽക്കൊത്ത മൂന്നി കടലിലെ വെള്ളമെല്ലാം
 കുടിച്ചിട്ടെന്നല്ലാചമിച്ചെടുക്കി പണ്ടു്
 കടലിൽ മീനും പിടിച്ചു കുടികൾ പുലർത്തുന്നവ-
 ക്കിടക്കൊണ്ടുതരിൻമീതെ പറവാനുണ്ടോ?
 പലരും നില്ക്കുപോളിരുപേരും താനേ വന്നതെന്നോ
 ക്കൂവാനെന്നുപോർത്തെന്നു കരുതി ഞാനും
 പരക്കെപ്പലതുമേവം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 പരന്ന പുഴയുടെ കരയ്ക്കടുത്തു തോണി
 അപ്പനും മകനും കൂടിപ്പോഴെ താഴത്തിറങ്ങി-
 ടിച്ചുയോടമ്മയെത്താണതൊഴുതു ബാലൻ
 എന്തെന്നുതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ തോന്നുന്നു മനസ്സി-
 ലെന്നേരും വന്നിടുവൻ ഞാൻ സന്ദേഹമില്ല.
 അപ്പനേയും നമസ്കരിച്ചിപ്പോയോടെ യാത്ര ചൊല്ലി
 സൽചരിത്രനക്ഷമാരൻ മാഞ്ഞു മെല്ലെ
 മാമുനി പരാശരണമാമോദമോടെഴുന്നള്ളി
 കോമളാംഗി കാളിപ്പെണ്ണും തിരിച്ചു തോണി
 ഭവനാം ദൈവപായനരും ദിവ്യനായി വന്നു പിന്നെ
 ദിവ്യരായുള്ളവരും പൂജിതനായി
 വേദം നാലു ഭാഗമായി പ്രസിദ്ധിച്ചു മൂലമായി
 വേദവ്യാസനെന്ന പേരും പ്രസിദ്ധമായി
 അങ്ങനെയുള്ളൊരു മുനിപുംഗവൻ വേദവ്യാസനും
 മങ്ങാതെ വരും തരേണം; കൈവണങ്ങുന്നേൻ.

പ്രാസോല്പത്തി വഞ്ചിപ്പാട്ടു്

നമാപൂർ.

കുചേലവൃത്തം.

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

കെല്ലോടെല്ലാജനങ്ങൾക്കും കേട്ട തീരത്തക്കവണ്ണം
എപ്പോഴെന്നദാറവും ചെയ്തു ചെയ്തുമേ
മുപ്പാരുമടക്കിവാഴും വയ്ക്കത്തു പെരുന്തികോവി-
ലപ്പ ഗേവാനേ പോറി മറില്ലാശ്രയം
നിന്തിരുവടിയുടേ നിത്യന്നദാമില്ലെങ്കിലും
ചെന്തിരുപാദം പണിയും വഞ്ചിവാസവൻ
സന്തതവും ധർമ്മം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലുമാകും കലി
സന്താപം കൊണ്ടിപ്പോഴെരിപൊരി കരുതും
മുത്തിമുനും മുപ്പത്തുമുക്കോടിദേവന്മാരുമൊരു
മുത്തിയായി മുപ്പാറിന്നു വിളക്കുമായി
മാന്താണുധാപ്യയായിരിക്കും പ്രത്യക്ഷദേവതയുടെ
മാഹാത്മ്യമോത്തിട്ടു മാസ്സപിഞ്ഞീടുന്നു
സർവ്വദേവതകളും പ്രസാദിച്ചിട്ടനുഗ്രഹിക്കും
സന്തതമെന്നുള്ളിലുള്ള വികാരമോപ്പ്
ഗുഹ്യമായ ഭക്തിവേണ്ടുന്നേരത്തൊരോടത്തൊപ്പ്
ഗുരുവിന്റെ കടാക്ഷംകൊണ്ടിന്നു തോന്നുന്നു
വഞ്ചനാമനുജനായിട്ടവതരിച്ചിരിക്കുന്നു
വഞ്ചിപലവൈരിയുടെ കൂവക്കിരിപ്പാൻ
വഞ്ചിതയായെന്നാവു ഞാനെന്നിട്ടില്ല വാഴും കാലം

വഞ്ചിപ്പാട്ടുണ്ടാക്കേണമെന്നുള്ളിച്ചെയ്തു
 വേദശാസ്ത്രപുരാണേനീഹാസകാവ്യനാടകാദി
 വേദികളായിരിക്കുൻ കവികളുടെ
 മേദരങ്ങളായ ഗദ്യപദ്യങ്ങളെ ശ്രവിക്കുന്ന
 മേദിനീന്ദ്രനാജ്ഞാനോടാജ്ഞാപിച്ചതോപ്പു
 വാനാവകു നിരവോളമൃതമപ്പിച്ചശേ
 വാനു കചേലകുചിവിടമെന്നോണം
 വാണീഗുണംകൊണ്ടാരേയും പ്രീണിപ്പിക്കും വഞ്ചിവള -
 വാണിക്കുൻപാട്ടിമ്പമാവാടിതൊഴുന്നേൻ
 ബന്ധംവന്ന കചേലോദന്തത്തെത്തന്നെപാട്ടായിട്ടു
 ബന്ധിപ്പാനതിനിനിയും സംഗതിവരും
 ബന്ധുരതിതപാനതപുരത്തെയും ഭക്തജനം -
 ബന്ധുവായ പത്മനാഭനേയും തൊഴുന്നേൻ
 യാനന്തരത്തുംകലെളുതല്ലാഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും മമ -
 സ്ത്രാനന്ദരത്തിങ്കലോളം ചെന്നിട്ടുവാനും
 ആനന്ദരൂപിയാ മനന്തശായിയെ ദർശിപ്പാനും -
 മാനന്ദഗോപകുമാരൻ കൃപ ചെയ്യേണം
 കഷ്ടമായ കലിയുഗകാലവും കലികളായ
 ദുഷ്ടതും മുഴക്കമുലമനന്തപുരം
 പ്പ്ലഷ്ടമായിപ്പോകകൊണ്ടും പുണ്യശീലന്മാരായുള്ള
 ശിഷ്ടന്മാരും പുലർച്ചയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും
 നവമകുതാരമൊന്നുകൂടെ വേണ്ടിവന്നു ഞാനും
 നരകാരികമ്പത്തിരാണ്ടിന്നിപ്പറത്തു
 നവമായിട്ടോരോളമുത്യാശ്ചർച്ചം നാളുതോറും
 നരലോകേ കണ്ടും കേട്ടും വരുന്നിലയോ

സ്വാമിദ്രോഹികളുടെ വംശവിച്ഛേദം വരുത്തിയതും
 സ്വാമിരൂപനവന്നാറെ ഭൂവിപ്ലവതും
 ഭൂമിയികലാതം സാധിക്കാത്ത കാര്യം പലകൂട്ടം
 ഭൂമൗഢ്യകൊണ്ടു സാധിച്ചു സമർപ്പിച്ചതും
 കോട്ടപ്പടി പലതുമൊപ്പിച്ചു നന്നായൊരോടത്തും
 കോട്ടംകൂടാതെകണ്ടുസാഹിത്യ ചെഞ്ചങ്ങേരി
 വാട്ടിനെ നന്നാക്കിയതുമോത്താലെങ്ങും ജയസ്തംഭം
 നാട്ടുമിന്നവാവതാരമെന്നു തോന്നുന്നു
 കാത്തവീര്യൻ കഴിച്ചോണം ഭൂഭിപ്രതിഷ്ഠയും
 കാശിരാമസ്വാമി പ്രതിഷ്ഠയും കഴിച്ചു
 മാന്താണുചരണീപതീന്ദ്രൻ വെറുതെയോ ജയിക്കുന്നു
 മാലോകരെന്നോടാലിവണ്ണം വേണ്ടു
 അന്നവസ്രാഭംണാതിപഞ്ചമതികളിലിന്നും
 മനോഹരിലാരാഭം ചെത്തിടുന്നുണ്ടോ
 അന്യായം ചെയ്യുന്നവരെ ദൃഢമനുഭവിക്കേണ്ടു -
 മെന്ത്രേ മനോഭോഷം മഹാരാട്ടിനില്ലൊട്ടും
 ചൊൽക്കൊണ്ടുവണിപ്രകാരം ചൊല്ലുകേളതല്ലാരാലു -
 മിക്കണ്ടുവാരിലിവണ്ണമല്ലിപ്പോഴെങ്ങും
 ഉൾക്കണ്ണമാമുടനന്തപുര ശില്പവുമകേട്ടു
 ഉൽക്കണ്ണയും കാണാഞ്ഞുണ്ടാം കരളിലാക്കും
 ഒരുകല്ലിങ്ങോടിവന്നു മുഖമണ്ഡപം ഭവിച്ചു
 മരൊന്നിതിൽപ്പരം മനക്കാജ്ഞാകൊണ്ടാമോ
 കരാരതിരക്കാപ്പുകത്തേ മുററും തിരു -
 മുററത്തുള്ള മണ്ഡപവുമന്ദിരം വാലും
 ചുറ്റിനകത്തും പുറത്തും ബലിശിലകളും വെണ്മ -

പൊറ വേദികയും പൊന്നിൻ കൊടിമരവും
 അററത്തികലന്തരിക്ഷം പൊക്കിക്കുളഞ്ഞാത്മവിം
 പറിയോരു പക്ഷിരാജവരിഷ്ണുവും
 ഇന്ദ്രനീലശിലയറിമ്ബിതമാം ശിവെലിപ്പന്തൽ
 ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കാനന്ദമാരംകണങ്ങളും
 ചന്ദ്രശാലാശതങ്ങളും ചാരുതരമർച്ചങ്ങളും
 ചന്ദ്രികാ ചർച്ചിതങ്ങളും പ്രാസാദങ്ങളും
 ശോപുരംനാലും വളർന്നു വാമാന്റെ വട്ടമേറും
 നൂപരംപോലേ വിളങ്ങും പൊൻപ്രാകാരവും
 ദീപിക്കുന്നു ദിവ്യരത്നമയം ചൊല്ലപ്പെട്ടതെല്ലാം
 പാവിളക്കുകൾക്കേ കല്പം മരവുമാവൂ
 ഉവിഭവിച്ചിട്ടുനന്തതല്ലേ ശയിക്കുമാനന്ദം
 രൂപിയാം പത്മനാഭന്റെ പുരിസന്ദ്രം
 രൂപികളെക്കൊണ്ടാകാശം തുളക്കുന്ന ഭാസാവിശ്വം
 വ്യാപിക്കുന്ന വിശാലത പുകഴ്ത്തിയോ
 പടകളുമെല്ലാനാളും വസന്തശ്രീ വിളയാടും
 പാടികളും വണ്ടേറും പൂങ്കാവുകളുടെ
 വാടകളും വാഹികൂവതടാകാദികളും ചുറ്റും
 വീടുകളും മന്ദങ്ങളും വിളങ്ങീടുന്നു
 അത്രയല്ലരികത്തമരാവതിയെക്കാട്ടിലതി...
 ചിത്രമമായ വഞ്ചിരാജരാജധാരിയും
 പത്രിവാഹനന്റെ പുരി പൊരിട്ടു പിറന്നുണ്ടായ
 പുത്രിയെന്നപോലെ പരിലസിച്ചിടുന്നു
 ഭൂലോകവൈകുണ്ഡശോകഭൂതാനന്തപുരത്തും
 കലാലോകിക്കപ്പെട്ടമഖിലാഭങ്ങളുടെ

മൂലകന്ദത്തിന്റെ ജനകമർമ്മം കീഴ്ന്നു ജനം
 ജാലങ്ങളുമിന്നമൊരു കമർവും ചൊല്ലാം
 എങ്കിലെല്ലാവരും കേട്ടുകൊള്ളു തിരുമനസ്സിനും
 എങ്കലുള്ള പർമാത്മം പാട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാം
 പങ്കുവാഭാവമാർത്ഥത്തിലുമാധികൃതേരും
 പങ്കഹരനായ കൃഷ്ണനെ നീന്തിത്താലും
 മത്സ്യകുടുംബാദികളിലെഴും പ്രാജം ബലിയോടും
 മത്സരിച്ചു വടുതുലോം വലുതുപോലും
 മത്സപാമിരാമപുരത്തു ഭഗവാനും ഗോവിന്ദനും
 ചിത്സപത്രപം പരബ്രഹ്മം മുഴുവൻതന്നെ
 മായാമോഹമേരും മൂന്നു രാമനാക്കും കൃഷ്ണസജ്ഞം
 മായ മുഴുബ്രഹ്മത്തിനും മറുമുത്തിക്കും
 ആയതൊട്ടമല്ലമൂലം മുത്തിയിലും ഗൗരിക്കേരും
 മായത വിത്രാധികൃതനും പുത്രനെന്നോണം
 ബ്രഹ്മാദികളുമ്മിച്ചിട്ടു പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കും
 ബ്രഹ്മം മുഴുവൻ ദേവകിയുടെ ജന്മേ
 ജനഭൂമിയാക്കീട്ടുന്മാടിയിലെട്ടമ്പതു വർഷം
 നന്മയോടേ നാളത്തോറും വളന്നീലയോ
 ദേവകിയുടെ വയറിൽ പിറന്ന പിള്ള നന്ദന്റെ
 ജീവനാഥയാകുമെശോദിക്കു മാതമാനം
 പാവനാംഗം പത്തുമാസം ചുമന്നു ഞാൻ പെറുണ്ടായ
 ഗോപാലനെ നന്നാപ്പിച്ചു പുതുമയോപ്പു
 രണ്ടമ്മയും രണ്ടുപുറമൊരുത്തരുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ
 പണ്ടെങ്ങാനുമീശപരന്റെ കളിയാശ്ചര്യം
 ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുമാരേയും ചതിയ്ക്കുയില്ലാ ദിനമ്പു

കൊണ്ടുചിലേടത്തു വേണ്ടിവരും കൈതവം
 വിള്ളയായിട്ടു പിന്നെ വിണപ്പൊഴേ തുടങ്ങിയ
 കള്ളവിദ്യശംഭരന്റെ ശരമേൽപ്പോളം
 ഉള്ളയന്നഭക്തിയോടു ചിന്തിപ്പോരെ കാത്തുകൊള്ളും
 ഉള്ളതു ചെയ്യുന്നേരം പുണ്യപിരിതുകും
 വീരദരോതവും വല്ല ഭാരം നടിക്കുന്നേരവും
 ശ്രീരാമന്റെ കൂട്ടിരുന്നാലൊരു കാഴ്ചയും
 തീരുന്ന കാലമല്ലിപ്പോഴെന്നായിട്ടിരിക്കും കൃഷ്ണൻ
 തീരാറ കാപട്ടംകൊണ്ടു കളിച്ചതെല്ലാം
 മണ്ണുതിന്നു മകനെന്നു കേട്ടിട്ടമ്മ കോപിച്ചപ്പോൾ
 ഉണ്ണി കൃഷ്ണൻ വാപൊളിച്ചിട്ടുലകീരേഴും
 കണ്ണിൽകാട്ടി മയക്കൊണ്ടു മോഹിപ്പിച്ചു പോരതന്നെ
 കണ്ണൻ കെട്ടിക്കേറിക്കൊണ്ടു മുലകുടിച്ച്
 വെണ്ണകുട്ടിന്നും വേശ്വരാക്ഷ കൂടിവേലചെയ്തും
 വിണ്ണോടൊക്കും വുജ്ജിട്ടതോറും നടന്നും
 തണ്ണുകരുസ്സരംകൊണ്ടു നാൽമുഖനെ കരയിച്ചു
 വണ്ണിപ്പാറിനതില്ലരമുണ്ടോ വൈഭവം
 കന്നെടുത്തു കുടയാക്കീട്ടുഹോരാത്രം മുഴുവനും
 നിന്നു കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ വിജ പത്തുമേയുവാൻ
 ഒന്നൊഴിയാതെ പാലിച്ചു കല്പാത്തമേഘങ്ങളിനാൻ
 ചൊന്നവണ്ണം വഴിച്ചവരൊതുങ്ങി വാങ്ങി
 എന്നെക്കുമെൻ ഗർവുവെച്ചു വട്ടംവഴിക്കൊല്ലാ കൃഷ്ണ
 കൊന്നെണ്ണൊല്ല ഭഗവാപോ ഭജേ ഭവന്തം
 എന്നീവണ്ണമാവലായി പറവുതും ചെയ്തു വഴി
 വന്നുവന്നങ്ങീട്ടു വീണ്ടു നമസ്കരിച്ചു

കണ്ടാലെത്രയും നന്നായിട്ടെണ്ണമാറിട്ടവാടിയി-
 ലുണ്ടായിരുന്നൊരു ഗോപിമാരിലുണ്ണിയാം
 തണ്ടാരമ്പൻ പിതാവിനെ തെണ്ടിച്ചെന്നു പുണരാതെ
 രണ്ടോ നാലോ സാരിമാരുണ്ടായിരിക്കിലാം
 പാട്ടിലിന്നിക്കഥയൊട്ടും പായാതെ കണ്ടോഴിച്ചാൽ
 പാപവും ഗോപസ്ത്രീകളുടെ ശാപവുംണ്ടാം
 പാട്ടിലുള്ള കുലവിദ്യകൊണ്ടു പരമാത്മാവിന്റെ
 പദം പ്രാപിച്ചു കൂട്ടത്തെ മറന്നൊന്നാമൊ
 ത്രിവിക്രമൻ മഹർഷ്യ ചെല്ലുന്നോമഗതിയാം
 ത്രിവിക്രമയെക്കണ്ടു കൂറും നിവൃത്തു വേഗാൽ
 അവക്രയാക്കിയെന്നല്ല മറൊത്ത മങ്കയെക്കാളും
 അവരക്ഷാശങ്കേറി വെച്ചതെന്തെന്നിരിപ്പു
 കംസനെ മഞ്ചത്തിന്നുന്തി കാതം വഴി ഭൂത്തിട്ടു
 ഹിംസിച്ച്കൂടും വൈരമൊടുങ്ങാഞ്ഞിട്ടൊടുക്കും
 ഹംസത്തികലിട്ടിഴച്ചു സർപ്പസാക്ഷിയായിരിക്കും
 പുസാം ഭക്തി ചെന്തലിലു കൂവക്കും മറ്റും
 മാതൃലനൊക്കുന്നവന്റെ താതനെ നാടുവാഴിച്ചു
 മാതാപിതാക്കന്മാരെയുമഴിച്ചുവിട്ടു
 മാധവനുഗ്രസേനന്റെ ഭൂതൃണെന്ന ഭാവം ഭക്ത-
 ബാധവന്നതമ്മാവനെ മറപ്പാൻ മൂലം
 അന്തകനെ ജയിച്ചിട്ടു ചത്ത പുത്രനെ കൊണ്ടു
 സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടു സാദീപനിക്കു ചെമ്മെ
 ചെന്താമരക്കണ്ണൻ ഗുരുദക്ഷിണ ചെന്താക്കാറും
 ചിന്തിക്കാകുന്ന കാൽമൊ വിരൂപിച്ചാലും
 പതിനെട്ടു വട്ടം ജരാസന്ധപോടു പടവെട്ടി-

പ്പടിഞ്ഞാറെ ജലധിയിൽ പാളയം കെട്ടി
 പതിനാറായിരത്തെട്ടു പതിവ്രതമാരെ വിട്ടു
 വരനിതൊക്കയും പാരിൽ വരക്കെ കേട്ടു
 ബാണരത്തുകൽ കൃഷ്ണൻ പ്രമഥനാരെയും പുഷ്പ-
 ബാണപുരാന്തകനാകം ഭഗവാനേയും
 ബാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജയിച്ചതും ബാല്യെ കഴിഞ്ഞൊരു
 പാണിജാദീജയത്തെക്കാളതികറിനും
 ധർമ്മപുത്രന്റെ കായ്ക്കാരനൊ കാണമെത്തുൻ
 ധർമ്മവരെ ഭൂതനൊ ഞാനറിഞ്ഞില്ലാ
 സന്തതിയാമജ്ജ്വലന്റെ സഖിയൊ സുതനൊ പര-
 ചിന്തയൻ ഗുരുഭൂതനൊ ഞാനറിഞ്ഞില്ല
 സുരാസുരനാരന്മാരെ ജയിച്ചു സ്വപ്നാസാധിയെ
 ജരാവരജിതനായ വാളിതനായൻ
 ശരവരവശാക്കി പോരിലപ്പോഴപ്പോളൊരു
 ചരാചരപ്രപഞ്ചാനാം പതികോവിച്ചു
 കമ്മട്ടമല്ലിവൃദ്ധന്റെ കളിയെന്നിട്ടു കയറും
 ചമ്മട്ടിയും വച്ചിട്ടനായുധതപം സത്രം
 കമ്പിട്ടും കളഞ്ഞു ചക്രമെടുപ്പതും ചെയ്തു രാജ-
 കണ്ഠവട്ടത്തിറങ്ങി ദേവവ്രതന്റെ നേരെ
 വില്ലുംവെച്ചു തുക്കെ വിളയംടിവേണമടിയൊ
 കൊല്ലുവാനെന്നത്ഥിച്ചിട്ടഞ്ജലിയും ചെയ്തു
 വല്ലഭനാം ഭീഷ്മരരികത്തു വന്നു വാസുദേവൻ
 വല്ലാതെയായിട്ടു വാങ്ങി പലവട്ടവും
 ദ്രോണനെ ഭഗദത്തനായച്ചു നാരായണാസ്രം
 ചാഞ്ചാരി തേരിൽനിന്നു ചാടിമെന്തേറും

കാണപ്പെട്ടമാവിലതു മാലയാട്ടെല്ലാരാലും
 പ്രാണഹാനി വരാതെ ജിണ്ണവും ജീവിച്ചു
 അഞ്ചാറുനാഴികപ്പകലുള്ളപ്പോഴാദിത്യനിംബം
 മഞ്ചത്തെ തൃച്ചക്രംകൊണ്ടു മാച്ചു കൃഷ്ണൻ
 വഞ്ചിച്ചു ജയദ്രഥനെ വധിപ്പിക്കുകൊണ്ടജ്ജനൻ
 വഞ്ചനരീതിൽ ചാടി ചാമ്പലാകാഞ്ഞുപോലും
 ഗണ്ഡീവശാലൂടം തീർത്തിറുന്റെ വഞ്ചം തടുത്തു
 ചാണഡവത്തെക്കൊണ്ടഗിക്കു വിശപ്പു തീർത്തു
 വാണസവാപ്രിയന്റെ ഗുരുകണ്ണവും കൊല്ലുമൊ
 പാത്മനാഭിപ്രവേശം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിച്ചതും പാത്തു
 തീർത്ഥവാസാകതിരസ്സലം ചെയ്തതും
 ചിത്തപുത്രഭഗിനിയെ വിവാഹാർത്തികൊണ്ടുതീർ
 വാത്തയോർത്തിട്ടല്ലാണൊണ്ടിരിക്കു തോന്നുന്നു
 കണ്ണന്റെ വാഗാസ്രമജ്ജനന്റെ മഹാകീരീടത്തെ
 മണ്ണിലാക്കിക്കഴന്താറുത്തില്ല സുതനാം
 കണ്ണന്തഴിതാഴുകകൊണ്ടിവണ്ണമെന്തെല്ലാം കൂടും
 കണ്ണപാത്മനാക്ഷവേണ്ടിട്ടച്ചുതൻ ചെയ്തു
 എളിയ വീടത്തെ വില്ലു കൃഷ്ണവാല്യാവരനെക്കൊണ്ടും
 തെളിയുന്ന ജനങ്ങളെ തെരിപ്പാൻ കൂട്ടം
 കളിയല്ല കണ്ണന്റേയും ദുഷ്ടോധുവന്റേയും വധം
 മെളുതാമൊ വാണഡവഞ്ചി ബന്ധുവില്ലെങ്കിൽ
 ദീവാദീവാകകൊണ്ടും മഹാവാകകൊണ്ടുമേറും
 ജ്ഞാപദില്ലാഴികകൊണ്ടുചിരിക്കീശപാൻ
 താനൊ കൂടെത്തന്നെയെക്കൊണ്ടിവണ്ണം ഗാനം ചെയ്തു
 ഞാനല്ലാതെ മരിയാകയില്ലെന്നു നാനം

എത്രയും ഭക്തവാത്സല്യമേറിയ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണ -
 നന്ദപാരിലവതാരകാര്യം മിക്കതും
 സത്രികാരതെ സാധിച്ചിട്ടു സർവ്വമഹാഷിമാരോടും
 തത്രപെരുമാറ്റങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തോടും
 പിതാമഹങ്ങളോടും പ്രീതനായ ബലഭദ്രനോടും
 മന്ത്ര മിഥുനങ്ങളോടും മന്ത്രികളോടും
 അത്രസമുദ്രമദ്ധ്യസ്ഥമഹാരാജധാരിയിങ്കൽ
 സുത്രാമവിനൊക്കെടിലും സുഖിച്ചിരുന്നു
 അക്കാലത്തൊന്നിച്ചു ശുഭകലവാസം ചെങ്കുമുലം
 ചിത്തകാതൽക്കു സതീതൃനായിരുന്ന വിപ്രൻ
 ചൊൽക്കൊണ്ടു കലേലൻ ഭക്തികൊണ്ടു ദാരിദ്ര്യഭവവും
 കണ്ഠാജ്ഞാതെകണ്ടില്ലത്തു ഭജിച്ചിരുന്നു
 ഭക്തിയേറും ഭഗവാൻകലേലിലുരുവന്റെ ഭാര്യ
 ഭർത്താവോളം വിരക്തനായില്ല ഭക്തിച്ചെ
 ശക്തിയൊളു ശുശ്രൂഷിപ്പാനെന്നാകിട്ടേകദാ സതി
 സകലിയോടും കൂടപ്പതിയോടു പാഞ്ഞു
 ചല്ലിനാമാനസാപതെ ചിരന്താനായ പൂമാൻ
 ചില്ലി ചളിച്ചൊന്നു കടാക്ഷിപ്പാനോക്കണം
 ഇല്ല ദാരിദ്ര്യത്തിയോളം വലുതായിട്ടൊരാത്തിയും
 ഇല്ലം വീണ്ടു കത്തുമായതും കണ്ടാലും
 വല്ലഭാ കേട്ടാലും പരമാത്മമഗ്നാകിയ ഭവാൻ
 വല്ലഭയുടെ വിശപ്പുമറിയുന്നില്ല
 സർവ്വഭോഗസുപ്താണുജ്ഞൻ ഭവാൻ ബ്രഹ്മചര്യം -
 ശവവന്ദ്യനായ ശൈലീ തല വയസ്സൻ
 വിവാണദനായ ലക്ഷ്മീപതിയെച്ചൊന്നു കണ്ടാലീ

ദുഃഖാദാവിപ്രദുഃഖചൊഴിയും നൂറാം
 ഗുരുഹൃത്തിങ്കൽനിന്നു വിവിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ജഗൽ -
 ഗുരുവിനെ ഉണ്ടോ കണ്ടു വെറുതെ ഗുണം
 വരികയില്ലാക്കും ഭഗവാണൊക്കോണാൻ കാലത്തെ
 വിരിയെ യാത്രയാകണമെന്നു തോന്നുന്നു
 പറഞ്ഞതങ്ങിനെതന്നെ പാതിരാവായല്ലോ പത്നി
 കുറഞ്ഞൊന്നുറങ്ങട്ടെ ഞാനുലകീഴേഴും
 നിറഞ്ഞ കൃഷ്ണവെക്കോണാൻ പുലർകാലേ പുറപ്പെട്ടാം
 അറിഞ്ഞുതില്ലതും കൂടെത്തന്നയക്കണം
 ത്രിഭുവനമടക്കിവാണിരുന്നതല്ലെന്നു മഹാ -
 പ്രഭുവിനെക്കോണാൻ കയ്ക്കലേതും കൂടാതെ
 സ്വഭവാനുക്തൻനിന്നു ഗമിക്കുതാതും കയ്ക്ക -
 ലിഭൂമാമിലയുമാം കസുമയുമാം
 അവയുമാം മലയുമാം ഫലയുമാമെഥാശക്തി
 മലർകുന്നമണവാളയൊക്കെയുമാകും
 മലംകളു മനസ്സിവിന്നെത്തുവേണ്ടുന്നറിയാഞ്ഞു
 മലയ്ക്കുണ്ടാ ചൊന്നതിലൊന്നുണ്ടാക്കിയാലും
 ഇപ്രകാരം ഭർത്താവിന്റെ വാക്കുകേട്ടിട്ടാത്തരും
 വിപ്രഭാമിനി യാചിച്ചു കൊണ്ടു ധാത്രിയം
 ക്ഷിപ്രമിതത്തിടിക്കുകൊണ്ടു കല്ലും റാല്യമേറു -
 മപ്പുകും പൊതിഞ്ഞൊരു തുണിയിൽ കെട്ടി
 കാലത്തേഴുന്നോറു കുളിച്ചുതുവന്ന പതിയുടെ
 കാലടി വന്ദിച്ചു പൊതി കയ്യിൽ കൊടുത്തു
 കൂലംകുഷാ കുതുകലം കടയുമെടുത്തിട്ടും -
 കൂലയായ പതിയോടു യാത്രയും ചൊല്ലി

ബാലാദിത്യവെട്ടം തുടങ്ങിനേരം കൃഷ്ണനാമം
 ജാലങ്ങളെ ജപർപ്പതും ചെയ്തു കചേലൻ
 ചാലേ വലത്തോട്ടെഴിഞ്ഞ ചകോരാദി പക്ഷികൾ
 കോലാഹലം കേട്ടുകൊണ്ടു വിനിമിമിച്ചു
 നാഴികത്തോറും വളരും ഭക്തിനാദകമാനന്ദം
 മാഴിയുങ്കലുടനടൻ മുഴുകുകയും
 താഴുകയുമെഴുകയും ചെയ്തു കോലാഹലം പോലും
 പാഴാക്കാതെ റോയി വിപ്രൻ വിവിധങ്ങളും
 ഗ്രാമം നഗരാദികളെ കടന്നിട്ടു സഞ്ജനാനാമം
 ഗ്രാമണി ഗമിക്കുന്നോരഗണ്യമേരും
 രാമാനുജന്റെ ഹൃദയമറിവാന്മേലായെന്നിട്ടു
 രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞീവണ്ണം വിചിന്ത ചെയ്തു
 നാളെ നാളെയെന്നായിട്ടു ഭഗവാന്റെ കാണാനിത്രം
 നാളും പൂർപ്പെടാത്ത ഞാനിന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ
 നാളീകനയനൊത്ത തോന്നുന്നൊ ഇന്നു നമ്മോടു
 നാളികം കരിമ്പനമേലെയ്തു പെശാകം
 ദേശിക ദക്ഷിണ കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നൊക്കണാഞ്ഞ
 ഞാൻ ദേവദേവനാത്മിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും
 ദാശാഹന്റെ ദാരിദ്ര്യമൊഴിച്ചുയപ്പാൻ ബന്ധം വേണ്ട
 ദാസ്യസഖ്യാദികളറിതുന്മാർക്കുണ്ടാമോ
 താണവണ്ടുണ്ടായ സപ്താപദിനം തന്നു പറഞ്ഞു
 കാണുമ്പോളുഖിലേശനൊടിരിപ്പവരിവൻ
 ദ്രോണർ ദൃപദയാലെന്നപോലേ നിനിക്കപ്പെടുക
 വേണമെന്നില്ലാദ്യദാല പ്രഭുവല്ലല്ലോ
 മാ നിന്ദാ പൂർവ്വം നോളും വരിപ്പമിപ്പുണ്ടെങ്കിലും

കൂനിയായ കണ്ഠജയെക്കാലിളപ്പുകൊണ്ടും
 മാന്ദവീര്യതപം വലിപ്പംകൊണ്ടുമിരിക്കേറും നൃപം
 ദീനബാധവൻ ബ്രാഹ്മണ്യദേവരാജ്യോ
 അന്തർലോകലോകനാൽ കഴിഞ്ഞു കൃഷ്ണവൈദ്യം
 ജന്തുവായ ജടനെയും പ്രസാദിപ്പിക്കും
 എന്തായാലും ചെന്താമരക്കണ്ണനെക്കാണുന്നനോരം
 സന്തോഷിക്കും സൽക്കരിച്ചയക്കുകയും
 ഈവണ്ണമാക്ഷേപസമാധാനങ്ങളെച്ചെയ്തു ചിത്തം
 കാവണ്ണകലുറപ്പിച്ചു ചെഞ്ചമ്മേ ചെല്ലും
 ഭൂവിണ്ണോരിലഗ്രഗണ്യനായ കുചേലരാജഗ്രേ
 സൗഖണ്യം ദാരുകാപുരി ദർശിക്കപ്പെട്ടു
 ഇപ്പാരിലിനില്ലിവണ്ണമൊരു മഹാരാജധാനി
 മുപ്പാരിലുമില്ലാ മന്ത്രേ മുക്തപദം
 അല്പമില്ലാഞ്ഞതുവിധികൾ പോയി വസുദേവൻ
 ചിൽപുരുഷനോടുകൂടി പരമപദം
 പത്മിമപയോധിയുടെ പാടുവിന്നാഭരണമാം
 കശ്ചനപൊന്നത്തുരുത്തുമതിന്റെ മീതെ
 ദൃശ്യവാനഗരിയെ നാണിപ്പിച്ചു രത്നപുരി
 നിശ്ചലയായിട്ടു നിന്ന നിലയുമോർപ്പു
 ഭാഗവതിയായ പുരി പൊക്കംകൊണ്ടും നഭസ്സിന്റെ
 ഭാഗത്തേയുമതികൂമിച്ചുനേകം കാലം
 ഭാഗവതിപുരിയുടെ തലയിലിരുന്നുപോലും
 ഭോഗശായിയോടുകൂടിപ്പോകയും ചെയ്തു
 ചുറ്റുമൊരാം ചുംബിക്കും പൊന്നും വിറക്കൊട്ടേക്കും
 തെറ്റാറു രത്നകൽത്തളം ചെയ്തിരിക്കുമുലം

മുറമെല്ലാം മിറിഞ്ഞിട്ടു തെറ്റു തെളുതളു മിന്നും
 മുറമെവിടെയുമാക്കും കണ്ണാടി കാണാം
 മുകളിലാകാശം മുട്ടുകമതിലു കടയും
 മുകപ്പു കടയുമെണ്ണം ഗണിച്ചു കൂടാം
 മുകുന്ദന്റെ പാദമെന്റെ മനോമയമായിരിക്കും
 മുകരത്തിൽ കണ്ടുപോലെ പറഞ്ഞുകൂട്ട
 സാലത്തോറുറാന്നാലും ഗോപുരങ്ങളുണ്ടത്രയല്ലാ
 സാലം കാരവുരദപാരങ്ങളുടെ റോരെ
 നാലു ദിക്കിലൊട്ടുമോരോ മഹാ മാഗ്ഗങ്ങളുണ്ടതി-
 ന്നാലിന്റെ പാശ്ചാത്യലാപണങ്ങളും
 അങ്ങാടികളിലൊക്കെയുമാലയങ്ങളിലൊക്കെയും
 മങ്ങീടാതെ മഹാലക്ഷ്മിയുടെ കടാക്ഷം
 മങ്ങീടുകൊണ്ടു ധാധാന്യാദികൾക്കിടംപോരാ
 പൊങ്ങീടുന്ന ധാനാമണിമോമാദികൾക്കും
 ഇന്ദിരാമണിത്തോളമായിത്തെട്ടായിട്ടിരുന്നതും
 മന്ദിരങ്ങളുമത്രയുമുണ്ടെന്നു വൈപ്പു
 റാമഗോപവുത്രവുത്രവെത്രാഭിഗ്രഹഗണനാ
 ദാന്തകേശനമെളുതല്ലാ നിണ്ണയം
 പ്രഭോതനകോടിപ്രകാശനാരായി വിളങ്ങീടും
 പ്രഭുമാനന്ദശാലി സതമങ്ങളും നാദാ
 മദ്യമത്തനായ മാധവാഗ്രജന്റെ മന്ദിരവും
 വിദ്യാവൃദ്ധനാമുദ്ധവരുടെ ഗുഹവും
 സാത്വകീ കൃതവർമ്മാദി മഹാരഥന്മാരുടേയും
 സതപസംലത്തിന്റേയും കുടികൊടികൾ
 സാധുസംബ്രാദികളെല്ലാം സമഗ്രാസമസ്രവും

സാധുപസത്തെ ഗമിച്ചിട്ടു മടങ്ങി വാങ്ങും
 ചിന്തയൻറെ പൂരിക്കുള്ളിൽ ഗുഹമില്ലാത്തിടമില്ലാ
 പൊന്തയമല്ലാതെയില്ല ഗുഹത്തിലെങ്ങും
 നിർമ്മലമായ പൂങ്കാവും പൊയ്ക്കയും വേണ്ടുന്നതെല്ലാം
 നമ്മാലയത്തോറും വെച്ചേറയെണ്ടല്ലാക്കും
 ജ്യേഷ്ഠനെ മുന്പിട്ടു ചെല്ലും പ്രപഞ്ചപ്പെരുമാളുടെ
 കോട്ടയ്ക്കകത്തകപ്പെട്ട പുരുഷനാക്കും
 കേട്ടാലും പുരസ്ത്രീകൾക്കും കരിതുരഗാദികൾക്കും
 വാട്ടം വിനാ വസിപ്പാറിപ്പാരിടം പോരാ
 പട്ടിണികൊണ്ടു മെലിഞ്ഞ പണ്ഡിതൻ കശസ്ഥലി
 പട്ടണം കണ്ടപ്പൊഴേ വിശപ്പും ദാഹവും
 പെട്ടെന്നകന്നുവെന്നല്ലാ ഭക്തികൊണ്ടെന്നിയേ പണി-
 പ്പെട്ടാലും മൊഴിയാത്ത ഭവാത്തിയം തീൻ
 രാമാനുജാഞ്ചാതരാജധാലിസൽക്കരിച്ചേകിയ
 രോമാഞ്ചകുപ്പായമീറായി ചെഞ്ചുമ്മേ
 സീമാതിതാനന്ദാശ്രവിൽ കുളിക്കുകൊണ്ടു കുചേല
 ചോമാതിരിക്കതു ചുമടായിച്ചമഞ്ഞു
 ഭക്തിയായ കാറ്റുകൈകണക്കലോറു പെരുകിയ
 ഭാഗ്യപാരാവാരഭാഗപരമ്പരയാ
 ശക്തിയോടുകൂടി വന്നു മാറിമാറിയെടുത്തിട്ടു
 ശാർങ്ങിയുടെ പുരപാരം പൂകിക്കപ്പെട്ടു
 കല്ലാത്തകാലത്തൊന്നിക്കും കടലുകളുടെ ലോഷം
 അല്ലമാക്കും പുരുഷാരപൂരങ്ങളുടെ
 ചൊൽപ്പൊങ്ങമിരപ്പുകേട്ടും പുരിചില്ലം കണ്ടുചെല്ലും
 ചിപ്പംകുസൻ മഹാമാഗ്നമലങ്കരിച്ചു

ആഴികളുമൊരുമിച്ചൊരു കട്ടിന്മേലെന്നോ -
 മേശാമ്മാളികമുകളിലിരുന്നതും
 ഏഴരണ്ടുപകവാഴിയായ തമ്പുരാന്റെയും
 താഴെ തന്റെ വയസ്സുണ്ടാ ഭൂതത്തു കണ്ടു
 കണ്ടാലെത്ര കഷ്ടമെത്രയും മുഷിഞ്ഞ ജീണ്ണുവസ്ത്രം
 കൊണ്ടു തറുടുത്തിട്ടുത്തരീയവുമിട്ടു
 മുണ്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ പൊതിയും മുഖ്യമായ പുസ്തകവും
 രണ്ടുംകൂടെ കക്ഷത്തിങ്കലടക്കിക്കൊണ്ടു
 ഭദ്രമായ ഭസ്മവും ധരിച്ചു നാമസ്കാരംകിണ -
 മുദ്രയും മുഖരമായ പൊളിക്കുടയും
 തുറാക്ഷമാലയുമേന്തി നാമകീർത്തനവും ചെയ്തു
 ചിത്രപത്തിങ്കലുറച്ചു ചെഞ്ചെമ്മെ ചെല്ലും
 അന്തണസെക്കണ്ടിട്ടുസന്തോഷംകൊണ്ടോ തമ്പ്രട്ടെപ്പും
 ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളിലുണ്ടായ സന്താപംകൊണ്ടോ
 എന്തുകൊണ്ടോ കണ്ണുവീരണിഞ്ഞു ശൗരീധീരനായ
 ചെന്താമരക്കണ്ണനുണ്ടോ കരഞ്ഞിട്ടുള്ളു
 പള്ളിമഞ്ചത്തിന്നു വെക്കുമുത്ഥാനംചെയ്തിട്ടു പക്ക -
 ലുള്ള പരിജനത്തോടും കൂടി മുകുന്ദൻ
 ഉള്ളഴിഞ്ഞു താഴത്തെഴുന്നള്ളി പെരുവരമ്പാതം
 വെള്ളംപോലെ ചുറ്റും വന്നു വന്ദിച്ചുവന്നു
 പാരാവാരകല്പപരിവാരത്തൊടുകൂടി തദാ
 പാരായണനായ നാരായണനാശ്രയം
 പാരാതെ ചെന്നെതിരോരു കുമ്പേലനെ ദീനതയാ -
 പാരവശ്യമേവം മറെറാരിശ്ചരനുണ്ടോ?
 മാറത്തെ വിയപ്പുവെള്ളംകൊണ്ടു നാറും സതീതമുണ്ടാ

മാറത്തുണ്ടയോടു ചേർത്തു ഗാഢം പുണൻ
 കൂറുമൂലം തുക്കൈകൊണ്ടു കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരി-
 കേറിക്കൊണ്ടു ലക്ഷ്മിതൽപത്തിന്മേലിരുത്തി
 പള്ളിപ്പുണികളെക്കൊണ്ടു പാദം കഴുകിച്ചു വരൻ
 ജെളുഴിഞ്ഞു ഭഗവതി വെള്ളമൊഴിച്ചു
 തുളിയും പാരിൽ പോകാതെ പാത്രങ്ങളിലോരു തീത്ഥം -
 മുളുതുക്കൊണ്ടു തനിക്കുമാക്കും തളിച്ചു
 നാനനം വസുദേവക്കും യശോദയ്ക്കും ദേവകിക്കും
 നാനാനാ മുകുന്ദൻ ഭക്തൊത്തൊരെ
 ചന്ദനവും പൂയിറ്റിച്ചു പൂജിച്ചുപോലിത്ഥം ഹരി-
 ചന്ദനാകസുമയപദിപാദി ഭക്ത്യാ
 ഭർത്താവുമറിഞ്ഞിട്ടു ലക്ഷ്മീഭഗവതിതാനും
 ഭദ്രമായ താലവൃന്തമെടുത്തു ചെമ്മേ
 ഭക്തനാമതിഥികളുപശ്രമം തളുരുവാൻ വാസു
 ഭദ്രനോടുകൂടി റിനു വീശിത്തുടങ്ങി
 ദക്ഷിണദിഗീശനെ ജയിച്ചുണ്ണിയെ വീണ്ടുഗുരു -
 ദക്ഷിണ കഴിച്ച ദേവൻ ഗുണവിധയാം
 അക്ഷോണീസുരനൊന്നിച്ചിരുന്നതളിട്ടാനന്തരം
 അക്ഷീണതരമാംവണ്ണമുള്ളിച്ചു
 എത്രനാളുണ്ടു ഞാൻ കാണാഞ്ഞിട്ടു ചിത്തൈകാതിക്കുന്ന
 അത്രതന്നെ പോന്നുവന്നതസ്സാകം ഭാഗ്യം
 ചിത്രം ചിത്രമങ്ങോട്ടു ചെന്നാടേണ്ടുന്ന മരൊതീത്ഥം
 മിത്രോളമിങ്ങാഗമിക്കുകൊണ്ടു നന്നായി
 പാരദാരാതപവും വീരഹന്തു മഹവഞ്ചനാദി
 പാപങ്ങളൊക്കെയുമിന്നു നമുക്കൊഴിഞ്ഞു

പാരിഭാഷികനായും പൂതമാക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ
 പാദതീർത്ഥമാകുന്ന കുമ്പളംപുഴയെത്തുമ്പോൾ
 സാന്നിധ്യം വേണ്ട സാഹസ്യം കഴിഞ്ഞതും റാം
 സാദരം വേദശാസ്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയും
 സാമ്പ്രദായികസംബന്ധം നമ്മിലുണ്ടായതും സഭ
 സാരമാകും ഭവനാനന്ദം മറന്നില്ലല്ലോ?
 ഗുരുപത്മിനിയോടൊന്നു കടാചനാ നാമെല്ലാരുടേ -
 മൊരുമിച്ചു വിരകിപ്പാഞ്ഞിട്ടു പോയതും
 പെരുമാറ്റത്തിൽ പുകിപ്പൊരിയൊഴിച്ചു കെട്ടിവെച്ചതും
 അരുണസ്തമിച്ചതും മറന്നില്ലല്ലോ?
 കൂരിരുട്ടമാകുന്നിടത്തൊരു മഹാമഴയും
 കൂടിവന്നു കൊടുങ്കാറ്റും കൂടിപ്പോകും
 കൂരിരുട്ട കൊടുത്തതുമായിപ്പോളും തകർത്തതും
 ഉഴലിച്ചുടുത്തു നാമെല്ലാവരെയുമിടത്തും
 പാർത്തിരുന്നതെ പരന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നതും
 ലോകത്തൊരു തുറന്നുറപ്പിലൊളിച്ചുനോക്കും
 കയ്യടക്കോൽ വിടിച്ചതും വിടന്നു വടന്നൊരുവണ്ണം
 മാത്താലയനുമായിച്ചതും മറന്നില്ലല്ലോ?
 താപസാനിധി നമ്മെക്കൊണ്ടിട്ടു പത്മിനിയോടു
 കോപിച്ചതും പുലരുകാലേ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടു
 താപംപൂണ്ടു താനേ പുറപ്പെട്ടുനോക്കും കൂടും റാം
 വേടിപ്പു വിരകും കൊണ്ടുറപ്പിൽ ചെന്നതും
 ചെന്നെവിടെ നമസ്സരിച്ചതും മഹാമുനിമോദാൽ
 നമ്മെയെല്ലാമനുഗ്രഹിച്ചതും തോന്നുന്നോ?
 നമ്മെ നമുക്കുതേയുള്ളു ഗുരുക്കൾക്കും കൂടാതെ

ജനസാഹസ്യം വരുമോ ജനിച്ചാലാക്ഷം
 ദന്തിയുമാം പുഷ്പവുമായിടയിലെത്തുമാം ഗുരു-
 ദക്ഷിണതാരികൊത്തവണ്ണം ചെയ്യേണമാരും
 അന്തകനോടുണ്ണിയെ മേടിച്ചുകൊണ്ടുനല്കിച്ചു നാം
 അത്രമാത്രം ചെയ്തിട്ടിന്നും ഭക്തിചെയ്യുന്നു
 ആചാര്യനിഷ്ക്രയം ചെയ്തിട്ടാലയേഗമിച്ചശേഷം-
 മാതൃസമാവർത്തനമതീതമായില്ലെ
 വാചാ കിംബഹുനാ തവ വേളിയും കഴിഞ്ഞുവല്ലൊ
 വാരിജാക്ഷി ഭവാനനുരൂപയല്ലയൊ
 വിശേഷങ്ങളിനിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളാം ബന്ധം വിനാ
 വിശക്കുന്നു നമുക്കതു സ്മരിച്ചുകൂടാ
 വിശുദ്ധനായ ഭവാനെൻ ഭവപീഡ തീർപ്പോമി-
 വശക്കേട്ട ശമിക്കുമ്പോളതിനെത്തുളള
 പൊതിയിന്നൊട്ടു തന്നാലും ലജ്ജിക്കേണ്ടാ ഗോപിമാരും
 കൊതിയെന്നിജ്ഞാതെ പറവുന്വരും
 ഇതി യദുപതി മുദാ സത്തമിരുന്ന സതാം
 ഗതിയതുകൈക്കലാക്കിട്ടഴിച്ചുകൊണ്ടു
 കല്പം നെല്ലുമെല്ലാമവലെന്നു വെച്ചിട്ടൊരു പിടി
 നല്ലവണ്ണം വാരിവേഗം വയറിവലക്കി
 മല്ലരിപ്പു പിന്നേയും വാരുവാനാഞ്ഞനേരം വിശ്രം
 വല്ലഭാ വന്ദിച്ചു തന്റെ കരം പിടിച്ചു
 മതിമതി പതിയോടു പറവതും ചെയ്തുകാത്ത
 മതി മതി കദാചന മതിപര്യപ്തം
 മതിപ്പാനും കൊടുപ്പാനും തന്നെത്താനിന്നൊന്നുകൊണ്ടും
 മതിയാകയില്ലെന്നായി വന്നിരിക്കുന്നു

പിറന്നു തുടങ്ങിട്ടു പിരിയാതെ പാക്കുമെന്നെ
 മറന്നു തോന്നിടുനിത്യുനാബന്ധം
 മുറയച്ചുവിപ്രന്റെ പത്നിക്കു ദാസിയാക്കുവാൻ
 ഉറച്ചിതൊ തിരുമനസ്സിലിതെന്നയ്യോ
 പരിഭ്രമിക്കേണ്ടാ പത്നീ പറഞ്ഞതു കൊള്ളാത്താനും
 പരമഭക്തന്മാരെക്കണ്ടിരിക്കുന്നേരം
 പരവശനാം കൃപകൊണ്ടെന്നെയും മറന്നു പോം ഞാൻ
 പരിചയിച്ചിടം നീയതറിഞ്ഞിട്ടില്ലെ
 നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു നമുക്കൊരു മുഷിയാൽ നിന്നുടെ ഭാവ -
 മറിഞ്ഞുവതിനായി പുറത്തുപോം
 കുറഞ്ഞൊരു ചിവിടകം ശേഷിച്ചതിതാ ഭവതി
 പറഞ്ഞതും മറക്കാമോ ഭക്തയായ നീ
 വിവിധചരാചരാണാം പിതാക്കന്മാരേവം കാര്യം
 സവിധകനാം ദിജ്ഞെ ശ്രവിപ്പിക്കാതെ
 ചെവിയിലന്യോന്യമോതീട്ടമൃതമാക്കിയ ശേഷം
 അവലമ്മകൊണ്ടുപോയിപ്പിന്നെയും വീശി
 നിഖിലാബ്ധകോടി നിഗമാദികളെക്കൊണ്ടും നിറ -
 യാത്ത കൃഷ്ണകുങ്കി ഭക്തിപൂരിതമായി
 സഖിദത്തപുഥുകൈകമുഷിയാൽ നിറയ്ക്കപ്പെട്ട
 സചിന്ദുകന്ദനാലേവം വദിക്കപ്പെട്ട
 പണ്ടൊരിക്കൽ പാണ്ഡവന്മഹർഷിയുടെ ശാകോദന
 മുണ്ടുനാമിന്നു ഭവാൻറ പൂഥുകം തിന്നൂ
 രണ്ടുകൊണ്ടുമുണ്ടായോണം സുഖവും തൃപ്തിയും കീഴി -
 ലുണ്ടായിട്ടില്ലൊരിക്കലുമിനിക്കു സഖേ
 കയ്ക്കുലാഭമൊന്നുമില്ലാഞ്ഞെന്റെ ഭക്തന്മാരപ്പിച്ചാൽ

കണ്ഠം കാഞ്ഞിരക്കുരുവിനിക്കുമൃതം
 ഭക്തിഹീനനാരായ ഭാഗ്യാനുഭൂതനന്നാലും
 തിക്തകാരസ്തരഫലമായിട്ടുതീരും
 ഗർവ്ഹീനനാരായ ഭവാദൃശനാരണമാത്രം
 ചവണമിന്നു വല്ലഭം കൊണ്ടുനന്തന്നാൽ
 പവ്വതത്തിലുമധികമിനിക്കെന്നു പറയാതെ
 സവ്വതത്വചിന്തെ ഭവാനറിയാമല്ലോ
 കായഭേദമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടല്ലാവാമുണ്ടോ ജീവൻ
 പോയാലുമിരിക്കുമ്പോഴുമെന്നറിഞ്ഞാലും
 ശ്രീയും തവ സ്രീയുമെന്നും ഒന്നെന്നുപദം തന്നു -
 ജ്ജായയോടു പറഞ്ഞേയ്ക്കും മമ വചനം
 ഇത്തരം സപ്താരവാക്യങ്ങളെകൊണ്ടു സമർപ്പിച്ചു
 ഉത്തമപുരുഷനോടുണർത്തിപ്പാനേതും
 ഉത്തരമില്ലാഞ്ഞിട്ടു വിചാരിച്ചിരുന്നു കുചേലൻ
 ചിത്തരസം വരുമാറിവണ്ണം വെച്ചു
 ഭക്തിമുക്തി ദാതാവെ ഭവാനാഥാ ഭഗവാനേ
 ഭക്തി ഭക്തന്മാരും കൊണ്ടു റിന്നാലത്തുതം
 ശക്തികൊണ്ടു ശക്തന്മാരും ജയിക്കപ്പെടുന്നു യുക്തം
 രണ്ടജിതാവ്യക്തന്മാരും വേണ്ട കുപ്പവും
 കൊണ്ടെല്ലാ ലോകപാലകന്മാരുമെല്ലാദാരം തോറു -
 മെപ്പോളെ വാസരമെന്നു നോക്കിപ്പാക്കുന്നു
 കുപ്പയിൽ കിടന്നവനെ പൂജിക്കുന്നു ഭവാൻ കീഴി -
 ലിപ്പതുമ കണ്ടിട്ടില്ലാ കെട്ടിട്ടുമില്ലാ
 ചെറുപ്പത്തിൽ പരിചയംകൊണ്ടു തവരൂപത്തെ ഞാൻ
 മനോദുഷ്പണത്തിൽ കണ്ടു അവയെപ്പേരും

അപ്പോഴപ്പോൾ കേട്ടുവോനെ സ്മരിച്ചിരുന്നു ഞാനും -
 മിപ്പോഴിവിടേക്കു വന്നു കാണുകയും ചെയ്തു
 കല്പനലംഘിപ്പാൻ മേലാഞ്ഞോഴാം മാളികമുകളിൽ
 അല്പനിവർ രാമുഴവനിശ്ചരയുടെ
 തല്പത്തിന്മേലിരുന്നിട്ടു വിണ്ണുവടം വാണവല്ലോ
 മല്ലരനാം ധന്വനില്ലീമണിരേഴിലും
 ദിവ്യരത്നപ്രകാശം കൊണ്ടുരാത്രിയില്ലെങ്കിലും -
 നവ്യമാമരണോദയമടുത്തു നൂനം
 ഭവ്യതയാം ഭക്തിഭവിസ്തേണം മമ പോകട്ടെ ഞാ -
 നവ്യയം മനോജ്ഞമംഗ്വി ചേരുവോളവും
 മാത്രംപോലും ധന്വനീനായ വിപ്രൻ മുകുന്ദനെ
 മാനസംകൊണ്ടെടുത്തിട്ടു കൂടെകൊണ്ടുപോയി
 യാത്രചൊല്ലി നടന്നുടനശ്ചുണ്ണനേത്രമനു -
 യാതനായ മാധവനെ പുണർന്നിത്തി
 മല്ലരിപുവിന്റെ മന്ദഹാസസൗന്ദര്യരാതിശയ
 സല്ലാപാനുകമ്പമനുമാനസൽക്കാരം
 എല്ലാമുള്ളിലോത്തു തന്നെ വിസ്മയിച്ചു താനേചെന്നൊ -
 രില്ലമടുപ്പാരായപ്പൊളേവം ചിന്തിച്ചു
 ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യമിദമോത്തു കാണുന്നോരും പാരി
 ലാരിലുമസാരനായ ഞാനെവിടത്തു
 ഈശ്വരേശ്വരനായുള്ള കൃഷ്ണനെവിടത്തു മൈത്ര -
 മീവണ്ണമാക്ഷമാരിലും കാങ്കയില്ലെങ്ങും
 ത്രയത്രിംശൽകോടിത്രി ദിവ്യേശമാക്ഷമല്ല മൂർത്തി
 ത്രയത്തിന്നു മത്രയല്ലി ത്രിഭുഗത്തിനും
 ത്രയീക്ഷം തന്മൂലനായ പൂമാനെനെക്കണ്ടനേരം

തെരികെനു താഴ്ത്തു വന്നെതിരോരതും
 വിയഞ്ഞാലിച്ചിട്ടു പുതിഗസമേദം വിരൂപവെ
 വയസ്സൊന്നിട്ടു രതിപതിപിതാവാം
 ശ്രീയഃപതിമാറത്തു ചേഞ്ഞതിഗാധം പുണറാതും
 ഭയപ്പെട്ടിട്ടാരുചൊന്നും പറയാഞ്ഞതും
 അല്പനാമിവനെക്കോടി കൊണ്ടുപോയി പൊക്കമേറും
 സപ്തമസൗധസോപരി രത്നപദ്മകേ
 തൂപ്പിവരുമാരിരുത്തി പൂജിച്ചതും രാത്രൗ രമാ
 സപ്തിസുഖമുപേക്ഷിച്ചു വീശിനിന്നതും
 ഹാസ്യബ്രാഹ്മണാഖിലബ്രാഹ്മണ നായകൻ ചെയ്തു
 ദാസ്യത്തിനില്ലവസാനമതെല്ലാംകൊണ്ടും
 ശാസ്യന്മാരാം ഭൂതൃന്മാർ മറയ്ക്കാത്ത കുപ്പുക
 മാസ്യത്തിലിട്ടമൃതാക്ഷിട്ടിറക്കിയതും (ൽ
 ഞ്ഞാലൊന്നെൻ ദാരിദ്ര്യം തീത്തയച്ചേറെ അത്ഥമിച്ചെങ്കി
 ആത്മപാരിജാതമൊന്നായയത്തുറേയി
 പേന്തങ്ങോട്ടു ചെല്ലുകയും കഷ്ടംവഴി കണ്ണും തോളു
 കാത്തിരിപ്പും പത്തിയോടെത്തും ചെയ്യേണ്ട
 ജനംപ്രയത്നമാക്കിപ്പതിവുതയെ പട്ടിണിക്കിട്ട
 കന്മഷിവാറുണ്ടൊഗതി മുക്തനായാലും
 ചിന്തനാം കൃഷ്ണൻചെയ്തു സല്ലാരമിവനുവേണ്ടും
 മന്മതിമന്ദതദോഷം മായനും ചാറി
 ഭാര്യയുടെ ദുഃഖമോത്തിട്ടതിവിരൂപനായ താൻ
 കാൽമറന്നുപോളും സുന്ദരനായതും
 സൂര്യപ്രകാശനായതുമറിയാതെ പോയിച്ചെല്ലും
 ആയുനായ വിപ്രനാമമിരിക്കാണ്ടു

കണ്ടാലച്ഛതന്റെ കണക്കായ കുചേലനാരില്ല -
 മുണ്ടായിരുന്ന ദേശമുത്തടിക്കും
 രണ്ടാം ദ്വാരകവട്ടണമായിട്ടുത്രേ കാണപ്പെട്ട
 തണ്ടാറുമാനീശന്റെ കാരണ്ണുമാശ്വര്യം
 വൊക്കുകൊണ്ടും ലെക്കുകൊണ്ടും പണികൊണ്ടും മ

(ണിമേമ

മുഷ്ടകൊണ്ടും ധനധാന്യസമൃദ്ധികൊണ്ടും
 മുഷ്ടാഴിഞ്ഞ നരകാരികരിതരഗാദികടെ
 തിക്കുകൊണ്ടും തിമന്ത കോലാഹലംകൊണ്ടും
 എല്ലാംകൊണ്ടും കുശലസ്ഥലീപട്ടണത്തൊടൊത്തിരിക്കു -
 മെല്ലാം കണ്ടീശ്വര വഴിവിഴച്ചുത്താനും
 മല്ലരിപ്പവിന്റെ മഹാരാജധാനിക്കു പിന്നെയും
 ചെല്ലുകയൊ എന്നവിടെ നിന്നു കുചേലൻ
 അപ്പൊളകത്തുന്നു ലക്ഷ്മികല്പയായ പതി വെക്ക -
 മസ്തരസ്മികളോടൊത്ത സഖിമാരോടും
 നാൽപ്പരവാസികളോടും നാനാവാദ്യലോചനത്തോടും
 കെല്ലോടൊപ്പമംഗല്യാദി സാകല്യത്തോടും
 കൂടിവന്നതിരേറകം പുകിച്ചു പതിയെമിത്ര -
 കോടിപ്രഭുപുണ്യ പുത്തൻ പുരി കാണിച്ചും
 നാടകക്കൊട്ടിലും ക്ഷിപ്രകാരഗോപുരങ്ങളും
 ലോടകപംകുരിയുമാനകൊട്ടിലുകളും
 പാടെ കാട്ടി പ്രസാദിപ്പിച്ചിട്ടു കേറിക്കൊണ്ടുപോയി
 പാടീരശ്രീതുംഗമഞ്ചത്തിന്മേലിരുത്തി
 വെക്കൊരാതവത്രം തഴ വെഞ്ചാമരം താലവൃന്ദം
 തക്കകോളാമ്പി താഞ്ചുലചവുണക്കൊപ്പം

മങ്കമാരെടുത്തുകൊണ്ടു വേണ്ടെങ്കിലും ചുറ്റും കൂടി
 വങ്കജാക്ഷികൃപകൊണ്ടു മുട്ടി കുചേലൻ
 അൻപതിനായിരത്താണ്ടു കഴിഞ്ഞാലും ലയമില്ല
 സമ്മതം മുക്തനാജ്ഞാവിച്ച മന്ദിരേ
 സംഭ്രമമകന്നു തല്ലത്തിന്മേലിരുന്ന കുചേലൻ
 സപ്രസാദം പൂണ്ടു വതിയോടു ചോദിച്ചു
 എന്തിവണ്ണമിപ്രദേശേ മന്ദിരങ്ങൾ വിജ്ഞാവാൻ
 ബന്ധമെന്തെന്നുരചെയ്തു മംഗലശിലേ
 വിപ്രവാക്യമേവം കേട്ടു പതിതാനുരചെയ്താൻ
 സുപ്രസന്നനായ മഹീദേവനോടപ്പോൾ
 ചിത്രതരമിന്നലെയിങ്ങിത്രനേരമായിവിടെ
 ചിത്രദീപ്തി പൂണ്ടൊരുത്തി മിററത്തു വന്നു
 ഇന്ദിരയ്ക്കു നേരായുള്ള ചന്ദ്രബിംബമുഖിതന്റെ
 സുന്ദരതപം കണ്ടാൽ കണ്ണിനമൃതായുള്ള
 വങ്കജക്ഷോരകമവൾ കരങ്ങളിലുണ്ടു രത്നം
 കൊങ്കകളിലിളകുന്നു മുത്തുമാലയും
 കുന്ദമന്ദസ്മിതം തുകീട്ടെന്നെന്നോക്കിയുരചെയ്തു
 സന്ദർശനസംഗതിക്കു മജ്ജുളവാണി
 ദ്വാരകയിൽ നിന്നഹമിങ്ങാഗമിച്ചു നിൻകണവൻ
 ആരണൻ നല്കിയ പ്രാഭുതമെന്തെന്നോപ്പു
 ശ്രീപതി അവൻഭജിച്ച കാരണം ഞാൻ വന്നിവിടെ
 ശ്രീസമ്പദാ നിങ്ങൾക്കെന്നമനുഭവിക്കാം
 നാളിൽനാളിൽ സുഖിച്ചുനമോദമോടു വസിച്ചാലും
 നാളികലോചനൻ തന്റെ നാമമാഹാരത്യാൽ
 ഇത്ഥമവൾ ഗിരം കേട്ടു സത്വരം ഞാൻ ചെല്ലുന്നേരം

സത്യം പത്മപത്രാക്ഷിയും ചെറുകത്തോടു
 ചെന്നു കേറുന്നതും കണ്ടു പിന്നെയുള്ള വിസ്തൃതങ്ങൾ
 പന്നഗനാഥനും വാഴിക്കൂട്ട ചെഞ്ചമ്മേ
 ഇപ്രകാരം പത്മിതന്റെ മംഗലവാണികൾ കേട്ടു
 വിപ്രനോരും പ്രസാദിച്ചിട്ടിങ്ങിനെ ചൊന്നാൻ
 കാമക്രോധലോഭമോഹമഹംകാരമദിസംഭം
 താമിസ്രമത്വരം പൈശ്വര്യത്തിലജ്ഞാനം
 സാധുക്കളെപ്പരിപാലിച്ചാധികളുത്താകിലാക്ഷ -
 മാധാരഭൂതനാം കൃഷ്ണനെന്ന്നറിഞ്ഞാലും
 ബോധരൂപാത്മകൻതന്റെ പാദഭക്തികൊണ്ടു ദുഃഖ -
 വാരിധിയെക്കടക്കുന്നു സമചിത്തനാർ.
 വാമദേവവിരിഞ്ചാടിവാണവർ യോഗിവൃന്ദങ്ങൾ
 കാമദശ്രീകൃഷ്ണപദം ഭജിച്ചിരിപ്പു
 താമരപ്പവിൽ പിറന്നു കോമള പെണ്മണിയാർത്തൻ
 വാർമുലക്കോരകം പൂണ്ടു പുരുഷോത്തമൻ
 ദേവ ദേവ ജഗന്നാഥൻ കേവലം ജ്യോതിസ്സപരൂപൻ
 ദേവകീപുത്രൻ ശ്രീവാസുദേവൻ മുക്കുന്ദൻ
 ശ്രാരമണൻ ശ്രീധരൻ ശ്രീനീലകണ്ഠപ്രിയൻ ശൌരി
 ക്ഷീരസലിലേ ഭജംഗതല്ലേ ശയിച്ചോൻ
 കേശവൻ ഗോവിന്ദൻ മധുസൂദന കൈടലാന്തകൻ
 ക്ലേശപാശവിനാശനൻ കേശിമഥനൻ
 അച്യുതനാഥനമൃതാനന്ദൻ വിദ്യാവിനോദൻ
 സച്ചിത് ബ്രഹ്മാഞ്ചൻ സകലലോകൈകനാഥൻ
 നിശ്ചലൻ നിഷ്കളൻ നിത്യൻ നിവ്വികല്പൻ ജനാർദ്ദനൻ
 സ്വാത്മവരപ്രദൻ നിഗമനിച്ഛേദ്യൻ

അപേയനജനരൂപനാദിമധ്യോന്തവിഹിനൻ
 വിദപജനാചിത്തഹംസൻ വിധിജനകൻ
 എത്രയും കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിക്ക ധിമിത്തം ശ്രീദേവി
 ചിത്തസന്തോഷം പൂണ്ട ശ്രീസമ്പദം നല്കി
 കാരണപുരുഷൻ മൂന്നു മീനകുളംകോലമായി
 ഭൂരമേശൻ നരസിംഹവാമനമുത്തി
 കൂരകുളം ചെയ്തിട്ടുള്ള ലോരപാവനാരെക്കൊന്നു
 ആരണരെ പാലിച്ച ശ്രീവരശുരാമൻ
 സൂര്യവംശതിലകനാം ഭൂപതിദശരഥന്റെ
 ആയുപുത്രനായോദ്ധ്യയിൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
 താപസരെ പീഡിപ്പിച്ച രാവണനെക്കൊന്നു രാമൻ
 പാപശാന്തി ജഗത്തിന്നു ഭൂപതി തീർത്ത
 സീരപാണിയായിട്ടുരഗേശങ്കലാജ്ഞാപരാശി
 നാരദമുനിയനുജയെബലാഭാവതാരം
 മുഷ്ണരന്ധരായ മേഘനിവഹത്തെ വിഗ്രഹിപ്പാൻ
 കല്പിവേഷം ധരിച്ചീടും ജഗന്നിവാസൻ
 ദശവിധരൂപങ്ങളുമൊന്നായവതരിച്ചെന്നു
 ദശമത്തിലുപാഖ്യാനം കൃഷ്ണാവതാരം
 നാരായണൻതന്റെ തിരുനാമം ജവിച്ചിഹലോകേ
 പാരംഭശ്ചി പൂണ്ട നമ്മൾ വസിക്കാം ദൈതേ
 ഇതഥ കുചേലോക്തി പതിവ്രതയാകും പതി കേട്ടു
 സത്യസചരൂപവദം ഭജിച്ചു സുചിരം
 ചിത്രമണിഗേഹംതന്നിൽ പുത്രമാത്രഭൃത്യനും
 ചിത്താജ്യം കുചേലനും പതിയും വാണു
 അൻപതിനായിരം ജനം ഞാൻഞാനെനിട്ടുണ്ടാംവിപ്ര

ദമ്പതിമാരെ ശുശ്രൂഷചെയ്യാനൊപ്പോഴും
 അന്നതിനാലത്രം പുരസ്ത്രീപുമാൻനാക്കോവെന്നു സ-
 സ്വതിച്ചതാരുടെ കടാക്ഷമെന്നോർപ്പ്
 ഇരുന്നവിലുണ്ടാക്കിയ വിപ്രകുഡുണ്ണിനി ചിത്ര-
 വരണവെങ്കല്ലാം വസ്രാഭരണങ്ങളും
 വിരുന്നൂട്ടം വേണ്ടുന്നതൊക്കയും കഴിച്ചു തുടങ്ങി
 തരുന്നന്നദിനംതോറുമതിരസവും
 നിമ്ബലകുശസ്ഥലിപുരത്തുകലും കൃഷ്ണകൃപാ
 നിമ്ബിതമാം കുചേലവട്ടണത്തുകലും
 ധർമ്മപുത്രരിരിക്കുന്ന ഹസ്തിനാപുരത്തിങ്കലും
 ധർമ്മമാരു പോലെയായി ദിവസന്തോറും
 വിപ്രപുരിയിലെപ്പോഴുമുള്ള വാദ്യഘോഷങ്ങളും
 അപ്രമേയസ്രീപുരുഷസാരാവങ്ങളും
 ചൊല്ലൊങ്ങിയ ഹയമോഷശബ്ദങ്ങളുമത്രയല്ല
 കെല്ലേറിയ ഗജവരഗജ്ജിതങ്ങളും
 രാമകൃഷ്ണ ഗോവിന്ദ ഗോപാല ബാലഭദ്ര രാമ
 രാമാനുജ രമാവതേ പരശുരാമ
 വാമനശിവശങ്കര ശംഭോ മഹാദേവേത്യാദി
 നാമകോലാരവങ്ങളിലന്തർവിച്ചു
 കുചേലനും പ്രേയസിക്കും സമ്പത്തൊണ്ടായതിൽ തത്ര
 കുശേശയാലോചനം കൽപത്തിരട്ടിച്ചു
 കുചേലതയായഭക്തി കൃഷ്ണനൊകൃം കെടുത്താലും
 കൃശേതരതരമായിക്കടം ശേഷിച്ചു
 ദ്വന്ദ്വധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു ദമ്പതിമാരിരുപേരും
 മാനന്ദിച്ചിട്ടാലയത്തിലനേകം കാലം

പാനേതരതിരരിയോടുകൂടി വാണിഭവ -
സാന്തര്യകൽ കൈവല്യം ലഭിക്കയും ചെയ്തു
ഇന്നികുമാചാലപ്പനോടും ഭക്തിയോടെ കേൾക്കുന്നോ
മന്ദമെന്യേ ധനധാന്യസന്തതിയുണ്ടാം (കുറം
എന്നതു തന്നെയുമല്ലയിജ്ഞത്തന്നെ വിഷ്ണു -
തന്നുടെ സായുജ്യവും വന്നു കൂടിട്ടുമേ.

കുചേലപ്പത്തം വെളിപ്പാട്ട്

സമാപ്തം .

കിരതം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

വാസുദേവപുരംതന്നിൽ വാണതളും ജഗന്നാഥൻ
വാസുദേവൻ കനിവോടു തുണച്ചിടേണം
വാരണേന്ദ്രാനന്ദൻ ദേവൻ വാണിമാതും ഗൌരിതാനം
വാരദേവൻഭഗവാനും വരം നൽകേണം
വേദസാരം ഗ്രഹിച്ചുള്ള വേദിയന്മാർ തുണയ്ക്കേണം
മന്ത്രസാരം ഗ്രഹിച്ചുള്ള മാമുറിമാരും
ദേവരാജാധിപനായ ദേവനാരായണസ്വാമി
കേവലം കാത്തരുളേണം കരുണയോടെ
കീത്തിയോടായിരത്തെട്ടു മൂർത്തികളും തുണയ്ക്കേണം
ചീത്തഭക്ത്യാതൊഴുതുഞാൻ ചിത്ത ചൊല്ലുന്നേൻ
പുഷ്പമോദം കുടവാളൂർ മഠത്തിൽ കുടികൊള്ളും
വേട്ടയ്ക്കൊരുമകനെ ഞാൻ കൈവണങ്ങുന്നേൻ
പച്ചമിന്നും തുകിൽകൊണ്ടു കച്ചകെട്ടി വാലുമിട്ടു
പച്ചവില്ലും ചുരികയും കരത്തിലേന്തി
മെച്ചമേറും കുതിരമേലിട്ടു യോടെയെഴുന്നള്ളി
വാച്ചമോദം കളിയിക്കുന്ന കുലദൈവമേ
ബാലശ്ലേരി കോട്ടതന്നെ മൂലമെന്നു പറയുന്നു
നാലുദിക്കും പുകഴുന്നോനെ കരുമകനെ
കാലകാലൻ ഭഗവാന്റെ ലീലകൊണ്ടു ചമഞ്ഞൊരു
നീലവേണി ചാരുവേഷം കാത്തുകൊള്ളേണം

ശങ്കരന്റെ രൂപഭേദപ്രാധിപതിയാചരിതം ഞാൻ
 ഏകിലപ്തോജ്വരചന്ദ്രം കേട്ടുകൊണ്ടാലും—
 അജ്ഞാൻ പണ്ടൊരുകാലം ശങ്കരനെ തപം ചെയ്ത്
 അതുതമാം പാശുപതം ലഭിപ്പാനായി
 മന്ദരമാം പർവ്വതത്തിൻ മൂലഭാഗേ ചെന്നുകൂടി
 സുന്ദരമാം പാണ്ഡുപുത്രൻ വസിയ്ക്കും കാലം
 ഉഗ്രമായ തപംകൊണ്ടു ലോകമെല്ലാം ഭയപ്പെട്ടു
 വ്യഗ്രഭാഗങ്ങളെ പൂണ്ടു ദേവരാജാവും
 അജ്ഞാന്റെ തപോവിഷ്ണു വരുത്തുവാനിന്ദ്രനപ്പോൾ
 അപ്പരസ്മികളെപ്പാടെ യാത്രയുമാക്കി
 സുന്ദരിമാരുതകാലം ചെന്നു പാണ്ഡുതനയന്റെ
 മുന്നിൽനിന്നു വിലാസങ്ങൾ പലതും ചെയ്തു
 പാട്ടുപാടിക്കുളിയ്ക്കയും പറഞ്ഞാലും പിടിയ്ക്കയും—
 മാട്ടമോരോവിധം കാട്ടി ഫലിപ്പിയ്ക്കയും
 ചന്ദനവും പാറിനീതം കോരിവരിഞ്ഞുളിയ്ക്കയും
 ചന്ദ്രബിംബമിളകുമ്പോളിന്ദ്രിശാപാടി
 എന്നുവേണ്ട പലലോഷം സുന്ദരിമാർ പ്രയോഗിച്ചു
 ഒന്നുകൊണ്ടുമിളകീട പാണ്ഡവവീരൻ
 പാട്ടുകൊണ്ടും ഫലിച്ചില്ലാ കൂത്തുകൊണ്ടും ഫലിച്ചില്ലാ
 പാട്ടിലാക്കാരൊളുതല്ലെന്നവർഷം തോന്നി
 നാരിമാരും കൂട്ടമെല്ലാം നാണവും കെട്ടുണ്ടുമാരി
 നാണിഭത്തിന്നുതൊട്ടു കുറവും വന്നു
 അജ്ഞാന്റെ തപോവീര്യംകൊണ്ടു പാദം ബുദ്ധിമുട്ടി
 അയ്യലോകാധിപന്മാരും മാമുരിമാരും
 ദേവരാജൻ മുതലായ ദേവന്മാരും പുറപ്പെട്ടു

ദേവദേവൻതിരുമുഖിലാവലാധിജ്ഞാൻ
 ദേവനായ ശംഭുതന്നോടാവലാധി പ്രകാരത്തെ
 കേവലം ചെന്നുണർത്തിച്ചാൻ ദേവനാഥൻതാൻ
 അമ്പിച്ചിത്തെല്ലുണിഞ്ഞൊന്നൊ തുമ്പച്ചുട്ടം ഭഗവാഹോ
 തമ്പുരാനേ ഇജ്ജനത്തെ കാത്തുകൊള്ളേണം
 ഭക്തനായ പാണ്ഡവന്റെ ഭീമമായ തപംകൊണ്ടു
 ഭസ്മമായി ലോകമെല്ലാമെന്നതേ വേണ്ടു
 എന്തിനിത്ര വലയ്ക്കുന്നു വിശ്വവാസിജനത്തെ നീ
 അന്തകാരേ പാത്മനീനു വരം നൽകേണം
 കാട്ടിൽ വന്നു പിടിച്ചെടു കാട്ടുതിയുന്നതുപോലെ
 കാരുമ്മോറു വലയ്ക്കുന്നു ദാഹമോഹത്താൽ
 എത്രനാളുണ്ടവൻ റിന്നെത്തത്രനിന്നു സേവിയ്ക്കുന്നു
 എത്ര കഷ്ടം വരം നൽകാഞ്ഞെന്തിതാ പോരി
 ഇത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടും ഫലിച്ചില്ല ദേവനോടു
 പൂത്രവൈരി ചെന്നു വീണു പാർവ്വതി മുഖിൽ
 ലോകതായേ ശൈലകന്യേലോകതാപം ശമിപ്പിപ്പാൻ
 ലോകനാഥൻ പ്രസാദിപ്പാനുള്ളീടേണം
 ശങ്കരനോടടിയനങ്ങുണർത്തിച്ചാൽ ഫലമില്ലാ
 റിൻ കൃപയുണ്ടെങ്കിലെല്ലാം ഫലിയ്ക്കും താരാം
 വാസവന്റെ വചാങ്ങൾ കേട്ടനേരം കൃപയോടെ
 ഈശനോടങ്ങറിയിച്ചു പാർവ്വതിദേവി
 പാദപത്മം വണങ്ങുന്ന പാണ്ഡവനു മടിയൊതെ
 പാശുപതം കൊടുത്താലും മൽപ്രിയനാഥാ
 ദേവിതന്റെ വചാങ്ങൾ കേട്ടനേരം ചന്ദ്രമൂഡൻ
 ഐവമൊന്നു നിരൂപിച്ചുണ്ടുള്ളിച്ചെല്ലു

ഇന്നവന്റെ കരത്തിന്റെ നിലമൊന്നിങ്ങിനെയെന്നും
 പിന്നെ വേണം പ്രസാദിച്ചു വരും നൽകുവാൻ
 വേദമുത്തി മഹാദേവൻ വേടരൂപം ധരിച്ചാശു
 വേലു ശുലം ചാപബാണം ധരിച്ചുനിന്നു
 താടിയും മീശയും നല്ല മോടിയും ചന്തവും കൂടി
 പ്രൗഢിയോടെ പുറപ്പെട്ടു പാർവ്വതീകാന്തൻ
 വേടനായ ഭഗവാനൊക്കണ്ടനോരം ശൈലപുത്രീ!
 വേടനാരിവേഷമാശു ധരിച്ചാളപ്പോൾ
 ശംഖുകൊണ്ടു കടകങ്ങൾ ശംഖമാലാ ഗളംതന്നിൽ
 ശങ്കരൻതാനതു കണ്ടു തെളിഞ്ഞു നിന്നാൻ
 കുട്ടയുണ്ടു കരംതന്നിൽ കുട്ടികുന്താലിയുമുണ്ടു
 വട്ടമെല്ലാം ചിതമാക്കി പാർവ്വതീദേവി
 പട്ടിവേഷം ധരിച്ചോരു ഭൂതവൃന്ദം പുറപ്പെട്ടു
 കാട്ടുപന്നിത്തടിയൊക്കെക്കുടിച്ചുകൊൽവാൻ
 വേടരായിട്ടൊരുകൂട്ടം വിരതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
 വേണ്ടതെല്ലാം ഭൂതവൃന്ദമെന്നതേ വേണ്ടു
 കൊട്ടുലോഷം കഴൽ കൊമ്പു കൂടിയാട്ടമകമ്പടി
 കൂട്ടി മെല്ലെ കാടു പൂക്കു വേട്ടയാടുമ്പോൾ
 പന്നി പന്നു കയർന്നു കൊന്നു കൊന്നു മുടിയ്ക്കുന്നു
 പന്നി സിംഹങ്ങളെ കൂട്ടമൊടുങ്ങീടുന്നു
 കുന്നിനൊത്ത കലയാനത്തലവന്മാരെടുത്തു
 കുന്നിന്മാതിൻ കണവൻതൻ കൂട്ടവും കൂട്ടി
 പാമ്പുപുത്രൻ തപം ചെയ്തും ദിക്കിലേയ്ക്കുങ്ങെഴുന്നള്ളി
 പാർവ്വതീനായകനായ വേടരാജാവും
 വേടനാഥൻ പടക്കൂട്ടം വേഗമോടെ ചെല്ലുമപ്പോൾ

മുകുന്നെങ്ങൊരു ദൈത്യൻ പന്നിയാണു
ശത്രുവിന്റെ നിയോഗത്താലുള്ള നാണക്കലചെയ്യാൻ
പേടിയാതങ്ങോടിവന്നു ചാടിനാൻ ഭോഷൻ
മുന്നിലാശു വരുനോരു പന്നിയെക്കണ്ടൊരു വോരം
ഇന്ദ്രപുത്രനൊരു ബാണം തൊടുത്തു വിട്ടാൻ
പന്നിതന്റെ ശിരസ്സിൽ പെണുകൊണ്ടു പാതമുഖം

(ണം)

വിന്നിൽനിന്നു ഭഗവാനുമയച്ചു ബാണം
രണ്ടുപേരും പ്രയോഗിച്ചു രണ്ടു ബാണങ്ങളും ചെന്നു
കൊണ്ടനേരം പന്നി മണ്ടിക്കാലന്തർ പുക
ശങ്കരൻതാവെയ്ക്കു ബാണം പാസുവന്റെ കാലിൽ

(വീണം)

ശങ്ക കൂടാതവൻ മെല്ലെന്നെടുത്താനപ്പോൾ
തനിസ്തുള്ള ബാണമെന്നു നിരൂപിച്ചു കുന്തിപുത്രൻ
തരിച്ചു വേടനന്നേരം കയ്ക്കു ചൊന്നാൻ
ആരെടാ വീ നമുക്കുള്ള ഘോരമായ സായകത്തെ
ചോരണം ചെയ്തയോ കള്ളാ വല്ലതല്ലേതും
കടുതിന്നാൻ ചിതം റോക്കി കാട്ടിൽ വന്നു കിടക്കുന്ന
ദൃഷ്ടബുദ്ധേ മടിയാതെ ശരം തന്നാലും
നേരുകേട്ട കാട്ടുവാനോ തപംചെയ്തു വസിസ്തന്നു
വീരനെന്നു വാടിപ്പാകിൽ പോരു ചെയ്താലും
മാനമേറും നമുക്കുള്ള കാനനത്തിൽ കടക്കാമൊ
ഹീനമായ മൃഗങ്ങളെ കലചെയ്യാമൊ
മാനുഷാ നീ ധരിച്ചാലും കാവനാങ്ങൾ നമുക്കുള്ള
ആന സിംഹം മാനു പന്നി നമുക്കെ കൂട്ടം

പച്ചമാംസങ്ങളെയെല്ലാം വെച്ചുതിന്നു തപം ചെയ്താൽ
 ഇറ്റിയെല്ലാം വരുമെന്നോ വിനിച്ചു ഭോഷാ
 ഇത്തരങ്ങൾ വേടനാഥൻവാക്കു കേട്ടുങ്ങളുറ്റാനും
 ഉത്തരമൊന്നുചെയ്തു കോപവും പൂണ്ടു
 വില്ലു വില്ലു കിരാതാ വീ നല്ലതല്ലാ തുടങ്ങുന്നു
 കൊല്ലവൻ ഞാൻ വിന്നെയിപ്പോൾ ശങ്കരനാണു
 കള്ളാ എന്റെ പരമാത്മം ഉള്ളവണ്ണം ധരിച്ചാലും
 തള്ളലോടെ ചില വാക്കു പറഞ്ഞിടാതെ
 കാട്ടിലുള്ള മൃഗങ്ങളെ കൂട്ടമെല്ലാം കുല ചെയ്താൽ
 കാട്ടുഭോഷ വിനക്കെന്തു ചോദ്യമെന്നോടു
 വീചജാതിക്കുടക്കുന്ന വാക്കുകളേ പറയാവൂ
 വീചക്കു പരമാത്മമറിഞ്ഞുകൂടാ
 പാതംഗോവം പറഞ്ഞപ്പോൾ പാപ്പുതീശനരുൾചെയ്തു
 പാത്തുകണ്ടാലരിയും ഞാൻ വിങ്ങളെയെല്ലാം
 അയ്ക്കുവാ വീ കയക്കും ഞാനാദിവൃത്തം പറയുമ്പോൾ
 ലജ്ജയുണ്ടാമുള്ളിലുള്ള തള്ളലും തീരും
 കവ്വകയ്ക്കു പിറന്നുള്ള കണ്ടകന്റെ മക്കളല്ലോ
 നിന്നുടെ താതനും മറ്റും ധൃതരാഷ്ട്രരും
 കുന്തിയല്ലോ നിങ്ങളുടെ പൊരാമതാവതും കൊള്ളാം
 ഹന്ത കഷ്ടമവൾക്കുണ്ടേ കവ്വകാഭോഷം
 മറ്റുകണ്ട ജനങ്ങൾക്കു പിറന്നല്ലോ നിങ്ങളുഞ്ചും
 കുറമെല്ലാം പാണ്ഡുപുത്രന്മാരിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 അഞ്ചുവേരമൊരുമിച്ചുങ്ങൊരുത്തിയെ വേട്ടുകൊണ്ടു -
 തഞ്ചുമിപ്പോളതു ചൊന്നാലന്തരമില്ലാ
 ജ്യേഷ്ഠത്തിയാമൊട്ടുകാലം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെക്കുളത്രം
 പിന്നെയൊട്ടു കാലം ചെന്നാലനുജത്തിയാം

സേവചെയ്യാൻ നിനക്കൊരു ദേവനുണ്ടായതും കൊള്ളാം
 ആവതില്ലേ പിടിയാത്ത കൂട്ടമായ്തന്നാൽ
 മുണ്ടുകൊൾവാൻ മുതലില്ലാഞ്ഞുടക്കുന്നു പുലിച്ചുമ്മം
 ഉണ്ടുകൊൾവാൻ അന്നാമില്ലാഞ്ഞിരുന്നീടുന്നു
 കാളതന്റെ മുതുകേറി കാട്ടുതോറും റാടക്കുന്നു
 കാളികുളിപ്പരിഷ്കയിൽ കേളിയാടുന്നു
 വാമ്പലെല്ലം തുമ്പമാലാച്ചുമ്മെല്ലാമണിയുന്നു
 തമ്പുരാണോസ്സേവചെയ്യാൻ വിനാക്കോ തോന്നി
 എന്തിനെന്റെ പാണുപത്രാ സന്തതം നീ സേവിക്കുന്നു
 എന്തു കിട്ടും വിനാക്കീശൻ പ്രസാദിച്ചെന്നാൽ
 താവിരന്നു റാടക്കുന്ന ദൈവമെന്തു തരുന്നില്ലോൾ
 താൻ ഭുജിക്കാത്തവനുണ്ടോ ധർമ്മം ചെയ്യുന്നു
 കണ്ണശുദ്ധവചനങ്ങൾ കേട്ടുവേരും സന്ദിയാഞ്ഞു
 കണ്ണരണ്ടും ചുവത്തിനിന്നുരത്താൻ പാതമൻ
 ശങ്കരനെ ഭുജിക്കുന്ന വിൻ കരളു പിളർപ്പൻ ഞാൻ
 ശങ്കയില്ലാ നമുക്കേതും മൃഗന്മാരായോ
 കണ്ട കള്ളപ്പായന്മാർ കണ്ടതെല്ലാം പറയുമ്പോൾ
 കണ്ണനാളം പരിച്ചുനി തന്നിലാക്കേണം
 റോരെ വന്നു കരോതെ ഭൂരവേ വില്ലെടാ മൃഗാ
 പോരുമോരോ ഭൂഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം
 ശങ്കരനെ തുണത്തോളം ശങ്കയില്ലാഞ്ഞൊരു നിന്റെ
 ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ വില്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നില്ലോൾ
 എങ്കിൽ വാട കിരാത നീ റാല്ലതല്ലാ തുടങ്ങുന്നു
 ചിന്തിയാതെ ജഗതപങ്ങൾ തുടങ്ങിടാതെ
 വീരനായ ക്ഷപയാത്തലവനൊക്കല ചെയ്യാൻ
 ഭീരുവായ മാൻകിടാവു തുടങ്ങുമ്പോലെ

ശരഡനും പരക്കുന്നു കാകനും താൻ പരക്കുന്നു
 ഇരുവരും സമമെന്നു വരുമാറുണ്ടോ
 എലി വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നു പുലി കാട്ടിൽ കിടക്കുന്നു
 വലിപ്പംകൊണ്ടിരുവർക്കും സമതപമുണ്ടോ
 എലിപോലെ ഇരുന്നു നീ പുലിപോലെ പിണങ്ങുന്നു
 ബലവാന്മാരോടു ചെന്നു പിണങ്ങിയിട്ടാതെ
 അരവത്തെക്കുലചെയ്യാനാണയ്ക്കുണ്ടുളതാമോ
 പുരുഷനെനതുമെല്ലാം പുരുഷരല്ലാ
 അടങ്ങിക്കൊൾക ഭോഷാ നീ തുടങ്ങേണ്ടാ ചില മോഹം
 പടവെട്ടി ജയിപ്പാൻ നീ സമത്വമല്ല
 ആയുധങ്ങളറിയാത്ത നീയിതൊന്നും തുടങ്ങേണ്ട
 കായൽ കാണാത്തവൻ വള്ളം കളിക്കുംപോലേ
 അല്പചന്ദ്രക്കലാധരനിപ്രകാരമരുൾചെയ്തു
 ഇന്ദ്രപുത്രനതു കേട്ടൊന്നുരത്താവാപ്പോൾ
 കാട്ടുകുളം വഴിപോലെ കേട്ടുകൊൾക വിജയന്റെ
 നാട്ടിലൊക്കെപ്പരന്നോരു ഭുജവിക്രമം
 അസ്രശസ്ത്രം പ്രയോഗിപ്പാനിത്രപോരാ മറെറരുത്തൻ
 ഇത്രനാളും നീയിതൊന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ലല്ലോ
 ആർക്കു മോത്താലെളുതല്ലെന്നാക്കിവെച്ചങ്ങിരുന്നോരു
 ലാക്കു ഖണ്ഡിച്ചെറിഞ്ഞോരു പാണ്ഡുപുത്രൻ ഞാൻ
 മനിലുള്ള നരേന്ദ്രന്മാർ മുന്നിലാശു തടുത്തപ്പോൾ
 ചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്തുവരെജയിച്ചല്ലോ ഞാൻ
 എന്നു വേണ്ടാ വിശേഷങ്ങളൊന്നുരണ്ടല്ലറിഞ്ഞാലും
 അന്നു നിന്റെ ചെവി രണ്ടുമെങ്ങൊരു മുഖം
 അന്നെന്നിട്ടു ചെവി കേൾക്കാത്തൊന്നൊന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ല

നന്നു നന്നു പാഞ്ഞതു മതി ഭോഷാ നീ
 പാണ്ഡവന്മാർക്കുണ്ടുപോലും ദ്രൗപതിയെന്നൊരു ഭാര്യ
 പാതി നാടും നഗരവുമുണ്ടുപോൽ പണ്ടേ
 കൂട്ടത്തിലങ്ങൊരു വീരനോടിവന്നു ദ്രൗപതിയെ
 താഡനങ്ങൾ ചെയ്തുപോലും പലരും കാൺകേ
 വേശ്വരകുമാരന്റെ കേശഭാരം പിടിപെട്ടു
 വേഗമോടപ്പടവയുമഴിച്ചുപോലും
 അന്നു നീയദ്രിക്തിലെന്നും ചെന്നില്ലെന്നു കേട്ടു ഞാനും
 അന്നു നിന്നെപ്പറ്റിപ്പെന്നോ ചൊൽകെടാ ഭോഷാ
 പൊണ്ണനായ ഭീമസേനാണുനായ ധർമ്മപുത്രൻ
 കണ്ണന്റെ സഖിയാകും നീയുമന്നേരം
 കണ്ണന്റെ തുറന്നോരോ മണ്ണുകോലങ്ങളെപ്പോലെ
 പെണ്ണിനെത്തല്ലുന്നതെല്ലാം കണ്ടു നിന്നില്ലെ
 നാടൊരുത്തൻ കയ്ക്കലാക്കി ചീടൊരുത്തൻ കയ്ക്കലാക്കി
 കാട്ടു നിങ്ങൾ കയ്ക്കലാക്കി എന്നതും കേട്ടു
 ലാക്കു വണ്ഡിച്ചെറിഞ്ഞൊരു വാക്കുകൊണ്ടു ഫലമില്ല
 നാക്കു വണ്ഡിച്ചുപോമിപ്പോളുമെന്താൽ നീ
 ഇത്തരങ്ങളിരുപേരും ബലരോഷമുറചെയ്തു
 യുദ്ധലോഷമുറചെയ്താൻ ശേഷനും പോരാ
 വരണാസ്രം വാരിജാസ്രം പാവകാസ്രം നാഗമസ്രം
 വാരിജാക്ഷാസ്രവും തമ്മിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു
 ഇരുപേരുമൊരുപോലെ ഇടഞ്ഞു പോർ പൊരുതാറെ
 ഇണങ്ങി ദേവിയും വന്നു പാഞ്ഞാൾ മെല്ലെ
 പോടാ ഫൽഗുന കേട്ടാലും കാട്ടാളനല്ലിവനിന്നു
 മട്ടലർബാണാരിയാകും പരമേശ്വരൻ

അതു കേട്ടങ്ങല്ല നന്നും കുറച്ചില്ലങ്ങസ്രവചം
 അതു കണ്ടു പാവുതിയും ശപിച്ചാൾ മെല്ലെ
 അത്ര വീച്ചുമുള്ള നിന്റെ അസ്രമെല്ലാമിന്നു തന്നെ
 എത്ര സൗരഭ്യമേരുന്ന സുനമാകട്ടെ
 എന്നനേരമജ്ജനന്താനയച്ചോരു ബാണമെല്ലാം
 നന്നു നന്നു സുനമായിപ്പോയതും കണ്ടു
 ആദിമൂലമെന്നതന്നെയറിഞ്ഞില്ലല്ലോ അന്നതു -
 കൊണ്ടവൻ പിന്നെ നന്നായിക്കാണാതെയൊക്കി

* * * * *

എന്നനേരം വിഷാദിച്ചു നിന്നു ദേവിയും
 എങ്കിലെന്റെ വാക്കു നീയും നീരസിയ്ക്കു നിമിത്തമായ്
 സുനമൊന്നുമങ്ങുമെയില്ലാതെയൊക്കട്ടെ
 എന്നപോലെ ഭവിച്ചപ്പോളിളകി പാതമനു കോപം
 നന്നായിത്താഡനം ചെയ്തു ധനുസ്സുകൊണ്ടു
 അതുകൊണ്ടു പാവുതിയുമനുഗ്രഹം നൽകി പിന്നെ
 ഇടികൊണ്ടജ്ജനൻ താനെന്നറിഞ്ഞു ദേവീ
 ആറുമൂടും ഭഗവാനെ അജ്ജനനെ വധിയ്ക്കല്ലെ
 അവനൊരു വിഴയൊന്നും നിനച്ചില്ലല്ലോ
 പാണ്ഡുപുത്രനുടെ കയ്യിൽ പാശുപതം കൊടുത്താലും
 പാണ്ഡവന്മാർക്കുകൊണ്ടു ജയം വന്നാലും
 ഇത്തരങ്ങൾ ദേവിതന്റെ വാക്കുകേട്ടു ഭഗവാനു -
 മൽചന്ദ്രക്കലാധരൻ കോപവും പൂണ്ടു
 മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്തവനെ കെട്ടി നന്നായെറിഞ്ഞപ്പോൾ
 പെട്ടെന്നുടൻ വിണു പാതമൻ കേണിടുംനരം
 മണ്ണുകൊണ്ടു ശിവലിംഗം തീർത്തുവെച്ചു പാണ്ഡവനും

മാനസപൂജ തുടങ്ങി മനം തെളിയെ
 ഭട്ടനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തത്ത്വരൂപം ഭഗവാനും
 സ്പഷ്ടമായിക്കാട്ടിനിന്നു സന്തോഷത്തോടെ
 ചെമ്പുലിത്തോലണിഞ്ഞൊരു തമ്പുരാനും ദേവിതാനും
 മുമ്പിൽ വന്നു പ്രസാദിച്ചു വരം നൽകുവാൻ
 അജ്ഞാനാണാൻ പ്രസാദിച്ചെന്നതുതന്നിന്റെറവീയ്ക്കത്താ-
 ലസ്രുമിന്നു തരുവൻ ഞാൻ മടികൂടാതെ
 എന്നിവണ്ണമരുൾചെയ്തു മന്ദമാസം പൂണ്ടു ദേവൻ
 തന്നുടെ ബാണവും നൽകി പാണ്ഡുപുത്രനായ്
 തികൾമെഴുലി ജഗന്നാഥൻ പങ്കജാക്ഷി പാവ്വതിയും
 കിങ്കരന്മാരോടുകൂടി മറഞ്ഞാരപ്പോൾ
 വേട്ടയാടിക്കളിയ്ക്കുന്ന ശങ്കരന്റെറ രൂപമല്ലോ
 വേട്ടയ്ക്കരുമകനേ ഞാൻ സ്മരിച്ചിടുന്നു
 നിൻ പാദങ്ങൾ വഴിപോലെ കമ്പിടുന്നോരടിയന്റെറ
 കമ്പമെല്ലാം കളഞ്ഞൊഴു കാത്തുകൊള്ളേണം.

കിരാതം വഞ്ചിപ്പാട്ട് സമാപ്തം.

സുഗമോക്തം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

കുറുത്തി.

ആറണിയും തമ്പുരാണൊരൊന്നായി പണ്ടു
കാണിവേണിയും ഗൊരീ നല്ല പിടിയായി
വാട്ടമറു കാട്ടാനകൾ കൂട്ടമൊത്തു കൂടി
കാട്ടിനുള്ളിൽ ചെന്നു തമ്പുരാട്ടിയോടും കൂടി
യാമിവിശ്നാദിച്ചൊരു യാമിറിയും വന്നു
കാമനീശൻ തന്നതികസീമനിയും വന്നു
കാമവൈരിയതുറോരം കാമബാണമേറു
കാമിറിയെപ്പണന്നടൻ കാമിതം സാധിച്ചു
അതുതാങ്ങിക്കുതുറോരം ഗർവ്വമുണ്ടായി
അതുതാകാരനായുള്ളോർകുറുത്തായി
കൊമ്പുരണ്ടും തുമ്പിക്കയ്യും കമ്പയും വിരോധാൽ
ചെമ്പരത്തിപ്പച്ചിൻവിരം കമ്പിടം വിരവും
കുഞ്ജരവദനായ കുഞ്ഞിനൊക്കണ്ടപ്പോൾ
കുഞ്ജബാണാരികളോദമഞ്ജസാ ഭവിച്ചു
വീലവേണി ഗൌരിതന്റെ ഞാലൊര മടിയിൽ
ചാലവേ കിടത്തി മുല്ലപ്പാലുമാത്ര നൽകി
കാലകാലൻ തമ്പുരാന്റെ ചാലകൻ ഗണേശൻ
മാലകറിയടിയൊറ്റു പാലനാശിച്ചുചെയ്യണം.

വഞ്ചി.

പൂരഹരഭഗവാനും ഗിരിവരമകൾ താനും
 കരിവാവദനനും തുണച്ചിടേണം
 ഹരിതൊട്ടുള്ളക്ഷരങ്ങളരിയിൽ പണ്ടെഴുതിച്ച
 ഗുരുവരനൊരുവരമളിടേണം
 ഹരിമിറത്തമരുന്ന ഹരനും മോഹനാലയേ
 മരുവും ഷണ്മുഖൻതാനും മുരളൈവരിയും
 കാളകൂടാശനൻ ദേവൻ കാളകണ്ഠനന്തിമഹാ -
 കാളനും ഭദ്രകാളിയും തുണച്ചിടേണം
 പാരതിലൊക്കെയുമെന്റെ ഭാരതീ നടപ്പായിടാൻ
 ഭാരതി വാഴ്ചെന്റെ ചിത്തതാരതിൽ നിത്യം
 സന്തോഷത്തോടടിയന്റെ സന്തതി ബ്രഹ്മസ്വമെല്ലാം
 സന്തതം കാത്തുടൻ മയ്യമംഗലേ വാഴും
 ചിന്തിച്ചതേകുവാനൊരു ചിന്താമണിക്കല്ലായിടും
 നിന്തിരുമേനിയെ നിത്യം ചിന്തിച്ചിടുന്നേൻ
 ഇന്ദിരാവല്ലഭൻ ലോകസുന്ദരൻ കക്കാട്ടെനുള്ള
 മന്ദിരേ വാണെഴും നന്ദനാദവാൻ താനും
 ചന്ദ്രമൂലൻ ഭഗവാനും ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരും രാമ -
 ചന്ദ്രനമിനടിയനു നന്ദി ധർമകേണം
 പൂണ്ണമോദമടിയനു പൂണ്ണവേദാലയേ വാഴും
 പൂണ്ണചന്ദ്രാനന്ദൻ ദേവൻ തുണച്ചിടേണം
 നാരായണൻതന്റെ കഥാ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടു
 പാരാതെ പാന്നുവരും ശാരികപ്പെണ്ണേ
 സാരമാകും വഴം പഞ്ചസാരയും ഭൂമിപ്പുകൊണ്ടു
 സാരസാക്ഷൻതന്റെ കഥാസാരം ചൊന്നാലും

ശാരികപ്പെണ്ണതുകേട്ടനേരത്തു സന്തോഷത്തോടെ
 പാരിടത്തിലിറങ്ങിവന്നുറച്ചിരുന്നു
 വാലും പഴങ്ങളും ഭുജിച്ചാലസ്യങ്ങളെല്ലാം തീർത്തു
 നീലാളിവണ്ണന്റെ നല്ല ലീലകൾ ചൊന്നാൻ
 ശ്രീമണാളൻ ദുഷ്ടന്മാരും ഭ്രമിപാലന്മാരെക്കൊന്നു
 ഭ്രമിഭാരമെല്ലാം തീർത്തു കാമപാലനും
 പതിനാറായിരത്തെട്ടു മതിമുഖിമാരുമൊത്തു
 മതിമാൻ ദ്വാരതകന്നിലതിമോദേന
 പുത്രന്മാരും പൗത്രന്മാരും മിത്രവർഗ്ഗങ്ങളുമൊത്തു
 തത്ര വാണു വസുദേവപുത്രനകാലം
 നന്ദനന്ദനൻതന്നുടെ നന്ദനന്മാരെത്തുകൂടി
 നന്ദിയോടെ ഖനം പൂക്കു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ
 കാന്തി ചിന്നിച്ചിതുന്ന കാന്താരത്തിനുള്ളിൽവെച്ചൊ-
 രോന്തിനെക്കണ്ടിതു നല്ല ശാന്തചിത്തന്മാർ
 കണ്ടകുടും നിറഞ്ഞുള്ള കണ്ടിൽ വീണഴലുന്നതു
 കണ്ടനേരമവർക്കുള്ളിലിണ്ടലുണ്ടായി
 വെള്ളമെങ്കിലതുമൊരു തുള്ളിപോലുമില്ല കണ്ടി-
 നുള്ളിലേറും വലയുന്നു മുളള കൊണ്ടിട്ടും
 എന്തുചെയ്തെന്നാലും നോക്കിത്തുവിനെക്കേരീടേണ-
 മെന്നു ചിന്തിച്ചവരെല്ലാമൊന്നിച്ചുകൂടി
 താന്തനായികീടക്കുന്നോരോന്തിനെക്കരേറാൻ ലക്ഷ്മീ-
 കാന്തന്റെ പുത്രന്മാർ കതുകന്തം മറിഞ്ഞു
 പലനേരം പലർക്കൂടിത്തലകുത്തി മറിഞ്ഞിട്ടും
 ഫലമില്ലെന്നുറച്ചവർ തിരിച്ചുപോന്നു
 ഇല്ലുപോലെ വരാഞ്ഞവരല്ലനോടങ്ങിയിച്ചാ-

നചുതന്നേരം നിരൂപിച്ചുനോക്കിനാൻ
 കോപമേറും വിപ്രൻതന്റെ ശാപംകൊണ്ടു നൃഗനോത്തു -
 രൂപമായിക്കിടക്കുന്നു കൂപത്തിനുള്ളിൽ
 എന്നറിഞ്ഞു ഭഗവാനും ചെന്നു കൂപത്തിനന്തികേ
 റിന്നുകൊണ്ടു കണ്ടിപ്പേയ്ക്കായെന്നു റോക്കിനാൻ
 പണ്ടു നൃഗൻ ചെയ്ത ദാനംകൊണ്ടുള്ള പുണ്യങ്ങളെല്ലാം
 കൊണ്ടൽവണ്ണൻതന്റെകൂടെ മണ്ടിവന്നുപോൽ
 വാരിജാക്ഷൻതന്റെ കരതരുകൊണ്ടോന്തിനെത്തൊട്ടു
 നേരമൊരു ചരേരൂപം പാരാതെ കണ്ടു
 ഓത്തുരൂപം വെടിഞ്ഞവൻ കാന്തിയേറുന്നൊരു മഹി -
 കാന്തന്റെ രൂപമായി ഓന്ത കാണായി
 വിപ്രശാപം തിന്നു നൃഗനിപ്രകാരം വന്നതെല്ലാം
 മപ്രമേയൻ ഭഗവാന്റെ നൽപ്രഭുവേത്താൽ
 ഭാസുരാംഗൻ നൃഗൻ പൂർവ്വവാസനകൊണ്ടുതന്നേരം
 വാസുദേവനെ വന്ദിച്ചു വാസവതുല്യൻ
 കൊണ്ടൽവണ്ണൻതന്റെ രൂപം കണ്ടുകണ്ടാനാദാമൃതം -
 കൊണ്ടുള്ള സാഗരെ മുങ്ങിക്കൊണ്ടാനന്നേരം
 ശ്രോത്രാനന്ദം നാരായണസ്തോത്രംകൊണ്ടു ഗാനംചെയ്തു
 നോത്രം രണ്ടും മുകുന്ദന്റെ ഗാത്രത്തിൽ മുങ്ങി
 സതപമുത്തിഭഗവാനെച്ചിത്തതാരിച്ചുറപ്പിച്ചു
 തതപഞ്ചായം വന്നു നൃഗനിത്തരം ചൊന്നാൻ
 ജനാനന്തരങ്ങളിൽച്ചെയ്ത കർമ്മമെല്ലാമടിയനി -
 നോർമ്മയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും നിർമ്മലമുത്തേ!
 നൃഗനൊന്നാച്യയാ മുന്നം നൃപനായിരുന്നു ഞാനും
 നൃപതിമാരുടെ ധർമ്മവിധം ചെയ്തു

നിത്യകർമ്മങ്ങളൊക്കെയും കൃത്യമായി നടത്തി ഞാൻ
 സ്വത്വം വിട്ടു നടക്കുന്ന മന്ത്രുരനില്ല
 ധൃത്തന്മാരെെയെല്ലാം ശിക്ഷിച്ചാത്തന്മാരെ രക്ഷിച്ചു ഞാൻ
 പാത്തലത്തിലെല്ലാം ധനം പൂർത്തിയാക്കിനാൻ
 ഭൂമിദേവന്മാരെെയെല്ലാം സാമോദം സൽക്കരിച്ചു ഞാൻ
 ഭൂമിദാനങ്ങളുംചെയ്തു സീമകൂടാതെ
 കല്യന്മാരാം ഭൂദേവന്മാർക്കില്ല പണിതീർത്തു നാൾകി
 നെല്ലും പണങ്ങളും വേണ്ടതെല്ലാം നാൾകി ഞാൻ
 വൻകടങ്ങളെല്ലാം തീർത്തു പെങ്കൊടകൾ കഴിപ്പിച്ചു
 സങ്കടങ്ങളെല്ലാം തീർത്തു നിൻകടാക്ഷത്താൽ
 സാദരം ഞാനതുകാലം ഭൂദേവന്മാർക്കായി നിത്യം
 ഗോദാനങ്ങൾ തുടങ്ങിനാൻ ഭേദംകൂടാതെ
 നിത്യവും പതിനായിരം പൃഥ്വിദേവന്മാർക്കു ദാനം
 മത്സ്യന്തമോദനം ഞാനും പ്രത്യേകം ചെയ്തു
 ആരണശാപത്തിനുള്ള കാരണവുമെന്നുള്ളതിൽ
 ധാരണയുണ്ടതും ചൊല്ലാം കാരണമുന്തേ!
 ഒരു ഭൂമീസുരനു ഞാൻ പരിചോദേകിന പശു
 തിരിയേ പോന്നടിയന്റെ പുരിയിൽ വന്നു
 അറിയാതെ ഞാനതിനെപ്പരനായിദാനംചെയ്തു
 പരമാത്മമെല്ലാം ഭവാനറിയാമല്ലോ
 ഉടമസ്ഥനടനേ വന്നടിയന്റെ മുന്നിൽ വന്നു
 വിടകൊണ്ടുണർത്തിയ്ക്കാം മടി കൂടാതെ
 ഉന്നം കൂടാതനവധി ദാനംചെയ്യും ഞാനെന്നൊരു
 മേനിയുണ്ടു നിനക്കതും ഞാനറിയുന്നു
 അതിനുള്ള കൌശലങ്ങൾ മതികൊണ്ടു വിചാരിച്ചി-

ടിതുതന്നെ തരമെന്നുമുറച്ചു നീയും
 ഒരു ഗോവിനെക്കൊണ്ടു നീ കായാതായിരം ദാനം
 പരിചോടേ കഴിക്കുവാനൊരുങ്ങി നീയും
 ആരണന്മാരുടെ ധനം ചോരണം ചെയ്തെന്നാലതി -
 നാരമില്ലാ ചോദിപ്പാനെന്നുറച്ചു നീയും
 എന്നീവണ്ണം കേട്ടുപോരും ചെന്നു മരോ ദിജൻതന്റെ
 മുന്നിൽ നിന്നു വണങ്ങി ഞാനൊന്നു യാചിച്ചു
 അറിയാതെ ഞാൻ ചെയ്തുള്ളോരപരാധങ്ങളൊക്കെയും
 പരമാത്മമറിഞ്ഞു നീ പൊറുത്തിടേണം
 പരനായിദാനംചെയ്തു പശുവിനെബ്ദവാനും ഞാ -
 നറിയാതെ ദാനംചെയ്തെന്നറിഞ്ഞിടേണം
 അതുമൂലമെറിക്കിന്നീപ്പശുവിനെത്തന്നിടേണം
 പതിനയ്യായിരം പശു പകരം തരാം
 എന്നു കേട്ടു വിപ്രൻ ചൊന്നൊന്നൊന്നുമാത്രം മതി നമു -
 ക്കന്യനായിക്കൊടുത്താലും പിന്നെയൊക്കെയും
 എന്നതു കേട്ടടിയനുമന്യനേയും വണങ്ങിനാ -
 നന്യനും സമ്മതിക്കാഞ്ഞു വിന്നനായി ഞാൻ
 എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലുമന്തണന്മാർക്കൊരു ഭേദം
 മന്തരംഗത്തിലില്ലതുമെന്നുടെ കമ്മം
 താപത്തെക്കൊക്കൊണ്ടു ഞാനും കോപത്തെക്കൊക്കൊ
 ശാപത്തെ നരകിനാനപ്തോചാപത്തും വന്നു (ണ്ടുവിപ്രൻ
 താന്താൻ ചെയ്ത കമ്മമെല്ലാം താന്താനുഭവിക്കേണം
 കാന്താരെ ഞാനൊരു കുണ്ടിലോന്തായി വീണു
 ആരണശാപത്തിനുള്ള കാരണമിങ്ങിനെ നൃഗൻ
 കാരണമുന്തിയോടെല്ലാം പാരാതേ ചൊല്ലി

നന്ദനന്ദനൻതന്നെയും നന്ദനാമരേയും നൃഗൻ
 വന്ദിച്ച യാത്രയും ചൊല്ലി മനം ഗമിച്ച
 സുന്ദരാംഗൻ വാസുദേവനിന്ദിരാവല്ലഭൻ കൃഷ്ണൻ
 നന്ദനാമരോടും തന്റെ മന്ദിരം പൂക്കു.
 തത്തയുമിത്തരം പുരുഷോത്തമചരിത്രമല്ലം
 സ്വതപരം പരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറന്നുപോയി
 അതുപശ്രീയെഴും മാടക്കിതിതന്നിൽ ഭരണിനാ -
 ജ്ഞിമോദമവതരിച്ചൊരു ഭൂവാലൻ
 കരുണാവാരിധി ധീരൻ വരുണാവാസഗംഭീരൻ
 ധരണിപാലകനെന്നോടരുളിച്ചെയ്തു
 ബോട്ടിലെഴുന്നെള്ളുന്നേരം പാട്ടുപാടീടുവാൻ വഞ്ചി -
 പാട്ടുണ്ടാക്കേണമെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടാക്കി
 ഇതിനുള്ള കുറമെല്ലാം മതിമാന്മാർ പൊറുക്കേണ -
 മതിനു ഞാനൊന്നു വേറെ വണങ്ങിട്ടുണ്ടാൻ.

നൃഗമോക്ഷം സമാപ്തം.

—*Scitacuta*—

ശ്രീകൃഷ്ണദൂതഃ.

പാഠപ്പാട്ട്.

ഒന്നാം പാദം.

ഗുരുനാഥനും വാണിയും നമ്മുടെ
ഗുരുമന്ദിരേ മേവുന്ന കൃഷ്ണനും
പുരുഷാനന്ദം തന്നിലമരുന്ന
പുരവൈരിയുമെൻ ഗണനാഥനും
ഗൌരവത്തോടെ ചേർപ്പിൽ വിളങ്ങുന്ന
ഗൌരിദേവിയും ദക്ഷിണാമൂർത്തിയും
ഭാരതംകൊണ്ടു പാനയായ് ചൊല്ലുവാൻ
പാരമിന്നു തുണച്ചരുളേണമേ
ബന്ധുരാംഗൻ വസുദേവാനന്ദനൻ
ബന്ധുമോചനൻ പണ്ടൊരു കാലത്തു
ബന്ധുവായ വിരാടന്റെ മന്ദിരേ
ബന്ധുമെന്നിയെ വാഴും ഭഗവന്തരേ
അന്ധനായ ധൃതരാഷ്ട്രൻതന്നോടു
സന്ധിചെയ്തു വരേണമെന്നിങ്ങിനെ
കുന്തിപുത്രന്മാരൊന്നിച്ചു കൃഷ്ണന്റെ
അന്തികേ ചെന്നുണർത്തിയു കാണാൻ
ദന്തിമന്ദിരേ ചെന്നു നൃപേന്ദ്രന്റെ
ചിന്തിതങ്ങളറിഞ്ഞിങ്ങു പോരുവാൻ
ചെന്താർമാനിവികാതനൊരു ദിനം

സന്തോഷത്തോടെ യാത്ര പറഞ്ഞുടൻ
 അന്തകാഭനാം സാത്വകി തന്നോടു -
 മന്തണരോടും കൂടിപ്പൊപ്പട്ട
 വിശ്വത്തിങ്കൽ പ്രസിദ്ധനായുള്ളൊരു
 വിശ്വകർമ്മാവു നിമിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന
 വിശ്വമോഹനമായ രഥത്തിൽ
 വിശ്വനാഥനെഴുന്നള്ളുന്നേരത്തു
 അശ്വവൃന്ദങ്ങളൊന്നൊപ്പകളും
 അശ്വയുക്തങ്ങളായ രഥങ്ങളും
 വിശ്വാസം പൂണ്ടു വൃഷ്ണിവരന്മാരും
 വിശ്വമെല്ലാം നിറഞ്ഞു പൂർപ്പട്ട
 സോമബിംബത്തോടൊത്ത കുടകളും
 കോമളങ്ങളായുള്ള തഴകളും
 ചാമരങ്ങളുമാലവട്ടങ്ങളും
 സീമകൂടാതെ കാണായിതന്നേരും
 ഫേമപവൃതത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന
 ശ്രാമളനായ രത്നം കണക്കിനെ
 കാമഗമായ തേരിൽ വിളങ്ങുന്ന
 കോമളാംഗനാം കൃഷ്ണനെക്കണ്ടപ്പോൾ
 മാമുനിമാരും ഭൃഗുരവ്യന്ദവും
 സാമഗ്രാസന്മാർ ചെമ്പു നമിയ്ക്കയും
 വാമലോചനമാരും വിരവോടെ
 വാമനൻതന്നെ കണ്ടു സുഖിക്കയും
 രാമ രാമ മുകുന്ദ ജാഗ്രത
 രാമസോദര കൃഷ്ണ ജയ ജയ

ആമോദംപൂണ്ട ഭക്തന്മാരിവണ്ണം
 നാമകീർത്തനം ചെയ്യുന്ന ലോഷവും
 നീരദലപനിപേലൈ മുഴങ്ങുന്ന
 നീരജാക്ഷന്റെ ശംഖലപനികളും
 വൈരിവൃന്ദങ്ങൾ ഞെട്ടുമാറുള്ളൊരു
 ഭൈരവമായ ഭേരീനിനദവും
 ധരണീതലമെല്ലാം പരന്നങ്ങു
 സുരലോകത്തു ചെന്നു മുഴങ്ങിനാർ
 കാരണാത്മാവു താനുമതുനേരം
 സ്വൈരമോടെ വൃകസ്ഥലം പ്രാപിച്ചു
 ധരണീസുരന്മാരുടെ സല്ലാരം
 അരവിന്ദനയനനം കയ്ക്കോണ്ടു
 ആരണാലയമെല്ലാം കടന്നങ്ങു
 വാർണപുരേ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 പുരുഷോത്തമന്റെ വരവതു
 പുരവാസികൾ ചെന്നങ്ങറിയിച്ചു
 നരവീരന്മാരായ കുരുക്കളും
 നരകാന്തകൻ വന്നതറിഞ്ഞുടൻ
 പരിചോടെയെതിരേറു മാനിച്ചു
 പരിതോഷേണ കൂടി നടകൊണ്ടു
 ധൃതിമാനായ കൃഷ്ണനവരോടും
 ധൃതരാഷ്ട്രസേവീവം പ്രവേശിച്ചു
 അതുനേരം നൃപതിയെഴുനീറു
 അതിമാനുഷമൃത്തിയെ പൂജിച്ചു
 അതിമോഹനമായ മഹാസന്ദേ

മതിമോദമിരുത്തി വഴിപോലെ
 കൃതകൃത്യനെന്നോത്തു മരീപതി
 കരുതേന കശലങ്ങൾ ചോദിച്ചു
 അതുകേട്ടു തെളിഞ്ഞു ഭഗവാനും
 ധൃതരാഷ്ട്രനോടേവമരുൾ ചെയ്തു
 താതസോദരി തന്നെയും വന്ദിച്ചു
 പ്രീതനായിട്ടു നാളെ ഞാൻ വന്നിങ്ങു
 ജ്ഞാനിയാകുന്ന പാത്മന്റെ വാഞ്ചരിതം
 നീതിയോടെ ഭവാനോടു ചൊല്ലിടാം
 എന്നീവണ്ണമരുൾചെയ്തു വേഗേന
 പന്നഗാസനാൻതാനുമെഴുന്നള്ളി
 വിന്നത പൂണ്ടു വാഴുന്ന കന്തിയെ
 വന്ദനം ചെയ്തു നിന്നോരനന്തരം
 സുന്ദരാകൃതി പൂണ്ട മുക്കുന്ദന്റെ
 ചന്ദ്രബിംബത്തോടൊത്ത തിരുമുഖം
 നന്ദിയോടവൾ കണ്ടു സുഖം പൂണ്ടു
 മന്ദഭാവേന ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൾ
 ഇന്ദിരാപതേ നാഥ ഭവാനെന്റെ
 നന്ദനന്മാരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക
 നിന്നുടെ കൃപയുണ്ടെന്നുറച്ചു ഞാൻ
 വന്നതെല്ലാം സഫിച്ചു വസിക്കുന്നു
 ദുസ്തര്യംകൊണ്ടു പണ്ടു സുയോഗനൻ
 എന്നുടെ സുതന്മാരേയും വഞ്ചിച്ചു
 നിന്ദിച്ചുന്വോടു കാട്ടിലയച്ചതും
 സുന്ദരാകൃതേ നീയുമറിഞ്ഞല്ലോ

ധന്യരായ സുതന്മാരോടൊത്തു ഞാ-
 നെന്നൊരു കാലം വാഴുന്നു ദൈവമേ
 എന്നീവണ്ണം പറഞ്ഞു കരയുമ്പോ-
 ളിസ്രസോദരനേവമരുൾചെയ്തു
 ദൈവ്യമാതൃ കളക മനോഹരോ
 മാന്യരായ സുതന്മാരെയോക്കുടോ
 ഇന്നു നമ്മുടെ ഫൽഗുനൻ കോപിച്ചാ-
 ലിനുശേഖരൻപോലും ഭയപ്പെടും
 മന്നിടങ്ങളുഖിലം ജയിപ്പതി-
 നന്നതനായ ഭീമനും പോരുമേ
 എന്നതുകൊണ്ടു ഗാസ്താരിപുത്രരെ
 കൊന്നൊടുക്കുവാൻതൊരു വൈഷ്യനും
 ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷാദിക്കു വേണ്ട നി-
 വന്നുകൂടും മനോരഥമാകവേ
 നന്ദനന്ദനൻ ദുഃഖങ്ങളീവണ്ണം
 നന്ദിയോടെ പറഞ്ഞു കളഞ്ഞുടൻ
 പാത്ഥിവന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുള്ള
 ധാർത്തരാഷ്ട്രസഭാന്തരം പ്രാപിച്ചു
 സത്തമനായ കൃഷ്ണനെ കണ്ടപ്പോ-
 ളുത്ഥാനചെയ്തു കൈരവാനന്ദനൻ
 ഉത്തമാസനം നൽകി വിരവോടെ
 സതപരം ബഹുമാനിച്ചിരുത്തിനാൻ
 ചിത്തമോദോ തങ്ങളിലോരോരോ
 വൃത്താന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞോരാനന്തരം
 മന്ത്രിരൂപം ധരിച്ചോരു കൃഷ്ണനോ

ടിമമെന്നു പറഞ്ഞു സുയോധനൻ
 സാതപതാധിപനായ ഭവാനിന്നു
 സാത്വകിയോടുമന്തണന്നാരോടും
 അത്തലെല്ലാമൊഴിച്ചു വിരവോടെ
 അത്താഴം കഴിച്ചിങ്ങു വസിച്ചാലും
 ഇത്തരമുരചെയ്തു കേട്ടതി-
 നത്തരമരുചെയ്തു ജഗന്നാഥൻ
 പാത്മന്മാരെന്റെ പ്രാണങ്ങളെന്നതും
 തീർത്തുചൊല്ലീടാമില്ലാരു സംശയം
 ധാത്തരാജുനീ വഞ്ചിച്ചവരുടെ
 പാത്തലത്തെയടക്കിയതോക്ഷമ്പോരും
 ശത്രുവല്ലയോ നീയിന്നു നമ്മുടെ
 മിത്രമല്ലെന്നറിയുന്നു ഞാൻ ഹോ
 ശത്രു നല്ലൊരു ഭോജനം തന്നാലും
 ചിത്രമല്ലെന്നു വിശുതമല്ലയോ
 ഇത്രമാത്രമല്ലാദരവില്ലെന്നും
 ക്ഷത്രിയാത്മജന്താനുമരികയാൽ
 അത്ര നീന്നു ഗമിക്കുന്നു നമ്മുടെ
 മിത്രമായ വിദ്വരന്റെ മന്ദിരേ
 പത്രവാഹനനേവമരുചെയ്തു
 തത്രനിന്നു ഗമിച്ചു തെളിവോടെ
 ഗാത്രശോഭകൊണ്ടെല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും
 നേത്രാനന്ദം വരുത്തി നടകൊണ്ടു
 സൈന്യമോടെ വിദ്വരന്റെ സന്നിധൗ
 സാരസേക്ഷണൻ ചെന്നോരനന്തരം

തരുണാംബുദസന്നിഭമായൊരു
 തിരുമേനിയെ കണ്ടു വിദ്വരനും
 പരമാനന്ദം പൂണ്ടു വിധിപോലെ
 പരമാത്മവൃതനെയും പൂജിച്ചു
 പരിചോടെ കശലങ്ങൾ ചോദിച്ചു
 പാമാനവും മോദനേ നൽകിനാൻ
 ആദരേണ കൊടുത്തോരു ഭോജനം
 ആടിനായകൻ കയ്ക്കൊണ്ടു രാത്രിയിൽ
 മേദിനീസുരന്മാരോടൊരുമിച്ചു
 മോദമോടെ ഭുജിച്ചോരു നേരത്തു
 ബാദരായണപുത്രൻ വിദ്വരനും
 പാദസേവനം ചെയ്തിട്ടുണത്തിച്ചു
 മേദിനീപതേ കൃഷ്ണ ഭവാറിന്നു
 സാദാമെഴുന്നള്ളുകകാരണാൽ
 വേദമെല്ലാമകന്നു വഴിപോലെ
 മോദമാശു വളരുന്നു മാനസേ
 വേദമായതും വേദജ്ഞനായതും
 വേദിതവ്യമായുള്ളോരു വസ്തുവും
 യാദയേന്ദ്ര ഭവാനെന്നു റിതുവും
 വേദവാദികൾ ഘോഷിച്ചു ചൊല്ലുന്നു
 അന്തകാന്തകാവിന്ദ്രൻ വിരിഞ്ചനും
 ചെന്താർമാനിനീതാനും ഭുജിക്കുന്ന
 നിന്തിരുവടി തന്റെ പാദാംബുജം
 സന്തതം മമ ചിത്തേ വിളങ്ങേണം
 അന്ധതകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും

അന്തകേശ സമീച്ചുതളേണമേ
 ബന്ധുവായ വിദൂരന്റെ ഭാഷിതം
 ബന്ധുവാശ്വഹിണിനെ കേട്ടപ്പോൾ
 സന്തോഷം പൂണ്ടു മാറിപ്പോട്ടും
 സന്തതം പല ധർമ്മം നിരൂപിച്ചു
 കുന്തിപുത്രൻ രാജ്യം കൊടുപ്പിച്ചു
 സന്താപങ്ങളൊഴിപ്പാനുപായവും
 ചിന്തിച്ചോരോരോ മാർഗ്ഗമുചെയ്തു
 ചന്തമോടെ ശയിച്ചോരാനന്തരം
 ബന്ധുരമായ ശിതാശ്വമണ്ഡലം
 സിന്ധുതന്നിൽ പതിച്ചോരുപോത്തു
 കാന്തനില്പാത്ത നാരിജനംപോലെ
 കാന്തികൂടാതെ തീൻ കുടിപ്പി
 കാന്തമായുള്ള വാഷ്വത്രശോഭയും
 ശാന്തമായെന്നു സൂര്യപ്രഭകൊണ്ടു
 സ്വാന്തമോദോ പത്മസമൃദ്ധവും
 കാന്തിയോടെ വിരിഞ്ഞു തുടങ്ങിവാർ
 അന്തം കൂടാതെ മോടിച്ച് പക്ഷിക
 ഉന്തരിഷം വിറഞ്ഞു പൊപ്പെട്ടു
 അന്ധകാരം കുറഞ്ഞു വഴിപോലെ
 സന്ധ്യാവന്ദനാകാലവും വന്നതേ

ഒന്നാം പാട്ടും സമാപ്തം.

—:—:—

രണ്ടാം പാട്ടും.

ധാത്രിപാലകനായ ജവാദ്വാനൻ

രാത്രിശേഷം കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞപ്പോൾ
 ശ്രോത്രിയന്മാരോടൊന്നിച്ചു തന്നുടെ
 ഗാത്രശുദ്ധി വരുത്തി വഴിപോലെ
 മിത്രദേവനെ വന്ദിച്ചുവന്നു
 മിത്രമായ വിദൂരനുമൊന്നിച്ചു
 ചിത്രഭാസപ്രകാശമായുള്ളോരു
 ചിത്രമായ കിരീടം ധരിച്ചുടൻ
 ഹരതാമരഭൂഷിതനായവൻ
 തരൂനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വൈകാതെ
 ശത്രുതാപനമായ രഥംതന്നി-
 ലെത്രചിത്രമെഴുന്നള്ളി റിന്നപ്പോൾ
 തുംഗമായ കൊടിതന്നിലേറ്റവും
 ഭംഗിപ്പൂണ്ടു ഗതസ്ഥനം വന്നടൻ
 മംഗലമായ ഭാസ്കരബിംബത്തോ-
 ടംഗസംഗമം ചെയ്തു വിളങ്ങിയാൻ
 അംഗജന സമാധൻ സുയോധനൻ
 അംഗരാജനോടൊന്നിച്ചുതുറേരം
 ഭംഗമെന്നിയേ കൃഷ്ണനെ കണ്ടു
 മംഗലമോടെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു
 ധീരധീരനാം സാത്വകീവീരനും
 ശൂരരായ ഭടന്മാരൊന്നിച്ചു
 വൈരികൾക്കു ഭീതി ജനിപ്പിച്ചു
 സൈന്യമോടെ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നതേ
 ദാരുകനും തെളിഞ്ഞുടനന്നേരം
 തേരു വന്നാഞ്ഞുള്ളിച്ചോരാനന്തരം

വാരിജേക്ഷണൻ ശംഖം വിളിച്ചു
 പാരിലെല്ലാം മുഴക്കി നിനദങ്ങൾ
 പെരുവനാരോടൊന്നിച്ചു ചെന്നാൻ
 കെരവേന്രന്റെ മന്ദിരം പ്രാപിച്ചു
 ചാരുശോഭ കലൻ സഭതന്നിൽ
 കാരുണ്യംബുധി ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 കുരുവുലോടൊത്തു യുതരാഷ്ട്രം
 നരുവേഗമെഴുന്നേറ്റു മോദന
 പരമാനന്ദമുത്തിയെ പൂജിച്ചു
 പരമാസനം തന്നിലിരുത്തിനാൻ
 നാരദാദിമുനികളുമൊന്നിച്ചു
 നീരജാക്ഷനെക്കണ്ടു വണങ്ങുവാൻ
 പാരമ്യത്തിൽ കുതുഹലം പൂണ്ടു
 വാരണപുരം പ്രാപിച്ചുതന്നേരം
 ഇന്ദുവംശശിഖാമണി ഭീഷ്മനും
 മന്ദിരത്തിൽ വന്ന മുനികളെ
 വന്ദിച്ചാതു വിധിപോലെ പൂജിച്ചു
 നന്ദിച്ചാസനസങ്കാരം ചെയ്തതേ
 നന്ദനാനന്ദനായ മുക്കുനന്റെ
 മന്ദഹാസം കലൻ മുഖാംബുജം
 നന്ദിപൂണ്ടു കണ്ടുൻ മാമുനി
 വൃന്ദമേരം തെളിഞ്ഞു വസിച്ചതേ
 തണ്ടാർമാനിനികാന്തനമനേരം
 കൊണ്ടാടിട്ടു നൃപനോടരുൾചെയ്തു
 പണ്ടു പണ്ടു ഭവാനുടെ വംശത്തിൽ...

ലുണ്ടായ്തന്ന നൃപനാരശേഷവും
 കണ്ണഭാവം വെടിഞ്ഞു തങ്ങളിൽ
 ശബ്ദകൂടാതെ രാജ്യങ്ങൾ രക്ഷിച്ചു
 രണ്ടെന്നുള്ളൊരു ഭാവമുപേക്ഷിച്ചു -
 കൊണ്ടുവാനതു വിശ്രുതമല്ലയോ
 ദുർമ്മദംകൊണ്ടു നിന്റെ സുതനീനു
 നിർമാദനായ ധർമ്മജനൊന്നിച്ചു
 ധർമ്മമെന്നിയേ ചൂതു കളിക്കയാൽ
 ധർമ്മരാജൻ പരാജിതനായപ്പോൾ
 മർദ്ദഭേദങ്ങളായുള്ള വാക്യങ്ങൾ
 ദുർമ്മുഖനും പറഞ്ഞതു കേട്ടാൻ
 കർമ്മപാകമിതെന്നു വിചാരിച്ചു
 നിർമ്മലാംഗനാം പാണ്ഡവപുംഗവൻ
 മാനിനീമണി പാഞ്ചാലിതന്നൊടും
 മാനമുള്ള സഹജരമൊന്നിച്ചു
 ആനന്ദം മറച്ചാനന്ദമീനായ്
 കാനനാന്തനിൽ ചെന്നങ്ങകംപുകു
 സ്സാനതപ്പണം ചെയ്തു വിധിപോലെ
 പാനഭോജനമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 ഭീനബന്ധുവെന്നാകിലും ധർമ്മജൻ
 ഭീനനായിച്ചമഞ്ഞു നടകൊണ്ടു
 മാനസാന്തരനിലീശനെദ്യോനിച്ചു
 മൗനമോടെ സമയം കഴിച്ചവൻ
 മാനവേന്ദ്രനാം മാത്സ്യനെ പ്രാപിച്ചു
 മാനമെന്നിയെ വാണതരിഞ്ഞല്ലോ

ചിന്നനായവൻ നിന്നെയും മറിച്ചു
 വന്ന ഭുവങ്ങളെല്ലാം സമീപിക്കുന്നു
 മന്നിലെല്ലാ ജനങ്ങളിതുകൊണ്ടു
 നിന്നെക്കൂടി കറവു പറയുന്നു
 എന്നതുകൊണ്ടു താമസംകൂടാതെ
 മന്നവേഗ്രനാം ധർമ്മതന്ത്രജനേ
 ഇന്നതന്നെ വരുത്തി നീ രാജ്യത്തി-
 ലൊന്നു പാതി കൊടുത്തവനൊന്നിച്ചു
 ഇക്കിതിതലമെല്ലാം വഴിപോലെ
 രക്ഷിച്ചിടുകവേണം മഹാമതേ
 പക്ഷിവാഹനൻ സാമങ്ങളിങ്ങിനെ
 പക്ഷപാതങ്ങൾ കൂടാതെ ചൊന്നപ്പോൾ
 അക്ഷിതീശതനായൻ സുയോധനൻ
 അക്ഷികളുമുരുട്ടി മിഴിച്ചുടൻ
 അക്ഷരനായ കൃഷ്ണനോടായവ-
 നാക്ഷണമുരചെയ്തതുടങ്ങിനാൻ
 കൊണ്ടൽവണ്ണ ഭവാനിന്നു ഞങ്ങളെ-
 കൊണ്ടു ഭൂഷണമെന്നിന്നു ചൊല്ലുന്നു
 പണ്ടു കുന്തി വന്നത്തിൽ വസിയ്ക്കുമ്പോ-
 ലിങ്ങൽ പൂണ്ടോരു പാണ്ഡുനൃപേന്ദ്രനെ
 ചെണ്ടകൊട്ടിച്ചു തെണ്ടി നടന്നവൾ
 കണ്ടവരോടൊത്തു രമിയ്ക്കയാൽ
 ഉണ്ടാക്കുന്ന സുതന്മാക്കു രാജ്യത്തി-
 ലുണ്ടായിട്ടുമേ സംബന്ധമല്ലവു
 വാട്ടമെന്നിയെ നമ്മുടെ ഭാഷിതം

കേട്ടുകൊള്ളുക യാദവപുംഗവ
 നാട്ടിലിന്നൊരു സൂചിപഴുതു ഞാൻ
 ചേട്ടകൾക്കു കൊടുക്കുന്നതില്ലമോ
 കൂട്ടത്തോടെ പുറപ്പെട്ട പാത്മനാർ
 കാട്ടിലങ്ങു നടന്നു കഴിയേണം
 നാട്ടിലെങ്ങാനും കണ്ടാലവക്കൊരു
 കോട്ടമിങ്ങു വരുത്തും സുയോഗാൻ
 ഇത്തരം ചല വാക്കു പാഞ്ഞവൻ
 ചിത്തകോപോ വാഴുന്ന ഹോരത്തു
 ഉത്തമനായ കൃഷ്ണനും കോപമോ-
 ടത്തരമരുൾചെയ്തുകൂടിനാൻ
 പാത്മനായ യുധിഷ്ഠിരാല്ലാതെ
 പാത്മിവേഗ്രതപമുണ്ടോ നിനയ്ക്കിന്നു
 പാത്മനാരുടെ വിക്രമമൊക്കയും
 പാത്തറിയാതേ നിന്ദിയ്ക്കു വേണ്ടെടോ
 പല്ലവാധരി പാഞ്ചാലിതന്നുടെ
 ചൊല്ലെഴുന്ന സ്വയംവരേ ഫൽഗുനൻ
 വില്ലെടുത്തു കുലച്ചങ്ങു ലാക്കിനെ
 നല്ലവണ്ണം മുറിച്ചു പതിപ്പിച്ചു
 മല്ലഭോചാതനെയും കൈക്കൊണ്ടു
 മെല്ലെമെല്ലേ നടന്നോരു ഹോരത്തു
 കല്യനായോരു നിന്നുടെ കണ്ണനും
 ശല്യരാദികളെല്ലാമൊരുമിച്ചു
 നില്ലാറില്ലെന്നു ചൊല്ലിയടുത്തപ്പോൾ
 ശല്യജാതം പ്രയോഗിച്ചു വൈകാതെ

അല്ലലേറാം വരുത്തി ധനഞ്ജയ -
 നല്ലാസത്തോടെ പോയതു മോക്ഷോടോ
 പാണ്ഡവപ്രസ്ഥാനത്തിൽ വസിയ്ക്കുമ്പോൾ
 പാണ്ഡവദാമോ വന്ന സുരേന്ദ്രനെ
 ഗാണ്ഡീവംകൊണ്ടു മണ്ടിച്ചയച്ചതും
 പാണ്ഡവനായ ഫൽഗുനാല്ലയോ
 കണ്ഡലീധരൻ തന്നൊടു പോർചെയ്തു
 ദണ്ഡമെന്നിയേ ബാണം ലഭിച്ചതും
 വിണ്ണവർപ്പരേ വാഴുന്ന കാലത്തു
 ചണ്ഡരായുള്ള ദൈത്യരെക്കൊന്നതും
 ലോഷയാത്രയിൽ ഗന്ധർവ്വരാജനും
 രോഷത്തോടെ ഭവാനെ പിടിച്ചുണ്ടു
 പോഷണമെന്തെന്നു ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടവൻ
 ലോഷത്തോടെ പുറപ്പെട്ട നോരത്തു
 ഏഷണി പറഞ്ഞീടുന്ന കണ്ണനും
 തോഷമെന്നിയേ മണ്ടിത്തിരിച്ചപ്പോൾ
 ഭീഷണനായ പാത്മന്റെ വിക്രമം
 ഭോഷനായ ഭവാനും മറന്നിതോ
 ദുഷ്കൃതങ്ങളായിടുന്ന നിങ്ങളും
 അജ്ഞാനോടികുകാലമാഥവേ
 നിജ്ജിതരായി മാത്സ്യന്റെ ഗോക്ഷമേ
 വജ്ജിച്ചുണ്ടു നടന്നതു മോക്ഷോടോ
 അജ്ഞാനന്റെ പരാക്രമമോക്ഷമ്പോൾ
 നിജ്ജരേന്ദ്രനും ഭീതി ജനിച്ചിട്ടും
 ദുഷ്കൃതന്മാരാം പാണ്ഡവന്മാരെ നീ

ത്ജ്ജനഞ്ചെയ്യതെത്രയുമതുതം
 കുന്തിപുത്രനായിടുന്ന ഭീമനും
 അന്തഃകൂടാതെ ചെയ്ത പരാക്രമം
 എന്തിനിന്നു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതൊക്കയും
 ചിന്തിച്ചാലങ്ങു തോന്നിടും വൈകാതെ
 അന്തകാരുതജന്മനോടു സന്ധിച്ചു
 സന്തതം വശിച്ചിടുക നല്ലതു
 സ്വാന്തരംഗത്തിൽ ബോധിച്ചതില്ലെങ്കിൽ
 ലബ്ധകാലമടുത്തു സുയോധന
 കുന്തിപുത്രൻ ധനഞ്ജയൻ കോപിച്ചു
 ചന്തമോടങ്ങു നമ്മോടൊരുമിച്ചു
 അന്തികേ ചെന്നു കണ്ണനെക്കൊന്നട-
 നന്തകന്റെ പരാക്രമം കാട്ടിടും
 വിദൂരകൂടാതെ കോപിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന
 രുദ്രതുല്യപരാക്രമൻ ഭീമനും
 വിദൂരം വന്നു സൈന്യം തകർത്തി-
 ക്ഷുദ്രനാഭേ യന്ത്രേ ദുർഗ്ഗാസ്ഥാനോടും
 വിഗ്രഹം ചെയ്തു മട്ടിച്ചവരുടെ
 വിഗ്രഹം പിളർന്നാതു കരംകൊണ്ടു
 വിഗ്രമെന്നിയെ ചോരകുടിച്ചവ-
 നഗ്രരൂപം ധരിച്ചു ഗഭയുമാൽ
 അഗ്രേ വന്നു ഭവാന്റെയും വൈകാതെ
 വിഗ്രഹിച്ചിടമില്ലാരു സംശയം
 അന്നു വന്ന നൃപന്മാരശേഷവും
 മൊന്നിച്ചാതു നശിച്ചിടും നിണ്ണയം

എന്നിവണ്ണമതൾചെയ്ത വാക്കുകൾ
 മന്നവേന്ദ്രനും കേട്ട ഭയപ്പെട്ട
 ധന്യരായ മുനികളുമൊന്നിച്ചു
 വിന്നനായിട്ടു താനും പറഞ്ഞുതേ
 മാന്യനായ മുകുന്ദനോടിന്നു നീ
 ചൊന്നവാക്കുകൾ നല്ലതല്ലേതുമേ
 അർദ്ധരാജ്യം കൊടുപ്പാൻ മടിയെങ്കിൽ
 വർദ്ധിച്ചീടും കലഹങ്ങളോരവും
 ശുദ്ധരായിട്ടു പാതമന്മാർ വന്നിങ്ങു
 യുദ്ധംചെയ്തു വിനാശം വരുത്തിടും
 സുദ്ധംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങളൊക്കയും
 ബുദ്ധികൊണ്ടു വിചാരിച്ചറിഞ്ഞു നീ
 ശുദ്ധനാകുന്ന പാതമനു രാജ്യവു-
 മദ്ധിച്ചുണ്ടുകൊടുത്തു വിരവോടെ
 വൃദ്ധന്മാരായ ഞങ്ങളുമൊന്നിച്ചു
 വൃദ്ധിപൂണ്ടുള്ള രാജ്യങ്ങൾ രക്ഷിച്ചു
 നിർദ്ധനന്മാക്കു ദാദാങ്ങൾ ചെയ്തിങ്ങു
 ബദ്ധമോദം വസിയ്ക്കുക വേണമേ
 അർദ്ധകാമങ്ങളോരവും മോഹിച്ചു
 പ്രത്ഥമാക്കിക്കളകൊല്ല ജീവിതം
 ഇത്ഥമെല്ലാം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോ-
 ള്ളത്ഥാനംചെയ്തു കോപിച്ചു കൈരവൻ
 സതപരം നിജബന്ധുക്കളൊന്നിച്ചു
 പത്താനത്തിൽ ചെന്നു വിചാരിച്ചു
 അത്തൽ പൂണ്ടു വസിയ്ക്കുന്ന നേരത്തു

ചിത്തമോഹന മാതൃലാഭൻ ചൊല്ലിനാൻ
 സന്ധിമോഹിച്ചവനോരുമാധവ -
 നാസനേയും പറഞ്ഞു ഹരിപ്പിച്ചു
 ബന്ധുവഴങ്ങിച്ചൊന്നിച്ചു നമ്മെയും
 ബന്ധിപ്പാനിങ്ങു വന്നിടം മുന്നമേ
 ബന്ധുരാംഗനായിട്ടു മവനേയും
 ബന്ധിച്ചീടേണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ
 അന്ധരായിട്ടു ബോധിച്ചവരെല്ലാ -
 മന്തകേശന്റെ വിക്രമമോക്ഷാതെ
 പാശമസ്കന്ധരായിട്ടു ചെല്ലുമ്പോ -
 ഉൾ കണ്ടങ്ങു സാത്വകി കോപിച്ചു
 കേശവന്റെ സമീപം പ്രവേശിച്ചു
 ക്ലേശമെന്നിയെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ
 പശുബദ്ധികളായ കുരുക്കളും
 പശുപാലനെന്നോത്തു ഭവാനെയും
 പാശംകൊണ്ടു പിടിച്ചിങ്ങു ബന്ധിപ്പാ -
 നാശയോടെ വരുന്നുണ്ടു കേശവ
 സത്യകുലം ചൊന്നതു കേട്ടങ്ങു
 സത്യരൂപനും കോപിച്ചുനോത്തു
 സത്യശീലന്മാരായ നൃപന്മാരും
 സതപഥീനന്മാരായിച്ചമഞ്ഞുതേ
 സത്യസന്ധൻ വിദൂരനുമന്ധനും
 ചിത്തവിഭ്രമം പൂണ്ടു ജനാനിയും
 മത്തനായ സുയോധനൻതന്നോടു -
 മിത്തരം ചില വാക്കു പറഞ്ഞുതേ

കാലകാലന്റെ വിക്രമമുള്ളൊരു
 നീലവണ്ണനെ ബന്ധിപ്പാനുള്ള
 ബാലതകൊണ്ടു വിങ്ങും മുകുന്ദന്റെ
 ചാലവേ ചെന്നു നിന്നാകിലന്നേരം
 ജപിച്ചിടുന്നോരഗ്നിയിൽ ചെന്നുള്ള
 ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ നശിച്ചിടും
 പല വാക്കുകളേവം പറഞ്ഞിട്ടു
 ഫലമില്ലാതെ വന്നുഭവിച്ചതേ
 മന്ദഗായ സുയോധനൻ കോപിച്ചു
 മന്ദമെന്നിയേ കണ്ണനോടൊന്നിച്ചു
 തന്നെത്താനും മറന്നു മുകുന്ദന്റെ
 സന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നോരു ഭാരത്തു
 ഇന്ദുബിംബപ്രകാശനായിടുന്നോ-
 രിന്ദ്രസോദരൻ കോപിച്ചു ചൊല്ലിവാൻ
 മന്നവായമ കൈവാനന്ദന
 റന്നു നന്നു നീ ഭാവിച്ചതൊക്കയും
 ഇന്നു ഞാനൊരു ബന്ധുക്കൾ കൂടാതെ
 വന്നതെന്നു വിവര്യക വേണ്ടടോ
 ഉന്നതരായ പാണ്ഡ്യസുതന്മാരും
 ധന്യരായുള്ള ഔഷ്ണിവിരന്മാരും
 എന്തവേണ്ട സുരന്മാരശേഷവും
 കന്നിച്ചിങ്ങു വസിയ്ക്കുന്നു കണ്ടാലും
 ഇന്ദിരാകാന്തനോവമരുൾചെയ്തു
 മന്നിൽനിന്നുടനൊന്നു ഹസിച്ച്പ്പോൾ
 അന്നു കണ്ടൊരു വിസ്മയമൊക്കയും

പന്നഗേന്ദ്രനും ചൊല്ലാൻ പണിയത്രേ
 മിന്നൽകൂട്ടങ്ങുപോലെ സുരന്മാരെ
 നന്ദിയോടങ്ങു കണ്ടുതുടങ്ങിനാൻ
 പങ്കജേക്ഷണൻതന്റെ നിടിലത്തിൽ
 പങ്കജാസനാത്തനെയും കാണായി
 തൻകഴൽക്കു വണങ്ങുന്നവരുടെ
 സങ്കടങ്ങളൊഴിച്ചുരുജീടുന്ന
 ശങ്കരനേയും ശോഭിച്ചു മാറത്തു
 കിങ്കരന്മാരോടൊന്നിച്ചു കാണായി
 ശങ്ക നാൽകുന്ന ശംഖചക്രങ്ങളും
 തങ്കശോഭ കലൻ ഗദകളും
 പങ്കജങ്ങളും ചാപസമുഹവും
 തിങ്കുപോലെ വിളങ്ങുമസിക്കളും
 തങ്കരങ്ങളിലേറവും കോപിച്ചു
 ഹങ്കാരത്തോടെ തുള്ളുന്ന കാണായി
 ദിവ്യരൂപൻ വലകുതിർന്നിനാങ്ങു
 സമ്പ്രസാധിയും വന്നതു കാണായി
 സമ്പ്രമായ ഭജമതിൽനിന്നുട -
 നവ്യയനായ രാമനെക്കാണായി
 ദേവദേവൻ തിരുമുഖത്തിങ്കന്നു
 പാവകനും ജപലിസ്തുന്ന കാണായി
 ദേവസംഘവും വിദ്യാധരന്മാരും
 ദേവവൈരികളായുള്ള ദൈത്യരും
 ധീരനായ യുധിഷ്ഠിരൻ ഭീമനും
 വീരനായ യദുപ്രവരന്മാരും

കാരണാത്മാവുതങ്കൽ നിന്നോറവും
 ശ്രുഭാവേന വന്നതു കാണായി
 വാരിജേക്ഷണൻ കോപിച്ച നേരത്തു
 വാരിരാശി കലങ്ങി മറിഞ്ഞുതേ
 സുരവാദ്യങ്ങളോറവും ഘോഷിച്ചു
 വിരവോടെ കസുമങ്ങൾ വഷിച്ചു
 കരുരാജന്റെ ധൈര്യത്തോടൊന്നിച്ചു
 ധരണീതലമേറാം കലുങ്ങിനാൻ
 ദുഷ്ടരായ നൃപന്മാരശേഷവും
 ദുഷ്ടികളുമടഞ്ഞുപോയന്നേരം
 നഷ്ടിവന്നിടം ജീവനൊന്നോത്തവർ
 തുഷ്ടികൂടാതെ പേടിച്ചുനിന്നതേ
 ശിഷ്ടനായോരു സഞ്ജയൻ ദ്രോണനും
 ഇഷ്ടനായ വിദുരനും ഭീഷ്മനും
 വിഷ്ണുപന്തന്നിലുള്ള മുനികളും
 തുഷ്ടിയോടെ വണങ്ങി സ്തുതിചെയ്തു
 പാഹി പാഹി ഭയങ്കര പാഹിമാം
 പാഹി പാഹി കൃപാനിധേ പാഹിമാം
 മോഹനനായ നിന്നുടെ മായയാ
 മോഹിച്ചീടുന്നു വിശ്വമഖിലവും
 അഹമെന്നൊരഭിമാനം കൊണ്ടു നിൻ
 മഹിമാനമറിയാതെ ഞങ്ങളും
 ബഹു ദുഷ്ട കൃതം ചെയ്യുന്നതൊക്കയും
 ബഹുരൂപാ സഹിച്ചുരുളേണമേ
 അഹിരൂപം ധരിച്ചു ജഗത്തിനെ

വഹിച്ചിടുന്ന നാഥ ഭവാനിന്നു
 ദഹിച്ചിടൊല്ല ലോകമിതുമൂലം
 സഹിച്ചിടുക കോപം നമോസ്തു തേ
 ഇത്ഥമെല്ലാം സ്തുതിക്കുന്ന ഘോഷങ്ങൾ
 സതപരമഞ്ജു കേട്ടു ഗുതരാഷ്ട്രർ
 നിത്യനായ മുക്തനെ കാണുമതി-
 ന്നാത്താളിരികൽ കാമിയ്ക്കുകാരണാൽ
 സത്തമനായ കൃഷ്ണൻ തെളിഞ്ഞുട-
 ന്നത്തമമായ നേത്രം കൊടുത്തപ്പോൾ
 അത്തലൊല്ലാമകുന്നു ജനേശ്വരൻ
 ചിത്തമോദന കണ്ടു സ്തുതിച്ചുതേ
 ആടിനാഥ ജഗന്നാഥ പാലയ
 യാദവേന്ദ്രശിഖാമണേ പാലയ
 ആദരം പൂണ്ടു ഞാനും ഭവാനുടെ
 പാദപത്മങ്ങൾ കണ്ടു കൃതാത്മനായ്
 ഭേദഭാവമകന്നുടനേതുമേ
 ഖേദമെന്നിയേ ഞാനൊന്നു ചൊല്ലുന്നു
 വേദമുത്തേ ഭവാനെന്റെ നേത്രങ്ങൾ
 സാദരം മറച്ചിടുക വേണമേ
 ചിത്പ്രകാശത്തെ കണ്ടോരിനിക്കിതി-
 ലപ്രമൊന്നുമേ കാണുകവേണ്ടുമോ
 ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ
 ഉപ്രകാരം ഭവിതെല്ലെന്നുതൽചെയ്തു
 സ്വർഗ്ഗഭാവങ്ങളെല്ലാമതുനേരം
 ക്ഷിപ്രമഞ്ജു മറച്ചു വിരവോടെ

അപ്രമേയനും യാത്ര പറഞ്ഞുട -
 നപ്രദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
 കന്തിഭോജന്റെ നന്ദിനിയാകിയ
 കന്തിദേവിയെ പിന്നെയും വന്ദിച്ചു
 ചന്തമോടെ പലതുമുറച്ചെല്ല
 സന്താപം തീർത്തു പോകുന്ന റോരത്തു
 അന്തികന്തനിൽവന്നോരു കണ്ണനെ
 തന്തിരുവടി സാദരം മാന്ദിച്ചു
 ചിന്തിതങ്ങളുഖിലമരുൾചെയ്തു
 സന്തോഷത്തെ വരുത്തി നടകൊണ്ടു
 അന്തണേന്ദ്രനാമശപത്മാമാവോടും
 മന്ത്രിച്ചാത്തു നാരദവേദവനം
 അതിവേഗം പുറപ്പെട്ടു ചെന്നങ്ങു
 മതിമാനായ പാത്മനെ കണ്ടുടൻ
 മതിഹിനന്മാരായ കുരുക്കൾ
 മതമെല്ലാമരുൾചെയ്തു മായവൻ
 ദീപിതമായ സാത്വകിതന്നോടും
 പ്രീതരായുള്ള പാണ്ഡവന്മാരോടും
 വീരശോകം വിരാടപുരന്തനിൽ
 ജാതമോദമിരുന്നരുളീടിനാൻ.

ശ്രീ കൃഷ്ണ ഉ് പാതപ്പാട്ടു സമാപ്തം.

സന്താനശോപാലം

പാത .

ശ്രീമഹാഗണനാഥനും വാണിയും
ശ്രീമണാളനും വാഴ്ത്തീശനും
ശ്രീവിലകണ്ഠാൻമുരനാഥന്റെ
ശ്രീപാദങ്ങളും വാഴ്ത്തീശനും
മതിചേർന്ന കമാരമാണമാം
കഥതന്നിൽ മുഴുകിച്ചമകയാൽ
അതുകൊണ്ടിത വാഴ്ത്തീശനേ
അതിമോഹനമെന്നേ പറയാവൂ
മതിയില്ല നമുക്കതിനെങ്കിലും
മതിയുണ്ടെന്നു വെണ്മ മഹാജനം
എങ്കിലോ പണ്ടു കൃഷ്ണൻ തിരുവടി
സങ്കടം തീർത്ത ധാത്രിയ്ക്കുനന്ദനം
മകമാർ പതിനാറായിരത്തെയും
സംബ്രയില്ലാതോളം തനയന്മാരും
ജ്യേഷ്ഠനാകിയ ശ്രീബലഭദ്രനും
ഇഷ്ടനായ മരുവീടും കിരീടിയും
അറാമില്ലാത വൃഷ്ണിപരന്മാരും
മറ്റും നാനായുക്കളും താനുമായ്
വാരിരാശി വടുവിൽ വിളങ്ങീടും
ചോർക്കാപ്പുരിതന്നിലനാകലം

പൃഥ്വിചക്രവും കാത്തു ജഗല്പതി
 സ്വസ്ഥനായ് മരുവീടുന്ന കാലത്തു
 ആ മഹാ പുരിതന്നിലൊരേടത്തു
 സമ്മതനായ ഭൂസുരൻതന്നുടെ
 ധർമ്മദാർശനം പെരൊരു ബാലകൻ
 കർമ്മവ്യേമരിച്ചു വിധിവശാൽ
 വിന്നായായി മഹീസുരൻപൊഴേ
 ചെന്നു വൃത്താന്തം കേൾപ്പിച്ചു നാഥനോ-
 ടിന്നിനിശ്ചിതവണ്ണം വരാഞ്ഞു
 ബന്ധമെന്റെ കരുണാജലവിധേ!
 ബന്ധമോക്ഷങ്ങളെന്നിവ ധർമ്മങ്ങൾ
 നിന്തിരുവടിയില്ലെന്നു കേൾപ്പു ഞാൻ
 എന്നെ നീ പരിപാലിക്കുകൊണ്ടല്ലോ
 ദണ്ഡപഭാവം ധരിത്രിയിലില്ലാത്തു
 എന്നിരിക്കെ യെറിയൊരു സങ്കടം
 എന്തയ്യോ പാപമിങ്ങിനെ വന്നതും
 എന്നെല്ലാം വിലപിക്കുന്ന വിപ്രനോ-
 ടേതുമാണരുളീല മുകിൽവണ്ണൻ
 തന്തിരുമാനസ്സന്തെന്നറിയാഞ്ഞി-
 ടേതുമാണമിളകിലൊരുത്തരും
 എന്താവു മമ കർമ്മമിതൊക്കെയും
 എന്നു വെച്ചിങ്ങു പോന്നിതു വിപ്രനും
 പിന്നെയും പ്രസവിച്ചിതു പത്നിതാ-
 ഞാനുമിങ്ങു ലഭിച്ചീല ബാലന്മാർ
 അഗ്നായം ചെന്നുണർത്തിക്കുമ്പൊഴേ

അങ്ങതിനൊരു ഭാവമില്ലാക്ഷമേ
 അന്നന്നിങ്ങിനെയുണ്ടായ് മരിച്ചു പോ -
 യൊന്നുരണ്ടല്ലയെട്ടു കുമാരന്മാർ
 ഒമ്പതാമതൊരുണ്ണി പിറന്നപ്പോൾ
 സംഭ്രമത്തോടെ ചെന്നു മഹീസുരൻ
 അപ്പോഴത്തെയവസ്ഥ നിരൂപിച്ചാൽ
 കെൽപ്പു പോരാ നമുക്കെന്റെ ദൈവമേ
 വിപ്രൻ ചെന്നു കിടാവിനെ നോക്കുമ്പോൾ
 വാല്പമാത്രവുമില്ല കുമാരൻ
 പാപമെന്തിനിരിയ്ക്കുന്നു ഞാനെന്നു
 വാവിട്ടൊന്നലരി മഹാദേവനും
 ചോരയോടെയെടുത്തു തന്മാർത്തു
 കരംകൊണ്ടു തൊഴിച്ചു കരകയ്യും
 അയ്യോ! ബാലക!യെന്നു വിയിങ്ങിനെ
 കയ്യുംകാലുമിളക്കിക്കരയാത്തു
 അയ്യോ ഞാൻ ചെയ്തു പാപങ്ങളൊക്കെയും
 പൊയ്ക്കായിട്ടോ വരുന്നുവായിശ്വര
 കഷ്ടമെന്തിതു കൃഷ്ണൻ തിരുവടി -
 ഞ്ഞോടുചെന്നാൽ കരുണയുമില്ലയോ
 സ്വന്തതം സുഖിച്ചിടുന്നിതെല്ലാതം
 എന്തു ഞാനെന്നു വേറെ പിഴച്ചതു
 കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണയെന്നല്ലാതെ മറെറൊരു
 മിത്രഭാവമറിയുന്നതില്ല ഞാൻ
 കഷ്ടമെന്നുടെ കുട്ടിക്കിടാവിതാ
 ഓച്ചി നിന്തിക്കിടക്കുന്നു ദൈവമേ

ഉണ്ണി വിന്നെയെടുത്തു മടിയിൽ വെ -
 ചെണ്ണും കൂടാതെ ദാനങ്ങൾ ചെയ്തും
 ജാതകമ്ലം കഴിക്കുമന്നേരം

മോദംകൊണ്ടുള്ള കണ്ണീർ പൊഴിക്കയും
 അങ്ങിനെ സുഖിച്ചിടേണ്ടും ഞാനിപ്പോൾ
 ജിങ്ങിനെ ഭുവിച്ചിടുന്നതീശപരാ!

എന്നീവണ്ണം പ്രലാപിച്ചും മോഹിച്ചും
 തിണ്ണം വാവിട്ടുവരിയുമന്നേരം

ശ്രീമന്നാളവിരുന്നതജീടുന്ന

ശ്രീമദപാരകാ തന്നിലകം പുകാൻ

അതുനേരം ദയാവിധി കാവുണ്ണൻ

മധുവാണികൾലിലാകലാനിധി

ചതുരാനാനാദികൾക്കെല്ലാക്കും

മുതലായ പരബ്രഹ്മമുത്തി താൻ

കർമ്മാകർമ്മവികർമ്മപരായണൻ

ധർമ്മാധർമ്മഫലപ്രദാദീശപരൻ

വാജിമേധം സമാരംഭിച്ചങ്ങിനെ

ശാലതന്നിലകം പുകിരിയ്ക്കുന്നു

മറ്റും നാനാജനങ്ങളോരോതരം

ചുറ്റും വന്നു ശ്രമിക്കുമന്നേരം

മുറാതൊരു കിടാവിന്റെ ദേഹത്തെ -

യൊട്ടേടം കൊണ്ടുകൊട്ടയാക്കി ചൂടൻ

വിശ്വവാസികളൊക്കെ നടുങ്ങവേ

വിശ്വസാക്ഷിയോടീവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ

ദുഷ്ടരായ മഹീപാലന്മാരുടെ

ഭിഷ്ടതകൊണ്ടിവണ്ണമോരോതരം
 വിഷ്ണുമായ ബാലമരണങ്ങൾ
 കഷ്ടമായിട്ടനുഭവിച്ചീടുന്നു
 ശിഷ്ടപാലനെന്നമ്പോട്ട ഭാവിച്ചു
 കൃഷ്ണനെതിനിരുന്നു ഞെളിയുന്നു
 പതിപാദ സഹസ്രം മടവാക്കു
 വിടവുത്തിയ്ക്കു നന്നിവൊരായും
 അതികാമികളിൽ മുടിമെന്നൊ -
 ന്നതേയൊന്നു പറയാവു പാക്കുപോൾ
 സ്വസ്ഥനായിട്ടിവണ്ണം മറ്റൊരുള്ള -
 തത്തലൊന്നുമറിയുന്നോഡല്ലിവൻ
 ഒന്നുകൊണ്ടുമൊരിക്കലവെന്നൊരു
 ഗുണമില്ല നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 മറ്റൊരുത്തരെക്കൊണ്ടു താനൊക്കെയ
 സാധ്യമില്ലെന്നൊരുത്തനും വെക്കുമോ
 ലോകനാഥൻ താനൊന്നു വരികിലും
 ലൗകികത്തെക്കടന്നു നടക്കുമോ
 നിമ്നരിയാദമെന്നിയെ മറ്റൊരു
 ധർമ്മധർമ്മമിവന്നു തിരിയുമോ
 വേദംകൊണ്ടു പറയുന്നു ഞാൻ വൃഥാ
 വേദവാക്കിന്നുമില്ലിവനാദരം
 ഇവൻതന്നെയുടയൊന്നാകിലോ
 ഇനി മേല്പോട്ടു നന്നു റമുക്കെല്ലാം
 എന്നെല്ലാം ചില വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ
 എന്നേകഷ്ടമിതെന്തെന്നോരോജനം

പുത്രഭൂമി പൊരാഞ്ഞൊരു ബ്രാഹ്മണൻ
 കൃഷ്ണനോടറിയിക്കയെന്നാർ ചിലർ
 പുത്രഭൂമിമുണ്ടെന്നാലുചിശ്വരോ -
 ടിത്രകോപിച്ചാലെന്തു ഫലമെന്തോ!
 ആത്തി നൽകിട്ടമീശപരാഹ്ണികിലും
 പ്രാർത്ഥിക്കേ നമുക്കങ്ങോട്ടു ചെയാവൂ
 ഇന്നതനെയല്ലിവണ്ണം കേൾക്കുമാ -
 റന്നുണ്ടിതു വിത്രമെന്നാർ ചിലർ
 എന്നാലും കടൽവണ്ണുനോടിങ്ങിനെ
 തോന്നുമോ പറയാനെന്നതു ചിലർ
 തോന്നുകില്ലയോ ബാലമരണങ്ങ -
 ളൊന്നുണ്ടല്ലിതൊമ്പതെന്നാർ ചിലർ
 കഷ്ടമല്ലാ തിരുമാക്കാനിങ്കൽ
 മരൊന്നുണ്ടതു കാണാമെന്നാർ ചിലർ
 ഭൂമിമൊന്നു മൊട്ടങ്ങിലെന്നാർ ചിലർ
 ഭൂമിമില്ലിനിമേലിലെന്നാർ ചിലർ
 കഷ്ടവാക്കുകൾ നന്നല്ലെന്നാർ ചിലർ
 ക്ഷാരമല്ല പറഞ്ഞതെന്നാൽ ചിലർ
 എന്നുവേണ്ട പലരും പലവിധം
 ധിന്നു തങ്ങളിലിങ്ങിനെ ചൊല്ലുമ്പോൾ
 ഭൂമിയായ മഹാവനമൊക്കുവേ
 കത്തിക്കാളുന്ന കാട്ടുതീയജ്ജ്വലൻ
 ഭൂമിവാർമു നയൊന്നു കലുങ്ങുവേ
 പുഷ്പരോഷമവിടുണെഴുനോറു
 ഗാഢധീവത്തെയെടുത്തു വിരവോടു

ചണ്ഡവേഗം ചെറുത്തൊന്നൊലിയിട്ടു
 ചുറ്റും നിന്നു മഹാജനം കേൾക്കമാ-
 റിതമൊന്നു പറഞ്ഞു കവിദൂതജൻ
 നാടുവാഴികളായിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു
 നാടുരക്ഷിപ്പാനല്ലയോ ഭൂതലേ
 നാട്ടിലുള്ള പ്രജകളെ രക്ഷിപ്പാൻ
 ശക്തിപോരായിതെന്നു വരികിലും
 വിപ്രജാതിയെ രക്ഷിക്കയെന്നതു
 ക്ഷത്രിയർക്കു കലധർമ്മമായതു
 ഒന്നിനും മതിപോരാതെയുള്ളവർ
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കു സമമെന്നറിഞ്ഞാലും
 എന്നിരിക്കെയിയാദവന്നാരിവ-
 ണ്ണെമിപ്പ നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 എന്നവരിലൊരുത്തൻ തോന്നുന്നി-
 ല്ലിന്നീവുത്താനതം കഷ്ടമെന്നുള്ളതും
 ഭംഗിക്കോപ്പും ചമയവും വെണ്മയും
 നന്നു നന്നടനെന്നേ പറയാവൂ
 അതു നില്ക്കട്ടെയിന്നിയൊരർക്കൻ
 ഹിതമോടെ പിറന്നു ഭവാനെങ്കിൽ
 സുരനായകനന്ദനനജ്ജനൻ
 പരിപാലിക്കുമെന്നതു നിണ്ണയം
 വിപ്രന്മാരതിവിനന്മാരായിട്ടു-
 ണ്ണിപ്രകാരം പറയുന്നു വാക്കുകൾ
 പൂരവിന്റെ കലത്തിൽ പിറന്നൊരു
 ബാലകൻ സഹിക്കയില്ലേതുമേ

ഇന്നിതിനു സഹായമായെന്നുടെ
 ഗാഢധീവൻ തന്നെ പോരുമറിഞ്ഞാലും
 ഉഗ്രനായ മഹേശ്വരൻതന്നുടെ
 തൃക്കാലാണു ചതിക്കയില്ലേതുമേ
 ഇത്തരം കുരുവീരൻ പറഞ്ഞതി-
 നത്തരമുരചെയ്തു മരീസുരൻ
 ഭദ്രമിപ്പറയുന്നതു നീ ബല-
 ഭദ്രരില്ലെ മഹാരഥനായിട്ടു
 പ്രഭൃതാദികളായവക്കാക്കുമേ
 സാധ്യമായിലയെന്നതു നീയിപ്പോൾ
 തീർച്ചയാക്കിപ്പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു
 കാഴ്ചപോര നിനക്കെന്നുറച്ചു ഞാൻ
 ഇശ്വരനാക്കുമീശ്വരനാകിയ
 കൃഷ്ണനെത്തുകൊണ്ടേതുമിളകാഞ്ഞു
 എന്നതേതും നിരൂപണം കൂടാതെ
 എന്തു ഭോഷാ പറയുന്നതിങ്ങിനെ
 കലയാനാത്തലവനിരിക്കവേ
 കഴിയാന മദിക്കും കണക്കിനേ
 റിന്നുള്ളിലൊരു ഭാവമുണ്ടെങ്കിലും
 മെന്നുള്ളിലിതു ചേരുകയില്ലേടോ!
 ഭക്ഷിപ്പാനായി വന്നനീയിപ്പൊഴേ
 രക്ഷിപ്പാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട ജളമതേ
 ബ്രാഹ്മണരോട് വല്ലതും ചൊല്ലിയാൽ
 സമ്മതിയ്ക്കുമെന്നോർത്തു പറകയോ
 ഇത്തരം ചില വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ

എത്രയും പാരം കോവിച്ചു ഫൽഗുനൻ
 നാടേതൊന്നൊരു നാളുമേ കേളാതെ
 കൊടുവാക്കുകൾ കേട്ടതിനത്തരം
 റാടിപ്പൊന്നു പറഞ്ഞു വിജയനരം
 കടുപ്പം പറയായ്ക്കു നീ ഭൂസുര!
 ജിണ്ണവെന്നെന്റെ നാമമതിനടെ
 അത്ഭമെന്നെന്നു ചിന്തിച്ചു ചൊൽകുനീ
 പൊട്ടുന്നെന്നു ഭവാനുള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ
 കേട്ടാലും മമ വിക്രമമോരോന്നേ
 മടുത്താർശരവൈരിപുരനുടെ
 അടിത്താരിണ കൂപ്പുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ
 അടുത്തു വന്നു വേടനായെന്നുടെ
 പടുതപമറിവാൻ പരമേശ്വരൻ
 എടുത്തു കുലവില്ലുമായെത്തി ഞാൻ
 റാടിച്ചു തിരുമേനീ മേലെയ്ക്കപ്പോൾ
 മിടുക്കുണ്ടെന്നു കണ്ടുടനപ്പോഴേ
 കടുക്കെന്നു തെളിഞ്ഞു പുരാതനകൻ
 പരമാസ്രമെടുത്തിങ്ങു തന്നതിൻ
 പരമെന്തറിയാഞ്ഞു ഭവാന്യോ!
 വീരന്മാരുടെ വീര്യം പരീക്ഷിപ്പാൻ
 ചാലൈവെച്ചൊരു വില്ലുകലച്ചതും
 മധുറോർമൊഴി മാലയതേററവും
 പൂമിവിപതിമാരെ ജയിച്ചതും
 പെരുവെള്ളം കണക്കെപ്പരന്നോരു
 കുരുവംശത്തെയാക്കേ മുടിച്ചതും

വിരതുള്ള വിജയനെന്നുള്ളൊരു
 വിളികൊണ്ടതും കേട്ടിലയോ ഭവാനു
 ഇരിക്കട്ടെയതൊക്കെയുമിന്നിമേ-
 ലൊരു പാലകനുണ്ടായിതെങ്കിലോ
 പ്രേതനാഥനൊത്തെന്നെയും വെന്നു ഞാ-
 നായുധത്താണു കാത്തു തരുന്നണ്ടു
 ഇത്ഥമിന്നു പറഞ്ഞതു ചെയ്യായ്ക്കി-
 ലത്രയല്ല മഹീസുര കേട്ടാലും
 ശക്തിയേറുന്ന ഗാഢധീവന്മാരെ. വി-
 ണഗ്നിതന്മിത മരിയ്ക്കുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
 വിശപവീരനീവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ
 വിശപസിച്ഛ മഹീസുരനെത്രയും
 ചിത്തതാരശിത്താശിപ്പാദങ്ങളും
 പത്തുനൂറു സഹസ്രം ചെയ്യിടിനാൻ
 ദുഃഖംകൊണ്ടു പറഞ്ഞീടുമെന്നുടെ
 വാക്കിതൊന്നും മാസ്സിത വെച്ചിടൊല്ല
 പത്നിതന്നുടെ ഗർഭം തികയുമ്പോൾ
 പാത്തുനിന്നെയും കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടു
 എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞുമ്പോഴു പോകുന്നെ-
 ന്നാനന്ദത്തോടു ഭൂദേവനുമന്നേ.

ഇതി പ്രഥമപാദം സമാപ്തം.

ദ്രിതീയപാദം.

കണ്ണവൈരി ധനഞ്ജയനിങ്ങിനെ
 നിണ്ണയിച്ചു പറഞ്ഞോരാനന്തരം
 പൃഥ്വീദേവദാമജ്ഞ ചെന്നപ്പോഴേ
 പതിതനെയുമാശ്വസിപ്പിപ്പിന്നു
 പെരു വാണം നിലത്തുതന്നെ കിട-
 ന്നാരം കൂടാതെ കേൾ മുറയിട്ടു
 കരവാർഷഴൽ ചുറ്റി മുഖത്തൊക്കെ
 വാറുമാറു ചളിയിലുരുണ്ടിട്ടും
 ഉലകൊന്നിലുമെന്നോളം പാപിയായ്
 കുലസ്രീകളിലാരുമില്ലീശ്വര
 എന്നിവണ്ണം പറഞ്ഞു പലവഴി
 കണ്ണമുടിത്തളുന്ന് കിടക്കയും
 മദ്ധ്യേ മദ്ധ്യേയെഴുന്നേറ്റിരിയ്ക്കയും
 ചെയില്ലാഞ്ഞു മാറത്തു താഡിച്ചും
 കത്തിക്കാളുന്ന കാട്ടുതീയിൽ ചെന്നു
 ബദ്ധപ്പെട്ടൊരു മാമ്പൈതലേപ്പോലെ
 വാട്ടം പോരുന്ന നോരത്തു ചെന്നിട്ട-
 ണിഷ്ടമാംവണ്ണം ചൊന്നാൻ മഹീസുരൻ
 സപ്തജന്മഹരകത്തിലേപ്പോലെ
 പുത്രഭുവത്തിൽ വെത്തു മുഴുകേണ്ട
 ഇറിയുണ്ടാകുമർക്കപോരമേ
 ദണ്ഡമുണ്ടാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
 ചിത്ത വില്ലാളിമാർമുടിത്തമാം

പാതമനീവണ്ണം കഷ്ടേറു വല്ലഭേ
 കണ്ണവൈരി പാഞ്ഞെ വചനത്തി-
 നന്യമാതപം വരികയില്ലേതുമേ
 എന്നതു കേട്ടു ചൊന്നാൻ പതിവുതാ
 കണ്ണനീരും തുടച്ചതിദീനയാൽ
 കണ്ണവൈരി പാഞ്ഞെവാറെങ്ങിനെ
 കണ്ണനോടു നിരൂപിച്ചിട്ടല്ലയോ
 ദീക്ഷശാലയകം പൂക്കിരിയ്ക്കുന്നു
 സാക്ഷിയാം മുകിൽവണ്ണനതുമോരം
 നാഥനാം ബലഭദ്രരിതു കേട്ടി-
 ടേതുമാനന്തജീലയോ ഭത്താവേ
 മരോരോന്നേ ശ്രമിച്ചു നടക്കയാൽ
 മുറുമൊന്നതജീലെന്നതേ വേണ്ടു
 പ്രദ്യുക്താദികളെന്നിവരാരാം
 ഫൽഗുനൻ സഹായമായ് വന്നിതോ
 പ്രദ്യുക്താദികളെന്നിവരാരെയും
 ഉദ്യോഗത്തോടെ കണ്ടതുമില്ല ഞാൻ
 ഭത്താവിങ്ങോട്ടു പോരുന്ന നോത്തു
 യാത്ര ചൊല്ലിയോ പോന്നു ഹരിയോടു
 അജ്ഞാനൻറെ വചനത്തെ കേൾക്കയാ-
 ലാശപസിച്ചങ്ങു പോന്നതേയുള്ളു ഞാൻ
 എന്നതീവണ്ണമെങ്കിൽ ധനഞ്ജയൻ
 ചൊന്ന വാക്കു ഫലിപ്പാൻ പണിയത്രേ
 ആഴിവണ്ണൻ തിരുമാനാവികൽ
 വൈഷമ്യം ചെറുതുണ്ടെന്നു നിണ്ണയം

ഭക്തവത്സലാല്ലാലിലെന്നുമേ
 ഇത്തൊഴിൽക്കു ശ്രമിയ്ക്കുമോ ഭന്താവേ
 അതു കേട്ടു പറഞ്ഞു മരീസരൻ
 അതു ചിന്തിച്ചു ചേരിയായ്ക്കേതുമേ
 പരമാത്മം നിരൂപിയ്ക്കിൽ കൃഷ്ണനും
 ജിണ്ണവുമൊരു ഭേദമില്ലേതുമേ
 എന്നോടിപ്പോൾ നീ ചൊന്ന വചനങ്ങൾ
 മൂന്നും തങ്ങളിൽതന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ
 കരുവീരൻ പരിഭവിച്ചെന്നോട -
 ഞൊരു വാക്കു പറഞ്ഞതു കേൾക്കു നീ
 അന്തകാന്തകൻ തൃക്കഴലാണു ഞാൻ
 അന്തകനേയും വെന്നു കുമാരനെ
 രക്ഷിച്ചിട്ടുവാല്ലാലിലപ്പൊഴേ
 തീക്കഴി തന്നിൽ വീണു മരിപ്പൻ ഞാൻ
 എന്നിവണ്ണം വിശേഷിച്ചു പിന്നെയും
 പിന്നെയുമുരച്ചെല്ലു വചനങ്ങൾ
 ഇജ്ജനം മഹാപാപികളെങ്കിലും
 അജ്ജനാനു സാധിയ്ക്കും വിണ്ണയം
 ചേരിയ്ക്കേണ്ട നാമെന്നങ്ങിവരും
 മോദമുൾക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന കാലത്തു
 വിപ്രപതിയ്ക്കു ഗർഭമുണ്ടായി
 വിപ്രനോരും പ്രസാദമുൾക്കാമ്പിൽ
 സത്യമായുരുമെന്നങ്ങൊച്ചുടൻ
 നിത്യമോരോരോ രക്ഷ തുടങ്ങിനാൻ
 വിപ്ലവാജാവിനക്കിതാ കൃഷ്ണനേൻ

വിഷ്ണു കൂടാതെ രക്ഷിക്കു ഗർഭത്തെ
 ആദിത്യദേവ നിന്റെ പ്രസാദത്താ-
 ലായുസ്സുണ്ടായുരേണം കിടാവിനു
 ഭദ്രകാളി ജഗന്നായികേ തൊഴാം
 മരിഭം കൂടാതെ രക്ഷിക്കു ഗർഭത്തെ
 ഈശ്വരമാർക്കിവണ്ണമോരോതരം
 നേർച്ചകൾ പല ജാതി കഴിയ്ക്കയും
 പുത്രനെ പരിപാലിയ്ക്കും കാലത്തെ
 സൗഖ്യമോരോ മനോരമം ചിന്തിച്ചും
 മദ്ധ്യേയോരോരപായം നിരൂപിച്ചി-
 ടാത്തവേദം നെട്ടതായി വീക്ഷയും
 ഭക്തനായ വിജയന്റെ വാക്കിനെ
 കൃഷ്ണനുണ്ടോ പഴുതിലാക്കിട്ടു
 എന്നെല്ലാമുറപ്പിയ്ക്കുമോരോ നേരം
 എന്തറിയാമെന്നപ്പോഴെ ചേദിച്ചും
 നല്ലതോരോന്നേ ചെയ്തിട്ടുമിങ്ങിനെ
 മെല്ലെ മെല്ലെ തികഞ്ഞിതു ഗർഭവും
 പൃഥ്വിദേവനുമങ്ങു ചെന്നപ്പോഴേ
 പാതമനോടറിയിച്ചതു വാസ്തവം
 ചണ്ഡഭാനുവുദയമെഴുംപോലെ
 പാണ്ഡുനന്ദനാൻ തേരിൽ കരേറിനാൻ
 ഭൂവനൈകധനുർഭരനുമായി
 ഭവനത്തിലകം പുകു വിപ്രനും
 തോഴിമാർ പലർകൂടി നിരൂപിച്ചു
 സൂതികാശ്വഹം പുകിതു പത്തിയും

മനം മനമേ നൊന്തു വിളിക്കുന്ന -
 തഞ്ചുസാ കൂടുകൂടവേ കേൾക്കായി
 ജാതസംഭ്രമമഞ്ചു ചെന്നപ്പോഴേ
 പാദശുദ്ധി വരുത്തി ധനഞ്ചയൻ
 ഖാണ്ഡവദഹനത്തിൽ ലഭിച്ചോരു
 ഗാണ്ഡീവം വില്പമാശു കലയേററി
 പാവകഭഗവാൻ കൊടുത്തിടീനോ -
 രാവനാഴികയും മുറുക്കീടിനാൻ
 സ്വപ്നപ്പുഷ്പങ്ങളാം ചില ബാണങ്ങൾ -
 ഉണ്ണോജാക്ഷനെദ്വ്യാനിച്ചെടുത്തുടൻ
 ബാണമെയ്യ വലംവെച്ച ഭൂമിയിൽ
 താണുകൂപ്പിത്തൊഴുതു വിശേഷിച്ചും
 ബാണം മൂന്നുമെടുത്തു തൊടുത്തെയ്യ
 ഭ്രോണാചാര്യനേയും കരുതീടിനാൻ
 കരുവശശിഖാമിണിയോറവും
 പരമീശനെ വന്ദിച്ചു പിന്നേയും
 ശരകൂടം ചമപ്പതിനാഞ്ചൊണ്ടു
 പരമാസ്രമെടുത്തഭിമന്തിച്ചു
 ഈറില്ലത്തിൻപുറമെ തെരുതെര
 പുറമെയ്തെയ്യസഞ്ച്യം ശരങ്ങളാൽ
 കാണിനേരംകൊണ്ടുളുതമായൊരു
 ബാണകൂടം ചമച്ചാനതുനോരം
 പൊയ്ക്കുറീടിനോരസ്രമുറപ്പിച്ചു
 കയ്യിൽ നല്ലൊരു ബാണമുമായുടൻ
 മന്ദിരത്തിൻ പുറത്തൊരു ഭാഗത്തു

സിന്ധുരേന്ദ്രഹൊപ്പോലെ നിന്നീടിവാൻ
 ഈരില്ലത്തിങ്കൽ ചെന്നു മഹീസുരൻ
 പെരില്ലപ്പീ കുമ്പുഞ്ചിനി നമ്മുടെ
 തഴക്കമുള്ള നാരിമാരേ നിങ്ങൾ -
 ഊഴിവണ്ണനെ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളവിൻ
 ബന്ധുക്കൾ പാഞ്ഞിടുവിൻ ഞാറിപ്പോ -
 ഉള്ള സൽക്രിയ ചെയ്യേണ്ടവെന്നതു
 സന്താപംകൊണ്ടും ചിന്തകൊണ്ടും നമു -
 ക്കെന്തെന്നേതും തിരിയുന്നില്ലാത്തകാമ്പിൽ
 തെവണ്ണം പിറന്നീടിലപ്പൊഴേ
 ആക്കേണം നിങ്ങൾ ഭൃത്യജനങ്ങളേ
 പാണ്ഡുനന്ദനാവിത്രനേയും ദ്രോണാ -
 പായ്ക്കനേയും മനക്കാമ്പിൽ ധ്യാനിച്ചു
 കാണിനോരമിളകാതെകണ്ടു റീ
 കാണേക്കാണേ കരുതി നില്പുള്ളാ
 പ്രാശ്നികന്മാരെ നിങ്ങൾ വിരൂപിപ്പിൻ
 പ്രാണനോടെ പിറക്കുമോ ബാലകൻ
 ഈശ്വരായിനി വൈകരുതേതുമേ
 ചെ പാരം തളന്നിതാ കേൾക്കുന്നു
 ഉമ്മരത്തോളം ചെല്ലം തെരു തെരെ
 ചെന്നു വാങ്ങിയിരുന്നു വിചാരിച്ചും
 വിപ്രന്മാർ പലർ കൂടിയൊരുമിച്ചു
 കൃഷ്ണ കൃഷ്ണായിതെന്നു ജപിയ്ക്കയും
 പാർക്കത്തോറും മനസ്സികലുദ്യോഗം
 റെൽഗുവാൻ കുറഞ്ഞുവരികയും

കരുത്തൊക്കെപ്പിഴച്ചു വരികയും
 വിരുദ്ധമായപശുതി കേൾക്കയും
 എന്നേ കഷ്ടമിതെന്നൊരുഴൽച്ചയാൽ
 പെണ്ണുങ്ങളൊക്കെത്തങ്ങളിൽ നോക്കിയും
 എന്തു വാറിതെന്നോത്തു മഹീസുരൻ
 അന്തസ്സാപം മുഴുത്തു പറകയും
 ഞങ്ങൾക്കാവതില്ലെന്നൊഴിച്ചൊരൊക്കെ
 കണ്ണുനീരുമൊലിപ്പിച്ചു തോഴിമാർ
 അതുവോമകത്തിന്നു കേൾപ്പാറാ
 യതിദിനപ്രലാപങ്ങളിങ്ങിനെ
 മുന്നമൊന്നുമേ കണ്ടീലിവണ്ണം ഞാ-
 ഹെന്നെ വഞ്ചിച്ചു പോയാവീ ബാലകൻ
 പാണ്ഡുനന്ദനൊങ്ങു പോയാനയ്യോ
 ഹിനെയും കൂടെ വഞ്ചിച്ചിതീശ്വരൻ
 മോഹംകൊണ്ടു ഞാൻ നോക്കിയിരിയ്ക്കവേ
 ദേവത്തോടെ മാഞ്ഞിതാ പോകുന്നു
 ആവതില്ല മരിച്ചുകൊൾവാണെന്ന-
 ഞീവണ്ണം നടുങ്ങി ഭൂവനത്തോടെ
 കമ്പുതട്ടുമിളമുളപോലെയ-
 ചെട്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞിതു വിപ്രനും
 സന്താപംകൊണ്ടു മൂർഛിതനായൊരു
 ഭ്രാന്തനോപ്പോലെ തീർന്നുനല്ലൊഴേ
 കറൽക്കട്ടയോടൊത്ത മിഴികളും
 കറക്കെ മിഴിച്ചീപ്പൂവും പൊറാജ്ഞിൽ
 നിറച്ചീടുന്ന മൃഗോപോടുംകൂടി

വിയത്തോടിയണഞ്ഞു വിജയനോ -
 ടയ്യോ പാപമൊരിയ്ക്കുന്നു ചൊല്ലി തത് -
 കരം രണ്ടുമയത്തിപ്പിടിച്ചുടൻ
 അഗ്നിപോലെ ജപലിച്ചോരു കാന്തി പൂ -
 ണ്ണഗ്നിമോശി പരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 തിന്മിൽ ചെല്ല നിൻ ഗാഢധീവനും നീയും
 ദുഷ്ടശസ്സിനു പാത്രമായജ്ഞാന
 ആവപോലെ മദിച്ചു പരഞ്ഞു വി
 നാണം കെട്ടതു നേരെന്നു കല്പിച്ചു
 ചൊരിച്ചിങ്ങു സന്തോഷിച്ചിരുന്നോരു
 അനന്തരേ നല്ല ഭോഷനാകുന്നതും
 തിരുമുമ്പിൽ ഞെളിഞ്ഞുവിന്നെന്തെല്ലാം
 ജളപ്രാഭവും കാട്ടി നിത്യംകയാൽ
 ജളതയൊഴിഞ്ഞു വിറക്കിനൊരു
 റാലം മേലിൽ വരയെന്നു വിണ്ണയം
 കരച്ചീടുന്ന പട്ടിയൊരുനാളും
 കടിച്ചീടുകയില്ലെന്നറിക നീ
 കാട്ടാളവേഷം പൂണ്ടു ഹരനോടു
 കാട്ടിയോരു പരാക്രമവും പിന്നെ
 പെരുവെള്ളം കണക്കേ പരന്നോരു
 കുരുവംശത്തെയൊക്കെ മുടിച്ചുപ്രാ
 വിരതുള്ള വിജയനെന്നുള്ളൊരു
 ശൌർയ്യമെന്തുപോലിന്നു കാണാഞ്ഞതും
 വമ്പനായ നീയില്ലൊഴിതെന്തിനും
 കമ്പ തപ്പി പരക്കേ നോക്കീടുന്നു

അൻപതു ഭോഷന്മാരിലെ മുഖനാം
 വമ്പനൊന്നു ജവനൊന്നരികു വീ
 ഭൃഷുനിഗ്രഹം ചെയ്തതിനാൽ
 പൃഥ്വിതന്നിൽ പിന്നെ ഭഗവാന്റെ
 വീര്യങ്ങളെല്ലാം വീരനാമെന്നുടെ
 വീര്യമെന്നു നിറഞ്ഞൊല്ല ഭോഷ നീ
 ഉത്തരം ചുവന്നീടുന്ന ഗൌളിയാൽ
 സാധ്യമെന്നതു ഭാവിതയെന്നിയേ
 മൂക്കനാം നിന്റെ ഡംഭ കളവാറാൽ
 തേങ്ങത്തീന്നരുചെയ്തു വാക്കുകൾ
 കുഭത്തിന്റെ പുറമെ പകന്നീടു
 മംഭസ്പ്പോലെ തീന്നു നിറക്കുതും
 ഇപ്പാറിന്നു വിമിത്തമാത്രം ഭവാൻ
 സമ്യസാചിയെന്നല്ലോ അരുചെയ്തു
 പീലിക്കാർകൂന്തൽ കെട്ടി വിരവോടെ
 ചാലവേ റാല്യ ചമ്മട്ടി കൈക്കൊണ്ടു
 മറകൾക്കു പൊരുളായ മൂത്തിതേർ
 തടം തന്നിലിരുന്നിലെന്നാകിലോ
 ഇപ്രതിജ്ഞ കണക്കെതന്നെ തവ
 യുദ്ധഭൂമിയിലൊക്ക ഫലിച്ചതും
 കൃഷ്ണഭാട്ട ചേർന്നിപ്പറവാനും
 ചേച്ചയില്ലാതെ തീൻ വിൻ വാക്കിനാൽ
 ഉത്തമപുരുഷൻ നിന്നെ കൂപ്പുന്നേൻ
 ചെറു കാരുണ്യമെങ്കിൽ പുലമ്പുവാൻ
 ചിത്തേ തോന്നാത്തതിന്നൊരു കാരണം

ബുദ്ധികൊണ്ടു വിചാരിച്ചറിഞ്ഞു ഞാൻ
 പതിനാറു സഹസ്രം മടവരിൽ
 പതുപ്പതു സുതന്മാരെ ലാളിച്ചാൽ
 സുഖമുണ്ടല്ലോ നിന്മനക്കാമ്പിക -

ലതുകൊണ്ടിതു കുറമല്ലേതുമേ
 താൻ റോടാ പൊന്നിന്മാരരിയുന്നീല
 നൂറാം നാനായ് തെളിഞ്ഞു മനസ്സികൽ
 പഴുതേതെന്നെ നിന്നോടെതൂത്തു ഞാൻ
 ദോഷമേതും നിനക്കില്ല ഫൽഗുന
 ബലവാനായ നിന്റെ പരാക്രമം
 ഫലിയാഞ്ഞതുമെന്നുടെ കർമ്മമെ -
 നാലറി ധരണീതലംതന്നിൽ വീ -

ണരളുനതു കണ്ടു ധനഞ്ജയൻ
 തെന്താളുമേ താനറിയാതൊരു
 പരുഷോക്തികളീവണ്ണം കേട്ടിട്ടും
 വിജവാഞ്ചരിതഭംഗം വിനച്ചിട്ടും
 അച്ചുതൻ തന്നെ വഞ്ചിച്ചതോത്തിട്ടും
 അളവില്ലാതെ കോപിച്ചു തന്നുടെ
 കുലവില്ലുമെടുത്തുടനല്ലോഴേ
 ചെറു ഞാണൊലികൊണ്ടു ജഗത്രയും
 കുലുങ്ങും പരിചതുരതവിക്രമൻ

അന്തണനോട്ടമുത്തരം ചൊല്ലുവാൻ
 അന്തരമെന്തേ സാധിച്ചിടാമെന്ന -

ങ്ങന്തകുപുരി നോക്കി നടക്കൊണ്ടാ -

നന്തരമാർഗ്ഗത്തുടെ ധനഞ്ജയൻ

ചിതീയനാദം ഡമാപ്പുര.

ത്ര തി യ പ ട ടേ .

വെണ്മതികുലമൗലി ധനഞ്ജയൻ
 അംബരായണമാകുന്ന വിദ്യയാൽ
 കണിഴിഞ്ഞു നേരകൊണ്ടുസാ
 ധർമ്മരാജമഹാപുരിയിൽ ചെന്നു
 ധർമ്മരാജാവേ കേളോരു ഭൂസുന്ദർ
 ധർമ്മദാരുണൻ പൊറ കിടവിപ്പോൾ
 നമ്മുടെ ശരക്കൂടത്തെ ഭേദിച്ചു
 നിർമ്മിയാദകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നതും
 കിങ്കരന്മാർകൾ തങ്ങളോ ചെയ്തതു
 നിന്തിരുവടികൂടിയറിഞ്ഞിട്ടോ
 എന്നെയിന്നു നിരൂപിച്ചിലെങ്കിലും
 എന്റെ പൂർവ്വജനാകിയ ധർമ്മൻ
 തന്നെയോ നിനച്ചിട്ടുവാണത്രയും
 ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നീലേ പാർക്കുമ്പോൾ
 ധർമ്മരാജാവെന്നുള്ളൊരു നാമവും
 ധർമ്മസൂക്ഷ്മരികകൊണ്ടല്ലയോ
 നന്നു നന്നിനിയാവോളം വൈകാതെ
 തന്നാലും ധർമ്മീസുരബാലനെ
 ജാതരോഷമീവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ
 പ്രേതനാഥനുമായി മുഴുത്തുടൻ
 എതു വിപ്രകുമാരെന്നുള്ളതും
 എതുമേയറിഞ്ഞിലെന്റെ ഫൽഗുനാ
 എന്തു ബന്ധം നിനക്കു പരിഭവം

ഉണ്ടാവാണെന്നതേതുമറിഞ്ഞീല
 എന്റെ കിങ്കരരാജമീ ബാലനോ
 കൊണ്ടുപോന്നീല നിണ്ണയം നിണ്ണയം
 ശങ്കയുണ്ടു മനസ്സിലെന്നാകിലോ
 ശങ്കിയ്ക്കേണ്ട നരകങ്ങളൊക്കെയും
 നോക്കുകെന്നു വിരൂപതി ചൊന്നപ്പോൾ
 ഉഗ്രമായ നരകകവാടങ്ങൾ
 താമിസ്രാദി നരകങ്ങളിൽ ചില
 പ്രേതങ്ങളുണ്ടു കാകോളം തുള്ളുന്നു
 ക്ഷിപ്രമൊക്കെത്തിരഞ്ഞതിലെങ്ങുമേ
 വിപ്രബാലനെക്കൊന്നാഞ്ഞു പിന്നെയും
 ഉമ്പർകോൻ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നപ്പൊഴേ
 സംഭ്രമത്തോടെ ചോദിച്ചു നേരത്തു
 അമരാധിപൻതന്റെ വചനം കേ -
 ടുമരാപുരി നീളേ തിരഞ്ഞിട്ടും
 അവനീസുരബാലനെ കണ്ടില
 രക്ഷോനായകനോടു തിരഞ്ഞിട്ടും
 ഇക്ഷിതിസുരബാലനെക്കണ്ടിലാ
 അണ്ണനാഥനോടനുപമിച്ചിട്ടുമീ -
 യണ്ണിയെങ്ങു പോയെന്നു മറിഞ്ഞീല
 പ്രാണനോടു തിരഞ്ഞിട്ടുമണ്ണീടേ
 പ്രാണൻ പോയതിൻ മൂലമറിഞ്ഞീല
 റാക്ഷസ്രാധിപനോടു തിരഞ്ഞിട്ടു
 റാഷ്ട്രമായക്കുമാരനെക്കണ്ടില
 ഈശനോടു തിരഞ്ഞിട്ടുമേശത്തി -

ട്രാഗ വിട്ടമരേന്ദ്രതന്മുഖം
 ഫണമായിരമുള്ള ഫണീന്ദ്രനോ-
 ട്തണത്തിപ്പതിനായി മുതിൻപോൾ
 ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു ചെന്നീടിനാ-
 റാരിപ്പൂണ്ണമം പാതാളലോകത്തു
 പ്രണവാതകമായ പരബ്രഹ്മം
 ഫണരൂപമാണ്യേവം കണക്കിവാ
 വിളങ്ങീടുന്ന സങ്കല്പമുതി
 തിരുവുള്ളത്തിലോറിയ നേരത്തു
 പരിതാപമെന്നരുളിച്ചെയ്തു
 പരമാത്മമറിഞ്ഞീല ഞാനെന്നും
 ദിക്പാലന്മാരിലെങ്ങുമേ ഇല്ലാത്തും
 ബുദ്ധിയുടെ കൈട്ട പിന്നോക്കം പോന്നടൻ
 വക്ത്രവും താഴ്ന്നി നിന്നു കരഞ്ഞൊന്നു
 വൃത്രവൈരി തായനമെന്നേരും
 ദുഷ്ടരമെന്നൊച്ച ഞാറിഞ്ഞൊഴിൽ
 പുഷ്പരേക്ഷണൻ വഞ്ചിയ്ക്കു ചെയ്തു
 മതിയെന്നാലിജ്ജീവനിലൊട്ടുമേ
 കൊതിയില്ലൊരു നോമിരിപ്പാനും
 കീർത്തി വേർപെട്ടിരിക്കയിൽ നല്ലതു
 ക്ഷത്രിയർക്കു മരിയ്ക്കുന്നു നിണ്ണയം
 അഗ്നിതന്നിൽ പതിച്ചുടനീപ്പൊഴേ
 മുക്തി കൈവരുത്തിടുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
 ചെന്നു ഞാൻ കടൽവണ്ണനോടിപ്പൊഴേ
 അന്യായമുണർത്തിയ്ക്കയോ വേണ്ടതു

അപ്പൊഴേയതളിച്ചെടുമിത്തൊഴിൽ
 എപ്പോഴമറിഞ്ഞീലെന്നു ഭാവിച്ചു
 മന്ദഹാസവും ചെറു പാത്രക്കവേ
 വന്നാലുമരികത്തന്റെ ഫൽഗുന
 ഇത്രനാളുമെവിടേയ്ക്കു പോകയാ -
 ലത്ര കാണാഞ്ഞു നിന്നെ പ്രിയസഖേ!
 ജാതവേദമീ വാത്സകളൊക്കെയും
 നാമനോടറിയിപ്പു ഞാനെന്നേരും
 അതളിച്ചെടുമെന്നു നീയിപ്പും -
 മാതം മുഖെപ്പൊഴാഞ്ഞു ഫൽഗുനാ
 വഞ്ചനാമൃത്തിവാക്കുകളിങ്ങിനെ
 പുഞ്ചിരിയോടെ കേൾക്കുന്ന നോരത്തു
 ആണല്ലാതെ വദനവും കമ്പിട്ടു
 നാണവും കെട്ടിരിയ്ക്കുന്നതില്ല ഞാൻ
 കാലമൊട്ടുനാൾ ചെല്ലുന്ന നോരത്തു
 മാലോകരറിയിച്ചീടും സ്വാമിയോ -
 ടജ്ജനാൻതന്റെ സത്യം വിഴയ്ക്കയാ -
 ലഗ്നിയിൽ വീണു വെത്തുപോയെന്നതു
 കാലമേതും കളയാതെ ഞാനിവി
 കാളമഗ്നിയിൽ ചാടുമാറെന്നും -
 ച്ചായിരം കോലയരത്തു കത്തുവാ -
 നായവണ്ണം ചമച്ചിതു കണ്ഡവും
 വിരകിട്ടു നിറച്ചതിനുള്ളൂടെ
 ജപലിപ്പിച്ചിതു പാവകദേവനെ
 അജ്ജനാൻതന്റെ വിശേഷത്തെ വൈകാതെ

അപ്പനോടറിയില്ലേണമെന്നിട്ടു
 സ്വർഗ്ഗലോകത്തെക്കൊന്നു കണക്കിനെ
 നിശ്ചയിച്ചുയരുന്നതു ജപാലകൾ
 ബ്രഹ്മജ്ഞാനമുദിക്കുന്ന നോരത്തു
 കർമ്മവാസനാ വിങ്ങും കണക്കിനെ
 അംബരത്തോടൊരുമിച്ചു കത്തുമ്പോൾ
 ധൂമമൊക്കയും വീങ്ങി ക്രമത്താലെ
 വിളങ്ങിടുന്നൊരഗ്നിയെ വന്ദിച്ചു
 വലവൈരിതന്മൂലമെന്നേരും
 അഴകോടൊരു പൊക്കയിൽ ചെന്നടൻ
 മുഴുകി ചരിശുദ്ധി വർത്തിയാൻ
 വിലസീടുന്ന പാണിതലങ്ങളിൽ
 തുളസീദളംകൊണ്ടു വിറച്ചതേ
 കലവില്ലും ചുമലിലെടുത്തുടൻ
 വിമ്ബലമായ മാറുമുടുത്തുടൻ
 കിഴിഞ്ഞീടിന വാർകഴൽതന്നില -
 ഞൊഴുകീടുന്ന വാരികണങ്ങളും
 ഹരിഷാശ്രു വഴിഞ്ഞു നിറഞ്ഞൊരു
 വരി വീണ്ടു വിലോചനാഭംഗിയും
 കൃഷ്ണനാമം ജപിക്കുന്ന നോരത്ത -
 ഞൊട്ടൊട്ടു കാണും ദന്തദ്വീതികളും
 അതുനോരത്തെ വേഷം വിരൂപിച്ചാ -
 ലതിമോഹനമെന്നേ പറയാവൂ
 കരുണാകരമൃത്തി മുക്കുന്തൻ
 ചരണാംബുജമുള്ളിലുറപ്പിച്ചു

പരമാനന്ദത്തോടെയടുത്താന -
 ഞെരിഞ്ഞിടുന്നോരഗികുണ്ഡത്തിങ്കൽ
 വലഭാഗം ചുഴന്നു ചുഴന്നോരം
 ജപലിച്ചിടുന്നോരഗിഭഗവാനെ
 വലംവെച്ചു വണങ്ങി വിരവോട -
 ഞ്ഞെലി പൂണ്ടിവണ്ണം കരുതിനാൻ
 വിശ്വനായക നിന്നുടെ ഭക്തനാ -
 മജ്ജുനാദിതാ വാനിയിൽ ചാടുന്നു
 ചിത്തമോഹമശേഷമകുന്നു ഞാൻ
 ചിത്ത്വപര്യവത്തിൽ ചെന്നു ലയിക്കേണം
 ജ്ഞാനമൂർത്തിയോടീവണ്ണം പ്രാർത്ഥിച്ചു
 ധ്യാനശക്തിയുറച്ചിതു പിന്നെയും
 ഏഴു രണ്ടു ഭവനമശേഷവും
 മൃഗവേ നിറഞ്ഞീടിന മാതോനെ
 കള്ളമെന്നിയേ കാണണമെന്നിട്ട -
 ഞ്ഞെലിച്ചുമേവ ദൃഷ്ടി തുറന്നടൻ
 അല്ലൽ തീർന്ന മനസ്സോടുകൂടവേ
 നല്ല ഭാസ്കരബിംബത്തിലാക്കിനാൻ
 വിഷയങ്ങളിൽ പിന്നെയും പിന്നെയും
 ഉഴന്നീടുന്നോരിന്ദ്രിയമോരോന്നെ
 കാരണങ്ങളിൽ ചേർത്തു ലയിപ്പിച്ചു
 കായ്കാരണഭേദമറിയാതെ
 പരമാനന്ദവക്രമത്തൻകരെ
 വെരുമാറിത്തുടങ്ങിയ നോരത്തു
 ഇക്കാണാകിയ വിശ്വമശേഷവും

ഉൾക്കരളിലുദിച്ചോരു തതപവും
 അക്ഷീണമായ ഭാസ്കരബിംബവും
 അഗ്രേ കാണുന്നോരഗിഭഗവാനും
 മൃത്തി മൃന്നിനും മൃന്നായ വേദവും
 സത്യവാസിയാം ശ്രീഗുരുനാഥനും
 ഞാനുമേതുമേ ഭേദമില്ലെന്നൊരു
 ജ്ഞാനമുള്ളിലുറച്ചു വിജയനും
 ഇപ്രപഞ്ചഭൂമിമുഖശേഷവും
 ദിക്ഷവിഭൂമിമഹാലൈ തെളിഞ്ഞുടൻ
 ഊന്നിയുന്നിയറപ്പിച്ചനേരത്തു
 പന്നഗേന്ദ്രനുമൊന്നു കറഞ്ഞുപോയ്
 അനേരം ജഗദാഗ്രയനാം മുകിൽ -
 വണ്ണനും തിരുവുള്ളത്തിലേറി നാൻ
 വാജിമേധമഹാമഖശാലയി -
 നാശു തെട്ടിയെഴുന്നേറ്റ നേരത്തു
 അയ്യയ്യോ കഷ്ടമെന്റെ ധനഞ്ജയന
 തീയിലായിപ്പോളെന്നരുൾ ചെയ്തടൻ
 കടൽവണ്ണനും കണ്ണീർ വിറഞ്ഞുട -
 റിടനൊത്തു വിറച്ചു വിവശനായ്
 അമ്പിനോക്കാളധികമുഴനോടെ
 അർബുജാക്ഷിപെഴുന്നള്ളും നേരത്തു
 അമ്പിനോടു ജപലിച്ഛീടുമഗിയെ
 അർബരത്തോടൊരുമിച്ചു കാണായി
 അഗ്നിജപാലകളൊട്ടൊട്ടു തട്ടമാ -
 റജ്ജുനന്റെ നിലവാടും കാണായി

അന്തികേ ചെല്ലും മുമ്പേ ധനഞ്ജയൻ
 വെന്തുപോമെന്നിട്ടിത്ഥമരുൾചെയ്തു
 വത്സ വത്സ വിജയ സഖേ സഖേ!
 പാതം പാതം ധനഞ്ജയ ഫൽഗു!
 അവിവേകം തുടങ്ങൊല്ല നിന്നുടെ
 സഖിയല്ലയോ ഞാൻ പശുപാലകൻ
 ഉലകീരേഴും കീഴ്ത്തേൽ മറിപ്പാനും
 പണിയില്ല നിനക്കു ഹിതമെങ്കിൽ
 പിഴയേതാനും ചെയ്തുപോയെങ്കിലും
 കഴിവുണ്ടല്ലോ കൂടി വിരൂപിച്ചാൽ
 കരുവുള്ളൊന്നു പോരുള്ളുവെന്നതു
 ധരിച്ചല്ലോയിരിക്കുന്നു വിന്യസോ!
 ബന്ധം കൂടാതെ നിന്റെ ഹിതത്തിനാ
 ദൃതകർമ്മത്തെച്ചെയ്തും ഞാനല്ലോ
 തേങ്ങടത്തിൽ തളന്നു നീ വീണപ്പോൾ
 ഉഷ്ണവെപ്പിച്ചുകൊണ്ടതും ഞാനല്ലോ
 പോഷകത്തിൽ ജയിപ്പിച്ചു നല്ലൊരു
 കീർത്തിയുണ്ടാക്കിത്തന്നതും ഞാനല്ലോ
 ഇത്ര പീഡിച്ചതൊക്കെ മറപ്പിതി-
 നിത്ര പാരുഷ്യമെന്തെന്റെ ഫൽഗു!
 ഇപ്രതിജ്ഞ നിനക്കു ഫലിപ്പിപ്പാൻ
 കല്പിച്ചാലെന്തു ദണ്ഡം നമുക്കെടോ!
 മുടിഞ്ഞിടൊല്ല വല്ലാതെ ചെന്നു നീ-
 യടങ്ങീടെന്നുരയ്ക്കുന്നു മാധവൻ
 ഒരുക്കോപംകൊണ്ടങ്ങോട്ടു ചാടിയാ-

ലിരുകോപംകൊണ്ടിങ്ങോട്ടു പോരാമോ?
 പരിപാലിച്ചുകൊൾക നി ദേഹത്തെ
 പരിപാലിച്ചുകൊൾവൻ ഞാൻ കീർത്തിയെ
 പലജാതിയിവണ്ണം പറകയും
 വളകൾ തിരുകയിൽ കിലുങ്ങിയും
 വീലിക്കാർ കൂന്തൽ കെട്ടങ്ങഴികയും
 പട്ടു പുത്തുകിലൊട്ടൊഴികയും
 ഭക്തനെച്ചൊല്ലി മണ്ടിക്കിതക്കയും
 പങ്കജാക്ഷൻ തിരുമനക്കാമ്പിൽ
 സങ്കടങ്ങളിതെന്നേ പറയാവൂ
 ഇവയൊക്കെ നാടിച്ചുകൊണ്ടേറവും
 കപടസ്വാമി ചെന്നങ്ങടക്കവേ
 നിവികല്പസമാധിസുഖത്തേയും
 നിവികല്പമനുഭവിച്ചജ്ജനൻ
 പരമാനന്ദവാരിധിതന്നിലെ
 തിരമാലയിലോളംകളിച്ചുടൻ
 ഏകമാക്കിയുറപ്പിച്ചു പൂമാല
 യാകാശത്തോളമൊരാധിച്ചപ്പൊഴേ
 മായാമാനുഷമൂർത്തിയെക്കാണാതെ
 ആയുധത്തോടെയൊന്നു കുതിച്ചുടൻ
 തീക്ഷ്ണിതന്നിൽ ചാട്ടവാന്തക്കമ്പോൾ
 തൂക്കെക്കൊണ്ടു പിടിച്ചൊരു വില്ലാട
 കണ്ഡത്തിന്നുടെ പിന്നോക്കിൽ വീണതേ
 പാണ്ഡുനന്ദനാണൊരു വിസ്മയം
 ജാതസംഭ്രമമപ്പൊഴേ കണ്മിഴി...

ചാടിനാഥൻമുഖത്തു നോക്കിടിനാൻ
 ഇറിറുവിഴമശ്രുക്കളോടുമായ്
 ചൊറു വേദിച്ചിവണ്ണമുരചെയ്താൻ
 സമസ്തേശ്വര നിന്നുടെ മായയിൽ
 ഭൂമിപ്പിച്ചതലമലമിന്നു നീ
 ദുഷ്ടിത്തിയ്ക്കൊരു പാത്രമാമെന്നുടെ
 ദുഷ്ടഭേബരമിപ്പൊഴേ വഹിയിൽ
 ദഹിപ്പിച്ചാറാറുഗ്രഹിയ്ക്കേണമേ
 അതുവേണ്ടതെന്തിന്നി നിണ്ണയം.
 തിരുവുള്ളമൊരുപൊഴുതണ്ടെങ്കിൽ
 ഇതുപോരുമെന്തിന്നു കൃപാനിധേ!
 ഫൽഗുനന്റെ പരിഭ്രമം കണ്ടിട്ടു
 ഫൽഗുവാംവണ്ണമേവമരുചെയ്തു
 അറലകൽ പതിച്ചാൽ നിനക്കൊരു
 ഫലം മേലിൽ വരാതെന്നു നിണ്ണയം
 ലോകവാസം മതിയായിട്ടെങ്കിലോ
 ലോകസിദ്ധി വരുത്തിക്കൊൾ വൈകാതെ
 കീർത്തിനാശം വരായ്ക്കുതിനെങ്കിലോ
 പാത്തുപായമുണ്ടിത്തൊഴിലെന്നിയേ
 നാണക്കേടു വലുതായിട്ടെങ്കിലോ
 ജ്ഞാനമില്ലേ നിനക്കു മഹാത്മാവേ!
 വിപ്രബാലനെക്കാണാഞ്ഞിട്ടെങ്കിലോ
 പത്തിനേയുമൊരിയ്ക്കലേ കാട്ടുവൻ
 മതിപോരായിത്താനുമെന്നാകിലോ
 പതിച്ചിട്ടുക വഹിയിൽ വൈകാതെ

കൃഷ്ണഭാഷിതമീവണ്ണം കേട്ടപ്പോൾ
 ജിഹ്വതാനുമുരചയ്തു മെല്ലവേ
 മിത്രമായരുളുന്നതിനൊക്കയും
 പാത്രമിന്നടിയൻ കരുണാംബുധേ!
 പിഴച്ചീടുന്നതൊക്കയും നിന്തിരു -
 വടിയിന്നു ക്ഷമിച്ചരുളേണമേ
 അഭിമാനം കളവതിനെൻപോറി
 അടിയത്തോടു കാട്ടിയതൊക്കയും
 മതിയില്ലഭിമാനം മുഴക്കുമ്പോൾ
 ഇതു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളവിനേവരം
 പോക നാമിവിടുന്നതിദൂരത്തു
 ചൂടുതട്ടുന്ന പാരമൻലന്റെ
 പാൽപാത്രം ചെവിക്കൊണ്ടു കാർണ
 മുത്തി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയന്നേരം
 പാൽ നീയെന്നരുൾചെയ്തു മെല്ലവേ
 ത്രക്കരത്തിൽ കരുതിയ നോരത്തു
 തേർ കുതിരകൾ സൈന്യങ്ങളും വന്നു
 മേഘപുഷ്പകവാഹകന്മാരെക്കൊ -
 ണ്ടിണചേർത്തു വിലാസമെഴുന്നൊരു
 മണിത്തേരംകൊണ്ടുംബരമാഗ്നമേ
 സംഭ്രമത്തോടെ ദാരകനും തിരു -
 മുഖിലാമ്മാറു വീണു വണങ്ങിനാൻ
 പൊന്നാലമുകൾപ്പാട്ടിലമനീടും
 അംബുദത്തെക്കണക്കേ തെളിവിനോ -
 ടംബുജാക്ഷന്താനജ്ജനനോടുമാ -

യമ്മഹാരഥമേരി നിരാക്ഷലം
 അംബരാന്തരം മുഴങ്ങുമാറത്തുതം
 കംബുദാരം മുഴക്കി ജഗത്രയം
 കന്മഷാപഹനായി മരുവിട്ടം
 ചിന്മയൻ പുരുഷോത്തമനവ്യയൻ
 അംബരമാറ്റത്തുടേ പടിഞ്ഞാറോ -
 ട്ടഴറിയെഴുന്നെള്ളിത്തുടങ്ങിനാൻ.
 തൃതീയപാദം സമാപ്തം.

ചതുർത്ഥ പാദം .

എങ്കിലോ പണ്ടു പാതമരം താരമാ -
 സ്തകജേക്ഷണൻ തേരിൽ കരേറിനാൻ
 ഭൂദേവന്റെ കിടാങ്ങളെയനേപി -
 ചുകാശമാറ്റത്തുടേ ഗമിസ്തമ്പോരം
 വായുമാറ്റത്തിൽനിന്നു ധരിത്രിയെ
 ആയിരക്കാരും താഴത്തു കാണായി
 അണ്ണോനാഥന്മാരേഴും നിരക്കവേ
 വണ്ണമോരോന്നേ വെച്ചേറെ കാണായി
 പൊന്നിൻമാമല രത്നപ്രഭപോലെ
 പിന്നിലായിട്ടു ഭൂരത്തു കാണായി
 ചന്ദ്രാദിത്യന്മാർ ചുറ്റും നടപ്പതും
 അംബരമാറ്റത്തിങ്കന്നു കാണായി
 ലോകനാഥന്റെ തേരം പതക്കവേ
 ലോകാലോകം കടന്നു നടന്നതേ

ആരും മുന്നമേ കണ്ടറിയാതൊരു
 കൂരിരുട്ടിലകപ്പെട്ടിതന്നേരം
 തേർ കുതിരകളാകലപ്പെട്ടുടൻ
 തേഞ്ഞടമൊന്നു ചക്രം തിരിഞ്ഞുതേ
 എന്തുവാനിതെന്നോഞ്ഞിധീരനാം
 കുന്തിപുത്രനുമൊന്നു ഭയപ്പെട്ടു
 തുക്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു പതുക്കുവേ
 ചക്രപാണിയരുചെയ്തിതന്നേരം
 കണ്ണുകാണാത്തുകൊണ്ടു മനസ്സികൽ
 ദണ്ഡമേതാനുമുണ്ടോ ധനഞ്ജയ!
 കണ്ണാ! നിന്തിരുമേനി കാണാത്തയാൽ
 കണ്ണിനാനന്ദമില്ലതു സങ്കടം
 ഏതു ദിക്കിലകപ്പെട്ടു നാമെന്ന-
 തേതുമേടിയത്തിനു തോന്നിലാ
 അന്ധകാരം നിരൂപിച്ചുകാണുമ്പോൾ
 അന്ധതാമിസ്രം നല്ല വെളിവത്രേ
 കേൾക്കു പാണ്ഡവ! നമ്മുടെ ദിക്കിൽനി-
 നെത്ര പോന്നു വഴിയെന്നു തോന്നുന്നു
 ഏകദേശമൊമ്പതിനായിരം
 യോജന വഴി പോന്നിതു നിണ്ണയം
 അമ്പതോ ശിവ! ലക്ഷവും കോടിയും
 അമ്പതൊട്ടും കഴിഞ്ഞു ധനഞ്ജയ!
 ലോകാലോകം കടന്നു പടിഞ്ഞാറേ
 ഭാഗത്തായി നാമെന്നതറിഞ്ഞാലും
 ലോകാലോകത്തെയക്കന്റെ തേജസ്സും

ലോകാലോകത്തിനപ്പുറമില്ലെടോ!
 ലോകം പാതിയലോകവുമാകയാൽ
 ലോകാലോകമിതെന്നു പറയുന്നു
 വിശ്വാസമാറിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ
 വിസ്മയപ്പെട്ടു വന്ദിച്ചു ഫൽഗുനൻ
 അജ്ഞാനന്റെ പരിഭ്രമം പോക്കുവാൻ
 തൃപ്തിപ്പെട്ടു സ്മരിച്ച ഭഗവാനും
 ഉച്ചനേരത്തെയാദിത്യമണ്ഡലം
 പത്തുനൂറു സഹസ്രമൊരുമിച്ചു
 വിശ്വപ്രാപ്തമാക്കുന്ന കണക്കിനെ
 ഉച്ചത്തിൽ വന്നുദിച്ചിതു ചക്രവും
 അപ്രഭാവമശേഷമറിയാതെ
 താമസിപ്പിച്ചുവരിതത്തിലെണിയേ
 സഹസ്രാരത്തെക്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു
 സഹസ്രേഷ്വരപുത്രനുമനേരം
 ജപാലമാലകൾ കണ്ണിൽ തറയ്ക്കുന്നു
 നാലുഭാഗത്തു നോക്കുന്നനേരത്തു
 മിഴിച്ചാലുമടച്ചാലുമില്ലാതെ
 കഴിവെന്റെ ഭഗവാനൊ!യെന്നിതു
 ഈവണ്ണം കുരുവീരൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
 ഭാവം നോക്കിച്ചിരിച്ചു ജനാർദ്ദനൻ
 ആയതു ചുരുക്കേണം പ്രഭയെന്നു
 ദേവദേവൻ കടാക്ഷമറിഞ്ഞപ്പോൾ
 ചണ്ഡവേഗം പുറപ്പെട്ട രശ്മികൾ
 മണ്ഡലത്തിലാകിയോരാദിത്യൻ

മണ്ഡലത്തിങ്കലുള്ള പ്രകോണ്ട
 പാണ്ഡവനു പ്രകാശമുണ്ടാക്കി
 കാരണജലത്തുടേ തിരുമുഖിൽ
 ഭൂമ ഭൂമേ നടന്നു സുദർശനം
 അന്നോരത്തൊരു ആറുനദിയിരും
 പൂണ്ണ ചന്ദ്രന്മാർ വന്നുദീപ്തംപോലെ
 ഭൂതാമ്മാറ്റു കാണായി തന്നുടെ
 കാരണമായൊരാറുനദേജസ്സു
 പാതം! പാതം! വിജയ! സഖേ! സഖേ!
 പാതുകാൺക പുരുഷാത്മവസ്തുവെ-
 ന്നാത്തമോദമരുചെയ്തു വേഗത്തിൽ
 തേങ്ങടത്തീന്നിറങ്ങി ജനാദ്രാൻ
 എന്നതിൽപരമുള്ള വിശേഷങ്ങൾ
 എന്തു ഞാൻ പറയേണ്ടതു ദൈവമേ!
 വിശ്വസാക്ഷിയായ് സത്യമായ് നിത്യമായ്
 സച്ചിദാനന്ദമായ പാഞ്ചമം
 കണ്ടുകണ്ടങ്ങിരിയ്ക്കവേ കൃഷ്ണന്മാർ
 കണ്ടു വൈഷ്ണവോക്തൃത്വത്തിൽതന്നെ
 പത്തുആറുസഹസ്രം കിരണന്മാർ
 ബലമോദമുദിപ്പും കണക്കിറ
 വിളങ്ങിടും നിരക്കവേ താഴിക
 കുടങ്ങുതി ഭൂതതു കാണായി
 കനകക്കൊടി തൻറ മുക്കുറുപ്പാട്ടിൽ
 ഖഗരാജവിരിപ്പതും കാണായി
 കൊടിക്കുകൾക്കൊപ്പമിയലുന്ന-

തിടുകുടിപ്പലതരം കാണായി
 പ്രളയംബുധിനാദം കണക്കിനെ
 വലിപ്പത്തിലൊരാലോഷം കേൾക്കായി
 ഇടുകുടി വണങ്ങിയും വന്ദിച്ചും
 അടുത്തങ്ങു പോയ് ചെല്ലുന്ന നോരത്തു
 സ്ഫടികംകൊണ്ടും വിദ്രുമംകൊണ്ടുമെ-
 ണിടചേർത്ത കിടങ്ങുകൾ കാണായി
 മതിബിംബത്തോടൊപ്പമിയലുന്ന
 മതിൽകൂട്ടങ്ങൾ വെച്ചേറെ കാണായി
 മതി പോരാഞ്ഞു നോക്കുന്നു പിന്നെയും
 മതിപോരാ നമുക്കിതു വാഴ്ത്തുവാൻ
 നിരക്കേ മണിഗോപുരപംക്തികൾ
 ഒരുപോലെ പ്രകാശിച്ചു കാണായി
 നിലവെച്ചേറെ മേല്ലോട്ടു നോക്കിയാൽ
 നിലയില്ല മനസ്സിനും കണ്ണിനും
 വിസ്മയത്തിൽ ചമച്ചു കിടക്കുന്ന
 രത്നസോപാനമാറ്റങ്ങളിൽ ചില
 ഭക്തന്മാരുടനങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും
 ബദ്ധാനം നടപ്പതും കാണായി
 യോഗമാറ്റങ്ങൾ പോലേ ശിവ! ശിവ!
 രാജമാറ്റങ്ങളൊക്കെയും കാണായി
 ആളിപ്പുറം മുരണ്ടു മുരണ്ടുടൻ
 ഹരിഗാഥകൾ ചൊല്ലി നടക്കുന്നു
 ശംഖചക്രം ധരിച്ചു പുരുഷന്മാർ
 സംഖ്യയില്ല മഹാപുരിമുഴവും

സംഖ്യയില്ലാതെ കാമിനിമാരുമു-
 ണ്ണരമില്ലാ പാഞ്ഞാലൊരോതരം
 മജ്ജനാസുഖമുണ്ടു ബഹുവിധം
 സജ്ജനഹൃദയംപോലെ വെള്ളവും
 ഭക്തിപൂണ്ടുള്ള പക്ഷിമൃഗങ്ങളും
 ചിത്രമോഹനമുദ്യാനഭൂമിയും
 സരസീരമകന്യാകാതന്നുടെ
 ചരണങ്ങൾ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു
 വളഭീഷണിരക്ഷവേയാനന്ദി-
 ച്ചിളകാതെയിരിയ്ക്കുന്നു ഭക്തന്മാർ
 പച്ചക്കൽകൊണ്ടു വിണ്ണുസ്വരൂപമാ-
 യ്ക്കാത്തിവെച്ചൊരു പാവകളെപ്പോലെ
 ആയിരക്കാൽമണിയമണ്ഡപം
 മുഴങ്ങി സ്തുതിലോഷമൊരേടത്തു
 ശ്രീപാദത്തിങ്കൽ വീണു നമിയ്ക്കയി-
 ലാവശ്യം മനതാരിൽ മുഴുകയാൽ
 ആരുതന്നെ കരുതി നടകൊണ്ടാർ
 നരനാരായണന്മാരിരുവരും
 സച്ചിദാനന്ദമൂർത്തി മുക്കുന്തെൻ
 നിത്യസന്നിധിയുള്ള പ്രദേശത്തു
 കൃഷ്ണപാത്മന്മാർ ചെന്നൊരു നേരത്തു
 വിസ്മയങ്ങൾ പറവാൻ പണിപണി
 രത്നകോടിപ്രഭാവടലംകൊണ്ടു
 ചിത്രമായെഴുമാസ്ഥാനമണ്ഡപം

ഇത്രവീളമകലമെന്നുള്ളതും
 തിത്തുകൂടായി ദിവ്യനാഷാഷ്മേ
 മുക്തിയെന്നു പറയുന്നതെല്ലാതും
 ഇത്ഥമൊന്നറിയാമതു പാഷ്ഠേന്ധാരം
 അതുകണ്ടങ്ങിരിക്കവേ പിന്നെയും
 അതിന്മേലൊരു വിസ്തൃതം കാണായി
 വെള്ളിമാമലമേലെയും മേലെയും
 മണ്ഡപാകൃതി പൂണ്ടുകിടക്കയോ
 പള്ളികൊള്ളുന്ന പാൽക്കുടൽ തന്നിലേ
 വെള്ളംതന്നെ പരന്നു കിടക്കയോ
 നിണ്ണയിച്ചു പറവാൻതന്നെൻ
 പന്നശേഷമു നിന്നെ വണങ്ങുന്നേൻ
 ഭദ്രപീഠം പരിചരമായ്ക്കുന്ന
 സ്വപ്നാജനനീവണ്ണം കൂപ്പുന്നേൻ
 ഇണ്ടലെന്നിയേ പിന്നെയൊരുള്ളതും
 കണ്ടവർക്കിതാ ഞാനൊന്നു കൂപ്പുന്നേൻ
 ഇത്രവീളവിരത്തിലൊരായിരം
 ചന്ദ്രമണ്ഡലമൊന്നിച്ചുകിടക്കയോ
 കാരുണ്യമുതവന്മഴവെയ്യുന്ന
 കാളമോലം നിറഞ്ഞങ്ങിരിക്കയോ
 ബ്രഹ്മാനന്ദമെന്നുള്ള പരമാത്മം
 ശ്രാമവണ്ണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകയോ
 നാലുഭാഗത്തും നോക്കുന്ന നോരത്തു
 നീലവണ്ണപ്രപഞ്ചവുമനേരം
 വിശ്വാസംകൂടിയില്ലാതെ കണ്ണന്മാർ

വിശ്വനാഥനൊക്കണ്ടു സുഖിച്ചുതേ
 പങ്കുജാക്ഷനു മീതെയെരോയിരം
 വെൺകൊററക്കുട തീർത്താനന്തരം
 മുഖരത്തങ്ങളൊക്കെ നിരക്കുവേ
 മകുടത്തിനു ശോഭയായിട്ടു
 നവരതക്കിരീടം നിറയ്ക്കുമ്പോൾ
 നവസൂര്യൻ ലജ്ജ മുഴക്കുന്നു
 ചന്ദ്രാദിത്യന്മാർതന്നെ തിരുമിഴി
 വിണ്ണുമതിന്നാധാരം കാണുന്നു
 മുക്തിയെക്കൂട ശ്രദ്ധയില്ലാതെ
 ഭക്തന്മാരിൽ കടാക്ഷം പതിയ്ക്കുമ്പോൾ
 ആത്മപത്മങ്ങൾ കൂപ്പുന്നിതല്ലാഴേ
 ചിത്തപത്മങ്ങളൊക്കെ വിടരുന്നു
 ചന്തമേറുന്ന ഞാലാദിത്യങ്കന
 വെണ്ണിലാവു പരക്കുന്നതുപോലെ
 ദന്തപംക്തിപ്രകാശവും മോഹനാ
 മന്ദരാസവിലാസവും കാണുന്നു
 കറകാദ്രിയൊടൊത്തശിഖരത്തിൻ
 ശിഖരങ്ങളുടൻ കണക്കിറെ
 ഇരുഭാഗം ചുമലിലഴിഞ്ഞൊരു
 പൂങ്കുഴൽ കണ്ടു വീണു വണങ്ങിനാർ
 മണിത്തോളിനു തൃക്കൈവിരൽ നഖം
 അടിയോളം പ്രകാശിച്ചു മേവിനാർ
 മാലാഗന്ധവും മേന്മേലെ കാണായി
 താരകംതന്നെ മാലകളുകയോ

ഹാരമോ തിരുമാറിൽ കിടപ്പതു
 വിശപത്രപമാം നാഭിസരോജത്തെ
 വിത്രുമായൊരുപോലേ വിടർത്തുവാൻ
 സത്രുമായൊരു ഭാസ്കരബിംബത്തെ
 കെഴുത്തുമെന്നു പേർ പറഞ്ഞീടുന്നു
 തിരുമാറിൽ ധരിത്രിയിൽ മുന്തൂക്ക
 മറ്റും വലഭാഗത്തു കാണായി
 എട്ടു ദിക്കിലും കൈകൾ വിറഞ്ഞുവ
 എട്ടുകൈകളന്നേരത്തു കാണായി
 കടകാശലീയങ്ങൾ വിറഞ്ഞുതി-
 ലിടയിൽ ശ്രാമമേറെ ജപലിസ്തന്ന
 ചതുർവ്വേദവും ഘോഷിച്ചു നാഭിയിൽ
 ചതുരാസനൻ താങ്ങിരിപ്പതും
 പൊന്മയമായ കാഞ്ചികൾ ചൂഴ്ന്നും
 പത്മരാഗമരതകശോഭയും
 മിന്നൽപോലെയപ്പിതാശ്ചര്യങ്ങളും
 പന്നഗേന്ദ്രന്റെ ധാവദ്യുസിമയും
 ഇടകൂടിത്തീരുമേറികാണിയും
 കൂടിയൊപ്പം പ്രകാശിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ
 പഞ്ചവണ്ണത്തിൽ ചെന്നുപയിച്ചൊരു
 പഞ്ചഭൂതങ്ങളോടേ വണങ്ങിനാർ
 ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തമലർതന്നി-
 ലഞ്ജനമണിസ്കന്ദം കണക്കിറെ
 ഭംഗിച്ചേൻ കണകഴൽ കാണായി
 തൂളസീദളംകൊണ്ടു വിറഞ്ഞുടൻ

വിപസിതം പുറംചിത്രപുരം
 വിഷ്ണുബ്രഹ്മവസ്തുസ്വരൂപമായ്
 മുത്തുപോലെ വാചമണിശോഭയും
 സകലത്തിന്നുമാധാരമായൊരു
 സകലാകൃതി പൂണ്ട പുരുഷനെ
 ധൂമംവേർപെട്ടു പാവനകൊപ്പോലെ
 ശ്രീമൽകേശാദിപാദവും കാണായി
 സരസീരുഹമങ്കയും ഭൂമിയു -
 മിരുഭാഗമിരുന്നരുളീടുന്നു
 അരികേ തന്നെ വാരദമാമുറി
 ഹരിഷാശ്രു പൊഴിഞ്ഞു ശിവ!ശിവ!
 പരബ്രഹ്മംകൊണ്ടു വീളുന്നു
 പരബ്രഹ്മത്തെസ്സേവിച്ചു നിൽക്കുന്നു
 തിരുവായുധമുത്തികളൊക്കെയു -
 മിരുഭാഗമിരുന്നരുളീടുന്നു
 ശിഖമേരും വിമാനങ്ങളിൽച്ചെന്നു
 മേൽഭാഗത്തു നിറഞ്ഞു സുകൃതികൾ
 പ്രളയംപോലെ വാരിപൊഴിയുന്ന
 തുളസീദളപ്പുഷ്പവും കാണായി
 അതുപോരമൊരതുഭൂതം കണ്ടവ -
 രതിവിസ്തൃയമെന്നേ പറയാവൂ
 ഉരഗാധിപമെത്തമേൽക്കാണായി
 ധരണീസുരബാലകന്മാരെയും
 അംബുജമകൾ തന്റെ മടിയിൽച്ചെ -
 നമ്മയെന്നു വിളിക്കുന്നതു ചിലർ

ഭൂമിദേവിയെടുത്തൊരു ബാലനെ
 യോമനിച്ചു മൂല കൊടുത്തിടുന്നു
 സമുദാനന്ദമൃത്തിയെച്ചെല്ലിട്ടു-
 ഞ്ചെന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ ചിലർ
 തൃക്കൈകൊണ്ടു പതുക്കെയെടുക്കുമ്പോൾ
 ബാലാനന്ദമുറങ്ങുന്നിതു ചിലർ
 നാരദമുനി ഭാവവിശേഷങ്ങൾ
 നോക്കി നോക്കിച്ചിരിക്കുന്നിതു ചിലർ
 അന്നേരം തന്നെ പോയൊരു ബാലനെ
 അനന്തൻമേൽ വിശേഷിച്ചു കാണായി
 ഇതു കാണുക ധ്യാനമേ! നമ്മുടെ
 പൃഥ്വിരസുരബാലകന്മാരെയും
 യദുരാമൻ പാഞ്ഞപ്പോളുള്ളൂനാൻ
 അരിഭേദമിയന്നു നിരൂപിച്ചാൻ
 ഇവിടം വിട്ടുപോവാൻനിന്നൊരു
 വഴിയായതിക്കണ്ടതു ദൈവമേ!
 ബ്രഹ്മാനന്ദത്തെക്കാളുമധികമി-
 ക്കുമെന്നതു വന്നു ശിവ! ശിവ!
 എന്നിവണ്ണം നിരൂപിച്ചു മാനസേ
 കണ്ണുനീരാൽ വഴിഞ്ഞങ്ങൊഴുകിയും
 ഹരിഗോവിന്ദ! ഗോവിന്ദ! ഗോവിന്ദ!
 പരിപാലയ പാലയ പാലയ
 പലജാതിയിവണ്ണം സൃതിയ്ക്കും
 പരമാനന്ദരൂപത്തെ നോക്കിയും
 മദ്യേമദ്യേ നമസ്സരിച്ചും പിന്നെ

ഭക്തിയോടേയെഴുന്നോറു കൂപ്പിയും
 വരാനായെന്നാരിരുവരെ
 തൃക്കണ്ണാത്തളീ ജഗന്നാഥനും
 തന്നത്താൻ കണ്ടുപോലെ മുക്കുമ്മാ-
 രവ്വോഴും തമ്മിൽ കണ്ടോരുനോരത്തു
 സ്വാമിഭൃതൃന്മാരെന്ന് കണക്കിനെ
 പ്രേമവും ബഹുമാനവും ഭാവിച്ചു
 പാദപത്മത്തിൽ വീണു നമിച്ചപ്പോ-
 ളുതിമോഹനമെന്നേ പറയാവൂ
 തൻപാദം കൂപ്പി വില്ലുനാവരോടു
 ഗാംഭീര്യംബുധിതാനമരൾചെയ്തു
 ഉണ്ണി കണ്ണി! ധനഞ്ജയ! വിൻദാക്ഷ
 ദണ്ഡംകൂടാതെ നല്ല സുഖമല്ലി
 അങ്ങു നമ്മുടെ നന്ദശോചാദികൾ
 പൃത്ഥവിയും പരിപാലിച്ചിരിപ്പോരോ
 വിങ്ങളിപ്പോളിവിടെ വരുമെന്നു
 മുന്നമിങ്ങറിഞ്ഞത്രേയിരുന്നു ധാരം
 ബന്ധമോ പരയേണമെന്നില്ലല്ലോ.
 ഹന്ത! കണ്ടാലും വിപ്രനാരദരെ
 വിങ്ങളിങ്ങടികത്തു വരുവാനും
 വിങ്ങടെ ധർമ്മബുദ്ധിയറിവാാനും
 ശുദ്ധനായൊരു വിപ്രന്റെ ബാലരെ
 പത്മിനീയുമിവിടെ വരുത്തി ഞാൻ
 ആമോദത്തോടു കാൺക കിടാങ്ങളെ
 ക്രമത്താലേ വയസ്സും വളർച്ചയും

നിങ്ങളെയരികത്തിങ്ങ കാഴ്ചകയാൽ
 കണ്ണിനാനന്ദം വന്നു നമുക്കിപ്പോൾ
 ഇനിയൊട്ടുമേ കാലവും വൈകാതെ
 അങ്ങ പോയാലുമുണ്ണികളുമായി
 എണ്ണിവണ്ണം പാഞ്ഞു കിടാങ്ങളോ -
 ടങ്ങ നിങ്ങളെയൊന്നുമൊന്നും
 നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി ഓടിപ്പിരിയുന്നു
 ഇങ്ങിനെയൊക്കെ നിങ്ങളും
 പെട്ടെന്നിവണ്ണം കേട്ടോരു ബാലന്മാർ
 പൊട്ടിപ്പൊട്ടി കരഞ്ഞിരുന്നവരും
 ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പാകെയുണ്ടല്ലോ
 ഞങ്ങൾ പോകയില്ലെന്നു മറിഞ്ഞാലും
 കണ്ണിമയാതെ നാഥൻ മുഖംതന്നെ
 നോക്കി നോക്കിക്കരയും കിടാങ്ങളെ
 ആകലം തിന്തു മെല്ലെത്തഴുകിനാർ
 ലോകമാതാക്കന്മാരുമതുനേരം
 വിനയത്തോടും പിന്നെയും പിന്നെയും
 വിനയത്തോടും തളന്നിതു ബാലന്മാർ
 പോവാന്തോളം കൊതിയില്ലവർക്കിന്നു
 ആവതില്ലെന്റെ കണ്ണ! വിരൂപിച്ചാൽ
 അരുളപ്പാട്ടു കേട്ടു മകിൽവണ്ണം -
 നാൾമൊഴിയു മനോഹരമാംവണ്ണം
 യോഗ്യതേമില്ലടിയത്തിന്നു -
 ഞയച്ചാലവർ പോന്നീടും നിണ്ണയം
 കള്ളനേ കളവുള്ളതറിയാവു

ഉള്ളുകൊണ്ടു രസിച്ചാരിരുവരും
 വിഷ്ണുരൂപത്തിലുള്ളൊരു മായയെ
 കൃഷ്ണരൂപത്തിലാക്കിയരുചെയ്തു
 പൊയ്ക്കൊൾകെന്നതു കേട്ടു കുമാരന്മാർ
 കൃഷ്ണൻ കയ്യിൽ മറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ
 ഞങ്ങൾക്കു മൂന്നുമമ്മയുമുണ്ടല്ലോ
 ഞങ്ങളെക്കൂടെക്കൊണ്ടുപോയിടണം
 നന്നു നന്നിങ്ങു പോരികെന്നും ചൊല്ലി
 തങ്ങളേ മണിത്തേരിൽ കരേററിനാർ
 ആദിനാഥാധിപവരേയും നന്നാ-
 യാശ്ശേഷിച്ചൊരു നേരത്തിരുവരും
 ഇങ്ങുതന്നെ വരികെന്നരുചെയ്തു
 അങ്ങിനേതന്നെയെന്നു തൊഴുതവർ
 വേഗത്തോടെ കടന്നു മഹാപുരി
 ഗോപുരത്തിങ്കൽനിന്നു ജഗൽപ്പതി
 ഉള്ള ലോകങ്ങളൊക്കെ മുഴങ്ങവേ
 വെള്ളിജ്ജംബും വിളിപ്പിച്ചു തേർമേലെ
 പണ്ടേക്കാളുമധികമുഴരോടെ
 കൊണ്ടുപോന്നു ധരിത്രിയിലമ്പോടു
 പൃഥ്വീദേവഭവനമടുക്കെ വ-
 നന്നു ചിത്രമിറങ്ങി മണിത്തേരും
 പാതം! നീയിനി വൈകാതെ ചെന്നടൻ
 പൃഥ്വീദേവനെയിങ്ങു വരുത്തുക
 കൃപയുണ്ടടിയത്തിലെന്നാകിലോ
 ഇതിന്നാളു ഞാനല്ല ഭഗവാനേ!

മുമ്പിൽ ചൊന്ന കൊടുമുളവാക്കുക -
 ഉന്നമുണ്ടെൻ ചെവിയിൽ കിടക്കുന്നു
 നിന്തിരുവടിയിങ്ങഴുന്നള്ളിയാൽ
 ഹന്ത പിന്നാലെ കൂടേ വിടകൊള്ളാം
 മുന്നം ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകളോക്കെടോ!
 പാഞ്ചനാദനാ! യെന്നരുചെയ്തപ്പോൾ
 ക്ഷമിയ്ക്കണമെൻ തമ്പുരാറൊയെന്ന -
 ഞമരേന്ദ്രതന്യനുമോതിനാൻ
 അന്നേരം തന്നെ പതിയും താനുമായ്
 വിന്നത പൂണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന വിപ്രനും
 അജ്ഞനന്റെ വാവങ്ങ കണ്ടപ്പോ -
 ഉറാം കൂടാതെ ദുഃഖിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
 എന്തു പോന്നു ധനാഞ്ചയ! ചൊല്ലു നി
 ഇറിയേതാനുമുണ്ടോ മറപ്പിക്കൽ
 കവടത്തിനു മുമ്പു വിളിപ്പിച്ചു
 കൂപയില്ലാത്ത കണ്ണൊവിടത്തു
 പത്തു ബാലമരണത്തെക്കേട്ടിടം
 തൂക്കിവാറാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചിരിയ്ക്കയോ
 അതു കേട്ടു പറഞ്ഞു വിജയനും
 അടുക്കത്തന്നെയുണ്ടു കൂപാംബുധി
 എഴുരണ്ടു ഭുവനമുടയവൻ
 എഴുന്നള്ളി വിരവോടു നില്ക്കുന്നു
 ക്ഷമിയ്ക്കെൻ ഭഗവാറൊവിടത്തു
 ഭ്രമംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ഞാനജ്ഞനാ!
 പിഴവാക്കുകൾ ചിത്തത്തിലോക്കൊല്ല

ഭഗവാഹോ! പരമ്പുരുഷനായെന്നു
 ഭക്തികൊണ്ടു നടന്നു നടന്നുടൻ
 എത്തുന്നില ധരണീസുരേന്ദ്രനും
 കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! നമസ്കയെന്നിങ്ങിനെ
 പതിക്കൂടെപ്പൊപ്പെട്ടു പിന്നാലെ
 മഴക്കാണ്ടൽവോർപ്പുണ്ണൈക്കണ്ടപ്പോൾ
 മഴ പെയ്യുന്നു കണ്ണനീർകൊണ്ടവർ
 അരുളിച്ചെയ്യാൻ ഭാവിസ്തംഭനേരത്ത
 ഞിടനൊത്തു വിറയ്ക്കുന്നു നാഥനും
 അകമൊക്കെയും കോൾമയിക്കൊള്ളുന്നു
 കണ്ടുവിലൂന്ന ദിവ്യജനങ്ങൾക്കും
 അതുകൊണ്ടു ധനഞ്ജയനോതുമേ
 വശമല്ലാതെ വിന്നുപോയന്നേരം
 അനോരത്തവിലോശപരനാക്കാലം
 തന്നെക്കാണാത്തൊരുണ്ണിക്കിടാവിനെ
 അജ്ഞാന്റെ കരത്തിൽ വെച്ചങ്ങോട്ടു
 അമൃതന്റെ കയ്യിൽ വില്ക്കുന്നു ചൊല്ലിനാൻ
 തിണ്ണമുള്ളൊരു ഭക്തി മുഴക്കയാൽ
 കണ്ണുകാണാതെ വില്ക്കുന്നു വിപ്രനും
 ഉണ്ണിയെക്കണ്ടിട്ടെന്തൊരു ബാലനാ..
 ഗാങ്ങയുണ്ണിയെന്നനേരം ധന്തഗുഹൻ
 അയ്യയോ! കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! യെന്നിങ്ങിനെ
 കയ്യിൽ മേടിച്ചു മാറത്തന്നച്ചതേ
 പ്രാണനോടെയൊരുണ്ണിയെ ഞാനിപ്പോൾ
 മോദമോദേ തഴക്കുന്നു ഫൽഗുന!

അപ്പോഴേ കൂടി മരൊരു ബാലനെ
 ചിൽപുമാനൊടുത്തങ്ങു കൊടുക്കുന്നു
 അതുകൊണ്ടതിസ്രാഖ്യമിതെന്നെന്നു
 പുത്രനാരിവിടയ്ക്കു മരിച്ചവർ
 ഞ്ഞു തൃക്കയ്യിലുണ്ടെന്നു ഹെൽഗാൻ
 കൂപ്പൻ നമ്മെയനുഗ്രഹിച്ചാണെന്നു
 പത്നികയ്യിൽ കൊടുത്തു കിടാവിനെ
 പേയ്ത്തു പേയ്ത്തു പുണന്നു തഴുകിയും
 ബാലമോദം മൂവ കൊടുത്തീടുന്നു
 തൃക്കയ്യിന്നു ധനഞ്ജയൻ വാങ്ങിയു -
 മക്കയ്യിന്നു മഹീസുരൻ വാങ്ങിയും
 പത്നി വാങ്ങി മൂലകൊടുത്തും ചിലർ
 തൃക്കിവാരാഞ്ഞു നോക്കിക്കരയും
 പത്തു ദിക്കിലുമിത്ര സൂര്യതികൾ
 പൂതമിദേവനെപ്പോലെയില്ലാരുമേ
 പത്തു ബാലരെക്കൂടിയൊരുമിച്ചു
 ഭക്തവത്സലൻ വാല്മീകിയതാക്കുളു?
 ഈശ്വര! യെന്നു പാണ്ഡവൻതന്നെയ -
 ബാശിപ്പാദങ്ങൾ ചെയ്തു മഹീസുരൻ
 നല്ലവണ്ണം വരിക ധനഞ്ജയ!
 ഇല്ല റിനോടു തുല്യമൊരുത്തനും
 വല്ലതും വീ തുടങ്ങുന്നതൊക്കെയും
 വല്ലതാരിട്ടു തീരും വിനാക്കെടോ!
 വില്ലെടുത്തതിൽ മുമ്പെന്നെക്കുളാരു

ചൊല്ലും വിശ്വം മുടിവോളമുണ്ടു കേൾ
 പാഹി പാഹി പരസ്പരഃശോത്തമ!
 ദേഹി ദേഹി ദയാലയമിന്നിയും
 ഘോരഘോരമാം സംസാരചക്രത്തിൽ
 മാഴ്ചി മാഴ്ചി മറുകരെ ഞാനിനി
 ജാന ജാനമരൂപമാം നിന്നുടെ
 പാദത്തോടണയേണമേ ദൈവമേ!
 എന്നിവണ്ണം സ്തുതിച്ചു പലവഴി
 പുണ്യവാരിധി വിപ്രനും പത്നിയും
 അന്നേരമതൾചെയ്തു കടൽവണ്ണൻ
 മനമെന്നിയകത്തങ്ങു പോയാലും
 നന്ദനന്മാരും കൂടിയൊരുമിച്ചു
 പുണ്യപുണ്യമനുഭവിച്ചിടുക
 എന്നനുജന്യം വാങ്ങി വിരവോടെ
 തന്നുടെ സദനം തന്നിൽ മേവിനാൻ

സന്താനശോചാലം പാത

സമാപ്തം.

—

പ്രതിഭാശാസ്ത്രസാരകഥ

ഇതാ നല്ലാ ന .

ശ്രീ സദ്ഗുരവേനമഃ

ഗുരുവാരാമൻ തുണ ചെയ്തു സന്തതം
തിരുനാമങ്ങൾ ധാരവിന്മേലൊപ്പൊഴും
ചിരിയാതെയിരിക്കണം നമ്മുടെ
നരജന്മം സാക്ഷാത്മാക്കീട്ടുവാൻ
ഇന്നൊഴിയോളമെന്തെന്നറിഞ്ഞീലാ
ഇവിടെയെല്ലാമെന്തെന്നറിഞ്ഞീലാ
ഇനിക്കുണ്ടു തടിക്കു വിവാശ്ശു
മിന്നോരമെന്നേതുമറിഞ്ഞീലാ
കണ്ടുകണ്ടങ്ങിരിക്കും ജ്ഞാതെല്ല -
കണ്ടിപ്പെന്നു വരുന്നതും കാണുന്നു
രണ്ടുനാലു ദിനംകൊണ്ടൊരുത്തൊ
തണ്ടിലേറ്റി നടത്തുന്നതും ഭവാൻ
മാളികമുകുളേറിയ മനരൻ
തോളിൽ മാറാപ്പുറക്കുന്നതും ഭവാൻ
കണ്ടൊലൊട്ടറിയുന്നു ചിലവിതു
കണ്ടാലും തിരിയാ ചിലക്കേതുമേ
കണ്ടതൊന്നുമേ സത്യമല്ലെന്നതു
മുമ്പെ കണ്ടങ്ങിരുന്നിതു ചിലവിതു

മനുജാതിയിൽ തന്നെ പലവിധം
 മനസ്സിന്നു വിശേഷമുണ്ടോർക്കണം
 പലക്കുമാരിയേണമെന്നിട്ടല്ലോ
 പലജാതി പറയുന്നു ശാസ്ത്രങ്ങൾ
 കർമ്മത്തിന്നധികാരിജനങ്ങൾക്കു
 കർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടു പലവിധം
 സാംഖ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ യോഗങ്ങളെന്നിവ
 സംഖ്യയില്ലാത്ത നില്ക്കട്ടെ സർവ്വവും
 ചുഴന്നിടുന്ന സംസാരചക്രത്തി-
 ലുഴന്നിടും നമുക്കറിഞ്ഞീടുവാൻ
 അറിവുള്ള മഹത്തുക്കളുണ്ടൊരു-
 പരാമർശമരുൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു
 എഴുതായിട്ടു മുക്തി ലഭിപ്പാനാൽ
 ചെവിതന്നിതു കേൾപ്പിനെല്ലാവരും
 ധമ്മയൊക്കെയും ബന്ധിച്ച സാധനം
 കർമ്മമെന്നറിയേണ്ടതു മുനിനാൽ
 മുന്നമിക്കുണ്ടു വിശ്വമശേഷവും
 ഒന്നായുള്ളൊരു ജ്യോതിസ്സുപരമ്പരയ്ക്ക്
 ഒന്നും ചെന്നങ്ങു തന്നോടു പറ്റാതെ
 ഒന്നിലും ചെന്നു താനും വലയാതെ
 ഒന്നൊന്നായി നിനയ്ക്കും ജനങ്ങൾക്കു
 ഒന്നുകൊണ്ടറിവാകുന്ന വസ്തുവാൽ
 ഒന്നിലുമുറയ്ക്കാത്ത ജനങ്ങൾക്കു
 ഒന്നുകൊണ്ടും തിരിയാത്ത വസ്തുവാൽ
 മനുപോലെയാണില്ലാതെയുള്ളതി

നൊന്നായുള്ളൊരു ജീവസ്വപരൂപമായ്
 നിന്നവൻ തന്നെ വിശ്വം ചമച്ചുപോൽ
 മൂന്നുമൊന്നിലടങ്ങുന്നു പിന്നെയും
 ഒന്നുമല്ലപോൽ വിശ്വമെന്നേരത്തു
 കൂന്നുകൊണ്ടു ചമച്ചൊരു വിശ്വത്തിൽ
 മൂന്നായിട്ടുള്ളു കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും
 പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ പാപകർമ്മങ്ങളും
 പുണ്യപാപങ്ങൾ മിശ്രമാം കർമ്മവും
 മൂന്നുജാതി നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 മൂന്നുകൊണ്ടും തളെഴുന്നു ജീവനെ
 പൊന്നിൻ ചങ്ങലയൊന്നിപ്പറ്റത്തീർത്തിൽ
 ഒന്നിരിമ്പുകൊണ്ടെന്നത്രേ ഭേദങ്ങൾ
 രണ്ടിനാലുമെടുത്തു പണിചെയ്തു
 ചങ്ങലയെല്ലോ മിശ്രമാം കർമ്മവും
 ബ്രഹ്മാവാദിയായിച്ചുയർത്തുമ്പോൾ
 കർമ്മബദ്ധനാരെന്നതറിഞ്ഞാലും
 ഭവനങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു
 ഭവനാന്ത്യപ്രളയം കഴിവോളം
 കർമ്മപാശത്തെ ലംഘിക്കുന്നതു
 ബ്രഹ്മാവിനുമെടുതല്ല നിണ്ണയം
 ദിക്പാലനാരുമവുണ്ണമോരോരോ
 ദിക്കുതോറും തളച്ചു കിടക്കുന്നു
 അല്ലകർമ്മികളാകിയ നാമെല്ലാം
 മല്ലികാലംകൊണ്ടോരോരോ ജന്തുക്കൾ

ഗർഭപാത്രത്തിൽ വൃക്ഷം പുറപ്പെട്ടും
 കർമ്മംകൊണ്ടു കളിക്കുന്നതിങ്ങിനെ
 നാരകത്തിൽ കിടക്കുന്ന ജീവൻപോയ്
 ദുരിതങ്ങളൊടുങ്ങി മനസ്സിന്റെ
 പരിപാകവും വന്നു ക്രമത്താലെ
 നരജാതിയിൽ വന്നു പിറന്നിട്ടു
 സുകൃതം ചെയ്തു മേല്പൊടുപോയവർ
 സുഖിച്ചീടുന്നു സത്യലോകത്തോളം
 സപ്തർഷിമാർക്കൊണ്ടു മേല്പൊടു പോയവർ
 സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കലിരുന്നു സുഖിക്കുന്നു
 സുകൃതങ്ങളുമൊക്കെയൊടുങ്ങുമ്പോൾ
 പരിപാകവുമെങ്കിലുമില്ലവർ
 പരിചോടങ്ങിരുന്നിട്ടു ഭൂമിയിൽ
 ജാതരായ് ദുരിതം ചെയ്തു ചത്തവർ
 നാരകങ്ങളിൽ വെച്ചേറെ വീഴുന്നു
 സുരലോകത്തിരുനൊരു ജീവൻ പോയ്
 നാരകലോകേ മറവീസുരനാകുന്നു
 ചണ്ഡികർക്കു ചെറുവർ ചണ്ഡപോൾ
 ചണ്ഡാലകുലത്തിങ്കൽ പിറക്കുന്നു
 അസുരന്മാർ സുരന്മാരായിടുന്നു
 അമരന്മാർ മരങ്ങളായിടുന്നു
 അജം ചത്തു ഗജമാസ്തിറക്കുന്നു
 ഗജം ചത്തു ജമ്പമാസ്തിറക്കുന്നു
 നാരി ചത്തു വാമനാസ്തിറക്കുന്നു

നാരിചത്തുടനോരിയാശ്ശോകനും
 കൃപകൂടാതെ പീഡിപ്പിച്ചീടുന്ന
 നൂപൻ ചത്തു കുമിയാഴ്യിറക്കുന്നു
 ഈച്ച ചത്തൊരു പൂച്ചയായിടുന്നു
 ഈശ്വരന്റെ വിഭാസങ്ങളിങ്ങിനെ
 കീഴ്മലിങ്ങിനെ മണ്ടുന്ന ജീവന്മാർ
 ഭൂമിയിന്നത്രേ നേടുന്നു കർമ്മങ്ങൾ
 സീമയില്ലാതോളം പലകർമ്മങ്ങൾ
 ഭൂമിയിന്നത്രേ നേടുന്നു ജീവന്മാർ
 അങ്ങിനെ ചെയ്തു നേടിമരിച്ചുടൻ
 അന്ത്യലോകങ്ങളോരോന്നിലോരോന്നിൽ
 ചെന്നിരുന്നു ഭൂജിക്കുന്നു ജീവന്മാർ
 ഒടുങ്ങീടുമതൊട്ടുനാൾ ചെല്ലുമ്പോൾ
 ഉടനെ വന്നു നേടുന്നു പിന്നെയും
 തന്റെ തന്റെ ഗുഹത്തിങ്കൽ നിന്നുടൻ
 കൊണ്ടുപോന്ന ധനംകൊണ്ടു നാമെല്ലാം
 മരൊത്താനുമാരോടത്തിരുന്നിട്ടു
 വിററുന്നെന്നു പറയും കണക്കിനെ
 കർമ്മങ്ങൾ വിളവായിട്ടുള്ളൊരു
 ജന്മദേശമീഭൂമിയറിഞ്ഞാലും
 കർമ്മനാശം വരുത്തണമെങ്കിലും
 ചെമ്മേ മരൊത്തും സാധിയാ നിണ്ണയം
 ഭക്തന്മാർക്കും മുതുകുജനങ്ങൾക്കും
 സൗകര്യമായ വിചയിച്ചുനങ്ങൾക്കും

ഇപ്പിച്ചിടുന്നതൊക്കെ കൊടുത്തിടും
 വിശ്വമാതാവു ഭൂമി ശിവ ശിവ
 വിശ്വനാഥന്റെ മൂലപ്രകൃതിതാൻ
 പ്രത്യക്ഷേണ വിളങ്ങുന്നു ഭൂമിയായ്
 അവനീതലപാലനത്തിനല്ലോ
 അവതാരങ്ങളും പലതോക്കുമ്പോൾ
 അതുകൊണ്ടു വിശേഷിച്ചും ഭൂലോകം
 പതിനാലിലുമുത്തമമെന്നല്ലോ
 വേദവാദികളായ മുനികളും
 വേദവും ബ്രഹ്മാനിച്ഛ ചൊല്ലുന്നു
 പവണാംബുധിമധ്യേ വിളങ്ങുന്ന
 ജംബൂദ്വീപൊരു യോജന ലക്ഷവും
 സപ്തദ്വീപുകളുണ്ടതിലൊര്യും
 ഉത്തമമെന്നു വാഴുന്നു പിന്നെയും
 ഭൂപത്മത്തിന്നു കണ്ണികയായിട്ടു
 ഭൂധരേന്ദ്രനിതിലല്ലോ നില്ക്കുന്നു
 ഇതിലൊമ്പതു ഖണ്ഡങ്ങളുണ്ടല്ലോ
 അതിലുത്തമം ഭാരതഭൂതലം
 സമ്മതരായ മാമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാർ
 കർമ്മക്ഷേത്രമെന്നല്ലോ പറയുന്നു
 കർമ്മബീജമതിന്നു മുളകൊണ്ടു
 ബ്രഹ്മലോകത്തിരിക്കുന്നവർകൾക്കും
 കർമ്മബീജം വാട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻ
 ജന്മാവാശം വരുത്തണമെങ്കിലും

ഭാരതമായ ഖണ്ഡമൊഴിഞ്ഞുള്ള
 പാഠിലെങ്ങുമെളുതല്ല നിണ്ണയം
 അത്ര മുഖ്യമായുള്ളൊരു ഭാരതം
 മിപ്രദേശമെന്നെപ്പാരുമോർക്കണം
 യുഗം നാലിലും നല്ല കലിയുഗം
 സുഖമേതെന്നെ മുക്തി വരുത്തുവാൻ
 കൃഷ്ണ കൃഷ്ണ മുകുന്ദ ജനാർദ്ദന
 കൃഷ്ണഗോവിന്ദ രാമയെന്നിങ്ങിനെ
 തിരുനാമസങ്കീർത്തനമെന്നിയേ
 മറേതുമില്ല യത്നമറിഞ്ഞാലും
 അതു ചിന്തിച്ചു മറുളള ലോകങ്ങൾ
 പതിമൂന്നിലുമുള്ള ജനങ്ങളും
 മറു ദീപകുളാരിലുമുള്ളൊരും
 മറു ഖണ്ഡങ്ങളെട്ടിലുമുള്ളൊരും
 മറു മൂന്നു യുഗങ്ങളിലുമുള്ളൊരും
 മുക്തി തങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ലായ്കയാൽ
 കലികാലത്തെ ബിഭാരതഖണ്ഡത്തെ
 കലിതാദരം കൈവണങ്ങീടുന്നു
 അതിൽ വന്നൊരു പുല്ലായിട്ടെങ്കിലും
 ഇതുകാലം ജനിച്ചുകൊണ്ടിടുവാൻ
 ഭാഗ്യം പോരാതെ പോയല്ലോ ദൈവമേ
 ഭാരതഖണ്ഡത്തിങ്കൽ പിറന്നൊരു
 മാനുഷകുടുംബം നമസ്കാരം
 എന്തെന്നല്ലാം പുകഴ്ത്തിടുന്നു മറുളളൊർ
 എന്നതെന്തിനും നാം പറഞ്ഞീടുന്നു

കാലമിന്നു കലിയുഗമല്ലയോ
 ഭാരതമിപ്രദേശവുമല്ലയോ
 ചെമ്മെ നന്നായ് നിരൂപിപ്പിനെല്ലാതും
 ഹരിനാമങ്ങളില്ലാതെ പോകയോ
 നരകങ്ങളിൽ പേടി ക്കാകയോ
 നാവുകൂടാതെ ജന്മമതാകയോ
 നമുക്കിന്നു വിനാശമില്ലായ്ക്കയോ
 കഷ്ടം കഷ്ടം നിരൂപണം കൂടാതെ
 ചുട്ടു തിന്നുന്നു ജന്മം പഴുതേ നാം
 എത്ര ജന്മം പ്രയാസപ്പെട്ടിപ്പാലം
 ഞാൻ വന്നു പിറന്നു സൂക്ഷ്മത്താൽ
 എത്ര ജന്മം മലത്തിൽ കഴിഞ്ഞതും
 എത്ര ജന്മം ജലത്തിൽ കഴിഞ്ഞതും
 എത്ര ജന്മങ്ങൾ മണ്ണിൽ കഴിഞ്ഞതും
 എത്ര ജന്മം മരങ്ങളായ് റിന്നതും
 എത്ര ജന്മം മരിച്ചു നടന്നതും
 എത്ര ജന്മം മൃഗങ്ങൾ പശുക്കളായ്
 മത്സ്യജന്മത്തിൽ മുന്പേ കഴിച്ചു നാം
 എത്രയും പണിപ്പെട്ടങ്ങു മാതാവിൻ
 ഗർഭപാത്രത്തിൽ വാണതറിഞ്ഞാലും
 പത്തുമാസം വയറിൽ കഴിഞ്ഞുപോ-
 യ്ക്കത്തു പന്തീരാണ്ടുണ്ണിയായിട്ടും പോയ്
 തന്നെത്താനഭിമാനിച്ചു പിന്നേടും
 തന്നെത്താനറിയാതെ കഴിയുന്നു
 ഇത്രകാലമിരിയ്ക്കുമിറിയെന്നും

സത്യമോ നമുക്കേതു മൊന്നില്ലല്ലോ
 നീപ്പോളുപോലെയുള്ളൊരു ദേഹത്തിൽ
 ചിപ്പുമാത്രമുണ്ടിങ്ങിനെ കാണുന്നു
 ഓത്തിരിയാതെ പാടുപെടുന്നേരം
 നേത്തുപോകുമതെന്നു പറയാവൂ
 അത്രമാത്രമിരിയ്ക്കുന്ന നോത്തു
 കീർത്തിച്ചീടുന്നതില്ലാ തിരുനാമം
 സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കലഹിച്ചും
 നാണം കെട്ടു നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 മദമാത്സര്യം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
 മതി കെട്ടു നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 ചഞ്ചലാക്ഷിമാർ വിടകളിൽ പുകു
 കുഞ്ചിരാമനായാടുന്നിതു ചിലർ
 കോലകങ്ങളിൽ സേവകരായിട്ടു
 കോലം കെട്ടി ഞെളിയുന്നിതു ചിലർ
 ശാന്തി ചെയ്തു പുലർത്തുവാനായിട്ടു
 സന്ധ്യയോളം നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 കാൺക നമ്മുടെ സംസാരംകൊണ്ടത്രേ
 വിശ്വമീവണ്ണം നിൽപ്പവെന്നും ചിലർ
 ബ്രാഹ്മണ്യംകൊണ്ടു കുന്തിച്ചു കുന്തിച്ചു
 ബ്രഹ്മാവുമിനിക്കൊഴുവെന്നും ചിലർ
 അത്മാശയ്ക്കു വിരതു വിളിപ്പിപ്പാൻ
 അഗ്നിഹോത്രാദി ചെയ്യുന്നിതു ചിലർ
 വിദ്യകൊണ്ടു റിയേണ്ടതറിയാതെ
 വിദപാണെന്നു നടക്കുന്നിതു ചിലർ

കർമ്മത്തിന്റെ വാസമറിയാതെ
 കർമ്മം ചുമക്കുമ്പോലെ ഗർഭം
 കൃഷ്ണ കൃഷ്ണ നിരൂപിച്ചുകാണുമ്പോൾ
 തൃഷ്ണകൊണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്നിതൊക്കയും
 എണ്ണിയെണ്ണിക്കരയുന്നിതായുസ്സും
 മണ്ടിമണ്ടിക്കരേറുന്നു മോഹവും
 വന്നുവോണം കഴിഞ്ഞു വിഷുവെന്നും
 വന്നില്ലല്ലോ തിരുവാതിരയെന്നും
 കുംഭമാസത്തിലാകുന്നു നമ്മുടെ
 ജന്മനക്ഷത്രമശ്വതിനാളെന്നും
 ശ്രാദ്ധമുണ്ടുമ്പോൾ പൃഥ്വികമാസത്തിൽ
 സദ്യയൊന്നുമെടുത്തല്ലിനിടയെന്നും
 ഉണ്ണിയുണ്ടായി വേർപിച്ഛതിലൊരു
 ഉണ്ണിയുണ്ടായിക്കണ്ടാവൂ ഞാനെന്നും
 കോണിക്കൽതന്നെ വന്നു വിലമിടി
 കാണമെന്നെന്നെടുപ്പിഴുതെന്നും
 ഇത്ഥമോരോന്നു ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കവേ
 ചത്തുപോകുന്നു പാപം ശിവ ശിവ
 എന്തിനിത്ര പറഞ്ഞു വിശേഷിച്ചും
 ചിന്തിച്ചീടുവിനാവോളമെല്ലാതും
 കർമ്മത്തിന്റെ വലിപ്പവുമോരോരോ
 ജന്മങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞെന്നതും
 കാലമിന്നു കലിയുഗമായതും
 ഭാരതചണ്ഡത്തിന്റെ വലിപ്പവും
 അതിൽ വന്നു പിറന്നതുമിത്രനാൾ

പഴുതേതെന്നെ പോയ പ്രകാരവും
 ആയുസ്സിന്റെ പ്രമാണമില്ലാത്തതു -
 മാതൃഗൃത്തോടിരിയ്ക്കുന്നവസ്ഥയും
 ഇന്നു നാമസങ്കീർത്തനംകൊണ്ടുടൻ
 വന്നുകൂടും പുരുഷാത്മമെന്നതും
 ഇറിയുള്ള നരകഭയങ്ങളി -
 ലിന്നു വേണ്ടും വിരൂപണമൊക്കെയും
 എന്തിനു വൃഥാ കാലം കളയനതു
 വൈഷ്ണത്തിനു പൊയ്ക്കൊടുവിനൊല്ലാതും
 കൂടിയല്ലാ പിറക്കുന്ന നേരത്തും
 കൂടിയല്ലാ മരിയ്ക്കുന്ന നേരത്തും
 മദ്ധ്യേയിങ്ങിനെ കാണുന്നനേരത്തു
 മത്സരിക്കുന്നതെന്തിനു നാം വൃഥാ
 അത്ഥമോ പുരുഷാത്മമിരിക്കവേ
 അത്ഥത്തിന്നു കൊതിക്കുന്നതെന്തു നാം
 മദ്ധ്യാഹ്നാക്ഷപ്രകാശമിരിക്കവേ
 ഖഗ്നോതത്തെയോ മാനിച്ചുകൊള്ളേണ്ടു
 ഉണ്ണികുണ്ഡൻ മനസ്സിൽ കളിക്കുമ്പോ -
 ഉണ്ണികൾ മറ്റു വേണമോ മക്കളായ്
 മിത്രങ്ങൾ നമുക്കെത്ര ശിവശിവ!
 വിഷ്ണുഭക്തന്മാരില്ലേ ഭവനത്തിൽ
 മായ കാട്ടും വിലാസങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ
 ജായ കാട്ടും വിലാസങ്ങൾ ശോഷികൾ
 ഭവനത്തിലേ ഭൂതികളൊക്കെയും
 ഭവനം നമുക്കായതിതുതന്നെ

വിശ്വനാഥൻ പിതാവു നമുക്കെല്ലാം
 വിശ്വധാത്രി ചരാചരമാതാവു
 അപ്പനും പുനരമ്മയുമുണ്ടല്ലോ
 രക്ഷിച്ചിടുവാനുള്ള നാളെക്കെയും
 ഭീഷണനും നല്ലൊരമ്പലമുണ്ടല്ലോ
 ഭക്ഷിച്ചിടുകതന്നെ പണിയുള്ള
 സകലിടാതെ നാമങ്ങളെപ്പൊഴും
 ഭക്തി പൂണ്ടു ജീവിക്കേണം നമ്മുടെ
 സിദ്ധികാലം കഴിവോളമിവണ്ണം
 കാണാകുന്ന ചരാചരജാതിയെ
 നാനും കൈവിട്ടു കൂപ്പി സ്തുതിക്കേണം
 ഹരിഷാശ്രുപരിപ്ലൂതനായിട്ടു
 പരശ്വാദികളൊക്കെസ്സഹിച്ചുടൻ
 സജ്ജനങ്ങളെക്കാണ്ണനേരത്തു
 ലജ്ജ കൂടാതെ വീണ്ടു നമിക്കേണം
 ഭക്തിതന്നിൽ മുഴുകിച്ചമഞ്ഞുടൻ
 മത്തനൈപ്പോലെ നൃത്തം കുനിക്കേണം
 പാരിലിങ്ങിനെ സഞ്ചരിച്ചിടുമ്പോൾ
 പ്രാർത്ഥനയെക്കേൾക്കുമൊഴിഞ്ഞിടും
 വിധിച്ചിടുന്ന കർമ്മമൊടുങ്ങുമ്പോൾ
 പതിച്ചിടുന്ന ദേഹമൊരോടത്തു
 കൊതിച്ചിടുന്ന ബ്രഹ്മത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 കുതിച്ചിടുന്ന ജീവനുമെപ്പൊഴേ
 സകലി വേറിട്ടു സഞ്ചരിച്ചിടുമ്പോൾ
 പാത്രമായില്ലയെന്നതുകൊണ്ടേതും

പരിതാപം മനസ്സിൽ മുഴക്കേണ്ട
 തിരുനാമത്തിൻമാഹാത്മ്യം കേട്ടാലും
 ജാതി പാർക്കിലൊരന്ത്യജനാകിലും
 വേദവാദിമഹീസുരനാകിലും
 നാവു കൂടാതെ ജാതന്മാരാകിയ
 മുകരെയങ്ങൊഴിച്ചുള്ള മാനുഷർ
 എണ്ണമറ്റ തിരുനാമമുള്ളതിൽ
 ഒന്നൊരൊമൊരീക്കലൊരു ദിനം
 സ്വസ്ഥനായിട്ടിരിക്കുമ്പൊഴെങ്കിലും
 സ്വപ്നത്തിൽ അനറിയാതെയെങ്കിലും
 മരൊന്നായിപ്പരിഹസിച്ചെങ്കിലും
 മരൊരുത്തർക്കു വേണ്ടിയെന്നാകിലും
 ഏതു ദിക്കിലിരിക്കിലും തന്നുടെ
 നാവുകൊണ്ടിതു ചൊല്ലിയെന്നാകിലും
 അതുമല്ലൊരു നേരമൊരു ദിനം
 ചെവിക്കൊണ്ടിതു കേട്ടുവെന്നാകിലും
 ജനസാഹചര്യമപ്പൊഴേ വന്നുപോയ്
 ബ്രഹ്മസായുജ്യം കിട്ടീട്ടെന്നല്ലോ
 ശ്രീധരാചാര്യർ അന്നും പറഞ്ഞിതു
 ബാദരായണിതാനുമരുൾചെയ്തു
 ഗീതയും പറഞ്ഞീടുന്നതിങ്ങിനെ
 വേദവും ബ്രഹ്മമാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നു
 ആമോദം പൂണ്ടു ചൊല്ലുവിൻ നാമങ്ങൾ
 ആനന്ദം പൂണ്ടു ബ്രഹ്മത്തിൽ ചേരുവാൻ
 മതിയുണ്ടെങ്കിലൊക്കെ മതിയിതു

തിരനാമത്തിന്നാഹ്വാനമിതു
 പിഴയാകിലും പിഴക്കേടെന്നാകിലും
 തിരുവുള്ളമരുൾ ഭഗവാനേ!

ശ്രീ ഭഗവത സാരകഥ ജ്ഞാനപ്പാന

സമരൂപം.

കുടുംബം.

കുളുപാട്ടുകൾ.

കല്യാണസംഗന്ധികം

ശ്രീവാമദേവനാം ദേവൻ പണ്ടു
ഹൈമാവതിയോടുകൂടി
ശ്രീമൽകരിമിമുനതപം പൂണ്ടു
ശ്രീസുത ലീലയാടുമ്പോൾ
ഉത്ഭവനാം ഗണനാഥനെന്റെ
നിർഭരഭുഖമൊഴിപ്പാൻ
തപൽപാദപങ്കജദന്ദമെന്റെ
ഏല്ക്കുമലേ കരുതുന്നൻ
ആയതാക്ഷീവാണിമാതാ
രസനായാന്നടനമാടേണം
ചില്ലീവിലാസങ്ങൾകൊണ്ടു ജഗ -
ത്തെല്ലാമൊരുപോലെ നിത്യം
ഉൽപാദനസ്ഥിതികല്പങ്ങളെ
കെല്പോടു ചെയ്തുവരുന്ന
വിശപംഭരം പരം വന്ദേ സദാ
വിശപംഭരാവരന്ദേവം
മംഗലമിങ്ങു വർദ്ധിപ്പാൻ ശുഭ -
പുംഗവന്മാരെ തൊഴുന്നേൻ
സൂര്യോദി ഖേചരന്മാരും മമ
സൂരികളും തുണചെയ്തു

വാല് മീകിയാടി മുനീന്ദ്രന്മാര
 മാറ്റായവേദികൾ മാറും
 ഭക്തിയോടെ വണങ്ങുന്നേനെൻ
 ശക്തിധരപാദപത്മം
 വേദവ്യസിതമുനീന്ദ്രം പര -
 മാദരേണ വണങ്ങുന്നേൻ
 ശേഷം മഹജ്ജനമെല്ലാമെ -
 നിക്കാശീസ്സരുളീടവേണം
 നല്ല സഭയെ വണങ്ങീട്ടു ഞാൻ
 ചൊല്ലുന്നോരു കഥയിപ്പോൾ
 വല്ലപിഴയിതിലുണ്ടെന്നാകി -
 ലെല്ലാവരും ക്ഷമിക്കേണം
 ചൊല്ലുള്ള ഭാരതം തനിൽനിന്നു
 കല്യാണസൗഗന്ധികാഖ്യം
 പുഷ്പമവഹരിച്ചോരു ഭീമ -
 വിക്രമം ചൊല്ലുന്നു ഞാനും
 ഏകിലോ പങ്കജാക്ഷന്റെ പാദ -
 പങ്കജസേവകന്മാരാം
 ധർമ്മജനാവുമനുജന്മാരും
 ധർമ്മദാരങ്ങളുമായി
 അദ്രിവനെ സഞ്ചരിക്കുന്നേര -
 മന്ദ്രോപതിയുരചെയ്തു
 കൽഹാരപുഷ്പസൗഗന്ധാമോദ -
 മുല്ലാസമോദശാശ്വരൻ
 ആമോദമോടെ പുണരുന്നതു

ഭീമസേന ഭവാൻ കാൺക
 നല്ലപ്പുഷ്പമിതുപോലെ മണി-
 ലില്ല സൗഗന്ധമൊന്നിന്നും
 ഭംഗികൾ സൗരഭ്യമോറു നല്ല
 സംഗീതമോടെ വരുന്നു
 കല്പദ്രുമകസുമോദിതെ
 അല്പമാക്കുന്ന സൗരഭ്യം
 ഉത്തരാശാമുഖേ വന്നീടുന്നു
 സതപരമോത്തുകണ്ടാലും
 നല്ല കസുമം തിരഞ്ഞു മമ
 വല്ലഭ കൊണ്ടത്തരേണം
 ഉണ്ടു സാമന്ത്രിം ഭവാനെന്നതു
 കൊണ്ടത്രേ ഞാൻ പറയുന്നു
 വല്ല വിരോധികളുണ്ടെന്നാകിൽ
 കൊല്ലുവാനും ശക്തിയുണ്ട്
 ആയതുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നേൻ പ്രാണ-
 നായക ചിന്തിച്ചു ചെറു
 പൊൻമൃഗത്തെക്കണ്ടു മോഹിച്ചുപോൽ
 തനപംഗിയായ വൈദേഹി
 സ്രീവാക്കു കേട്ടിട്ടനന്തം പണ്ടു
 ശ്രീരാമനമകപ്പെട്ടു
 നാരിമാർ സാരസ്വതാസ്ത്രംകൊണ്ടു
 പൂതാഷ്വരരെ മയക്കും
 ദുർല്ലഭവസ്തുവെ ചൊല്ലി തന്റെ
 വല്ലഭന്മാരെ വലക്കും

വാമാക്ഷിമാർ വാക്കു കേട്ടിട്ടൊന്നു
 ചെയ്യാനമോത്തിട്ടു വേണം
 വേണ്ടാത്തതെന്നു മനസ്സെങ്കിലോ
 വേണ്ടാ നമുക്കെന്റെ കാനതാ
 ഇത്ര സുഗന്ധമുള്ളൊരു സുമം
 കുത്രാപി നാസ്തി മൽകാന്ത
 ഇത്ഥം ദൃപഭജാവാക്യം കേട്ടു
 സതപരം ചൊല്ലിനാൻ ഭീമൻ
 എന്തിവീവണ്ണം പറയുന്നു നിൻ
 ചിന്തിതം സാധ്യമെന്നോക്കു
 പാഞ്ചാലനന്ദനോ ബാലേ നിന്റെ
 വാഞ്ചരിതമെന്നാൽ സഫലം
 വീരനാം മാരുതപുത്രനഹം -
 മാരേയം പേടിയുമില്ല
 ബന്ധുരാംഗീജനമായുള്ളൊരു
 സിന്ധുജന്റെ പ്രഭക്കേരം
 അന്ധതാനൽക്കുന്ന ബാലേ നിന്റെ
 ചിന്തിതമെന്നാൽ സഫലം
 സ്വർഗ്ഗപാതാമൃദുലോകേഷു ഞാൻ
 നിർദ്ദമിച്ചാശു തിരഞ്ഞു
 ഹേമപുഷ്പം ഹരിക്കുമ്പോൾ ഭീമ -
 സേനാനോടാരാനുമേറാൽ
 വരെന്നു ശലഭങ്ങൾ പോലെയവ -
 രഹനായ സന്നമായിട്ടും
 ഇത്ഥമുരചെയ്തു ഭീമൻകരേ

ധൃതപാ ഗദയതിവേഗാൽ
 ഉത്തരാശാമുഖേ നോക്ഷിട്ടങ്ങു
 സതപരം യാത്ര തുടങ്ങി
 ദണ്ഡകാരണ്യം പ്രവേശിച്ചിതു
 പാണ്ഡവനുമതിവേഗാൽ
 വൃക്ഷങ്ങളോരോതരങ്ങൾ നൂറു
 ലക്ഷമല്ലോത്തുകാണുമ്പോൾ
 നക്ഷത്രവർണ്ണത്തിലെത്തിട്ടെന്നു
 വൃക്ഷങ്ങളുരുളതം കണ്ടാൽ
 മുല്ലമലയജമനോരവം
 മല്ലികാ നല്ലരയാലും
 ആമൃപനസഖജ്ജൂരങ്ങളു -
 മാമ്രാതകൈരടുംബരങ്ങൾ
 പൂഗങ്ങൾ നാളികേരങ്ങൾ നല്ല
 മാകനപുന്നാഗവൃന്ദം
 ആലുമെരിഞ്ഞി തമാലം നല്ല
 മാലതി ജാതി വൃക്ഷങ്ങൾ
 ആലോലപല്ലവജാലങ്ങളും
 സാലങ്ങളുമുണ്ടനേകം
 മറ്റുമനേകമുണ്ടോരോതര -
 മറ്റാമില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ
 കോകിലകീചകനാദങ്ങളും
 കേകാവിലാസങ്ങൾ മറ്റും
 വല്ലിഗൃഹേ വനദേവതമാ -
 തല്ലാസമോടെ പാടുന്നു

പുഷ്പമധു കടിച്ചേറാം നല്ല
 ഷഡ്പദങ്ങൾ മുരളി
 കണ്ടുകേട്ടാനന്ദമോടെ ഗദ -
 കൊണ്ടു വന്നാൽ തകർത്തും
 പൊട്ടി തെരിഞ്ഞു തകൻ മരം
 കൂട്ടമോടങ്ങു വീഴുന്നു
 കാട്ടാനകൾ കരടികൾ പുലി -
 കൂട്ടങ്ങൾ കാട്ടികൾ മറ്റും
 കൂട്ടമിട്ടോരോരോ ദിക്കുകളിൽ
 ചാട്ടം തുടങ്ങുന്നു ഭീത്രം
 പല്ലമിളിച്ചു വിറച്ചു വിണ
 ഭൃക്കുജാലങ്ങളെല്ലാം
 പറയുന്നതൻ തിരിക്കുന്ന ഗദ -
 പറയുന്നതേറ്റു മുഗങ്ങൾ
 പറയുന്നതേറ്റു പതിച്ചു ഹന്ത
 കായം വിറക്കുന്നു പാദം
 മാതപുത്രഗദാഗ്രം ചില
 ദാരുണമേല്ക്കുന്നനേരം
 പൊട്ടിയൊരു മരം മരോതിന
 തട്ടിയതുമുടൻ പൊട്ടി
 വൃക്ഷങ്ങൾ വീഴുന്ന ഘോഷമിടി -
 വെട്ടിമുഴങ്ങുന്നപോലെ
 ഗംഭീരഹൃദയകാരനാദം കേട്ടു
 കുളികളും വിറക്കുന്നു
 കണ്ണീരവങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു

മണ്ടി ഗുഹയിലുരുപ്പുകു
 കല്ലും മരവും ഗഭയെക്കൊണ്ടു
 തല്ലിപ്പൊടിച്ചുടൻ വേഗാൽ
 കന്തീസുതൻ നടന്നാശു ഗന്ധ -
 മാദനപദ്മതം പുകു
 കണ്ണിനാനന്ദപ്രദമായുള്ള
 പുണ്യസ്ഥലമതു കണ്ടാൽ
 കാനനദേവതമാരും പര -
 മാനന്ദമോടെ കളിച്ചു
 കാളിയും വേതാളപാളികളും
 മേളമോടെ കളിക്കുന്നു
 ഗന്ധവർകിണരന്മാരും പുന -
 രസുവാസി വിശാചകൾ
 യക്ഷരും ചാരണന്മാരും നാമു -
 യക്ഷികൾ കക്ഷിശാസ്ത്രന്മാർ
 ഭൈരവവിഗ്രഹന്മാരായുള്ള
 ഭൈരവർ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സും
 കാലവിശാചും കവാലിനാലു
 ശുലിനി മാലിനി താനും
 മുണ്ഡികളായവർ കേചിൽ ചില
 ദണ്ഡുന്ധരിച്ചവർ വേറെ
 മന്ത്രിരക്താഞ്ജനം കുടിച്ചിട്ടു
 നൃത്തമാടുന്നവർ കേചിൽ
 കരൂചിൽ സ്മൃതികളെ ബാധിക്കുന്ന
 ഗുഹ്യകന്മാരുണ്ടേ പകരം

പുത്രരെ തിന്നുന്നവരുണ്ടുമോ
 കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരാൾ ഭാഗം
 നാരിമാരെ പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടു
 ചോരകുടിക്കുന്നവരും
 ചോരകുടിച്ചു മരിച്ചുപോയ -
 ചുറ്റിപ്പറ്റിയ രക്ഷാഗണങ്ങൾ
 കണ്ണു മിഴിച്ചു ചിലരുണ്ടുമോ
 മണ്ണു വാരി ഭജിക്കുന്നു
 ഭൂതധരിച്ചു സർപ്പംഗം ചിലർ
 ഭൂതേശനെ സ്തുതിച്ചു
 അഗ്നി കത്തിപ്പറ്റി ദിക്കിൽ ചെന്നു
 നഗ്നരായ് നൃത്തമാടുന്നു
 കണ്ടുംകഴിയുള്ള ദിക്കിൽചെന്നു
 കൊണ്ടുപോയി നൃത്തം ചെയ്തും
 പുറപ്പെട്ടവരും കരേരിച്ചിലർ
 പുഷ്പങ്ങളുമറക്കുന്നു
 നല്ലൊരു പൊയ്ക്കയിൽ ചെന്നു ചില -
 തല്ലാസമോടെ വീണു
 അഞ്ചിതഗാഢങ്ങൾ വേറെ വിപ -
 ഞ്ചീകൃതനാഭോ സുകം
 നാടകമാടിയും കേളിൽ ചില -
 രോടക്കുഴൽ വിളിയോടും
 നാനാവിനോദഭയനാകമാം
 കാവനെ ഭീമസേനൻ താൻ
 സഞ്ചരിക്കുന്നോരു നേരം പല്ല

കഞ്ചുവനോരു വേടനാർ
 നായാട്ടുവാൻ വാഠ പുക്കു നിജ -
 ജായമാരോടീടചേൻ
 പാണികളിൽ ചാപബാണങ്ങളും
 തുണീരവും ധരിച്ചാശു
 ഗുജാഹലമാലകളും ധരി -
 ചുണ്ടുനാവപ്പുതംപോലെ
 ചെമ്പിച്ച താടിയും മീശകളും
 ചെമ്പരത്തിപോലെ കണ്ണും
 ഏറെക്കുറുത്തോരധരങ്ങളും
 കൂറകളുമതുപോലെ
 ഏത്രയും പാരമ്യങ്ങൾക്കു ഭയം
 ഗാത്രങ്ങൾ കാണുന്ന നേരം
 കാരോ മൃഗങ്ങളെക്കൊന്നിട്ടവർ
 പാരായെടു ഭൂജിച്ചും
 അസ്പഷ്ടരൂപ ചാകാതെ ചില
 പോത്രികൾപാഞ്ഞെങ്ങോളിച്ചും
 മത്തഗജങ്ങൾ വരുമ്പോൾ പാഞ്ഞു
 പുതുമ്പീരുമങ്ങൾ മറഞ്ഞും
 കേളിയാടുന്നതും കമ്പു കളവാണീ -
 പതി ഭീമസേനൻ
 വേഗേന ചെന്നു കരേരി ഗന്ധ -
 മാദനസ്വാധിത്യകാര്യം.

കനാചാരം നമഃപൂജ്യം,

അന്തകസുതാനുജൻ കാന്തിനാദനൻ ഭീമൻ
 അന്ധനാമ്പിന്നു കിഞ്ചിൽഗന്ധമാദനോപരി
 പാൽമസോദരൻതാഴെ പാത്രത്തുനോക്കുന്ന നോരം
 കാളാംബുനിധിതന്നിലിളകും തിരപോലെ
 ഇളകുമൊരുപോലെ കദളീദളങ്ങളാൽ
 വിവിധമായ കദള്യദവികളു ഭീമൻ
 കുതുകംപൂണ്ടു നോക്കി മതിമാൻ വൃകോദരൻ
 നീലകുൽകൊണ്ടുകോൽത്ത മലകൾക്കിടയിടെ
 അഴകേറീടും നല്ല പവിഴം ചേർത്തുനന്നാൻ
 വിരവിൽ വിതാവിച്ചു മന്ദവും വെന്തൽപോലെ
 പെട്ടെന്നു മുടി വിലംപെട്ടുകൊണ്ടെന്നപോലെ
 അഴകിൽ വാഴകൾക്കു പുഴലുമൊരുപോലെ
 കലകൾ തമ്മിൽ തിങ്ങീടുലഞ്ഞു വീണപഴം
 പക്ഷികൾപോലുമൊന്നു ഭക്ഷിച്ചീടുമാറില്ല
 വേടി കൊണ്ടൊന്നും ഭുജിച്ചീടുമാറില്ലപഴം
 ആരിതു രക്ഷിക്കുന്നു വിരനെത്രയുമവൻ
 ശൂരതയുണ്ടെങ്കിലേ പാരാതെ ഭയപ്പെടും
 ഇത്തരം നിറച്ചതിസതപരം വൃകോദരൻ
 തകർത്തുവടന്നിതു സമന്തൻ പവനാജൻ
 സതതം രാമരാമേത്രമിതജപത്തോടും
 മന്ദവും കവികുലവരനാം മഹാവിരൻ
 തദനു നിരവിച്ചു മൗസി ഹനുമാനും.

കൗകുലവരനിവനെൻ സഹോദരം
 നന്ദതാകുബലമുള്ളൊരു വീരൻ
 അരിവരനികരമശേഷമൊട്ടക്കും

കരണലശാലി സമീരണസുന്ദര
 ചുവരിഴികലമണി പാഞ്ചാലികൊരു
 വിമലസുമത്തിനൊരാശവജ്രം
 കിന്നരചാസുമരരണം ചെമ്പോ -
 നന്നതലലനിവനാശു തുറിഞ്ഞു
 കടുതരകോവിപ്രസ്തരകാനാപടലീ
 ഭൂമതി തകർത്തുവതന്ന
 മമ ജനകാത്മജനതിമാനുഷവിവ -
 റിതി കരുതീടിന കവികലവീരൻ
 പദവിമുടക്കണമെന്നാൽ പവാജ
 പടുതകൾ കാണാമെന്നു നിറച്ചു
 ശ്രീഭുവനമൊക്കെ ജയിച്ചൊരു മാതൃത -
 സുതനായുള്ളൊരു കവിപുഷ്പവരം
 സ്ഥവിരതപൂണ്ടൊരു വാഗ്ദനായി
 പെരുവഴിതന്നിൽ ചെന്നു ശയിച്ചു.

രണ്ടാം പാദം മാപ്പു.

ശ്രീമാൻ ദശരഥപുത്രനായ
 ശ്രീരാമദാസനായിട്ടും
 മാതൃതിയും വഴിതന്നിൽ വൃദ്ധ
 വാഗ്ദനായിക്കിടന്നു
 കണ്ണുമടച്ചു ശയിച്ചാനതി
 ദണ്ഡഭാവോ ഹനുമാൻ
 കാലുരവും കഴിഞ്ഞങ്ങേറോ
 വാറലും മെളിഞ്ഞെറീയുന്നു

നേത്രകീലാലമൊഴുകിടുന്ന
 ഗാത്രവുമേറെ മേലാഞ്ഞു
 അല്ലൽ മുഴുത്തു ശയിച്ചിടുന്ന
 ഭല്ലകരാജന്റെ മാത്രേ
 വീരനാകും ഭീമസേനാനതി...
 യോരേണ ചെന്നങ്ങടുത്തു
 ആരെടോ മാത്രേ കിടന്നിടുന്ന
 വാനം മാറിട്ട വേഗാൽ
 മാറിക്കിടപ്പൊന്നെങ്കുതല്ലിനി...
 കേരെയുണ്ടാത്തിയെന്നോക്കു
 ആരെന്നറിഞ്ഞു പാഞ്ഞിടുന്നു
 ഭൂവേ മാറിട്ട വേഗാൽ
 നല്ല പ്രഭുക്കളെക്കണ്ടാലറി...
 വില്ലാത്ത വാനങ്ങളും
 വീരനാമെന്നെയറിയാത്തവ...
 രാജുള്ള ഭൂതലംതന്നിൽ?
 മാതളിയെക്കേട്ടറിയാത്തവ...
 രാജുള്ള മൂന്നു ലോകത്തും?
 ധർമ്മിഷ്ഠനാകിയോരെന്നെ ബഹു...
 സമ്മതമല്ലയോ ലോകേ?
 ഇത്ഥം ശ്രവിച്ചു ഹനുമാൻതരണം
 പാതനാഗ്രജനോടു ചെന്നാൻ
 ആരാകിലും വഴി വീങ്ങിടവാൻ
 പോരാ വമുക്കുന്നു ശങ്കറി
 ഒരേ തിരിഞ്ഞു പോയിടുന്നതും

പോരാളയെങ്കിലിദാനീം
 ലംഘിച്ചുപൊയ്ക്കാറുക നീയുമിന്നു
 ശങ്കിക്കുവേണ്ടയല്ലാത്തിൽ
 വാനരദേവം തൊട്ടുന്നതിനും
 മാനസേ ശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ
 നല്ല ഗഭകൊണ്ടു പൂർണ്ണമശ്വ
 മെല്ലവേ വീക്ഷിഗ്ഗമിക്ക
 ഇത്തരം കേട്ടൊരു നോരത്തതി-
 നത്തരം ഭീമനും ചൊന്നാൻ
 ധിക്കാരമേറും വിണക്കുങ്ങെവി-
 കുറക്കാനിളേറുന്നു കോപം
 വല്ലതും ചൊല്ലുന്ന വിനെ തച്ചു
 കൊല്ലുവാനും മടിയുണ്ട്
 മൽ ഗുരു ശ്രീമാൻ ഹനുമാൻ രാമ-
 ഭക്തന്റെ പംശജനല്ലോ
 അല്ലാത്തിൽ മക്കട വിനെത്തച്ചു
 കൊല്ലുവൻ മാരുതപുത്രൻ
 വൃദ്ധനായുള്ളൊരു വിനെയിന്നു
 ബലകോപേന വധിച്ചാൽ
 ചേരുകയില്ലതു കേട്ടാൽ മഹാ-
 വീരനാം ഞാറിതു ചെഞ്ചാൽ
 പോരും പാഞ്ഞതു ഭീമയെന്നു
 വാനരാധീപന്മാൻ ചൊന്നാൻ
 മക്കടയെന്നു ചൊല്ലിട്ടുണ്ടെന്നു
 ധിക്കരിക്കുന്നു വളരെ

വാനരന്മാരിലുമുണ്ടാം ബഹു
 സാരവാന്മാരെന്നരിക
 വീര്യവും ശൌര്യവും ചൊന്നതു ന
 പോരുമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
 ഐവയ്ക്കുമൊത്തൊരു ഭാര്യയതും
 ചൊവ്വല്ല നാലു ജാതിക്കും
 വാനരന്മാർക്കുമയോഗ്യമിതു
 പോരുമിനിയും ശ്രവിക്ക
 ചാഞ്ചല്യമെന്നിയേ ഭൃശാസനൻ
 പാഞ്ചാലിതന്നുടെ വസ്യം
 പാരാതെ ചെന്നഴിച്ചില്ലേ റിങ്ങ...
 കൈവയം കണ്ടങ്ങിരിക്കെ
 കണ്ണും മിഴിച്ചങ്ങിരിക്കേ തന്റെ
 പെണ്ണിനെച്ചെന്നു പിടിച്ചു
 മണ്ണിലിട്ടങ്ങിഴക്കുമ്പോൾ റിന്റെ
 തിണ്ണമെല്ലാമെവിടെപ്പോയ്
 ഗാസാരിപുത്രരോടോടു തോറു
 കാന്താരവാസിയാം റിന്റെ
 വീരത ചൊന്നതു കൊള്ളാം പോക
 വീര സമീരണസുനോ
 ഇതഥം ശ്രവിച്ചുകൻ ഭീമൻ ചിത്ത...
 കോപേന ചൊല്ലിനാനപ്പോൾ
 ഏറെപ്പുറത്തുപോകല്ല ഗദ
 ചാരിൽ പതിച്ചിട്ടമോക്ഷ

എന്തു ചെയ്താകിലും കൊള്ളാമിന്നു
 പന്ഥാവൊഴിക്കുവാൻ മേലാ
 ഇത്ഥം കുപിശപവരക്രൂര കേടു
 ബലകോപോ കൌന്തേയൻ
 നല്ല ഗഭകൊണ്ടവന്റെ വാലു
 മെല്ലവേ റിക്കുന്നറോരം
 തെല്ലമിളക്കമില്ലാഞ്ഞു ഭീമൻ
 പല്ലം കടിച്ചുണലറി
 രണ്ടു കൈകൊണ്ടും പിടിച്ചിട്ടവൻ
 വേണ്ടുന്ന സാമസം ചെയ്തു
 പരാതെ പുല്ലേ കിട്ടുന്നീടുന്നു
 രോമവുമൊന്നിളകില
 എന്നല്ലവന്റെ ഗഭയും വാലു-
 തന്നുടെ കിഴിൽ പതിച്ചു
 മാറിനിന്നാശു പറഞ്ഞു മര-
 മേറുവാ വാറത്തോറോ!
 ഇപ്രകാരം നിന്റെ മായകളും
 ദൃഷ്ടയോഗങ്ങളും കൊള്ളാം
 അദ്വൈതമിച്ഛിമോക്ഷ നിന്റെ
 വിദ്യയും മായയുമെല്ലാം
 മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളുമെന്റെ ഗഭാ
 തന്ത്രത്തിനൊക്കുമോ മൃഗം!
 ശ്രീരാമദാസനാമെന്റെ ഗുരു
 ശ്രീരഘുമാൻതന്റെ വാശേ
 ജാതനാം നിന്നെ വധിച്ചാൽ നല്ലതും
 പാതകമുണ്ടെന്നറിക

വിരനാം മാരുതിക്കുള്ളിൽ ബഹു
 ഹോരായുധമകപ്പെട്ട
 ആയിരം പൂണ്ടു സമീരസുതൻ
 ക്രോധേന വില്ലുന്നവരാം
 വൃദ്ധപ്രവംഗശരീരം വെടി..
 ഞ്ഞുത്തുംഗശൈലസമനാത്

കറലെരിയുമാറുള്ള നായനമതിഭീഷണം
 അതിവലമൊത്തുളഞ്ഞുള്ള ദംഷ്ട്രങ്ങളും
 പൂമുലരനുവളർത്താക്കിതഭീഷണം
 ഗന്ധവരനന്ദനസ്തസ്യ കണ്ടാൽ
 അന്ധത കലന്ത പരിപന്നി കലമോടും
 പ്രസ്തരസ്തംഭകുടരസ്തയുതഭീഷണം
 രാക്ഷസശരണതഗണ്യൈർധിക്രൂഷണം
 മാറിടമുരേന്ദ്രമൊകമിര കണ്ടാൽ
 വിരരിപുഭീതികരലോരവമോടും
 വാഹകലാധിപതി വിന്നതിൻ കണ്ടു
 മാരുതി ഭയേന വിതവിച്ചു വിജചിത്തേ
 ആരിതു മഹാഗിരിവരോപശരീരൻ
 പാരിലൊരു വീരമതല്ലിവനു തുല്യൻ
 പ്രക്ഷുബ്ധരാജന്റെ ലക്ഷണമതോത്താൽ
 ലക്ഷണഗുരുപ്രവരദാസാവിവനൈൻ
 പൂർവ്വജനരോ കവികലേശപാടു ഞാനും
 പൂർവ്വമുചെയ്ത സമസ്തമവി കഷ്ടം
 ഇതമമുത ഭീതിവിനയേന കുരരാജൻ
 ചിത്തമതിലോത്തു കവിസത്തമപദാനേ
 ദണ്ഡധരനന്ദനസരോദനമപ്പോൾ

ദണ്ഡനാതി ചെങ്കിമ പുകണ്ണു ഹനമാനേ
 രാമചരണാംബുജപരായണ നമസ്തേ
 വീരകരസാരജിതവൈരിജയരാശേ!
 ഘോരതാപാരിവിധിതാണ നമസ്തേ
 മാരുതപുരാരിതായ ജയ മഹാത്മൻ!
 താതസുഹൃദേ ജയ സമസ്തവിഭവോ
 സാകമസുരേശസദനം തുടതി ദാതാ
 രാമദയിതാമനാസി മോദപരിദാതാ
 വീര ജയ രാമപദതപപവിനോധാ
 ഭീമസമവേദനതി കേട്ട ഹനമാനം
 മോദമൊട്ട ഭൂപതികുമാരനെയെടുത്തു
 ചേർത്തു വിജയക്ഷസ്! ചിരായ ഹനമാനം
 കീത്തിയൊട്ട മാഴ് ശുഭമസ്തു തവ നിത്യം
 ദൃഷ്ടിപുവുനുമയി സോദര ഭവാനാത്
 നാഷ്ടമഖിലം ഭവതു തേ വിഖിലമിഷ്ടം
 മാനിനി കൊതിച്ച സുമമുണ്ട ധനദൻ
 വാരിവിയിലങ്ങതിനു പാലമനോകം
 ചെന്നു കസുമത്തോടണയുന്നൊരു ദശായാ
 വന്നു കലഹിച്ചവരശേഷമപി തോല്പു
 ഞ്ഞൊഴുതു വേണ്ട കസുമങ്ങളുമുത്തി-
 ടുത്തുതപരാക്രമ സുഖേന വരികാശു
 ഇത്ഥമുരചെയ്തു രഘുസത്തമചരിത്രം
 ചിത്തപരിശുദ്ധി വരുമാറുമുരചെയ്തു
 ഇത്ഥമുരചെയ്തിമ മറഞ്ഞു ഹനമാനം
 ചിത്തകുതുകേന പവനാത്മജനമന്ദോദാ
 ജ്ഞി മൂന്നാം പാദം സമാപ്തം.

ചിത്തകെഴുതുകത്തോടങ്ങു ഭീമൻ
 വിത്താധീശന്റെ പുഷ്പം തിരഞ്ഞു
 കണ്ട ഭീമനും താതനിയോഗം -
 കൊണ്ടു കൽഹാരപുഷ്പനിവാസം
 മാനവൈപ്രവേശ്യമായിടം
 വാഹിനീതടം പ്രാപിച്ചു ഭീമൻ
 തത്ര കണ്ടുള്ള വിസ്മയം ചൊൽവാൻ
 സുപ്താധീശപരനാണ്ടു പ്രയാസം
 യക്ഷകിന്നരഗന്ധർവ്വസ്രീകൾ
 ലക്ഷം കോടിയുമല്ല ഗുണികിൽ
 റാല്ലൊരു സുഗന്ധങ്ങളുമേറി -
 ഒട്ടല്ലാ റാളും സുഖേന വാഴുന്നു
 സ്നാനം ചെയ്തയല്ലാതെ സുമന്ദരം -
 കൂറാമൊന്നും വരുത്തുമാറില്ല
 വാലുപോലെ വെളുത്ത ശരീരം
 കാലും ചുണ്ടും ചുക്ന്ന ഹംസങ്ങൾ
 സ്വപ്നദണ്ഡങ്ങൾ ചേർത്തു വിളങ്ങു
 മണ്ണോരാജൻ തഴകളെപ്പോലെ
 എണ്ണമില്ല ഗുണിപ്പതിവിനീ -
 വണ്ണം മൂന്നു ലോകത്തിലുമില്ല
 ക്രൗഞ്ചസാരസങ്ങളുമനേകം
 കാഞ്ചനപത്രികളുമസംഖ്യം
 ചക്രവാകങ്ങൾ വിക്രമമുള്ള
 നാകങ്ങളുമസംഖ്യമായുണ്ടു
 സ്വപ്നമായ ജലമതിലാർദ്ര -

കല്പവും വന്നു പൊങ്ങുന്നു തത്ര
 അജ്ഞാതജനകന്റെ ഗജവും
 തജ്ജലമതിൽ വന്നിറങ്ങുന്നു
 നാലു ഭാഗേ കളിക്കുന്നു യക്ഷ -
 ബാലികമാരമിതമോദോ
 കണ്ടു മാവാസതരിൽ കുതുക -
 മുണ്ടായ്ക്കുന്നിതു ഭീമനമപ്പോൾ
 ഭൂരവേ റിന്നു മണ്ടി വന്നാത്തു
 വാരിതന്നിലാമ്മാറങ്ങു ചാടി
 തൽക്കുണമതിലുള്ള ജലവും
 പ്രക്ഷോഭിച്ചു മിട്ടാൽ കരോരി
 ത്രസ്തയോടുകൂടവേ വേഗാൽ
 പത്രികളും പാന്നുല്പദേശ
 മാതൃതസുതവക്ഷസ്സിലുള്ള
 രോമമോറു വിദാരിതായി
 വാരം വേദന പൂണ്ടു മണ്ടുന്നു
 ഘോരമായ മകാനികരം
 തൽക്കുണമൊരു പുഷ്പം പരിച്ചി -
 ടുത്തമാംഗേ ധരിച്ചിതു ഭീമൻ
 നൂതനമാം സുമങ്ങെപ്പൊത്തു
 വാതപുത്രൻ പഠിക്കുന്ന നേരം
 പുഷ്പവാലകന്മാരതു കണ്ടി -
 ടുപ്പോഴങ്ങവർ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി
 രേ രേ കിന്നരായിശന്റെ പുഷ്പ -
 മാതമേ പരിച്ചീടുമാറില്ല

മഞ്ഞു നിന്റെ തൊഴിലിതു കണ്ടാൽ
 മുതുകാലമടുത്തിരിയ്ക്കുന്നു
 രാജരാജന്റെ രാജ്യത്തിൽ വന്നി-
 ട്താമിങ്ങിനെ ചെയ്യുമായില്ല
 രാജരാജന്റെ ഭാര്യമാർ ചൂടും
 സാരസങ്ങളിവയെന്നരിക
 യക്ഷരാജന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കൽ
 ലക്ഷമല്ല തന്മണികളോത്താൽ
 പക്ഷഭേദങ്ങൾ കൂടാതെ നൂറു
 ലക്ഷം പുഷ്പങ്ങൾ വേണം കൊടുപ്പാൻ
 പുഷ്പപാലകന്മാരായ ഞങ്ങൾ -
 കല്ലവും ഭയമാരേയുമില്ല
 എല്ലാവരും ഭയമുണ്ടു ഞങ്ങൾ
 കൽഹാസനും രഞ്ജിതമൂലം
 പ്രത്യേകം കൊടുക്കണം ശതാഭം -
 പ്രതൃപ്രസൂനങ്ങൾ വെച്ചേറെ
 പൊയ്യല്ലയ്യേഴ് പുഷ്പങ്ങൾ വേണം
 ശയ്യകളിൽ വിരിപ്പാവാവു
 കേശഭാരത്തിലിറങ്ങു പുഷ്പം
 സാശം കൈകളിലോരോന്നു വേറെ
 പ്രാണാഗമനയെന്ന നോരം
 വേണം മാതിലാറാറു പുഷ്പം
 പാടയല്ല കുലങ്ങൾക്കധികം
 കാഠിന്യമുണ്ടരിക നീ ഭോഷ
 അല്ലാതെ വേണമയ്യയ്യ പുഷ്പം

ചൊല്ലാൻ ഉവർത്തിയൊ ഞായം
 രാത്രിപോയൊരു ദുഃഖാഗ്നിതന്നെ
 തീർത്തുകൊൾവാൻ പ്രഭാതമാകുമ്പോൾ
 സ്നാനം ചെയ്തു വന്നാൽ കൊടുക്കേണം
 മാനസം തെളിവോളം കൃത്യം
 ആയ പുഷ്പമഹാവിഷ്ണുനായ്
 മായാവി വീ തുറന്നുതു ചിത്രം
 ദേഹത്തോടു കൂറുണ്ടെന്നിരിക്കിൽ
 വേഗം പോകുന്നതു നല്ല മന്ത്രി.

ഇതുമോരോന്നേ പറഞ്ഞു പിന്നെ
 വിത്താധിനാഥഭൃതന്മാർ
 പോരിനു കോപ്പിട്ട നോരത്തങ്ങു
 മാരുതപുത്രനുമപ്പോൾ
 നല്ല ഗഭയുമെടുത്തു തിരി -
 ചൊന്നു മെല്ലെയടിച്ചപ്പോൾ
 ചിത്തക്കോപം വളരാഞ്ഞിട്ടുവ -
 റെത്തില മൃത്യുപുരത്തിൽ
 എല്ലാ ഞെരിഞ്ഞുപോയിട്ടും ചിലർ
 പല്ല തകൻപോയിട്ടും
 കണ്ണം തിരിഞ്ഞു ചിലർ മുഖ -
 മുണ്ടോരു മറെറാരു ഭാഗേ
 നാവു മുറിഞ്ഞു ചിലർ മുഖ -
 മറകെതകൻപോയിട്ടും
 ദേഹം തളൻ ചിലർക്കുണ്ടോ
 ഞാഹുകൾ കാണുന്നതിനില്ല

മുട്ട മുറിഞ്ഞു വീണ ചിലർ
 വട്ടം തിരിയുന്ന പാരം
 ആധിയോടെ ചിലർ മണ്ടിച്ചെന്നു
 ക്രോധവശത്തോടു ചെന്നാർ
 വിത്തേൾ പുഷ്പങ്ങളെല്ലാമൊരു
 മഞ്ഞുൻ ഹരിക്കുന്ന നോരം
 ഞങ്ങൾ ചെന്നങ്ങത്രത്തല്ലോളവ -
 നിന്നിനെ ചെയ്തതു കാണെ
 ഏന്തിനു ചൊല്ലുന്നവന്റെ ബല -
 മന്തകനു സമമത്രേ
 ഇത്തരം കേട്ടൊരു വാക്യം
 നന്മയായ കോപേന വേഗാൽ
 വാളമെടുത്തു കരത്തിൽ കാള -
 രാത്രിയെപ്പോലെ നടന്നു
 ആശു ചെല്ലുന്നൊരു നേരത്തുട -
 നാശഗുഹാദനൻ താനും
 വാരിയിൽനിന്നു കരേരി നല്ല
 വാരിരുഹങ്ങളെയെല്ലാം
 ബലാപകര വെച്ചു ഭീമൻ കരേ
 യുതപാഗഭയതിവേഗാൽ
 ക്രോധവശത്തോടു കോപോളതി -
 ക്രോധേന ഭീമസേനൻ താൻ
 താഡനം ചെയ്തൊരു നേരം പ്രാണ -
 പീഡ സഹിയാഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു
 വിത്തേൾ നടന്നിയില്ലാത്തതു

വൃത്താന്തമെല്ലാമവനും
 ധർമ്മജസോദരൻ ഭീമൻ തവ
 നിർമ്മലപുഷ്പങ്ങളെല്ലാം
 വീരനവഹരിക്കുമ്പോൾ സുമ -
 പാലരും ചെന്നങ്ങുത്തു
 എല്ലാവരേയും മവനങ്ങൊരു
 തല്ലുകൊണ്ടൊതു തകർത്തു
 എന്നതു കേട്ടാശു ഞാനും വായു -
 നന്ദനനോടെത്രത്തപ്പോൾ
 വായുസുതനടിച്ചാശു തക -
 ത്തിടിനാൻ കായമശേഷം
 ഇത്ര ബലമുള്ള വീരൻ പുന -
 റിത്രിലോകത്തിങ്കലില്ല
 ചിത്തകോപത്തോടു വേഗാലങ്ങു
 വിത്തേശനമതുനേരം
 യക്ഷരെ യുദ്ധത്തിനായിട്ടൊരു
 ലക്ഷമയച്ചവനപ്പോൾ
 നില്പനില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടവ -
 രല്ലാസമോടടുക്കുമ്പോൾ
 മാരുതിതാഡനമേറിട്ടവ -
 രേവരും മണ്ടിനാരപ്പോൾ
 പുഷ്പമെടുത്തു നടന്നാനാഗ്നി -
 കല്പനാകം ഭീമസേനൻ
 വീരനാകം ഹനുമാന്റെ പാദ -
 താരിണ വന്ദിച്ചു വേഗാൽ

ധർമ്മജൻതൻ പദതാരിലവൻ
 നന്നായ് നമസ്കൃത്യ പിന്നെ
 ബാലകന്മാരെത്തഴുകി കാമ -
 ലാഭേന സന്തോഷമോടും
 പുഞ്ചിരി തൂകി നിന്നീടുന്നൊരു
 പാഞ്ചാലിതന്നുടെ കയ്യിൽ
 കല്യാണമേരുന്ന സൗഗന്ധിക -
 മുല്ലാസമോടെ കൊടുത്തു
 നിർമ്മലപുഷ്പങ്ങൾ വാങ്ങിത്തന്റെ
 ധമ്മിപ്പമങ്ങിൽ ചേർത്തു
 സന്തോഷമോടെന്നു പുൽകീടിനാ -
 ഉന്തമുദാ ഭീമസേനം
 കല്യാണസൗഗന്ധികാഖ്യമിതു
 കല്യാണകാരണമേറും
 ചൊല്ലി രസിച്ചങ്ങു കേൾക്കുന്നാകി -
 ലല്ലലെല്ലാമകന്നിടും
 പൂരപ്പന്മാരിതു കേട്ടു പര -
 മാദരേണ രസിച്ചീടിൽ
 വൈരികളേയും ജയിച്ചു നിജ -
 കായ്ക്കങ്ങളും ലഭിച്ചീടും
 നല്ലൊരു കീർത്തിയുമുണ്ടായ്തരം
 കല്യാണമാഹു വലിക്കും
 രാമമുകുന്ദഭക്തന്മാരായ
 മാരുതിഭീമകാരണ്ഡാൽ
 ആമയമെല്ലാമകലും നല്ല

സായുജ്യവും ലഭിച്ചിടും
 പഞ്ചകന്യാജനംതന്നിലോരും
 മഞ്ചിതയായ പാഞ്ചാലി
 വാഞ്ചരിതസാധ്യം ലഭിച്ച കഥാ
 ചഞ്ചലാക്ഷിജനം കേട്ടാൽ
 ഇഷ്ടമെല്ലാം ലഭിച്ചിടും ദേഹം -
 പുഷ്ടിയും കാന്തിയുമുണ്ടാം
 ഭക്തസകലാഭിലാഷങ്ങളും
 കർത്താ ഭവിക്കുമെന്നോക്കു
 ഭർത്തൃസൗഖ്യങ്ങളുമുണ്ടായ്തും
 പുത്രസമ്പത്തുമുണ്ടാകും
 നാനാമയങ്ങളും തീൻ പരം
 മാദരേണ രസിച്ചിടും
 യക്ഷഗന്ധർവാദിപിഡകളും
 തൽക്ഷണമൊക്കെ നീങ്ങിടും
 നാരായണായ നമസ്തേ ഹരി
 നാരായണായ നമസ്തേ.

കല്യാണസൗഗന്ധികം കളവാട്ട് സമാപ്തം.

ബാലിവിജയം.

കുമാരൻ.

കുലാരാതി പദം: ജ! നിയതം

ലീലാ വിനോദേശ്വരൻ

மாணவ குழந்தைகள் பாலாபவாணி க. பாலா

ശ്ലീഃ! സുഗമപ്രിയ!

കുറേ വന്നിരിക്കുന്നു ചട്ടവും

ചെയ്യും നല്ല നാളെ വരും

മേലാടെ പറയുന്ന ബാധിവിജനം

நாங்கள்! சூசு வெட்டித் தவ.

ബാലചന്ദ്രകുലാധരനായ

കാലാരാതിതന്യൻ ഗണേശൻ

കാലിന വണങ്ങിടുമെൻ വിഷ്ണു...

ജാലമെല്ലാമകരുക നിത്യം

ബാലേ ശ്രീഭാരതി മഠ നാവിൽ

ലീലയായ് നൃത്തമാടീടുവാനായ്

കാലേ കാലേ നമാശ്ശുരം ഭക്ത്യാ

ബാലേ വാഗീശ്വരി കാത്തുകൊൾക

വന്ദേ വാസുദേവം സദാ മോദാൽ

നന്നായ്ക്കാണ് അരുളേണമെന്നുള്ളിൽ

ഉള്ളഴിഞ്ഞു പള്ളിക്കരെ മേവും

പുളിമാന്റിഴിയായ ശ്രീഗൗരി

ഉള്ളിലുള്ളഴൽതീരുവാൻ നിന്തിത -
 വുള്ളമെന്നിലരുൾക മാതാവേ
 ഉത്തമോത്തമനാം ഗുഹനൊൻ
 ചിത്തതാപമുത്തരുളേണം
 ചൊല്ലാൻീടുന്ന ബാലിവിജയം
 നല്ലതെന്നു കേൾപ്പണ്ടാകകൊണ്ടു
 ആശയുണ്ടല്ലമിക്കഥ ചൊൽവാൻ
 ദേശികൻ തിരുവുള്ളമുണ്ടെങ്കിൽ
 ശേഷമെൻപുരാചാർച്ചനതിന്നാ -
 യാശീസ്സാശു നൽകേണമാവോളം
 എങ്കിലോ രാവണാശരൻ പണ്ടു
 ലങ്കായാമഹകാരസമേതം
 നാനാലോകവുമൊക്കെ ജയിച്ചു -
 ഞാനന്ദന വാണീടും ദശായം
 അക്കാലത്തവൻ തന്നുടെ പുത്രൻ
 ശക്തനായൊരു മേഘനിനാദൻ
 ദേവലോകവുമൊക്കെജയിപ്പാൻ
 ദേവവൈരിയാം രാവണപുത്രൻ
 അങ്ങു ചെന്നു ദേവേന്ദ്രനോടോടു
 സംഗരേ ജയിച്ചാശു ബന്ധിച്ചു
 കൊണ്ടുവന്നു കൊടിമരത്തോട -
 ഞങ്ങൾകോനെ ബന്ധിച്ചിതു വേഗാൽ
 അക്ഷഥയറിഞ്ഞു വിധാതാവു -
 മകരോരനാം രാവണൻമുമ്പിൽ

ആശു ചെന്നു പറഞ്ഞു വേധാവു -
 മാശരകുലാധീശ ഭശാസ്യ
 അണ്ടർകോനെയയയ്ക്കു വൈകാതെ
 വേണ്ടുന്ന വരം നൽകുവൻ ഞാനും
 ശക്തനെത്രയും തപൽപുത്രനോത്താൽ
 ശക്തൻതന്നെ ജയിച്ചോരുമുലം
 ഇന്നതൊട്ടിനുജിത്തെന്നു നാമം
 നിന്നുടെ സുതനോക്കു ഭശാസ്യ
 ഇത്ഥം ധാതുവാക്യം സമാകണ്ഠ
 സതപരം ഭശഗ്രീവാസുരേന്ദ്രൻ
 ബന്ധനമതിൽനിന്നു മോചിച്ചു
 ചിന്തിച്ചാലത്തുമിതുകായും
 ധാതാവിനുനോടും ദേവ -
 ഘാതകനായ രാവണനോടും
 യാത്രയുമയപ്പിച്ചുടൻ വേഗാൽ
 പാത്തിടാതെ ചെന്നാൻ സത്യലോകേ
 ഇന്ദ്രൻതാനും നിജപുരി പുകു
 ഖിന്നമാനസനായവനോരും
 രാവണി ചെയ്തതോത്തോത്തു ദുഃഖം
 രാവാകും തമസി വസിയ്ക്കുമ്പോൾ
 മംഗലമാം ശരച്ചന്ദ്രബിംബം
 പൊങ്ങി നന്നായ്ക്കുന്നതുപോലെ
 മംഗലനായ ശ്രീനാരദനെ
 ഭംഗ്യാ വന്നതു കണ്ടു മഹേന്ദ്രൻ
 ചൊല്ലൊണ്ടു മുനിശ്രേഷ്ഠനെ ഭക്ത്യാ

സൽക്കരിച്ചിരുത്തി സുരശ്രേഷ്ഠൻ
 ദുഃഖഭാവേന രാവണി ചെന്ത -
 തൊക്കെയും മുനിയോടുണർത്തിച്ചു
 ഇന്ദ്രവാചകം കേട്ടു മുനീന്ദ്രൻ
 ചൊന്നാനാശു മഹേന്ദ്രനോടപ്പോൾ
 ഇന്നു രാവണപുത്രൻ ഭവാനെ
 നന്നായ് ബന്ധിച്ചു താവമകൽവാൻ
 കത്സിതനായ രാവണൻതന്നെ
 തൽസുതനായ ബാലിയെക്കൊണ്ടു
 ബന്ധിപ്പിച്ചീടുവൻ ഞാനരിക
 സന്തുഷ്ടാത്മനാ കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ദുഷ്ടൻതന്നെയൊരു വ്യാഴവട്ടം
 കെട്ടിയിട്ടങ്ങുരുട്ടും കവീന്ദ്രൻ
 ഇന്നോ നാളെയോ സംശയമില്ല
 വിന്നത ഭവിഷ്ഠം ദശാസ്യനു
 രണ്ടുനാളിലകത്തു കേൾക്കാം
 കണ്ടു നന്നായ് രസിഷ്ഠാം നമുക്കു
 ഭരണ്ടർക്കോനതു കേട്ടു തെളിഞ്ഞു -
 ങ്ങണ്ടായ പരിതാപം കുറഞ്ഞു
 ലങ്കാധീശനെ ബന്ധനം ചെങ്കിൽ
 സങ്കടം മമ തീരും മുനീന്ദ്ര
 എങ്കിൽ ഞാനതിന്നാജ്ഞാണ്ടു യാത്ര
 സങ്കടം കളഞ്ഞു വസിച്ഛാലും
 ഇതഥാ മാമുനിസത്തമൻ ചൊന്ന -
 ഞെത്തി കിഷ്കിന്ധയാം പുരിയിങ്കൽ

ബാലിയെക്കണ്ടു വൃത്താന്തമെല്ലാം
 കാലം വൈകാതുണത്തി മോദേന
 വകജാക്ഷസംകീർത്താം പാടി
 ലങ്കാഗോപുരദപാരേ കടന്നു
 ചെന്നു രാവണരാക്ഷസൻ മേവും
 പൊന്മയമായ സൗധം കരേറി
 വീണാപാണിയെ വന്നതു കണ്ടു
 കൗണപാധിപനായ ദശാസ്യൻ
 താണു കമ്പിട്ടു കൂപ്പിയച്ചതു -
 പാണീസേവകനായ മുനിയെ
 പീഠംകൊടുത്തങ്ങിരുത്തിട്ടു
 പീഠേരി ദശാസ്യനും ചൊന്നാൻ
 കുരുന്നിന്നാഗതൻ ഭവാനിപ്പോ -
 കൂത്ര വന്ന കാൽ കമിച്ചാലും
 സ്വസ്ഥനായിട്ടെഴുന്നള്ളുകയോ
 വൃത്താന്തം വിശേഷിച്ചെന്തു ലോകേ
 വൃത്രാരിയുടെ വൃത്താന്തമേതാൻ
 തത്ര നിന്നു പാഞ്ഞു കേൾപ്പുണ്ടോ
 ശക്തനാം മമ പുത്രൻ സമത്വൻ
 ശക്തൻതന്നെ ജയിച്ചു യുദ്ധത്തിൽ
 ബന്ധിച്ചിങ്ങു കൊണ്ടെന്നവൻ തന്നെ
 സന്ധിപ്പിച്ചു കൊടിമരത്തോടു
 സ്രഷ്ടാവങ്ങതു കേട്ടെഴുന്നള്ളി
 പെട്ടെന്നെന്നുടെ ലങ്കാനഗരേ
 വിട്ടിടേണം ഭവാനിസ്രവായെ -

ഒന്നാട്ടു ഹോമഭയം പറഞ്ഞു
 സൃഷ്ടികർത്താവു തൻ ഗിരം കേട്ടു
 വിട്ടേച്ചെൻ ഞാനുമിത്രനേയോർ
 മാനശാലിയാമെന്നോടെതുപ്പാൻ
 വാനവരാമില്ലെന്നു നൂറാം
 ഭൂമിപാലകന്മാരുമിന്നെന്റെ
 നാമം കേട്ടാൽ ഭയപ്പെട്ടൊളിപ്പും
 മാനിനീമാരുമെന്നേ കൊതിച്ചു
 ദീനം പൂണ്ടുഴന്നീടുന്നു നിത്യം
 മന്നിലാരാനുമുണ്ടോ മുഹൂർത്ത
 എന്നെക്കൊണ്ടു ഭൂഷിച്ചു പറയുന്നു
 ഉണ്ടെന്നങ്ങറിഞ്ഞാലുണ്ടവൻ
 രണ്ടാംജന്മമതിനില്ല ഭേദം

ഏവം രാവണഭാഷിതം കേട്ടു
 ദേവമാമുനി നാരദൻ ചൊന്നാൻ
 എത്രയും സമത്വൻ ഭവാനെന്നു
 ണിത്രിഭുവനം തന്നിൽ പ്രസിദ്ധം
 അത്രയുമല്ല നിന്നുടെ പുത്രൻ
 പൂത്രാരിയെജ്ജയിച്ചോരു കീർത്തി
 പാരെല്ലാം നിറഞ്ഞാശു മറഞ്ഞു
 വീരനിരൂജിഞ്ഞെന്നു പ്രസിദ്ധം
 ഏകിലിന്നൊരു കാഴ്ചം പറയാം
 ലങ്കാധിപതേ കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ശക്തനോടശക്തന്റെ നിന്ദ
 യുക്തമല്ലതു സജ്ജനാങ്ങൾക്കു

ശക്തിയില്ലാത്തമിത്രത്തെ
 ശക്തനെന്നു കരുതുകവേണം
 എന്നാൽ ഞാനൊരു കാര്യം പറയാം
 നന്നായ്ക്കേട്ടുകൊണ്ടാലും ദശാസ്ത്ര
 അണ്ടർകോണ്ടെ നന്നാണായി-
 ട്ടുണ്ടു ബാലിയെന്ന കവിശ്രേഷ്ഠൻ
 കണ്ടാൽ പ്രാശ്നകനായതുകൊണ്ടു-
 ണ്ടുണ്ടവനഹംഭാവമരിക
 ധിക്കാരി ഭവാനെക്കൊണ്ടനേകം
 ധിക്കാരം പറഞ്ഞു നാടനും
 തൊണ്ടനാമവനിന്നു ഭവാനെൻ
 രണ്ടടിയ്ക്കു പോരാ വിചാരിച്ചാൽ
 അച്ഛൻതന്നെ ബന്ധിച്ചവൻതന്റെ-
 യച്ഛനേയഹം കണ്ടുവെന്നാകിൽ
 അച്ഛനേ ചെയ്തപോലെ ഞാൻ ചെയ്യും
 നിശ്ചയമതിനില്ലൊരു ഭേദം
 അത്രയുമല്ലവൻറയരയിൽ
 സതപാമൊരു വള്ളിയും ചേർത്തു
 നാട്ടിൽ നീളെ നടത്തുന്നതുണ്ടു
 കേട്ടുകൊള്ളാം പലക്കുമാരന്മാർ
 ഏവം നാരദഭാഷിതം കേട്ടു
 ദേവവൈരിയായൊരു ദശാസ്ത്രൻ
 കോപിച്ചാശു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു
 ചാപം കൊണ്ടുവരിക ശരവും
 തേരു മുന്പായവയും വരട്ടെ

പോരാളികളാം രാക്ഷസന്മാരും
 വാനരാധിപൻ നിന്ദകൾ കേട്ടു
 മൗനം പൂണ്ടങ്ങിരിയ്ക്കയല്ലൊട്ടും
 വീരരായവർ പാരാതെ ചെന്നു
 ചോരനോ പൊരുതു പിടിയ്ക്കേണം
 ദുഷ്ടനെക്കണ്ടു കിട്ടിയാലപ്പോൾ
 കെട്ടേണമതിനില്ലൊരു ഭേദം
 ഇതഥം ചൊന്നു തൻ വാളുമെടുത്ത -
 ഞ്ഞുമാനം ചെയ്തനോരും മുനിന്ദൻ
 ഭ്രാന്തണ്ടോ ഭവാനെന്തിതിൽ കായ്തും
 കാന്താരവാസിയായ കപിയെ
 വെല്ലുവാൻ ചാപബാണാദികളും
 നല്ല കാലാർപ്പടകളും വേണ്ട
 ഭല്ലുകത്തെ ജയിപ്പതിവിപ്പോൾ
 നല്ല പാശമൊന്നാവശ്യമത്രേ
 എല്ലാരുമൊത്തൊരുമിച്ചു പോമ്പോൾ
 ഭല്ലുകവരൻ പല്ലിളി കൂട്ടം
 നാലഞ്ചു ജനമൊന്നിച്ചു പോമ്പോൾ
 വാലും പൊങ്ങിച്ചവൻ മരമേറും
 വിയ്യശൈശ്യാദികൾ വിചാരിച്ചാൽ
 ആരും വേണ്ട സഹായം ഭവാനു
 സാരമിയായി ഞാൻ വരാമല്ലോ
 പാരാതെ പുറപ്പെട്ടീടുമെങ്കിൽ
 സാരജ്ഞാത്തമനാം മുനിന്ദന്റെ
 ചാതുര്യഗിരമിങ്ങിനെ കേട്ടു -

കായ്മനോർമ്മ ദശകണ്ഠൻ
 പാരാതെ ഗമിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടാൻ
 തക്കത്തിൽ മുനി ചെന്നു യുക്തിതരമാം
 വാക്കാൽ ജളപ്രസാദനാൽ
 ശക്തൻ രാവണാക്ഷരസന്ദർഭമനമൊ.
 നേരാം കല്പത്തിങ്കൽ
 ഉത്തമ ഭോജ്യമിവന്റെ ധർമ്മപ്രവൃത്തി
 പോകും കവിപ്രസാദനം
 അർക്കം നോക്കി രസിച്ചിടാനുടനും
 ചുറ്റുമെ ഭോജ്യനി.
 ഉത്തമം നാരദമുനീശ്വരൻ
 ശ്രീരാമദാസ്യസ്തമം
 കൃതപാപോന്നിനാമത്ര കപിത
 സ്തുതപാമനേരം ഇതി
 നതപാ മാമുനിനായകം മുനിയുതം
 ശ്വാതന്ത്ര്യ പത്മാഭം
 സദ്യോജ്ജ്വലപാശതനയം
 കീശാധിപം ബാലനം
 പ്രഥമപാദം സമാപ്തം

മാറിനായകൻ ഗിരം കീറിവീൽ കേട്ടു പോവാൻ
 മുതിന്ന ദശാസ്ത്രനമമന്നം രഥോപരി.
 വിധിവാദനൻ താനുമധിപശ്ചാശ്രമം
 നടന്നു വാരാണസിയി കടന്നങ്ങവർ വേഗാൽ
 മക്കടേപരൻ വാഴം കിഷ്കിന്ധാപുരദപാരേ
 ചെന്നടനച്ചെസ്സരം ചൊന്നാൻ രാവണനപ്പോൾ
 സപർല്ലോകാധിപാതമജ ഭല്ലകപ്രഭോ ചല
 യാഹി യുദ്ധാത്മന്നു ചെൽ പാഹിതി വദ ഭൃതം

ഇത്തം രാവണോക്തികൾ ശ്രുതപാ കിശൌഖം ചൊ
(ന്നാർ

സന്ധ്യാതപ്പണാത്മമാസ്തിസ്യാദിസമൻ ബാലി
പുക്കിതു സമുദത്തെ തെക്കേതെന്നറിഞ്ഞാലും
ഇത്തരം കീശോക്തികൾ ശ്രുതപാ രാവണൻതാനും
അടവിചിലനാടും കൊടുതാം ഗിരികളും
കടന്നുചെന്നു തെക്കേ കടലിൻ തടാന്തികേ
കുറിനബലം പാരമുടയ ബാലി തന്നെ
കണ്ടു നാരദൻ ദശകണ്ഠനോടരുചെയ്തു
കണ്ടാലും ദശാനന കണ്ഠനാം കവീന്ദ്രനെ
സമയം നന്നു തന്ത്ര ദിയമമായുള്ളൊരു
തപ്പണകാലമിവനിപ്പൊഴെന്നറിഞ്ഞാലും
വെക്കത്തിൽ ചെന്നീടേണം തക്കം നന്നിതു പാത്താൽ
അണ്ടർകോൻ തനയനെ കണ്ടാലുണ്ടാകും ഭയം
തൂടിച്ച വദനവും തടിച്ചു നീണ്ട വാലും
വളന്ന കാലും കരം വളഞ്ഞ ദേഹത്തേളും
വലുതായുള്ള ദേഹം ബലമില്ലശേഷവും
ഭയപ്പാടേതും വേണ്ടാ ജയിതും കവീന്ദ്രനെ
അന്നേരം ദശാനനൻ ചൊന്നാൻ നാരദനോടു
ഭോഷു ചൊല്ലുന്നതെന്നോടോക്കണം മുനിശ്രേഷ്ഠ
ഇക്കാണും ഗിരിയ്ക്കുണ്ടു തെക്കഭാഗത്തോ ബാലി
അതു കേട്ടുടൻ മുനി കുതുകം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ
ഗിരിയെന്നതു ഭവാനു കരുതുന്നതും ചിത്രം
ഗിരിയല്ലതു തവ രിപുവായുള്ള ബാലി
മുന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഉന്നതകായനെന്നു

സംഭവിച്ചതു കേട്ടു ജംഭാരി തനയനേ
 സമസ്താംഗവുമെന്നു ക്രമത്താലാശു നോക്കി
 സമത്വനിവന്നെന്നു മന്ത്രിപ്പുവോത്താൻ?
 തെരൊന്നന്തകൻ താനുമൊരു ബാലിയെക്കണ്ടാൽ
 നെറ്റി തന്നുടെ താഴത്തോറുമഗാധമായ്
 പറിയ മിഴികളുമറമില്ലാതെ താടി
 ചെമ്പിച്ച വീശകളും വമ്പിച്ച ദർശനങ്ങൾ
 തുടിച്ച കവിർത്തടേ സ്ഫുടിച്ച ദംഷ്ട്രി
 തടിച്ച മുഖമൊക്കെയടച്ച ശോഭിപ്പൂന്നു
 ഉരത്ത കരങ്ങളും പെരുത്ത ചരണങ്ങൾ
 വലിയ ശരീരവും വളന്ന വാലും കോപ്പും
 കണ്ടു രാവണനോരമുണ്ടായി ഭയമുള്ളിൽ
 പറഞ്ഞു ദശാസ്ത്രനും കുറഞ്ഞൊന്നു ധീരോടു
 ചിന്തിച്ചാൽ ബാലിതന്നെ ബന്ധിപ്പാൻ ഭയമില്ല
 തരമില്ലപ്പോൾ കവിവരനോടെതിർക്കുവാൻ
 തപ്പണം കഴിയട്ടെ ഇപ്പോൾ ഞാനതുകൊണ്ടു
 സത്പരമന്റെ ലങ്കാപത്തനേ ചെന്നു വേഗാൽ
 പുത്രന്മാരെക്കൊന്നു കാണാഞ്ഞത്തലും കളഞ്ഞു ഞാൻ
 സദ്യോന്നിവനെയുമദ്വൈവ ബന്ധിച്ചിടാം
 തച്ഛൂതപാ ശ്രീനാരദൻ തദുശാനാമുചേ
 പ്രഭുതമുള്ളോർക്കിതു ജളതപമറിഞ്ഞാലും
 മടിച്ചിടേണ്ട വേഗാലടക്ക ബാലിയോടു
 പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു നടക്ക ലങ്കാപുരേ
 കളിപ്പും ബാലനാക്കും കളിപ്പാൻ യോഗ്യനിവൻ
 കളവല്ലേതും തവ ഇളയ സുതൻ കണ്ടാൽ
 കളിയും ചിരിയോരും വളരുമറിഞ്ഞാലും

സംഭ്രമം കൂടാതെവൻ പിമ്പുറേ ചെന്നു വേഗാൽ
 തൽക്ഷണം മന്ദം ചെന്നു ചുറ്റുത്തെ ഗ്രഹിച്ചാകിൽ
 പ്രകാശമനുജൻ തൽക്ഷണം വലഞ്ഞിടും
 കേവലം ഞാനുണ്ടത്ര മേവെന്നെന്നിത്താലും
 നാരദമുനീന്ദ്രന്റെ ചാരുഭാഷിതം കേട്ടു
 അടുത്തു കവീന്ദ്രനെപ്പിടിപ്പാൻ ദശാനനൻ
 അതെന്നോത്തു ഭയാലകലെ വാങ്ങിടിനാൻ
 അടുത്തു കൂടക്കൂടെ പിടിപ്പാൻ ഭാവിതും
 അല്പാല്പിവെന്നെങ്ങുപ്പോലിൽ ദശാനനൻ
 അറിഞ്ഞു മുനിന്ദ്രനെ മറഞ്ഞു നോക്കുകയും
 പിടിച്ചിടുന്നു മുനി വിളിച്ചു ചൊല്ലുകയും
 ശക്തനായിടുനോരു മഹാമുഖൻ തന്റെ
 തടിച്ചു നില്ക്കുള്ള വാൽ പിടിച്ചു ദശാനനൻ
 പിടിച്ചു ഭാവമേതും നടിക്കാതെടൻ ബാലി
 പിടിച്ചു കരമെന്നു ചുറ്റു വാൽകൊണ്ടുപോൾ
 ചുറ്റഞ്ഞു ഞാനെന്നോത്തു മറഞ്ഞു നോക്കിപ്പിന്നെ
 പറഞ്ഞു ദശാസ്യനും കുറഞ്ഞൊന്നു ഷിയോടു
 മുഴക്കെയൊന്നു പാരം കഴങ്ങി മുനിശ്വര
 കഴക്കു തീക്കും വേദമൊഴിയു ദശാനന!
 മരൊരു കരംകൊണ്ടു തെരൊന്നു പിടിച്ചാലും
 അന്നേരം ദശാനനൻ പിന്നെ മരൊ കൈകൊണ്ടും
 ഉറക്കെ പിടിച്ചുപോൾ ചുറ്റുവാനും ബാലി
 ഇനി ഞാനെന്നുവേണ്ടു മുനിനായക ചൊൽക
 ഹസ്തങ്ങൾ രണ്ടും മമ സ്വസ്ഥമല്ലാതെ വന്നു
 ഇതഥം കേട്ടരുൾചെയ്തു സത്യാനനാൻ താനും

ശിഷ്യമുള്ളൊരു പതിപ്പെട്ടുകൈകൊണ്ടും ഭവാനു
 അമർത്തു പിടിച്ചാശു വലിച്ചീടകലവേ
 അനേരം ദശാനനാണൊരുവെട്ടു ശീശ്രും
 രോഷിച്ച ദശാനനൻ ശേഷിച്ച കുരുകൊണ്ടു
 ഉദാരമാണ്ണിടിച്ചപ്പോൾ ചുറ്റി സർപ്പംഗം ബാലി
 ഉറക്കെ പുറച്ചാശു നരുകിരുകിവിട്ടിടിനാൻ
 അനേരം ശ്രീനാരദനൊന്നു പുഞ്ചിരി പൂണ്ടു
 ഹേ ഹേ രാവണ തവ സാരസമിതി വൃഥാ
 അധികം വേദിത്തേണ്ട വിധിയാക്കൊഴിഞ്ഞുവു
 എന്നുടെ വാക്കുലിതു വന്നുവെന്നോത്തീടേണ്ട
 ഇത്രൊ വെന്ന തവ ദാസനാൽതന്നോടേവം
 ചെന്നു ഞാനറിയിത്തും വന്നീടുമവൻ വേഗാൽ
 ആകലമേതും വേണ്ട പോക്കുന്നോക്കിൽ ഞാനും
 ഇത്തരം പരിഹാസം സുതപരമരുചെയ്തു
 ചിത്തമോദോ മുനി തത്രാവിനെഴുന്നെള്ളി
 ശക്തനാം ബാലി ദശവക്ത്രൻതന്നെയും പിന്നെ
 ബന്ധനത്തോടുകൂടി സിന്ധുവിൽ പതിപ്പിച്ചു
 ഒട്ടനാഴിക ലവണാഞ്ചിയിലിട്ടിടിനാൻ
 ഒട്ടേറെയപ്പുവെള്ളം പെട്ടന്നു കുടിച്ചപ്പോൾ
 തജസ് വിപ്ലമുട്ടി വലഞ്ഞീടുമ്പോൾ ബാലി
 വലിച്ചുങ്ങിട്ടു മറിച്ചലിഞ്ഞുമാറു തീരെ
 അങ്ങിനെ കപിശ്രോഷ്ടനാങ്ങു രാവണനോരും
 വിന്നത വളരുംവണ്ണം ഒട്ടനാഴിക വെള്ളം
 തന്നിലും പിന്നെയെടുത്തിട്ടീടുമതിന്റെരതീരെ
 ഒട്ടനാഴിക ദശാസ്ത്രം പുഷ്പവേദന പൂണ്ടു

ഞോട്ടേറേ വിചാരിച്ചപ്പോൾ ഇഷ്ടദേവതയായ
മട്ടലർശരാരിയെ ഒട്ടോറിനച്ചു വേദാൽ
ശങ്കര! ശിവ! ശിവ! ശങ്കര! ശിവയെന്നു
ലങ്കേശൻ വിളിച്ചു കേണാൻ.

ചുതി ഭചിതീയം. രംഭം സമാപ്തം.

യുഷ്മാ ന രദവഞ്ചിതം ദശമുഖം പൂർണ്ണ നിഖണ്ഡം സാ
കഷ്ടം വാനരനാഥാൻ ജലധിയിലിട്ടും ജലേ മുക്കിയും
ദൃഷ്ടുന്നകമെന്നരിഞ്ഞു കറിയപ്പെട്ടു ഗർഭനലം
നഷ്ടം ചെയ്തവാനു ശങ്കരശിവന്മേലും സ്തുതിച്ചാനവൻ.

ശങ്കര ശിവ ശങ്കര പാഹി
തിങ്കൾശേഖര മാം പരിപാഹി
പങ്കജശരാഭേ ഭവാന്റെൻ
സങ്കടമകലക്കളഞ്ഞാലും
മുപ്പാന്തക ഞാറിന്നിവിട
ന്നപ്പുവെള്ളം കുടിക്കുമാറായി
തപൽകൃപകൊണ്ടു ഈ വനജന്തു
നരകൃപമാംപ്രതി ഭവിച്ചാലും
ഇതഥം രാവണൻ കേഴും ദശായുധം
സുതപരം കവിസന്തമൻ താനും
മറെറായ സമുദ്രക്കര നോക്കി
തെററന്നങ്ങിവൻതന്നെയും ഞെറി
ചെല്ലുന്ന വഴിയിൽ ചില കല്ലും
റാല്ല സാലഗിരിയിവകൊണ്ടു
തല്ലിയങ്ങവന്തലയോത്താ
ലെല്ലാമങ്ങു ചതഞ്ഞു മറഞ്ഞു
ബാലിയിങ്ങിനെ നാലാഴിയിങ്കൽ.

കാലതാമസം പൂണ്ട നിയമം
 കാലവും കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞു -
 കാലമിറുജിത്തു പുറമോത്താൻ
 അപ്പൻപോയി വന്നില്ലതിൻകാൽ
 നിശ്ചയിച്ചൊന്നറിഞ്ഞതുമില്ല
 ഒട്ടനാളായി പോയിട്ടു താതൻ
 പെട്ടെന്നെത്തുകൊണ്ടിങ്ങു വരാഞ്ഞു
 നാരദൻ കൂടെയുണ്ടെന്നു കേട്ടു
 ചോരനാം മുറിയോത്തുകാണുമ്പോൾ
 ഏഷണിക്കാരനാം മുറി പണ്ടേ
 ദോഷമേ വിചാരിയ്ക്കും നമുക്കു
 പണ്ടിന്നാരദൻ ഹേമയനുമായി
 ശൗകൂട്ടിച്ചു ചെണ്ട പൊട്ടിച്ചു
 ഇന്നമങ്ങതുപോലെ ഭവിച്ചോ
 എന്നു തോന്നുന്നു താമസം കണ്ടാൽ
 ഇത്തരം വിചാരിച്ചിറുജിത്തും
 സത്പരമൊരു ഭൂതനെ വിട്ടു
 തൽക്ഷണം ഭൂതനാപഷിച്ചപ്പോൾ
 ദക്ഷിണാർണ്ണവംതന്നുടെ തീരേ
 ജ്വലരാജനാം ബാലിതൻ പുഷ്പേ
 പൂർവ്വംകൊണ്ടു ചുറ്റു ബന്ധിച്ചു
 രക്ഷോനായകൻതന്നെയും കണ്ടു
 തൽക്ഷണം ഭൂതനങ്ങതുനോരും
 ചെന്നു രാവണവൃത്താന്തമെല്ലാം
 ചൊന്നാറിറുജിത്തോടതുനോരും

ജതി തൃതീയപാദം സമാപ്തം.

സാക്ഷാത്കാരിതായ ദശാനന്ദം
 സുതന്ത്രിത വാൽ ശ്രവിച്ച ദശാനന്ദം
 ഉത്തരകോപമിയന്നമ രാവണി
 വിരവിനൊടേഴുന്നീറ്റാത്ത കമിച്ച
 പരിഭവിയായി വാനരവരന്റെ
 കരബലമിന്നു ശമിപ്പിപ്പൻ ഞാൻ
 കൊടിയൊട്ട രണമിക്കവിക്ഷവരനൊട്ട
 രഥത്തി തുടങ്ങുകവേണമിദാനിം
 ക്ഷിപ്തനായോരിവനുടലടയ
 കൊടുത്തായുള്ളൊരു ശരനിർ തുകി
 തിലസമശകലബൈവതിനോത്താൽ
 ചപലത നന്ദി നന്ദി മമ പുനരോത്താൽ
 രക്ഷോകലവരനേവം ചൊന്നു
 അക്ഷണമുത്തരസൈന്യസമേതം
 കരിമന്ദിരഗവ്യമേറും കാമുക
 ശരപരശായുധമായവ മറ്റും
 ചട്ട കടുത്തില കട്ടാരം ചില
 യഷ്ടിബഹുവിധമായുധസഹിതം
 വിരനതാകിയ ശതമഖരിപുതാൻ
 ഘോരതരേണ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
 അക്ഷമ കേട്ട മയാസുരനാവൊട്ട
 വെക്കം ചെന്നു തടുത്തുരചെയ്തു.

എങ്കിലോ കേട്ടുകൊള്ളുണ്ണീ ഭവാനു
 സംക്രന്തനാത്മജനായ
 മകുടരാജനാം ബാലിതന്റെ

ഉരുവമതുരുതമോത്താൽ
 പണ്ടു ദേവരാഗാമാരെ കൂത്തു
 കണ്ടുകൊൾവാനായരുണൻ
 വണ്ടാർകഴലിയാർവേഷം പൂണ്ട -
 ഞങ്ങൾക്കോൻ മന്ദിരം പൂക്കു
 ഇന്ദ്രനമങ്ങവരാതെന്നെക്കണ്ടു
 കന്ദർപ്പമാൽ സമിയാഞ്ഞു
 നന്നായ്ക്കുന്നെന്റൊരുനോരം തത്ര
 നന്ദനൊന്നൊളവായി
 വന്ദാരകാധിപൻ താനുമെന്നും
 നന്നായി രക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ
 ചേതസി ചിന്തിച്ചുഹൃദ്യായ
 ഗൗതമപത്നിയ്ക്കു നൽകി
 ബാലകൻതന്നെയഹല്യാതാനും
 ചാലൈ നന്നായ്ക്കൂത്തുനാൾ
 മാമുനിതന്നിൽ കുറഞ്ഞു കൃപ
 മേന്മേലഹല്യയ്ക്കു നിത്യം
 എന്നതു കണ്ടു മുനിനായക -
 വിപ്രാത്മജനെ ശപിച്ചു
 മാമുനിശാപം നിമിത്ത -
 മവൻ വാനരനായതരിക
 ശക്തനാം ബാലിതൻ ബാഹുബല
 മെത്രയും വിസ്മയമോത്താൽ
 പണ്ടു പാലാഴി കടഞ്ഞീടുവാ -
 നണ്ടർക്കോനാദിയായുള്ള

ദേവസമൃദ്ധവും ദൈത്യന്മാരു
 മേവതമൊത്തൊരുമിച്ചു
 ആദിനാരായണൻ ചൊല്ലാലവ
 രാഴി കടയുവാറായി
 മനുരവപ്പുതം മന്താക്കിയ
 പുന്നഗരഘുനായകൻ
 വാസുകിയെ പാശമാക്കിച്ചു
 ചാതു വിടിച്ചു വലിച്ചു
 ദൈത്യസുരന്മാർ വലിച്ചുവെ
 രാത്തരായ് നിന്നൊരു ഭാരം
 കണ്ടു "ചിരിച്ചു കപിനാഥൻ വന്നു
 രണ്ടുകരങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 രണ്ടര നാഴികകൊണ്ടു വലി
 ച്ചിണ്ടലെന്നു തിരിച്ചുപോൾ
 ഘോരമാസ്ത്രാണി കലങ്ങി
 ക്ഷീരവാരിധിയു മതുഭാരം
 അശഗജരത്നമാദിയായി
 വിശപവിമോഹിനിയായ
 ലക്ഷ്മീമന്ധായുള്ള നാദിമാതം
 തൽക്ഷണമങ്ങതിൽനിന്നു
 ഉണ്ടായി പിന്നെ സുധാകരവും
 കണ്ടുതെളിഞ്ഞമരന്മാർ
 രക്ഷരാജ നാസ്ത്രാണ്ടുവെ
 രക്ഷാത് തന്നിലുണ്ടായ
 ചാരിജപോചനായുളേളാര

താരയോം നാരിയെ നല്ലി
 അത്ര സമത്വമായൊരു കവി.
 സത്തമനോടിനെതുപ്പാൻ
 ശക്തി പോരാ നിണക്കേതും മമ
 ചിത്തത്തിലോർത്തു കാണുമ്പോൾ
 ശൂന്യ ബന്ധിച്ച വൈരമവൻ
 ചിത്തത്തിലുണ്ടറിഞ്ഞാലും
 വേദം കളഞ്ഞു വന്ദിതും തവ
 താതൻ വരുമിവി വേഗാൽ
 ഇതഥ മയാസ്മരൻതാനും തന്റെ
 പെരുനോടേവം പറഞ്ഞു
 എന്നതു കേട്ടങ്ങടങ്ങിപ്പോൾ
 നിറുജിത്തമതുനേരം
 അക്കാലമക്കവിശ്രേഷ്ഠൻ
 സ്നാതപ്പണം മുമ്പായ കർമ്മം
 ദക്ഷസ്തമപ്പണം ചെല്ലങ്ങവൻ
 കിഷ്കിന്ധയാം പുരി നോക്കി
 പെട്ടെന്നു രാവണൻതന്നെ തന്റെ
 പുഷ്പേ ധരിച്ചു ഗമിച്ചു
 കിഷ്കിന്ധവാസികളായുള്ളൊരു
 മക്കടന്മാരുമനേരം
 നമ്മുടെ നാഥൻ വരുന്നതാൽ
 നന്മയോടെനങ്ങൊരുത്തൻ
 എന്നതു കേട്ടവരെല്ലാമപ്പൊൾ
 ഉളാനോർത്തു നോക്കിപ്പറഞ്ഞു

ദീർഘമായുള്ളൊരു വാലെന്തിത്ര
 ദീർഘം കുറഞ്ഞു കാണുന്നു
 നോക്കു നോക്കെത്രയുമല്ലലിന്നു
 വാല്യ കീഴിലുണ്ടെന്നു
 സിന്ധുതന്നിൽ സ്നാനകാലം ജപം
 ജന്തുക്കളെ താനുമിപ്പോൾ
 ഹന്ത വേദിയ്ക്കയോ ചെയ്തതു
 ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലിനെല്ലാരും
 എന്നതു കേട്ടൊരു കീഴ്നാശ
 ചൊന്നാതല്ല നിറച്ചാൽ
 ഒപ്പമായുള്ളൊരു വാലിന്നിന്നു
 വാല്യ വളന്നു വരുന്നു
 വാല്യല്ലതേ കുരുവെന്നും ചിലർ
 വാൽ പുറത്തുണ്ടാകുകൊണ്ടു
 ചർമ്മത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതല്ല
 മർമ്മസംബന്ധവുമുണ്ടു
 ചീത്തു കൂത്തങ്ങു വരുന്ന കുരു -
 വോത്താൽ ശമിപ്പാൻ വിചിത്രം
 പത്തു മുഖം പുറത്തുയല്ല
 പ്രത്യേകമീരണ്ടു കണ്ണും
 വീരനായുള്ളൊരിവൊയിന്നു
 രോഗം വലച്ചതരിക
 ധീരനായുള്ളൊരു വൈദ്യൻതന്നെ -
 യാതൊരുവേണമിദാനീം
 ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞവർ മേവുമവിധൗ

സതപതം ബാലിയും വന്നു
 ചെന്നു തൻ വീരമനോരം
 വന്ദിച്ചു നിന്നവരേല്ലാം
 അപ്പോളൊരുത്താടുത്തു ചെന്നു
 സതപതം നോക്കിപ്പറഞ്ഞു
 പാരം വളൻ കുരുവല്ലിതു
 വീരനാം രാവണൻ തന്നെ
 ബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ സ്വാമിയതു
 ചിന്തിക്കിലതുതമത്രേ
 കുട്ടിക്കവികലം ബാലിതന്റെ
 പുഷ്പഭാഗേ ചെന്നിരുന്നു
 കണ്ണും മിഴിച്ചു ചെരിഞ്ഞുനോക്കി
 ഉണ്ണികളായ കവികൾ
 പല്ലിച്ചിപ്പാശു ചൊരിഞ്ഞും ചിലർ
 കല്ലെടുത്തു കൊണ്ടിരിഞ്ഞും
 നുള്ളിപ്പരിച്ചും കടിച്ചും മീശ
 നുള്ളിപ്പിടിച്ചു പൊരിച്ചും
 കണ്ണും മിഴിച്ചു നോക്കുമ്പോളവർ
 മണ്ണുകൾ വാരിച്ചൊരിഞ്ഞും
 മൂർഛയേറീടുന്ന കോൽകൊണ്ടവർ
 മൂക്കു തുളിച്ചും ചതച്ചും
 ഭല്ലുക ബാലകന്മാരങ്ങവർ
 രല്ലൽ വളത്തും ദശായാം
 ദണ്ഡം സഹിജ്ജ്വലതാഞ്ഞിട്ടവൻ
 തിണ്ണം വിലവിച്ചു ശീലും

രോദനം കേട്ടൊരു നേരം കവി -
 വീരൻ ദശാനനൻതന്നെ
 ചുറ്റി മുറുകിയ വാലിൻ ചുറ്റ
 തെറ്റൊന്നുശിച്ച സഭയിൽ
 നിർത്തിയവനൊടു ബാലി ചില
 വൃത്താന്തമാശു ചോദിച്ചു
 ലങ്കയോ നിന്നുടെ രാജ്യം ചൊൽക
 ശങ്കിയ്ക്കുവേണ്ട നീ എന്നെ
 രാവണനെന്നു വിണക്കോ ധാമ -
 മാമയം വേണ്ടതു ചൊൽക
 മണ്ഡോദരിയെ വിന്റെ ഭാര്യ തവ
 ഉണ്ണിയോ ഇത്രൊന്നു മുമ്പം
 ബന്ധിച്ചതെന്നോടൊന്നിം ഭവാനു
 ചിന്തിച്ചു ചൊൽക വൈകാതെ
 വാനവർക്കോനാദിയേയും മറ്റു
 മാമുറിമാരെയുമെല്ലാം
 ശാസിച്ചുടക്കുന്ന നിന്നെയിന്നു
 താഡിയ്ക്കുവേണം നിനച്ചാൽ
 എങ്കിൽ ഞാനിനിതു ചെയ്യുന്നില്ല
 ലങ്കാധിപയിനിമേലിൽ
 നിജജന്മാരെയുമെല്ലാം മറ്റു
 സജ്ജനതാപസരേയും
 സൽക്കരിച്ചീടുക വേണം ഭവാനു
 ധിക്കരിച്ചീടരുതെന്നും
 വാഹരന്മാരെയുമേറ്റം ബഹു -

മാറിക്കവേണമെപ്പോഴും
 ഏവം മനസ്സിൽ വേണം ഭവാനു
 പോയാലുമെങ്കിൽ വൈകാതെ
 ഇതും ശ്രവിച്ചു ദശാസ്ത്രൻ പുന-
 തത്തരമായുരചെയ്തു
 ചൊന്നതു പോലെ നടക്കുമെങ്കിൽ
 ലൊന്നുണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നു
 സ്നേഹിച്ചിരിക്കേണമെന്നിൽ മമ
 മോഹമതുകൊണ്ടിദാനീം
 അബ്രോഹാമൈപിടിച്ചു നമ്മൾ
 നന്നാൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യേണം
 എന്നാലിവിൽ വിഷാദം
 തീരമെന്നതു കേട്ടുൻ ബാലി
 അബ്രോഹാമൈപിടിച്ചു തമ്മിൽ
 നന്നാൽ പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തു
 യാത്രയും ചൊല്ലി ദശാസ്ത്രൻ പുന-
 രാസ്ഥാനമണ്ഡപം പൂജ
 പുത്രദാരാമാത്യഭക്തൈസ്സമം
 തത്ര സുഖോ വസിച്ചു
 മർക്കടരാജനാം ബാലിതാനും
 കിഷ്കിന്ധനാം പരിധിയിൽ
 വാനരന്മാരുമയ്യത്ര
 പരമാനന്ദമോടെ വസിച്ചു
 പൂത്രരിയും പ്രസാദിച്ചുചൊല്ലി
 നിത്യമായിക്കഥ ഭജിച്ചു

ചൊല്ലുന്നവർക്കും ശ്രവിക്കുന്നോർക്കും -
 മല്ലലെല്ലാമകന്നീടും
 നാരായണായ നമസ്തേ ഹരി
 നാരായണായ! നമസ്തേ!

ഇതി ബാധി വിജയം കളമ്പാട്ട്

സ മ ഓ പൂ ഓ .

ഗരുഡരാമായണം.

കുളമ്പാട്ട്.

കാലാരിപാദാരവിന്ദേ സദാ-
കാലവും വാഴുന്ന ബാലേ!
ബാലേ! കിളിപ്പെങ്കിടാവേ! നല്ല
ഫാലവിലോചനസേവ്യേ!
വെള്ളിഗിരിയിങ്കൽനിന്നു സദാ
തുളികളിക്കുന്ന ബാലേ!
ഉള്ളം തെളിഞ്ഞെന്നരികിൽ വന്നു
നല്ലൊരു സൽക്കഥ ചൊൽക
പാലും പഴം ഗുളം തേരും നല്ല
വീലകുരിമ്പിന്റെ ചാറും
പഞ്ചസാര നാറു നെയ്യും തുളേ
പഞ്ചവണ്ണ ഭുജിച്ചാലും
വേണ്ടുവോളം രാകസന്മാരോടിന്നു
കൊണ്ടുവണ്ണൻകഥ ചൊൽക
ദാഹമുണ്ടെങ്കിലോ വേരും ബാറ്റു
സപാദകരമുണ്ടു ബാലേ!
പഞ്ചസാരജലംതന്നിൽ കൊഞ്ചു-
മിഞ്ചിയൊടഞ്ചു നാരങ്ങ
കിഞ്ചന നന്നായ്ത്തിരുംബിയരി-
ച്ചുഞ്ചാതെ പൊഞ്ചെപ്പതന്നിൽ

കണ്ണാവധി പാനമമ്പോട്ട നീ
 കണ്ണതാ തീൻ ചെന്താലും
 ഇതും ശ്രവിച്ചു ശുകപ്പെരുപ്പം -
 മുതമായ ഭോജ്യപേയങ്ങൾ
 നന്ദാൻ നരകം തുടങ്ങിയിറാൻ
 മന്ദത കൈവിട്ടു മോദാൽ
 വിപ്ലവമല്ലാമകരോണം സദാ
 വിപ്ലവശാസ വണങ്ങുന്നേൻ
 നീലാരവിന്ദാക്ഷി വാണീ സദാ
 കാലവും നാവിൽ വാഴേണം
 കല്ലോലമാലകളെന്നപോലെ
 നല്ലവണ്ണം വിളങ്ങേണം
 പാരിൽ വീണാശു വണങ്ങിടുന്നു
 വാരിജാക്ഷി സദാകാലം
 പങ്കജാക്ഷികൊങ്കയിങ്കൽ സദാ
 തങ്കുന്ന കുങ്കുമവക്കൈഃ
 നന്നായലംകൃതവക്ഷസ്സദാ
 നന്ദജസുന്ദര പാഹി
 ദേശികന്മാരുമാശീസ്സിനു മേ
 ആശു നൽകേണമനന്തം
 ആശാപതികളിന്ദ്രാദികളെ -
 യാശു ഞാൻ വിനു നാമാമി.
 ശാസ്ത്രംശാജാതനായിടും മുനി
 ഭൂതാസാവിനു തുണയ്ക്ക
 നാരദാദിമുനിമാരും മയി

പാതാതനുഗ്രഹിക്കേണം
 രാവണാരോ രാജനാഥ സദാ
 ദേവ ദേവേശ മാം പാഹി
 നാരായണനും വിരിഞ്ചൻ ശിവൻ
 പാതാതെ മാം തുണക്കേണം
 ആദിത്യേന്ദ്രനാരായണപ്രഭു-
 മാദരേണ വണങ്ങുന്നേൻ.
 ഭാഗ്യവത്സലം പിറന്നുള്ളൊരു
 ഭാഗ്യം രാമം നാമമി
 സ്തുതികളും നവവേദന്മാരും
 പാതാതനുഗ്രഹിക്കേണം
 നാനാഗുണങ്ങളുളളീടുക
 സേനാപതിയാം ഗുഹനും
 എങ്കിലോ കേട്ടുകൊണ്ടാലും പണ്ടു
 പങ്കജനാഭനാം കൃഷ്ണൻ
 കാമുകനായി വസിച്ചു ഗോപ-
 കാമിനീമാർക്കുമെല്ലാക്കും
 രണ്ടെന്ന ഭാവം വെടിഞ്ഞു വൈ-
 കുണ്ഠൻ വസിച്ചു ഭൂലോകേ
 സീരി മുന്പായുള്ളവരുമായി
 സൈന്ധവനായ് ദപാവതിയിൽ
 ലോകങ്ങളെ പരിപാലിച്ചു
 ലോകേശനായ് സിദ്ധനനാഥ
 പാണിഗ്രഹം പതിനാറായിരം
 കാണി വൈകാതെയൊരട്ടം
 കേശവൻ ചെല്ലു വസിച്ചു പൂരേ

സൈപരമങ്ങെന്നൊരു നാളിൽ
 വൈനതേയം വിളിച്ചു ചൊല്ലി-
 യാനന്ദവാരിധി കൃഷ്ണൻ
 അപ്പതിന്മീതെ ശതയോജന
 തപ്പാതെ ചാടിയിരുന്ന
 മായാമയപ്രിയനായുള്ളൊരു
 വായുസുതം വരുത്തേണം
 കാലുഷ്യമൊന്നും കരുതാതെ നീ.
 കാലം വൈകാതെ പോയാലും
 തണ്ടാർശരാരിപ്രിയന്റെ ഗീര-
 മുണ്ടായ മോദനേ കേട്ടു
 ക്ഷയം വെച്ചു ശിരസി തദാ
 വെക്കുമോടെ വൈനതേയൻ
 തുല്യേരുകൾ നിറച്ചുണ്ടു-
 നല്ലലനേത്രം വണങ്ങി
 തൊട്ടു തലോടി മുക്കുന്താനും
 മിഷ്ടാന വൈനതേയനും
 ചിത്തമോദത്തോടരുണാനുജ-
 നത്തരാശാമുഖേ റോക്കി
 ചിത്തം കദളിവനത്തിൽ ചേർത്തു
 സതപരം പക്ഷിശപരനും
 പക്ഷുപടങ്ങളടിച്ചിട്ടവൻ
 തൽക്ഷണം ധനായ് പറന്നു
 വേഗേന ചെന്നു കദളിവനേ
 ഭോഗീകലാശനന്താനും
 മാരുതിയെക്കണ്ട നേരത്തവൻ

പാരാതിരങ്ങിനാൻ ഭൂമെ
 വാനാരാധീശനന്നോരത്തങ്ങു
 വൈനതേയം തമുവച
 എന്തെടോ പക്ഷികലേശ ഭവാ -
 നെന്തിനായ്നന്നതു ചൊൽക
 വാതാത്മജന്റെ വചനം കേട്ടു
 ചാതുർമുഖ പക്ഷീശൻ
 വാനരേന്ദ്രോത്തമ കേൾക്ക ഭവാൻ -
 മാറിയാമെന്നുടെ വാക്യം
 പൂജ്ഞികലമണിയായിട്ടു
 കൃഷ്ണന്റെ വാക്കാലി വന്നു
 കാണണംമോലും ഭവാനെന്ദ്രതം
 ബാണവൈരികിതുകാലം
 വാപമെല്ലാം നശിച്ചീടും നിന്റെ
 വാകാരിസോദരം കണ്ടാൽ
 മത്സ്യാമിയെക്കണ്ടവർ സുഖം
 വത്സരാസംഖ്യമറിക
 പുണ്യവാനായുള്ള നീയുമിന്ന
 പുണ്യജനാരിയെക്കാൾ ക
 പണ്ണിപ്പതെങ്ങിനെ ഞാനിന്നെടോ
 കണ്ണവൈരിസഖിവാത്താം
 ഇത്ഥമരുണാരജന്റെ ശിരം
 ശ്രുതപര കപീശപരൻ ചൊന്നാൻ
 എന്തെടോ നീ പറഞ്ഞിടുന്നതു
 ചിന്തിക്കിലത്തുതമേന്ദ്ര

പാപികളിൽ വെച്ചു മുറുത്തു വ-
 ന്നാവിയാം നിന്നുടെ സ്വാമി
 ബാലകാലം ചെയ്ത കള്ളത്തൊഴി
 കാലമോ ചൊല്ലുവാൻ പോര
 മാതൃലാൽതന്നെയും കൊന്നു പിന്നെ
 മാതാവെ വഞ്ചിച്ചതില്ലേ
 പാലൊട്ടു വെണ്ണയും മോരുമവൻ
 ചാലവേ കുട്ടുകൊണ്ടിലേ
 ഗോപികമാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ
 പാപി കവർന്നുതില്ലേ
 ഏങ്ങിനെ ഞാനിതു ചൊല്ലിടുന്നി-
 ത്തങ്ങവൻ ചെയ്ത ദുഷ്ടമം
 ഭാനുവാശത്തിൽ ശിരോരത്നമാം
 മാനുവേന്ദ്രോത്തമം രാമം
 മാരാരിസേവിതം നാരായണം
 സീതാസമേതം വിഹായ
 ആരെയും സേവിക്കയില്ലിന്നു ഞാൻ
 വീര ക്ഷണേന നീ പോക
 അല്ലാത്തതിൽ നിന്നുടെ നാശമത്ര
 നല്ലവണ്ണം വരുത്തിടും
 ആരറിയാതെയിരിക്കുന്നിതു
 വീരനാമന്റെ ചരിത്രം
 ശക്തി പെരുത്തൊരു നാകതഞ്ചര-
 രൊക്കയും മൽപ്രഹരത്താൽ
 ധർമ്മരാജാലയേ വാഴുന്നതു

ഭിമ്തേ നീയറിഞ്ഞിലേ

കാലാലയേ വസിപ്പാനായ്ത്തവ

കാലവും വന്നിതിക

പൊയ്ക്കൊരുക നല്ലതു വെക്കും തവ

ധിക്കാരമേറുന്ന ഭോഷ

ഭല്ലകനാഥന്റെ വാക്യം കേട്ടു

ചൊല്ലിനാൻ കോപേന താർക്ക്യൻ

നാരായണപ്രിയനായോരെന്റെ

ഘോരമായുള്ള ബലത്തെ

ക്കൊന്നും കേട്ടുകൊണ്ടാലും ചല -

മുഖ്യനായുള്ളൊരു നീയും

സപ്താംബുധികളും സപ്താചലം

സപ്തദീപങ്ങളുമെല്ലാം

പക്ഷപുടത്തിലെടുത്തു പുരാ

ക്ഷിപ്രം പറന്ന പക്ഷീശൻ

എന്നറിഞ്ഞീട നീയെന്നെ ചല -

ന്നവനായുള്ള നീയും

ഇത്ഥം ശ്രവിച്ചു കപീന്ദുൻതാനും -

മുന്തായ കോപേന ചൊന്നാൻ

ശ്രുതം മരീചിതനയാത്മജാതകൃമേവം

കൃതപാട്ടമാനമഭിതീസുതപുരുഷത്വൻ

സുതപാ രഹ്യത്തമപദാംബുജമാദരേണ

സാധു കപീശവരൻ യഥ ശക്തനാഥം.

ഗതഃസാരമായണം ബ്രഹ്മപാദം സമാപ്തം.

യദുകലവരന്റെ സചിവാ നിന്നുടെ

മദമിഹ തീക്ഷ്വനധുനാ ഞാനും

കരബലമെന്നുടെ തൊട്ടരിയേണം
 കരിധരസോദര സചിവനതാം നീ
 വരികരിക്കെന്നുടെ മുന്തിലിദാനീം
 വിരവിൽ പക്ഷികലാധമ യൊദ്ധും
 ഇതി ഗിരമാകർണ്ണാഭണസന്ദർഭം -
 നതികോപത്താലെഴുതീരട്ടെ
 പക്ഷുപുടങ്ങൾ കുലുക്കിയടിച്ചുട -
 നക്ഷിതിയിന്നഥ പക്ഷിശ്രോഷൻ
 തൽക്ഷണമൊന്നു വിഷ്ണുനതായിതു
 പക്ഷിശപരന്റെ പക്ഷമരുത്താൽ
 വാനരപുംഗവനാകിയ മാരുതി
 മാറി താർക്കുമടിച്ചൊരു സമയേ
 താഡനമേറൊരു ഗരുഡനമപ്പോ -
 ഊടലോടവനിയിൽ വീണിതു മോഹാൽ
 പിന്നെയുണർന്നു നോക്കുന്നോ -
 തുണതനാകിയ മാരുതി ചൊന്നാൻ
 കരബലമെന്നുടെ തൊറ്റാൽ മരിയാ -
 തൊരുവരുപോലും ധരണിയിലില്ല
 വിഹഗകലാധമ വിരുതൻ നിന്നുടെ
 ബഹുഭാഗ്യംകൊണ്ടിങ്ങിനെ വന്നു
 മാരുതഭക്ഷകഭക്ഷകനെന്നൊരു
 ധീരതമാരുതിയോടിഹ കൂടാ
 എന്നതു കേട്ടൊരു കാശ്യപി സന്ദർഭം -
 നൊന്നു കയത്തിതു മാരുതിയോടു
 തുണ്ഡംപക്ഷനവാദികളാലെ
 തിണ്ണം ചെയ്തവനാഹവമപ്പോൾ
 എങ്ങിനെ ഞാനിതു ചൊല്ലിടുന്നവർ

തങ്ങളിലുള്ളൊരു യുദ്ധവിശേഷം
 ക്കാകോദരകലനായകനോത്താ-
 ലാകെ ചൊൽവതിനുള്ള പ്രയാസം
 അഹിവരശായിപ്രിയനായുള്ളൊരു
 മഹതിധരൻ ചില പാട്ടു തുടങ്ങി
 ദേവകളോടു ചിരിച്ചുപറഞ്ഞിതു
 ദേവപ്രിയനാം നാരദമുനിയും
 ദിനകരകലമണി സചിവനൊടിപ്പോൾ
 വിനതാത്മജനിഹ തോരൂ ഗമിക്കും
 വീരനതാകിയ ഗതംഗൊടിപ്പോൾ
 വീരന്നാരുതി തോൽക്കുമതിക
 അംബരചാരികളിങ്ങിനെ ചൊന്നാർ
 നന്ന കലൺ പരസ്സമപ്പോൾ
 ഇങ്ങിനെ വിൽക്കുന്നേരത്തിങ്ക-
 ലങ്ങതി ഘോരമതായിതു രണ്ടും
 ചോരയണിഞ്ഞിതു വീരന്നാർ
 പാരം രണ്ടുവി തമ്മിൽ പിന്നെ
 താഡനമേറു സഹിക്കരുതാഞ്ഞു
 ശ്രീഗതംഗന്താനതിശോകത്താൽ
 ദപാകയായ മഹാപുരിയിൽ ചെ-
 ന്നായിയൊടതിബ പി പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ
 അണ്ണോജാക്ഷം കണ്ടു പാഞ്ഞു
 കണ്ണനിർ വാത്തു വിശേഷമശേഷം

ഏവം വാനരനായനം ഗതംഗം

പാരം വാനം ചെല്ലുവാൻ

ചോരിൽ തോരൂ പരന്നു പന്നു ഗതംഗൻ

നാരായണാസ്തമി

നാരായണൻ ശക്തനായെ

യുദ്ധപ്രകാരങ്ങളെ -

ശേഷം വീണ്ടു വണങ്ങി നാണമൊടുക്കൽ

നാരായണമുചിവാൻ

ദേവീത്യാദരം സമാപ്തം.

നാരായണനുമേ നാഥ ജയ

മാരാരിസേവിത ദേവ

കോമളശ്രോമളവണ്ണ്

സദാ രാമനജ പരിപാരി

നന്ദന നന്ദന ദേവവൃന്ദ -

വന്ദിത സുന്ദര വന്ദേ

മാരുതിയോടു ഞാൻ ചൊന്നതിനു

വീരനതിവ കോപത്താൽ

ആഹവേ തോല്പിച്ചിതെന്നെയിന്നു

ഭോഗീശശായി മുക്കു

പ്രാണങ്ങളെ കളഞ്ഞിടും ജഗൽ

പ്രാണജവെന്നോത്തു ഞാനും

നിന്തിരുവുള്ളമുണ്ടായിട്ടു മേ

അന്തവും വന്നീല ദേവ

മാരുതിയിന്നു ഭവാനെ പല

വാരം ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞു

സൂര്യകലമണി രാമം വിഭോ

കാൽമരയുള്ള വിചാരം

മാരുതിക്കു സദാകാലം കൃപാ -

വരിയേ നാഥ മുരാരേ

എന്നതു കേട്ടു പറഞ്ഞിടീനാ

നിന്ദിരാവല്ലഭൻ കൃഷ്ണൻ
 ദാരാസഫിതാനം രാമനുണ്ടു
 ദാരാവതിയിലെനങ്ങു
 മാതതിയോടു പാഞ്ഞിന്നു നീ
 വിര ക്ഷണേന വരേണം
 ചക്രവാണിഗിരം കേട്ടു പക്ഷി-
 വിക്രമനും നടകൊണ്ടാൻ
 ദേവകീദേവിതനയൻ ദേവൻ
 ദേവേശവന്ദിതൻ കൃഷ്ണൻ
 രാഗ്മിണിയെ വിളിച്ചിട്ടു ചൊല്ലി
 രാഗ്മായുജ്ജ്വല വാക്യം
 വല്ലഭേ ബാലേ സുശീലേ നല്ല
 മല്ലവിലോചനേ വേഗാൽ
 ജാനകീരൂപം ധരിച്ചു വരി-
 കേണാകഞ്ചിംബാനനേ നീ
 അണ്ണോജലോചാനൻ വാക്കു കേട്ടു
 കണ്ണാടിയുമെടുത്തിട്ടു
 പുഷ്പതല്ലേ ചെന്നിരുന്നു ക്ഷിപ്ര-
 മുല്ലലാക്ഷീ രാഗ്മിണിയും
 ജാനകീതന്നേയും ധ്യാനിച്ചുവ-
 ളാനനപത്മവും നോക്കി
 ജാനകീരൂപമാകാഞ്ഞിട്ടുവ-
 ളാനാനന്താശ്ചി വന്ദിച്ചു
 കണ്ണനും കണ്ടു ചിരിച്ചു തിണ്ണ-
 മൊന്നു പാഞ്ഞിതു വേഗാൽ

ഉള്ളിലഹങ്കാരമുണ്ടാകയാ-
 ലല്ലയോ വന്നതിവണ്ണം
 കോമളരൂപേ വരിക മമ
 സോമാണനേ സത്യഭാമേ
 ഏണവിലോചനേ നീയുമിന്നു
 കാണിപ്പോലും വഴുക്കാതെ
 ആദിതേയാബലവന്ദ്യേ ഭാമേ
 വൈദേഹിയായി വന്നാലും
 ചൊന്നതുപോലെയവളും വന്നു
 റിന്നിതു നന്ദജന്മവിൽ
 മാരിചജപുനർവന്ദ്യൻ ദേവൻ
 മാരിചവൈരിരൂപത്തെ
 പൂണ്ടയോദ്ധ്യോപുരേ വാഴുമ്പോലെ
 കൊണ്ടത്വണ്ണൻ സുഖം വാണാൻ
 പത്മം സമം സുഖത്തോടെ വാണു
 രത്നസിംഹാസനേ രാമൻ
 രണ്ടാമതും ശങ്കന്തേശൻ ചെന്നു
 കണ്ടു ചൊന്നാൻ ഹനുമാന്തം
 വാറാരായക രാമപ്രിയ
 ഭാനുസുതപ്രിയ കേൾക്ക
 ദാരാസമേതനായിട്ടുണ്ടോ
 രാഘവൻ ദ്വാരാവതിയിൽ
 ഇന്നു മയാ സമം പോന്നിടുക
 മന്നനാം രാമനെക്കാണ്മാൻ
 പക്ഷിശവാക്കിനെ കേട്ടു ക്ഷിപ്ര-

മുതുമായ മാതൃതി ചൊന്നാൻ
 പക്ഷികളോത്തമ വിര സഖേ
 ചക്ഷുശ്രവണാശനാ നിൻ
 വാക്കിനേ കേൾക്കയാലിന്നു മമ
 മുക്തിയും സിദ്ധിച്ചിതോരം
 കണ്ണപീയൂഷമാം വാക്യം കേട്ടു
 ദണ്ഡജാലം നശിച്ചെന്റെ
 വന്നു ഞാൻ നാഥനെ കണ്ടിട്ടവ...
 നിന്നു ഗമിക്കുകോ നീയും
 എന്നു ഹർഷമാന്റെ വാക്യം കേട്ടു
 നന്നാലോന്നിതു താർക്ക്യൻ
 മാതൃതി രാമനെ ചിന്തിച്ചിട്ടു
 പാരാതെ ദ്വാരക നോക്കി
 പണ്ടു രത്നാകരം ചാടിപ്പോ...
 നുണ്ടായ വേഷം കണക്കെ
 മേരുവിനോളം വളർന്നിട്ടവൻ
 പാരാതെയെന്നങ്ങലറി
 ദ്വാരക നോക്കി കുതിച്ചിടിവാൻ
 മാതൃതിയുമതിവേഗാൽ
 ഈരേഴു ലോകവുമപ്പോൾ വിര...
 ചാലിലപോലെയന്നേരം
 എന്തൊരു ശബ്ദമിതെന്നു നിന...
 ചൂസനായിട്ടുഴന്നിന്ദ്രൻ
 മാതൃതിയും രാഘവീരം കണ്ടു
 പാരാതെ പാദാരവിന്ദേ
 വിന്നു വണങ്ങി നമസ്കാരവും

കൌണപാരിപ്രിയൻ ചെമ്മൂടൻ
 ജാനകീപാദേ നമിച്ചിടിനാൻ
 വാനരേശന്താൻ തഥൈവ
 വിന്നെ മുരാനതകം ദാശാരഥിം
 നന്നായ് സ്തുതിച്ചിതു മോദാൽ

പാരാപുരം പ്രാപ്യ കശീശാലൻ തൻ
 ശ്രീരാമപാദങ്ങളിൽ വീണ പിന്നെ
 സീതാംഗ്ലി വന്ദിച്ചു പുകർത്തി മോദാൽ
 പാരതെ ദാശാരഥി മാദരണ.
 ഗരുഡരാമായണം തൃതീയാദാം സ്തവം.

ദാശാരഥേ രഘുവിരമമ
 ആശാ സഫലമായ്ക്കുന്നു
 സ്തോത്രപയമണേ നാഥ ജയ
 നാരായണ രഘുനാഥ
 പുണ്യവും വന്നിതനേകം മമ
 പുണ്യജനായേ നമസ്തേ
 ദേവദേവേശ്വര രാമ മൃഡ -
 സേവിത നാഥ മുരാരേ!
 സീതാവതേ ദശഗ്രീവാന്തക
 വാതാശനേന്ദ്രശയന!
 പാഹി മാം ദേവദേവേശ സദാ
 ബാഹുജനാഥ നമസ്തേ
 ഇത്ഥം കപിന്ദ്രസ്തവങ്ങൾ കേട്ടു
 സുതപരം ദാശാരഥിയും

വക്ഷസി ചേർത്തൊന്നു പുൽകീടിനാ-
 ന്നുഷ്ണേശ്വരാ ഹനുമാനും
 വാനരേശനെമുവാച മുദാ
 മാനവേശൻ രഘുനാഥൻ
 പണ്ടു നീ ചെന്തൊരുപകാരവു-
 മുണ്ടെന്റെ മാനസംതന്നിൽ
 അന്നു ദശാനനൻ ചെയ്തുള്ളതു-
 മുന്നതൻ നീ ചെയ്തുള്ളതെല്ലാം
 ഒന്നും മറന്നല്ലിരിക്കുന്നിതു
 ഉന്നത വാതജ കേൾക്ക
 വല്ലഭമേറുന്ന ഭല്ലേശ്വര
 നല്ലതു മേന്മേൽ വരിക
 വിനാശം മാരുതിതാനും
 പിന്നെ പാശാതെ വീണു വണങ്ങി
 മാരുതിതന്നെയടുപ്പിച്ചുടൻ
 മാറിവണച്ചിതു ഗാഢം
 ജിണ്ണസഫജനാം ദേവൻ തദാ
 കൃണ്ണരൂപത്തേയും കാട്ടി
 ദാരസഹിതനാം രാമൻതന്നെ
 മാരുതി കാണാത്തുകൊണ്ടു
 പാരം ഭയപ്പെട്ടുകൃണ്ണവദേ
 മാരുതി വീണു വണങ്ങി
 ഗോപികാവല്ലഭ നാഥ ജയ
 ഗോപനംചെയ്യേണമെന്നെ
 വീണു സ്തുതിച്ചു നമസ്സാരോണ

കേണം വണങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ
 പാരാതെ യാദവനാഥൻ കവി -
 വീരമണിച്ചൊന്നു പുൽകി
 പിന്നെ കവീന്ദ്രനമപ്പോൾ നന്ദ -
 നന്ദനം നന്നായ് സ്തുതിച്ചാൻ
 യാദവനാഥ മുകുന്ദ ജയ
 ദാമോദര സദാ പാഹി
 രാവണം കൊല്ലുവാനായിട്ടു നീ
 ഭൂതലേ ദാശരഥിയായ്
 കംസാദികളെ വധിപ്പാൻ ദേവ -
 ഹിംസയാ കൃഷ്ണനായിട്ടു
 നന്ദഗോപാലയേ വന്നു ജനി -
 ചിന്ന കലമണിയായി
 വിജ്ഞാപനമിത ദേവ നിത്യ -
 മിജ്ജാത്തേ തുണയ്ക്കേണം
 പാഹി മാം പാഹി മാം നിത്യ -
 മഹിഭൂഷണസേവ്യ മുകുന്ദ
 പക്ഷിശനോടു പറഞ്ഞുള്ളതു
 പക്ഷിശവാഹന ദേവ
 നന്നായ് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണമിന്നു -
 മെന്നെയനുഗ്രഹിക്കേണം
 ഇതഥ ശ്രവിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണൻതാനും
 സതപരം വാനരവാക്യം
 കൂറോടു മാരുതിതന്നെയൊന്നു
 മാരിലണച്ചിതു ഗാഢം

പിന്നെ വിശേഷങ്ങളെല്ലാമവ -
 രസോന്മുഖമനു പാഞ്ഞു
 മൽഭക്തനായ് ഭവിച്ചാലും ഭവാ -
 നത്തുതവിക്രമ കേൾക്ക
 ഇന്നു കദളിവനത്തിൽ ചെന്നു
 നന്നായ് സുഖിച്ചു വസിക്ക
 ഞാൻ നീനച്ചീടുന്ന കാലമത്ര
 വാനരേന്ദ്ര വനിഭേണം
 വാനരപുംഗവ നീയങ്ങു ചെ -
 ന്നാനന്ദമോടിതന്നാലും
 ഇമ്മം ശ്രവിച്ചു കവീന്ദ്രൻ തദാ
 നതപാ മകന്ദപാദാബ്ജേ
 കുന്തീസുതപ്രിയം ചിന്തിച്ചവൻ
 ഗത്തും കദളിവനത്തിൽ
 യാത്രയുചൊല്ലി പൂർണ്ണപ്പിതൃ
 മിത്രശിഷ്യൻ ക്ഷിപ്രമപ്പോൾ
 ഒന്നുചരി കുതിച്ചിടിനാ -
 നന്നതൻ കേസരിപുത്രൻ
 വീരനാം ദ്വാരപാലന്മാരവർ
 മാരുതിയെ പ്രശംസിച്ചാർ
 വീരനാം മാരുതിതാനും പിന്നെ
 പാരാതെ പോകുന്നനോരം
 മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കണ്ടു പക്ഷിശനെ
 ഭോക്തൃവികാന്തവയസ്സൻ
 വീരനാം താർക്ക്യനെ കണ്ടപ്പോഴേ

മാതൃതീയമുരചെയ്തു
 ചിത്രമിതെന്നെടോ പക്ഷിശപര
 കുത്ര വസിച്ചിത്രനേരം
 വാനരപുംഗവൻ വാക്യം കേട്ടു
 വൈനതേയൻ ഗ്രിയാ സാകം
 മാതൃതിതന്നോടു ചൊല്ലിടിനാൻ
 വീരനായുള്ളൊരു താർക്ക്യൻ
 നമ്മളിൽ സ്നേഹം ഭവിച്ചിടണം
 നമ്മളിതവരുള്ളെന്നും
 നമ്മൾതമ്മിൽ ചൊന്നതെല്ലാമിന്നു
 നമ്മൾതമ്മിൽ ക്ഷമിക്കേണം
 എന്നിത്തരം കേട്ടു നേരത്തങ്ങു
 മന്ദേതരം ഫനമാനം
 തൊട്ടുതലോടി ശങ്കന്താധിപ -
 മൊട്ടുനേരം കവിവീരൻ
 അസ്ത്രോന്യമങ്ങു പറഞ്ഞീടിനാർ
 പിന്നെ വിശേഷങ്ങളെല്ലാം
 തങ്ങളിൽ സ്നേഹം ഭവിച്ചിട്ടവ -
 രങ്ങമിങ്ങും നടകൊണ്ടാർ
 ഭോഗികലാശനന്താനും ബഹു -
 മാനിച്ചു മാതൃതിതന്നെ
 പാരാതെ മാതൃതിതാനും ചെന്നു
 വീരൻ കദളിവനത്തിൽ
 റന്നായ് സുഖിച്ചു വസിച്ചു നന്ദ -
 നന്ദനനേയും വിനച്ചു

വിരനാം കാശ്യപിതാനം പിന്നെ
 ദ്വാരാപുരേ ചെന്നു വേഗാൽ
 മാരുതി വന്നു പറഞ്ഞുള്ളതും
 രാമാനുജൻ ചെയ്തതെല്ലാം
 ശ്രുതപാ ശങ്കന്തേശനപ്പോൾ
 ചെന്നു നന്ദാ മുക്തവാദാബ്ജേ
 ഉള്ളിലുള്ളൊരഹങ്കാരം തൃജി-
 മുള്ളവും കൃഷ്ണകലാക്ഷി
 നിൽക്കുന്ന നാഗാരിയെക്കണ്ടു -
 വൊക്കെയും ചൊന്നാൻ മുക്തൻ
 വീരനായുള്ളൊരരുണാനുജ
 മാരുതിയെ കുത്ര കണ്ടു
 പലതിമദ്വേ കപീന്ദ്രം കണ്ടു
 ബുദ്ധിയില്ലാതോടിയൻ
 നാരായണ യദിനാഥ ജയ
 സീരായുധാനുജ പാഹി
 ഏവം ഗരുഡോക്തി കേട്ടു ദേവ -
 ദേവനാം ദേവകീപുത്രൻ
 വക്ഷസി ചേഞ്ഞാനു പുൽകീടിനാൻ
 പക്ഷീശ്വരമഹികാലം
 നന്നായ് സുഖിച്ചു വസിച്ചീടിനാൻ
 നന്ദജൻതന്നോടുകൂടി
 വൈദിഭ്യം നിജഭാവം വെടി -
 ഞ്ഞാനന്ദമോടേ വസിച്ചു
 ഭാര്യമാരോടും സഖേന വസി -

ചാർച്ചനോടും യദുനാഥൻ
 നാഗാരിരാമായണാഖ്യമിതിൽ
 നാഗപദ്യം മൂന്നിൽനീക്കി
 വായുസുതബലം ചൊന്നൊരിതിൽ
 വായുപദ്യം വരയോളം
 രണ്ടാമത്തക്ഷരം നോക്കിക്കണ്ടാ -
 ലുണ്ടാകൂവനെ ഗ്രഹിക്കാം
 കാട്ടുണ്ടിതിലെനിരീക്കിൽ നല്ല
 പാടവമുള്ളവർ തീക്ക
 ഇക്കഥാനിത്യവും ഭക്ത്യാ കേൾക്കിൽ
 മിക്കതും പാപം നശിക്കും
 മുക്തിയും സാധിക്കുമത്രയല്ല
 നിത്യസൗഖ്യങ്ങളുമുണ്ടാം
 ശ്രീരാമശ്രീകൃഷ്ണഭക്തരായ
 മാരുതി താർക്ക്യകാരുണ്യാൽ
 ഇത്ഥംപറഞ്ഞു കിളിപ്പെരുമ -
 മുതമായ ചേഗം പറന്നു.
 നിജ്ജരാരിവുന്ദ വന്ദ്യമായ
 ധൃജ്ജടിപാദേ വസിച്ചാൾ
 നാരായണായ നമസ്തേ സദാ
 നാരായണായ നമസ്തേ.
 ചതുർത്ഥപാദം സമാപ്തം.

ലക്ഷണം സ്വയംവരം.

കുളമ്പാട്ട്.

ശ്രീകൃഷ്ണമണിബാലശാരികപ്പെട്ടതാലി
 അഗജപതിപദംബ്ബേമോദമാടത്തുവാഴും
 സകലകഥകളേയുംചൊല്ലിമേറുന്നതേത്ത
 പായണമിനിയുംനില്ക്കുന്നതന്റെഭദ്രം
 അഭിജ്ഞാനസുതനായഗണേശൻ
 ഭദ്രമേസദാ നൽകുവാൻവന്ദേ
 ഏണീലോചനോവാണീസുശീലേ
 വാണീടെന്നുടെനാവിൽസദാവി
 ശോപാബാലകശോപികാകാന്ത
 ശോപിക്കേണമെന്നെസദാകാലം
 നന്ദനന്ദനസുന്ദരപാഹി
 ഇന്ദുചൂഡപ്രിയാരവിന്ദാക്ഷ
 റാന്നായിനഗുരുവാനാമം
 മന്ദതതീർത്തനുഗ്രഹിക്കേണം
 വന്ദേരാവണാരേസദാഞാനം
 മിന്നറിൻപാദപങ്കജമന്തെ
 വിഷ്ണുവനുഭൂമൗജനിചോര
 കൃഷ്ണദൈവമായതാതുണക്കേണം
 വൈശമ്പായനനായമുനിയും
 വൈഷമ്പത്യത്തെകുളഞ്ഞുരക്ഷിക്ക
 നാരദാദികളായമുനികൾ

പാരാതെ തുണച്ചിടുകവേണം
 ഏങ്കിൽ പങ്കുജാക്ഷന്റെ കഥക -
 ഉഭേ വന്നിങ്ങു ചൊല്ലിത്തരുവാൻ
 അഞ്ചാതെ പഞ്ചബാണാരി വാഴും
 മഞ്ചേ മേവുന്ന പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ
 പഞ്ചസെല്ലിന്നരിവെച്ച ചോറും
 പഞ്ചസാരമുളം മധു പാലും
 റെഞ്ചിൽ തൃപ്തിയാവോളം ഭജിച്ചി-
 ടുഞ്ചാതെ പറഞ്ഞീടുക ബാലേ
 എന്നു വാക്കതു കേട്ടു കിളിയും
 നന്നായ്ക്കുന്ദിച്ചു പോന്നിതു മന്ദം
 പണ്ടു യാദവപാഥമുകുന്ദൻ
 കൊണ്ടാടി ബലഭദ്രനുമായി
 ദാരപുത്രമിത്രാദിയുമായി
 പാരാതെ ഭൂതൃസംഘേന സാകം
 നാരായണൻ സുഖേന വസിച്ചു
 പാരാതെ ദപാരകയാം പുരത്തിൽ
 അക്കാലത്തങ്ങു ഏറുവന്മാരിൽ
 മുഖ്യനാകിയ നാഗഭൂപജൻതാൻ
 പുത്രിതന്റെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ
 മിത്രങ്ങളെയെല്ലാമറിയിച്ചു
 മാളവർ നല്ല കേരളൻ ചോളൻ
 കേളിയുള്ളൊരു മാധ്രാധിപനും
 അംഗൻ വംഗൻ കലിംഗനും മാത്സ്യൻ
 തുംഗൻ മാഗധൻ സൈന്ധവൻ താനും
 കോസലനവനീന്ദ്രവൻ ചൈത്ര്യൻ

ഭൂസുരോത്തമമാരുമഹോകം
 വംഗൻ കേകയൻ രേരേയൻ സാലപൻ
 കൊങ്കണൻ നല്ല സൗരാഷ്ട്രപൻ
 പുണ്യവാനായ കാശിനൃപനും
 പാണ്ഡ്യനും ഭഗദത്തനും പിന്നെ
 മന്നിപ്പുള്ളോരു ഭൂവാലവുന്ദ-
 മൊന്നൊഴിയാതെ വന്നു നിറഞ്ഞു
 പന്നഗദ്ധൂപജൻ ചേദീശജനം
 കന്യകയെ വിധിച്ചിതു മോദാൽ
 കന്യകാവിവാഹം കാമെതിന്നാ-
 സ്തിന്നെയന്നൊചാരികളായ
 വാരദാദികളായ മൃഗികൾ
 പാരാതാണരേ വന്നു നിറഞ്ഞു
 ദേവവൃന്ദവുമൊക്കവേ വേഗാൽ
 ദേവിമാരോടുകൂടെ നിറഞ്ഞു
 കല്യാണസമയമടുത്തപ്പോൾ
 മല്ലാരിസുതനാകിയ സാണൻ
 തേരിൽ കേറി തിരിച്ചുടാപ്പോൾ
 വീരൻ ഹസ്തിനെ ചെന്നതിവേഗാൽ
 ആളിമാരുമാസ്ത്രധൂകയപ്പോൾ
 കാളിന്ദിയിൽ കുളിപ്പതിന്നായി
 ലക്ഷണോവാടക്കുന്നതു ഹേര-
 ത്തക്കുമാനായ സാണനാമനും
 ലക്ഷ്യമാസ്ത്രങ്ങളെ നേരത്തവനും
 ക്ഷിപ്രം തേരതിലേറി ഗമിച്ചു

എന്നതു കണ്ടു ഭൂവാലവുന -
 മൊന്നൊഴിയാതെ ചെന്നു വളഞ്ഞു
 വീരരായവർ പാരാതെ യുദ്ധം
 ഘോരഘോരമായ് ചെയ്യുന്ന നേരം
 നാരദാദികൾ കണ്ടു രസിച്ചു
 പാരാതെ ദേവസംഘോ സാകം
 വീരനാം ശിശുപാലനുമപ്പോൾ
 പാരാതുമുത്തിൽ ചൊല്ലിനാൻ കോപാൽ
 കള്ളൻതന്റെ സുതനായ കുഞ്ഞി -
 കള്ളൻ ബാലികയെ കവൻല്ലൊ
 മല്ലനാശാസ്മനുവെ കൊൽവാ -
 പെല്ലാ ഭൂവാലതമടുക്കേണം
 എന്നു ചേദീശപരൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
 കുന്നതനായ സാംബരം കോപാൽ
 ബാണമാരി ചൊരിയുന്ന നേരം
 നാണാൽ കോണിലൊളിച്ചു ഭൂവാലന്മാർ
 സജ്ജനങ്ങളെല്ലാമേ സ്തുതിച്ചു
 സജ്ജാപ്രിയപുത്രനെ മോദാൽ
 ഞ്ഞാപനായ നാഗഭൂപജന -
 മേഘ ബന്ധിച്ചു സാംബരം കോപാൽ
 കാത്താിപ്പൻ ദശാനനൻതന്നെ
 ചിത്ത കോപേന ബന്ധിച്ചുപോലെ
 ചെന്നു സാംബരം കാരാഗൃഹത്തിൽ
 നന്നായ് ബന്ധിച്ചു വെച്ചിതു മന്നൻ
 വമ്പന്മാർ ചെന്നു ഹസ്തിനത്തിൽ

വമ്പം ചൊല്ലി രസിച്ചുതുടങ്ങി
 നന്നല്ലിത്തൊഴിലെന്നു പറഞ്ഞു
 പിന്നെ ഭീഷ്മകൃപാദികളെല്ലാം
 കള്ളനാകിയ ഗോചാലനിപ്പോൾ
 ഭജ്ജുകൊണ്ടിവിടെ വരുമല്ലോ
 എന്നു മാഗധൻ ചൊന്നതുനേരം
 നന്നാൽ പൃഥ്വരാജിച്ചു വേഗാൽ
 നാരദമുനി വീണയും വായി-
 ച്ചോരോ വൃത്താന്തമോത്തു തുടങ്ങി
 ഒട്ടനാളായി ഞാൻ രണം കാണാ-
 നിഷ്ടം വെച്ചിരിക്കുന്നിതു പാരം
 ഇന്നതിന്നൊരു യോഗം ഭവിച്ചു
 എന്നു മാനസതാരിൽ നിറച്ചു
 ദ്വാരകപുരം ചെന്നറിയിച്ചാൽ
 ഘോരമായുള്ള യുദ്ധവുമുണ്ടാം
 കണ്ടു നന്നാൽ രസിക്കാം നമുക്കു
 കൊണ്ടൽനേപ്പുണ്ണൊച്ചെന്നു കാൺക
 എന്നു മാനസതാരിൽ നിറച്ചു
 നന്നാൽ ദ്വാരകാ റോക്കി നടന്നു
 പാരതെ ചെന്നു ദ്വാരകാ തന്നിൽ
 നാരായണപ്രിയനാം മുനിയും
 ഗന്ധനന്ദനൻ കണ്ടതു നേരം
 ചെന്നു തന്തിരുപാദേ വണങ്ങി
 പുണ്ഡരീകപ്രഭോനും മുനിയെ
 ദണ്ഡമാൽ നമസ്കാരവും ചെയ്തു

ആഗതനായ മാമുനി തന്നെ
 വേഗാൽ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി
 അഞ്ചലിയും ശിരസി ധരിച്ചു
 കഞ്ചലോചനൻ നാരദമുഖേ
 എന്തു കാര്യം വിചാരിച്ചു വന്നു
 ചെന്നാമരോതഭവോതഭവ ചൊൽക
 വിഷ്ടപേ പുതുവാത്തയുണ്ടെങ്കി-
 ലൊട്ടൊഴിയാതെ ചൊല്ലുക വേണം
 ഏവം നന്ദജന്റെ ശിരം കേട്ടു
 ദേവമാമുനിയും പറഞ്ഞപ്പോൾ
 ഉണ്ടൊരു വാത്തയുണ്ടായിട്ടിപ്പോൾ
 കൊണ്ടൽവണ്ണ നീ കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 നിന്നുടെ സുതനാകിയ സാംബം
 മന്നവൻ നാഗധൂഷൻ പിടിച്ചിട്ടു
 ബന്ധിച്ചങ്ങു കാരാഗൃഹം വെച്ചു
 അന്ധകവൃണ്ണിനാഥ മുരാരേ
 തൽസുത നിമിത്തേന ബന്ധിച്ചു
 തൽസുതനായ സാംബനെ മന്നൻ
 തൽസുതനായ ലക്ഷ്മണനെ
 തപസ്വിസുതൻ ബന്ധിച്ചു പണ്ടു്
 എന്നതുകൊണ്ടിവരും ഭവിച്ചു
 നന്ദനന്ദന കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 നിന്നുടെ പ്രിയന്മാർ പാണ്ഡവന്മാ-
 രിന്നു കാനറോ വാഴുന്നിതല്ലോ
 ചൂതിൽ തോല്പിച്ച പാണ്ഡവരേയും
 ചൈതന്യമുള്ള ധർമ്മരാജന്മാർ

ധാത്തരാജ്യം തുല്യനായിട്ടു
 ധാത്രിയിങ്കലൊരുത്തനുമില്ല
 നിന്നൊക്കൊണ്ടു പാഞ്ഞു ഭുജിക -
 ജെന്നാൽ ചൊല്ലുവാനാവതുമല്ല
 ആറുവരോടു തുല്യരോ നിങ്ങൾ -
 ജേറാൽ തോൽക്കുമരികു നീ കൃഷ്ണ
 മാഗധാദികളാകിയ മനോർ
 ഭാഗമുണ്ടുവെന്നതരികു
 സംബന്ധൊക്കൊണ്ടുപോരുവാനായി
 സാമ്യമായിട്ടൊരുത്തനുമില്ല
 എന്തിനെന്നിവിടെ വസിക്കുന്നു
 ചെന്താർമാവിനീകാൻ മുരാരോ
 പുത്രനെ ശത്രു ബന്ധിച്ചിരിക്കെ
 അത്ര വാസമുചിതമോ കൃഷ്ണ
 ഏവം നാരദന്റെ ഗിരം കേട്ടു
 ഗോവിന്ദൻ വളർന്നിതു കോപം
 കണ്ണു രണ്ടും ചുവന്നു മറിഞ്ഞു
 കണ്ണുവെരിസമീകിതനോരം
 ചക്രമുണ്ടെടുത്തു പിടിച്ചു
 വിക്രമശാലിയങ്ങൾകോപാൽ
 സംഖ്യയില്ലാത്ത സൈന്യവുമായി
 ശംഖമഞ്ജു വിളിച്ചതിവേഗാൽ
 ലോഷമിത്ഥം ശ്രവിച്ചതുനോരം
 ശേഷാംശോഭവനോടിയവിടെ
 നാരദം ചൊന്ന വാക്യങ്ങളെല്ലാം

പാരാതെ കേട്ടുനോരത്തു രാമൻ
 കോപംകൊണ്ടു പരവശനായി
 ഗോപിപല്ലഭനോടു ചാഞ്ഞു
 തമ്മിൽ ശബ്ദവിണക്കുവാനായി-
 ടിമ്മുനീന്ദ്രനെപ്പോലെയാരുള്ള
 നാരദനെന്ന നാമം വിളിച്ചു
 പാരാതെ വിധിയെന്തിനെന്നോക്കു
 സീരിതന്റെ വചനം ശ്രവിച്ചു
 സാരനാം മുനിയുമരുൾ ചെയ്തു
 പോരും ചൊന്നതു കാമപാല റീ
 വീര സംബന്ധെ ചെന്നു വിണ്ടാലും
 ശൂതപാ നാരദന്റെ വചനത്തെ
 സതപരം കാമപാലനും ചൊന്നാൻ
 ആരവത്തിനാജ്ഞാണ്ടു പോകേണ്ട
 ബാഹുജനാരോടിന്നു മുക്കുണ്ടു
 വേഗാൽ ഞാൻ ചെന്നു സംബന്ധെ കൂട്ടി.
 ടാഗമിക്കുവെന്നാറി കൂണ്ണ
 സീരി തന്റെ വചനം ശ്രവിച്ചു
 സീരിസോദരൻ വാണു പുരത്തിൽ.

ആകുണ്ഠശ്രീനാരദവാക്യമേവം
 രാമൻ നദാ സോഭാനെ വിചക്ഷി
 പാരാതെ സീരം മുനലും ശ്രവീതപാ
 കോപനം ശേഷശബ്ദനം തിരിച്ചും.

ധല്ലോരു കരിയും മുസലവു-
 മുല്ലാസത്തൊടെ കഷ്ടിലെടുത്തു
 പണ്ടു ലക്ഷ്മണൻ കിഷ്കിന്ധയിൽ

കൊണ്ടൽവണ്ണാജ്ഞയാ പോയപോലെ
 മല്ലാർച്ചാഗ്രജൻ പോകുന്നനോർ -
 തെല്ലാലോകവുമൊന്നു വിരമിച്ചു
 മല്ലാരിയൊട്ടു യാത്രവഴി
 മെല്ലെ നാരദനും നടകൊണ്ടാൻ
 ചെന്നു ഹസ്തിനം പൂക്കുതികോപാൽ
 കന്ദമന്ദാരസന്നിഭൻ രാമൻ
 നന്ദനന്ദനാപൂർണ്ണം കണ്ടു
 ദന്ദശൂകദിജാദികളെല്ലാം
 ഒന്നും മാനിയാതെ നിന്നനേരം
 വന്നു കോപം നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു
 രാമനാഗതനായതു കണ്ടു
 ഭൂമിപാലകന്മാരതികോപാൽ
 ഗോപാലാഗ്രജം മാനിപ്പതിനായ്
 ഭൂപാലന്മാർക്കയോഗ്യമറിക
 എന്നു നാഗലാപജ്ഞൊട്ടു ചൊന്നാൻ
 മന്നനാകിയ ചേദീശനപ്പോൾ
 വന്നു കോപാൽ കരിയുമെടുത്തു
 ദന്ദശൂകേശ്വരാംശജനപ്പോൾ
 ചെന്നു ഹസ്തിനത്തിന്നു കൂളത്തി -
 ഞ്ഞു നന്നായുലിച്ചതിരോഷാൽ

ഘോരമഹാഭംഗമുപേക്ഷ.

കുരുക്ഷേത്രവരമണി ഗുരുപുരമപ്പോൾ
 വെരുകിയ കരിക്കൊണ്ടൊന്നു കുലുക്കി
 ഞെട്ടി വിരമിച്ചു ഹസ്തിനാപുരവും

ഏകാദശിയിൽനിന്നു ഭാഗം വീണ്ടു
 സുരക്ഷപരകരിഗാമിനിമാരാം
 കൃഷ്ണപതന്തനികൾ കേണുതുടങ്ങി
 ഗിരികളുമവരിയു മണ്ണികളേഴു.
 മുരളിമഞ്ജു വിരച്ചു തുടങ്ങി
 ശ്രോത്രമടച്ചു ധാത്രിശങ്കരൻ
 ധാത്രിയിൽനിന്നു ധാത്രിയിൽ വീണ്ടു
 കരിവരനികരം കൊണ്ടൊരു ഹരിതം -
 നരതരകോപാൽ നിന്നതുപോലെ
 മുരളിപുഷ്പവൃജനാകിയ രാമൻ
 കരിയുമെടുത്തുവിട്ടിട്ടു നിന്നു
 ഉരതരകോപാൽ നിന്നതുപോലെ
 കരയം നാരികളുരതരകേന്ദ്രം
 ദിതിസംഭവസുതനായാതമജനന്റെ
 സുതരിപുഷ്പവൃജകോപം തീപ്പാൻ
 വസുമകൾ തനയരതമജനന്റെ സുതനാട്ടു
 ചലമിഴിമാരഥ ചെന്നു വാങ്ങു
 മതിമുഖി രേവതിവതി കോവത്തെ
 അതിവേഗം ശമിപ്പിക്കേണം
 യദുകലവരമണി തന്തിരുവാഭേ
 അതിവേഗം ശമിച്ചാലും ധീ
 ലക്ഷണതന്നൊടുക്കു സാംബം
 ചക്ഷുശ്രവണാംശജന കൊടുക്ക
 കരുവരവംശമശേഷമൊടുക്കും
 വിരതൻ മുരളിപുഷ്പവൃജനരിക

പുളിമുഗാശ്ചികാ കരുവരനോടഥ

ഉള്ളിൽ ശോകമിയന്നു പറഞ്ഞു.

തരുണിമണിമാരുടെ ഗിരമുരഗകേതനൻ
 വെരുകിയൊരു ഭയമൊടുക്കാകണ്ണു സതപരം
 തരുണിമണി ലക്ഷണാതനോടു കൂടവേ
 കുരുകലറുചാധിപൻ ചെന്നു കാരാഗൃഹം
 ഉരഗവരശായിതൻ പുത്രനാം സാംബനെ
 വെരുകിയൊരു ബന്ധനാൽ വേർച്ചിട്ടത്തല്ലൊഴേ
 വിരവൊടു കളിപ്പിച്ചു ഗന്ധമാല്യാദിയാൽ
 പരിചിരൊടു കായസൗഖ്യം വരുത്തിത്തദാ
 വിജതായതന്നോടും കൂടവേ സാംബനെ
 ഭജഗകൊടി യദുവരനാൽക്കിനാൻ. തൽക്ഷണം
 തന്നെ ഗുരുരാജൻ യദുവരപദാന്തികേ
 മനസിയിതിശോകമോടങ്ങു വീണിടിനാൻ
 അമരവരതായസവി പൂർവ്വജന്തവദേ
 കുമതിവരപുംഗവൻ വീണ്ടു കേഴും വിധൗ
 അസുരകുലഗുരുകുലജഗുരുസഖി രിപുപ്രിയ
 സഹജജനകാഗ്രജപുത്രനെ വിത്തിനാൻ
 അതുപൊഴുതു കുരുവൃഷഭനാശു വിവിതനാൻ
 കരിയരപുരോളവി വിന്നു ചൊല്ലീടിനാൻ
 മമ മതിവിമുന്ധതാസംഭവമൊക്കെയും
 സുമതിവരവീര ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണമേ
 യദുവരനമോസ്തു തേ പാഥി മാം സന്തതാ
 മുരമഥനാപൂർവ്വ കാര്യകൊള്ളേണമേ
 കുരുകുലജ പാപിയായുള്ളോരടിന്തി-

ലതതരുതു വൈരം സദാ പുണ്യവാരീയേ
 തവ കരുണയല്ലാതെ മരൊന്നുമില്ല മേ
 ഭുവനജനപൂജ്യനായുള്ള ഗുണാംബുധേ
 കുരുവൃഷഭവചനമഥ ശ്രുതപാ ഹലായുധൻ
 നരകരിപ്പുപുവ്വജൻ ചൊല്ലി നാഗഭൂപജം
 അലമലമിതിന്നു നീ ചൊന്ന വാക്യമഹോ
 കലിഭവവലേശ്വര കുരുക്ഷലജ കേൾക്ക നീ
 തവ മനസി വാഴുന്ന ധിക്കാരമൊക്കെയു -
 മവനിപരിപാലക തൃക്തപാ വസിക്ക നീ
 യദുകലജ കുരുക്ഷലജ സംഭാഷണേ വന്നു
 വിദൂരരൂപഗാംഗേയ ഭ്രോണതം മെല്ലവെ
 തരുണിമണി രേവതിവല്ലഭരാമനെ
 വിരവിലഥ മാനിച്ചു ശാന്തനവാദികൾ
 കുരുക്ഷലജ വൃഷഭനോടു യാത്രയും ചൊല്ലീട്ടു
 നരകരിപ്പുപുവ്വജൻ ലക്ഷണാതനൊടും
 വിജയസമുത്തനായനൊടുകൂടിയൊരു തൽക്കുണം
 വിജയരമതും നോക്കി മെല്ലെ നടന്നുടൻ
 മുനിവരരിൽ മുഖനായുള്ള ശ്രീനാരദ -
 നതികുതുകമോടീടും കണ്ടു സന്തോഷമായ്
 തദനു സുരവൃന്ദമോടൊത്തു ശ്രീനാരദ -
 നദിതിസുതലോകം ഗമിച്ചു വാണീടിനാൻ
 മഗധശിശുവാലാഭി മന്നവരൊക്കെയും
 സ്വഗൃഹസുഖമോടങ്ങു വാണിതു സർവ്വം
 ഹരിതനയനാകിയ സാംബാനോടുംകൂടി
 ഹരിവരപാദുകമൻ ചെന്നു ദ്വാരാപുരേ

നാദകവിപു മാധവൻ തന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ
 കരിയരണമതികുതുകമോടങ്ങു സർവ്വം
 ശതമഖജസവിതായനതികുതുകമോടങ്ങു
 മതിമുഖിയതാകിയ ലക്ഷണതന്നോടും
 വിജയമതിൽ ചെന്നു വാണു സുഖിച്ചിതു
 ദനജവിപുതായനതി കുതുകമൊടു മേവിനാൻ
 ഇത്തരം തത്തരം ലക്ഷണാകല്യാണ -
 മോത്തു ചൊല്ലിത്തീർത്തു മേൽ പൂക്കീടി വാൾ.

ലക്ഷണോത്പയംവാദം ചി വിജയനാഥൻ നാമാർ

വേദയുദ്ധം പാട്ട്.

ഗംഗാകുമാരന്മാർ വാരണാസിയിൽ
കാർത്ത്യായനീനന്ദനൻ
ഭക്താധിപ്ത യുദ്ധസ്ഥിതിയ്ക്കു സദാ
വിപ്ലവ ക്ഷണഭാരാൽ
വിജയൻ നല്ല പാടും ഗുണം മലകൾ.
തേനരം കുറവെന്നിവ
ഭംഗ്യാനിൽ തിരുമിത് വെച്ചുകിളിൽ
ചെമ്മെ വണങ്ങുന്ന ഞാൻ.
വാണി വാരിയലോചന ശ്രുതിയേ!
വാണി വിചാസപ്രിയേ!
വാണീഭേണമിതെന്റെ നാവികനിശം
ഏണാക്കമ്പിഞ്ചാനയേ!
നാണീകാതെ തൊഴുത്തു നിൻ പാർവ്വതം
ചാർത്താൻ സന്തതം
വാണീകൻ സർവ്വതീ വിധിസ്സഭേ!
വേദ മഹാഭാരതീ!
ഉണ്ണിശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മനമയിൽ വിളയാ
ഭേണമെല്ലാസ്തോത്രം ഞാൻ
വന്ദിക്കുന്നൻ മൂലാഭേ! മധുരിപുരവൻ!
പുണ്യകാണ്ഡരാഗേ!
കുന്ദിൻമാതിന്റെ കാരൻ ഗജവരമനൻ
ഗംഗയെ മുട്ടമീശൻ
വന്ദിക്കുന്നൻ പൂരാഭേ! തവ പദപൂജ
നിത്യം കൈതൊഴുത്തൻ.

കുഞ്ജരമുഖമുടയ വിപ്ലവാജ്ഞന്റെ
നൈവകത്തു വാണീഭേണമെല്ലാപാളം
കൊണ്ടുകിളിമൊഴിയാകും വാണീഭേവി നിത്യം

ചഞ്ചലമെന്നിയേ നാവിൽ വാണിടേണം
 ഗോവിന്ദ! മുകുന്ദ! ശൗരോ! കാരുണ്യാശ്വേ കൃഷ്ണ!
 മാലിന്യമകാരിടേണമെല്ലാമാളം
 കഞ്ചവൈരി കാത്തുകൊൾക ഭോഷമെല്ലാം തീർത്തു
 നിഞ്ചാണപത്മേ വീണ കമ്പിടുന്നേൻ
 ഭൃഷ്കൃതങ്ങൾ പോക്കിടവാൻ മൽഗുരുവിൻ പാദം
 ഉൾക്കരണിൽ ധ്യാനിയ്ക്കുന്നേൻ നിത്യവും ഞാൻ
 ചൊല്ലേഴും ശ്രീനാരദനും വേദവ്യാസൻ താനും
 തെല്ലിങ്ങു കടാക്ഷിയ്ക്കേണം നല്ലവണ്ണം
 ഭൂസുരേന്ദ്രന്മാരും പിന്നെ നിജ്ജരേന്ദ്രന്മാരും
 ഭാസുരേന്ദ്രന്മാരും ഗന്ധർവ്വേശന്മാരും
 മറ്റുള്ള സജ്ജനങ്ങൾ കർമ്മമെല്ലാം തീർത്തു
 മുറുമിങ്ങനഗ്രഹിക്ക മുളോവികൽ.

കന്തിപുത്രന്മാരിൽ ജ്യേഷ്ഠൻ ധർമ്മപുത്രൻ താനും
 തമ്പിമാരും കാവാനത്തിൽ പുകശേഷം
 പാശുപതമസ്ത്രം വേണമെന്നൊച്ച പാതം -
 നാശു ചെന്നു സേവചെയ്തു കാലകാലം
 പഞ്ചബാണവൈരിയുടെ നാമമാകും നല്ല
 പഞ്ചാക്ഷരകീർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു
 പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യസ്ഥനായി സർവ്വകാലം പിന്നെ
 സഞ്ചാരം മുടക്കി നെഞ്ചിൽ ധ്യാനം ചെയ്തു
 നേത്രങ്ങളടച്ചുകൊണ്ടു പാണ്ഡുപുത്രൻ തന്റെ
 ഗാത്രവും മെലിഞ്ഞു പാരം നാളിൽ നാളിൽ
 ഏത്രയുമതികരോരമാകുംവണ്ണം ജിണ്ണു
 തത്ര ശുദ്ധിസേവചെയ്തു വാഴുംകാലം

അജ്ഞാനവിചേഷിതങ്ങളെല്ലാം കെട്ടിട്ടു
 നിജജന്മരൂപങ്ങളിലേറാം ഭിതിയുണ്ടായ്
 ഇപ്പൊഴിത്തപോവിഷ്ണുത്തെ ചെങ്കിടാക്കിൽ പിന്നെ
 മല്ലഭമടക്കിവാഴും പാണ്ഡവന്മാർ
 എന്നൊച്ച ദേവരാജൻ ദേവനാഭീമാരാം
 സുന്ദരാംഗിമാരെ വിളിച്ചുവെച്ചൊന്നാൻ
 വന്നാലും സുന്ദരി ബാലേ ഉദ്ദേശി! നിയിങ്ങു
 വന്നാലും മേനകേ! രംഭേ! വൈകീടാതെ
 നമ്മുടെ സുതൻ വിജയൻ സുന്ദരാംഗനിപ്പോൾ
 മന്മാരിസേവചെയ്തു വാഴുന്നങ്ങു
 ചെന്നവൻ തപസ്സിൻവിഷ്ണു ചെങ്കിടാക്കിൽ വിരുന്ന
 നമ്മുടെ പൗരന്മാരെല്ലാമില്ലെന്നാകും
 സുന്ദരാംഗിമാരാം നിങ്ങളൊന്നു വേണം വേഗാൽ
 ചെന്നവൻ തപസ്സിങ്കുക്കി വന്നീടേണം
 സംഗിതങ്ങൾ താളമേളം വിണാനാദം നല്ല
 ഭംഗിയിൽ പ്രയോഗിക്കേണം മങ്ങിടാതെ
 ശിഷ്യന്മാരെ സംഗിതങ്ങൾ കേൾക്കുന്നേരം തന്റെ
 അക്ഷികൾ മിഴിച്ചു നോക്കും സച്ചിദാനന്ദി
 അന്നേരം കാൽക്കൽ ചൊല്ലാം സത്യമാകുമെണ്ണം
 എന്നാൽ നിങ്ങൾ വേഗം പോയിൻ നാരിമാരേ

ഇതും ദേവേന്ദ്രവാക്യം സുരതരുണിജനം

കേട്ടു സന്തോഷമാടെ

തല്ലാദേ വീണ വന്ദിച്ചുകിന്നൊടവരും

താമ്രനാഡസ്വരമോടെ

തല്ലാലേ നാരിവുനും മനമതിലധികം

രാഗസന്തുണ്ണമരായ്

ഗതപാ കൈലാസശൈലേ ഹരിസുതനികടം

പ്രാപ്യ ചൊന്നാരിവണ്ണം.

ഇഷ്ടശരസനതുല്യവാതാകിയ പാതർ കേൾനി തൈതൈ
 ശിഖയിൽ ഞങ്ങൾ ചൊല്ലും മൊഴിയിതു കേട്ടിടേണം
 സർവ്വസുരഗോപമാരാതിൽവെച്ചു മഹാഹരിമാരാഞ്ഞങ്ങൾ
 ഉച്ചശി മേനക രണ്ടു തിലോത്തമമാരാകുന്നു
 പുളിമുഗാക്ഷികളാകിനസുന്ദരിമാരെക്കണ്ടാൽതൈതൈ
 നല്ലതു ചൊല്ലി വിളിച്ചു സമീപേ വെച്ചിടേണം
 കണ്ണമടച്ചു വരാത്തിൽനിന്നു തപസ്സു ചെയ്തിട്ടിങ്ങിനെ
 കണ്ണനു സമീപായിടം നി ബഹു ദുഃഖിക്കേണ്ടാ
 സുന്ദരിമാരാം ഞങ്ങൾമൊഴിയിതുകേട്ടിടേണം തൈതൈ
 ഞങ്ങളോടൊത്തു രസിച്ചു കളിച്ചു വസിച്ചിടേണം
 ശങ്കാസോഃ തുടങ്ങിയിതുകൊണ്ടെന്നൊരു കാഴ്ച പാതർ
 പങ്കജലോചനമാരുടെ സേവ തുടങ്ങിടേണം
 ചുംബനമൊന്നു ലഭിച്ചാൽ നിന്നടെകന്മന്ദമല്ലാത്തീരം
 മന്മഥഹാസ്യം സേവകളിനിയിതു മതിയാക്കേണം
 മതി മതി പാണ്ഡവ സാഹസമിങ്ങിനെ ചെയ്യരുതേ നി
 (ഇല്ലോർ
 മതിമുഖിമാരാടു മാസിജലീലകളാടിടേണം
 മധുരതവെരകിന സംഗീതാദികൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ തൈ
 (തൈ
 ബധിരത വരുവാനെന്നവകാശം പാണ്ഡവകുമാര!
 തുഞ്ചനനാദം കേട്ടാൽ കൈതുകമില്ലയോ പാതർ! തൈ
 (തൈ

മനമരസമിച്ഛാതെ വരുവാനെന്തവകാരം
 പരിമളമേറിന കസുമസുഗന്ധമിതിരുന്നില്ലേ തൈതൈ
 പരിചേറിന മമ നടനം കാൺകയിലാഗ്രഹമില്ലേ
 നല്ലൊരു രസികൻ നീയെന്നുള്ളതു കേൾപ്പണ്ടല്ലോ തൈ
 നല്ലരിൽ മണിമാറ്റല്ലയോ ഞങ്ങൾ കന്തികുമാര (തൈ
 സാരസ്യാദിഗുണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നുണ്ടോതൈതൈ
 ആലസ്യം തവ വരികയോ സന്തതമുരചെയ്താലും
 പന്തണിമുലമാരാകിയ ഞങ്ങളെ ചന്തം കാണാൻ തൈ

(തൈ

സന്തതമിഹ തവ കണ്ണു മിഴിഞ്ഞുക വൈകീടാതെ
 എന്തെടോ വിജയ ഞങ്ങളോടിക്കിനെ ഭാവിപ്പിക്കുന്നു തൈ
 എന്തൊരു പരിവേദമുരചെയ്താലും മടിക്കൂടാതെ (തൈ

അയ്യോ ഞങ്ങൾ വലഞ്ഞിതുപാരംഇന്ദ്രസുതകേൾ തൈ
 പൊയ്ക്കല്ലത്തു നിന്നുടെ ഹൃദയമിതെത്ര കരോരം.

ഇങ്ങിനെ ദേവാംഗനമാർ സവ്യസാചിതന്റെ
 സന്നിധിയിൽ നിന്നുങ്ങോരോ ലീല ചെയ്തു
 കൺമങ്ങറിഞ്ഞതില്ല ഫൽഗുനൻ താൻ തൈ തൈ
 തന്നുടെ തപോധൈയ്യംകൊണ്ടെന്ന നേരം
 ഇജ്ജനങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം വൃതമത്രെയെന്നു
 ലജ്ജ പൂണ്ട ദേവസ്രീകൾ പോയ ശേഷം
 അത്സുഗ്രതപസ്സുകൊണ്ടു താപസേന്ദ്രനാകും
 ഞത്യഗ്നിപിടിച്ചു വണ്ണം ചോദമുണ്ടായ്
 ഇന്നു ചെന്നുണർത്തിക്കേണം പാപ്യതിശൻ
 തന്നോടെന്നൊച്ച മാമുനിമാരെത്തുകൂടി

യാത്രയായി മാമുരിമാർ കൈവാസംഗ്രേ ചെന്നു
 നേത്രം മൂന്നുള്ളീശപരനോടോതി നിന്നാർ
 ഉത്തരമതിനു നാഥനൊന്നു കല്പിച്ചീല
 സതപരം മുനികൾ ചെന്നു ദേവീമുമ്പിൽ
 പൂത്താഞ്ഞമറിയിച്ചപ്പോൾ പാർച്ചതിയും ചെന്നു
 ഭർത്താവോടു മന്ദമായിട്ടേവം ചൊന്നാർ
 കേൾക്കേണം ഭർത്താവേ നാഥ ചന്ദ്രമൗലേ ഏന്റെൻ
 വാക്യമേവം നീലകണ്ഠ നല്ലൊണ്ണം
 ഇന്ദ്രധനു നിന്നെ സേവിച്ചെത്രനാളുണ്ടിപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രസൂനു സവ്യസാചി വാണീടുന്നു
 നിന്തിരുവുള്ളത്തിലേറ്റാതെത്തൊന്നുള്ള ലോകേ
 എങ്കിലുമുണർത്തിയെന്നേ വന്നുകൂട
 കൗരവന്മാർ കാട്ടീടുന്ന കാലുഷ്യങ്ങൾ തിപ്പാൻ
 പാരമുണ്ടവെന്നു വാങ്ങെ മാനസത്തിൽ
 ഉണർമില്ലാക്കമില്ല കാണിപോലും നാഥ
 പ്രാണൻപോലും വേണമെന്നുള്ളൊശയില്ല
 ഈശ വൈകാതങ്ങു ചെന്നു കണ്ണുവൈരിക്കിപ്പോൾ
 പാശുപതമസ്രം നൽകിപ്പോന്നീടേണം
 സുന്ദരിമാർ മൗലി തന്റെ വാക്യമേവം കേട്ടു
 സമ്മോദന ഗംഗാകാന്തൻ ചൊന്നാനേവം
 സുന്ദരിമാർമൗലേ കാന്തേ കല്യാണാംഗി കേൾ നീ
 ഉന്നതി മനസ്സിലേറാമുണ്ടവെന്നു
 നിജ്ജരേന്ദ്രപുത്രനെന്നും ശൌയ്യമുള്ളൊന്നെന്നും
 സജ്ജനപൂജിതനെന്നും ശക്തനെന്നും
 ലക്ഷ്മീശൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ സഖ്യമുള്ളൊന്നെന്നും

ലക്ഷണപുരുഷന്മാരിൽ മുഖ്യനെന്നും
 ശബ്ദാശ്രയോഗങ്ങൾക്കു മുഖ്യനെന്നും
 പാത്ഥമൈത്രയും വിക്രമനെന്നും ധീമാനെന്നും
 ഇത്തരമവൻ മനസ്സിലുള്ള ഗർവ്വം പോവാം -
 നിത്തിരി വിഷമിച്ചെന്നു വന്നുകൂട്ട
 യുദ്ധം ചെയ്തു തോറ്റിടുമ്പോൾ ഗർവ്വമെല്ലാം തീരും
 ബുദ്ധിയ്ക്കും വിവേകമുണ്ടായെന്നുകൂടും
 അല്ലാതെ വരവും വാങ്ങി പോയിടുമ്പോൾ
 ജിങ്ങ വല്ലാതെ ഭവിക്കും മേലിൽ ജീവനാഥേ
 കാട്ടിത്തരുവനിതാനുടെ ബലവും വീഴ്ചവുമെല്ലാം

(തെ തെ)

വേട്ടക്കായി ധട്ടുന്നവതിനൊരു സംഗതിയുണ്ടാം
 കാട്ടാളാകൃതി ഞാനുമെടുപ്പൻ പാപ്പതിഭേവി റീയും
 കാട്ടാളസ്മിതനുടെ വേഷമെടുത്തീടേണം
 ഭൂതഗണങ്ങൾ മററുള്ളവർകളുമിങ്ങിനെ തന്നെ
 കാരോ വേഷമെടുത്തഥ വേട്ടയുമാടി നടന്നീടേണം
 ഏവമിതരുൾചെയ്തസേ ധൂജ്ജടി കാമവിനാശൻ ഭേവൻ
 ഏവം വനചാവേഷം പൂണ്ടിതു വേഗത്തോടെ
 ജടകൊണ്ടുടനെ തലമുടിയിൽ പരിചൊടു കെട്ടിത്താ

(ശീ-
തെ)

നിടിലതടത്തിൽ ചന്ദ്രക്കലയാൽ തൊടുകരിയായി
 കരിയുടെ തോലുകുഞ്ഞൊരുവസ്യം പന്നഗജാലംതുടരാൽ
 പരിചിന്നാടസ്ഥികൾ കടകം തോൾവളയായിത്തീന്നു
 തന്നുടെ കാന്തൻ വനചാവേഷം പൂണ്ടതു കണ്ടു ഭേവീ
 കുന്നിനുകളും വനചരിയായിതു താമസിച്ചാതെ

കുനിക്കരു കല്ലാക്കുരുമാലകൾ വിച്ചുകൊണ്ടും പിന്നെ
 കുന്നിനുകൾക്കു ഭൂഷണശൈലാമിണിനെയായി
 ഒട്ടു കറുത്തൊരു പുടവയടുത്തൊരു കൊട്ടയുമേന്തി കയ്യിൽ
 ചട്ടം കണ്ടാൽ കെഴുതുകമെന്നേ ചൊൽവാനുള്ളൂ
 വനചാരികളും ശപാക്കളുമായി ഭൂതഗണങ്ങൾമറ്റും
 വനമതിലെല്ലാം വേട്ടയുമാടിനടന്നു തുടങ്ങി
 തോക്കൊടുവില്ലും ശാവും പിന്നെ വെണ്മഴുത്തുലംവേലും
 ആർക്കുനാം കട്ടാരം ചൂരികകുടുത്തിലവാളും
 മറ്റും പലവിധമായൊക്കെയെടുത്തുംകൊണ്ടു വേടൻ
 തെരന്നങ്ങു നടന്നിതു കാട്ടിൽ ശപാക്കളുമായി
 ചൊക്കുന്തായി പിടിച്ചിന്നലെത്തൊരു മാനിനെ വേ

(ഗാൽ തൈ തൈ

ഉഷാൻ പാണ്ടനും വിരുതില്ലവണ് കൊണ്ടുവരേണ്ട
 കാളന്നായക്കോച്ചയണച്ചു പിടിച്ചിടേണം തൈ തൈ
 കാടൻനായവനത്തിൽ പോവാതെനളുതല്ലേതും
 വെള്ളവിവിറ്റുപ്പാറ പണ്ടുപ്പോലൊരു ശക്തിയുമില്ല

(തൈ തൈ

പള്ളിനിറച്ചും ചോറുകൊടുത്തേ മാലമുണ്ടാക
 ഇണകടിയന്മാരുണ്ടെന്നാകിലകറ്റിടേണം തൈ തൈ
 ഗുണമില്ലാതെ ചമഞ്ഞിടും ബത വായാട്ടെല്ലാം
 പലതുമതിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പരിചൊടു കാടകൾ തോറും
 (തെണ്ടി

പലതും കൂടിപ്പവളത്തുക്കളെ വധവും ചെയ്തു
 കട്ടനായക്കുണ്ടാരുവൻചെന്നൊരു ഗുഹയിൽ പുകാന
 (പോൾ

കൊടുത്തായുള്ളൊരു കരടി പിടിച്ചുടനവനെക്കൊന്നു
കലയാനകളെക്കണ്ടുയേപ്പെട്ടൊരുവൻ വേഗാൽ ചെന്നു
വലിയൊരു വള്ളി പിടിച്ചു കരോളിപ്പോകുന്നോരും
വലിയൊരു വാറാറൊന്നു നിനച്ചിതു മരൊരു വേടൻ
(ബാണം)

ബലമൊടുക്കിയതോരും മരിച്ചിതു ഫലമില്ലാതെ
കൊന്നുമുഗങ്ങളെയെല്ലാം പരിചൊടു കെട്ടിയെടുത്തും
(കൊണ്ടു)

മന്ദതയെന്നിയെ പിന്നെയുമടികൾ തേടി നടന്നും
അങ്ങിനെ ചെന്നു കിരീടിവസിക്കും കാമ്പാദേശംതന്നിൽ
നിന്നൊരുനോത്തികലെ വന്നൊരു തടിയൻപണി
ദുഷ്ടോധനശാസനാലുള്ള നനിധനം ചെല്ലൊരാപ്പോൾ
പെരുതായൊരു കിടിയുപം പൂണ്ടൊരു മുകൻതാനും
കുരുക്ഷുവിശിഖാമണിയാകിപ്പ വിജയൻ തന്നെക്കൊ
(താവൻ)

പെരുകിന കോപത്തോടുകൂടത്തൊരുസമയത്തിങ്കൽ
(ഉടനെ വില്ലം)

ശരവുമെടുത്തൊരു സായകമെണ്ണാൻ ജിണ്ണു
ഉടലിൽ കൊണ്ടുടനോടും പണിയെ വേടനുമെണ്ണാൻ
അമ്പുകൾ രണ്ടും കൊണ്ടുവിളിൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾപണി
അന്തകലോകം പ്രാപിച്ചൊരാവിമിഷംകൊണ്ടു
വേടനായച്ചൊരു ബാണം പരിചൊടു പാതംസമീപേ വി
(ബാണം)

നമ്മുടെതന്നെ നിനച്ചതെടുത്തു കിരീടി
അതുനോക്കത്തു കിരാതൻ ചെന്നു കിരീടിയെ നോക്കിച്ചൊ
(നാൻ)

അതിമുഖ! റീ മോഷണമെന്തിനു ചെയ്തിടുന്നു
 ബാണംമോഷ്ടിക്കുന്നതിനോളം വാണകേടില്ലൊന്നും
 ആണങ്ങൾക്കിതു യോഗ്യതയല്ല വിചാരിച്ചാലും
 അമ്പുകുളില്ലെന്നാകിൽ ഹമൊടുയാചിച്ചിടിൽത്തൊന്നോ -
 രമ്പതുരൂർ തരുന്നങ്ങതിനൊരു സംശയമില്ല
 പൊണ്ണാ! നീശരമോഷണമിങ്ങിനെ ചെയ്തിടുമ്പോൾ

(നിന്റെ

കണ്ണുകൾ കത്തിയമപ്പതിനിങ്ങൊരു മടിയില്ലേതും
 ഭർബുലേ! നീ നമ്മുടെ ബാണംമോഷ്ടിപ്പാനായ്ക്കൊണ്ടോ
 ഇട്ടിക്കിൽ വന്നിങ്ങിനെ നിന്നു തപം ചെയ്യുന്നു
 വേടൻ ഗിരമുടനിങ്ങിനെ കേട്ടൊരുസമയത്തിങ്കൽ

(തെ തെ

കോപം പൂണ്ടവ വിജയനാമവനോടിങ്ങിനെചൊന്നാൻ
 ഏതെട വേടാ! റീയിങ്ങിനെയൊരു ഭയമില്ലാതെ

(തെ തെ

ഏതെങ്കിലുമുചെയ്യുന്നിതു തവ നാശമടുത്തോ?
 തുമ്പില്ലാതെ പറഞ്ഞാൽ ഞാനും മടികൂടാതെ നിന്റെ
 ദന്തങ്ങൾക്കു ചവിട്ടും തരുമെന്നോത്തിടേണം
 വകതിരിവില്ലാതുള്ളൊരു മൂവ! വേടാ! വേഗാൽ തെ

(തെ

വനമതിലുള്ള കിഴങ്ങുകൾ തിന്നു നടന്നാലും നീ
 കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ തിന്നാനല്ലാതൊന്നറിയാമോ
 നിന്റെ കൂട്ടക്കാരും വീയും മററിങ്ങെന്തിനുകൊള്ളാം
 ചണ്ടിപ്പുട്ടം വന്നിറക്കുതൂടങ്ങിയതോത്താൽ തെതെ
 മണ്ടിത്തേണം തല്ല കൊടുത്തിഹ മടികൂടാതെ

ധർമ്മാധർമ്മം ജാതിവിഭാഗതയെന്നിവയെല്ലാംതെ തെ
 ഭൂമനത്തുറിയാത്തവരല്ലയോ പണ്ടേ നിങ്ങൾ
 കാട്ടുമുഗങ്ങളെ സംസ്കൃത്താൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള തെതെ
 നാട്ടുനാടപ്പുകളെങ്ങിനെ നിങ്ങൾക്കിങ്ങിടുന്നു
 ഇങ്ങിനെ ഹൽഗുനവചനം കേട്ടു പെരുവേടൻതാൻ

(തെ തെ

തിങ്ങിനരോഷം പൂണ്ടതുപോലെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി
 നിന്നുടെ വംശവിശേഷം ചാരപ്രസംഗതയെല്ലാം

(തെ തെ

ഇന്നു നമുക്കിഹ വിശ്വയമുണ്ടതു മതിയാവോളം
 മകപത്തരുണിയുടെ മകനല്ലേ വേദവ്യാസൻ തെ തെ
 മൃത്തപ്പുൻ തവ ധാരണയുണ്ടു നമുക്കിങ്ങുള്ളിൽ
 അനുജനായുടെ മാധിവിമാരേയവനും പുൽകി തെതെ
 അതിലങ്ങുണ്ടായവരല്ലേ തവ താതനായും

വിനെ വിശേഷാൽ ചൊല്ലുന്നതാകിയ നിന്നുടെ പാ
 പെണ്ണിനെ വേണ്ടതുള്ളവനെന്നതുമാറ്റിയാത്തു (ബു
 പെണ്ണിനെ വേണ്ടത്തവനും തന്നുടെ പെണ്ണിനൊരും

(കൂടി-

ഒട്ടാനിച്ചടവികൾ തോറും നിളെ നടക്കും കാലം
 എന്തെപ്പോലുള്ളവർ ചിലർ ചെന്നൊപ്പമെങ്ങിനൊരും

(പുൽകി

നിന്നൊടുക്കുടൊരു നാലാഞ്ചൊക്കുകുണ്ടായെന്നു
 നാലാഞ്ചൊക്കും കൂടിയൊരുത്തിയെ വേട്ടവിശേഷം കേട്ടാൽ
 ബാലകർപോലും പരിഹാസങ്ങൾ തുടങ്ങിടുന്നു
 ഇങ്ങിനെ നിങ്ങൾക്കുള്ള നാട്ടുപ്പുകൾ ലോകത്തിൽ

(തെ തെ

എങ്ങാനും മറുണ്ടെന്നുള്ളതു കേൾപ്പാനില്ല
 ചോരയുള്ളപരായം വിങ്ങൽ ചെയ്തുകൊണ്ടും

(തെ തെ

കുരുക്ഷേത്രവീരൻ ദുര്യോധനനെ പേടി കലനം
 നാട്ടിലിരിപ്പാൻ പാടില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേ വിങ്ങൽ വന്നു
 കാട്ടിൽ പൂക്കു വസിച്ചിടുന്നിതു പട്ടികൾപോലെ
 ഉണ്മാനിരകിട്ടാതെ കാട്ടിൽ നടന്നിടമ്പോൾ തെ തെ
 എങ്ങാനുണ്ടൊരു മുന്നിയെക്കേണു വണങ്ങിയനേരം
 പട്ടിണി പോവാതെത്തൊരു കഴിവെന്നുചെയ്തപ്പോൾ
 (മുനിയും

പൊട്ടശ്ശിവഹസ്തേവിയെന്നു പറഞ്ഞതുമൂലം
 ഉടുത്തിരിയ്ക്കാതെത്തൊരു ശിവനെ സേവനമർപ്പിച്ചോ
 വിട്ടുപോയ നീ എന്തിനും വെറുതെ മരിച്ചിടുന്നു
 തിന്നാതൊരു വകയുണ്ടെന്നാകിലിരപ്പാൻ പോമോ

(ശിവനും

പിന്നയതെങ്ങിനെ നിങ്ങളെയും ബാത രക്ഷിക്കുന്നു
 അരയിൽ വെപ്പാൻ തുണിയില്ലാതെ വലഞ്ഞതുമൂലം
 ചെന്നു കരിയെക്കൊന്നിട്ടതിനുടെ തോലു ധരിച്ചിടുന്നു
 കരനോത്തൊരു പുലിയുടെ തോലുമടുത്തു നടക്കും

(ശിവനും

കുരുപാ വേണം ഭസ്മമൊരിയ്ക്കൽ തേയ്ക്കണമെങ്കിൽ
 ചുട്ടൊരു ചുടലയിലവനെക്കാണാം പാതിരനേരം

(ചെന്നാൽ

കൂട്ടത്തോടെ വിശാചനാരെയുമവിടെക്കാണാം

ക്ഷൗരകാരന കാശുകൊടുപ്പാൻ വകയില്ലാഞ്ഞിടത്രേ
 തലയിൽ ജടയും കെട്ടിക്കൊണ്ടു വടന്നീടുന്നു
 ശൌചാദികളും തീണ്ടുപുമില്ലായ മാനവുമില്ലാത്തവനെ
 പഴുതേറിനു ഭജിയ്ക്കുന്നൊന്തിനു പോയാലും നീ

പൊറുത്തു കൂടാതുള്ളൊരു വാക്കുകൾ
 ശ്രവിച്ചുനേരം കോപം മുഴുത്തു വേഗാലെടുത്തു
 ബാണം തൊടുത്തു പാതമൻ
 ക്ഷണത്തിലപ്പോളെടുത്തു
 ബാണം തൊടുത്തു വേടനപ്പോൾ
 കടുപ്പമോടങ്ങുതു യുദ്ധം തുടങ്ങി നേരെ
 ഒടുക്കമില്ലാത്തുള്ള ശരങ്ങൾ തൊടുത്തയച്ചു പാതമൻ
 തടുത്തുകൂടി നമുക്കുമെന്നുണ്ടാച്ചു ശ്രവീ
 കീറിടിത്തന്നുടെ ശരങ്ങളാൽ ശിവശരീരമെല്ലാം കീറി
 ഗിരീശകന്യക ശപിച്ചു ബാണമിതൊടുങ്ങുകെന്നു

ധനഞ്ജയൻ വിജശരങ്ങളെല്ലാമൊടുങ്ങിയപ്പോൾ
 തന്റെ ധനുസ്സുകൊണ്ടൊന്നടിച്ചുവേടൻ ശിരസ്സുതന്നിൽ
 അടിച്ചുനേരം പിടിച്ചുചാപമിതൊളിച്ചുഗംഗയുണ്ടു
 കൊടുത്തു മുഷ്ടികൾ ചുരുട്ടി വിജയൻ കിരാതനെ താൻ
 ഇടിയ്ക്കയും പുനരടിയ്ക്കയും ബത പിടിച്ചു വീണം തമ്മിൽ
 തടക്കയും പുനരിടിക്കയും രണമതീവ ലോരം
 ഹരന്റെ തല്പം ചവിട്ടുമോറഥ തളൻവീണ മെല്ലെ
 കരംപിടിച്ചുടനെന്നിത്ത ഭൂമൗ പതിച്ചു പാതമൻ

ഏവം തങ്ങളിലുള്ളയുദ്ധസമയേ
 കാട്ടാളരാജൻ ശിവൻ
 ദേവേന്ദ്രാത്മജനെ മുഴുറിയുടനേ
 മേല്പോട്ടെറിഞ്ഞീടിനാൻ

ഭ്രമം ചെന്നു പതിച്ചിതിന്ദ്രസുതനും

ക്ഷീണം കലനേരവും

ഭ്രമീശൻ ശിവനേ നിനച്ച ഹൃദയേ

കൂപ്പിസ്തുതിച്ചിടിനാൻ

ഗംഗാകാന്ത ചന്ദ്രമൗലേ ചാപ്പുതീശ ഞാനും

അംഗജാരേ നിന്നെ സേവിച്ചിപ്രകാരം

കാട്ടാളന്റെ തല്പം കത്തും കൊണ്ടു ഭ്രമം വീണ്ടു

കേട്ടാൽ പോരാതായിവന്നു ലോകത്തിങ്കൽ

കാരുണ്യമില്ലാതെ പോവാഞ്ഞതുമൂലം ശംഭോ

ഞാനെന്തു പിഴകൾ ചെയ്തു ചാരുമുതേ!

ഗാന്ധിജി കീഴ്വാൻ പാടില്ലാത്തൊന്നു

നേത്രങ്ങൾ മിഴിപ്പാൻപോലും ശക്തിയില്ല

ഹരമിങ്ങടിയൻ പക്ഷമുണ്ടെന്നുകിൽ നീ താൻ

ശിക്ഷിച്ചാലതിന്നു ദോഷമുണ്ടോ നാഥ

ആറുവന്നാർ കേട്ടിതെന്നു വന്നിടുമ്പോൾ പിന്നെ

നാറാമായിവന്നുകൂടും ലോകത്തിങ്കൽ

ഉറാമുള്ള സവ്യസാചി വേടൻതന്നോടോര

തോറുപോയെന്നതു നാട്ടിൽ കേളിയാകും

ഈശ്വരശ്രീവീലകണ്ഠ പാലിങ്ങേണം നിത്യം

ആശ്രിതവത്സല ശംഭോ പാലിങ്ങേണം

തത്ര വെച്ചിതുമതികയാപൊതു ശിവലിംഗത്തെഭ്രമം

പാത്രംതത്രകൊഴിഞ്ഞതെടുത്തവനച്ചനചെയ്തു

അച്ചനപത്രം കണ്ടിതു വേടൻ മുൾമാവിങ്കൽ തൈ തൈ

ആശ്ചര്യം പൂണ്ടജ്ജനനമ്പൊടു നോക്കുന്നേരം

ചന്ദ്രകലയും ചെഞ്ചിടമടിയും തുമ്പയുമെല്ലാം പാമ്പും

വൈഷ്ണവം നല്ലകടുത്തുടി ബ്രഹ്മകവാചം
 ഗർഭവിരാജിതമാകിനഗർഭവും കരിയുടെ തോലും ഗംഗാ
 തിരുമാർപ്പിടവും ശോഭിതമാകിന ശിവന്റെ രൂപം
 കണ്ടൊരുനേരം പാണ്ഡുതന്മൂലൻ മാനസതാരിൽ പാരം
 ഉണ്ടായൊരു കുതുകത്താൽ ശിവനെ സ്തുതിയും ചെയ്തു
 വാസുകിഭൂഷണ കേതകിഭൂഷണ പാലിശ്ശേണം ധാമ
 പാദസരോജമുതല്ലാതടിയൊ ഗതിയില്ലേതും
 പാപവിനാശന കാമവിനാശന ഭൂതഗണേശ! തദ്ര!
 താപമശേഷം രീർത്തമേണം പാർവ്വതികാന്ത
 ഗംഗാകാമകാന്തമേണം നിത്യവുമെന്നെ തൈ തൈ
 മംഗലമിങ്ങുജീടവതിന്നിത് വന്ദിയ്ക്കുന്നേൻ
 തപ്താദങ്ങളിൽ വീണു നമിപ്പാനുവരാനും കൂട
 കെല്പില്ലാതെ ചമഞ്ഞിതു ഞാനും കാരുണ്യാഞ്ജ
 അറിയല്ലോകാതടിയൻ ചെന്തൊരു ദോഷമിതെല്ലാം
 (തൈ തൈ
 ഹാഹാ കാരുണ്യത്താലഞ്ജ സഹിച്ചീടേണം
 ഭക്തികലർന്നു വിജയൻ ശിവനെ സ്തുതിചെയ്തപ്പോൾ
 (തദ്രൻ
 ഭക്തപ്രിയനാ വിജയസമീപേ ചെന്നു പതുക്കെ
 ബാഹുവിടിച്ചുടനേഴുനേല്പിച്ചു വിജയനെ മെല്ലെ
 (തൈ തൈ
 വാസുകിഭൂഷണനാകിയ ഭഗവാൻ വാത്സല്യത്താൽ
 തൃക്കൈകൊണ്ടു വിജയൻതന്റെ ശരീരമശേഷം
 (തൈ തൈ
 തൊട്ടുതലോടി പുഷ്പിവരത്തിട്ടിദമരുർ ചെയ്തു

തുംഗപരാക്രമനാകിയ നിന്നെ കാണുതിനത്രെ

(തെ തെ

ഇങ്ങിനെ ഞാനുമനുഷ്ടിച്ചെന്നു ധരിച്ചിടേണം

പാതമാ നിന്റെ മനോഹരിതമായൊരു പാശുപതാസ്രം

(തെ തെ

പാത്തിടാതെ തരുന്നണ്ടിഹ നീ ഖേദിക്കേണ്ട കുരുവീര

ധനഞ്ജയ കേൾ മമ പാശുപതാസ്രം തെ തെ

രിപുകലമാകിന വിപിനത്തിന്നൊരു ദഹനനരതന്നെ

പരമേശ്വരനിദ്രയിലിളച്ചയ്ക്കഥ വരവും നൽകി

(തെ തെ

പരിചൊടു പാവ്വതിയോടുകൂടിമറിഞ്ഞിതുമെല്ലെ

വേദാഭ്യർത്ഥന

സ മ ഹ മ ഹ

വലവകവാടകം.

ശീലാവതി.

ശ്രീരാമ ഗോവിന്ദ ധാരായണാനന്ദ
ശ്രീവാസുദേവ മുക്തന്ദ ഹരേ
വിലാപചലന്തനിൽ വാണരജീടുന്ന
വില്ലാളീവീര ശ്രീരാമചന്ദ്ര
കല്യാണവാരീധേ കാത്തരുളേണമേ
കാരണ്യമൃത്തേ ഞാൻ കൈതൊഴുന്നേൻ
വെള്ളിമലതനിൽ പള്ളികൊണ്ടീടുന്ന
വേദസപരൂപമേ പാലയ മാം
കിള്ളിക്കുറിശ്ശി മാന്ദാദേവനൊൻ
ഉള്ളിൽ വിളങ്ങേണമെല്ലാനാളും
തുളിക്കുളിസ്തുമരവങ്ങും നല്ല
പുളിമറിമാനം വെണ്മഴവും
അമ്പിളിത്തൈലമൊകാശഗംഗയും
തുമ്പയും ചാമ്പൽ പുലിത്തുകയും
ശുദ്ധം കവാലം കടുത്തടി തുഗ്രാക്ഷം
ചാലേ ധരിസ്തുമെൻ തമ്പുരാനേ
ശ്രീശുകമന്ദിരവാസ ജഗന്നാഥ
ശ്രീശുദ്ധപാണേ വണങ്ങീടുന്നേൻ
ചിത്തേ മഹേശനെപ്പിന്തിച്ചു മേവുന്ന

തത്തേ വരിക നീ വൈകിടാതെ
 ശീലാവതിയുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയും
 ശീലഗുണങ്ങളും സൗന്ദര്യവും
 പാവനമാകും പതിവുതാഡമ്ബവും
 പാരാതെ ചൊൽക കിളിക്കിടാവേ
 എന്നതു കേട്ടു കിളിപ്പെരുതലമ്പോടു
 വന്ദനം ചെയ്തു പറഞ്ഞു മെല്ലേ
 ഉഗ്രതപസ്സു പേരായ മാമുനി
 വ്യഗ്രതകൂടാതെ പണ്ടൊരുനാൾ
 ശീലാവതിയെന്നു പേരായ കന്യയേ
 ചാലവേ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തു
 കാന്താരംതന്നിലൊരാശ്രമമുണ്ടാക്കി
 കാന്താസമേതം തപസ്സുചെയ്തു
 വൃദ്ധൻ മുനീന്ദ്രൻ വസിച്ച് മഹാശാൻ
 ശ്രദ്ധൻ കശീലൻ കുടിലാശയൻ
 കറകുഴൽമണിയാളായ ഭാഷ്യയെ
 കരമല്ലാതെ പറകയില്ല
 കഷ്ടം പിടിച്ചു വെളുത്തു ശരീരവും
 കഷ്ടം കൈകാലും തളന്നിടുന്നു
 ശീലക്കേടുള്ളൊരു ഭർത്താവിനെ നിത്യം
 ശീലാവതിദേവി ഭക്തിയോടെ
 ഇഷ്ടമറിഞ്ഞവൾ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു
 കടുമുപേക്ഷയുമില്ലവൾക്കു
 കാലത്തു നോരത്തഴ്നോറു വൈകാതെ
 ചോലയിൽ ചെന്നു കുളിച്ചു വന്നു

കേവലം തന്നുടെ ഭർത്താവിനാദരാൽ
 ദേവകായ്ക്കത്തിന്റെ കോപ്പുകൂട്ടി
 വെള്ളവും കാച്ചിക്കുളിപ്പിച്ചു കറന്തനെ
 വേദനകൂടാതെ മെല്ലെ മെല്ലെ
 ഈഞ്ചപ്പതകൊണ്ടു തേച്ചു വ്രണമെല്ലാം
 ഈടാൻ ശോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാർ
 മുങ്ങിക്കുളിപ്പിച്ചു തോത്തി വഴിപോലെ
 ഭംഗിവരത്തി വണങ്ങിക്കൊണ്ടാർ
 ചന്ദനം വുഷ്പം ജലവും നിവേദ്യവും -
 മൊന്നൊഴിയാതെ സമീപത്താക്കി
 നല്ലവരിനെല്ലു കുത്തിയരിയാക്കി
 മെല്ലവേ പാകത്തിൽ വെച്ചുണ്ടാക്കി
 ലന്തക്കുരുകൊണ്ടു കൂട്ടാനുമുണ്ടാക്കി
 ചന്തത്തിൽ വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകൂട്ടി
 ആട്ടിന്റെ പാലു കറന്നു തിളപ്പിച്ചു
 കൂട്ടിക്കഴിച്ചുണ്ടു ചോറു നല്ലി
 ഇങ്ങിനെ നിത്യവും ശുശ്രൂഷ ചെയ്താപ്പു -
 മഞ്ഞുള്ളിലേതും പ്രസാദമില്ലാ
 ഉള്ളിൽ മുഴുത്തോരു കോപേന മാമുനി
 കൊള്ളിവാക്കല്ലാതെ ചൊല്ലയില്ലാ
 കള്ളം പെരുത്തോരു നിന്റെ മുഖം കണ്ടാ -
 ലുള്ളതെളിവിനിക്കില്ല തെല്ലം
 വെള്ളം കുടിയാതെ ചാവറനടുത്തു ഞാൻ
 വേഗ്രപ്പെണ്ണേ നിന്നെ വേർക്കുമുലം
 കാലത്തൊരുതുള്ളി കഞ്ഞിതരാൻ പോലും

ശിലാവതി നിനക്കാസ്ഥയില്ലാ
 ലക്ഷണമില്ലാത്ത നീ വെച്ചു കൊണ്ടെന്നാൽ
 ഭക്ഷണത്തിന്നു രുചിയുമില്ലാ
 കൈപ്പുണ്യം തെല്ലും നിനക്കില്ല വല്ലഭേ
 കൈപ്പും പൂജിപ്പമെരിപ്പുമില്ലാ
 വെപ്പിന്റെ കൗശലമില്ല കരി വായിൽ
 വെപ്പാനുമാകാ നീ വെച്ചതൊന്നും
 ഉപ്പേരിയും നിന്റെ ചോറുമെടുത്തു
 കുപ്പയിലാക്കുവാനെന്നേ തോന്നൂ
 ആക്കാനും വേണ്ടിട്ടുണ്ടോക്കാനിഷ്ടംപോലെ
 ആക്കും കൂടാതെ നീ ചോറുതന്നാൽ
 ഭക്ഷിപ്പാനാഗ്രഹമുണ്ടാമോ നീയെന്നെ
 രക്ഷിപ്പാനാളല്ല ശിലാവതി
 പത്തുനൂറ്റായി വയസ്സു നമുക്കിപ്പോൾ
 പത്തിയ്ക്കു നല്ല ചെറുപ്പകാലം
 താടിനരച്ച പുരുഷനെക്കാണുമ്പോൾ
 ഭോടിയൊളിച്ചീടുമംഗനമാർ
 താടിയും നമ്മുടെ മുകുടമായൊന്നിച്ചു
 കൂടിശ്ശണദോഷമെന്നേ വേണ്ടു
 വായിലൊരുപല്ലമില്ലാത്ത വൃദ്ധനെ
 സ്ഥായിയുണ്ടാകുമോ പെണ്ണങ്ങൾക്കു
 പിന്നെ വിശേഷിച്ചു പ്രാധിയും വർദ്ധിച്ചു
 നിന്നെപ്പറയുന്നതെന്തിനിപ്പോൾ
 എന്നുടെ ജാതകദോഷമിതൊക്കെയും
 നിന്നുടെ കുറമിതല്ലതാനും

ചാവാനടുത്തവൻ വേളിയ്ക്കു മോഹിച്ചാ-
 ലീവണ്ണമെല്ലാമനുഭവിയ്ക്കും
 യൗവനമുള്ള പുരുഷനെ പ്രാപിപ്പാൻ
 ദൈവം വിനാശ വിധിച്ചില്ലല്ലോ
 കണ്ണിനു കാഴ്ച കുറഞ്ഞു ചെവി കേളാ-
 പുണ്ണം നിറഞ്ഞു ശരീരമെല്ലാം
 എങ്ങും നടപ്പാറെടുതല്ലെനിക്കിപ്പോ-
 ഉള്ളിനേ വെച്ചു പൊറുപ്പിയ്ക്കേണ്ട
 വീട്ടിലിരിയ്ക്കുന്നോഷ്ണമാനിയ്ക്കുകിലോ
 ഉഷ്ണമുൾ നടുവിലുളളൊരു
 കാട്ടിലിരിയ്ക്കും നമുക്കെന്തൊരധാരം
 കൂട്ടിലിരിയ്ക്കും കിളിയേപ്പോലെ
 ആരാനും കൊണ്ടെന്നു തന്നെങ്കിൽ ഭക്ഷിയ്ക്കാ-
 മല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണിയെന്നേവേണ്ട
 എന്നെപ്പലയ്ക്കുന്നവനാളല്ല നീയിപ്പോൾ
 നിന്നെപ്പലയ്ക്കുന്നവൻ ഞാനും പോരാ
 വിപ്രസ്തീയാകും നിനക്കിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ
 ശ്രീപ്രസമമോദനം പോരാ താനും
 ചാമയുമില്ല തിനയുമില്ലൊട്ടിൽ
 മാമുനീമാർ തിന്നൊടുങ്ങിപ്പോയി
 വാരം കുറഞ്ഞു ഫലമുലയും പിന്നെ
 ഭൂമിയ്ക്കു പോവാൻ നടന്നുകൂടാ
 ശീലാവതി വിന്റെ ശീലം താമല്ല
 ബാലസുഖഭാവം ശമിച്ചില്ലൊട്ടും
 നേരത്തു നാഴിയരി വെച്ചു നൽകുവാൻ

പോരാത്ത നിന്നൊക്കൊണ്ടെന്തു മറലം?
 ഈവണ്ണമോരോ ശകാരപ്രകാരങ്ങൾ
 കേവലം കേട്ടു വിഷാദത്തോടെ
 ദുഃഖിച്ചു പാരം കരഞ്ഞു വിഷാദിച്ചു
 ചൊല്ലൊണ്ട താപസശ്രേഷ്ഠൻതന്റെ
 ഇഷ്ടങ്ങളെല്ലാമനുസരിച്ചുണിനെ
 പെട്ടെന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടാൾ
 രോഗം ശമിപ്പാനുള്ളയഷ്ടമോരോന്നു
 വേഗേന കൊണ്ടന്നുരച്ചുണ്ടാക്കി
 ദുഷ്ടവ്രണങ്ങളിൽ തേച്ചു പതുകവേ
 കുഷ്ഠം ശമിപ്പിച്ചു ഭന്താവിന്റെ
 ഭക്ഷണത്തിന്നു രുചിയുണ്ടുണ്ടാക്കി
 ഭിക്ഷുക്കു പോവാൻ നടന്നുകൂട
 ഉഗ്രതപോമുനിശ്രേഷ്ഠനെയക്കാലം
 അഗ്രഹാരേ മേവും ഭൂസുരന്മാർ
 വന്നു ക്ഷണിച്ചുതുടങ്ങി ഭവാനിപ്പോ-
 ളെന്നുടെയില്ലത്തഴുന്നള്ളണം
 ഭിക്ഷുക്കു കോപ്പുകൾകൂട്ടിപ്പാത്തിടുന്നു
 ശിക്ഷയിൽ വന്നു ഭജിച്ചീടേണം
 ഇങ്ങിനെ വിപ്രന്മാർ വന്നു ക്ഷണിക്കുന്നു
 എങ്ങിനെ പോകേണ്ടു ശീലാവതി?
 ഒട്ടും നടപ്പാണെങ്കിൽല്ലെനിന്നിപ്പോ-
 ഉഷ്ടിക്കു മോഹമതുണ്ടു താനും
 ഇത്തരം ഭന്താവു ചോദിച്ചതിനട-
 നത്തരം ചൊല്ലിനാൾ ശീലാവതി

ഏന്റെ ചുമലിൽ കരേറിയീരുന്നാലു-
 മേതും മടിഞ്ഞ് ജീവനാഥ
 ഇല്ലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വഴിപോലെ
 വല്ലഭ നിന്നെന്ന് ഭജിപ്പിറുന്നേൻ
 ഇതഥം പറഞ്ഞു മുനിനൃണെക്കുഞ്ഞിൽ
 സതപരമഞ്ജു വഹിച്ചുകൊണ്ടാൾ
 വിപ്രഗുഹങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നാദരാൽ
 വിപ്രകുടുംബിനി ശിലാവതി
 ഉഗ്രതപസ്സിന്റെയുണ കഴിപ്പിച്ചു
 അഗ്രഹാരങ്ങളിൽ നിന്നടവെ
 പോന്നിങ്ങു തന്നടയാശ്രമം പ്രാപിച്ചു
 അന്നത്തെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടി
 വിരൊന്നാളും പുലർകാലേ പുറപ്പെട്ടു
 മരൊരു വിപ്രന്റെ ഗേഹംതന്നിൽ
 തെരന്നു കാന്തവെക്കൊണ്ടു ചെന്നാദരാൽ
 കൊറ്റും കഴിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോന്നു
 ഇങ്ങിനെ നിത്യവുമോരോ ഗുഹങ്ങളിൽ
 ലിംഗിതംപോലെ ഭജിപ്പിറുന്നേയും
 ഇങ്ങു ഗുഹംതന്നിൽ പോന്നു വസിപ്പുന്നേയും
 തിങ്ങിന മോദന വാഴംകാലം
 അന്തിയൊരു നാളിലാശ്രമേ വാണിട-
 മന്തണശ്രേഷ്ഠനരുളിച്ചെയ്തു
 ശിലാവതി നീ താനെന്നെയും കൊണ്ടിങ്ങു
 ലീലാവിലാസേന പോകുന്നേരം
 ഉന്നതമായൊരു മന്ദിരംതന്നുടെ

സന്നിധിതന്നിലണഞ്ഞ നോരം
 നല്ല പെരുവഴി തന്നിലൊരേടത്തു
 വെള്ളമൊഴുകുന്ന കണ്ടുടനോ
 നാട്ടുപെരുവഴി വിട്ടു വെച്ചിങ്ങു
 പെട്ടെന്നു പോരുവാനെന്തു മൂലം?
 അക്കണ്ട മന്ദിരമാക്കു്ള വല്ലഭേ
 പൊക്കത്തിൽ മാളിക ഭംഗിയോടെ
 കെട്ടുകൾ നാലും നടുമുറവും നല്ല
 കൊട്ടത്തളവും മണിക്കിണറും
 തെങ്ങും കവുങ്ങും കൊടികളും വാഴയും
 ഏങ്ങുമൊരേടമൊഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
 രാജഗൃഹമെന്നു തോന്നുമതു കണ്ടാൽ
 രാജീവലോചനേ ചൊല്ലേണോട്
 ഇത്തരം ഭത്താവു ചോദിച്ചതിനട
 നത്തരം ചൊല്ലിനാൻ ശീലാവതി
 വിശപ്പത്തിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായുള്ളോരു
 വേശ്യാഗൃഹമതു ജീവനാഥ
 ഐശ്വര്യവും നല്ല സൗന്ദര്യവും പിന്നെ
 വശ്യപ്രയോഗവുമെന്നുവേണ്ട
 വിശപ്പം ജയിക്കുന്ന വൈഭവമുള്ളോരു
 വേശ്യയുണ്ടത്ര വസിച്ചീടുന്നു
 വിത്തമുള്ളൊളകളെല്ലാമവളുടെ
 ഭൂതന്മാരാവാൻ കൊതിച്ചീടുന്നു
 കൺമുനത്തെല്ലമപ്പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലും
 വെണ്മ കലൻ വിലാസങ്ങളും

കണ്ടു ഭൂമിച്ചു പൃഥ്വീനാഥരത്നങ്ങൾ
 കൊണ്ടുചെന്നാശു കൊടുത്തിടുന്നു
 ഇല്ലവും വസ്ത്രവും വിരോധമുള്ള
 വല്ലഭനാവാരം കൊതിച്ചിടുന്നു
 മന്നവനാരെ വശത്താക്കി മെല്ലവേ
 പൊന്നും പണവും കരസ്ഥമാക്കി
 കൊന്നിട്ടു മീറിനിരയിട്ടതു പോലെ
 പിന്നെയോ ഭോഷരെക്കൈവെടിയും
 ദ്രൗമുണ്ടാകിൽ സുഭഗനാരെല്ലാരും
 ദ്രൗമില്ലെന്നാകിൽ ദുർഗ്ഗന്മാർ
 ഇങ്ങിനെയുള്ളോരു വേഷം വസിയ്ക്കുന്ന
 തുംഗമഹാമണിമന്ദിരത്തിൽ
 അന്തികേ വന്നൊരു നേരമുള്ളൂടെ
 അന്തിയ്ക്കു മേൽക്കഴുകുന്ന വെള്ളം
 മാറ്റത്തിൽ വന്നൊഴുകുന്നതു കണ്ടടൻ
 മാറ്റം വെടിഞ്ഞു വളച്ചുപോന്നു
 മേൽക്കഴുകുന്ന വെള്ളം ചവിട്ടിയാൽ
 മേൽക്കുമേലുണ്ടാമശുദ്ധദോഷം
 മംഗല്യഹാനി ഭവിയ്ക്കും തവസ്സിനും
 ഭംഗം വരുമജ്ജലത്തെത്തൊട്ടാൽ
 എന്നതുകൊണ്ടു വളച്ചിങ്ങു പോന്നു ഞാ -
 നെന്നു ധരിച്ചാലും ജീവനാഥ
 ശീലാവതിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ
 ശീലം പകർന്നിതു മാമുനിയ്ക്കു
 ഇഷ്ടശരണസനാധീരന്റെ ബാണങ്ങൾ

ഭിക്ഷുക്കളേയും വലയ്ക്കുമല്ലോ
 വാരസ്രീയെന്നുള്ള നാമത്തെക്കേട്ടപ്പോൾ
 മാരാസ്രമേരൂ മയങ്ങിപ്പോയി
 അന്നത്തെ രാത്രിയിൽ നിദ്ര ഭവിച്ചില്ല
 അന്നത്തെ ബ്ലേക്കിപ്പാസായില്ല
 ഉണരുകവുമല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 വാണ മഹാമുനി നാലഞ്ചു വാൾ
 ദീപ്തനിശാസവുമാലസ്യവും പൂണ്ടു
 തീക്കുറുപ്പോലെ ശരീരമെല്ലാം
 വേഗ്രയെത്തന്നെ മറസി നിരൂപിച്ചു
 വൈശ്വാദികമുണ്ടു ചെമ്പിടുന്നു
 ഭത്താവുതന്നുടെ പാർവത്യം കണ്ടു
 ഭാര്യയും മെല്ലവേ ചോദ്യം ചെയ്തു
 എന്തൊരു കാരണമെന്നുടെ ഭത്താവേ
 സന്തപിച്ചിടുന്നു നാഥ ഭവാൻ?
 എന്നോടരുൾചെയ്തവേണം മടിയാതെ
 എന്നാലൊരു കഴിവുണ്ടാക്കീടാം
 വ്യാധിവികാരമോ വല്ലാതെ വന്നതു -
 മാധിവികാരമോ ചിത്തം തന്നിൽ
 നാലഞ്ചു വാളായി ഭക്ഷണമില്ലാതെ
 ആലസ്യം പാരമുരൂപമില്ല
 എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ പരമാത്മം -
 മെന്നോടരുൾചെയ്തു ജീവനാഥ
 എന്നതു കേട്ടരുൾചെയ്തു മഹാമുനി
 നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കു വേണ്ടിവന്നു

വേശ്വാഹാരമെന്നു കേട്ടതുകാരണം
 വേശ്യയിലാശ മുഴുത്തീടുന്നു
 വാരാഹനാമണിമെഴുപിയെപ്പുൽകവാൻ
 പാരമുണ്ടാഗ്രഹമന്തരംഗേ
 ധർമ്മമല്ലെന്നു ഗ്രഹിക്കാത്തു മല്ല
 കർമ്മാനുബന്ധമൊഴിച്ചുകൂടാ
 എന്നെക്കഴുത്തിലെടുത്തു പതുക്കവേ
 ഇന്നത്തെ രാത്രി വരുന്ന നേരം
 വേശ്വാഹാരം തന്നിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി നീ
 വേശ്വാവിനോടും ചിലിപ്പിയ്ക്കേണം
 ഭന്താക്കന്മാരുടെ വാക്കു നിരസിച്ചാൽ
 ഭായ്യാമാക്കുപത്തു വന്നുകൂടും
 നല്ലതെന്നാകിലും തീയതെന്നാകിലും
 വല്ലഭൻ ചൊല്ലുന്നതാചരിയ്ക്കാം
 അല്ലാതെ താനോന്നിതപണ്ടും തുടങ്ങിയാൽ
 വല്ലാതെ വന്നു ഭവിയ്ക്കുമല്ലോ
 മംഗല്യസൂചകർക്കു ഭന്താക്കന്മാരല്ലോ
 ദൈവതമാകുന്നതെന്നരിക
 ദേഹമതായതും ജീവനായതും
 കേവലം നിങ്ങൾക്കു ഭന്താവല്ലോ
 എന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ഞാൻ വല്ലഭേ
 എന്നുടെ മോഹത്തെസ്സാധിപ്പിയ്ക്ക
 ഇത്തരം ഭന്താവുതന്റെ ഗിരം കേട്ടു
 ചിത്തരംഗത്തിൽ വിഷാദത്തോടെ
 എന്തു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടു മുഹൂർത്തമിങ്ങനെ

ചിന്തിച്ചു നാമനന്ദമിളകിപ്പോയി
 ആചാരമല്ലാത്ത വല്ലാത്ത മോഹങ്ങൾ -
 ഉച്ചാച്ചന്മാരും തുടങ്ങിക്കൊണ്ടാൽ
 ആകുന്ന വണ്ണം പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യേണം
 ലോകാവവാദം വരാതിരിപ്പാൻ
 ഓർത്താൽ ഗുണമല്ലാത്ത വിധമെന്നു
 ഭർത്താവുതന്നെയും ബോധിപ്പിക്കാം
 കണ്ണു കാണാതെ കിണറിൽ ചാടുന്നോരെ
 ചെന്നു പിടിപ്പാൻ മടിച്ചിടാമോ?
 വല്ലതെന്നാകിലും വല്ലഭൻതന്നുടെ
 വല്ലാത്ത മോഹം വിരോധിക്കേണം
 ഇത്തരം ചിന്തിച്ചു ശീലാവതി തന്നെ
 ഭർത്താവിനോടു വണങ്ങിച്ചൊന്നാൻ
 ഇതി പ്രഥമമുത്തം പാട്ടാകും.

അഥ ദ്വിതീയവൃത്തം.

ഗുണമേറും ഭർത്താവേ! മാമുഹിനീ!
 ഗുണനാഥ! കേട്ടാലുമെന്തൊ വാക്യം
 ഗണികമാരോടുള്ള കേളിമോഹം
 ഗുണമല്ല നിങ്ങൾക്കെന്നോർത്തിടേണം
 പണിയാലെ വന്നൊരു വിപ്രജനം
 പഴുതിലാക്കിപ്പൊലു ജീവനാഥ!
 കണികാണാൻപോലും ഗുണമില്ലാത്ത
 ഗണികമാരെക്കണ്ടു മോഹിക്കുന്ന

പുരുഷന്റെ ജനം പഴുതേതന്നെ
 ഭൂരിതരം കൂപത്തിൽ ചെന്നു വീഴും
 കലടമരോടുള്ള സംസ്കൃതന്മാർ
 കലധർമ്മാചാരങ്ങളില്ലാതാകും
 മലമൂത്രാഗാരമാകുന്ന പാത്രം
 മലർബാണാധിനമാകുന്ന ഗാത്രം
 ഫലമെന്യേ മോഹിജ്ഞം മൃഗന്മാർക്കു
 പല ദോഷം വന്നു ഭവിക്കുമല്ലോ
 കലഹാദി വന്നിടം മുന്നേതന്നെ
 മലിനമായിടം മനുഷ്യജനം
 പരിതാപമോരോണേ വന്നുകൂടും
 പരിഹാസത്തിനുള്ള പാത്രമാകും
 പരിചോടെ കീർത്തി നശിച്ചുപോകും
 പരിണാമപാപങ്ങൾ സംഭവിക്കും
 ധനങ്ങൾക്കു നാശങ്ങൾ വന്നുകൂടും
 ജനങ്ങൾക്കു വൈരാഗ്യമുണ്ടായിടും
 കനക്കേട് ജാതിജ്ഞം ഹിതഭാവം
 മിനക്കേട് നീചന്മാരോടുകൂടി
 കലഭായ്ക്കുമാരെ വെടിഞ്ഞുകൊണ്ടു
 കലടമരോടു രമിക്കുന്നൊരു
 കലശ്രേഷ്ഠന്മാരാകും ഭൂസുരന്മാർ
 കലിശത്തേക്കാളും കഠിനമാകും
 ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ളൊരു നാരീവേഷം
 മിരുഭാഗം തീയിട്ടെരിച്ചു നന്നായ്
 പഴുപ്പിച്ചു പെൺകുലത്തിന്റെ ദേഹം

തഴുകിപ്പണരേണമങ്ങു ചെന്നാൽ
 ഒരുനാളും വേശ്വാജ്ഞാങ്ങോടു
 ഒരുമിച്ചു ക്രിഡിപ്പാൻ മോഹിയ്ക്കൊല്ലാ
 ഗുണദോഷജ്ഞാനമവർഷിപ്പൊട്ടും
 പണമെന്നല്ലാതൊരു ചിന്തയില്ല
 ധരണീസുരന്മാരും ബൗദ്ധന്മാരും
 തരണിയാം വേശ്വര്യ ഭേദമില്ല
 കനകത്തക്കയ്യിൽക്കൊടുക്കുന്നേരം
 കനിവെന്നു ഭാവിച്ചു കൈ പിടിക്കും
 ധനമെല്ലാമങ്ങു കരസ്ഥമായാൽ
 ഘനമില്ലാത്തുള്ളൊരു പഞ്ഞിപോലെ
 പാപ്പിക്കും ദൂരത്തു ദൃഷ്ടുള്ളത്
 ഉറപ്പിക്കും ദ്രവ്യമൊടുങ്ങുവോളം
 അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു ചാടും
 റാവകാശം വന്നാലവന്റെ ജനം
 വിഹാലമായിടുമിതത്രയല്ലാ
 വികടമായുള്ള നരകംതന്നിൽ
 അനവധി കാലം വസിച്ചിടേണം
 അനുഭവമെന്തെല്ലാം വന്നിടാത്തു
 വെളിച്ചെണ്ണ വീഴ്ന്നി നിറച്ച ചെമ്പിൽ
 തിളപ്പിച്ചു കാക്കുന്ന വഹ്നിതന്നിൽ
 പിടിച്ചു തള്ളി യമഭടന്മാർ
 രടിച്ചു നീന്തിക്കളിപ്പിച്ചിടും
 വടികൊണ്ടു മസ്തകഭാഗംതന്നിൽ
 അടികൊണ്ടു ദേഹം തളന്നു വീഴും

അമൃതുകൊണ്ടപ്പൊഴേ ജീവിപ്പിപ്പിത്തം -
 മമൃതന്മാരായിട്ടും തിന്നുന്നതിൽ
 വരിവോടങ്ങോടിക്കുമെന്നുവേണ്ട
 ദുരിതങ്ങൾ ചൊന്നാലൊട്ടക്കുമില്ല
 അതുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നോൻ ഭർത്താവേ ഞാൻ
 കൂതുകമീ വേഗ്രയിലുണ്ടാകേണ്ടാ
 അറിയിക്കവേണമോ ഞാറിവണ്ണം
 അറിയപ്പോകാതുള്ള ദേഹമോ റി
 ചെറുപ്പംകൊണ്ടോരോന്നുരയ്ക്കുന്നു ഞാൻ
 വെറുപ്പുണ്ടായിടൊല്ല മാമുറീന!
 ക്ഷമിക്കുന്നമിക്കാലും വേഗ്രാഗേഹേ
 ഗമിക്കുന്നമെന്നതുംചെയ്തെല്ലാം
 വചനങ്ങളിവണ്ണം കേട്ടനേരം
 വചനീയമല്ലെന്നു മാമുറീനൻ
 കനിവോടെ പിന്നെയും ഭാര്യയോട്
 ഞെരുതാപത്തോടെയരുളിച്ചെയ്തു.

ഇതിലുപരിയുത്തം ൩ മാമുറീ

അഥ തൃതീയവൃത്തം.

എന്തിനായ്കോ വിരോധം പറയുന്നു
 ദന്തിഗാമിനിമൗലിമണേ ശൃണു
 അന്തികേ വന്നു റിന്നാലുമാദരാ -
 ലന്തിനോരമണത്തു കൃശോദരി
 ഏന്നത്തോളിലൊട്ടക്കു റീ വൈകാതെ

റിന്നെത്തന്നേ പാഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കാം
 പുളിമറമ്പിഴിയാളേ നമുക്കിപ്പോ-
 ള്ളളിലുണ്ടായ തണ്ടാർശരാമയം
 തള്ളിറീക്കിളവാനെളുതാമോ
 കൊള്ളിവാക്കല്ല ചൊല്ലുന്നു വല്ലഭേ!
 ന്യായമല്ലാത്ത കർമ്മങ്ങൾക്കൊക്കെയും
 പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും
 മോഹമുള്ളതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ
 ദേഹനാശം ഭവിക്കും നമുക്കെടോ
 സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ വേശ്വാമണിയുടെ
 ഗേഹംതന്നിലങ്ങാക്കേണമെന്നെ റീ
 അംഗനാമണിയാകുമവളുടെ
 സംഗമിനു പഭിച്ചുവെന്നാകിലോ
 അംഗസൗഖ്യം ഭവിക്കും തപസ്സിനും
 ഭംഗമുണ്ടാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
 ന്യായം വിട്ടു നടക്കയില്ലെങ്കിലോ
 പ്രായശ്ചിത്തം വിധിയ്ക്കേണമെന്നങ്ങോ
 കൃഷ്ണചാന്ദ്രായണാദിക്രിയകൊണ്ടു
 സ്വപ്നഭാവവിശുദ്ധി വരുത്തിടാം
 മന്ത്രമക്ഷോഭംകൊണ്ടുള്ള വൈഷ്ണവം
 ധർമ്മചാരിജനങ്ങൾക്കുമുണ്ടാകും
 വിശ്വമോഹിനി മോകയെപ്പണ്ടു
 വിശ്വാമിത്രാനുഭവിച്ചില്ലയോ?
 ചന്ദ്രനും ഗുരുഭാര്യയെ പ്രാപിച്ചു
 ചന്തമോടു രമിച്ചിലയോ ശുഭേ!
 ഇന്ദ്രനും പണ്ടുഹൃദയെ പ്രാപിച്ചു

ഇന്ദ്രിയക്ഷോഭശാന്തി വരുത്തിലേ?
 സമുച്ചയനാരം മിത്രവരുണനാ-
 രുഷിയെപ്പരിഗ്രഹിച്ചിലയോ?
 ബ്രഹ്മശാഖയായുള്ളൊരു നാരിയെ
 പ്രാപിച്ചിലയോ കണ്ഠമഹാമുനി
 ബ്രഹ്മദേവനായ ഭഗവാനും
 തന്മകളെപ്പരിഗ്രഹിച്ചിലയോ?
 ഇപ്പറഞ്ഞ മഹാജനമൊക്കെയും
 തൽപ്രതികൂിയകൊണ്ടു വിശുദ്ധരാൽ
 അപ്രകാരം നമുക്കമിദ്ദോഷത്തെ
 ക്ഷിപ്രമണ്ഡ കളവാൻ തടവുണ്ടോ
 അർദ്ധരാത്രിയ്ക്കു മുന്നമവളുടെ
 പത്തിനന്തന്നിലാക്കേണമെന്ന് ധീ
 വൃദ്ധനാകുന്നോരെന്റെ മഹോരഥം
 വൃതമമാക്കിച്ചമയ്ക്കായ് വല്ലഭേ!
 ഇത്തരം ഗുരുനാഥന്റെ വാക്കിന്ദ്ര-
 ഷുത്തരം പറയുന്നവരാരോ
 അന്യ വല്ലതുചെന്നുവളുടെ
 ചിത്തം തന്നിലുറച്ചു പുറപ്പെട്ടു
 അന്ധകാരം നിറഞ്ഞൊരു രാത്രിയിൽ
 അന്തരേണുശവനെ മെല്ലെന്നടുത്തുടൻ
 കണ്ഠദേശത്തിലാക്കി നടക്കൊണ്ടു
 കണ്ഠിതം വിട്ടു വേഗഗമനം പോയി
 തൽപ്പദതളിർകൊണ്ടു മെല്ലവേ
 തപ്പിത്തപ്പി നടന്നു നടന്നുടൻ

കല്പം മുളളമക്കാടും മലകളും
 മെല്ലെമെല്ലെക്കടന്നു പണിപ്പെട്ടു
 ചെല്ലുന്നോമൊരാറോമണം തന്നിൽ
 വല്ലഭന്റെ ശരീരം തടകയാൽ
 അശ്വമയും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞീടാം
 തസ്തരന്മാരതിനിമ കാണാം
 തത്ര രാജ്യേ വസിയ്ക്കുന്ന ഭൂപന്റെ
 പത്തനത്തിലകം പൂക്കു കള്ളന്മാർ
 രാജഭണ്ഡാരം കട്ടു തിരിച്ചപ്പോൾ
 രാജകീകരന്മാരുമുണർന്നിതേ
 കള്ളന്മാരുടെ പിമ്പേ ഭടന്മാരും
 കൊള്ളിയും മിന്നിമിന്നിപ്പറപ്പെട്ടു
 കാവാനതന്നിൽ മാധവ്യമാമുവി
 ധ്യാനമെന്നവിലോചനനാകയാൽ
 നിശ്ചലനായിരിക്കും മുറിയോടു
 നിശ്ചയം വരുമാറുണ്ടു ചോദിച്ചു
 താനുണ്ടോ കണ്ടു തസ്തരക്കൂട്ടത്തെ
 കാവാനതന്നിലോടിവരുന്നത്?
 എന്നു ചോദിച്ചു കിങ്കരന്മാരോട്
 നന്നും മിണ്ടില മാമുനിശ്രേഷ്ഠനും
 ഉത്തരമുദിയാടാത്തതെന്തെടോ!
 ഇത്തരമവർ ചിന്തിച്ചു പോയടുൻ
 കൊള്ളിയും മിന്നി നാലു ദിക്കിലും
 കള്ളന്മാരെത്തിരഞ്ഞു പിടികൂടി
 പട്ടുപൊൻപണം പെട്ടകമെന്നിവ

കട്ടുപോയതും കിട്ടി ബഹുവിധം
 തമ്പുരാനോടറിയിച്ചുനേരത്തു
 തമ്പുരാനുമെൽചെയ്തിതന്നേരം
 ചോരനോരെക്കഴുതുന്നിലോറുവി
 റാരെന്നാലും മടിശ്ശേണ്ട വീരരേ
 രാജശാസനം കേട്ട ഭടന്മാരും
 വ്യാജപൂരണനാരെക്കഴുവേറി
 ഒന്നും മിണ്ടാതിരിക്കുമിത്താപസൻ
 ഇന്നു തസ്തരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
 മുഖനായി വരേണമെന്നിങ്ങിനെ
 വമ്പന്മാരവർ നിശ്ചയിച്ചിടിനാർ
 വല്ലാതേകണ്ടു വഞ്ചനം ചെയ്യിച്ചാൽ
 കൊല്ലാതേ കഴുവേറണമെന്നുണ്ടു
 മാമുനീന്ദ്രനെല്ലു ലത്തിലോറുവാൻ
 സ്വാമിശ്ശു മതുതന്നെയായ് സമ്മതം
 ശുലപാണിസദശനാം മാണ്ഡവ്യൻ
 ശുലംതന്നിൽ മലന്തം കിടക്കുമ്പോൾ
 കാലിന്ദേൽ തട്ടി വൃദ്ധമുനീന്ദ്രന്റെ
 മെലിഭാഗമതുനേരം മാണ്ഡവ്യൻ
 പാരം വേദനയുണ്ടാകകാരണാൽ
 ആരെന്നുള്ളതു ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞുടൻ
 വാരനാരിയെക്കാമിച്ചു രാത്രിയിൽ
 ചോരനായിട്ടു പോകുന്ന വൃദ്ധനോ
 നാളെ സൂര്യനഭിക്കുന്ന നോരത്തു
 നാശം വന്നു ഭവിശ്ശും നിനക്കെടോ

എന്ദീവണ്ണം പേരിച്ചതു കേട്ടാൻ
 മിന്നമാസാഗ്രതപോമുനി
 പിന്നോക്കം തന്നെ പോകേണ്ടതും ചെയ്തു
 തന്നുടെ പണ്ണശാലയകംപുക
 പ്രാണവാശം വരുമെന്നു വേദിച്ചു
 കേൾ മേവുന്ന താപസശ്രേഷ്ഠൻ
 പാദപത്മം വണങ്ങിപ്പറഞ്ഞിതു
 ചേരും കൂടാതെ ശീലാവതി സതീ
 ഏതും ശ്ലേശിജ്ഞാതൻറെ ഭർത്താവേ!
 മേതു കൂടാതെ വന്നോരവർത്തം
 ധർമ്മ ചാരിതുംകൊണ്ടുണ്ടാഴിജ്ഞാനം
 കർമ്മസംക്ലിപ്തവാകരസല്ലയോ
 എന്ദീവണ്ണം പറഞ്ഞു കളിച്ചാൻ
 വന്നു പിന്നെ ദിവാശൈവ ധ്യാനിച്ചു
 ചാത്താണധസപാമി ദേവ ഭവാനെൻറെ
 ഭർത്താവിൻറെ മരണമൊഴിജ്ഞാനം
 ഉന്നതമാമുദയാഗ്രിമസ്തുകേ
 വന്നുദിച്ചു ഭവാനെങ്കിലല്ലാഴേ
 എന്നുടെ ജീവനാഥനായവരും
 വന്നുപോമെന്നു ശാപമകപ്പെട്ടു
 എന്നതുകൊണ്ടു മൽഭർത്തുജീവനെ
 തന്നെ രക്ഷിജ്ഞേണം ഭഗവാഹേ!
 എന്ദീവണ്ണം പറഞ്ഞു വൃതത്തോടെ
 പിന്നുകൊണ്ടു തപം ചെയ്തു താപസി

സൂര്യദേവഭഗവാൻമന്നേരം
 തേരിലേറിയുദിച്ചൊന്നൊരുവെട്ടു
 വന്നുനോമിപ്രാർത്ഥന കേൾക്കയാൽ
 നിന്നുപോയി മഹാഗിരിസന്നിധൗ
 ആദിദേവനുദിനാകകൊണ്ടുമോ
 വേദിയനാക്കു കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും
 ഭംഗം വന്നപ്പോളുംബരവാസികൾ
 അങ്ങു പാരം പരവശനായി
 കാരണമിതിനൊന്നെന്നു വാസവൻ
 ചാരണനാതം വിദ്യാധരനാതം
 കിന്നരനാതം കിന്യകാക്ഷനാതം
 ഖിന്നതപുണ്ടിരിയ്ക്കും ദശാന്തരം!
 വാരദൻ വന്നുതൽചെയ്തു ബോധിച്ചു
 സാരമൊക്കെയും സ്വാസുരനാതം
 പാദാതകന്റെ പങ്കുജവാസന്റെ
 ചാരത്തു ചെന്നുണർത്തിച്ചു വൃത്താന്തം
 പങ്കുജവാസൻ താനും സുരനാതം
 ശങ്കരാചലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു
 സങ്കടമറിയിച്ചോരാനന്തരം
 തികൾച്ചുഡനും മറ്റുള്ളു വൃന്ദവും
 ക്ഷീരവാരിധിതീരത്തു ചെന്നടൻ
 വാരിജാക്കുനെ വാഴ്ത്തി നൂതിചെയ്തു
 സൂര്യദേവനുദിക്കായ്ക്കൊണ്ടുള്ള
 കാർയ്യമാഹികളെല്ലാമുണർത്തിച്ചു
 മന്ദമാസവും പൂണ്ടങ്ങുതൽചെയ്തു

ഇന്ദിരാപതി ദേവൻ മുരാന്തകൻ
 അത്രിയെന്നുള്ള താപസശ്രേഷ്ഠൻ
 അശ്രമം നോക്കിപ്പോന്നാലുമേവതം
 തത്ര ചെന്നാലുപായങ്ങളുണ്ടാകും
 മിത്രദേവനുദിപ്തൻ കഴിവതും
 എല്ലാറ്റിന്നുമൊരു കഴിവുണ്ടാക്കും
 കല്യാണാശി കനിവുള്ള താപസി
 ലക്ഷ്മീനായകനിത്ഥമതർചെയ്തു
 പക്ഷിരാജന്റെ കണ്ഠേ കരേറിനാൻ
 അന്നത്തിന്റെ പുറമേറി ബ്രഹ്മാവും
 മൂനിലാമൊരു വേഗം നടക്കൊണ്ടു
 കാളത്തണ്ടെ കണ്ഠേ വസിയ്ക്കുന്ന
 നീലകണ്ഠനും പിമ്പേയെഴുന്നള്ളി
 വൈനതേയന്റെ കണ്ഠേ വസിയ്ക്കുന്ന
 വൈകുണ്ഠൻ താനും പിമ്പേയെഴുന്നള്ളി
 റാലു കൊമ്പുള്ള വെള്ളശ്ശേന്ദ്രന്മേൽ
 നാകനാഥൻ കരേറി വിളങ്ങിനാൻ
 വാനരന്മാരും നാനാമുനികളും
 യാനം ചെയ്തു മഹായോഗമിങ്ങിനെ
 അത്രിതാപസശ്രേഷ്ഠൻ വസിയ്ക്കുന്നൊ-
 രാശ്രമം നോക്കിപ്പോന്നാലുമേവതം
 പൂത്രവൈരിയും ദേവകദംബവും
 അത്രിയെച്ചെന്നു വന്ദിച്ചുനന്തരം
 വേറെച്ചെന്നങ്ങാസൂയയോടെല്ലാം
 ഏറെബീഭക്ഷത്വാ വിശേഷമറിയിച്ചു

ശിലാവതി

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവീശ്വരൻ മൃതം
ബ്രഹ്മണി നിന്നെക്കാണമാന്യൈഃകൃണാമഹി
താപസിയായ ശിലാവതിയുടെ
താപം കൂടാതെ സൂര്യനുദിനം
ആയതിന്നു പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യണം
ആയവണ്ണം കഴിവുണ്ടാക്കിടണം.
ഇതി തൃതീയപുത്തം സമാപ്തം.

— — — — —

അഥ ചതുർത്ഥപുത്തം.

— — — — —

അത്രിമഹാമുനി ഭാര്യാ പുനഃ
രത്രിശ്വരാരോട് ചൊല്ലി
ശിലാവതിയുടെ പാതിപ്രത്യു
ശിലഗുണാദി വിശേഷം
എത്ര മനോഹരമോത്താലതു
മിത്രനും ലംഘിച്ചുകൂടാ
വൈധവ്യം കൂടാതിരിപ്പാ-നെന്നു
വൈശമ്യമിന്നു വിനാശാൽ
മൃത്തികൾ മൃതരും കൂടെ-വന്നു
പാത്തിരിയ്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ
ഏങ്ങിനെ ഞാനങ്ങു ചെല്ലാ-തിനി-
യിങ്ങു വസിച്ച് ഓരോ
ഭന്താവിനങ്ങനവാദ മെങ്കിൽ
ഭക്ത്യാ ഞാൻ കൂടെ വരണേൻ
എന്നുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ടു

ശക്തൻ ചെന്നത്രീയോടറിയിച്ചു
 അത്രീയ്ക്കു നവാദമെന്നുള്ളതു
 വൃത്രാരി വന്നു പറഞ്ഞു
 ആയതു കേട്ടു റാടന്നു-അറ-
 സൂയയും വാസവൻതാനും
 മുത്തികൾ മൂവരും പിഞ്ചെ-ജഗ-
 ദാത്തി ശമിപ്പതിന്നായി
 ഉഗ്രതപസ്സിന്റെ ഗേഹം-തന്നി-
 ലഗ്രേ ഗമിച്ചുനസൂയ
 ശിലാവതിയെ വിളിച്ചു-ശീല-
 മമ്പോടിവണ്ണം പറഞ്ഞു
 സൂര്യനദിയിൽ പോയാൽ-ബഹു
 കാൽക്കയമുണ്ടു പാരിൽ
 ധർമ്മങ്ങളൊക്കെ മുടങ്ങി-വിപ്ര-
 കർമ്മങ്ങളും ബഹു മങ്ങി
 കൂരിരുൾ വന്നു നിറഞ്ഞു-ഭവി
 ഭൂരിശുഭങ്ങൾ മറഞ്ഞു
 കള്ളന്മാരൊക്കെ മുതിന്നു-ദിക്കി-
 ലുള്ളതശേഷം കവൻ
 ദൈത്യന്മാർ പാരം കടുത്തു-സുര-
 മന്ത്രിന്മാർ ചാവറാടുത്തു
 കൂട്ടം പാതാളം വച്ചു-പശു-
 കൂട്ടം വിശന്നു തളന്നു
 ഭൂസുരന്മാരുടെ സ്വായ-ന്തന-
 മന്താചാവറാപായം

രാത്രിയൊടുങ്ങാതെ തന്നെ - കഷ്ടം
 ധാത്രിയിലിങ്ങിനെ മൂന്നം
 കണ്ടരിയുന്നില്ല വാരം - ദോഷം -
 മുണ്ടാമതിന്നില്ലായം
 ഏവമനസ്സു തന്റെ - മൊഴി
 കേവലം കേട്ടു മടങ്ങി
 ശീലാവതി ദേവി ഓചാന്നാ - ഉന്ദ -
 കൂലമെനിയ്ക്കുന്നസുതേ
 തോന്നിപ്പോയതു കൂടാ - തിങ്ങ
 മാന്താണുദേവനുദിപ്പാൻ
 സംഗതിയുണ്ടായതത്താ - മെങ്കി -
 ലിങ്ങുവാദമെനിയ്ക്കും
 മംഗല്യം പോകാതിരിപ്പാ - റുള്ള
 മാറ്റം വിചാരിച്ചുകൊൾക
 അപ്പോളുണ്ടായ ചൊന്നാരം - ബാലേ
 കെല്ലോട്ടു കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ബ്രഹ്മനം വിണ്ണു ഗിരിശ - നാരം
 ചെമ്മേയെഴുന്നള്ളി വിന്റെ
 ഏവധവ്യം രക്ഷിപ്പാവില്ലോ - ജെന്തു
 വൈഷ്ണവമീശ പാമ്പാക്കം
 ലോകത്തെ സൃഷ്ടിയ്ക്കും ദൈവം - വിന്റെ
 ശോകത്തെത്തിപ്പാൻ പോരായോ?
 സാദരമർക്കുനുദിപ്പാ - റാൻ -
 വാദം കൊടുക്ക വി ബാലേ
 അത്രിപ്രസ്ഥാനി വി തന്റെ - മൊഴി
 സത്യമെന്നുള്ളിലുറച്ചു

ശീലാവതി കനിവോടെ - ചെന്നു
 ബാലരവിയെ വണങ്ങി
 എങ്കിലുദിച്ചുകൊണ്ടാലു - മെന്നെ
 ശ്ലക്കിയേണ്ട ദിനേശ
 എന്നു പറഞ്ഞതായ പോര - തന്നെ
 വന്നങ്ങുദിച്ച ദിവേശൻ
 മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു - സൂര്യൻ
 തന്നുടെ രശ്മി കൂടാതെ
 നാലാം ദിവസമുദിച്ചു - ദിശ
 വൈലും പരക്കെപ്പരന്നു
 വിപ്രനാരദൻ തുടങ്ങി - യിര -
 ഉച്ചേതം നിന്ദിതത്തി
 താമരപ്പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞു - ഭൂവി
 താമസിയാതെ വിളങ്ങി
 ഹോമങ്ങൾ വിളെ തുടങ്ങി - യപ്പോൾ
 പൂമങ്ങൾ വെങ്ങിത്തുടങ്ങി
 എല്ലാതരം വാതിൽ തുറന്നു - ഗൃഹ -
 മെല്ലാമടിച്ചു തളിച്ചു
 ദേവാലയങ്ങളിൽ പൂജാ - ബലി
 ശിവേലി ഹോമം തുടങ്ങി
 സ്ത്രീകളുടേതന്നിൽ ചെന്നു
 പാകാദികർമ്മം തുടങ്ങി
 ചോരന്മാരോടിയെളിച്ചു - നാലു -
 മാതന്മാർ ചാടിക്കളിച്ചു
 ഉഗ്രതപസ്സു മരിച്ചു - ഭൂവി

വൃഗ്രതയോടു പതിച്ചു
 തൽപത്നി മോഹിച്ചു വീണു-വിന്നെ-
 ത്തല്ലരിവാരുങ്ങൾ കേണു
 ആയതു കണ്ടോരു ഹോ-മാ-
 സുയസ്തമാധി പിടിച്ചു
 വേഗേന ചെന്നു വിരിഞ്ച-നല്ലേറ്റൾ
 വെള്ളമെടുത്തു തളിച്ചു
 അന്നേരം കണ്ണു തുറന്നു-ചത്തു
 വീണൊരു മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ
 താനോയെഴുന്നേറ്റിരുന്നു-മുനി
 മാനോലുംകണ്ണിയുണന്നു
 മുത്തുകൾ മൂവതും കൂടി-മുനി
 മൂലംനി തൊട്ടതൾ ചെയ്തു
 കാമരൊക്കാളും മനോജ്ഞാ-കൃതി
 മാമുനിശ്രേഷ്ഠനിദാനീം
 ദീർഘായുസ്സായിനിഭവിയ്ക്കും-നിന്റെ
 വല്ലഭൻ മാമുനി താനും
 എന്നതൾ ചെയ്തു മറഞ്ഞു-ഹരി
 ചന്ദ്രചൂഡൻ വിധി താനും
 വാനവന്മാരും ഗമിച്ചു-ബഹു-
 മാനമീവർ ലഭിച്ചു
 അത്രികുഡുംബിനി താനും-പുന-
 രത്രിസമീപേ ഗമിച്ചു
 ഉഗ്രതപോമുനി ശ്രേഷ്ഠൻ-സുഖ-
 മഗ്രഹണാമൃതത്വപൻ

ശീലാവതിയോടുകൂടെ - ബഹു -
 കാലമിതന്നു സുഖിച്ചു
 യോഗാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു - സുഖ
 യോഗാനുകൂലം വസിച്ചു
 ഉത്തമപുരുഷൻ വിഷ്ണു - പുന -
 രത്രിസുതനാശ്വീനൻ
 ദത്തനെന്നുള്ളോരു ധാമം - പൂണ്ടു
 തതപഗുണനെ വിളിച്ചു
 സർവ്വേശ്വരനാകം ശിവന്റെ - ധാമം
 ദർശനം സാധിച്ചു പ്രസിദ്ധം
 പിന്നെ വിവിധന്റെ രാഗ - കൃതി
 തന്നെ ശരീരമതായി
 ചന്ദ്രനെനുള്ളോരു ധാമം - പൂണ്ടു
 സാമുദ്രമുദ്രാതിശീതൻ
 അത്രിമഹാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ - തന്റെ
 വേദാന്തത്തിൽ വിന്നു - ജ്ഞിച്ചു
 ശംഗാരകോമളരൂപൻ - ശശി
 ശംഗാരയോനിസ്തു അസ്യ
 ഇങ്ങിനെ മുത്തുകൾ മൂന്നു - പേരും
 മംഗലത്തോടേ വിളങ്ങി
 ചന്ദ്രികയെന്നുള്ള ധാമ - മങ്ങു
 മുത്തുകൾ മൂവരും നല്ലി
 ഉത്തമരാം ത്രിദശന്മാർ - നിജ
 പത്മനാഭമെത്തി വസിച്ചു
 ഉത്തമയാമനസ്സു - മുനി..

സത്താമാമത്രിയോടും
 ശിലാവതി വാനോടും ചേർന്ന്
 ലീലാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു
 യോഗാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു - ബഹു
 ഭോഗാനുഭൂതം വസിച്ച്
 ഇക്ഷമാ നിത്യവും ഭക്ത്യാ - ചൊല്ലി
 നോക്കുമതു കേൾക്കുന്നോക്കും
 സന്തതിയും ഹോട്ടമംഗ - ല്യവും
 സമ്പത്തുമേറുമതുണ്ടാം
 ഇത്ഥമനുഗ്രഹം ചെയ്തു - കിഷ്കി
 ചിത്തസുഖോ വസിച്ച്.

ശിലാവതിപ്പാട്ട് സമാപ്തം.

കിളിപ്പാട്ട്.

കുചേലവൃത്തം

ശാരികപ്പെരുതലേ ചാരുശിലേ മമ
ചാലേ വരിക നീ വൈകിടാതെ
പാലും മധുവും ഭുജിച്ചു വിരവോടേ
ആലസ്യം തീർത്തുരചയ്ക്കുന്നോട
ഉത്തമനായ കുചേലന്റെ വൃത്താന്തം
സതപരം കേൾപ്പതിനാശ പാരം
എന്നതു കേട്ടു കിളിമകൾ ചൊല്ലിനാ-
ളിന്നതു ചൊൽവാൻ പണിയുണ്ടേററം
എങ്കിലുമൊട്ടു ചുരുക്കി ഞാൻ ചൊല്ലുവൻ
പങ്കമകലുന്ന വാത്തയെല്ലാം
ഭൂമീസുരോത്തമനായ കുചേലൻ താൻ
ഭാമിനിയോടും തൻ പുത്രനോടും
രണ്ടിച്ചു വാണിടും കാലമൊരുദിനം
മദം പാഞ്ഞുതുടങ്ങി ഭാര്യ
ഭർത്താവേ! ധമ്മുടെ ദാരിദ്ര്യസങ്കടം
കൊത്താലിതെത്രയും കഷ്ടം കഷ്ടം
കുട്ടികളെല്ലാരും പട്ടിണിയിട്ടിട്ടു
ദുഷ്ടി മിഴിപ്പാൻ വശമില്ലിപ്പോൾ
ഏത്രയും പാരം വിശന്നു കരയുന്ന
പുത്രന്മാരെക്കണ്ടാലുണ്ടോ സൗഖ്യം
കാലത്തൊരുപിടിപ്പോറു കൊടുത്തിട്ടു

നാലഞ്ചു മാസങ്ങളായിതല്ലോ
 ഉച്ചയ്ക്കൊരമ്പിടിചോറു കൊടുപ്പാനു -
 മിഷിയിലേതു മുപായമില്ലാ
 രാത്രിയിലത്താഴമെന്നുള്ളതും പിന്നെ
 എത്രനാളായി കഴിഞ്ഞിട്ടിപ്പോൾ
 മറുളളയില്ലത്തെ ഉണ്ണികളെല്ലാരു -
 മേററു പുലരുമ്പോൾ ഭക്ഷിച്ചിടും
 ഓണപ്പടകളുമോണവില്ലുമായി
 കാണപ്പെടുന്നല്ലീ ലീലയോടേ
 നാരായണന്റെ കളികളിതൊക്കെയു -
 മാരോടു മറു ഞാൻ ചൊല്ലിടേണ്ട
 കീറി മുഷിഞ്ഞ തുണിയേ നമുക്കുള്ള
 മാറിയടുപ്പാനുമില്ലയല്ലോ
 മുന്നിടം മാത്രം മറച്ചു നടന്നാകി -
 ലന്നം തൊടാനാത്രം കിട്ടുമുന്നേ
 ഇപ്പോഴൊരമ്പിടി നെല്ലെങ്കിലും പിന്നെ
 ഉപ്പുപോലും കൂടിക്കിട്ടുന്നില്ല
 നാളെപ്പൊറുതിയ്ക്കു കണ്ടേ ഭുജിയ്ക്കാവൂ
 വീളെ പ്രസിദ്ധമിതെന്തു ചെയ്വൂ
 നിത്യം ബലിക്കരിയില്ലാത്തവരുണ്ടോ
 നിത്യമായ് ചാത്തമങ്ങുട്ടീടുന്നു
 നാഴിയരിപോലും വെപ്പാൻ വിറകില്ല
 പാഴായ നമ്മുടെയില്ലമില്ലോൾ
 മാരി ചൊരിയുമ്പോൾ ചോരന്നു വീളുവേ
 ചൊരിയല്ലാഞ്ഞതു സങ്കടം താൻ

മച്ചിന്റെ തട്ടം തുലാങ്ങും വാതിലു -
 മച്ചുതന്നാണു മറിഞ്ഞുവീണു
 ശപാക്കളും ക്രോധവും മറ്റു ജന്തുക്കളു -
 മൊക്കെയകത്തു കടന്നിടുന്നു
 പാനീയമുള്ള കലങ്ങളുമെന്തിവ
 പാനീയകുടുംബം നഷ്ടമാക്കി
 സ്ഥാനത്തോരടത്തു വെപ്പിതിനില്ലാത്താൽ
 ഞാനെന്തു ചെയ്യേണ്ടു ജീവനാഥാ?
 പാത്രങ്ങളില്ലാ നമുക്കങ്ങനെയൊക്കെ
 പാത്രങ്ങൾ മാത്രം തകരുന്നില്ല
 എല്ലാമതിൻവണ്ണമായതെന്നാകിലോ
 ഇല്ലാതെ വസ്തുവും ഭക്ഷിപ്പാനും
 താളം തകരയും ചീരയും തിന്നിട്ടു
 കോളപ്പയാതെ ചമഞ്ഞു നാഥാ!
 ആളല്ല നമ്മെപ്പോലത്തുവാണെന്നാകിൽ
 വേളി കഴിച്ചതും കുമ്മരോഷം
 ദാരിദ്ര്യസങ്കടം പാരം മുഴക്കയാൽ
 നേരീട്ടുനിന്നു കൃശംഗിയപ്പോൾ
 ധർമ്മത്തെനാകിയ ഭത്താവുതന്നോടു
 ധർമ്മം വെടിഞ്ഞു പറഞ്ഞു ഭാര്യ
 ഭത്താവേ! നമ്മുടെ ദാരിദ്ര്യസങ്കടം
 തീർത്തിട്ടല്ലോ മകിൽവണ്ണൻതാൻ
 പണ്ടു ഭവാനുമായൊന്നിച്ചിട്ടല്ലയോ
 വേണ്ടുന്ന വിദ്യകൾ പാഠംചെയ്തു
 എന്നതുകൊണ്ടിട്ടുകാരണമുണ്ടല്ലോ

നന്നു ഭവൻ ചെന്നു കണ്ടതാകിൽ
 പീതാംബരൻ തന്നെക്കണ്ടുവെന്നാകിലോ
 ഏതാനുമൊന്നു ലഭിപ്പൂമല്ലോ
 ആയുധായുജ്ജ്വല ഭായുതാൻ ചൊന്നതു
 കായ്മമെന്നോത്തു കചേലൻ ചൊന്നാൻ
 ആയ്യേ! ശുഭേ! മമ ഭായ്യേ! മനോഹരേ!
 കായ്മം നീയെന്നോടു ചൊന്നതെല്ലാം
 എന്നതിവിങ്ങൊരു വൈഷമ്യമുണ്ടല്ലോ
 ഇന്നു ഞാനായതും ചൊല്ലാമിപ്പോൾ
 പ്രാഭവമുജ്ജ്വല പ്രാകൃതർ കാണുമ്പോൾ
 പ്രാഭൃതം വേണമെന്നുണ്ടു ഞായം
 എന്നതിവിന്നൊന്നും കൊണ്ടുപോവാനില്ല
 വന്ദതന്മജനം കാഴ്ചവെപ്പാൻ
 എന്നതു കേട്ടോരു ഭായ്യയുമനോരം
 മന്ദം നടന്നു ചെന്നു പിന്നേ
 ഇല്ലങ്ങളിൽ ചെന്നിരന്നിട്ടവൾക്കു
 നെല്ലൊരു മുഴക്കു കിട്ടിയല്ലോ
 മെല്ലവേ പോന്നിങ്ങു വന്നു ഹോക്കീടുമ്പോൾ
 നെല്ലതന്നെയല്ല കല്ലുമുണ്ടു
 മുഴക്കു നെല്ലതിലാഴക്കു വന്നീല
 ആഴക്കു മെല്ലവേ നെല്ലു പോരും
 ചൊരിഞ്ഞെരിഞ്ഞു വരുത്തങ്ങിടിച്ചിടി-
 ലോരം കരയുമവിലെന്നോത്തു
 മെല്ലെ വരുത്തങ്ങിടിച്ചവിലാക്കിനാൾ
 മല്ലാരിക്കിഷ്ടത്തിൽ കാഴ്ചവെപ്പാൻ

കിരി മുഷിഞ്ഞൊരു മുണ്ടിന്റെ കണ്ടത്തിൽ
 കൂറോടെ നന്നായ്ക്കിടയ്ക്കുകെട്ടി
 ചെമ്മേ കുചേലന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിതു
 നന്മ വരുന്നാളിലെന്നു ഞായം
 യഷ്ടിയുമുന്നിയെഴുന്നേറ്റു വൈകാതെ
 ഇഷ്ടത്തിൽ തന്റെ കടയെടുത്തു
 കാലമലകുമേയുള്ളു കടയ്ക്കിപ്പോ-
 ളോല വിശേഷിച്ചുണ്ടില്ലയല്ലോ
 അന്തർജനത്തോടു യാത്രയും ചൊല്ലിട്ട-
 ണ്നന്തർമോദന കുചേലനാപ്പോൾ
 ഭാരകാ നോക്കി നടന്നവനമ്പോടു
 നാരായണസ്വാമി തന്നെക്കാണാൻ
 ഒട്ടു നടന്നുമിടന്നും നടന്നിട്ടു
 മുട്ടു കടഞ്ഞങ്ങിരിയ്ക്കും പിന്നെ
 മെല്ലെയെഴുന്നേറ്റും മെല്ലേ നടന്നിട്ടും
 മല്ലാരിയെക്കാണാൻ മോഹിച്ചിട്ടും
 നാലഞ്ചു വാസരംകൊണ്ടു മഹീസുരൻ
 പാപാഴി മാതൃതൻ കാന്തൻതന്റെ
 ഭാരകാതന്നിലകംപുക്കു നോരത്തു
 ഭാരപാലന്മാരും കണ്ടു ചൊന്നാർ
 കാലനണ്ടിങ്ങോട്ടു പോന്നു വന്നിട്ടിപ്പോൾ
 കാലവിശേഷമോ മരൊന്നില്ലാ
 അന്തികേ വന്നവർ നോക്കുന്ന നോരത്തു
 അന്തകനല്ലിവനന്തണൻതാൻ
 ഏറ്റവും കുറഞ്ഞു മെലിഞ്ഞ ശരീരവും

മറ്റുമിതൊന്നേയങ്ങോത്തുകണ്ടാൽ
 എല്ലുകൊണ്ടിങ്ങിനെ നിർമ്മിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വല്ലഭമുള്ളവൻ കണ്ടാനല്ലോ
 നേത്രങ്ങൾ രണ്ടിതു നിർമ്മിച്ചതെങ്ങിനേ
 കൃത്രിമവൻകഴിയെന്നുപോലെ
 അംഭോജസംഭവൻ നിർമ്മിച്ച ബാഹുക്കു -
 ഉംഭോജവല്ലിമേൽ പുഷ്പംപോലെ
 ഭ്രമിക്കു തുണായി നിർമ്മിച്ച പണ്ടു താൻ
 ഭ്രമീസുരോത്തമൻ പാദം രണ്ടും
 കണ്ടവരിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്ന നേരത്തു
 തണ്ടാരിൽ മാത്രതൻ കാന്തൻതന്റെ
 ചാരത്തു വന്നങ്ങു നില്ക്കും ക്ഷേപംപോലെ -
 പറ്റിച്ച മോദന കണ്ട കൃഷ്ണൻ
 പെട്ടെന്നുഴന്നോറു കയ്യും പിടിച്ചിട്ടു
 യഷ്ടിയും കാല്ക്കൂട വാങ്ങിവെച്ചു
 മന്ദോദപൂജകൾ ചെയ്തു വിരവോടെ
 ആയുനായുള്ളോരു ഗോവിന്ദൻ താൻ
 ശയ്യയില്ലൊണ്ടങ്ങിരുത്തി വിരവോടെ
 മെയ്യോടു ചേർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 ഒട്ടനാളായി ഞാനാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു
 ഇഷ്ടനായുള്ള ഭവാനെക്കാണാൻ
 കേട്ടു വിശേഷങ്ങളെല്ലാം ഭവാനന്തി -
 യ്ക്കെട്ടു സുതന്മാരുമുണ്ടായെന്നു
 കേട്ടന്നേ കാണേണമെന്നു നിറച്ചിട്ടു
 ഛിഷ്ടവശാലിന്നു സാദ്ധ്യമായി

ഇന്നല്ലോ സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടിഹ
 നന്നായി വന്നീടുമിന്നിമേലിൽ
 ഒന്നും മറന്നില്ല മൂന്നും കഴിഞ്ഞവ
 ഇന്നെന്നു തോന്നുന്നു മാധവത്തിൽ
 പണ്ടു വാമൊന്നിച്ചു ദേശികമന്ദിരേ
 വേണ്ടുപ്രകാരമിതന്നുകൊണ്ടു
 വേദങ്ങൾ വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളും പിന്നെ
 ആദാനം ചെയ്തു വസിസ്തും കാലം
 ഇന്ധനം വേണമെന്നെന്തജ്ഞനും ചൊല്ലി -
 ടിന്ധനത്തിന്നു വാറും പോയിതല്ലോ
 നല്ല വിരകമൊടിച്ചു നടന്നു വാറും
 വല്ലാതെയുള്ളോരു കാട്ടിലന്നു
 ഉഴറത്തിൽ വന്നോരു കാരാമിടികൂട്ട -
 മൂററം മഴയും ചൊരിഞ്ഞു താനേ
 ദിക്കുമറിയാതെ ദിനന്മാരായി വാ -
 മക്കാട്ടിൽ വീളെ നടക്കുന്നേരം
 മാത്താണുദേവൻ മറഞ്ഞങ്ങു പോയപ്പോ -
 ളുൾത്താരിൽ വേദന ചൊല്ലിക്കൂടാ
 കയ്യോടു കയ്യും പിടിച്ചു പതക്കവേ
 മെയ്യോടു മെയ്യുമണച്ചുകൊണ്ടു
 വന്മരന്തന്നുടെ കീഴങ്ങു നില്ക്കുമ്പോൾ
 വന്മഴ പെയ്തതു ചൊല്ലാമോ താൻ
 ഉഴറത്തിൽ വൻവരിയേങ്ങുന്നതു കേട്ടി -
 ടേററം കരഞ്ഞിതു വീതാനല്ലോ
 കാട്ടാനതാ പങ്ങലറുന്നതു കേട്ടു

ഞെട്ടി വീണല്ലോ നാമപ്പൊഴുതേ
 കാട്ടികൾ കാട്ടുടെ പായുന്ന നോരത്തു
 ഗോഷ്ടികളോരവും കാട്ടി നീ താൻ
 ഏറിയോരുമുത്തിൽ വെട്ടുമിടികളാൽ
 വേറിട്ടുപോയല്ലോ തമ്മിലുറ്റോരം
 അപ്പൊഴുതുമായ ദുഃഖങ്ങൾ ചൊല്ലുവാൻ
 കെൽപ്പുള്ളോരാരുമില്ലിപ്പാരതിൽ
 തങ്ങളിൽക്കൊന്നൊത്തു കേണങ്ങു നില്ക്കുമ്പോൾ
 തങ്ങളിൽക്കൊന്നായി മിന്നൽകൊണ്ടു
 പിന്നെയണഞ്ഞു നാമൊന്നിച്ചു മെയ്യോട്ടു
 മുന്നേതിലോരവും ചേർത്തുകൊണ്ടു
 നില്ക്കുന്ന നോരത്തു കേൾക്കായി മെല്ലവേ
 കൂടും കൂടുന്ന നാദമപ്പോൾ
 നോരം പുലർന്നുടങ്ങിയെന്നോർത്തിട്ടു
 നാരായണേതി ജപിച്ചിതോരം
 കാട്ടിലെക്കോഴിയ്ക്കു നേരില്ലയല്ലോ താൻ
 വീട്ടിലെക്കോഴിയ്ക്കു സത്യമുള്ളു
 വീട്ടിലെക്കോഴികൾ കൂകിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ
 പെട്ടെന്നു സൂര്യനുദിച്ചവനു
 കെട്ടി വിറകുമെടുത്തു നടന്നു നാ...
 മൊട്ടുവഴിയ്ക്കുപേ ചെല്ലുന്നേരം
 ദേശികൻ പോന്നിങ്ങു വന്നാനതുനോരം
 നാശം ഭവിച്ചല്ലിയെന്നുകൊണ്ടു
 കണ്ടൊരു നോരത്തു തന്നോരനുഗ്രഹ...
 മുണ്ടോ മറാക്കാൻ സാധിയ്ക്കുന്നു?

നമ്മെയും ദേശികൾ കൊണ്ടു പോയിട്ടു
 ചെമ്മേ തന്നുദിരം തന്നിലാക്കി
 അന്നു കഴിഞ്ഞതുമണിനെയല്ലോ താ -
 നിന്നു ഭവാനു സുഖമല്ലല്ലീ?
 കക്ഷത്തിലേതാനുമിന്നു ഭവാനിങ്ങു
 കാഴ്ചയായ് നാൽകവാൻ കൊണ്ടുപോന്നു
 എന്നതു കേട്ടു കുചേലനുമനോരം
 നന്നായ്ക്കൊച്ചിതു ലജ്ജകൊണ്ടു
 മല്ലാരി മെല്ലെപ്പിടിച്ചു തഴുകുമ്പോ -
 ഉല്ലകൊണ്ടു തിണർന്നു മേനി
 മല്ലാരി മെല്ലെപ്പിടിച്ചു കരംകൊണ്ടി -
 ടുല്ലാസത്തോടു കുചേലൻതന്റെ
 കക്ഷത്തിൽ വെച്ചോരു കെട്ടുണ്ടെടുത്തിട്ടു
 ശിരസ്സിൽ കെട്ടുമഴിച്ചുവെച്ചു
 ഒട്ടനാളായി ഞാനാഗ്രഹിച്ചിട്ടു
 ഇഷ്ടത്തിൽ പുത്തവിൽ തിരുതിന്നായ്
 ഇത്തരം ചൊല്ലി മുക്കുനൻ തിരുവടി
 സതപരം വാരിയങ്ങാഹരിച്ചു
 രണ്ടാമതും പിന്നെ വാരിയ നേരത്തു
 തണ്ടാരിൽമാതു താൻ കൈ പിടിച്ചു
 ആരണൻതന്നുടെ മുറുമടിയ്ക്കുവാൻ
 വാരായണ!യെന്നയാക്കിടൊല്ലാ
 വാരിജലോചനെന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
 വാരിയവിലതും വെച്ചു പിന്നെ
 ഇഷ്ടമായുള്ള കുചേലനും കൃഷ്ണനും -

മഷി കഴിച്ച ശയിച്ചാങ്ങി
 ഒട്ടുപുവരുമ്പോൾ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റു
 യഷ്ടിയും തന്റെ കടയെടുത്തു
 മല്ലാരിതന്നോടു യാത്രയും ചൊല്ലിട്ടു
 മെല്ലേ നടന്നു കുചേലനപ്പോൾ
 മല്ലാരി നമ്മെ ചിളിഞ്ഞുമുന്നോത്തിട്ടു
 മെല്ലേ മടങ്ങിട്ടു നോക്കിനിന്നു
 ഇല്ലയെന്നുള്ളതു വിണ്ണയിച്ചപ്പോഴേ
 മിണ്ടാതെന്നിന്നു നിരപിച്ചിട്ടു
 ആശിച്ചതൊന്നുമേ യാചിച്ചിലല്ലോ ഞാൻ
 കേശവന്തന്നോടു പോരുമ്പോൾ
 ഉല്ലാസലോചനൻതന്നോടിരുന്നിടി-
 ലല്ലമായല്ലതും സാധിച്ചിട്ടും
 മോദിച്ചു വല്ലതും നൽകുമെന്നോത്തിട്ടു
 ചോദിച്ചിലല്ലോ ഞാൻ നാരായണ
 അച്ഛൻ താൻ വല്ലതും കൊണ്ടുവരുമെന്നി-
 ടിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു ബാലന്മാരും
 സതപരം വന്നു കുടുംബിനി ചോദിച്ചാ-
 ലുത്തരം ചൊൽവു ഞാനെന്തുവിനെ
 എന്നു നിനച്ചു നടന്നങ്ങുക്കുമ്പോൾ
 നന്നായിക്കൊണ്ടായി മന്ദിരവും
 മാടങ്ങൾ മാളിക ഗോപുരമെന്നിവ
 ഓടിട്ടു പത്തനമെത്ര ചിത്രം
 നാടകശാല നടപ്പന്തലും പിന്നെ
 കേടകുന്നള്ളു പടിപ്പുരയും

ആനയ്ക്കു പന്തി കുതിരയ്ക്കു ചാവടി
 സ്ഥാനത്തു നല്ല കളിപ്പായും
 ആരുടെ മന്ദിരമെന്നുടനുള്ളതു
 നേരറിവാണൊരുപായമില്ല
 വിത്തേശൻ വാഴുമുള്ളകാപുരിതാനോ
 ചിത്തേ നിരൂപിച്ചാൽ തോന്നുന്നിലാ
 വൃക്ഷഫലങ്ങളുമെന്നിവയൊക്കെയും
 ശിക്ഷയിൽ നമുങ്ങുകയിക്കണ്ടു
 ആഴിമാതാവു വിളയാടിടുന്നോരു
 ഉഴഴിയിതെന്നതു സംശയിച്ചു
 മന്ദം കുചേലൻ നടന്നങ്ങടക്കുമ്പോൾ
 നന്ദനന്മാരെയും കാണായ്ക്കുന്നു
 അന്തണൻ വീട്ടിലങ്ങല്ലമായല്ലോ
 ബന്ധുനരന്മാരും ബാലന്മാരും
 ഇത്തരം കണ്ടിട്ടു ചിന്തിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ
 ചിത്തകുതുകേറ കണ്ടിതല്ലോ
 നാരീമണിയാമവളെ വരുന്നതു -
 മാരിവളെന്നതും സംശയിച്ചു
 ഉപ്പുശീ മേനകാ രംഭാ തിലോത്തമാ
 സ്വപ്നേശ്വരമാരിലങ്ങാരാനോ താൻ?
 എന്നു നിനച്ചങ്ങു നില്ക്കുമ്പോൾ സുന്ദരി
 ചെന്നു കുചേലന്റെ കാൽ കഴുകി
 എങ്കിലോ ചോദിക്കുമേണമെന്നോത്തിട്ടു
 ശങ്കിച്ചു ചോദിച്ചു ഭാര്യയോടാൽ
 ഇപ്പോഴും നീയും പുത്രന്മാരെല്ലാരും

ഇപ്പാരിലാവതിനൊന്നേ ചൊൽവു
 എന്നതു കേട്ടു പാഞ്ഞിതു ഭാര്യയും...
 മന്നാൾ ഭവാനാളു പോയശേഷം
 സുന്ദരരൂപിണിയായോരു കന്യകാ
 വന്നിവിടെക്കളിച്ചെല്ലുപോയി
 അപ്പൊഴുതേ കണ്ടിതിപ്രകാരമഹം
 ചിൽപ്പുരുഷൻ കൃപയെന്നേവേണ്ടു
 അന്നുതടങ്ങിക്കുചേലനും ഭാര്യയും
 ധനനന്മാരും സുഖിച്ചു ചാണാർ
 ഇക്കഥാ നിത്യവും പാടുന്നവർകൾക്കു...
 മുൾക്കുനിവോടതു കേൾക്കുന്നോക്കും
 ദാരിദ്ര്യസങ്കടം തീർന്നു സുഖത്തോടെ
 പാരിൽ വസിച്ചിടാമെന്നു നൂറും
 എന്നു പാഞ്ഞു കിളിയും പറന്നുപോയ്
 മുന്നമേ വാണൊരു ദേശം നോക്കി.

കുചേലപുത്തം സമീപം.

മൃഷ്ടികമാജ്ഞാരയുദ്ധം.

കിളിപ്പാട്ട്.

കിളിക്കിടാവേയെന്നരികിൽ വന്നിരി
തെളിതേനും പാലും തരുവനാവോളം
ചെറുകുളി നൽ പഴവും വെല്ലവും
ഉടച്ചുമെല്ലവേ നറുനെയും പക-
ന്നിളക്കിപ്പാകത്തിൽ ചമച്ച പായസം
മതിവരുവോളം ഭജിച്ചുകൊണ്ടാലും
മതി തെളിഞ്ഞു വന്നിരുന്നു ചൊല്ലുക
എലിയും പൂച്ചയും പൊരുത പോരുകൾ
പറക ശാരികാകുലതിലകമേ—

അതു കേട്ടു കിളിമകളും സന്തോഷി-
ച്ചതികൂതുകേന പറഞ്ഞുമെല്ലവേ
എലിയും പൂച്ചയും പൊരുത പോരുകൾ
പറവാണത്രയും പണിയുന്നതും
അലസാതെ വിങ്ങിളിതന്നു കേൾക്കിലോ
അറിഞ്ഞുടമെല്ലാം പറഞ്ഞിടാമിപ്പോൾ
എലിക്കുലത്തിലേയ്ക്കു ജമാനനായ
പെരിച്ചാഴിതന്റെ മരുമകനായോ-
രേലിക്കിടാവിനെപ്പിടിച്ചുതിന്നുപോ-
യരിമ്പുറനാട്ടിലൂടെ മന്നന്റെ
മണിഗൃഹത്തിങ്കൽ വളൻ മാജ്ഞാരൻ
പതിനൊന്നുവിരൽ മികവാനാകിയ
കരിമ്പൻപൂച്ചയും പരിഷയും കൂടെ
അതു കേട്ടുനോന്നടിച്ചു നാട്ടിലു-
ള്ളലിളുട്ടുമെല്ലാമൊരുത്തിയിൽകൂടി

കറുത്ത കാട്ടെലി ഉരത്ത ചുണ്ടെലി
 തടിച്ച നെച്ചെലി ജയിച്ച കൂരെലി
 മടയിൽ മണ്ടെലി മുഖം വെളുത്തെലി
 വെളുത്ത പുല്ലെലി മടയിൽ കൂരെലി
 പുര തകർന്ന വികൃതി ചെമ്പനും
 ഹര ഹരയെന്നേ പറയാവൂ കണ്ടാൽ
 അറുതി കൂടാതുള്ളിലിള്ളമെല്ലാം
 തെത്തിയിൽകൂടി നിഴലിലെന്നും
 നടിച്ച നെച്ചെലിവെളിച്ചപ്പാടങ്ങാ-
 സ്തരക്കെ ലോകരേ അവസ്ഥ കേൾക്കണം
 ശിരസ്സു പത്തുമങ്ങിതപതു കയ്യും
 ധരിച്ച രാജനായിരിയ്ക്കുന്ന വീരൻ
 മനുഷ്യരാജന്റെ കളത്രത്തെക്കൂട്ട
 സമുദ്രവും കടന്നുടനെ ലങ്കയിൽ
 ഇരുന്ന വൻപടയുറച്ചു തങ്ങളിൽ
 പൊരുതനോരത്തു മുറിഞ്ഞു രാക്ഷസർ
 മരിച്ചിതക്കാലം മനുഷ്യർ കയ്യാലേ
 അതുപോലെ ജയം നമുക്കറിഞ്ഞാലും
 തെളാഗം ജയം വരുമെന്നോക്കേണം
 വലത്തു വമ്പന്മാരൊച്ചു നില്ക്കണം
 പെരുത്ത ധൂളികളകലെ നില്ക്കണം
 മുടക്കാലനെലി പടയ്ക്കു പോരേണ്ടാ
 പിടച്ചുവീണിട്ടു മരിച്ചുപോകുള്ളു
 ഇവയെല്ലാമങ്ങു പറഞ്ഞ നെച്ചെലി
 വെളിച്ചപ്പാടമങ്ങങ്ങി മെല്ലവേ
 അറിഞ്ഞു പൂച്ചകളടുത്തുകൂടുന്നു

കറുത്ത കണ്ടപ്പൻ കുരിമ്പൻ പാണ്ടനും
 കലഞ്ഞൊടൻ ചൊക്കി കുറിഞ്ഞി നീലിയും
 നരകിയനും പതകിയനും
 ചെവിമുറിയനും മുറിഞ്ഞവാലനും
 ഉരിമൽ ചാട്ടന്ന വിരുതൻ കണ്ടപ്പൻ
 പതിഞ്ഞു ചാട്ടന്ന പരുത്ത കണ്ടനും
 ചിരിമുറിയനും വരിയൻപൂച്ചയും
 പലരോടുംകൂടി വരുന്നു മാജ്ജാരർ
 അതുകേട്ടന്നോരമരണയുഗോത്തം
 നമുക്കും പൊയ്യല്ലേയറച്ചുനില്ക്കണം
 പാഞ്ഞിരുവരുമൊരുമിച്ചു ചെന്നു
 മണിഗൃഹത്തിന്റെ സവിധേ നിന്നിതു
 അതിചതുരത കലൻ വൃത്താന്തം
 വിരവോടു കേട്ടു പരുത്തം കോകനം
 മതിമോദത്തോടു പറന്നിരുവരും
 തെളിഞ്ഞു വൃക്ഷാഗ്രേ മരുവിനാർവർ
 അവരെക്കൊന്നാലുമിവരെക്കൊന്നാലും
 പറന്നു കൊത്തിട്ടു ശവങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കൂറും
 ഇതിവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുമ്പോൾ
 ഏലിള്ളമെല്ലാമൊരുക്കിനാർ പട
 പാക്കെയെല്ലാരുമാപ്പാദേരി
 തുടങ്ങേണം പട മടിക്കരുതേതും
 ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞവരവർ തമ്മിൽ
 പെരുത്ത വിക്രമം തുടങ്ങിതോരോന്നേ
 വിതച്ചു വിത്തെല്ലാം മണി പെറുക്കിയും
 കുലച്ചു തെങ്ങിന്റെ കുലുതകുക്കയും

മരകൾ വെട്ടികൾ വിചിത്രമെത്രയും
 ചെരുപ്പു തൊപ്പികൾ പുതപ്പു കുപ്പായം
 അടിപ്പുമെത്തയും വിരിപ്പു മേല്ക്കൂട്ടി
 ഇവയെല്ലാം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു യുളിച്ചു
 കളിച്ചുഹങ്കരിച്ചവർ നടക്കയും
 അറിഞ്ഞു പൂച്ചകുളുപ്പാമേരി
 കടിച്ചതൊക്കവേ കടഞ്ഞു കൊയ്ക്കയും
 കറുകരൊത്തല കടിച്ചുടയ്ക്കയും
 കുട്ടുകുടച്ചോര കുടിച്ചിറക്കയും
 വിറയ്ക്കുന്നു മീശ തുറിയ്ക്കുന്നു കണ്ണും
 ചതിച്ചതാഴെടാ നശിച്ചുപോകട്ട-
 ഞൊളിച്ചുപോവാനും കഴിവുകണ്ടില
 പയററിടയിൽ ചെന്നൊളിയ്ക്കുന്നോരെലി
 അവിടെയും ചെന്നു പിടിയ്ക്കുന്നു പൂച്ച
 പിടിയ്ക്കുമ്പോളുണ്ടു പിടിയ്ക്കുന്നോരെലി
 പിടയ്ക്കുമ്പോൾ കടി മുറക്കുന്നു പൂച്ച
 പുറപ്പതിയിൽ ചെന്നൊളിയ്ക്കുന്നോരെലി
 അവിടെയും ചെന്നു പിടിക്കുന്നു പൂച്ച
 കുരുക്കൾ തന്നുടെ കുട്ടുകുസഞ്ചിയിൽ
 ഇരിപത്തൊന്നെലി കടന്നൊളിക്കുന്നു
 പണിക്കർ തന്നുടെ പരുത്ത സഞ്ചിയിൽ
 ഉടനെ പത്തെലി കടന്നു കൂടിനാർ
 അതുപോലെ തന്നെ പല സ്ഥലത്തിലും
 കടന്നു കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു മെല്ലെവെ
 ഇവയെല്ലാമങ്ങു പാഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു
 കിളിക്കിടാവിതാ പറന്നുപോകുന്നു.

മു. കുറി. മഹാഭാരതം ൧൦. ൧൦൦൦.

സീതാ ദുഃഖം.

കിളിപ്പാട്ട്

ചെഞ്ചോലക്കിളിപ്പെണ്ണ ചെഞ്ചമ്മേ വരിക നീ
എന്തൊരു വിശേഷങ്ങൾ പറവാനുള്ള തന്ത്രം!
എങ്കിലോ ചൊല്ലുന്നുണ്ടങ്ങിരുന്നോരനന്തരം
അന്നേരം കിളി തന്റെ ആനന്ദം വരുത്തുവാൻ
അന്നദാവം പാലും വെല്ലും പഞ്ചസാര
കുടിക്കുവാനും നിറവേ ഭജിച്ചു നീ
ആത്തിയെക്കളഞ്ഞു നി പറക വിസ്തരിച്ചു
ആഴിപ്പെണ്ണായ സീതാ തനിയ്ക്കു ചെന്നൊല്ലൽ
പാരിൽ പെൺകൊടിമാരും കൂടിക്കാണുവാനിടത്തു
മാനിച്ചു പറയുന്നു മകളേ കേൾക്കു നീയും
ആനന്ദമൊരുപതും കരങ്ങുളിരുപതും
രാവണനാണെന്നോരു കേട്ടുകേൾയേയുള്ള
അവന്റെ നിറങ്ങളും ഗുണവും ഭംഗികളും
ഞങ്ങൾക്കു പലകമേൽ വർച്ചകാട്ടവേണം
സ്നേഹിച്ചു പറയുന്നെൻ മകളെ മടിയാതെ
അമ്മമാർകളുമൊത്തു പറഞ്ഞു നോരത്തിങ്കൽ
ഏണാങ്കമിഴി സീതാ മാസ്സു വാടിച്ചൊന്നാർ
ആപത്തിന്നത്രെയിതു വിങ്ങെത്തോടു ചൊല്ലി
എൻഭർത്താവരിയുപോൾ രാജഭേഷവുമുണ്ടാം
ഭോഷിപ്പാനൊരു മൃഗമില്ലാതെയിരിക്കുന്നു
കാലക്കേടത്രെയിനിങ്ങോരോന്നോ ചമഞ്ഞിരേ

രാവണൻ കട്ടുകൊണ്ടുപോയതു മൂലത്താലെ
ചാടിച്ചാനഗിതനിൽ മുഴുകിപ്പോന്നു ഞാനും
പിന്നെയുമിനിക്കൊരു ഭൃഷണത്തിന്നു നിങ്ങൾ
ഇന്നിവൻ രൂപം കാണാൻ ചൊല്ലു നീയെന്നോടിപ്പോൾ
എനിങ്ങും ഭർത്താവിനും കിത്തിവന്നതുമൊക്കെ
അനേകമല്ലാതില്ലെന്നല്ലാതും ധരിച്ചാലും
പള്ളിവേട്ടയുമാടിട്ടമ്പൊട്ടു വരുന്നേരം

രൂപത്തെക്കാണുന്നേരം മേരിയ്ക്കുമുടവാളാൽ
പാപത്തെച്ചെന്തിടല്ലേ അമ്മമാർകളേ നിങ്ങൾ
അന്നേരം അമ്മമാർകൾ മൂവരുമൊരുമിച്ചു
അന്നോമരുടെയെല്ലാം കൈസല്യാദേവിയപ്പോൾ
എല്ലാതും പാശാൻ ഞങ്ങൾ മകളെ കേൾക്കു നീയും
വെണ്ണായാലെല്ലാവരും ഒക്കുമേ മകളേ കേൾ
ഇന്ദിരാപതിയാണേ ശങ്കരൻ കുഴലാണേ
ഈരേഴു ലോകത്താണെ മുത്തുകൾ മൂവരാണെ
ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവാണെ അച്ഛന്റെ തുകാലാണെ
വേട്ട ഭർത്താവിനാണെ ഞങ്ങളിൽ മൂവരാണെ
അല്ലിത്താർശരണാണെ നിന്നാണെൻ മകളാണെ
ഓമന മകനെന്റെ ലക്ഷ്മണസുതനാണെ
ഭരതശത്രുഘ്നനാരിരുവർ പുത്രരാണെ
എന്നാണു നിന്നെ ചതിച്ചെന്തില്ലൊരു നാളും
എന്നവരാണയിട്ടു വിശ്വാസം വരുമാറു
തൽക്കുണമെടുത്തുടൻ വച്ചിതു മണിപ്പിറും
വരട്ടെന്തും മഷിക്കുറിയുമെടുത്തുടൻ
സുമിത്രാദേവി കൊണ്ടു കൊടുത്തു സീതകയ്യിൽ

അന്നേരം മുതിന്നപ്പോൾ സീതയും വിരൂപിച്ചു
 സത്യമാണ്യായുധോൽ ഞാൻ ബഹുമാനിയായൊരാൾ
 അമ്മമാക്കെന്നോടോരം ദേഷ്യമായ്തമല്ലെ
 ആത്മാവിൽ ദേഷ്യമില്ല ജനാകീതാനുമാപ്പോൾ
 ആത്മാവേ ക്ഷമകൊണ്ടു മെല്ലവേ വിരൂപിച്ചു
 ചഞ്ചലംകൊണ്ടു മെല്ലെ മനസ്സിൽ വിരൂപിച്ചു
 എങ്ങിനെയവൻ തന്റെ രൂപത്തെ വരയ്ക്കുന്നു
 ഭൂമിയുമാകാശവുമിനിൽ തുണചെയ്തു
 കടലും ഭഗീരഥൻ ഇനിൽ തുണ ചെയ്തു
 പാലാഴിവണ്ണൻ പരമീശനും തുണചെയ്തു
 അക്കനം ചന്ദ്രൻ വണിങ്ങിനിൽ തുണചെയ്തു
 അശ്വിനീദേവകളുമിനിൽ തുണചെയ്തു
 നാനുഖൻ നാരായണൻ വിഷ്ണുവും തുണചെയ്തു
 മുപ്പരമരിച്ചോരു മല്ലബാണനും തുണചെയ്തു
 ശ്രീരാമസ്വാമിയെന്റെ ഭർത്താവും തുണചെയ്തു
 ദൈവമേ തുണയെന്നു വരച്ചു തല പത്തും
 മുഖത്തൊട്ടിടകളിൽ കവൻ കണ്ഡലവും
 വെളുത്ത വെള്ളകേരും വലിയ മുഖങ്ങളും
 ജനിച്ചു കണ്ണു തമ്പിൽ അന്നികൾ ജപലിസ്സയും
 പതിനെട്ടിലും നല്ല ദൈവത തോന്നിച്ചിടും
 വേദമന്ത്രത്തെ ജപിച്ചിരിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 സംഗീതങ്ങളും പാടിട്ടിരിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 ആദിത്യന്റെ ഹാരെ ഇല്ലെന്നങ്ങൊരു മുഖം
 ഇരപരഹോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നങ്ങൊരു മുഖം
 ദേവകൾ തന്നെ ദൂഷിച്ചെയ്യുന്നങ്ങൊരു മുഖം

പടയ്ക്കു മറുതല തിരിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 സീതയെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചിടുന്നതൊരു മുഖം
 മധുവും മാംസവും ഭക്ഷിയ്ക്കുന്നതൊരു മുഖം
 ഇന്ദ്രജിത്തിനെ വിളിച്ചിടുന്നതൊരു മുഖം
 വരവും പെരുകീട്ടു വസിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 പാണികളിരുപതിൽ നിറച്ചു വളകളും
 മാർപതം ചവിടിയും കഴുത്തിൽ മാലകളും
 ഭംഗിയിൽ ആട പട്ടു ഞെറിഞ്ഞു ചാത്തി തൊങ്ങൽ
 പൊന്നുണി അരഞ്ഞാളും കൂടെത്താൻ പലരിട്ടു
 കാൽചിലമ്പോടു നല്ല പൊന്നുമേ കിരീടവും
 കയ്ക്കു മോതിരം നല്ല കവട വെറ്റിപ്പൊട്ടും
 കവചവും നക്രചക്രവും തെളിതാർ
 വാക്കിനു ഭംഗിയേറും നാവുതൻ ഗുണങ്ങളും
 അറാമയുധങ്ങളും ആന തേർ കുതിരയും
 കണ്ടപ്പോൾ അമ്മമാർകൾ സന്തോഷിച്ചുവളേയും
 കളിയോടൊന്നു ചൊല്ലി വാങ്ങിച്ചു സുമിത്രയും
 കൌതുകത്തോടു കണ്ടു മൂവരും തെളിഞ്ഞിട്ടു
 കാണാതെ മായിൽകൊണ്ടൊളിച്ചു കൊണ്ടുവെച്ചു
 കീഴിലുണ്ടായ മൊഴി അമ്മമാർ പറയുന്നു
 മൂവരമൊരുമിച്ചു കലഹിച്ചുടൻ തമ്മിൽ
 വരുന്ന വഴി പിഴവിഴുകാതാടൻ പോക്കി
 ഇരിയ്ക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ വരുന്നു രാമദേവൻ
 പെരിയ പെരുമ്പടക്കൂട്ടവും താനുമായി
 അമരരാജനാഥം ഇന്ദ്രനും ദേവകളും
 നിഴലും സ്വരൂപവും ഇളയ ബാലനാഥം

പെരുത്ത പെരുമ്പടത്തുടവും താനുമായി
 വിശന്നു വെയിൽകൊണ്ടു വരുന്നു രാമദേവൻ
 അടുത്തു വന്ന നേരം കൊടുത്തോരാവണിയും
 ഇനിക്കു മകനെന്നു സ്നേഹിച്ചമ്മമാർകൾ
 സ്വണ്ണമൊന്തയിൽ ജലം വകുന്ന് കൊണ്ടുവെച്ചു
 കടുകെ എടുത്തുടൻ തുകാലും കഴുകീട്ടു
 മണിപ്പിറത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു രാമദേവൻ
 മനസ്സിൽ സംഭ്രമംകൊണ്ടിളകി സീതാദേവി
 അടച്ച വാതൽ പിറകെ മളിച്ചു നേരത്തിങ്കൽ
 ഇളകി മണിപ്പിറം ഇതിനെന്തവകാശം
 എന്നു ശ്രീരാമദേവൻ എടുത്തു മണിപ്പിറം
 മരിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ മരിച്ച രാവണന്റെ
 കനത്ത രൂപത്തെയിന്നെഴുതിവെച്ചതാരാ?
 കയർത്തമ്മമാരോടടുത്തുചെല്ല നേരം
 മകനെ ഞങ്ങളാൽ മനസ്സാലറിഞ്ഞില്ലാ
 നിന്നുടെ ഭാര്യതന്റെ വിനോദമത്രെയിതു
 മകനെ സുഖത്തൊടു വരുത്തിവെച്ചാളിവൾ
 ഇനിയും ഇവൾ നിന്റെ ഭാര്യയാണെന്നമെന്നു
 നിന്നുടെ മനസ്സിന്നു ഞങ്ങൾക്കിന്നാവതുണ്ടോ
 എത്രയും ഗുണമുള്ള നല്ലൊരു ജനങ്ങളെ
 എത്രയും ദുഷ്ടർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോളിവൾ മുഖിൽ
 എത്രമൊന്നറിയാതെ ഇരുന്നു മനുഷ്യരെ
 എത്രെല്ലാം ദോഷം വരുമാറിവൾ ചമച്ചല്ലോ
 മന്നവന്മാർക്കും നരബാലകന്മാർക്കും ദോഷം
 വലതും ചെയ്തതെല്ലാം മറന്നൊ മകനെ നീ

കള്ള അസുരന്റെ ചാക്കിനെക്കെട്ടിപ്പിടവാൻ
 ലങ്കയിൽ ചോയതെല്ലാം മറന്നിട്ടിവളേയും
 മന്ത്രികൾ പലരേയും നിയുമായ്ക്കുകിച്ചെന്നു
 യുദ്ധംചെയ്തുവന്നേയും വിഗ്രഹിച്ചിവളേയും
 ചോലയിൽ കുളിപ്പിച്ചു അന്നിയിൽ മുഴുകിച്ചു
 സത്യവൽചെയ്തു പിന്നെ ബോദ്ധ്യവും വരുത്തിയെ
 ആയതുതെല്ലാം ദോഷം മകനെ മറന്നോ നീ
 ഇപളെ വേളിച്ചെയ്തു നാളതൊട്ടിന്നെയോളം
 വിനാശത്തൊരു സുഖം വന്നു ഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലോ
 ഇവളുടെ വിനയ നീ മറന്നിട്ടില്ലായെങ്കിൽ
 നിന്നുടെ ജീവനാത്തം വരുത്തും ഭേദമില്ലാ
 നിന്നുടെ മറന്നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലെ
 മകനെ മറന്നസത്തിൽ ഞങ്ങളിതറിഞ്ഞില്ലാ
 നിന്നുടെ ഭാര്യ സീത ചെങ്കയ്ക്കൊരു കളിയത്രെ
 എന്നതു കേട്ടു രാമദേവൻമരുൾചെയ്തു
 കന്നമേ ഭേദമില്ല ഇനിക്കു തോന്നുമല്ലോ
 കാമറായേറും സീതാ എങ്ങുപോയ്ക്കുറഞ്ഞിതു
 മരിച്ച അസുരന്റെ രൂപത്തെ എഴുതുവാൻ
 തോന്നിയതെന്തുബന്ധം സത്യം നീ പറയേണം
 വെള്ളിടിവെട്ടുംവണ്ണം കരഞ്ഞു പറയുന്നു
 ഏതുമേ വിഴച്ചില്ലേ ദൈവശേയിതിനു ഞാൻ
 ആതമേ തുണകൂടാതാരാന്റെ നാട്ടിൽ പക്ഷ
 ആയവക്കൊത്തവണ്ണം തന്നെയെന്നറിഞ്ഞാലും
 അല്ലാതെ കഴിവുണ്ടോ കന്നമേ നിരൂപിച്ചാൽ
 അയ്യയ്യോ ഭത്താവേ! ഞാൻ പറയും മൊഴിയില്ലാതെ

കല്യാണഘോഷത്തിനു മുതിർന്ന ഭാരതീകൾ
 ഭൂമിയിലുള്ള ജാതൊക്കയുമൊരുമിച്ചു
 വിധിയാലിനിസ്തുർപ്പാർ വന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും
 എത്രമേ വിഴിച്ചില്ല ദൈവമേ ഇതിന്നു ഞാൻ
 എന്നിവർ പറകയും വിങ്ങിയും കരകയും
 അവളുടെ ദുഃഖം കണ്ടു മലകളിലെന്നു
 പക്ഷിജാലങ്ങളൊക്കെ ചിറകുതൊട്ടുക്കുന്നു
 കസ്യമങ്ങളും മലർമൊട്ടേറെ ചൊരിയുന്നു
 പെരുത്ത വൃക്ഷങ്ങളും ഇലയൊന്നിച്ചുകാതെ
 നിവക്കുറിന്നുമരം അവളുടെ ദുഃഖംകണ്ടു
 പശുവും പുലികളും ഒരുമിച്ചു മേവീടുന്നു
 അരവംമൃഷികനും ഒരുമിച്ചു മേവീടുന്നു
 മത്സ്യവും ചുഴലുന്നു നദിയെയങ്ങൊഴുകാതെ
 പാപമേയെന്നുനിന്നു കാലനും കരയുന്നു
 എന്നത്രെ മഹാജനം പറയുന്നവരെല്ലാം
 അന്നോമരുൾചെയ്തു ശ്രീരാമദേവൻതാനും
 അവളുടെ കോലാഹലം എല്ലാരുമു കേട്ടുകൊൾവിൻ
 പിന്നേയുമരുൾചെയ്തു ശ്രീരാമദേവൻ താനും
 ആദിയെ സിതതന്റെ കൈപിടിച്ചതിൽ പിന്നെ
 അന്നതൊട്ടിന്നാവോളം ഉണ്ടായില്ലൊരുസുഖം
 അരശ്ശതനെന്നുമുന്നം പിഴുകി പുറപ്പെട്ടു
 അമ്മയോടൊക്കത്തന്നെയിരിയ്ക്കുന്നുടൻചൊല്ലി
 ചൊല്ലുകൾ കേളാതെന്റെ പിന്നാലെ കൂടല്ലോന്നു
 ടേറ്റെ വഴിവന്നു ചിത്രകൂടത്തിൽപ്പക്ഷ
 അമ്മൻതാൻ മരിച്ചൊരു തൻകീയാ അതുംചെയ്തു

അത്രയല്ലിതിന്നൊരു ഭൂഷണം പറവതൊ
 അന്തകൻ നേരെ വന്നു ചിന്തയിലെതുത്തുടൻ
 അംഗവും പൊട്ടിഭൂമി ദാനവും ചെയ്തു പിന്നെ
 മെല്ലവേ ചെന്നു ഞങ്ങൾ മുപ്പതും ദണ്ഡകത്തിൽ
 തമ്പിതാൻ കശൽകൊണ്ടു പണ്ണശാലയ്ക്കെട്ടി
 മെല്ലവേയിവർപോയി സൈപരമായ്ക്കാഴംകാലം
 എന്തിവർ മനസ്സിലെ ചിന്തയെന്നറിഞ്ഞില്ലാ
 ഭത്താവെന്നൊരുചിന്തയില്ലല്ലോ ഒരിയ്ക്കലും
 വേഗമേ രാവണന്റെ കയ്ക്കൊണ്ടു മറിവാലെ
 നിത്യവും വഴിപാടു പാത്തുപാത്തിരിക്കയും
 പാതിരാഞ്ഞുമേലിവർക്കുരക്ഷമില്ലാതാനും
 പന്നിയും കടുവയും കണ്ടിട്ടെന്നോത്തു ഞാനും
 എന്നെയോ പലനാളും തല്ലിയോടിക്കുന്നില്ലാ
 നിനച്ചു മായയെന്നു തന്നത്താനടങ്ങുന്നു
 കളിപ്പാനെന്നെക്കായിൽ മുതിൻ പോകുമുമ്പെ
 മലക്കാവിലെ പോയാൽ വൈകിയേ വരും താനും
 പുഷ്പസായകനോടു മറിവു പറഞ്ഞിവർ
 കേവേ പരമാത്മം നിശ്ചയമറിഞ്ഞു ഞാൻ
 മതിയാകയില്ലായെന്നു മനസ്സിൽ നിരൂപിച്ചു
 പറഞ്ഞാളിവളോടു കശലുണ്ടിതിനിപ്പോൾ
 ഭത്താവെ നിനക്കുള്ളൊരാശയാൽ പറഞ്ഞിവർ
 വന്നിതു കണ്ടോ എന്റെ കത്താവേ കൊതുകത്താൽ
 കളിപ്പാൻ നമുക്കൊരു ഭാവമുണ്ടല്ലോ നാഥാ!
 ഇതത്തിൽ വരുത്തണം മാനിനെത്തന്നെയിപ്പോൾ
 അതിനെക്കേട്ടനേരം അരശനമർത്ഥചെയ്തു

മാതൃപുത്രാഭിപ്രായം പൊന്നാമ്പലമണി
 മായാസ്തോത്രം മായാസ്തോത്രം മായാസ്തോത്രം
 അതിവേഗം കേട്ടേറും ചൊല്ലിനാൾ സീതാഭാവി
 പരീക്ഷയുണ്ടുവിനെ തോന്നുന്നു മായാസ്തോത്രം
 വിടിപ്പാൻ വിഷമമുണ്ടല്ലോ എന്തോത്താവേ കേൾ
 ഭംഗിയും രൂപം പൂണ്ടു കളിച്ചു മാതൃപുത്രം
 ചാടിയും മറിയും ചാടിത്താൻ കളിക്കയും
 ആട്ടവും കുഴിച്ചും ഭംഗിയും നോക്കിക്കണ്ടു
 പൊൻപോലെ നിറമൊത്ത പുള്ളിമാൻ കിടാവിനെ
 വിടിച്ചു തരണമെന്നെന്നോടു പാഞ്ഞിറങ്ങി
 ഭോഷനായതു പരമാർത്ഥമെന്നോത്തു ഞാനും
 പൊൻശരവില്ലും കുലിച്ചുടുത്തു വിടിപ്പാൻ
 അടുക്കുന്നോത്തവൻ അതിദൂരത്തു പോകും
 തൊടുക്കുന്നോത്തവൻ കളിയും കാലുത്രിന്ന
 അതിദൂരത്തെപോകുന്നവനെ അയച്ചിറങ്ങി
 നാരിതൻമറിവിൻ വേറെയുണ്ടൊരു കുറുപ്പൻ
 കണ്ണിഴികൊണ്ടിട്ടവൻ വേറെയൊന്നരിയില്ലും
 മണ്ണിലും വിണ്ണിലുമേ കള്ളമായ് ചമച്ചതും
 എങ്ങിനെ മറോവീര തന്നോടു പറയുന്നു
 ബന്ധമില്ലാതെ പറഞ്ഞൊടുക്കി കാരോതരും
 ചിന്തയിലാകാതെക്കിട്ട് കൊല്ലേണം കളയാതെ
 നാന്നിമുഖമാരെ അമ്മമാർകളെ നിങ്ങൾ
 ഇങ്ങിനെ ചമച്ചതും ദൈവമേ അറിയുന്നു
 എന്തിനാൽ പറയും വിങ്ങിയും കരയും
 എന്നതു കേട്ടേറും രാമദേവൻമപ്പാൾ

കള്ളത്തിൽ മറിവുകൾ ഏറെ നീ പരയേണ്ടാ
 നിന്നുടെ മായമറിവത്രയും അറിഞ്ഞുഞാൻ
 സാഗരമേശ്വരമി തന്നിലുമിത്രയുള്ള
 ഭംഗിയും മായമറിവുള്ളവരും ഇവർപോലെ
 മറിവുപെരുത്തൊരു മകമാരില്ല പാരിൽ
 മയ്യാടുകെട്ടീടുന്ന ആശ്രയമില്ല പാരിൽ
 മണിയും കൊട്ടി മെല്ലെ ഉലകിൽ നടത്തണം
 എന്നിതു നരവരൻ അരുളിച്ചെയ്തനേരം
 കളവാറുള്ളവഴി കൂട്ടിയോ ഭർത്താവെന്നെ
 വല്ലാതെ എന്നെക്കൊണ്ടിട്ടിങ്ങിനെ ചമച്ചതും
 എങ്ങിനെ മനതാപം ആരോട് പറയുന്നു
 മുത്തണി ചാലയാലെ അമ്മമാർകളെ നിങ്ങൾ
 ഇങ്ങിനെ വന്നുകൂടി എന്നുടെ കർമ്മദോഷം
 ജനിച്ചനാളിലുള്ള ദോഷമികായ്മിപ്പോൾ
 എന്നിവർ മറംപൊട്ടി വിങ്ങിയും കരകയും
 അന്നോരമരൾചെയ്തു ശ്രീരാമദേവൻതാനും
 ലക്ഷ്മണ ഇവളെക്കൊണ്ടുറക്ക വനത്തിങ്കൽ
 ഇത്രനാളുമേ പൊറുത്തതിനായിരിക്കാരു
 വിശ്വരീതത്തെപ്പോലെ ചമഞ്ഞുനരപാലൻ
 ഭൂഷണമിനിക്കുണ്ടു നാലകനാറിത്താലും
 വൈകാതെ ഇവളെക്കൊണ്ടുറക്ക വനത്തിങ്കൽ
 അതൊക്കെ കേട്ടനേരം ലക്ഷ്മണ നരൾചെയ്തു
 നർമമുണ്ടിവരുകഞ്ചുമാസവും തികഞ്ഞല്ലോ
 പെൺകുല ചെയ്യുന്നതു നമുക്കു വിധിയല്ലാ
 ദുരിതം പാശോഴിപ്പും ചമയ്ക്കുമ്പോഴെന്നെ

അടിയൻ കൊല്ലുന്നില്ലെന്നതളി രാജവരൻ
 തൃക്കണ്ണ മിഴിച്ചുടൻ തമ്പിയോടരുൾ ചെയ്തു
 ലക്ഷ്മണാ നിനക്കിനി ഭാര്യയായിത്തത്തുവാൻ
 നിശ്ചയം നിനയ്ക്കുന്നു ഇപ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞീടാ
 കഷ്ടമെന്നതുനേരം പൊത്തിവാൻ ചെവിരണ്ടും
 കഷ്ടം കേട്ടനേരമുറച്ചാറിച്ചെന്നൻ
 കളിച്ചു വേട്ടവട് വേണ്ടായെന്നിരിക്കിലോ
 ഇനിയ്ക്കുവേണമെന്നു മനസ്സിലാശയില്ല
 നടക്ക സീതയെന്നു എടുത്തു ഉടവാളും
 വിധിച്ചവിധിയെന്നു നടന്നു സീതാദേവി
 മനസ്സിൽ കൊടുത്തിരുന്നിട്ടു പുറപ്പെട്ടു
 ഇളയ വെയിലത്തൊട്ടും നടപ്പാനരുതല്ലോ
 ഉഴവിൽ വൈതൽ വന്നു കലത്തിൽ മുത്തിയപ്പോൾ
 നെടുവീപ്പിട്ടു അതിനായിവൾ കണ്ണുനീരാൽ
 കണവൻ പിരിഞ്ഞെന്നെ മരിക്ക വേണ്ടതുളളു
 എന്നിവൾ പറയും വിനിയും കരയും
 മനസ്സിൽ ഭുവത്തോടെ മെല്ലവേ നടക്കൊണ്ടു
 അഴിഞ്ഞമുടിച്ചിട്ടി തിരക്കി കെട്ടിയവൾ
 തിരക്കി കെട്ടിയവൾ നിറുത്തിരപ്പുവരൻ
 നിന്നാണെ നിന്നെക്കുല ചെയ്യുന്നില്ലാരിക്കലും
 ഇരുവരോടിച്ചെന്നു ശ്രീമഹാലോകംപുക്കു
 മുഹിതാൻ കോയിക്കലു മുടനോയകംപുക്കു
 അരശാവിരനീയെന്നതിവിടെ വന്നതിപ്പോൾ
 ഇവളെത്തന്നെ എന്തെ ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നു
 ഭൂതൻവന്നതു വന്നുപോയതില്ലെന്നുമറി

അവസ്ഥയുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞാറിളയമനാൻ
 പലകുതൻറീതെ രാവണൻതൻറ വേഷം
 ചതിയാറിന്റെക്കൊണ്ടമ്മമാർ വരുപ്പിച്ചു
 ഇവളെ കളവാറങ്ങരുളിരപ്പുവരൻ
 ഇവിടെയിരുത്തേണ്ട മുനിതാനാധാരത്തിൽ
 വീണചണ്ഡാലൻതൻറ ദോഷമോ ഇവൾക്കെങ്കിൽ
 കൊള്ളരുതിരിക്കെൻറ കോയിക്കലിവിപ്പാറായ്
 പറഞ്ഞു മുനിവരനെങ്കിലുമൊരു കശൽ
 ചൊല്ലവെന്നുമുനി മുമ്പിനാൽ മുഖമുള്ള
 പുലിയും കരടിയുമിനിവളണയത്തു
 ഇനിവളണയത്തു കൂടവേ എഴുന്നള്ളി
 കളിച്ചവരികു നീ വരാത്തില്ലാൻചെന്നു
 പിഴച്ചുദേവിയെങ്കിൽ പിടിച്ച ഭക്ഷിച്ചീടും
 അവസ്ഥ കേട്ടുനോരും തിരിച്ചു സിതാദേവി
 തുടച്ചുനേരപന്തികളിപ്പാൻ പൊയ്ക്കുതനിൽ
 ഇറങ്ങിക്കളിച്ചുണ്ടു തൊഴുതു കരേറിനാൾ
 എടുത്തു മാറ്റം പകന്നുടറെ നടക്കൊണ്ടു
 വരാത്തില്ലുള്ള നിങ്ങൾ തുണയ്ക്കു എല്ലാവരും
 മുമ്പിനാൽ മുഖമുള്ള പുലിയും കരടിയും
 ഇനിവളണയത്തു കൂടവേയെഴുന്നള്ളി
 പിഴച്ചില്ലിവളെന്നു പറഞ്ഞു പുലികളും
 തെളിഞ്ഞവരെ ചെന്നു നന്നരുൾചെയ്തുമുനി
 മുനിതൻകയ്യിൽവശമാക്കി നാലാലനും
 തിരിച്ചു മുനിയോടു വിടയും ചൊല്ലിപാലൻ
 സമതാദിപ്പുകളും ദലതം പുഷ്പങ്ങളും

അടുക്കും കർമ്മങ്ങളും വെറുക്കാതൊരുത്തു
 മാമുഹികയിൽ ഭാമാക്കിയുമാചനം
 തിരിച്ചു മുനിയോടു വിടയും ചൊല്ലിപാലൻ
 കണ്ണുനീരോടുകൂടെ സീതയുമുചെയ്തു
 എന്മൂലം വഴികൊണ്ടു പാലനെ അരികു നി
 റീയല്ലാതിനിക്കൊരു ആധാരമാരുമില്ല
 മുഖവും വാടി തമ്പി വരുന്നവഴിയ്ക്കും
 കണ്ടിതുപെരുമ്പാമ്പും പന്നിയുമണലിയും
 ഉടമ്പുവെട്ടിമന്നൻവളരെ ചോരാറിണം
 അണിഞ്ഞു പള്ളിവാളാൽ വേഗത്തിൽ നടന്നിട്ടു
 അണ്ണന്റെതിരുമുമ്പിൽ തുല്യാദം നോക്കിക്കൊണ്ടു
 വച്ചിതുപള്ളിവാളും തൊഴുതു നിവന്നടൻ
 അനേരം അമ്മമാർകൾ മുവുതംകൂടിക്കൊണ്ടു
 ഇളയബാലൻ പുത്രൻതന്നുടെയരികത്തു
 കൌസല്യാചെന്നു പള്ളിവാളുമെടുത്തുടൻ
 തിരിച്ചു മരിച്ചുനോക്കുന്നിതമ്മമാർകൾ
 മകനെ മാവുകൾ ഞങ്ങളങ്ങിങ്ങിടാ
 മനുഷ്യർ ചോര ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലതുകൊണ്ടോ
 പടയും ഭണ്ഡാരവും കണ്ടിട്ടില്ലതുകൊണ്ടോ
 അകത്തുകേട്ടേനേരം ശ്രീരാമൻ വന്നുകണ്ടു
 അറിഞ്ഞിട്ടില്ലമന്നൻ തന്നുടെ വിഷേധങ്ങൾ
 ഇവനോടിതുമാത്രമെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ
 മാസ്തിലിവാണൊരു കിവാളതുകൊണ്ടോ
 പടയും ഭണ്ഡാരവും കണ്ടിട്ടില്ലതുകൊണ്ടോ
 എന്തിനു പറയുന്നു വിനോദചെറുവാക്കു

അതൊക്കെക്കേട്ടുനോരും ഇളയബാലൻചെന്നു
 എടുത്തുപള്ളിവാളും ഉഴരി നടക്കൊണ്ടു
 എങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ ചെന്നുചൊല്ലുന്നിതവളോടു
 എന്നെല്ലാം പിന്നെമന്നൻ നടന്നുവേഗം ചെന്നു
 മുനിതാൻ കോയിക്കല്യമുടനേയകംപുകു
 അന്നോരം സീതാദേവിയരുളിച്ചെയ്തമെല്ലെ
 എന്നയ്യോ ഇളയമന്ന വിണ്ടുനിയെഴുന്നെള്ളി
 അന്നോരം ഇളയമന്നൻ ചൊല്ലിനാൻ ഉള്ളവണ്ണം
 അമ്മമാരുടെ മറിയെങ്ങിനെ സാധിക്കുന്നു
 അവസ്ഥകേട്ടുനോരം സീതതാൻ പറയുന്നു
 അറക്ക എന്റെ വിരൽ മടിയാതിളമന്നാ
 അറത്താനണിവിരൽ രുധിരംചോരവിന്നു
 അണിഞ്ഞുപള്ളിവാളെൽ അന്തരാളങ്ങൾ പാരം
 തനിക്കുഴഞ്ഞപ്പോൾ വിശ്വസവെയിൽകൊണ്ടു
 തളന്നശരീരവും വേഗത്തിൽ നടന്നാഥ
 അണ്ണന്റെ മുമ്പിൽചെന്നു തുല്യാദം നോക്കികണ്ടു
 വച്ചിതുപള്ളിവാളും തൊഴുതുനിവർന്നു
 മുഖവും വാടിനിന്നാറുന്നോരമ്മമാർകൾ
 മൃവൃതം കൂടിക്കൊണ്ടുണ്ടുടനെയരൾചെയ്തു
 ഇളയബാലൻപുത്രൻ തന്നടെയരികത്തു
 കൌസല്യചെന്നുപള്ളിവാളുമെങ്ങെത്തുടൻ
 തിരിച്ചുമരിച്ചുടൻ നോക്കുന്നിതമ്മമാർകൾ
 മകനെമറിവുകൾ ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞീടാം
 ആൺചോര പെൺചോരയും കണ്ടിട്ടില്ലിതുകൊണ്ടോ
 അകത്തുകേട്ടുനോരം പക്ഷുണനായർചെയ്തു

വിങ്ങളേദോമിവിയാതഭാഗമുക്കണം
 നോപോൽ നിറമെങ്കിൽ ചിന്നെ തൊൻപറഞ്ഞിടാം
 മരിച്ചു സീതയെന്നു അറിഞ്ഞു രഘുവരൻ
 തമ്പി നീയധികത്തു പോരികയെന്നു ചൊല്ലി
 എത്രയും ചതിയുള്ള നിങ്ങളെ മുമ്പിലിപ്പോൾ
 എങ്ങിനെ ഞങ്ങൾരണ്ടും വാഴുന്നഭൂമിതന്നിൽ
 ഇരിയ്ക്കുന്നില്ലായിവി മരിയ്ക്കയത്രേയുള്ളു
 തമ്പിയും താനുമായി പള്ളിമെത്തമേൽവീണു
 ദുഃഖവും തുടങ്ങുന്നു അന്തിയും മയങ്ങുന്നു
 റൊഞ്ചകം പൊടിയുന്നു കാരോന്നു കാക്കുന്നേരം
 അല്ലിത്താർതിരുമുടി ഭംഗികൾ മറപ്പതോ
 മഴക്കാരിരുളൊത്ത തലവിർപ്പുറപ്പതോ
 മുത്തുകുളിഞ്ഞീടും തുക്കുന്നു മറപ്പതോ
 കോവൽതാൻ കുരുവൊത്ത പല്ലകൾ മറപ്പതോ
 ആലിലസമമൊത്ത ഭംഗികൾ മറപ്പതോ
 അന്നത്തിൻനാടയൊത്ത നാടകൾ മറപ്പതോ
 കാട്ടിൽ കാൽനിറമൊത്തതുകാലു മറപ്പതോ
 പോർമുലയിടയിടെ ഉദരം മറപ്പതോ
 കട്ടിൽകാൽ നിറമൊത്ത തുകാലുമറപ്പതോ
 മല്ലാരിവില്ലമഞ്ചും വില്ലതൻ അഴകുകൾ
 ഇങ്ങിനെ ശ്രീരാമന്റെ ഭാര്യയാം സീതതന്റെ
 ഭംഗികളോരോതരം പറഞ്ഞു കരയുന്നു
 കുളിയും കുരികളും മറ്റും ചിന്തയുമില്ലാ
 മരണമിരുവക്കും സുഖവുമവക്കില്ലാ
 ആധിയംപിടിച്ചവരിരിയ്ക്കുന്നവിടത്തിൽ

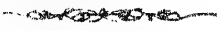
ആത്മാവായിത്തന്നെ ഭംഗികളോത്താലെന്റെ
 ഉള്ളുകൊണ്ടൊരുത്തനെയിരിയ്ക്കുന്നു
 അങ്ങിനെ ചെല്ലുന്നതുമായും തികഞ്ഞതിൽ
 പത്തുമാസവും മുററി ഗർഭവും മുഴുത്തുടൻ
 അവളെക്കണ്ടുമുനി അതളിച്ചെഴുത്തുറപ്പോൾ
 കാർകുഴൽദേവിയാളെ കേട്ടുകൊൾ മകളേ കേൾ
 നിനക്കുപത്തുമാസം തികഞ്ഞതിപ്പൊഴല്ലേ
 ഈസ്ഥലത്തിന്നാരു ചൊരിട്ടില്ലല്ലോ മുമ്പിൽ
 എന്നുടെ കോയിലിന്റെ കിഴക്കേവശത്താരു
 ഇലവിൻമരമുണ്ടു വസിപ്പാൻ സുഖമുണ്ടു
 അതിന്റെവേരനാലു ദിക്കിലും പോയിട്ടുണ്ടു
 നിനക്കു വേണ്ടുന്നൊരു നാരിമരമുണ്ടു
 നിനക്കുവേണ്ടുന്നതെല്ലാമങ്ങവിടെയുണ്ടു
 പൊന്മണിത്തറപോലെ നിനക്കുണിരിയ്ക്കാമേ
 അതളിച്ചെഴുത്തേരും അങ്ങിനെ എന്നുസീതാ
 പലതും ആശീർവാദം കൊടുത്തുമുനീശപാൻ
 അടങ്ങി കേട്ടുകൊൾക മകളെയിപ്പോൾ നീയും
 നിനക്കു പത്തു മാസം തികഞ്ഞതിപ്പൊഴല്ലോ
 ദോഷങ്ങളേതും വന്നുവേടിപ്പാറിയല്ലോ
 ആശ്രയശേഷമെല്ലാം കൊടുത്തു മുനീശപാൻ
 അന്നതു കേട്ടു താപം ടേറ്റൊ മറച്ചുടൻ
 അടങ്ങി താപം സിതാ നടന്നു മെല്ലെച്ചെന്നു
 ഇതന്നു ഇലവിന്റെ തണലിൽ സീതാദേവി
 എളിയ നോവു വന്നു തളന്നു ശരീരവും
 കണവൻ പിരിഞ്ഞെന്നെ മരിയ്ക്കേ വേണ്ടതിപ്പോൾ

അങ്ങിനെ ഇരുന്നപ്പോൾ പലരും കൂടിവന്നു
 കടുത്ത നോവു വന്നു വിറന്നു കഴവിയും
 പലരും തോഴിമാർകൾ പലരും ചെയ്തു പിന്നെ
 അതൃപ്തി തീർത്തു നല്ല അകത്തു കൊണ്ടാണല്ലോ
 പ്രസി കർമ്മാദികളും മടിയത്തുടൻ ചെന്നു
 അന്നദാസവും കൊടുത്തമ്പോടെ വളർത്തുന്നു
 മൂച്ചാണ്ടിൽ പാപങ്ങളും അയ്യോണ്ടിൽ കാതു കത്തു
 വേദശാസ്ത്രാദികളും പാരമ്പര്യരൂപിച്ചു
 മുനിയ്ക്കു വേണ്ടെന്നൊരു കർമ്മങ്ങൾ വിഴയൊതെ
 സീത താൻ കൊടുത്തിട്ടു മംഗലാൽ വാഴുന്നല്ലോ
 ഒരു നാൾ സീത പുഷ്പം പരിപ്പാൻ പോയ നേരം
 ഇനിയ്ക്കു ജലം വീഴ്ന്നാൻ ഗമിയ്ക്കു വേണമല്ലോ
 അതിനെ കേട്ടു മുനി മകനോടൊചെയ്തു
 ഇവിടെ നിന്നു മൂത്രം വീഴ്ന്നല്ലേ എന്നു മുനി
 അങ്ങിനെ കേട്ടു മുനി മകനോടൊചെയ്തു
 എങ്കിലോ എന്റെ കയ്യിലൊഴിഞ്ഞു തരികെന്നു
 പറഞ്ഞു മുനീശ്വരൻ ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്തല്ലോ
 മണിയും പൊത്തി മെല്ലെ ഒളിച്ചു നടന്നവൻ
 മാതാവിൻറെരികത്തു ചെന്നുനിന്നൊചെയ്തു
 പറഞ്ഞു മാതാവോടു ഇശലൻ പോയവഴി
 പറഞ്ഞു മാതാവോടു അതിനെ കേട്ടു സീതാ
 കടകെ ഇറുത്തിട്ടു പുഷ്പവും തികച്ചുടൻ
 എടുത്തു മകനേയും എളിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടു
 വേഗത്തിൽ വരുന്നേരം മകനെ കാണാഞ്ഞിട്ടു
 മകനെ കാണാഞ്ഞിട്ടു മുനിയും നിരൂപിച്ചു

സീതയങ്ങവിടത്തിൽ വരുന്ന നോരത്തിങ്കൽ
 മകനൊ കാണാഞ്ഞവൾ മരിയ്ക്കുമെന്റെ മുഖിൽ
 എടുത്തു ദർശകൊടു കെട്ടിനാൻ മകനേയും
 വളയും തളകളും മണിയും മോതിരവും
 ഇശലനെന്നപോലെ മരൊരു പുരുഷനെ
 കണ്ടൊരു നോരം സീതാ മുഖവും വാടി നിന്നാൾ
 പിന്നെയും സീതാദേവി വിരൂപിച്ചൊരു വേണ്ട
 കിടക്കെ ഫലമെന്നങ്ങൊച്ച സീതാദേവി
 മകനൊക്കണ്ടനോരം അരുളി മുനിവരൻ
 മകളേ റാന്റെ മകൻ ഇതാ എന്നു ചൊല്ലി
 അതിനെ കേട്ടു സീതാ മുനിയോടുകൂടെ ചെന്നു
 എന്നുടെ മകനൊന്റെ പിന്നാലെ കൂടെപ്പോന്നു
 കളിച്ചുപോയ കള്ളനിവന്നെടൻ മുനി
 എങ്കിലോ ഇവരെ മുനി ഒന്നുപോൽ വളത്തേണം
 അതിനെ കേട്ടു മുനി ഒന്നുപോൽ വളത്തുന്നു
 മുട്ടമ്പു മുളവില്ലമവൾ കയ്യിലുണ്ടു
 ചാട്ടുകൾ കൊത്തിപ്പല ബാലരെ തോല്പിയ്ക്കയും
 അനേരം പറഞ്ഞവർ ബാലരങ്ങല്ലാവരും
 അച്ഛനില്ലാതെ മക്കൾ തന്നുടെ ശിഖരങ്ങൾ
 അതൊക്കെ കേട്ടനേരം നടന്നങ്ങിരുവരും
 വേഗത്തിലവർ ചെന്നു ചോദിച്ചാരമയോടു
 ചൊല്ലുക മടിയാതെ ഞങ്ങളുടെ അച്ഛനാറെ
 അനേരം സീതാദേവി ചൊല്ലിനാളുള്ള വണ്ണം
 നിങ്ങൾക്കു അച്ഛനാരുമില്ലെന്നു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ
 കൂട്ടമേ മടിയാതെ അച്ഛനെ ചൊല്ലിപ്പാഞ്ഞാൽ

നിങ്ങളെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ മരിയ്ക്കുമത്രേയുള്ള
 ഭർത്താവില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പറ്റാതെത്തേ
 ഇങ്ങിനെ കാരോ താരം കേട്ടൊരു നേരം സീത
 മംഗലം വരുമല്ലോ കേൾക്കു നീ ആളുമെങ്കിൽ
 എന്നുമെ നിങ്ങളെന്നെ ചൊല്ലാതെ ഇരിയ്ക്കിലോ
 മക്കളെ നിങ്ങളുടെ അർപ്പനെ ചൊല്ലിത്തരാം
 അനേരം സീതാദേവി ചൊല്ലിനാളുള്ളവണ്ണം
 ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർ നിങ്ങളെ അർപ്പനല്ലോ
 അതിനെ കേട്ടനേരം നടന്നങ്ങിരുവരും
 വനത്തിൽ ചെന്നുനിന്നു കളിയ്ക്കുന്നതനേരം
 വരുന്നു പാലും പഴംകൊണ്ടവർ വനവാസേ
 അനേരം അവരോടു ചോദിച്ചു കഥാരതം
 ആകുന്നു പാലും പഴംകൊണ്ടു ചോകുന്നതിപ്പോൾ
 ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാക്കെന്നിതങ്ങവർ ചൊല്ലി
 അനേരമവർ ചെന്നു തൊകലുമൊടിച്ചിട്ടു
 തലയിൽ പിടിച്ചവരാണയുമിട്ടാനല്ലോ
 പിടിച്ചുപറിച്ചവൻ ഭജിച്ചു തുടങ്ങുന്നു
 അങ്ങിനെയവർ ചെന്നു ചൊല്ലിനാൻ വേഗംതന്നെ
 രണ്ടു ബാലകന്മാർ വനത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു
 നിങ്ങളെയൊണയിട്ടു പാൽപഴം തടുക്കുന്നു
 പിടിച്ചുപറിച്ചവർ നടപ്പാൻ വഹിയായല്ലോ
 അതൊക്കെ കേട്ടനേരം ശ്രീരാമദേവൻ താനും
 അവസ്ഥയുള്ളതെല്ലാം പറക അനുജാ നീ
 അനേരം ഇളയ മന്നൻ അണ്ണനോടറിയിച്ചു
 പോകണം നമുക്കിന്നു വനത്തിലെന്നു മന്നൻ

അവസ്ഥ കേട്ടനേരം നടന്നങ്ങിയവരും
 വനത്തിൽ ചെന്ന നേരം വരുന്നു ബാലകന്മാർ
 അപ്പനാരേയും കണ്ടു വീണ്ടുൻ തൊഴുതിട്ടു
 മക്കളെ കരംകൊണ്ടു തടവി അണച്ചുടൻ
 വിറുത്തി രഘുവരൻ മക്കളെ നിങ്ങളുടെ
 മക്കളെ നിങ്ങളുടെ അമ്മയെങ്ങെന്നു ചൊല്ലി
 അനേരം കമാറന്മാർ കൂട്ടിയുംകൊണ്ടുപോയി
 മാതാവു നില്ക്കുന്നോരു വനത്തിൽ ചെന്നു മെല്ലെ
 ഇതു താൻ നില്ക്കുന്നെന്നു കൈകൊണ്ടു ചൂണ്ടി ചൊല്ലി
 അടുത്തു രഘുപതി ഭായ്യയെക്കണ്ടനേരം
 ചഞ്ചലമൊഴിഞ്ഞിട്ടു സീതയും കണ്ടു മെല്ലെ
 അതൊക്കെ കണ്ട നേരം ശ്രീരാമദേവൻ താനും
 അവസ്ഥയുള്ളതെല്ലാം പാക ഇളയമന
 അടുത്തു രഘുപതി ഭായ്യയെക്കണ്ടനേരം
 കടുകെ ഓടി മന്നൻ അടുക്കുന്നതു നേരം
 പിടിയ്ക്കുമെന്നെയെന്നു നിനച്ചു സുഖത്തോടു
 അനേരം സീതാദേവി ഭൂമിയോടിരന്നുപ്പാർ
 ഭൂമിയങ്ങിവിട്ടു പിളന്നു സീത തന്റെ
 തലനാർ രാമൻകയ്യിൽ പാലാഴി തന്നിൽചെന്നു
 പാലാഴിതന്നിൽ ചെന്നു വാസുകിയുടെ വാൽമേൽ
 അമ്പോട്ടു തന്റെ പുറത്തുടനെ ശയനവും
 അരികെ ചെന്നു രാമൻ ഉടനെ തഴുകിയും
 തമ്പിയും പുത്രരുമായുടെൊ റാടു വാണാൻ
 സുഖിച്ചങ്ങല്ലാവരും വസിച്ചിതക്കാലമേ.

സീതാദേവം സമാപ്തം

വടക്കുനാഥശ്ലോകം

മഹിമാനവണ്ണനം
കിളിപ്പാട്ട്.

ശങ്കര ശിവ ശിവ ശങ്കര ശിവ ശിവ
ശങ്കര ശംഭോ ജയ ശങ്കര ശംഭോ ജയ
പങ്കജാസനസേവ്യ പങ്കജബാണാരാതെ
പങ്കനാശന പാമേശ്വര ഭക്തപ്രിയ
തങ്കഴൽ തൊഴും ഭക്തസങ്കടങ്ങളെപ്പോക്കും
തിങ്കൾ ശേഖര മലമങ്കതൻ മണവാള
പങ്കജനേത്ര നേത്ര പങ്കജരാധിതാംബു
പങ്കജഭവഭയ സങ്കടഹരേന്ദ്രേവം
ശങ്കരനാഥം പാടി സഞ്ചരിച്ചിടം നല്ല
വൈകിളിപ്പെരുതലേ നീ വന്നാലും മടിയാതെ
പഞ്ചതാരയും പാലും പഴവും ഭുജിച്ചു നിൻ
സഞ്ചാരഖേദംതീർത്തു സഞ്ചിതാമോദമിപ്പോൾ
പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ നാലും സാധിപ്പാനെടുപ്പമാ-
യിരിക്കും മാഗ്ഗമേതെന്നുചെയ്യേണം ശുഭ
സന്തമോദിതമേവംകേട്ടു തത്തയും നിജ
ചിത്തേ തന്മാത്രചിത്രഗുരു പാദാബ്ജങ്ങളെ -
ദ്ധ്വാനിച്ചു ഗണേശാഭി ദൈവതങ്ങളെ കൂപ്പി -
സ്നാനം ശ്രീവടക്കുനാഥനെ വിശേഷിച്ചും
സ്മരിച്ചു പരമാനന്ദാമൃതാഞ്ജിയിൽ മുങ്ങി -
ത്തിരിച്ചു സരസമായിത്തരമുചെയ്തു

പണ്ടീയത്വത്തെത്തന്നേ ധീമാനാം സുതനോടു
 കൊണ്ടാടിക്കരുക്കേത്രത്തിൽ നിന്നു ഷിജനം
 ചോദ്യം ചെയ്തതു മതിശ്രാവ്യമാമുത്തരവും
 സാദരം ചൊൽവൻ കേട്ടുകൊള്ളവിനെല്ലാവരും
 കരുക്കേത്രത്തിൽ വസിച്ചിടീനോരു ഷിജനം -
 മൊരിക്കൽ സുതനോടു ചൊല്ലിനാരിപ്രകാരം
 ശ്രീമഹാവിഷ്ണു മൂന്നും വിസ്തരിച്ചുചെയ്ത
 ശ്രീമത്താമൃഷഭാഷ്യ ക്ഷേത്രമദ്ധ്യത്തിൽ പരം
 ജ്യോതിർല്ലിംഗമായ് ദ്രേവദേവനാം മഹാദേവൻ
 ദ്രോതിച്ചിടുന്നുവെന്നു നീ ചൊല്ലിക്കേട്ടുവെല്ലോ
 ഋഷഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം വിസ്തരിച്ചു
 വൃഷവാരിയെ കേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ
 എന്തൊരു പുണ്യാത്മാവിക്ഷേത്രമുണ്ടാക്കി മൂന്നു -
 മേന്മയൊരു സുകൃതിയാൽ വർധിതമതു പിന്നെ
 എന്തെല്ലാം പ്രഭാവമുണ്ടതിനെനന്നും പാരി -
 ലെന്തു ലക്ഷണമതിനെവിടെയിരിപ്പെന്നും
 എന്തൊരു കാരണത്താലു ഷഭമെന്ന നാമം
 ജാതമായ്ക്കുന്നതെന്നു മിത്രാദി സമസ്തവും
 വിസ്തരിച്ചുചെയ്തു ഞങ്ങളോടീന്നു ഭവാൻ
 വിസ്തൃതബലേ സുത പ്യാസമാമുദിശിച്ചു
 മുനിമാരുടെ ചോദ്യമീവണ്ണം കേട്ടുപാരം
 ജനിതാനന്ദം സുതനിത്തരമുചെയ്തു
 ഹിരണ്യഗർഭനായ ബ്രഹ്മാവു പണ്ടീയത്വം
 ഹരിയാം വിഷ്ണുവോടു ചോദിച്ചനേരം നാഥൻ
 വേധാവിനോടു ചൊന്നതിവിടെച്ചൊല്ലാമഹം

ബോധിച്ചിടുവിനതു മാമുനിവരന്മാരെ
 ജഗൽസ്രഷ്ടാവാം വിധിയൊരുനാളീയത്മത്തെ
 ജഗന്നാഥനാം വിഷ്ണുതന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
 വഗവാഹനൻ ഭക്തപ്രിയനാം മഹാവിഷ്ണു
 ഭഗവാന്മാനുഭവമരുളിച്ചെയ്തു മൂന്നും
 അല്ലയോ വിധാതാവെ കേട്ടാലുമെന്നംശമാൻ
 ചൊല്ലേഴും ഭൂമുകുലേ രാമനെന്നാഖ്യയോടും
 ഉണ്ടായാനൊരു മുനിപുംഗവസാവതനി-
 ക്കണ്ടായി വന്നിതൊരു കാരണാൽ ക്ഷത്രഭേഷം
 ഇരിവത്തൊന്നുവട്ടം ക്ഷത്രിയന്മാരേയവ-
 നാദിവിരുത്തിനാൻ വെണ്മഴുകൊണ്ടു തന്നെ
 കരക്ഷേത്രത്തിലഞ്ചു കയങ്ങളൊരുപോലെ
 നിറച്ചു ക്ഷത്രിയന്മാർ തങ്ങളുടെ രക്തങ്ങളാൽ
 രക്തപൂരിതങ്ങളാമവരിൽ കളിച്ചു
 രക്തത്താൽ തന്നെ പിതൃകീര്യയും ചെയ്തു ധീരൻ
 ഉഗ്രമാം ശപഥത്തെസ്സാധിച്ചു കൃതാത്മനാ-
 യുഗ്രശിഷ്യനാമവൻ ക്ഷത്രിയഹത്യാമൂലം
 സംഭവിച്ചോരു പാപപരിഹാരാത്മം ഭൂമു
 സംഭവനാശമേധയാഗം ചെയ്തിതു പിന്നെ
 യോഗിവൽയനായിടും കാശ്യവനായിക്കൊണ്ടു
 സർവ്വഭൂതലത്തേയും ദക്ഷിണാത്മമായ്ത്തന്നെ
 സർവ്വജ്ഞശിഷ്യൻ ദാനംചെയ്തിതു സസന്തോഷം
 സർവ്വസദക്ഷിണമാം വിശ്വജിത്തെന്ന യാഗം
 സർവ്വവന്ദ്യനാം രാമൻ ചെയ്തിതു മൂന്നെപ്പോലെ

പിന്നെപ്പോയ് റിമവാന്റെ പാൾ തെൻ പ്രാപിച്ചുട -
 നന്നതമായ തപംചെങ്കിതു ചിരകാലം
 സൂര്യബിംബത്തിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചിളകാതെ
 ധൈര്യമോടേകാംഗുഷ്ഠമുണിനിന്നവനിയിൽ
 ധ്യാനിച്ച മഹാത്മാവാം തദനായകതാരിൽ
 മാറിച്ച മഹായോഗീ വർത്തിനംകാലത്തിങ്കൽ
 സർവ്വസ്വദാനം രാമൻ ചെയ്യുന്നിതെന്നു കേട്ടു
 സർവ്വമാ ധനം കിട്ടുമെന്നുള്ളൊരാശയോടും
 ഭുവിധനാരാജ്യം വിധിപോൽ യാഗം ചെയ്യും
 സർവ്വമാന്വരായുള്ളോരുവീദേവന്മാർ ചിലർ
 സർവ്വസ്വദാനം ചെയ്തു നിർബ്ബനായിസ്പദാ
 നിർവ്വീകലനായുമാ തപസാ വിഷ്ണീടുന്ന
 രാമനോടനവധി ധനത്തെ യാചിച്ചിതു
 ഭൂമീദേവന്മാരതുനേരമമ്മുനിവരൻ
 ചിന്തിച്ചാനന്ദികളാമന്തണിനിന്ദിതടെ
 ചിന്തിതം നല്ലീടാതെ പിന്തിരിച്ചയക്കുകിൽ
 ഹന്ത മെ ജനം പൃഥ്വീപഥമാമത്രയല്ല
 കിന്തു മെ തപസ്സിനും ദൈവമല്ലും വരുന്നതും
 ആകയാലവനിതന്നേകഭാഗത്തിൽനിന്നി -
 ന്നാകലംവിന്നാ ഭൂനീക്കി ഞാൻ സമുദ്രത്തെ
 അന്തണന്മാക്കാഞ്ചൊണ്ടാ ഭാഗത്തെ ദാനം ചെയ്തേ -
 നന്തരമേതുമില്ല പിന്നെ യെന്നകതാരിൽ
 വിശ്വയിച്ചതുമികളാം ബ്രാഹ്മണരോടുംകൂടി
 പത്മിമാംബധിതീരം പ്രാപിച്ചു മഹാധീരൻ
 വരണന്തന്നെ വിളിച്ചധികം നയത്തോട

കരുണാശാലീ രാമനിത്തരമരൂപെശ്ശു
 വരണ വരിക നീയരിക്കേ മഹാഭാഗ
 കരുണാവാശാനിയെ ശരണംപ്രാപിക്കുന്നേൻ
 അരുതേ വിളംബമെന്നരുളപ്പാടു കേട്ടു
 വരണൻ വിനിതനായ്ത്താസാ വന്നീടിനാൻ
 യാദസംപതിയായ വരണൻ തന്നെക്കണ്ടു
 മേദൂരഗുണനായ ഭാഗ്ഗവൽ സന്തോഷിച്ചു
 തരണമിവികൊരു ഭൂഭാഗം പ്രണയമോ-
 ടിരന്നീടുന്നോഹമെന്നു രാമനും ചൊന്നാൻ
 വരണനതുകേട്ടു ശാപഭീതനായകം
 വിരച്ചുവിരച്ചവൻ ഭാഗ്ഗവന്റോടു ചൊന്നാൻ
 വിപ്രേന്ദ്രതപനിയോഗമയ്യെന്നമെന്നാകിലും
 ക്ഷിപ്രം ഞാനനുഷ്ഠിച്ചാനില്ല സംശയമേതും
 ധർമ്മജനനായ നിനക്കേറ്റിവിന്നിതു ചൊറ്റും
 ധർമ്മല്ല മയ്ക്കും മയ്ക്കുഭാവ്യതികൂടും
 ഇതു ഞാനവശ്യമായ്ചെയ്യേണമെന്നു ഭവാൻ
 ക്ഷിതിദേവോത്തംസമേ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
 ഞാനിതാ തന്നീടുന്നേനോ യജ്ഞായുധത്താൽ
 മാനിയും ഭവാനേകം ഭൂഭാഗമുണ്ടാക്കുക
 അങ്ങിനെ തന്നെയെന്നു ഭാഗ്ഗവരാമന്താനും
 തിങ്ങിനാമോദം യജ്ഞായുധമാം ശുക്ലത്തേയും
 ഇംഗിതജ്ഞാതീടും വരണന്റോടു വാത്സി
 സംഗതം മമാഭീഷ്ടമെന്നു താണെണ്ണിപ്പിന്നെ
 മുനിനായകൻ ശുക്ലംകൊണ്ടു താൻ സമുദ്രത്തിൽ
 ഘനമായൊന്നു വീശിച്ചുലിപ്പിച്ചിതു ജലം

അന്നേരം സമുദ്രത്തിൽ നിവാരശുഭാഭമായ്
 മിന്നിടും ജ്യോതിസ്സൊന്നു കണ്ടിതു ഭൂമുദ്രഹൻ
 തൽക്ഷണമതു തത്ര കാണാതേ മാഞ്ഞിതു
 സൽക്ഷമാനിജ്ജരണം വിസ്മയം തേടിടിനാൻ
 ജ്യോതിസ്സുൽഭൂതമായ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു പിന്നെ
 ജ്യോതിർവേദിയാം രാമൻ ശുദ്ധ്വംകൊണ്ടവിളംബം
 അംഭോരാശിയെ നീക്കി ഭൂഭാഗമുണ്ടാക്കിനാ -
 നംഭസോസമം യാദപേതിയും പിൻവാങ്ങിനാൻ
 തപ്താലം ഭൂമീതലം സ്പഷ്ടമായ് നാലുപാട് -
 മുഖ്യഷ്ശാലീരാമൻ കണ്ടു വിസ്മയംപൂണ്ടാൻ
 പിന്നെയും ഭൂഭാഗത്തെ നിമ്നിപ്പാനുള്ള രാമൻ
 തന്നുടെ യുദ്ധോഗത്തെയറിഞ്ഞു വരണനും
 മുന്നേ താൻ കൊടുത്തോരു ശുദ്ധ്വത്തെ നാശിപ്പിപ്പാൻ
 ധന്വനാമവനപ്പോൾ നിമ്നിച്ചു ചിതലിനെ
 ക്ഷുദ്രപ്രാണിയാം ചിതൽ തന്നോടു വരണനും
 ഭദ്രമാംശുദ്ധ്വം തിന്നുകളവൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ
 ഉടനെ വരണനോടത്ഥിച്ചു ഞങ്ങളുടെ
 കടിയാൽ മുതലുവിളിപ്പേണമെന്നവരും
 തരണമെന്നന്നേരം വരുമങ്ങിനെയെന്നു
 വരണൻ ചിതലിനു വരവുകൊടുത്തിതു
 ചെന്നഥ യജ്ഞായുധമായുള്ള ശുദ്ധ്വത്തിനെ
 തിന്നിതു വിശ്വേഷമായ്ക്ഷുദ്രജന്തുവാം ചിതൽ
 മണ്ണൊടിയായി ഭവിച്ചീടിന ശുദ്ധ്വംകണ്ടു
 ജ്ഞിച്ചുകോപത്തോടും ഭാഗ്വമഹാമുനി
 അല്പജന്തുക്കമായ ചിതൽ തിന്നൊടുക്കവാ -

നല്ലോഴെ കടന്തമാമെറുവിൻ കൂട്ടത്തേയും
 നിമ്മിച്ചു പ്രീതിപൂർവ്വമവരാരക്കൈകൊണ്ടുടൻ
 നിമ്മമൻ തലോടിനാനപ്രമേയാത്മാ രാമൻ
 പിന്നെയപ്പതിതന്നെയനുജ്ഞാപനം ചെയ്തി-
 ടുന്നതനാപ്രദേശമത്രികളായിടുന്ന
 മന്നിടദേവനാക്കാർദ്ദ്രനവും ചെയ്തു പുന-
 രണവാഹനമഹാനായ ഭാഗ്ഗവതാമൻ
 ഗോകുണ്ഠം മുതൽ തെക്കും ശ്രീകന്യാകുമാരിയാം
 ശ്രീകരഭൂവിൽനിന്നു വടക്കും സഹ്യാദ്രിയിൽ
 നിന്നഹോ പടിഞ്ഞാറുമുള്ളോരു ഭൂമിഭാഗ-
 മിന്നഹോ ബ്രഹ്മൻ കൊങ്കണാഖ്യമെന്നെല്ലോ ചൊല്ല
 മലയപർവ്വതത്തിൽനിന്നുടൻ മരുഭൂധാ
 മഹിയെ പ്രാപിപ്പതും വിശ്വതാനിളാനദീ
 സരിതാം വരാമഹാപാവനീപ്രവാഹത്തെ-
 പ്പരിചോടെല്ലാപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പതും
 ഏലതാംബുലപൂഗനാരികെളുങ്ങുര-
 യാലുകുളനവധി ഖജ്ജുരപുന്നാഗങ്ങൾ
 പനസരസാലാദി പൂക്കുങ്ങൾ നിരന്തരം
 ഘനജ്വരങ്ങളായും ഫലപൂണ്ണങ്ങളായും
 കളമാദികളായ ധാന്യരാശികൾ കൊണ്ടു
 വിളങ്ങുംക്ഷേത്രങ്ങളും ധാന്യാദിപുഷ്പികൊണ്ടു
 വളരെപ്പഷ്ടിയോടുവർത്തിക്കും കൃഷീവല-
 രളവില്ലാതമഹാക്ഷേത്രങ്ങളിവകളും
 ബ്രഹ്മക്ഷത്രിയ വൈശ്യശൂദ്രാദിവണ്ണങ്ങളു-
 മുണ്മയിലവരവർക്കുള്ളോരു ധർമ്മങ്ങളെ

നിവ്വാജമനുഷ്ടിച്ചു ഭുജനഭീതിയെവ്വേ
 നിവ്വൃഥം സദാചാരതാത്പര്യസിപ്പതും
 സർവ്വമംഗളം മഹാപാവനം മണിവാസ-
 മുപ്പിയിൽ വിലപാചലക്ഷേത്രമുല്ലസിപ്പതും
 ഏതൊരുപ്രദേശത്തിലതുതാൻ മുഖൊന്നോരു
 ഭൂതലഭാഗമെന്നു ധരിക്കു വിധാതാവെ
 ദാനംചെയ്തനന്തരം ജ്ഞാനിയാം ജാമദഗ്നൻ
 ഭീനമെന്നിയെ ചെന്നു ഹിമവൽ പാശ്ചത്തിങ്കൽ
 അഷ്ടമൃത്തിയാം മഹാദേവനെ ഭക്തിപൂർവ്വം
 സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചിതുമമതിച്ചു രാമൻ
 ഭക്തവത്സല പരമേശ്വര ഭയാനിയെ
 മുക്തിദായക മുക്തദാദിസന്നതപദ
 സമുദ്രമകാരി ഞാൻ നിർമ്മിച്ച ഭൂഭാഗത്തി-
 ലുമയാസഹ ഭവാൻ വസിച്ചിടകവേണം
 പരശുരാമനെന്റെ കാംക്ഷിതം സാധിപ്പിപ്പാൻ
 ഗിരിശൻ ഭക്തപരാധിനനാം മഹാദേവൻ
 ദേവിയാമമയോടും വൃഷഭാരുഢനായി-
 ദ്രേവമാമുനികളാൽ സംസ്തുതാപദാനായ്
 കൈലാസത്തിങ്കൽനിന്നു ദക്ഷിണദിക്കുനോക്കി
 നീലകണ്ഠനാംദേവനെഴുനെയ്തീനാൻ മുദാ
 പ്രഥമഭൂതഗണമീശനെപ്പിന്തുടൻ
 സമന്താൽ നടന്നിതു പരമേശ്വരസുകൃതോടും
 തദ്രാണീതദ്രുന്ദാരെ വഹിച്ച യഥാസുഖ-
 മദിതുല്യനാം വൃഷം ചരിച്ച മന്ദം മന്ദം
 കൊങ്കണാശ്വമാംദേശംപ്രാപിച്ചു മുന്നം ജ്യേഷ്ഠി-

സ്തംഭരീച്ചോരു ഭാഗേ വന്നപ്പോൾ വൃഷഭവും
 അവിടെ വസിപ്പതിന്നാശയോടഖിലേശ്വര-
 ശിവമാരുടെ മുഖം നോക്കിനിന്നിതു തത്ര
 സർവ്വജ്ഞനായ ദേവദേവനാം മഹാദേവൻ
 ശർവാണീമുഖം നോക്കി സാക്ഷതം വൃഷേന്ദ്രന്റെ
 ഹിതവുമറിഞ്ഞഹിഭൂഷണൻ മഹേശ്വരൻ
 സുതഭാഷ്ടാദി പരിവാരങ്ങളോടും കൂടി
 അവിടെത്തന്നെ ചിരം വസിച്ചു ദയാപരൻ
 ഭൂവനേശ്വരൻ പത്മസംഭവ ധരിക്കെടൊ
 ഇങ്ങിനെ ബഹുകാലമവിടെത്തന്നെ വാസം
 തിങ്ങിന മോദമോടും ചെയ്യുന്ന മഹേശനെ
 കണ്ടു ഞാൻ തദപിര്യോഗം സഹിച്ചുകൂടാത്തതാൽ
 കൊണ്ടാടിത്തത്ര ചെന്നു വസിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും
 മുന്നമേ ഞാൻ ചൊന്ന നീളാനദിയിൽനിന്നു പരം
 മൂന്നു യോജന ദൂരെ തെക്കുകുന്നിപ്രദേശം
 ജ്വലഭം തന്നാൽ ദൃഷ്ടമായതു വിമിത്തമാ-
 യുഷഭമെന്ന നാമം ചൊല്ലുന്ന മഹാജനം
 കാരണാന്തരംകൊണ്ടു കാട്ടിൽവന്നുകപ്പെട്ടു
 നാരിരത്നമാം മാതാ തന്നിൽനിന്നുതളിച്ചു
 കേരളമെന്ന രാജാ ശത്രുവൃന്ദത്തെജ്ജയി-
 ച്ചാരണപ്രിയനായി കൊങ്കണം പാലിച്ചിതു
 കേരളൻ പാലിക്കയാൽ കൊങ്കണദേശത്തിന്നു
 കേരളമെന്നനാമം വന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും
 വിനയൈരഭാഷ്ടഗുണപൂണ്ണനാം കേരളാഖ്യൻ
 സനയം യഥാവിധി രക്ഷിച്ചാണെല്ലാരേയും

വാല്യംകൃമടത്തപ്പോളു ഭഗമാം രാജ്യത്തേയും
 ബുദ്ധിമാനുപേക്ഷിച്ചു തവസെ പുറപ്പെട്ടു
 നിമ്ബലമനസ്സോടുമീശപരനാമങ്ങളേ
 നിമ്ബമൻ ജവിയുകൊണ്ടു ഷഭക്ഷേത്രേ ചെന്നു
 ശരണാഗതജനഭരണവ്രതത്തോടും
 ധരണീസുരവരാരാധ്യനായ്സ്സദാകാലം
 ശങ്കരനാരായണരാഘവരൂപങ്ങളെ -
 സ്സങ്കലിതപ്രമോദം ധരിച്ചു ദിധാസ്വിതം
 മാമേവശരണമായ് പ്രാപിച്ചു കൊങ്കണേശൻ
 നാമസങ്കീർത്തനത്താൽ ഭജിച്ചു തത്ര വാണാൻ
 ചൊല്ലെങ്കാളിളം മഹാമനസ്സാകിയ കൊങ്കണേശ -
 നക്കാലം നാനാവിധഗോപുരങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 വപ്രങ്ങൾ ഹൈമങ്ങളും ചതുശ്ശാലങ്ങൾ പുന -
 രപ്രതിമങ്ങളായ വിചിത്രമണ്ഡപങ്ങൾ
 സാരസക്രൗഞ്ചജലകുടാചക്രാംഗാദി
 സാരപക്ഷികളുടെ ശബ്ദമിശ്രിതങ്ങളും
 വാപികൾ തടാകങ്ങൾ നൽസ്സരസ്സുകൾ നല്ല
 കൂപങ്ങൾ നക്രമത്സ്യപുണ്ണങ്ങളായിട്ടുള്ള
 ഹൃദങ്ങളോടും നല്ല താമരപ്പക്ഷികളോടും -
 മധികം വിളങ്ങുന്ന സരസീനികരങ്ങൾ
 അരയാലുകളാമൃവനങ്ങൾ പനസങ്ങൾ
 നിരയായുള്ള താളഹിന്താളാദികൾ മറ്റും
 പ്രിയംഗുവാസന്തികാപാടലീപുനാഗങ്ങൾ
 പ്രിയംഭാവുകങ്ങളും കേതകീചമ്പകങ്ങൾ
 ബകളാശോകദ്രാക്ഷാ കദളീനാരികേള -

നികരമാതുളംഗഡാഡിമീനികരങ്ങൾ
 ഇത്യാദികൊണ്ടും കിളി ഹാരിതം നൽകോകിലം
 ഓത്ത്യഹം മയിൽ ചെമ്പോത്തെന്നിവയാദിയായ
 പക്ഷികളുടെ മനോഹരമാം നാദംകൊണ്ടു -
 മക്ഷിണം വിളങ്ങുന്ന വളരെപ്പുത്തോട്ടങ്ങൾ
 ഇവകളെല്ലാംകൊണ്ടും തൽസ്ഥാനം വിശേഷമാ -
 യവനീനാഥനലങ്കരിപ്പിച്ചിതുവിധേ
 ശ്രോത്രിയവരനവനെത്രയും നിഷ്ഠയോടു -
 ന്നിത്രവും ബഹുവിധമത്ഥിച്ച മഹേശനെ
 ചിത്തവുമാറ്റിപ്പിച്ച കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഫല -
 സക്തിയെന്നിയേ ചെയ്തു ബുദ്ധിമാൻ നിരന്തരം
 ശുദ്ധാന്തഃകരണനായ് യോഗിയായ് നിവ്വികല്പം
 ശുദ്ധമദ്വയഹീനം ജ്ഞാനത്തെ പ്രാപിച്ചുടൻ
 യോഗി ദർശ്യമായ മല്ലഭം പരബ്രഹ്മ -
 യോഗത്താൽ പ്രാപിച്ചിതു കൊങ്കണമഹിനാഥൻ
 ഭൃഷഭക്ഷേത്രം നിത്യം സ്മരിക്കുന്നവർകൾക്കും
 പൃഷപ്രാപകമതു ദർശിക്കുന്നവർകൾക്കും
 ശങ്കരനാരായണരൂപിയാമെന്നെസ്സദാ
 പങ്കനാശനത്തിനായച്ഛിക്കുന്നവർകൾക്കും
 സർവ്വപാപവും നീക്കി ശുഭത്തെ നൽകീടുവൻ
 സർവ്വതോ ഭദ്രം പത്മസംഭവ കേട്ടാലും നീ
 യാതൊരു പുമാൻ മഹാദേവമൃത്തിയാമെന്നെ
 സ്ഥീതഭക്തികം തത്ര പൂജിച്ചീടുന്നു സദാ
 പാപഹീനനാസ്തരിശുദ്ധനാമവന്നു ഞാൻ
 താപനാശനം മഹാ ജ്ഞാനത്തെ നൽകീടുവൻ

അവിടെ തദ്ദൃത്തിയാകിയ ഹരന്തന്നെ
 ഭുവാനം തന്നിലേവൻ സ്മരിപ്പാനിച്ഛിക്കുന്നു
 യോഗിയാമവനു ഞാൻ സംസാരദുഃഖം തീക്ഷ്ണം
 യോഗലഭ്യമാം ജ്ഞാനമന്ത്രത്തിൽ നൽകീടുവൻ
 രോഗാർത്തനായ പുമാൻ ശിവമൂർത്തിയാമെന്നെ
 വേഗമോടവിടെവന്നാദരാൽ ഭജിച്ചീടിൻ
 രോഗവീഡകളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുടൻ മഹാ-
 ഭോഗവും നൽകീടുവനില്ല സംശയമേതും
 ദുഷ്ടദൈവതങ്ങളാൽ ബാധിതരായുള്ളവർ
 പുഷ്പപുണ്ഡ്രമായുള്ളോരീക്ഷേത്രം പ്രാപിക്കുകിൽ
 പെട്ടെന്നു നഷ്ടമാകും സകല ബാധകളും
 കഷ്ടങ്ങളെല്ലാം തീരും ദുഷ്ടമാത്രത്താൽ തന്നെ
 മഹത്താമീക്ഷേത്രത്തിലുള്ളോരു ജലാശയെ
 മഹിയിലേവൻ സ്നാനം ചെയ്യുന്നു വിധിപോലെ
 അന്യതീർത്ഥാദിസ്നാനജന്യമാം ഫലത്തെക്കാ-
 ലുന്മുനം ശതാധികഫലത്തെ പ്രാപിച്ചീടും
 അവിടെവെച്ചു ചെയ്യും ദാനവുമതുപോലെ
 യവധിയില്ലാതൊരു ഫലത്തെ നൽകീടുമെ
 ഓരോരോ മഹാക്ഷേത്രം ചെയ്യുന്ന കർമ്മഫലം
 പാരായണിക്ഷേത്രത്തിലാകിലൊ ശതാധികം
 ഒരു വത്സരമത്ര തപസാ വാഴും പുമാ-
 നരുജാ ദീഗ്ദ്ധായുഷ്ഠാനായിട്ടു ഭവിച്ചീടും
 വിദ്യാത്മിയായവനു വിദ്യയുമുടനണ്ടാ-
 മത്മാത്മിയെന്നായിടിലത്വമുമതുപോലെ
 ധർമാത്മിയാകിൽ ധർമ്മം മോക്ഷാത്മിയാകിൽ മോക്ഷം

നിമ്ബലമതേ സർവം സാധിക്കുമറിഞ്ഞാലും
 ധർമ്മാത്മകാമമോക്ഷമെന്നിവ നാലും സദാ
 ധർമ്മബുദ്ധിയായുള്ളോരേവനും സാദ്ധ്യം നൂനം
 അന്നേരം വിധാതാവും നാഥനെ ഹോക്കിത്തളി-
 ണ്തെന്തൂ നാദരമേവം ചോദിച്ചു വഴിപോലെ
 മരണം വരും നിങ്ങൾ കടിച്ചാലെന്ന് വര-
 മരുളിച്ചെയ്തു ചിതൽ തന്നോടു വരണനും
 കടിച്ചാലുടനവ മരിച്ചീടുന്നു പാരിൽ
 ഞൊടികൊണ്ടതിങ്ങിനെ വരുവാനെന്തു നാഥ
 കേൾക്കേടോ വിധാതാവെ ക്ഷുദ്രപ്രാണിയാം ചിത-
 ലുപ്ലവ്വമേറും പാശി തന്നോടു ചൊന്ന വാക്യം
 ഞങ്ങളെ ദംശനത്താൽ മുതൽ സംഭവിക്കേണ-
 മങ്ങിനെതന്നെയെന്നു വരണൻ താനും ചൊന്നാൻ
 പരമാർത്ഥപദവം ചെയ്യേണമെന്നുള്ളവ-
 ക്കറിവാനൊരു പാഠമായിതെന്നറിഞ്ഞാലും
 ജ്ഞഭക്ഷേത്രമഹാമാഹാത്മ്യം പരിപോഷം
 വഴിപോലതു റിത്യം കേൾക്കുന്ന ജനത്തിനും
 നരകഭയമൊരുനാളുമേയുണ്ടാസ്തരാ
 നാരത്രേഷുനാമവൻ സജ്ജനമാന്ത്രികനെ
 മഹത്താമിക്ഷേത്രത്തിൽ വസിച്ചു നിരന്തരം
 മഹത്വമേറീടുന്ന ശ്രീമഹാദേവനെന്നെ
 ഭജിച്ചു തന്മൂർത്തിയാമെന്നെയും മാന്താരിൽ
 ത്രജിച്ചു കാമാദിഷഡ്ഗുണങ്ങളെ വഴിപോലെ
 ജപിച്ചു നാമങ്ങളെ വസിക്കും മമ പ്രിയൻ
 തവിക്കയില്ല ഭവദുഃഖമാമഗ്നിതന്നാൽ

നാകദുഃഖമെന്തു പറവാനുള്ള പിന്നെ
 വിരിഞ്ച മഹാപുണ്യമുഷഭക്ഷേത്രവാസം
 ചൊല്ലിനേനഹം നാരസിംഹമാം പുരാണത്തിൽ
 ചൊല്ലുളോരൂപത്തിനാലാമതദ്ധ്യായത്തിൽ
 ചൊല്ലിയപോലെയിന്നു കേരളഭാഷയായി -
 ചൊല്ലുളോരൂഷഭാഷ്യക്ഷേത്രത്തിൻ മാഹാർത്ഥ്യത്തെ
 തെല്ലതൊറിതിൽ ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്താൽ ഭവിക്കിലും
 നല്ലവരായജനം ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണമെ
 വല്ലവണ്ണമെന്നാലും മുല്ലബാണാരികഥാ
 ചൊല്ലിയാലതുമല്ലലെല്ലാമെയാകാട്ടിട്ടു
 കല്യാണപ്രദമായ സൗഖ്യത്തെക്കൊടുത്തിട്ടു -
 മില്ല സംശയമെന്നു ചൊല്ലുന്ന മഹാജനം
 കടക്കമില്ലാതൊരു സംസാരസമുദ്രത്തെ -
 കടപ്പാനൊരുപോതം വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രം
 തടുക്കും നരകാദിദുഃഖങ്ങളുശേഷവും
 കൊടുക്കും ചതുർവിധ പുരുഷാത്മവും റ്റുണാം
 മടിക്കാതെല്ലാവരും മിടക്കുളോരുകാലം
 വടക്കുന്നാഥൻതന്നെസ്സേവിപ്പിൻ ജനങ്ങളെ
 നിത്യവും പ്രാതഃകാലം കളിച്ചു സജലമാം
 ശുദ്ധഭസ്മത്തെ വിധിപോലെ ലേപനം ചെയ്തു
 ഭൂതിധാരണപ്രകാരത്തേയും ചൊല്ലീടുവൻ
 കൈതവമെന്തേ കേട്ടു ധരിപ്പിനെല്ലാവരും
 കൃമികീടാതി ദുഷ്ടമല്ലാത്ത ഗോമയത്തെ
 വിമലഭൂവിലിട്ടു ചുട്ടതി നിർമ്മലമാം
 ഭസ്മത്തെ ജലം ചേർത്തു കഴിച്ചു മനശ്ശാമ്പിൽ

ഭസ്മഭൂഷണനായ ഹരനെ ബിഭക്ഷതിയോടും
 സ്മരിച്ചു ശിരസ്സിലും നൊറിയേൽ കഴുത്തിലും -
 മുരസ്സിൽ നാഭിയിങ്കൽ രണ്ടു പാശ്ചത്തിൽ ഭുജം
 രണ്ടിലും ഭുജമദ്ധ്യം രണ്ടിലും കരസന്ധി -
 രണ്ടിലും പൂഷ്കത്തിലും പിങ്കഴുത്തിലുമേവം
 സ്ഥാനാങ്ങൾ പതിനഞ്ചിൽ വിപങ്ങൾ ത്രിരേകമായ്
 ജ്ഞാനിയാമേവൻ ഭസ്മധാരണം ചെയ്തിടുന്നു
 അവനെ വന്ദിച്ചിടും ഭുവനം ദേവന്മാരും -
 മവന്നു ദുദ്ദേവതാബാധയുമുണ്ടായ്യാ
 ഏതുകാലത്തുമേതുകിലുമെല്ലാവർക്കും
 ഭൂതിധാരണം മൂന്നു ചൊന്നുപാൽ കർത്തവ്യമാം
 ഭജനാൽ പാപനാശം സ്മരണാൽ ശുഭപ്രാപ്തി
 ഭവിച്ചിടുകുമൂലം ഭസ്മമെന്നോതുന്നതും
 ഭൂതിധാരണം മഹാ പാവനം ദുദ്ദേവതാ
 ഭൂതദോഷാപ്തം ഭൂതിദായകമെല്ലാവർക്കും
 ശ്രീമൂലസ്ഥാനവാസിയാകിയ സദാശിവം
 ശ്രീമൂലം രണ്ടു പ്രദക്ഷിണത്തെച്ചെയ്തു കൂപ്പി
 ശ്രീമൂലനാഥ കൃപാവാരിയെ സദാശിവ
 മാമകദൂരിതത്തെ വേരറ്റത്തവിളംബം
 ശ്രീമയമായ മോക്ഷമരുളിടേണം ദേവ
 കാമനാശനമുത്തേ ശങ്കര നമോസ്തുതേ
 ഇങ്ങിനേ കൂപ്പിസ്തുതിച്ചുടനേ തെക്കുള്ളോര
 മംഗളാത്മകമായോരശപത്മാ സേവിക്കേണം
 മൂലമദ്ധ്യംഗങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശരൂപ -
 മാലംബിച്ചിരിക്കുന്നിതശപത്മമഹാപുഷ്പം

ഭക്തിയോടേഴുവട്ടുമാൽ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തും
 മന്ത്രനു സിലമാകും ഭൂപ്രദക്ഷിണഫലം
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശരൂപിയാകിയോരശ്വത്തെ
 നിമ്ബഭക്തിയോടുന്നമിക്കും പുരുഷനു
 മൃത്തികൾ മൂന്നിനേയും നാമിച്ചാലുള്ള ഫലം
 തീർത്തു ചൊല്ലീടാം വരുമില്ല സംശയമേതും
 പുലൻ പന്തിരണ്ടു നാഴികക്കകം വേണം
 വലംവെക്കുവാൻ പ്രതിദിവസമിശ്വരതന്ത്രത്തെ
 ഫലമില്ലെന്നാകിൽ പാപവുമുണ്ടായ്തും
 വിലക്കിടേണമതും ശുഭവാദങ്ങളിൽ
 രാത്രിയിലൊരിക്കലുമശ്വരതന്ത്രം സേവിക്കരു -
 താൽതിദമെന്നാലതു സകല ജനങ്ങൾക്കും
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശരൂപ നമസ്തേ വൃക്ഷരാജ -
 കന്യകാമര പരിപാഹി മാമമയെഴുവാൽ
 ഏവമത്ഥിച്ചു ഭക്ത്യാ തൊഴുതു ചെന്നു പിന്നെ
 ക്ഷേവലം മതിലുകുത്താദർഭഭക്തിപൂർവ്വം
 ഗീതയെപ്പാതുമനായി ബോധിപ്പിച്ചോരു നന്ദ -
 വൈതലാം ഗോശാലേശനാകിയ ശ്രീകൃഷ്ണനെ
 വന്ദിച്ചു വൃന്ദാരകവൃന്ദവന്ദിതവാദ -
 നന്ദനന്ദന പാതുമസാരഥേ ഗോശാലേശ
 പാലയ കൃപാലയ പാലിതാഖിലലോക -
 കാലിണ വണങ്ങീടും ഭക്തലോകാന്തിമര
 ഭക്തനാം വിജയൻ ഗീതോപദേശം ചെയ്തു
 മുക്തിമാർഗ്ഗത്തെപ്പരിചോട കാട്ടിയ നാഥ
 കംസാരേ നിങ്കാലിണവണിയുമടിയനെ

സ്തംസാരാഞ്ചിയിൽനിന്നു കരകേരേണം വിഭോ
 ഏവമത്ഥിച്ച് പ്രദക്ഷിണത്തേ നാലുവട്ടം
 സാവധാനമാൽചെയ്തു നന്ദിയും വൃഷഭത്തെ
 വന്ദിച്ചു നന്ദികേശ ശിവ ഭക്താഗ്രഗണ്യ
 തന്നിടവേണമനുവാദമീശനെ കണ്ടു
 വന്ദിപ്പാനെന്നിരന്നു തൊഴുതു പിന്നെപ്പോയി
 വന്ദനം ശ്രീഭാഗ്ഗവന്തനെ വന്ദിച്ച ഭൂമ-
 നന്ദന മഹാബാഹോ ക്ഷത്രിയാന്തക വിഭോ
 നന്ദിതമുനിഗണവന്ദാരുവൃന്ദേഷുദ
 പരശുരാമ പരിപാഹിമാം ദയാനിയെ
 ശരണം മമ തവചരണപത്മമേവം
 സ്തുതിച്ചു തൊഴുതു പോയ് ധീരനാം സിംഹോദര-
 ഭൂതനാഥനെക്കൂപ്പി ഭക്തിയോടകക്കാമ്പിൽ
 ഭൂതനായക പരിപാഹിമാം സിംഹോദര
 ഭൂതേശപ്രിയദാസ നമസ്തേ കൃപാനിയേ
 സ്തുതിച്ചിവണ്ണം തൊഴുതുടനേ വാരാണസി-
 പതിയോ വിശ്വനാഥം വടക്കനോക്കിത്തന്നെ-
 ഭൃഗുനിച്ചു കാശീവിശ്വനായകസതാമാത്മ-
 ജ്ഞാനദായക ദേഹി പരമമാത്മജ്ഞാനം
 പുത്രഭാരതംവിഷയാസുവിൽ പതിച്ചുട-
 നെത്രയും വലയുന്നോരെന്നെയുദ്ധരിക്കേണം
 ഏവമത്ഥിച്ച് ഹരപ്രാസാദകംഭത്തേയും
 ഭാവനയോടുകൂപ്പി ശുഭമത്ഥിച്ച് പിന്നെ
 പാവകകോണിലുള്ള കൽത്തറ തന്നിലേറി
 പാപനമനസ്സോടുമീശനെ ദിക്ഷനോക്കി

ആനന്ദതാണ്ഡവത്തെ സ്തംഭദാ ചെച്ചും പര-
 മാനന്ദമുത്തിയായ ശ്രീ ചിദംബരേശനെ
 സ്മരിച്ചു നട നാഥ കനകസഭാവതേ
 ഭരിച്ചുകൊൾക തവ ദാസനാമടിയനെ
 ശരണാഗതജനഭരണവൃതശംഭോ
 ശരണം മമ തവ ചരണപങ്കേതരം
 കരുണാവിധേ സംസാരാണിവത്തിങ്കൽനിന്നു
 തരിച്ചിടേണം മഹാ ദുർഗ്ഗതിയാകുമെന്നെ
 ഇത്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുടൻ തൊഴുതു ഭക്തിയോടും
 തന്ത്രൈവാനു പിന്നെയൊന്നേയ ഭിക്ഷനോക്കി
 രാമനാഥനാം മഹാദേവനെ ഭക്തിപൂർവ്വ-
 മാമയംവിനാ കൂപ്പിത്തൊഴുതു വിനിതനായ്
 പങ്കജാമിത്രമിത്ര പാവകനേത്രപാദ-
 പങ്കജാലാത പരിമറ്റിതാത്തകവിലോ
 ശ്രീരാഘവാരാധിതപാഹിരാം പാവജാല-
 വാരിരാശിയിൽ റിന്നു സാഗ്രതം രാമേശ്വര
 ഏവമർത്ഥിച്ചു പിന്നൊത്തക്കേ ഗോപുരമദ്ധ്യേ
 ദേവദേവാരാധ്യയാം കോടിപിംഗശ്ചരിയെ-
 സ്സേവിച്ചു മഹാകാളി ശ്രീഭദ്രേ മഹാദുർഗ്ഗേ
 താവക ദാസം പാഹി ദുർഗ്ഗതി വിവാരിണി
 രക്ഷമാം ദേവി ഭക്തപാലനാ ജാഗരൂകേ
 ശിക്ഷിതദുഷ്ടാസുരേ കോടിപിംഗാധിനാഥേ
 ഇങ്ങിനെ സ്തുതിച്ചുടൻ തെക്കേ കൽത്താകേരി
 ത്തിങ്ങിനാഭകുന്ദം തെക്കുനോക്കി റിന്നനാകലം
 മംഗലപ്രദമുന്തി കൂടൽമാണിക്യനെന്ന്

സംഗമേശാഖ്യനാകും ഭരതം കൂപ്പിടേണം
 ഭരതമഹാമതേ രാഘവസഹോദര
 ശരണപ്രാപിക്കുന്നേൻ രക്ഷ മാം ദയാനിയേ
 നന്നായി സ്മരിച്ചിത്ഥമൂരകത്തമരണ
 കുന്നിന്മാതിനെ കൂപ്പിത്തൊഴുതു ഭക്തിയോടും
 വന്ദാരബുന്ദാഭീഷ്ടദായിനി മഹേശ്വരി
 സുന്ദരി കാഞ്ചീപുരനായികേ ശ്രീകാമാക്ഷി
 കാലിണ വണങ്ങുന്നേൻ കരുണാലയ തായെ
 പാലയ പരായീനം മാമേവമത്ഥിച്ചുടൻ
 പ്രാസാദകുളത്രയം കൈതൊഴുതിരങ്ങീട്ടു
 പൂസമാമുനി തന്നെ സ്മരിച്ചു ശിലതന്നിൽ
 വരച്ച ബ്രഹ്മജ്ഞാനമത്ഥിച്ചു ശാസ്താവിനോ -
 ടിരുന്നീടേണം ശത്രുസഹോരം വിശേഷിച്ചും
 ഭൂതപ്രേതാദി ബാധജാതത്തെ വീക്കിസ്സദാ
 ഭൂതനായക പാലിക്കേണമിന്നടിയനോ
 ഇങ്ങിനെ സ്മരിച്ചുഞ്ചു വലവൈച്ചുടൻ പിന്നെ
 തിങ്ങിന ഭക്തിയോടും നമസ്കാരവുംചെയ്തു
 അടുത്ത കൽത്തറയിലടുത്തു തുണകണ -
 മെടുത്തു മൃതസഞ്ജീവിനിയെന്നുള്ള ബുദ്ധ്യ
 സ്മരിച്ചു ഹനുമാനെ ഭരിച്ചു ശിരസ്സികൽ
 തിരിച്ചുചെന്ന പിന്നെ ശ്ലാഘ ചക്രങ്ങളേയും
 മിത്രവുലിയും ശത്രുനാശവും ചെയ്യണമെ -
 ന്നാത്ഥിച്ചു സാവധാനം നടന്നു ജപത്തോടും
 ചിത്രരൂപിയും രംഗനാഥനൊച്ചെന്നു കൂപ്പി -
 പ്പത്രീവാഹന പരിപാഹിതം ജഗല്പതെ

രംഗനായകധരാ ലക്ഷ്മീലാളിത പദം -
 തുംഗദാ നവമദഭഞ്ജന ദയാനിയെ
 കാവേരീമദ്ധ്യസ്ഥിത കാമുകിൽവണ്ണ വിഭോ
 കേവലാനന്ദരൂപ നമസ്തേ നമോ നമഃ
 ഇത്തരം സ്തുതിച്ചുടൻ നമിച്ച ശ്രീരംഗേശം
 ചിത്രരൂപിയാം നടേശനേയും നന്ദിയേയും
 ഉത്തമസ്തോത്രങ്ങളാൽ സ്തുതിച്ചു വിനിതനായ്
 ചിത്തത്തിൽ ഭക്തിയോടു മകത്തു കടന്നുടൻ
 വേട്ടക്കായൊരുമ്പെട്ടു കാട്ടാളവേഷംപൂണ്ട
 ധൃഷ്ടനാം വേട്ടയ്ക്കൊരുമകനെ വന്ദിച്ചുഥ
 ജ്യോതീരൂപനായിടും വടക്കുന്നാഥൻതന്നെ -
 ചേതസി ഭക്തിയോടുന്നമിച്ച സാംഷ്യാംഗമായ്
 ശങ്കര സദാശിവ സർവ്വജ്ഞ പശുപതെ
 പങ്കജനേത്രമുഖദേവവന്ദിതപദ
 സർവ്വമംഗളാപതെ ഭൂതേശ മൃത്യുഞ്ജയ
 ശർവ്വസന്മയവിഭോ പാഹിമാമഷ്ടമുത്തേ
 ജ്വലഭക്ഷേത്രവാസലോലുപ ഗംഗാധര
 വൃഷവാഹനശരംഭോ സമസ്തേശപരനമഃ
 സ്തുതിച്ചീവണ്ണം തൊഴുതംബികാപാദങ്ങളിൽ
 നതിചെയ്തനന്തരം സർവ്വമംഗളെ ഗൗരീ
 സർവ്വജ്ഞ സർവ്വരൂപേ സർവ്വസാധകേ ദേവി
 ശർവാണി സർവാഭീഷ്ടം ദേഹിമേ മഹേശ്വരി
 പാലയ നീ പാലയവാസലോലുപേ ദേവി
 കാലാരിജായെ കലികന്മഷവിനാശിനി
 വിദ്വയമൈശ്വര്യവുമായുസ്സും സൽകീർത്തിയും...

മദ്യൈവദേഹീപുത്രമിത്രാദി സമസ്തവും
 സ്തുതിച്ചി വണ്ണം പിന്നെ വില്ലരാജന്റെ കാക്കൽ
 പതിച്ചു ലംബോദരവില്ലനാശന വിഭോ
 അന്തരായങ്ങളെല്ലാം നാക്കി നിന്തിരുവടി-
 യന്തരം വിവാ പാലിച്ചിടേണമടിയനെ
 ശങ്കരനാരായണരൂപിയാം മഹേശ്വര
 സങ്കലിതപ്രമോദം പിന്നെപ്പോയി കൂപ്പിടേണം
 ശങ്കരനാരായണരൂപസർവ്വഭക്ത ഭക്ത-
 സങ്കടഹര ഭക്തവാഞ്ചിത ഫലപ്രദ
 കിങ്കരനാകമെന്നെസ്സർപ്പാ പാലിക്കേണം
 നിക്ഷൽ പണിയുന്നേൻ മദ്ധ്യനായക വിഭോ
 സ്തുതിച്ചി വണ്ണം പിന്നെസ്സാദരം രാജകുല-
 പതിയെഞ്ചു കുതിച്ചു നമിച്ചു സാഷ്ടാംഗമായ്
 അഗതിജനാവനലോലുപ ദാശരഥേ
 ഭഗവന്നാരായണ രാവണാൻതക ഹരേ
 കോദണ്ഡപാണേ പരിപാദി മാം പരമാത്മൻ
 വൈദേഹീപതേ രാമ സർവ്വകല്യാണമുത്തേ
 ഹംസവാഹനമുഖദേവവന്ദിതപദ
 സംസാരദുഃഖാണുവകണ്ഠധാരക വിഭോ
 കിങ്കരനാകമന്റെ സങ്കടമശേഷവും
 പങ്കജവിലാപന തീർത്തു മാം രക്ഷിക്കേണം
 ആയാസമെന്യേ മമ മരണം സാധിക്കേണം
 മായാമാനാഷ ദൈവ്യമെന്നിയേ ജീവനവും
 ഇളക്കമില്ലാതോരു ഭക്തിയും ഭവിക്കേണം
 ലളിതാകൃതേ നിങ്കലെപ്പോഴും മുരരിപോ

ഭൂതഭൂതങ്ങൾക്കീശനാകിയ ഭഗവാനേ
 ചേതസി വേണ്ടതെന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ മമ
 നിന്തിരുവടിതന്നെ ചിന്തിച്ചു മമ ഹിതം -
 മന്തരം വിനാ നൽകിക്കാത്തുകൊള്ളുകവേണം
 ഈവണ്ണം ശ്രീരാമനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു നമസ്കരി -
 ച്ചുപോളം മുഹൂർത്തം സ്മരിച്ചു പിന്നെപ്പോയി
 ശങ്കരനാരായണമുന്തിയെഴുന്നേൽക്ക
 ശങ്കരിയായോരുമതന്നെയുമീശനേയും
 പിന്നെയും ഗണേശശ്രീമദ്യുഗായകരും -
 നന്ദനന്മാരെകൂടാ തൊഴുതിടുകവേണം
 മദ്യനാഥനെപ്പിന്നെത്തൊഴുതു ശ്രീരാമനെ
 മേല്പുമാം മനസ്സോടെ വന്ദിച്ചു മദ്യനാഥം
 കൈകൂപ്പി ഹേരംബനെ വന്ദിച്ചു ഭവാനിയെ
 കൈതവംവിനാ കൂപ്പി സ്മരിച്ചു ഭക്തിയോടും
 ഭൂതനായകനായ വടക്കുന്നാഥനേയും
 ചേതസി ഭക്ത്യാ തൊഴുതത്ഥിച്ചു മനോരഥം
 പുറത്തു കടന്നു തൽപാദങ്ങളോർത്തു നിജ
 മുദാ തെറ്റാതെ വാണിടുന്നതേ മഹാഭാഗ്യം
 പരമേശ്വര പരിപാഹിമാം ജഗല്പതേ
 സ്മാനാശന ശംഭോ പാപ്തീവര വിഭോ
 സർവ്വമംഗളാത്മികേ സർവ്വസിദ്ധിദേ ദേവി
 ശർപ്പാണിരൂപജായേ പാപ്തീ ഭക്തപ്രിയേ
 പാദപങ്കജങ്ങളിൽ ഭക്തി സംഭവിക്കേണം
 പാദജനായ കൃഷ്ണനാമാവാമടിയനും
 ചേതസി മായാമോഹമകലേയകരേണം

ഭൂതേശപ്രിയേ തവ കാരുണ്യമനുഭവേണം
 ശങ്കര ശിവശിവ ശങ്കര ശങ്കര ഐ
 സങ്കടം തീർത്തു മമ മംഗളം അല്ലേണം
 ഇങ്ങിനെ ശിവനാമമുച്ചരിപ്പതാ പതം
 തിങ്ങിനാ മോദം തത്ത വാണിതു സന്തംഗമും.

നാമോപാസനകളെക്കൂടി ചൊല്ലേണ്ടതാ പാമാപ്തം

ശിവനാമാവലി .

അക്ഷരമാല.

അഗജാവല്ലഭ ഗൌരീശ ചഗവാഹാച്ഛിത ഗൌരീശ
 അഗജാവല്ലഭ ചഗവാഹാച്ഛിത മൃഗഭൂഷിതകര ഗൌരീശ
 ആസുരക്ഷലഹര ഗൌരീശ ഭസ്മരശശിധര ഗൌരീശ
 ആസുരക്ഷലഹരഭാസുരശശിധര ഭൂസുരവരനാഥ ഗൌരീശ
 ഇന്ദ്രമുഖാച്ഛിത ഗൌരീശ ചന്ദ്രകലാധര ഗൌരീശ
 ഇന്ദ്രമുഖാച്ഛിത ചന്ദ്രകലാധര സാമ്പ്രകൃപാലയ ഗൌരീശ
 ഉഗ്രസദാശിവ ഗൌരീശ നിഗ്രഹകാരണ ഗൌരീശ
 ഉഗ്രസദാശിവ നിഗ്രഹകാരണ ഭർഗ്രഹനാശന ഗൌരീശ
 ഉരീകൃതവിഷ ഗൌരീശ പ്രീകൃതയമ ഗൌരീശ
 ഉരീകൃത വിഷഭൂഷീകൃതയമ ഗൌരീശ ഗുരുഗുഹ ഗൌരീശ
 ഭൂഷഭഞ്ജേന്ദ്രഗ ഗൌരീശ വൃഷവാവാഹന ഗൌരീശ ശ
 ഭൂഷഭഞ്ജേന്ദ്രഗ വൃഷവരവരവസ വൃഷമുഖ സംഹൃതഗൌരീ
 ഏധിതഗുണഗണഗൌരീശ ഞാധിതവിപുലഗൌരീശ
 ഏധിതഗുണഗണ ഞാധിതവിപുലഗണ ഞാധിതപരിചി

(ശ് ഗൌരീശ

ഐശ്വര്യപ്രദ ഗൗരീശ വിശേഷശര ശിവ ഗൗരീശ
 ഐശ്വര്യപ്രദ വിശേഷശരശിവ വിശപാത്മൻ ഹര ഗൗ
 കാങ്കാരാത്മക ഗൗരീശ ലക്ഷേശാർച്ചിത ഗൗരീശ (രീശ
 കാങ്കാരാത്മക ലക്ഷേശാർച്ചിത പങ്കാപഹപദ ഗൗരീശ
 കൗഞ്ചകവാഹന ഗൗരീശ ഭിക്ഷുജനപ്രിയ ഗൗരീശ
 കൗഞ്ചകവാഹന ഭിക്ഷുജനപ്രിയ ഭിക്ഷാടനപര ഗൗരീശ
 അംഗജനാശന ഗൗരീശ തുംഗജടാഭര ഗൗരീശ
 അംഗജനാശന തുംഗജടാഭര മംഗലമൃത്തേ ഗൗരീശ
 അജ്ജനസേവിത ഗൗരീശ ദുജ്ജനനാശന ഗൗരീശ
 അജ്ജനസേവിത ദുജ്ജനനാശന ഗജ്ജിതപുരഹര ഗൗ
 (രീശ

നാമം ചലിരിതിഭക്തി പ്രേമാക്ഷിതേന്ദ്രേയതേകാരാ

ഭൂമൻ കൃപാർദ്രപതാശ്ശ്രീമന്നാഗിതതാഭയതേപജാ.

വിഷ്ണുനാമാവലി .

അക്ഷരമാല.

ഹരിനാരായണ ഗോവിന്ദ ഹരിഹരപൂജിത ഗോവിന്ദ
 ഹരിനാരായണ ഹരിഹരപൂജിത നരകവിനാശന ഗോവി
 ശ്രീവര മായവ ഗോവിന്ദ കേവല കേശവ ഗോവിന്ദ (ന്ദ
 ശ്രീവര മായവ കേവല കേശവ പരവനമൃത്തേ ഗോവിന്ദ
 ഗരുഡവരാസന ഗോവിന്ദ ഗുരു കരുണാലയ ഗോവിന്ദ
 ഗരുഡവരാസന ഗുരു കരുണാലയ മുരമദനാശന ഗോവി
 പശുപതിസന്നത ഗോവിന്ദ ശൈലനന്ദന ഗോവിന്ദ (ന്ദ

പശുപതി സന്നതദശരഥനന്ദനദശമുഖനാശനഗോവിന്ദ
തപനകലോദ്ഭവഗോവിന്ദ താപവിമോചന ഗോവിന്ദ
തപനകലോദ്ഭവതാപവിമോചനകൃപണജനശ്രായ
(ഗോവിന്ദ

യേചഭജന്തേ ഗോവിന്ദ തേചാരണം തേ ഗോവിന്ദ
യേചഭജന്തേ തേചാരണം തേ മോചനമീയശ്ശോവിന്ദ
നരകനിഷ്ഠന ഗോവിന്ദ നരഹരിവിഗ്രഹ ഗോവിന്ദ
നരകനിഷ്ഠനനരഹരിവിഗ്രഹസുഖരസേവിതഗോവിന്ദ
മന്ത്യാകൃതിധരഗോവിന്ദ സത്താമരക ഗോവിന്ദ
മന്ത്യാകൃതിധരസത്താമരകമുക്തിപ്രദവരഗോവിന്ദ
അച്യുതശാശ്വതഗോവിന്ദ നിശ്ചലനിരൂപമഗോവിന്ദ
അച്യുതശാശ്വതനിശ്ചല നിരൂപമ സച്ചിന്മയഭോ ഗോ
(വിന്ദ

ആദിവിവർജിത ഗോവിന്ദ ചോദിതപശുക്കുല ഗോവിന്ദ
ആദിവിവർജിത ചോദിതപശുക്കുലമോദിത ഗുരുവര

(ഗോവിന്ദ

ഇനകുലഭൃഷണഗോവിന്ദ ദനകുലഭൃഷണ ഗോവിന്ദ
ഇനകുലഭൃഷണ ദനകുലഭൃഷണതനുജിതമന്മഥഗോവിന്ദ
ഈശഗദാധരഗോവിന്ദ വീശരമാനഘ ഗോവിന്ദ
ഈശഗദാധര വീശരമാനഘനാശവിവർജിത ഗോവിന്ദ
ഉണ്ണകരേക്ഷണ ഗോവിന്ദ കൃണ്ണമുരാനന്ത ഗോവിന്ദ
ഉണ്ണകരേക്ഷണകൃണ്ണമുരാനന്ത വൃണ്ണികലോദ്ഭവ ഗോവിന്ദ
ഉഷ്ണസുപലവരഗോവിന്ദ ധൃഷ്ടിസേവിത ഗോവിന്ദ
ഉഷ്ണസുപലവരധൃഷ്ടിസേവിതഭൃഷ്ടപടപ്രിയ ഗോവിന്ദ
ജ്ഞാനസാന്തകഗോവിന്ദ മുതിജനിവാരണ ഗോവിന്ദ

ജതുമാസാത്മകമൃതിജനിപാരന്ന യതിജനസംസ്കൃത.

(ശോവിന

ഏതത്സർവ്വം ശോവിന ഭൂതേശതപം ശോവിന

ഏതത്സർവ്വം ഭൂതേശതപം പീതാംബരഭോ ശോവിന

ഐശ്വര്യപ്രദശോവിന വിശ്വേശ്വരമലശോവിന

ഐശ്വര്യപ്രദ വിശ്വേശ്വരമല വിശ്വാവനപര ശോവിന

കൊരന്തകശോവിന പങ്കാപഹപദ ശോവിന

കൊരന്തക പങ്കാപഹപദ ശങ്കരമൃതേ ശോവിന

കുടാർജ്ജുനശോവിന വേദാഗമമയശോവിന

കുടാർജ്ജുനവേദാഗമമയശോവിനകഭോ ശോവിന

അംബുജാവനാതശോവിന കംബുഗദധരശോവിന

അംബുജാവനാതകംബുഗദധര തുംബുരുസേവിത ശോവി

അപ്രതിമജാഗോവിന വിപ്രജനപ്രിയ ശോവിന (ന

അപ്രതിമജാഗോവിപ്രജ വിപ്രജസുപ്രഭൃതേ ശോവിന

കമലാവല്ലഭ ശോവിന കുമ്പോരുതവനത ശോവിന

കമലാവല്ലഭകുമ്പോരുതവനതവിമലാനഘഗുണ ശോവിന

ഖഗവതി വാഹന ശോവിന നൃഗനൃപമോക്ഷദ ശോവിന

ഖഗവതിവാഹനനൃഗനൃപമോക്ഷദജഗദധിപാലക

(ശോവിന

ഗജവാഹോക്ഷദ ശോവിന നിജജനാകികര ശോവിന

ഗജവാഹോക്ഷദനിജജനാകികാ സുജനാവാനത ശോവിന

ഘനരൂപിവിഗ്രഹ ശോവിന കനകനിഭാംബര ശോവിന

ഘനരൂപിവിഗ്രഹ കനകനിഭാംബര ജനകസുതാവര

(ശോവിന

ചന്ദ്രകശേഖരശോവിന മന്ത്രഗുണാർണ്ണവ ശോവിന
 ചന്ദ്രകശേഖരമന്ത്രഗുണാർണ്ണവസാന്ദ്രകൃപാലയ ശോവിന
 ഛന്ദോവിഗ്രഹ ശോവിന നാനകഭൂഷണ ശോവിന
 ഛന്ദോവിഗ്രഹനാനകഭൂഷണ ബുന്ദാരകന്തശോവിന
 ജലജവിലോചന ശോവിന ജലധിസുതാവര ശോവിന
 ജലജവിലോചനജലധിസുതാവര വലജനമാരണ
 (ശോവിന

ത്വഷവിഗ്രഹധര ശോവിന വിഷധരമദ്ഗ്നശോവിന
 ത്വഷവിഗ്രഹധര വിഷധരമദ്ഗ്ന ഋഷപരിപാലക

(ശോവിന
 ജ്ഞാനകളേബര ശോവിന ഭീനജനാശ്രയ ശോവിന
 ജ്ഞാനകളേബരഭീനജനാശ്രയമാനവിവർജിത ശോവിന
 ടകായുധസഖ ശോവിന പങ്കേതമമുഖ ശോവിന
 ടകായുധസഖ പങ്കേതമമുഖ സങ്കടാശന ശോവിന
 റാദിമന്ത്രഗ ശോവിന നോദിതരിപുകല ശോവിന (ന
 റാദിമന്ത്രഗനോദിത റിപുകല മോദിതമുഹികല ശോവി
 ഡമതരവപ്രിയ ശോവിന സമരജിതാസുരശോവിന
 ഡമതരവപ്രിയ സമരജിതാസുര ശമധനപൂജിത ശോവി
 ഡക്കാബോധിത ശോവിന ദുഷ്കലിമലഹര ശോവിന (ന
 ഡക്കാബോധിത ദുഷ്കലിമലഹര കല്പിവപുലർ ശോവിന
 തതപാന്തരഗതശോവിന സതപഗുണാത്മക ശോവിന
 തതപാന്തരഗത സതപഗുണാത്മക യാതപന്തകളജഗോ
 (വിന

സ്ഥവിരജനപ്രിയ ശോവിന രവികലനന്ദന ശോവിന
 സ്ഥവിരജനപ്രിയ രവികലനന്ദന ഹവിരശനപ്രിയ
 (ശോവിന

ദിനജകലാന്തക ഗോവിന്ദ മനുവശോധിപ ഗോവിന്ദ

ദിനജകലാന്തക മനുവശോധിപ ഫന്നമൽസേവിത

(ഗോവിന്ദ

ധരണീനായക ഗോവിന്ദ ധരണീഭരഹര ഗോവിന്ദ

ധരണീനായക ധരണീഭരഹര ധരണീധരധരഗോവിന്ദ

നരനാരായണ ഗോവിന്ദ വരദാനന്ദഗോവിന്ദ

നരനാരായണ വരദാനന്ദ വാകിടിവിഗ്രഹ ഗോവിന്ദ

പങ്കജലോചന ഗോവിന്ദ പങ്കവിനാശന ഗോവിന്ദ

പങ്കജലോചന പങ്കവിനാശന ശങ്കരസേവിത ഗോവിന്ദ

ഫൽഗുന ബാധവ ഗോവിന്ദ വൽഗുരുവാഞ്ചുജ ഗോ

(വിന്ദ

ഫൽഗുനബാധവ വൽഗുരുവാഞ്ചുജ സൽഗുണമൃതേ

(ഗോവിന്ദ

ബലഭദ്രാജ ഗോവിന്ദ ബലിമദനാശന ഗോവിന്ദ

ബലഭദ്രാജ ബലിമദനാശന കലിമലനാശന ഗോവിന്ദ

ഭദ്രാസോദഗോവിന്ദ വിദ്രാവിതപര ഗോവിന്ദ

ഭദ്രാസോദാ വിദ്രാവിതപര ഭദ്രാത്മപ്രദ ഗോവിന്ദ

മധുകൈടഭരഗോവിന്ദ വിധൂരവിലോചന ഗോവിന്ദ

മധുകൈടഭര വിധൂരവിലോചന മധുരാനായക ഗോ

(വിന്ദ

യമഭയവാരണ ഗോവിന്ദ കമരാകൃതിധര ഗോവിന്ദ

യമഭയവാരണ കമരാകൃതിധര കമനീയാത്മക ഗോവിന്ദ

രജനീചരന്തക ഗോവിന്ദ സുജനാമിതേരത ഗോവിന്ദ

രജനീചരന്തക സുജനാമിതേരത രജകഗതിപ്രദ ഗോ

(വിന്ദ

ലളിതാകൃതിധര ഗോവിന്ദ ഗളിതാമൃതപദ ഗോവിന്ദ
ലളിതാകൃതിധര ഗളിതാമൃതപദ മിളിതയദൃവൃജ ഗോ
(വിന്ദ

വടുവിഗ്രഹധര ഗോവിന്ദ പടുവിക്രമകര ഗോവിന്ദ
വടുവിഗ്രഹധര പടുവിക്രമകര കടുശകടാന്തക ഗോവിന്ദ
ശമ്ഭാമൃതകരഗോവിന്ദ നിമ്ബമനിമ്ബ ഗോവിന്ദ
ശമ്ഭാമൃതകര നിമ്ബ നിമ്ബ ധർമകുളുബ ഗോവിന്ദ
ഷണ്മുഖമുഖനരത ഗോവിന്ദ സന്മുഖസന്മുഖ ഗോവിന്ദ
ഷണ്മുഖമുഖനരത സന്മുഖ സന്മുഖ സന്മയമായവ ഗോ
(വിന്ദ

സനകമുഖാച്ഛിത ഗോവിന്ദ വനഭോജനരത ഗോവിന്ദ
സനകമുഖാച്ഛിത വനഭോജനരത വിനയഗുണോജപല
(ഗോവിന്ദ

ഹരിഹരസേവിത ഗോവിന്ദ പരാചിദ്രസമയ ഗോവിന്ദ
ഹരിഹരസേവിത പരാചിദ്രസമയ പരശുധരപ്രിയ ഗോ
ളാളിതഭ്രമ ഗോവിന്ദ മേളിതരാധിക ഗോവിന്ദ (വിന്ദ
ളാളിതഭ്രമമേളിതരാധിക കേളിവിനോദക ഗോവിന്ദ
ക്ഷത്രകലോദപഹ ഗോവിന്ദ മിത്രസുതപ്രിയ ഗോവിന്ദ
ക്ഷത്രകലോദപഹ മിത്രസുതപ്രിയ ചിത്രാകൃതിധര ഗോ
(വിന്ദ

കൃഷ്ണകൃതാകനാമാവലിരിട്ടതുഷാസ്ത്രഭദ്രാഹുണാം.

ജ്ഞകിരാനപയദീ പശുഷ്ണതന്നെ രാമചന്ദ്രകരുണാഭജ്ഞ.

നാമാവലി അക്ഷരമല സമാപ്തം.

സന്താനഗോപാലം

പാട്ട് .

നല്ല വിശേഷങ്ങൾ ചൊൽവാൻ വരിക നി
കല്യാണശീലേ! കിളിക്കിടാവേ!
നന്ദപുരേ വാഴും നാരായണസ്വാമി
എന്നെ വഴിപോലെ കാത്തുകൊൾക
നാരായണസ്വാമീ തന്നെടലിലക -
ളാരെങ്കിലും സദാ ചൊല്ലിപ്പാടി
കൈവേ നന്നായിച്ചു ഗ്രഹിച്ചാലും
ഭവനിയോടെയിതു കേട്ടുകൊൾവിൻ
കണ്ണൻ തളികയിൽ കണ്ണൻതിരുവടി
കുറു മുറുകൊണ്ടു കടാക്ഷിച്ചീടും
കണ്ണൻ കരിമുകിൽവണ്ണൻ മുക്കുനന്ദൻ
കണ്ണാമൃതമാം കഥകൾ ചൊൽവാൻ
ചാപങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള താപങ്ങൾ തിരുവാൻ
ഗോപാലലീലകളല്ലൊ നല്ല
വൈകിളി മെല്ലെപ്പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
എങ്കിലോ കേട്ടാലും മാലോകരേ
സന്താനഗോപാലം ചൊല്ലുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
സന്തതിയ്ക്കേറാം പ്രധാനമല്ലൊ
സന്തോഷമുണ്ടാകും സമ്പത്തുമുണ്ടാകും
സന്താനഗോപാലം കേട്ടുകൊണ്ടാൽ

നാരായണൻ തന്റെ ധാരിമാരുമായി
 ഭാരകാതത്തിൽ വസിസ്തുകാലം
 വീരൻ വിജയനും വന്നാനതുകാലം
 വാരിജനേത്രനെ വന്ദിപ്പാനായ്
 അക്കാലമങ്ങോരു വിപ്രൻ നാലഞ്ചു
 മക്കൾ പിറന്നു മരിച്ചുപോയി
 ദുഃഖം പൊറാഞ്ഞവനക്കാലം ഭാരകാ
 പുക മുക്കുന്നോടേവം ചൊന്നാൻ
 ബാലമാണം നീ കേട്ടില്ലേ ഗോപാല
 നാലഞ്ചു ബാലന്മാർ നഷ്ടമായി
 നാട്ടിനു രാജാവു നിന്റേന്നു കേൾക്കുന്നു
 നാട്ടിലനന്തം കഴിച്ചിടുന്നു
 കേട്ടാൽ നിനക്കൊരു കൂട്ടമില്ലതുമേ
 കേട്ടില്ലെന്നല്ലോ നിനക്കു ഭാവം
 എത്ര കൊതിച്ചിട്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി
 എത്ര വഴിവാടു നേൺ ഞാനും
 വേദിയരെക്കൊണ്ടു വേദം ജപിപ്പിച്ചു
 വേദാന്തകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു
 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജാപാത്രങ്ങൾ തിപ്പിച്ചു
 ക്ഷേത്രം പല പല കേടുപോക്കി
 മാലാ നിവേദ്യം വിളക്കും തുടങ്ങിച്ചു
 മാലോകർ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു
 പിന്നെത്തിരുവോണമുട്ടും തുടങ്ങിച്ചു
 എന്നല്ലെടോ ഗണമോമം ചെയ്തു
 സോമവാരവ്രതമിന്നും മുടങ്ങിലാ

നാമൊന്നും ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടല്ലിതൊന്നും
 ഉണ്ടായ പുത്രന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയ്
 കണ്ടാലുമെന്നുടെ കർമ്മദോഷം
 പണ്ടാക്ഷമിവണ്ണമുണ്ടായില്ലാപത്തു
 തണ്ടാർമകളുടെ കാന്ത! കേൾ നീ
 നിന്നുടെ ദൃഷ്ട്യർത്ഥംകൊണ്ടിങ്ങനേ വന്നു
 എന്നേ പറയുന്നു കേൾക്കുന്നോരും
 എന്നുടെ ദൃഷ്ട്യർത്ഥമെന്നേ പറയേണ്ട
 മന്നിൽ മറാക്ഷമനാത്ഥമില്ലാ
 എന്നുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ടു മകിൽവണ്ണൻ
 ക്കണം കല്പങ്ങില തെല്ലുപോലും
 മല്ലാരിക്കഭാവമില്ലെന്നറിഞ്ഞാറെ
 ഇല്ലത്തെക്കമ്മാറു പോന്നു വിപ്രൻ
 പിന്നെയും ഭാര്യ പ്രസവിച്ചു നല്ലൊരു
 നന്ദനനുണ്ടായ് മരിച്ചുപോയി
 ഈവണ്ണമെടുത്തന്മാർ മരിച്ചതും
 ഗോവിന്ദനോടേവം വന്നു ചൊല്ലി
 അന്നന്നതിങ്ങനെ കണ്ടാലും കേട്ടാലും -
 മൊന്നും കല്പങ്ങില വാസുദേവൻ
 വെതാം പുത്രൻ പിറന്നു മരിച്ചപ്പോൾ
 സംഭവം പൂണ്ടിതു ഭൂമിദേവൻ
 ഉണ്ണിതൻ ചത്ത ശവവുമെടുത്തുടൻ
 കണ്ണന്റെ മുമ്പിൽ കിടത്തിച്ചൊന്നാൻ
 കണ്ണു മിഴിച്ചു മരിച്ചു കിടക്കുന്ന
 ഉണ്ണിയെക്കണ്ണു നീ കണ്ടുകൊൾക

വെണ്ണങ്ങുചോടിടകൂടീരസിജ്ഞ
 വൊണ്ണന്നാക്കുണ്ടോ വിശേഷജ്ഞാനം
 എണ്ണമില്ലാതോളം ഭാര്യമാരുണ്ടായി
 സ്വണ്ണാദിസമ്പത്തു മേറമുണ്ടാൽ
 സംഖ്യയില്ലാതോളം പുത്രരുമുണ്ടായി
 പുത്രന്റെ പുത്രനും പൌത്രനാകും
 നല്ല സുഖമെന്റെ കൃഷ്ണ നിനക്കിപ്പോൾ
 ഉല്ലാസമെന്റൊരു ചിന്തയില്ല
 നാട്ടിലിരിയ്ക്കും ജനത്തിന്റെ സങ്കടം
 കേട്ടാലുമില്ലൊരു ഭാവഭേദം
 കാരണ്ണമില്ലാത്ത കരുല നിന്നുടെ
 സാമ്പ്രഭംഗികളാക്കുചേരും
 അമ്മാവനെക്കുലപെണ്ണ നിനക്കിപ്പോൾ
 സമ്മാനിപ്പാനായിക്കൊണ്ടുപോന്നേൻ
 ദുഷ്ടിയുമു മരിച്ചു കിടക്കുന്ന
 ദുഷ്ട നി ബാലനെക്കണ്ടുകൊൾക
 കൊഞ്ചുവാൻ നിന്നെയെടുത്തോരു വെണ്ണിനെ
 വഞ്ചിച്ചു കൊന്നിലേ ഗോവിന്ദാ നി
 നിന്നുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ പ്രാണൻ കളവാന്നാ-
 സ്തന്ന ധരിയ്ക്ക നി വാസുദേവ
 വിപ്രന്റെ വാക്കുകളിവണ്ണ കേട്ടപ്പോൾ
 ക്ഷിപ്രം പറഞ്ഞിതു പാതകൻ താനും
 ദുഷ്ടാണാം മതി പോരും മഹീസുര
 ദുഷ്ടാക്കുകൊണ്ടു ഹലമില്ലേതും
 പത്താംകുമാരനെ പാലിയ്ക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ

പാത്താലം വിപ്രാ വീയത്രനാളം
 പാതമ്നെൻ വാക്കുകുളിവണ്ണം കേട്ടപ്പോൾ
 പാരം പരിമാസം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ
 അയ്യോ ജളതപം പറയാതെ നില്പു വീ
 നിയ്യോയിതിന്നു മതിയാകുന്നു
 ഭോഗീന്ദ്രശായിയ്ക്കു സാധിയാക്കാത്തുങ്ങൾ
 ഭോഷ നിനക്കുണ്ടോ സാധിയ്ക്കുന്നു
 ആനത്തലവനു സാധിയാക്കാത്തുങ്ങൾ
 അണ്ണാറക്കണ്ണനു സാധ്യമാമോ
 മിന്നുന്ന സൂര്യൻ വിളങ്ങുന്ന നോരത്തു
 മിന്നാമിനുങ്ങിനു ശോഭയുണ്ടോ
 മിണ്ടാതെ നില്പുടാ മൃഗാ നിനക്കിപ്പോൾ
 കണ്ടാൽ പൊക്കയില്ലെന്നുചെയ്യാം
 തന്നത്താനോക്കാതെ മേനിപറയുന്ന
 വിന്നെ ഞാ നാണെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 അന്നേരം വില്പുമെടുത്തു കവച്ചുടൻ
 വന്നു പറഞ്ഞിതു പാണ്ഡസുനു
 ഇരേഴുലോകത്തു വിരനായുള്ളവൻ
 ആരാലറിയപ്പെടാത്തു വിപ്രാ
 ദുഷ്ടോധനാദികലത്തെ മുടിച്ചോരു
 വാർത്താബാശി ഞാൻ സവ്യസാചി
 കാട്ടാള നായ്ക്കുന്ന കാലാരിദേവനെ
 കൂട്ടാക്കാതേറ്റൊരു പാണ്ഡവൻ ഞാൻ
 പാരതെ വിൽകൊണ്ടു വേടനെത്താഡിച്ചു
 മേടിച്ചു പാശുപതാസ്രമെല്ലാം

വാഡവകാനാം ചുട്ടുപൊടിച്ചോരു
 ഭൂമാക്കിടിന പാഡവൻ ഞാൻ
 കണ്ണന്റെ കാരണ്ണുകൊണ്ടു രണ്ണം തന്നിൽ
 കണ്ണാടിവംശം മുടിപ്പവൻ ഞാൻ
 രണ്ണം മനക്കാമ്പിൽ ചേദിപ്പുവേണ്ടു നീ
 നന്ദിച്ചുകൊൾക നീ ഭൂമിദേവ
 പത്താംകുമാർപൊപ്പാലിപ്പുവേണ്ടു ഞാൻ
 പാത്താലും വിപ്ര നീയത്രനാളും
 പാലിച്ചില്ലെന്നാകിൽ പാശാതെ വില്ലമാ-
 ള്ലാവകൻ തൻകൽ പതിപ്പുവേണ്ടു ഞാൻ
 ഗുഹം തികഞ്ഞാൽ ഗുഹിപ്പിപ്പുവേണം നീ
 അപ്പോൾ വരുന്നണ്ടു സത്യംതന്നെ
 പാതമന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടോരു നോരത്തു
 പാശം പ്രസാദിച്ച ഭൂമിദേവൻ
 പാശാതെ ഇല്ലത്തു ചെന്നു മഹിസുരൻ
 പതിയോടേറാം പാഞ്ഞാറപ്പോൾ
 അപ്പോൾ നീ കേട്ടാലും ഭാഷ്യവഴിപോലെ
 കാഴ്ചങ്ങൾ മേലിൽ ശുഭമായ്തരും
 വിരണാമജ്ജനൻ വന്നിഹ വില്ലമായ്
 ചാരത്തു വന്നവൻ കാത്തുകൊള്ളും
 ഇനിപ്പിറക്കുന്ന പുത്രന്റെ ജീവനെ
 രക്ഷിച്ചുതന്നിടും ഫൽഗുനൻതാൻ
 ഏതും മനക്കാമ്പിൽ ചേദിപ്പുവേണ്ടു നീ
 കൈതവമല്ലിതു സത്യംതന്നെ
 അന്തർജനമതു കേട്ടോരു നോരത്തു

സന്തോഷംപൂണ്ടു സുഖിച്ചിരുന്നാൻ
 പത്താമതും ഗർഭമുണ്ടായി പത്തിയ്ക്കു
 പത്തും തികഞ്ഞിതു മെല്ലേ മെല്ലേ
 അപ്പോൾ മഹീസുരൻ വന്നുപതുക്കവേ
 അപ്പാറപ്പുറത്തുനിന്നുവന്നു
 അമ്പുകൾ കൊണ്ടുവന്നിരിപ്പുമുണ്ടാക്കി
 വമ്പുളുപാണുവൻ കാത്തുനിന്നാൻ
 ഇരരിപ്പും പുകിതു വിപ്രന്റെ ഭാര്യയും
 പോരിനുവേണ്ടുന്ന പെണ്ണുങ്ങളും
 നൊന്തുവിളിക്കുന്ന കേൾപ്പാൻ ചെവിപാത്തു
 സന്തോഷംപൂണ്ടു ഗൃഹസ്ഥൻ നിന്നാൻ
 വില്ലംകലച്ചൊരു ബാണവും കൈക്കൊണ്ടു
 വില്ലാളി ഫൽഗുനൻ കാത്തുനിന്നാൻ
 ഇരരിപ്പും തന്നിലൊരാളും പെണ്ണുങ്ങൾ
 ഏറ്റം കലമ്പുവാൻ വന്നുകൂടി
 വില്ലേണമെന്നു വിവാദിച്ചു വില്ലുമ്പോൾ
 വില്ലാനന്തതൊട്ടും തോഴിമാരേ!
 അയ്യോ മകളേ കിടന്നാൽ കണക്കല്ല
 മെയ്യോടുചേർന്നിരിയെന്നൊരുത്തി
 നോവു വരുമ്പോളെഴുന്നേറ്റു നില്ക്കണം
 അല്ലെങ്കിൽ നോവുശമിച്ചുപോകും
 കമ്പിട്ടിരിയ്ക്കാതെ കുറും പലതുണ്ടു
 കട്ടിയ്ക്കുകാലുമുണ്ടായ്ക്കും
 ഇവണ്ണമേരൊരാൾക്കുകൾ കേൾക്കാതി
 ഇരരിപ്പും തന്നിലേ കോലാരാലം

പത്തായ മാസവും പത്തുദിവസവും
 പത്തുവിനാഴിക ചെല്ലുന്നേരം
 നൊന്തുവിളിച്ചു പ്രസവിച്ചു പതിയും
 എന്തുകിടാവെന്നു നോക്കുന്നേരം
 പെറ്റുകുമാരനെ പ്രാണനുമില്ലാതെ
 ചത്ത ശവംപോലും കാണാറില്ല
 പെണ്ണുങ്ങളെക്കുറേ വാവിട്ടുലാടവ-
 തിടുന്നു ചെന്നിതു പാതമുൻ താനും
 നോരും നോക്കിയ്ക്കില്ല ഗൃഹസ്ഥനും
 പാശമുഴന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
 പെണ്ണുങ്ങൾ വന്നു പാശത്തു പതുക്കവേ
 ഉണ്ണിശവംപോലും കാണാറില്ല
 മോഹിച്ചുവിണക്കുരുണ്ടു മഹീസുരൻ
 ആകെത്തൊഴിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു
 വേഗേനപാതമുൻ മുന്തിലണഞ്ഞുടൻ
 വേദനയോടെ കയ്ക്കു ചെന്നാൻ
 വീര ധനഞ്ജയ ശൂര ധനഞ്ജയ
 പാരതെ വരുന്നിടം ചടികൊൾക
 വില്ലംകലച്ചൊരു ബാണവും കൈക്കൊണ്ടു
 വല്ലാളിവാഹനം റിപ്പൂണേരും
 കാലന്റെ കിങ്കരർ വന്നു വേഗേന
 ബാലന്റെ ദേഹവുമകൊണ്ടുപോയി
 ഇത്രനാളുമെന്റെ പുത്രന്റെ വിഗ്രഹം
 മാത്രമെന്നാകിലും കാണാറുണ്ടായ്
 റിന്റെ പരക്രമം കൊണ്ടിന്നു ബാലകൻ

തന്റെ ശവംചൊല്ലും കാണുമായില്ല
 എന്തെല്ലാമോരോ ജൂതപം പറഞ്ഞു നീ
 കന്തികുമാരക നീ താനെല്ലോ
 ഗംഗാധരനെ പ്രഹരിച്ച വൈഭവം
 ഏതുമ്പോഴെങ്കിലും ചൊല്ലേണോട്
 ദുര്യോധനാദിയെ കൊന്ന പരാക്രമം
 അയ്യോയെന്നെങ്കിലും യെങ്ങുമ്പോയി
 തൊണ്ടുമാറിങ്ങിനെ മേനിപറയുന്നു
 കണ്ടാലുമെന്നുടെ കർമ്മദോഷം
 ഭീരുവാരം നിന്നുടെ ഭീഷണം കേട്ടപ്പോൾ
 നോരെന്നു ബോധിച്ചതെന്റെ മോഹം
 നിയ്യിനി വൈകാതെ തിന്മയിൽ പതിച്ചാലും
 ചെയ്യുന്നതെല്ലാമബലം തന്നെ
 അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടു നീ വല്ലഭം പൊയ്ക്കൊരുക
 വല്ലാതെ ചാവുന്നതെന്തിനിപ്പോൾ
 നിന്റെ ശരീരം ദഹിപ്പിക്കു കാണുവാൻ
 എന്റെ ശിരസ്സിൽ ലിഖിതമുണ്ടോ
 വീര്യത്തിരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു വില്ലുമായ്
 നീളാൻപാതാളം തന്നിൽചെന്നു
 കാണാഞ്ഞുവേഗേന സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ചു
 ചെന്നാനവിടേയും കണ്ടതില്ല
 കാവുപരിയിലും ചെന്നു ധനഞ്ജയൻ
 ബാലനവിടേയും കണ്ടില്ലെന്നായ്
 ഏതുമ്പോഴേക്കുമിതും കാണാഞ്ഞുവേഗേന
 ഇങ്ങു ധരണിയിൽ തന്നെ പോന്നു

തിരസ്സം കൂട്ടിട്ടു തിരസ്സംപിടിപ്പിച്ചു
 തിരസ്സംകത്തിച്ചുപിടിച്ചുനേരം
 മൂന്നു പ്രദക്ഷിണംവെച്ചു ധനഞ്ജയൻ
 മുത്തുകൾ മുച്ചരേയും വണങ്ങി
 വില്ലം ശരങ്ങളുംകൂടിപ്പിടിച്ചുടൻ
 തെല്ലംമടിയാതെ തിരയിൽച്ചാടാൻ
 ഭാവിച്ചുറച്ചുടനോടിയണഞ്ഞപ്പോൾ
 ഗോവിന്ദൻ ചെന്നു കരംപിടിച്ചു
 നില്ലെന്റെ ഫൽഗുനാനീയെത്തു ഭാവിച്ചു
 തിരയിൽ പതിയുന്നതെന്തിവിപ്പോൾ
 ഞാനല്ലയോ നിന്റെ ബന്ധു ധനഞ്ജയ
 ജ്ഞാനികൾക്കുധാരം ഞാനാകുന്നു
 കന്തികുമാരകു പോകനാം വൈകാതെ
 ചിന്തിച്ചുകാഴ്ചം വരുത്തിടുനേൻ
 പാദത്തെ വിളയന്റെ തേരിൽ കരേറുക
 വീര വിജയ വിഷാദിസ്തേനഃ
 മൂന്നുലോകത്തെയും മൂന്നടിയാക്കിയ -
 ഉന്നവൻ മാധവൻ കൃഷ്ണനുണ്ണീ
 നാരായണഭവനോപമതർച്ചായ
 തേരില്ലരേരിയിരുന്നതളീ
 വീരൻവിജയനും കൂടെക്കരേരിനാൻ
 തേരുതളിസ്തന്നദാതകനും
 നോരേ പടിഞ്ഞാട്ടു നോക്കിത്തിരിച്ചിതു
 നാരായണനും ധനഞ്ജയനും
 ആഴികളേഴും കടന്നു പന്തുകവേ

വാഴികനേരം കഴിഞ്ഞിടാതെ
 ലോകാലോകമതുമാത്ര കടന്നവൻ
 ലോകാധിനാഥൻ ധനുയനും
 സൂര്യന്റെ ശക്തികളില്ലാത്തതിൽപ്പരം
 കൂരിരുട്ടല്ലാതെ മറെറാണില്ല
 കണ്ണുകൾ കാണാത്ത പാണ്ഡുകുമാരനും
 ദണ്ഡത്തുടങ്ങി മനസ്സിലപ്പോൾ
 തന്റെ സുദർശചക്രത്തെ ധ്യാനിച്ചു
 താമസംകൂടാതെ വാസുദേവൻ
 കോടിദിനേശന്മാർ കൂടിരുട്ടിച്ചോര
 മോടികപൻപ്രകാശത്തോടെ
 ഓടിയണഞ്ഞിതു ചക്രം സുദർശനം
 പേടിച്ചമണ്ടിയിരുട്ടശേഷം
 നല്ലവെളിച്ചം തെളിഞ്ഞൊരുനേരത്തു
 നന്നായ്പ്രസാദിച്ചു പാണ്ഡുസുന്ദര
 ഗോവിന്ദ മായവ കൃഷ്ണ മരന്തക
 ഗോപീമനോഹര വാസുദേവ
 നാരായണാനന്ദ വിഷ്ണു ജനാർദ്ദന
 നാഥ നമസ്കാരമെന്നിവണ്ണം
 ദാമോദരന്റെ തിരുനാമവുംപാടി
 സാമോദമിങ്ങിനെ പോകുന്നേരം
 കോടിദിനേശനുദിച്ചു പ്രകാശന
 കാണായി വൈകുണ്ഠമായ ലോകം
 പാലാഴിതൻ തിരമാലാചതത്തിന്റെ
 കോലാഹലങ്ങളും കേൾക്കാനായി

നിരാശമുള്ളൊരു ക്ഷീരാഞ്ജിതൻതിരെ
 വേഗത്തിൽ ചെന്നങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 ഊരേഴുപകിൻറെ വേരായിട്ടുണ്ടു
 നാരായണൻതന്റെ ദിവ്യദേഹം
 ഭൂതേ വിശേഷിച്ചു കാണമാറായ്ക്കൂ
 ഓരോ ഭവനങ്ങൾ വേറെ വേറെ
 പൊന്നും മണികളും മിന്നും കരൾനിറം
 മുനിലാത്താങ്ങു കാണായ്ക്കൂ
 മുത്തും പവിഴവുമൊത്തു വിളങ്ങുന്ന
 പത്തനജാലങ്ങൾക്കുറമില്ല
 പത്തരമാറുള്ള തങ്കങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള
 പൂത്തൻ ഗുഹങ്ങൾക്കുമാറമില്ല
 ഏഴു നിലയുള്ള മാടങ്ങളിനി
 ഏതാനുമല്ലാതെ നൂറു കോടി
 ദേവേന്ദ്രൻ തന്നുടെ ഭായ്ക്കുമാരുമായി
 ദേവന്റെ മുന്തിലും കാണായ്ക്കൂ
 ഉറപ്പി മേനകാ രാജാ തിലോത്തമ
 സാരസ്വതാവണ്ണം പാടിപ്പൂ
 കാടക്കുഴൽവിളിയമ്മാനാമാട്ടവും
 കേടറ കൂത്തുമുണ്ടങ്ങു ഭാഗേ
 ഓമോദരന്റെ തിരുനാമവും പാടി
 സാമോദമിങ്ങിനെ പോകുന്നേരം
 ഓരോ വിശേഷങ്ങളെത്ര മനോഹരം
 ആരോമലാവണ്ണം കാണായ്ക്കൂ
 നാലു കരങ്ങളിൽ നാലായുധത്തോടും
 നാ നാജനങ്ങളും കാണായ്ക്കൂ

വിഷ്ണുസ്വരൂപത്തെ പ്രാപിച്ച ഭക്തന്മാർ
 വിഷ്ണുസ്തുതിചെയ്തു നിന്നീടുന്നു
 ഇവണ്ണമോരോന്നു കണ്ടു പതക്കവെ
 ദേവന്റെ മന്ദിരം കണ്ടു പിന്നെ
 മാണിക്കരത്താലിളക്കു നിറക്കവേ
 കാണായി കൃഷ്ണനുമജ്ജനനം
 സപ്തശനായുള്ള തല്ലേ ശയിയ്ക്കുന്ന
 ചിൽപ്പുരുഷാംബുജം കാണായ്ക്കുന്നു
 പൊന്നും കിരീടവും മിന്നും കരുവനിറം
 മിന്നുന്ന ഹൊരി മേലേകപ്പുണ്ഡം
 ചൊല്ലൊണ്ടു പങ്കജംപോലേ വിളങ്ങുന്ന
 തുകണ്ണ രണ്ടും തിരുമുഖവും
 അണ്ണൊജനേത്രങ്ങളാകലഭംഗിയും
 കണ്ണങ്ങൾ രണ്ടും കവിർത്തടവും
 ഭംഗികളും തിരുമാവിൽ വന്നമാല
 കൌസുഭരത്തവും ശ്രീവത്സവും
 ശംഖും ഗദാ ചക്രം പങ്കജനാഭന്റെ
 കങ്കണം മോതിരം കാണായ്ക്കുന്നു
 ചിത്രം വിചിത്രം കുരികൾ പലവിധ -
 മെത്ര മനോഹരമെന്നേ വേണ്ടു
 ശ്രീദേവിയും പിന്നെ ഭൂദേവിയും
 രണ്ടു ഭാഗേ വസിപ്പതു കാണായ്ക്കുന്നു
 പക്ഷിസ്രവാകം ഗതധനം കാണായി
 ലക്ഷം മുനികളും ദേവകളും
 തുംബുരു നാദിനാമുജലോചനൻ

ഭരംബുജബാണാരിദേവൻതാനും
 മുപ്പത്തുമുക്കോടി ദേവകളൊക്കവേ
 തതഭക്തന്മാരായി വന്ദിപ്പൂന്നു
 വിപ്രന്റെ പുത്രന്മാരേയും ഭഗവാന്റെ
 തല്പ്രേ ശയിപ്പൂന്ന കാണായ്ക്കുന്നു
 ശ്രീദേവി തന്റെ മലയും കുടിക്കുന്നു
 ഭൂദേവബാലന്മാർ ക്രീഡിപ്പൂന്നു
 പത്താം കുമാരനെ മാർപ്പത്തു ചേർത്തുകൾ
 പൊൽത്താർമകൾ മൂല നൽകീടുന്നു
 നാലാണ്ടു മയ്യാണ്ടു പൂക്കു കുമാരന്മാർ
 ത്രൈലോക്യനാഥന്റെ മെത്തതന്മേൽ
 ചെന്നു കരേറുമിറങ്ങും പതുകവേ
 പിന്നെത്തിരുമടി ചെന്നിരിപ്പൂം
 പന്നഗരാജനവൻ തന്റെ ദേഹത്തിൽ
 ചെന്നു കരേറുന്നു ബാലന്മാരും
 ലോരമായുള്ള ഫണത്തിൻ മുകുളേരി
 സ്വൈരമാസ്താഴുന്നു ബാലകന്മാർ
 ശ്രീവാസുദേവനും കുന്തിതനയനും
 വൈകുണ്ഠം തന്നിലും ചെന്നിറങ്ങി
 തേരിന്മേൽനിന്നങ്ങിറങ്ങിട്ടിരുവരും
 ചേരുന്ന വണ്ണം സ്മരിച്ചിടുന്നു
 ലോകേശനാഥനാം നാരായണസ്വാമി
 തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നു മെല്ലേ
 വിഷ്ണുഭഗവാനുമനേരം മെല്ലവേ
 കൃഷ്ണാർജ്ജുനന്മാരെ തൃക്കണ്ഠാർത്ത

പുഞ്ചിരിയാകും തളിരും നിലാവുകൾ
 തഞ്ചും കടാക്ഷവും തുകിത്തുകി
 സുന്ദരന്മാരാരാമവരോടു ഗോവിന്ദൻ
 മന്ദമോവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു
 കീർത്തികളൊക്കവേ കേട്ടു പതക്കവേ
 മുത്തികൾ കാഞ്ചതിനാശയുണ്ടായ്
 എന്നതു കാരണം ഭൂമീസുരേന്ദ്രന്റെ
 നന്ദനന്മാരെ ഞാൻ കൊണ്ടുപോന്നു
 എന്നാലിരുവരുമൊന്നിച്ചിവിടേയ്ക്കു
 വന്നിടുമെന്നു നമുക്കു ഭാവം
 ധാത്രിസുരേന്ദ്രന്റെ പത്തു സുതന്മാരു -
 മത്ര വളരുന്നു ജാതമോദം
 അച്ഛനെന്നുണ്ണികൾ നമ്മെ വിളിയ്ക്കുന്നു
 അമ്മയെന്നുംബുജപുത്രിയേയും
 ഇച്ഛയ്ക്കു ചേരുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുന്നു
 ഇച്ഛയോടേ ഞാൻ വളർത്തിടുന്നു
 എന്നാലിവരെയും കൊണ്ടു പോയാലും
 ധനായനഗ്രഹിച്ചിടുമെന്നാൽ
 പ്രാണിവധംകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കിരുവർക്കും
 മാലിന്യമുള്ളതുമിന്നു തീൻ
 എന്നതിന്നുണ്ടൊരു കാരണമിക്കാലും
 നിങ്ങളെയെന്നു വരുത്തിടുവാൻ
 ഭൂമിയ്ക്കു സൗഖ്യം വരുത്തിട്ടിരുവരും
 സാമോദമിങ്ങോടു പോന്നുകൊൾവിൻ
 അന്തണശ്രേഷ്ഠനമന്തജ്ജനത്തിനും

സന്തോഷം നൽകവിൻ വിരന്മാരേ
 ഉണ്ണികളൊക്കവേ ചോയാലും വൈകാതെ
 കണ്ണാ കടൽവണ്ണ പാണ്ഡ്യന്യൂറോ
 എന്നുള്ളതല്ലാടെല്ലാമവർ കേട്ടു
 നന്നായ് പ്രസാദിച്ചു കൈവണങ്ങി
 ഇങ്ങു വരികെന്നു കൈകാട്ടിച്ചൊന്നപ്പോൾ -
 ഉങ്ങോട്ടു മണ്ടുന്നു ബാലകന്മാർ
 അച്ഛനുണ്ടോ നിങ്ങൾക്കെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
 അച്ഛനെച്ചെന്നു തൊട്ടുകാട്ടി
 മാതാവിനെപ്പിന്നെ ചോദിച്ചു നോരത്തു
 ലോകമാതാവിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി
 ഇങ്ങു വരികെന്നു കൈകാട്ടിച്ചൊന്നു -
 പ്പോളുണ്ണികളാരുമടുക്കുന്നില്ല
 ഇന്ദിര തന്നുടെ ബാലകൻ പിന്നാക്കം
 പിന്നാക്കം നോക്കി മുഖം തിരിച്ചു
 എന്തുവേണ്ടെന്നങ്ങുഴന്നാരിരുവരും
 കുന്തിതനയനം കൃഷ്ണൻ താനും
 അന്നേരം വിഷ്ണുഗേവാൻ പതുകവേ
 ഒന്നു കടാക്ഷിച്ചു പോവാനായി
 അപ്പോൾ കുമാരന്മാരൊക്കെപ്പൊഴെട്ടു
 കെല്ലോട്ടു കൃഷ്ണന്റെ മുഖിൽ ചെന്നാർ
 ഇല്ലവുമച്ഛനുമമ്മയുമെന്നുള്ള
 തെല്ലാമവർക്കുള്ളിലപ്പോൾ തോന്നി
 മായാസമുദ്രത്തിൽ ചാടിച്ചു മായവൻ
 പോയാലുമെന്തൊരു ദൃഷ്ടികൊണ്ടും

പിന്നാലെ മണ്ടിപ്പൊങ്ങിപ്പിട്ടു ചിലർ
 പിഞ്ചെ നടന്നു ചിലരെന്നേരും
 മുട്ടുകൾ കത്തിയും നീന്തിയിഴങ്ങിപ്പോ
 പെട്ടെന്നുവരൊക്കെ യാത്രയായി
 പാറാതെ ബാലകന്മാരേയുമെന്നേരും
 തേരിൽ കുരേറി മുക്കുന്നപ്പോൾ
 യാത്ര തൊഴു നടന്നുരിരുവരും
 ധാത്രിസുരേന്ദ്രന്റെ പുത്രരോടും
 പാറാതെ പോന്നിങ്ങു ദാവാപുരം പുക
 നാരായണനും ധനഞ്ജയനും
 പാറാതെ വിപ്രന്റെ യിപ്പത്തു ചെന്നുടൻ
 വീരനാമജ്ജനൻ കൃഷ്ണൻ താനും
 വാതുക്കൽ ചെന്നു വിളിച്ചു തുറപ്പിച്ചു
 വാരിജാനേത്രനാമജ്ജനനും
 ഉണമുകുവുമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 കേണവസിജ്ഞന വിപ്രദേവൻ
 ആരെന്നറിവാൻ പുറത്തു പുറപ്പെട്ടു
 തേരിലാമ്മാറങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 എന്തൊരു വിസ്മയമെന്നു വിചാരിച്ചു
 ശാന്തൻമഹീസുരൻ നിന്നനേരം
 ഉണ്ണികളെക്കൊണ്ടുപോന്നു മഹീസുരൻ
 ഉച്ചിസുരേന്ദ്രനാ നൽകിച്ചൊന്നാൻ
 പത്തു സുതന്മാരും വന്നു മഹീസുര
 പാലിച്ചു കൊണ്ടാലും മോദത്തോടെ .
 എന്നുപറഞ്ഞു കൊടുത്തേതെ ബാലരെ
 ചെന്നു പിടിച്ചു തഴുകി വിപ്രൻ

കണ്ണനീർകൊണ്ടഭിഷേകവുംചെയ്തു താൻ
 കണ്ണനെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു
 പാതമന്റെ കാലം പിടിച്ചുതു മാർത്തു
 ചേർത്തു കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു വിപ്രൻ
 അയ്യോ ഞാൻ റിന്നോടബദ്ധം പറഞ്ഞതു
 ചൊല്ലു പാതം സഹിച്ചിടണം
 സ്വപ്നത്തിൽകൂടെ നിരൂപിത വയ്ക്കാത്ത
 സന്തോഷമെന്നേ പറയാനുള്ളൂ
 നന്നായ്തരം തവ നന്ദകുമാരക
 നന്നായ്തരം തവ പാണ്ഡുസുനോ
 എന്നു പറയും കണ്ണനീർ വാക്കും
 നന്ദനന്മാരെ പുണരുകയും
 കൈത്തട്ടുകയുമോരോന്നു വാഴിയും
 കാണാൻ മനോഹരമെന്നേ വേണ്ട
 അന്തർജാത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുട -
 നന്തികെ മെല്ലവേ ചൊല്ലിനിന്നാൻ
 ഈവണ്ണം പത്തു കുമാരകന്മാരെയു -
 മീശപരാനുഗ്രഹംകൊണ്ടു കിട്ടി
 പുത്രന്മാർ പത്തുമൊരുമിച്ചു മന്ദിരേ
 ധാത്രിസുരേന്ദ്രൻ സുഖിച്ചു വാണാൻ
 ഇക്കഥ പാട്ടുകൾ പാടി രസിയ്ക്കിലും
 കേട്ടു വസിയ്ക്കുന്ന മാനുഷർക്കും
 സന്തതിയുണ്ടാകും സമ്പത്തുമുണ്ടാകും
 ലോകത്തു കിത്തികൾ വലിച്ചീടും.

സന്താനശോചാലം പാട്ടു സമാപ്തം.

പാഞ്ചാലി സ്വയംഭാരം.

പാട്ട് .

ഒന്നാം പാദം.

അത്തിയണിത്തരണം പുത്തിരുന്നാമുഖൻ
അപ്പന്നേരിപ്പടയും ശർക്കരപുത്തവിലും
പകപവും പായസവും മന്ദ്രം തേക്കനിയും
ഭക്തിയോടൊരുവച്ചു കൈതൊഴുതേനടിയൻ
ബുദ്ധിതെളിഞ്ഞമുതു ചെയ്യണമസ്തിമുഖൻ
പുരാണമായാകമാ ചൊൽവാണിനിത്യം തുണ
പങ്കജപൂവിൽമാതേ വാണീസരസ്വതിയെ
പാൽമൊഴി മകേ തായേ ഭാരതീ നീ തുണയ്ക്ക
ഭക്തജനത്തിന്നുനോദാത്തവേദാത്മവിത്തേ
പാരം പരാപരത്തിന്നാധാരമായ ശക്തി
ഉടായ വായു ഞാനോ ഉടുത്തൊരുട്ടകത്തു
ഉടെ മുളച്ചെഴുന്നോരാധാരമായ ശക്തി
നീറൊച്ചുട്ടുന്നിയുടെ നാരായണത്തണ്ടുപോലെ
മാറാതിരുന്നതൊരു ശക്തി ശിവായമെന്നെ
അല്ലലിടത്തെ കഴലാളായ ഏകപതിയെ
അജ്ഞാൻ മാലവച്ചു വാൽചൊൽവാൻ തുണയ്ക്ക
പങ്കജപൂവിൽമാതേ ഭാരതീ നീ തുണയ്ക്ക
അല്ലൽകൂടാതെ വാണ പാണ്ഡുസുയോധനാദി
അമ്പോട്ടു പരാപരത്തിൽ വാണിരുന്നോരു കാലം

അസ്രശാസ്രം പഠിച്ച ഭ്രോണരോടനു നന്നായ്
 ആസ്തയായ് ഭക്ഷണത്തുങ്ങളുനൻ പാഞ്ചാലനെ
 ആചാര്യവൈദികൻ കൈകാൽ പിടിച്ചു കെട്ടി
 ആശാന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു ഭക്ഷിണ ചെൽവാരെ
 ആധിയാഴിഞ്ഞു ചൊല്ലാലമ്പോടയച്ചമൃഗം
 അജ്ഞൻ താനിനിസ്തു ബന്ധുചാകേണമെന്ന്
 അന്നേ വിളിച്ചു ജ്ഞി രാജ ഹോമം തുടങ്ങി
 പുണ്യബുദ്ധിയാൽ വന്നു പ്രഷ്ട്യപ്തൻ പിറന്നു
 പൂമാതുമെന്തപ്പള്ളം വില്ലും പിറന്നവാരെ
 പൂരാണമായി ജ്ഞി ചൊല്ലിതു രാജനോട്
 പാരിച്ചു വിൽകലച്ചങ്ങത്രമെയ്യുന്നവരെ
 പാൽമൊഴി മാതിനാളെ മറലയിടാവിതെന്നു
 പാഞ്ചാലനാദരിച്ചു പത്നി കയ്യിൽ കൊടുത്തു
 പാരാതെ കാമംചെയ്തു നാലേഴാം നാളിലന്നു
 പായ്വിവനാസ്തയോടെ കണ്ണയെന്നിട്ടു പോയ്
 പൈതൽ മനോഹരിയ്ക്കുണ്ടായ മാസത്തിങ്കൽ
 പാശ്ചാറ്റമുട്ടിയമോതിരം കൈവളയം
 പാടകം താരിയുടഞ്ഞാളരഞ്ഞാളുമിട്ടു
 പൈതൽ മനോഹരീയ്ക്കു മുന്നിൽ മുടീയിറക്കി
 അഞ്ചു വയസ്സിൽ കാതു കുത്തിക്കുരട്ടുമിട്ട്
 അഞ്ചാതെ പൂഞ്ചായലാളക്ഷരവിദ്യ കൈര
 ചെഞ്ചോലയിങ്കൽ മുല്ലത്തൈപോൽ വളരും ചെണ്ണ
 ചേച്ചിയോടൊട്ടും പാട്ടും പൊന്നരിവീണ വേണ
 ചൊമ്മേ പഠിച്ചു കന്നിതന്നെ തുടങ്ങവന്നു
 പൊന്നയമായ വേലം ഉണ്മയിൽ വെണ്മപ്പുണ്ടു

ചെഞ്ചാർ വായ്പയും മനോഹരം തുടങ്ങി
 കന്യകയെല്ലെല്ലെ മെല്ലെ തഞ്ചിടുകൊണ്ടിത്തുടങ്ങി
 വാർകൊണ്ടെന്നൊട്ടു വാലോലമൊട്ടുടങ്ങി
 മഞ്ഞപ്പുവടപ്പുണ്ടു മാധുരീയംതുടങ്ങി
 വാർകൊക്കയും വിരവിപാരംമൊട്ടുടങ്ങി
 നോർകാതിലൊക്കുരട്ടു മാറി പൊന്നോല പൂണ്ടു
 ചന്തം തഴച്ചാമണിപ്പൂച്ചൊമ്പലക്കുണ്ടാൽ
 നേരില്ല മാറ്റൊന്നെൻ്റെ നോക്കെയെഴുപ്പതിന്നു
 ചാരിൽ മണിമണൊളൻ നാരിജനങ്ങളേയും
 കാലാനതത്തിനിവളാളാൽ തന്നപാളിൽ
 കാലമിനിസ്തിനിസ്തു ഭത്താവു പോയ്ക്കഴിയും
 കാലാനതകനെ മലർമാതും ഭയപ്പെടുന്നു
 ബന്നകനുള്ള പിത്തമുള്ളിൽ ഭയപ്പെടുന്നു
 നിരഭേ വന്നുനുള്ള വത്തന്നു ഭയപ്പെടുന്നു
 നിലകേട്ട വന്നുപോന്നെല്ലാസാതെ മാതരെല്ലാം
 നിട്ടവീപ്പുമിട്ടു വാടി മന്താപമായിതയ്ക്കാ
 അണിചായൽ പൂങ്കുഴലി മണിമാർകൾ പൂമടന്ത
 മണിമാളികയ്ക്കുതെയിളമാതരോടുകൂടി
 കളിമാറിയാണിറോടങ്ങാളിവാരിയന്നു കന്നി
 മികവാൻ ഭക്തിയോടേ വൃത്തവും വിഴച്ചിടാതെ
 തിരുവാതിരയും തിരു ഏകാദശിവൃത്തങ്ങൾ
 തിരുവോണമഷ്ടമിയും തിരുമായ ദേവപൂജാ
 തരുണി തുലാക്കുളിയും തരമായ കന്നിവൃതം
 ഭക്തപോലെ മെല്ലെ കന്നിവൃതവും വിഴച്ചിടാതെ
 ഓരോ കഥാപുരണകാവ്യങ്ങളും പഠിച്ചു

പുരനാരിമാർ പലതും ഒരുമിച്ചിരുന്നവാരെ
 ഉരനാരിമാർക്കു ഗീതം നടന്നു കളിവിനോടും
 വിരിയുന്ന പൂമലർക്കു പൊഴിയുന്ന കാവു ചുറ്റും
 പരിവണ്ടിനിണ്ടനങ്ങൾ കയ്യിൽ കോയിലും മയിലും
 മലരണ്ടു ചന്ദനവും അകിൽഭേവതാരമോരോ
 മണമോടെഴുന്നാമണം ഇളകുന്ന ദണ്ഡലൂടെ
 നളിനം പൊരുന്ന മിഴി നാണിച്ചുകൊണ്ടൊളിച്ചു
 അലർബാണവീരനോടു നിലവിന്നു കോലമയ്യോ
 പടകൊണ്ടെഴുന്ന മന്നൻ പാഞ്ചാലനാജനെന്നെ
 പടയാളിമാർകളോടടുങ്ങിയിച്ചു വൈകിടാതെ
 വടിവൊടു കോപ്പിടുകായിന്നു സ്വയംബരത്തെ
 വൈകരുതെന്നു മന്നൻ വൈഭവമായ് മുതിന്നു.

————— 2 —————
 രണ്ടാം പാദം.

അദ്വിശിപത്തിലുമൊക്കെ നടത്തി സ്വയംബരഘോഷവി
 (ശേഷം
 അതുതമാക്കിയ ഭൂതരെവിട്ടറിയിച്ചിതു ദിക്കുകളൊക്കെ
 ചെട്ടികൾ പട്ടരുമപ്പരദേശികൾ ശുഭദൂഷണങ്ങളുമെല്ലാം
 തെക്കർ വടക്കരുമപ്പരിഷാദികളൊക്കെ വരേണമതി
 (ഒന്നു
 ദിക്കുകളൊക്കെ നടത്തി വിശേഷമതിന്നു നൂപേന്ദ്രനമ
 (മ്പാൽ
 ദിവിതമാക്കിയടിപ്പു പാശ്ചാത്യരെക്കൊട്ടി നടത്തിയിത
 (ത്താൽ

നാടിടയിൽ ചില വീടൊടു വീടിക വച്ചുനിരത്തിയിത
 (ത്താൽ
 നല്ല ജനം ചിലർ ചില്ലികളോടവർ വേട്ടവർ ജാതിക
 (ഉളക്ക
 കാട്ട കളഞ്ഞു മരങ്ങൾ പരിച്ചു നിലങ്ങൾ നിറത്തിയിത
 (ത്താൽ
 കല്ലടകൊണ്ടു പടുത്തു ചമച്ച ചിതത്തൊടു ദിക്കുകളൊ
 (ക്ക
 കോട്ട കിടങ്ങൊടു വാടയതിൽപുറം വീടു, മതിൽപ്പാമെ
 (ല്ലാം
 കൊട്ടിലുറപ്പും പന്തൽ മണിപ്പൂര മറ്റു മണിപ്പൂര വേറെ
 കോട്ടയകത്തു നിരത്തിയ വീടിക വാണിശ്ശാലയുമെല്ലാം
 എട്ടു ദിശിങ്ങു നിരത്തിയ തോരണമക്കൊടി കൂറകളമ്പാ
 (ൽ
 എത്രതരത്തിൽ വഴിയു നിരന്തരമിട്ടു വിളക്കുകളെല്ലാം
 മറ്റു മണിത്താപോൽത്തറ കല്ലുകച്ചത്തമണിത്താവേറെ
 മച്ചുകെട്ടുമടക്കുകളെട്ടിയടപ്പുകളെത്ര തരത്തിൽ (രേ
 പൊൻമുടി മണവർകൾക്കു നിരന്തരമായ മണിപ്പൂര വേ
 രത്തമണിത്തരമാളികയും മണിമണ്ഡപമാദികൾ വേരേ
 മാടണിയും മൂല മാത്രമനോഹരമായ്നില്പാടകൾ വേരേ
 മാമുനിമാർ മറയോർ ജനവാസകഥേമമണിപ്പൂര വേരേ
 ആടിനചാക്കിയർക്കുത്തുമരങ്ങളുവലമെങ്ങൊരു ഭാഗേ
 ആടിന മാത്രമണിയെടു കളിപ്പതുമെങ്ങൊരു ഭാഗേ
 അമ്മാനത്തൊടു പാടുന്ന വരാംഗാനമൊരു ഭാഗേ
 ആയുധപാണികളൊത്തു നിന്നു കളിപ്പതുമെങ്ങൊരു ഭാ
 (ഗേ

കാവ്യപുരാണകഥാദികൾകൊണ്ടു കളിപ്പതുമങ്ങൊരു ഭാ
നല്ല വിഷക്കൊടിയഴിക്കു തടച്ചു വിളക്കുകൾ ചുറ്റും (ഗേ
മുത്തൊടു രത്നമണിപ്പവിഴങ്ങൾ പതിച്ചു നിറയ്ക്കുതോറും
മുപ്പു പിറന്തയ വില്ലൊടുമെത്രമിരിപ്പതിനെത്രവിചിത്രം
പൊൻപടി ഉത്തിരവും നിരതോരണമക്കൊടികൂർകളമ്പ

(ലവം

വെച്ചൊരു പീഠത്തിന്നുടമീതുവിരിച്ചുപുലിത്തുകൽകൊണ്ടു
വാരണചമ്മമൊടാരിയർ ചോലയിൽ വെച്ചിതു വില്ലൊടു

(യന്ത്രം

ഇച്ചപതിച്ചു വിളക്കിരുപാടുമിതത്തൊടു തോഴിയരൊത്തേ
ഇട്ടനവായ്ക്കുരലൊച്ചവെരുകിയെടുത്തിതുവെൺകുടപാടേ
മറുമണിക്കുട പെൺ കൂത്തുമണിക്കുടയോടേ (ടെ
കറവർതുകുട കത്തുമണിക്കുട വെൺചാമരിയിത്തരമോ
കൊട്ടിന ഭേരി മിഴാവൊടു കൊമ്പൊടു ചെണ്ടയിടക്ക

(പെരുമ്പരയും

കൊമ്പൊടു ചിന്നമിടക്കുകൾ താളമൊടിദിശിയൊക്കെ

(മുഴക്കി

എപ്പതുഷാദികൾ ദിക്കുകളൊക്കെ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു വ

(തന്ന

യക്ഷസുരാദികൾ സിദ്ധപരായണരൊക്കെ നിറഞ്ഞു വി

(മാനേ

വിപ്രരു മാമുനിമാർകലമൊത്തു തിരക്കിവരുന്നിതു ചുറ്റും
വിശ്വചാമിത്ര പരാശര പാണിനി കാശ്യപനാദികളോടേ
ശുക്രനമസ്തേ ചന്ദ്രപുലസ്തു പ്രനാമസ്തു പ്രവസിഷ്ഠനമായേ
ശുദ്ധവരായനദക്ഷവരായണ കാശ്യപനശാപനിദേവകളും
ഗന്ധർവ്വകിനാരകിന്ദുരുഷാദികൾ തുഞ്ചന നാരദനെന്നെ

ഗണ്ഡസുഗണ്ഡമഹാമുനിമാർ പല ശിഷ്യരുമായി വരുന്നേ
 പുത്രപവിത്രമിത്രസുചിത്രമെത്രാത്തിൽ വരുന്നേൻ
 വിപ്രമെന്നവർപത്തു ദിശികളുമെത്തു തിരക്കി വരുന്നേൻ
 കൊട്ടിന ഭേരിയകമ്പടിയോടു വരുന്നതുമെത്രാത്തിൽ
 മണ്ടിനവൻ കുതിരച്ചമലേരിവരുന്നിതു ഹൃദ സമസ്രം
 മണ്ടിന ചാടിനൊരാട്ടകും കഴുത്തച്ചമലേരിവരുന്നി
 (തു ഹൃദ സമസ്രം

മാനൊടു മാമൈലേരി വരുന്നതു ഹൃദ സമസ്രം
 പാണ്ടിയർ ചീനർ കലികർ തുലുകരുമണ്ടിയർ താരിയർ
 (ചോഴിയരും

പണ്ടൊരു നാളും കണ്ടറിയാതവരുണ്ടു വരുന്നു താമ്രമേ
 വങ്കടിയിൽ തിരപോലെ തിരക്കി വരുന്നിതുമെത്രാത്തിൽ
 (ൽ

പൂട്ടിന തേരോടാടിന വൻകൊടികൊട്ടാട്ടഭേരികളോടെ
 എട്ടു ദിശികൾ തിരക്കി വരുന്നിതു പത്തിരഹൃദ സമസ്രം
 കൊട്ടിന ഭേരിയകമ്പടിയോടു വരുന്നിതു ഹൃദ സമസ്രം
 കൊണ്ടലൊലി കൊലികൊട്ടിന ഘോഷമൊടട്ടിശിയോ
 (ക്കെ മുടക്കി

അണ്ടർപതിത്തലവൻ മുടിമന്നവനായ സുയാധനാനനു
 ആടാഭേക്കാടിയോനരുചെയ്തിതു പമ്പിയർതന്നെ വി
 (ളിച്ചു

ഉണ്ടു സ്വയംബരമജ്ജനനായിജ്ജവിച്ചൊരുവെണ്ണ നമുക്കു
 ഒത്തു തിരിച്ചുടനമ്പൊടു കാണണമെന്നു
 മണ്ടിനതോ കടയോടുകമ്പടിമന്നവനും നടകേണ്ടാൻ
 മണ്ണവർ കണ്ണനമെന്ന നടന്നിതു മാലയിടുന്നതു ഞാനേ
 ധാരകൊടി പൂണ്ടു നടന്നിതു ശല്യരു

മനാൽ മിഴിമാനൊ മാലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു
(നടന്നാൻ

വർണിതവേറിന ശക്തി മുടന്തന്നമേരി നടത്തെ
വാർകുഴമാതിനെ മാലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു നിന
(മേച്ചു

പൊന്നന്നിയും മദിവാണമേരി വരുന്നതു രാജസംഖിരർ
പോർമുഖമാതിനെ മാലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു നിന
ഏറിന തോതിലേറിന ഭീഷ്മൻ ജാച്ചു നാച്ചു കാച്ചേ(മേച്ചു
മാഹിനിമാതിനെ മാലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു നട

(ന്നാൻ
ആണർ വേദിയരാകിയ പ്രാണമെമ്പൊട്ട തേജതേരി
ആമതില്ലാവി വാർകുഴൽ മാതിനെ മാലയിടുന്നതു ഞാനോ
പൂണമാകിയ പുണ്യ പുറന്നാപസ്ഥമാതന്നേ
ആരാഴകമ്പടി ദേവസുന്ദര്യ നാദികളൊക്കെ നടന്നേ
നാവിനി നമ്മളിൽവെച്ചു മികച്ചു വരുന്നതു മാല വഹി
(പ്പാൻ

മഹാരാജവർവദികിൽപുനരാട്ടിയറഞ്ഞുപുറത്തുകളഞ്ഞി-
ട്ടഴകിയ മാതിനെ മാലയുമിട്ടു തിരിക്കണമെന്നേ
വിറൊട്ടു മനവരം കടയും തഥാ ഭേദികളൊച്ചുപെരക്കി
കൂറത്തൊരു ഘോഷമൊടുന്നു സുന്ദര്യ നാദികൾ
(ചെന്നേ

വീറൊട്ടുമനവർ കുളഗ്രമത്തിനു ഭൂപതിതന്നയിർകൊ
(ണ്ടേ

വീദിയ മനവരാനന്യതികൽതിരുത്തി നടന്നുകാലം
മാറിന വേഷമൊടുന്നു ചമഞ്ഞിതു കമ്പിളിയോടു കവി
(മ്പടവും

മറയ്ക്കത്തക്കതായ വടികടയും ചെറുകെട്ടുചെരിപ്പുമാതായേ
ചാരുതയേറിയ പിതനും ചെറുകുണ്ഡികപ്പുസ്തകമാടേ
ധർമ്മസ്വതന്നിപ്പുള്ളൊരു ബ്രാഹ്മണനായിരിക്കൊണ്ടതുകാ
പാമുയന്നത്തോടുകൂടും വയറുതം നെടിയോടെ (ലം
പാട്ടു തിരിഞ്ഞു ഞെളിഞ്ഞു തടിച്ചൊരു കമ്പളികൊണ്ടു
(മുടത്തേ

ചുരക്കോൽവടി കടയും ചെറുകെട്ടു ചെരിപ്പുമാതായേ
ശുദ്ധിയിൽ മുന്പാതകിയ ഭിന്നതിന്വിരുക നടക്കൊണ്ടു
ഏറെയുലഞ്ഞു വലഞ്ഞു ഞൊമ്പുകൾ വിശ്വനാശകാശ്യേ
ഏറെയുലഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞു പഴക്കടയും വടി കയ്യിൽ
തോരയുട്ട കരിമ്പടവും ചെറുകെട്ടു ചെരിപ്പുമാതായേ
കുറിനഗീതപദങ്ങളൊടും നടക്കൊണ്ടിതു അജ്ഞാനനേ
തോരയുട്ടത്തൊരു കീറിയ മുണ്ടുമുട്ടത്തൊരു കെട്ടുമാതായേ
തോലുതിട്ട കരിമ്പടവും വടിവാ നകലനടക്കൊണ്ടൊൻ
തോലുമെടുത്തൊരു തോലുട്ടത്തു കരിമ്പടവും വടിവെഴി
(സർവ്വഭാവൻ നടക്കൊണ്ടൊൻ

ആരുമൊരുത്തരുടേറിയതാവമൊരുമമ്പാട്ടു ചെന്നു
കണ്ടു പറഞ്ഞിതു ദേവസുധോൻ വന്നൊരു വിപ്രനെ
(നോക്കി

നോരിതു നമ്മുടെ ഭീമനൊളം സമമുള്ളവനിന്നിവന്നെന്ന
നോറിയാതവൻ കണ്ടുപറഞ്ഞിതു മകളുചിരിച്ചതുകാലം
വേറൊരു കേണിലിരുന്നവരെവരു ചേദിയരായൊരു
(ഭാഗേ

വേണ്ടുവൊളം വിവേങ്ങുമുണ്ടു താമതാമൈവരുമായേ
ഏറിയ കഷ്ട വരുന്നതെപ്പൊൻ ധൃഷ്ടദൃഷ്ടൻ തുയത്തിയ

പൂമണവാ പരിപാലനമെഴുതിനായേ
 നാദഭരോട പരാചാരമുദി വേദപ്രാസനമായേ
 നാട്ടി നിടയ്ക്കിട തേടി നടപ്പതു ദ്രോപതിയച്ചനമങ്ങേ
 കാരണാനായേ മുരാരിയുമിന്നു പുകന്തകാലമശായണ്ടു
 (പറഞ്ഞതു
 കൃഷ്ണനമന്തണമൈവരാടം പരിചിലേ കാരണമായിനി
 ന്നിങ്ങളി പഞ്ഞാട വച്ചു വിളമ്പണമെന്നേ
 വേണ്ടവതുണ്ട തിളക്കരുതെന്ന മുരാരിയുറഞ്ഞതുമേരം
 പേലയിതെന്നു നി പച്ചവയമായി നിയെന്നു മുതുന്നാൻ
 അണിയടക്കുപുകിതു പാണ്ഡു ചരണാരിവെപ്പതുജീമൻ
 അജ്ഞു പറന്നു കരിവെപ്പുതൊരുക്കുവേ തമ്പാട്ടു ധർമ്മസു
 (തൻതാൻ
 കൊണ്ടെയടുത്തു അടുത്തുകൊടുത്തിതു ദീർ വിരകെല്ലാം
 കോലമൊടേ നടപ്പൻ സുമദോപനാശമെന്നിവാതു
 (ല്ലാം
 കൊണ്ടുപതുട്ടിനു വേണ്ടിന സാധനമെന്നിനിയെന്നു മു
 (തുന്നാൻ
 കണ്ടു സുന്ദരനാൻ മേവിന പന്തലിൽ പുകതു പാണ്ഡു
 (വരണേ
 പപ്പട കപ്പലി ശങ്കാ പാൽ പഴ പഞ്ചരസത്താൽ
 മുതിരി പപ്പടം തയിർ നെയ്യുളളിയിൽ വരവെപ്പാം
 മുമ്പിൽ വിളമ്പിയതിൻവിരകേ കരിയെത്രതാത്തിലതെ
 (ല്ലാം
 പതിയിരുത്തി വിളമ്പിയ ഭീമനുമേന്തിയ കോരിയ ശട്ട
 (കുറും
 തർകാപ തിയിലമ്പെഴമാറു വിളമ്പിയതാശ്ചര്യത്താൽ

മുമ്പേ നടന്നു പരഞ്ഞു രസിച്ചുകൊടുത്തു ധർമ്മസുതൻ
 (തൻ
 വെള്ളമുടിഞ്ഞതു പാണ്ഡവർവെച്ചു വിളമ്പിയിരുന്നതിനെ
 (ടുണ്ടാൻ
 അങ്ങിനെയുണ്ടു ചിലക്കൊരുപക്ഷമതിങ്ങിനെയിങ്ങുവരാ
 (ഞ്ഞു
 ഇസ്രവൊടൊന്നു മുറാറിയുരഞ്ഞതു പാണ്ഡവർ ഗന്ധർവ്വരാ
 (ജ്യേ
 ഇറ്റിയതായൊരു അശ്വപുരേരി നടപ്പതു കണ്ടതുപോലും
 അങ്ങൊരുദിക്കിലുമിപ്പു ചിടുന്നയിങ്ങുവരാഞ്ഞതുമേതേ
 ഇന്നിതിലുള്ളതിലച്ചതെന്നിമുടിഞ്ഞുപോകെന്നറിന
 (ജ്യേ
 ഇങ്ങിനവൻ പന്ന പന്തലിൽമീതുപരിച്ചവരിട്ടതുമേരം
 നിന്നമരാജവിനച്ചിതിലുള്ളവരൊക്കെനശിച്ചുവീർ
 കാതാർകൊണ്ടു ഭീമനത്തൊരുപത്തിലെറിഞ്ഞു
 നിണ്ണയമായിതു നശേസു ശേരിവി ഗന്ധർവ്വകിന്നാലൊം
 നിണ്ണയമായിതു പാണ്ഡവനെ നാഴിഞ്ഞു തുടച്ചയോരില്ലാ
 ഒന്നൊഴിയാതെയിരുന്നു മരാജനമുണ്ടുസുയോധനനാതി
 ഉണ്ടുകഴിഞ്ഞിതുപാണ്ഡവർതന്നെടത്തുശ്ചാർവതമാരേ.

മു ന ൦ ൦ ൦ ൦ ൦ ൦ ൦

ആശ്ചര്യം വരുമെന്നുവന്നാൽ ചെല്ല
 അശ്വമേധാദിദാനം ചെല്ല സുഖം വരുത്തി
 അച്ഛൻ ചെല്ലമുൻ്റെ ഗോവിന്ദനാദിനാഥൻ
 അനൃപാശാസനം വാണിയും വേഷ്യാസൻ

അമ്പോടവർകൾ ചൊല്ലിപ്പന്ന മൂറ്റുത്തറപ്പോൾ
 അങ്ങാളമിങ്ങകലെത്തിങ്ങാതിടം വരുത്തി
 അമ്പോട്ട കിങ്കരന്മാർ വില്ലവവിച്ചുവച്ചേ
 അപ്പൊഴേ വന്നാങ്ങിൽ നിന്നൊരു പാഞ്ചാലനും
 വന്നുവിന്ന മഹാജനങ്ങൾ കേൾക്കുമൊന്നൊരുമി
 അജ്ഞാനമായി ജനിച്ചുണ്ടായ പെണ്ണിനെനെ
 അപ്പണ്ണമല്ല വന്നുകൊണ്ടായ കർമ്മദോഷം
 അതിൽ ജനിച്ചുണ്ടായൊരൊറ്റപ്പള്ളം ശിലയും
 അയോർകളെന്തുചെയ്തു വില്ലമുറിയ്ക്കുമെന്ന്
 അല്ലാർക്കഴലിതന്റെ വല്ലഭനാകുമെന്നെ
 അയതു രാജനാഥൻചെയ്തൊരു നോത്തികൽ
 ആട്ടമരഭകൊടിച്ചുടം മുടി മന്നൻ താൻ
 അറിയാതെ ചെയ്തു നിങ്ങളായോർകളെന്തുമെന്താൻ
 ആപത്തിനണ്ടായൊരു എന്തുവള്ളി ചിലയുമായാ
 അനാഥമെന്നു വന്നോർ മനം വടിഞ്ഞു പലമന്നർ വന്നു
 (വിന്ന
 ചുഴച്ചുന്നാരങ്ങിടയിൽ ആമെന്നെചെന്നു ജരസന്ധൻ
 ശിലഎടുത്തെ അവറീചവച്ചുവിണ്ടൊരു ചുഴ്ചോരദോഷം
 ആമെന്നെചെന്നു ശുഭലാഭജൻ ശില എടുത്തു
 അവനിലലച്ചുവിണ്ടു പെറിക്കുട വന്നുപോയി
 ആമെന്നു ദുഷ്ടാസനൻ ചെന്നു ശില എടുത്തു
 അണിമെയി വിചന്ദം നേരം ശിലചിതുന്നടിയിൽ
 അരിശംപെരുത്തു നാണിച്ചൊരു ജാതിപോയിക്കഴിഞ്ഞേ
 അഗരാജനൊട്ട ചൊല്ലി വി ചെന്നു ശില എടുക്ക
 അതുകേട്ടവനും ചെന്നു അറിയാതെ ശില എടുക്കാൻ
 അഥമാനരാജവിധൻ ചുഴച്ചുന്ന - ങ്ങിടയിൽ

ആശ്ചര്യമായ ദ്രോണൻ ഗുരുവദനം വണങ്ങി
 ആകെ നൂ ഗ്രഹിച്ചു നിന്നൊരാളിടയിൽ
 അതുതടമാട്ട വില്ലെടുത്തു പൊടിയുടച്ചു അക്ഷണംകൊ
 ചില്ലെടുത്തു പൂട്ടോറുവാൻ അച്ചുതൻ വിണ്ണുമേൽ (ണ്ട
 തൃക്കാൽവിറപ്പുമണി അക്കാസ്യ നന്നു വിൽക്കാൽക്കായ മുളു
 (വിടനാളം
 അത്തൽ പിന്നത്തെ കണ്ണൊരുപ്രയാസപ്പെട്ടേ
 അരിശം പെരുത്തു നാണിച്ചൊരു ജാതി പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞ
 ആമെന്നു ചെന്നു ശിശുപാലൻ ശില എടുത്തേ
 അവ നിലലച്ചുവിണു ചെളിയും പുറണ്ടുതണ്ട
 അക്ഷണമേ വിളിച്ചു ലക്ഷാകമാകനെ
 അവരാത്മജനു ചൊല്ലി നീ ചെന്നു വില്ലെടുക്കാ
 അതുകേട്ടവനാ ചെന്നു അറിയാതെ വില്ലെടുക്കാൻ
 അത്തൽപിന്നത്തെ വിണു മുട്ടും തകന്നുപോയി
 അരുളിതു നാഗസുന കരുവിരാജ നാലുമേ
 പെട്ടൊരു വില്ലെടുപ്പാൻ അരു നാഞ്ഞു നിങ്ങൾ പണ്ടു
 ഗുരുദക്ഷിണ കൊടുത്തു തിട്ടുകൊണ്ടു
 മഹാരാജത്തക്കുതെന്നു വന്നതില്ല
 അരിശം പെരുത്തു ചൊല്ലി അവരാത്മരാജനപ്പോൾ
 ആരാന്റെ കേചത്തിൽ തെൻ നെയ്യു കവൻ കണ്ണാ
 അരുപായർ കൂറവാരി പശുപാലനായ റിന്റെ
 അരുവായ പാണ്ഡവർകൾ വരുവനോയ്ക്കാ എന്നെ
 അരനാഴികയ്ക്കുമുമ്പിലെരുതിയുൽ ഞാനൊടുങ്ങി
 അവരെട്ട ചെന്നു ചൊല്ലിവരുവാൻ ശിലഎടുപ്പാൻ
 അതുകേട്ടു ധർമ്മപുത്രൻ ഇളയോണെ നോക്കിയപ്പോൾ
 അമരേന്ദ്രനാദനരം അതുകേട്ടടുത്തു ചെന്നേ

അഖിലേശനും പാഞ്ഞു നിറവെത്തു ബ്രാഹ്മണനെ
 അരാശാളിമാക്കൊരുത്തക്കുതന്തെ വില്ലെടുപ്പാൻ
 അരുതെന്ന വാക്കിനാലും ആമെന്ന ഭാവത്താലും
 അരികായവില്ലുവെൻറ അരുളാലെ ബ്രാഹ്മണനും
 അണിമാച്ചിൽ നിന്നിരിക്കിത്തലവാൻ കെട്ടി നന്നായി
 അറിയാതെ ചെന്നുചെൽ മുഴലുന്നാങ്ങിടയിൽ
 അവരോരോജാതി നിന്നു പറയുന്നു മഹാജനങ്ങൾ
 ആമെന്ന ബ്രാഹ്മണൻ നിറവെന്നു മിക്കപേരും
 അതുമല്ല വെണ്ണിലുള്ള കൊതിയെന്നു മിക്കപേരും
 അവരോരോജാതി നിന്നു പലജാതി ചൊന്നുനേരം
 അഴകോടു പാർത്തുടൻ നാശഭക്തിയോടു
 അകമേ വണങ്ങി ദ്രോണൻ ഗുരുപാദവും വിജയൻ
 അഖിലേശനാദിയായി സകലം വണങ്ങിനന്നായി
 ആകെ അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്നൊരരങ്ങിടയിൽ
 അതുതമോടു വില്ലെടുത്തു പൊടിതൂടച്ചു
 അഗ്രമംകൊണ്ടു കലച്ചു പൂട്ടുറ്ററിവാണെ
 അഖിലം കലുങ്ങിയപ്പോൾ ഞാണൊലി കേട്ടനേരം
 ഹരിയോ ഹരായിതെന്ന ഭൂമിയോ മഹാജനങ്ങൾ
 അറിയാതെ ശിരീശ്വിണു കളിപ്പാൽ ശാന്തൊടുത്തേ
 അഴകൊടുയന്ത്രമെഴു ശിലയുമുരിച്ചങ്ങിട്ടേ
 അരാശാളിമാർകളൊക്കെ അഭിമാനം കേട്ടുവെന്ന
 അരശതമേ പാശിലകമേ നിനച്ചു കോവാളവർ
 മാലയിട്ടുകൊണ്ടു വഴിമേൽ വരുന്നനേരം
 അരികേ അണഞ്ഞു ചുറ്റിപ്പിടിപ്പേണെന്നും
 പോടികാട്ടിയണയുമ്പൊഴോടുമവാതുനോം

പെണ്ണിനേയും അരികേവസിച്ചുകൊണ്ടു പരിചെയ്ത

(പോകവേണം.)

അവർതങ്ങളൊക്കെമന്ത്രം കൊടിയോറിച്ചയവനും
 അരശാളിമാതിനാളുമുടവായ ബ്രാഹ്മണനെ
 അരുളിതു വേദവ്യാസൻ പരിശോധ കൃഷ്ണനോടേ
 പരിശിൽ മുഹൂർത്തമാലമഴകൊടു വന്നതിപ്പോൾ
 അതുകൊണ്ടു പാഞ്ചാലനോടറിയിച്ചു ലോകനാഥൻ
 അഴകൊടു മാലവസ്ത്രാവിനിയെന്തു താമസമേ
 അതുകേട്ടു പാഞ്ചാലനും മറയോട്ടുകൂടെഴുന്നേ
 അറിയാതെ ബ്രാഹ്മണനോ പരദേശിപാണ്
 അറിയാതെയോമുണ്ണിമകളെക്കുളഞ്ഞീടാമോ
 അവസാനമില്ലാമുപൊഴിയുന്ന മന്നവൻ
 അകതളിർ കുളിർമാരൊന്നരുളി ലോകനാഥൻ
 അരനാളവകുരികിലുടയോർകളായതും ഞാൻ
 അകതാരിലുള്ളവേദം കളകെന്ത ചൊന്നനോരും
 അലർശായലാളരികേ പരിശോടെഴുന്നരുളി
 അണിവാതിലും തൂണിട്ടരികേ വിളിച്ചു കൃഷ്ണൻ
 അരുളിതു വാ മകളെ പരിതാപമെന്തിനൊന്നെ
 അരുളിടിയൊരുനോരും അറിയിച്ചു ദ്രൗപതിയും
 അമൃതോടു പാൽപഴവും ഭുജിച്ചിട്ടു അണിയാടമേൽ
 തരമേൽ തരമായി തമ്പുരാറെ അരികായ
 തോഴിമാരോടലസാതിരുന്നടിയൻ ഇവരോടു കൂറിയതു
 വഴിപോവിതന്തരാമൊ അവസാനമില്ലാ മു...
 പൊഴിയുന്നു മാതിനാൾക്കേ അകതളിർകുളി...
 മാരൊന്നരുളി ലോകനാഥൻ അരുവില്ലായതേയരി...

ചെയ്യാനരക്കുണ്ടോടെ അരിതാർചരക്കു
 വാങ്ങുന്നതിനുള്ള മന്ത്രവും ഞാൻ നാരായണന്റെ
 ആജ്ഞപെതായെഴുന്നേരും അമരാഞ്ചിനിമാർ
 ചുറ്റി ചമയിച്ച മാതിനാളെ അണിമാരും
 കുറികൾ കളഭാദിയുമണിഞ്ഞ അലർ
 ബാണകോലമായ കുളർകൊങ്കതനിയിൽ
 മണിമാലാഭൃതാലി ശിലമോതിരം കുഴലും
 തളിമാതിനാൾ കനകതളികയിലിട്ട മാലാ
 തരമായ തോഴിമാർകളിരുവാട്ടവരയ്ക്കു
 വാതകിൽ ചെണ്ടമുരളും കഴൽ കൊമ്പുതാളങ്ങളുമേ
 തഴവെഞ്ചാമരി കൊററകടൽ വിഴലിന്റുടെ
 തരുണിമണിതിലകമണിയുന്ന ഹാരമഞ്ചൊ
 എരിയുന്ന കോൽവിളക്കും പരിചാലകവടിയും
 എതിരേല്പിനങ്ങു വിങ്ങൾ വരുവിനാരങ്ങിയിൽ
 അലർ ചായലാൾ വടിവിനവസാനമില്ല ചൊൽവാൻ
 ഇരുൾചായൽ നേർശുദ്ധവിനൊട്ടുകൊണ്ടു വാർകുഴലും
 പരിശൊട്ട പഞ്ചമിനാൽമതി പൊന്നുനൊറീശോഭ
 മതിമാനറിഞ്ഞു നോക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 കണ്ണിണയും തിലപുഷ്പമോട്ടു വെല്ലും
 പരിശൊട്ട നാസികയും ചെറുതൊണ്ടിതൻ
 പഴത്തിനൊട്ടുകൊണ്ടു ചുണ്ടഴുകും
 ചെറുമുല്ല മല്ലികയോടെട്ടുകൊണ്ടു ഹോർകുഴുത്തും
 അരഭക്കിടാവും മണ്ടും കുരളംഗിശോഭ കണ്ടാൽ
 വാർ കൊണ്ടെഴുന്ന മുലവാരിജമൊട്ടുപോലെ
 അരയാലിലത്തളിരിനൊട്ടുകൊണ്ടുമാറുദരം

പരയാവതല്ല മുഖം അരുളുന്നഭൂപ്രഭയോ
 ഇവളിന്നി എന്നെയെന്ന മറസ്സാൽ ചെടുത്തുമിതാൽ
 കരതാരിൽ വിശ്നവും ചെറുതായി മുറിക്കിനെന്നെ
 ചെറുതായി നറുക്കിതിന്നു കരടും കളുത്തിപ്പോയി
 തിരമെന്നു പൂവെടുത്തു നൂറെന്നു വായിലിട്ടു
 പരിശൊടുതിന്നനേരം കറിയും ശവത്തു പോയി
 തുരഗങ്ങൾ മേലിരുന്ന പൊടിപൊന്നു വീണുപോയി
 പലർന്നിന്നാണ്ടിടയിൽ തുകിലാട വീണുപോയി
 പരയാവതല്ല രാജപരിതാപഭാഷയോത്താൽ
 അണിചായൽ പൂങ്കുഴലി മണിമാത്രപൂമടന്ത
 അഴകൊടു ബ്രാഹ്മണന്റെ അണിമാപ്പിൽ
 മാലയിട്ടെ അനുവേഗമോടു ക്ലഷ്ണൻ
 അപ്പഴകൊടു തേരുമേരി പരിശൊടു പോകുന്നേരം
 ഉടയോർ പിതാപൂമന്നൻ പരഭേരിയോടുകൂടി
 നൂപസുന്ദരപോയിതന്നെ അടിയാർ കടിയാരെക്കെ
 മുറയവലാധിയായ അറിയാതെ പാണ്ഡവർകൾ
 വഴിമേൽ വരുന്നനോരം എറിവാൾ കവാലമോടും
 കൊടുത്തായമനവർകൾ തിരമായറിഞ്ഞിട്ടെന്ന
 കൊടുക്കോപമോടു പാത്ഥൻകൾ ദുഷ്ടബ്രാഹ്മണമാകിയവ

(യെന്നു

ചാട്ടമല്ലോൾ അടവിതു കാൽകരവുതുടയോടുപെട്ടുവീണ
 എടയുടെ ചാടികൊണ്ടു പിടിപെട്ട ഭീമസേനൻ
 വയയൊടു തോറുമണ്ടി ഭൂരിയോധനാദികളും
 അറിയാതെ പാണ്ഡവന്മാരോളി പൊൻവിശേഷം
 പൊങ്ങി മരിമായമോടുവന്നു പുരിചായലാളെ

വേട്ടപരിശോഭ പോയവർകൾ ഹരിയോഹരായിതന്നെ
(അഴകൊടു

കുളുഗ്രഹം അഴകൊടു ചെന്നുവെക്കെ
അറിയാതെ ശോകമോടു മണിമംഗല്യവും പുകിനെ
അണചായലമ്മ കുന്തി എതിരോരകത്തുകൊണ്ട്
അമ്മപറഞ്ഞു മക്കളെളവരും മാലവെച്ചെ
അന്നുവിളിച്ചു പഞ്ചദ്രോപതിയെന്നു നാമം
മഴകൊടു ധൃഷ്ടദ്യുധൻ പരിശോഭ തേരുമേരി
പരിതാപമച്ചിനുള്ളിലതിനാലെ പോയിവേഗം.

ഇതി പാശ്ചാത്യീ സ്വരം

സ്വരം

വളെളകവി.

അരുമയിൽ ചെളചമച്ചതും പണ്ടു
ആശാരി വന്നങ്ങനും മുറിച്ചും
ഒരുമിച്ച തൂണിവ നാലുമെ നിത്തി
ഒമ്പതു ചാണുള്ള ചൂഴികവെച്ചേൻ
വാരിയും കെട്ടി വളർക്കോലും വീക്കി
വാരിപുറമെ പുതച്ചാമ്പൽ കോവിൽ
ഇരിപത്തൊരായിരത്തറുനൂറു ചിരമക്കളണ്ടൻ
ഇച്ചെളപുക്കും പുറപ്പെട്ടു നില്പാൻ
കോരി നിറച്ച നിറവെന്നു മില്ലെൻ
കൊണ്ടുച്ചൊരിഞ്ഞാൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടും കൂടാ
കാകാരാഥൻ ഉഴതോരു ഉഴവിൽ
ഒളിവിൽ വിതച്ചു മുളച്ചോരു വിത്തു
അരികാതെ കാലത്തങ്ങാനതകോവിൽ
അരിമറ്റുണിക്കു റിളിക്കുന്നൊരെന്നെ
ഇന്ത്യമില്ലാത്തുറുന്റെറുച്ചയുമില്ലെൻ
കാകാരവള്ളോഴൊഴുത്തു ചവിറ്റാൻ
മൂലക്കിഴങ്ങിന്നു മൂന്നല്ലെവള്ളി
മൂലത്തിലൊക്കെ പടന്നുള്ളവള്ളി
ജ്ഞാനക്കിഴങ്ങിന്നു നാലല്ലെവള്ളി
ജ്ഞാനത്തിലൊക്കെ പടന്നുള്ളവള്ളി
മുറ്റത്തുമൂന്നു മരന്നട്ട കാലം

മൂന്നു മരമതിൽ താനോ മുളച്ചു
 ആമരം പൂത്തൊരു പൂവുണ്ടു കയ്യിൽ
 പൂച്ചോടു ഞാനോടു ചൂടാമ്പൊന്നിനെൻ
 അക്കരെ റിന്നു വിളിപ്പോറി വള്ളോൻ
 അക്കരെപ്പോവാൻ തുണയില്ലെന്നിങ്ങ
 മക്കളുണ്ടെവരെ കൂടെ റാടപ്പാൻ
 വന്തെന്നെയാറും കടത്തുവോനില്ലെ
 പൂക്കും പുറപ്പെട്ടും നിലുക്കുന്നനേരം
 പുതുവെള്ളം വന്നു പൂഴയും നിറഞ്ഞു
 ദുഃഖം പെരുതായി ഉറക്കില്ലിറിക്കെ
 ദുഃഖം കെടുത്തെന്നെ കൊണ്ടുപോന്നിനെൻ
 ആറും കടന്നിട്ടങ്ങപ്പാൻ ചെന്നാൽ
 ആനന്ദവള്ളോൻ പുരക്കല്ലും ചെല്ലാം
 ഞാറുണ്ടുവിൽക്കുന്നു ഞാറെ പരിപ്പാൻ
 ഞാനിപ്പുലവരെ കാണുന്നതില്ലെ
 കൂറുള്ളവരുണ്ടെന്തോരിവർ
 കുപ്പുപ്പുലവവരുണ്ടെവരതിലും
 പാറകൊണ്ടെന്നെ എറിയലുംകോളെ
 പണ്ടെൻപുരക്കൽഞാൻ പോകുന്നനിനെൻ
 ഇത്തിരെ നാളും കുടിൽ കാത്തിരുന്നു
 ഇവവള്ളോൻകൊണ്ടെൻറ വല്ലി പുകൾവാൻ
 പത്തുവയസ്സിൽ ഞാൻ കല്പന്തർ പൂണ്ടെൻ
 പരിശുദ്ധ തണ്ടെയുമിട്ടുനടന്നു
 പത്തുവിരൽക്കു ഞാൻ മോതിരം പൂണ്ടെൻ
 പാടത്തുചേരിയിൽ കന്നും തെളിച്ചെൻ

മുക്കിയുപന്നു വഴികാട്ടുവാനായി
 മൃഗപുരക്കൽത്താൻ പോകുന്നനിന്തെൻ
 ഈരേഴുപോകം പടൈത്തോറി വള്ളോൻ
 അക്കുടിൽത്താറെ ഇറിക്കു കിടപ്പാൻ
 ചോരുന്നതിപ്പുറ നേരെ മുകളിൽ
 ചോച്ചയടപ്പാറിറിക്കാരമില്ലെൻ
 പാരാഞ്ഞു തൻമക്കളെവരുമിപ്പോൾ
 വന്നിപ്പുറെയൊന്നു കുത്തി തരുവാൻ
 നേരായിട്ടെങ്ങും കിടക്കരുതയ്യാ
 റിന്നോടു ഏന്നേയും കൊണ്ടുപോറിന്തെൻ
 ഉള്ളുകുത്തിട്ടൊരു ഞാലോ പരിപ്പാൻ
 ഉൾക്കണ്ടത്തൊറും നാനാഞ്ഞു ഞാൻനട്ടു
 കള്ളപ്പലവരെ കാവലും വെച്ചു
 കാപ്പാളരുണ്ടു കളംപുച്ചോരുണ്ടു
 കൊള്ളിയും മിന്നി ഞാൻ തണ്ണീർ പോകുമ്പോൾ
 കോഴിമാ തച്ചിട്ടും കൊട്ടിട്ടും കൊല്ലും
 ഉള്ളതു നീയു പറയിതുംകോളെ
 പണ്ടെൻപുരക്കൽ ഞാൻ പോകുന്നനിന്തെൻ
 ഉൾിലെക്കെന്നും തെളിച്ചു മുളച്ചെൻ
 ഉരാഴിയഞ്ചും ഉറപ്പിച്ചു പോന്നെൻ
 മുരികളഞ്ചുണ്ടു കുത്തുവാൻ നില്ക്കുന്നു
 മുക്കിറയിട്ടവർ കുത്തുവോരെനെ
 കാരിയമുള്ളവർ വാഴുവോർ തമ്മെ
 കാട്ടിൽപ്പോയോടി ഒളിക്കും ചിലനാൾ
 നേരിയവളി പിടിച്ചോറി കൊൾവാൻ

ഹേരത്തെ കൊണ്ടായി മുളക്കാൻ പൊന്നിനെൻ
 എട്ടുതൊഴുത്തിലേ കന്നം തെളിച്ചെൻ
 എണ്ണാം പുരക്കിൽ തൊഴുത്തിലും ചെന്നേൻ
 കെട്ടുകഴിക്കുകണക്കു പുലവർ
 കാണാഞ്ഞു തേടി റാടക്കനോരെങ്ങും
 വെട്ടാവെളിച്ചത്തു റിപ്ലൂണവരെ
 വേറെ തെളിച്ചങ്ങൊരുവഴികൂട്ടി
 പട്ടാങ്ങചൊൽവാൻ പഴെവള്ളോനാരു
 പണ്ടെൻപുറക്കൽ ഞാൻ പോകുന്ന റിയെൻ
 എന്നമുരുകനോരിനെയെ കാണാഞ്ഞു
 എത്ര വഴിയെന്നറിയുന്നതില്ലെ
 റാർവഴിയെപോയി വായിപ്പോരെനെ
 പോമിയെക്കാവലൊഴിഞ്ഞു ഞാനുള്ള
 ചേറാകണക്കും ചെറുമീനും കള്ളം
 ഹേരം വെളിചെന്നും വെച്ചു കഴിച്ചേൻ
 ആനന്ദവള്ളോനാർ തന്നോടു ചേരുവാൻ
 ആദിവരുവഴി ചൊല്ലേനോടിനെൻ
 ഐവത്തൊരുവാഴി റെല്ലുണ്ടു മാടിൽ
 അത്താഴി റെല്ലു പുരക്കല്ലമുണ്ടെൻ
 മുമ്പിൽ പിടുത്താളു മുന്നാഴി പോരും
 പിന്നെ ഇരുവാഴി കൂടെകിടച്ചെൻ
 ഒമ്പതുവാഴിവാൽ ആണിച്ചാൽ കൊയ്തേൻ
 ഒന്നേനടമടി എണ്ണാഴിപോരും
 വമ്പിച്ച നാഴിനെൽ കയ്യിൽ പിടിച്ചാൽ
 മുള്ളോരു കൊണ്ടോയ്ക്കോടക്കാൻ പോന്നിനെൻ

ഒന്നായ കണ്ടത്തിൽ മുന്നാക്കി മാടി
 മൂനിലും ഓരോരോ വിത്തും വിതച്ചു
 കുന്നും കുഴിയും തടവും നികത്തുവാൻ
 കൂറുള്ളവരുടെങ്ങമ്പത്തോരിവർ
 എന്നാലിരിവരും ഐവരും കൂടി
 എട്ടും തൊഴുത്തിലെ കുന്നുംതെളിച്ചു
 പട്ടാങ്ങുചൊൽവാൻ പഴവള്ളോനാര
 പണ്ടെൻ പുറക്കൽ ഞാൻ പോകുന്നനിന്തെൻ
 ഓങ്കാരത്തണ്ടതു ഓങ്കാരമാന
 ഒരെട്ടെഴുത്തെന്നെഴുത്തെന്നു തോന്നി
 ഓങ്കാരവള്ളോത്തി വള്ളോനെ കാണാഞ്ഞു
 ആരാഞ്ഞു തേടി നടക്കുന്നോരെങ്ങും
 ഓങ്കാരവള്ളോനാർ തന്നൊട്ടു ചേരുവാൻ
 ആദി പെരുവഴി ചൊല്ലെന്നൊടിന്തെൻ
 അവാറിൻറക്കരെ താമരപ്പൊയ്ക്കയിൽ
 ആറും മറുകരെ ചെല്ലരുതാക്കും
 ആറുവേർവീണു മുഴുന്താരി ആറിൽ
 ഞാറുവർ കൂട്ടരും വീഴ്ന്നാരി ആറിൽ
 ഇത്തിരെ ആഴം പെരുതായൊരാറിൽ
 ഈവണ്ണം നീന്തിക്കരയേറിക്കൊള്ളാം
 അല്ലചൊല്ലു മറിന്തവയോ നീ
 നാറുതോറും നോക്കുകിൽ കാണാനിയാക്കും
 ചണ്ടത്തിനോടെ മുതൽകെട്ടി വെപ്പാൻ
 കണ്ണാണം കെട്ടുവാൻ പിന്നെയുമുണ്ടു
 എല്ലാം തടത്തിൽ എളുമുളയാണ്ടൽ

ഒന്നു പൊളിച്ചുണ്ടു വാരിയുംകൊണ്ടു
 സ്ഥാനം പിഴയാതെ തൂണിട്ടുകൊണ്ടാൽ
 എല്ലാം കഴിക്കോലു നാല്പത്തിമൂന്നു
 എട്ടുള്ളവരിയും കെട്ടിയും നിത്തി
 കാലയും തൊണ്ണൂറാറുമടൽകെട്ടി
 മേലെ പുതച്ചു മുകുളേറികൊണ്ടാൽ
 ഒത്ത മുകുളിലൊരോടും കവുത്തി
 മേലെ വെയിൽമഴ മഞ്ഞു തട്ടക്കും
 ഒമ്പതു കണ്ടും മുഴുവുണ്ടല്ലാക്കും
 ഒമ്പതിനൊമ്പതു വാതലുമുണ്ടെ
 ഐവാലൊരുമണി വിത്തും വിതച്ചെൻ
 അന്നുണ്ടു ഐവരെ കാവലും വെച്ചെൻ
 അച്ചിടി കണ്ടങ്ങരം രണ്ടങ്ങരികേ
 പിടിക്കാരയുണ്ടാംവതിനോകതിലും
 അരിവാളും നീക്കി പിടിയുന്നിക്കൊണ്ടു
 അരുമിച്ചരുമിച്ചു കൊയ്യുന്നെന്നരം
 അരുമറ തമ്പുരാൻ നോക്കിയിരിക്കും
 ആളെക്കണ്ടാൽ മടികൂടെ മേപ്പട്ടി
 ആദത്തെ പണ്ടു ചതിച്ചൊന്നിപ്പട്ടി
 എളത്തൽത്തായം പെരിയോറിപ്പട്ടി
 ചെളുമഴത്തോരു നായുണ്ടവനെ
 ചെളയെ പുകു കലത്തെയെടുത്തു
 ദാഹിച്ചു തണ്ണിനിർ വായിലുംകൊണ്ടു
 ദാഹിയിൽ വന്നുവിളിക്കുന്നോരെന്നെ
 ഏകസ്വപത്രപിങ്കളെല്ലാരും കൂടെ

ഏനെ തുനിഞ്ഞു വിളിക്കുന്നവോരം
 പെയ്യും മഴയെന്തെ വെള്ളവും തേവി
 കേലിയുംകെട്ടി പെരുംചിരതാങ്ങി
 ആണ്ടരകാശത്തിൽ ഒളിവാമി
 വെതു വെള്ളോനാർ വെള്ളത്തിൽ കൊൽവാൻ
 റെരിലും ചൂടും വലയുമായ്തന്ന
 റെരിപ്പിടിപെട്ടഴലുന്ന വോരം
 ഇപ്പടി നിത്യവും ചൊല്ലിപ്പുതിപ്പോ-
 ക്കീശപരപ്പാദത്തെ ചെരുമി സ്വാമി
 വള്ളോക്കവി സദാപും.

കമ്മിയടി.

കമ്മിയടിപെണ്ണ കമ്മിയടിപെണ്ണ
 കൂടെ കുനിഞ്ഞറിന്താടും പെണ്ണ
 അപ്പെണ്ണ ഇപ്പെണ്ണ തൂളിപ്പെണ്ണ
 അലങ്കാരകമ്മിയിട്ടിട്ടാടുകോടി
 കൂട്ടണ്ടൊമ്പതു കോലകലം
 കൂടുകൾ നീളമുണ്ടൊമ്പതു ചാൺ
 ആറുണ്ടു ആധാരം കൂടെനില്പാൻ
 അഞ്ചു മരംപണി ചെയ്തുകൂട്ടിൽ
 വാരിട്ടിവാതിലിണ്ടൊമ്പതെണ്ണം
 വല്ലിതാവതിലുമുണ്ടറി നീ
 പുരാണകൂടകത്തുള്ള കാമൽ
 ഒരുപുള്ളിപിറാവിനെ മേവുമയ്ക്കാ

കൊഞ്ചിപ്പണിതൊരു കൂടതിലെ
 അഞ്ചാളരണ്ണം കൂടിനാ പൊൻനിറവും പച്ചങ്കം
 അഞ്ചിക്കൊരു നിറം പച്ചയും വെള്ളയും
 ആനന്തകൂടാരം ലംഘിച്ചിടം
 കച്ചവണിയകത്തിലിരുന്ന്
 താരാളപക്ഷി വിറന്തിടാമേൽ
 കൊഞ്ചി റിട്ടത്തതിനെ വളത്തിടുകിൽ
 കോവിലകം പുകിത്താടുമയ്യോ
 അയ്യോറു കൂടകത്തിൽ ഇരുന്ന്
 ആനന്തപക്ഷിനേയും പിടത്തു്
 അയ്യോറുകുപ്പിയിൽ പാൽകൊടുത്തു്
 ആനന്തപക്ഷിനേയും വളത്തി
 തുയ്യാറുക്കുള്ളൊരു തുണതന്നിൽ
 തൂക്കി തൂക്കിനാ വെങ്കയർ തൊണിത്ത
 അയ്യോറുക്കുള്ളകത്തിൽ ഇരുന്ന് അവർ
 ആടി കുമ്മിയിട്ടാടുകോടി
 പണ്ടൊരപ്പെട്ടി തുറന്തതിലെ
 പത്തട്ടടിച്ച പതക്കുമിട്ടു
 തണ്ടാരംകൊണ്ടുള്ള മൂടിയിട്ടു തരം
 താന്നിഞ്ഞൊരു ചിങ്ങയിട്ടു
 തണ്ടാരമെച്ചന്നു തുറന്തിടുകിൽ
 കച്ചോടപ്പെട്ടി തുറന്തിടമെ
 കാരായകണ്ടം നീ ആടിനിണ്ടാൽ
 ഉയിരാടിക്കുമ്മിയിട്ടാടുകോടി
 കുപ്പാരിയെന്നൊരു കാടകമെ

കായമില്ലാപ്പുള്ളി മരങ്ങളിന്തു്
 ഇപ്പാരി പുളളുരറിന്തിടുകിൽ
 ഇപ്പം ചിന്നാളർ വന്ത വളന്തിടുമൊ
 ഇപ്പേരുക്കേണി കാണാമുനെ
 ഉടലാടി കമ്മിയിട്ടാടുകോടി
 തപ്പാതെ കാടകം ഉടറിന്താർതരം
 താനവർ മാമ്പെടം കാടിച്ചുകി
 ഒപ്പേരു മക്കേണി കാണാമുനെ
 ഉടലാടി കമ്മിയിട്ടാടുകോടി
 സുഖം സുഖിത്ത സുഖമെടുത്താൽ
 സുഖമൊക്കയും മറന്തിടുമെ
 ആകെക്കളിന്ത സുഖമെടുത്താൽ
 അണുവോളമൊന്നും ഫലം വരാമെ
 കൂടകം വിട്ട കയിൽപറന്താൽ
 കയിലുണ്ടോ കൂടോടണഞ്ഞിടുന്നു
 കാടകം വിട്ട കരമറന്ന കമ്പി -
 കാരിയം പിന്നെ ഫലം വരുമൊ
 പാടുന്ന മാത്രം വരം വരുത്തി
 വരം വരുത്തിപോരു
 ആടികമ്മിയിട്ടാടുകോടി

കമ്മിയിട്ടാട്ടു നമാവും.

വാരണത്തിൻകവി.

വാരണത്തിൻ വടിവുടയാപതിയാർ പോരറി
 വാരണജീവെണുടയെ ഹൃദയം തന്നിൽ

നാരിണികൾ നാൽമുഖൻതാൻ നാരിയാളെ
 നന്നായി റിന്നരുൾക നാവുതന്മേൽ
 കാരണവും കടൽവണ്ണ കമലകണ്ണ
 കരുണയിനിക്കജ്ഞാനം നീക്കവേണം
 പാരിടത്തിൽ ഗുരിക്കന്മാർക്കഭയമേ ഞാൻ
 പണ്ഡിതരേ പരമാത്മം തരികിനിക്കെ
 പരമാത്മം തരുന്നതാകിലടിയനിപ്പോൾ
 പരമജ്ഞാനാകവികളാലൊന്നെടുത്തുരപ്പിൻ
 അരിപ്പമിപ്പൊള്ളുവണ്ണം കണ്ടുകൊൾവാൻ
 ആയന്തം മൂലമേതെന്നറിയുന്നില്ലെ
 ഗുരുവരുളാലെങ്കിലും ഞാൻ ഇതാ ചൊല്ലുന്നേൻ
 ഗുണമെന്നും കരുതേണം പലരുമെയ്താ
 അരുളേണം ദേവകളെ ജ്ഞിമാരെ
 അറിവില്ലാത്തടിയൊട്ടറിയുമാരെ
 അറിവുടയപഴമുനിമാർ വചനത്താലെ
 അവസ്ഥയിൽ ഞാനൊന്നുണ്ടു കേട്ടിരിപ്പു
 പിറവികളിൽ നാനായി ജനിച്ചുകൊണ്ടാൻ
 മുന്തിലേതും പിന്തിലേതും കാണാമല്ലോ
 ചിരമനായി പിറപ്പാനും യോഗം വന്നു
 ജനനമററും പോവഴിയും കണ്ടതില്ലേ
 തിരവരുമാറുടനെ പോയി പരലോകത്തെ
 നിശ്ചയമായി പരമപദം കണ്ടേനാവു
 പരമപദം കണ്ടുകൊൾവാൻ വിധിയു മില്ലെ
 പാപമെന്നും കല്പം മുജ്ജിട്ടുപോയി
 ദുരിതഹരം പണ്ടുനോക്കു ചെയ്ക്കോറല്ലെ

ഭൂതയിൽ കിടന്നു മരിഞ്ഞുഴൽവതയ്ക്കോ
 തിരക്കുടലിൽ മരക്കലം പോയോടുമ്പോലെ
 തിരയുന്നേൻ പലവഴിയും മനസ്സിനാലെ
 കരവഴിമേലണഞ്ഞുകൊൾവാൻ കരകണ്ടിപ്പെ
 കാണാതോരരിമ്പൊരുള്ള കണ്ടെന്താവു
 കാണാതോരരിമ്പൊരുള്ള കാണാറിപ്പോൾ
 കാമമെന്നും പാശത്താൽ കെട്ടു പെട്ടെൻ
 പ്രാണൻ പൊയ്ക്കുറുകുന്നു കാലത്തോറും
 വമ്പരൻറ കിങ്കരന്മാർ വരവുണ്ടിപ്പോൾ
 കേണുകിടന്നുഴലാതെ പോകവേണം
 കേവലമേ വരമപദം കണ്ടുകൊൾവാൻ
 വീണാർ തണ്ടതിരൂടയ നടുവേ ചെന്നാൽ
 വിശ്വനാഥൻ താനിരിക്കും കോവിൽകാണാം
 താനിരിക്കും കോവിലകം പൂക്കുകൊൾവാൻ
 സ്ഥാനമാറാപെരുവഴി കണ്ടവക്കേയാവു
 കായമെന്നും വഴിയേ പൊയ്ക്കുടന്നു ചെന്നാൽ
 ആഴമുള്ളൊരഴിവാതിൽ തുറന്നുകാണാം
 ഉന്നമേതും വാരാതോതീശനുണ്ട്
 ഉടറിവോക്കുള്ളവണ്ണം കണ്ടുകൊൾവാൻ
 ആനന്ദം പൊഴിയുന്നൊരാത്മതപം
 അണവേ കാണതിലുമുണ്ടങ്ങവിലലോകം
 അണവാകും മുതൽക്കു റിങ്ങുള്ളിലത്തോളം
 അതിനിടയിൽ കാണേണം നോമുകൂടും
 ഉണീലോളം പോരുമൊരു രൂപംതന്നെ
 രൂപമോദാലരൂപമോദാലെന്നും പിന്നെ

മണമിയലും പുത്രമലരിൽ ഗന്ധംപോലെ
 മന്നിലെങ്ങും കലർത്തെളിവാതിരുന്ന
 ദോഷഗുണം തിരിച്ചറിവാനാക്കിതാവു
 കമ്പിട്ടന്നേൻ നമശിവായം ശിവായമെന്നും
 നമശിവായം തന്നിലല്ലോ പാമാനന്ദം
 നടുവെ കാണപദേശം നിന്നവാരും
 ഉമപ്രമാണം പഴതുമാകിൽ താവുമില്ലെ
 ഉമവച്ച സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മത്താലെ കാണാ
 സംശയമില്ലതിനേതും സത്യംതന്നെ
 താല്പരീയം തന്നിലെ കണ്ടുകൊണ്ടാവു
 സമസ്തവും താനതിനാലെ അറിയാമോ താൻ
 സാധനീയിൽ മുക്തിവദം കേട്ടുകൊൾവാൻ
 തപസികളും പുരുഷന്മാർക്കു അതു ചെയ്യാവു
 ആധാരം നീതികളെ വകവെച്ചിട്ട്
 അറിയുമാകിൽ അവനിവന്നെന്നില്ലതാനും
 ശോധനചെയ്തുകമലരിൽ മലമുത്തയോഗത്തെ
 കണ്ടുകൊൾകിലഴകിതല്ലോ
 വായുവിന്റെ നിലകളോരോ യോഗമല്ലോ
 തായുഭേദം കൂരിട്ടവാൻ നിനവുണ്ടോരും
 ആയവ്യയം കണ്ടവന്മാർ കൂരിടാവു
 ആവതില്ല അവരിലോരാഞ്ചുരക്ഷമുണ്ടാം
 കായമെന്നും കരുതുകത്തുണ്ടേക നാഡി
 കണക്കുടപ്പനക്കണക്കിൽ തിരവുമുള്ള
 ആഴമുണ്ടുണ്ടുവഴിക്കു കീഴേലും
 അകമഴുന്ന വായുവിനും മൂലമുണ്ടു

മൂലമാകുന്നാധാരം തന്നിലല്ലെ മുകൾമുടിവും
 വായുബീജം പിറന്നുണ്ടായി
 മേലേടം നിലകളേഴും കടന്നു ചെന്നാൽ
 മേവിനിന്നു വിലസീടും പരിചു കാണാം
 വെലയുണ്ടുങ്ങനിലയിൽ ചെന്നുകൊൾവാൻ
 വേദാന്തം കണ്ടവക്കേ പൊരുൾ കാണാവു
 മൂലനാഥൻ വസിപ്പതൊരു സ്ഥാനമുണ്ടാ-
 മുച്ചതരം തൻനടുവെ ഉപദേശങ്ങൾ
 പച്ചനിറം പവിഴനിറം പാൽനിറത്താൽ
 പരമിതാനായി നിന്നതല്ലൊ പരമയോഗം
 അച്ചുതക്കം കണ്ടു സേവിച്ചുറച്ചുകൊൾകിൽ
 അതിന്നുമേലെ ആനന്ദം പെരികെയുണ്ടാം
 നിശ്ചയമായി മൂലനാഥിമുതൽ കണ്ടത്തിൽ
 നിറഞ്ഞുനില്ക്കും പരമജ്ഞാനകുതിർവിളക്കു
 പരമജ്ഞാനകരുവിളക്കിലെഴുന്ന ദീപം
 പരമാത്മാ തന്നിലെങ്ങും നിറഞ്ഞു നിൽക്കും
 എരിഞ്ഞു കത്തിട്ടൊഴുകുന്നദീപം
 എഴുന്നുകണ്ടിട്ടെൻ മനവും തന്നകമേ സുഖം
 കൊടുത്തു പരമീഴീലു ദീപത്തിൻ നാളുംപോലെ
 പരീക്ഷിച്ചുകാണേണം വിശപരൂപം
 അമയിനാലതിട്ടയമ്മഹിമ കണ്ടിട്ടെൻ
 മനവും മതിമറന്നു തുടങ്ങിതയ്ക്കാ
 മതിമറന്നു പോവാതെ ജീവാത്മാവെ
 മനോഹരമാം സുഖങ്ങളുണ്ടതിനുമീതെ

അതിശയമായുണ്ഡലങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടല്ലോ
 അതിൻനടുവെ മുക്കൂടം വഴിയുമുണ്ടു്
 ചതിയെന്ന വിന്നപരകൾ മുവുരുണ്ടേ
 ചായവിലെ വായുമാറ്റം താനുമുണ്ടേ
 പതവിയതിനുള്ളവണ്ണം ചൊല്ലാമെല്ലോ
 പലരറികെ പരൻ ചോതിനാൽ പെരുപ്പം ചൊല്ലാം
 ചോതിയുടെ പെരുപ്പത്തെ കണ്ടുകൊൾവാൻ
 ചൊല്ലേറും ഗുരുനാഥൻ തനിക്കേയാവൂ
 അതേതന്നെറക്കാതെ ഉറക്കുവേണം
 ഏതാനും കണ്ടവർക്കു് നിവൃത്തിൽ വിൽപ്പു
 വിതിയുണ്ടാവില്ലയിൽ കാണുകേ വേണ്ടു്
 വിസ്താരം വിതിയുള്ള വിലകൾ കാണാം
 വിസ്താരം വീതിയുള്ള സ്ഥലവുമുണ്ടു് കാണാം
 മേൽനിലയാൽ വീതിസ്ഥലം പൂക്കുകൊൾവാൻ
 അതിനടുവെ കാടിനിലും വായു തന്നിൽ
 നോക്കി നോക്കി കരയേറി ചെന്നാൽ പിന്നെ
 കാൽനിലയുണ്ടുക്കരെന്നെ കണ്ടുകൊള്ളാം
 തന്നിലുള്ളം കണ്ടുകൊള്ളാം എന്നുറച്ചുൻ
 മൂലത്താൽ മുമ്പിൽ നമ്മെ കാണാം
 മേൽനിലയാൽ കരയേറി ചെന്നാൽ പിന്നെ
 മേവിനിലും വായുവിന്റെ മികവുകാണാം
 മികവിനോടു വായു വന്നു വിലസിക്കാണാം
 ആകാശം തന്നിലെ ചെന്നിറങ്ങി കാണാം
 മാരകം തന്നിലെ ചെന്നിരിക്കിൽ കാണാം

ആകാത്തതന്നകമെ നാട്ടവെ കാണാം
 മധുരമാകുന്നപദേശമിവിടെ കാണാം
 വേദാന്തം പൊരുളൊ വടിവു കാണാം
 ഉച്ചനാരംഗുരുനാഥൻ തന്നെകാണാം
 ഈര്യേലോകമതും കൂടെകാണാം
 തെളിവിനോടജ്ഞാനമരൊരഴിമകാണാം
 ദേവകളും മുനിമാരും വണങ്ങിക്കാണാം
 ദേവകളും മുനിമാരും വണങ്ങിനില്ക്കും
 ദേവമയം കണ്ടുകൊൾകീലഴകിതല്ലൊ
 സേവയുള്ള ഭക്തജനം കണ്ടുകൊൾവാൻ തേടുമ്പോൾ
 തന്നകമേ വായുതാനും മുച്ചലകം വാരിക്കും
 മൃത്തി മൂന്നും മുപ്പൊഴും മുന്തിതോറും തേജസ്സുണ്ടാം
 ഈവക കണ്ടുചുങ്കൊൾവോക്കിപ്പുവാഴും
 ഈശ്വരൻ താൻ വന്നു പരമപദം തരും നമുക്കു
 പരമപദം തരുന്നതൊരു പാനുണ്ടല്ലൊ
 പാരമെന്നിങ്ങുകൊൾവാൻ ഭയമരോടും
 കരടിയറാം തരുന്നതൊരു ഗുരുവുണ്ടല്ലൊ
 ഭയമെന്നീ കണ്ടുകൊൾവാൻ ഭയമരോടും
 ഗുരുവയൊതുടയവരോടണഞ്ഞുകൊൾവാൻ
 ഉടൻ വിട്ടു ഉയർപോകാതൂറവി കണ്ടാൻ
 തൂറവി വിട്ടു പിറവിമറന്നീടിനൊ ഞാൻ
 സുഖമൊടേ ബ്രഹ്മാണഡം കടന്നു ചെന്നാൻ
 നിറംവരവെ പാറം പൊരുൾതാൻ പാദം ചെന്നാൻ
 നിനവുണ്ടു പരമയോഗം പൂക്കു എന്നാൽ

വിരവിനൊട്ടു രാമനാഥൻ ചൊന്നമോല
 അതിശയമായി കവികളുണ്ടിങ്ങിരീപത്തൊന്നു
 നിറത്തോടെ ചൊല്ലുവോരും കേൾക്കുന്നോരും
 നിന്നവുറ്റും പരമപദം പുഞ്ചുർനമ്മെ.

വാചനത്തിൻകവി സമാപ്തം

ഭീമൻ കഥ.

ഹിഡുംബവധവും ബകവധവും.

അംബജവൈരികലത്തിലുള -
വാകിയ പാണ്ഡവരഞ്ചം
അമ്മയുമായൊരു നാളിലാ -
ക്കിലുവും വെള്ള നടന്നു
അന്നു വിലാപാരം പൂക്കു കുന്തി
പുത്രരുമായ് നടകൊണ്ടു
ചാതുപുഴയ്ക്കുലും ചെന്നു കുന്തി
തീരം കടപ്പതിന്നായി
തോണിപ്പുഴയുടെയോണെക്കണ്ടു
വേദനയോടെ പാഞ്ഞു
തോണിപ്പുഴയുടെയോണേ എന്തെ -
യക്കരയ്ക്കുങ്ങിറക്കേണം
തോണി കടക്കേണമെങ്കിൽ തോണി -
കൂലിയെടുപ്പിൻ വൈകാതെ
തോണികൂലിയൊരുപായം കഴി -
വിലാ പുഴയുടെയോണേ
കൂലിയൊരുപായമില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ
ബാലരിലൊന്നു തന്നാലും
അറച്ചിതം റൊഞ്ചിന്റെക്കുന്തി കുന്തി

ചഞ്ചലം പൂണ്ടങ്ങഴന്നു
 അന്നേരം ഭീമൻ പറഞ്ഞു തന്റെ
 മാതാവിനോടു സദൃശം
 ഞാനുമിവിടെ നിന്നിടാം നിങ്ങൾ
 വേഗം കടന്നു പോവിൻ
 എന്നതു കേട്ടൊരു നേരം കന്തി
 നേത്രാംബുമാറ്റിലൊഴുകി
 വമ്പൻപുഴയുടയോന്റെ കയ്യിൽ
 പുത്രനെ മെല്ലെക്കൊടുത്തു
 ധർമ്മസഹോദരനാതം കന്തി
 വദിച്ചു തീരം കടന്നു
 ആടലായ്ക്കാതാവിനാലോരം മനം
 ചെന്നിതു വെള്ളിശ്രീയാൽക്കൽ
 ആൽത്തറ കേറിയിരുന്നു തന്റെ
 പുത്രനെയോർത്തു കരഞ്ഞു
 അന്നേരം ധർമ്മജൻ ചൊല്ലി മാത്രം
 ദുഃഖം കെട്ടപ്പാസുപായം
 നാലു നാളുള്ളിലിവിടെയെന്റെ
 സോദരൻ വന്നിട്ടുമേമ്മ!
 ധർമ്മജനേവം പറഞ്ഞു ധർമ്മം
 സമ്മതമായി മാതാവും
 വായുതറയനെ റോക്കി വീരൻ
 വമ്പൻ പുഴയുടയോനും
 ഭാര്യശുശ്രൂഷകൾ നീയും ഒരു
 വാട്ടം വരാതെ ചെല്ലേണം

അങ്ങിനെയൊന്നു ചൊല്ലി ഭീമ -
 സേനാനു സമ്മതമായി
 നിത്യം കുളിപ്പതിനുള്ള വെള്ളം
 കാച്ചേണമെന്നു പറഞ്ഞു;
 ഉത്തരമായുള്ളൊരു ചെമ്പു ഭീമ -
 സേനന്റെ പാറിൽക്കൊടുത്തു
 ബാലകൻ ചെമ്പങ്ങെടുത്തു മട -
 പ്പള്ളിമരമതിൽ പുക
 ചെപ്പുകടം രണ്ടെടുത്തു വെള്ളം
 കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു നിറച്ചു
 അഗ്നിയും കത്തിച്ചു നന്നായ് വെള്ളം
 കാഞ്ഞു തിളച്ചുതുടങ്ങി
 പോരിക വേഗം കുളിപ്പാൻ വാന -
 നാഴിക തെറ്റാതൊട്ടും
 പോരാൻ മടിയുണ്ടെന്നാകിൽ പ്രാണ -
 നാഥേ വിരവിലെടുപ്പൻ
 എന്നു പറഞ്ഞുടൻ ഭീമൻ വേഗം
 കാൽകരം കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു
 മെല്ലെയവിടെന്നെടുത്തു തിള -
 വെള്ളത്തിലങ്ങു മറിച്ചു
 കാർകൂന്തൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു തിള -
 വെള്ളത്തിലിട്ടൊന്നുലച്ചു
 അസ്ഥിയൊക്കെ മുറിഞ്ഞു അവർ
 മൃത്യുവശഗതയായി
 ചത്തെന്നു കണ്ടൊരു നോരം ഭീമൻ

മറെറായ ചെമ്പങ്ങെടുത്തു
 ചിത്രത്തിൽ വെച്ചുണ്ടു മൂടി കാടി-
 ചെന്നു കടവിലന്നേരം
 ബാലകുമാരനൊക്കണ്ടു വീരൻ
 വമ്പൻപുഴയുടയോനും
 അമ്മയ്ക്കു നല്ല സുഖമോ സുതാ
 എന്തിനിങ്ങോട്ടിപ്പോൾ പോന്നു?
 അമ്മ കുളിച്ചു സുഖമായ് നല്ല
 സ്വാദുതമുണ്ടു ഭുജിച്ചു
 സൗഖ്യമായങ്ങിരിക്കുന്നു ഒരു
 നാളും ലയമില്ലവെന്ന്
 കാടം കടത്തേണമിപ്പോളിനി
 കാലസ്ത്രം പാരം മകനേ!
 എന്നുരചെയ്തൊരുനേരം ഭീമ-
 നാപ്പോളവനോടു ചൊല്ലി
 അങ്ങു തോണിനടുവിൽ ഒരു
 വാട്ടം വരാതെയിരിയ്ക്കു
 അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടു വേഗം പുഴ
 ഞാൻ വലിച്ചങ്ങിറക്കീടാം
 സന്തോഷമുള്ളിതുകരുതി വീരൻ
 വമ്പൻപുഴയുടയോനും
 തോണിനടുവിൽക്കരേറി ഭീമൻ
 തോണിത്തുഴയുമെടുത്തു
 കാടംതലയ്ക്കൽക്കരേറി ഭീമൻ
 ഉററുമായൊന്നു വലിച്ചു

തോണിറപ്പുഴതണിയിൽ ചുഴ-
 നാമ്മാറു കീഴ്പ്പോട്ടു താങ്ങു
 തോണിപ്പുഴയുടെയോരം മുങ്ങി
 റീനതിത്തുടിച്ച് തുടങ്ങി
 കാലും കരവും തളൻ അവൻ
 കണ്ണു മിഴിച്ചു തുടങ്ങി
 വല്ലാതെ കൊല്ലരുതെന്നു ഭീമ -
 സേനാനുമുള്ളിലൂറച്ചു
 കാൽകരം കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു ഭിമ -
 നക്കരയ്ക്കങ്ങോട്ടെറിഞ്ഞു
 വായിലെ നാവു വറിച്ചു അവൻ
 തന്നെയും തള്ളിയങ്ങിട്ടു
 വേഗം കുരിച്ചങ്ങു ചെന്നു മാത്രം
 വാദംബജവും വണങ്ങി
 അഗ്രജവാദം തൊഴുതു തന്റെ
 സോദരന്മാരെപ്പണൻ
 ദുഃഖവും തിന്നിതു കന്തി തന്റെ
 പുത്രരുമായ് നടക്കൊണ്ടു
 കാടതിൽ ചെന്നങ്ങു പുക കണ്ണു
 കാണാഞ്ഞു ദേവിയ്ക്കനേരം
 തെറ്റൊന്നുഴറി നടന്നു ചെന്നു
 പുകിതിഡുംബവനത്തിൽ
 അക്കന്നമസ്തമിച്ചപ്പോൾ കൊട്ടം
 പാട്ടിലേയ്ക്കു മാറു ദേവി
 പുത്രന്റെ ദുഃഖവുമായി കന്തി

കാലസ്വമായിതന്നേരം
 വെള്ളം കുടിയതെകണ്ടു കന്തി -
 ദേവിക്കുമാലസ്വമായി
 വായുതായ മകനോ വേഗം
 വെള്ളം കൊണ്ടന്നു തരേണം
 മാതാവു ചൊന്നതു കേട്ടു ഭീമൻ
 വേഗം വന്ദത്തിൽക്കടന്നു
 കണ്ടിതിഡുംബവനത്തെ വിട്ടു -
 വിസ്മയമെന്ന കണക്കേ
 ഗോപുരം നാലു ദിക്കിലും നാലു
 വ്യോമമാഗ്ഗത്തോളം കാണാൻ
 പശ്ചിമഗോപുരദേശേ നാലു
 പൂഞ്ചിറ കണ്ടു തെളിഞ്ഞു
 ബലരോഷത്തോടിറങ്ങി തോയ -
 പാറവും ചെയ്യുന്നപാറം
 മട്ടോൽമിഴിയാളിഡുംബി കുളി -
 ചൂറാദമായ് നില്ക്കുന്നേരം
 അംഗനാമാരോടുകൂടിമൂല
 സംഗാവിനോദം പറഞ്ഞു
 ഗംഗയിൽ സ്നാനവും ചെയ്തും നര -
 പുംഗവനൊക്കണ്ടവളും
 ചഞ്ചലമുള്ളിൽ കരുതി മണ്ടി -
 ചെത്തിതു ഭീമസമീപേ
 മാരാത്തി പൂണ്ടു പറഞ്ഞു നിജ -
 നാമീമണിയാളിഡുംബി

എന്നോടുകൂടെ വരിക നല്ല
 സ്വാമിതപമുണ്ടു വസിത്താം
 സൈപരമായങ്ങുറങ്ങീടാം സുഖം
 നല്ലവണ്ണം വരും മേലിൽ
 ദുഷ്ടാക്കു കേട്ടോരു നേരം ഭീമൻ
 കോവിലുവളോടു ചൊല്ലി
 പോടി നിശാചരി മൂശേ നിന്റെ
 നാട്ടുങ്ങൾ ഞാനിങ്ങിനെ
 പോകാത്തിലിന്നു ഞാൻ നിന്നെ
 ഇല്ലോൾ കാലപുരത്തിലയപ്പൻ
 എന്നതു കേട്ടങ്ങിപ്പുറമിന്നു
 ചെന്നങ്ങിപ്പുറമിന്നു
 വരും പരിതാപം പൂണ്ടുതന്റെ
 സോദരനോടു പറഞ്ഞു
 മാത്താണുബിംബസമാനൻ നല്ല
 രാജകുമാരകവീരൻ
 തോഴിമാരെങ്ങിപ്പു ഞാനും കൂടി
 ചൂങ്ങിനെ നിലുക്കുന്നനേരം
 എന്നോടടുത്തവൻ വന്നു എന്റെ
 മെന്മേൽ തൊടുവതിന്നായി
 കണ്ടു പേടിച്ചു ഞാനോടി എന്റെ
 കാലും കരവും തൂണു
 പോയിലവറവിട്ടു വേഗം
 ചെന്നാലവനെക്കണ്ടീടാം
 എന്നതു കേട്ടോരു നേരം അറവൻ

കോപത്തോടൊന്നുപരി
 കഷ്ടം മനുഷ്യൻ വന്നെന്റെ ചിറ
 തൊട്ടവനെ വധിയ്ക്കേണം
 പെട്ടെന്നു വന്നൊരു കോപം ഇന്നു
 പോക്കുവെന്നുരചെയ്തു
 വന്നാൽച്ചിരിച്ചൊന്നുപരി അവൻ
 മുഷി ചുരുട്ടി നടന്നു
 ഭീമനെക്കണ്ടങ്ങവനും അതി
 ഭീമമായൊന്നുപരി
 ദംഷ്ട്രം കരാളംകണക്കെ നീട്ടി
 ദന്തം കടിച്ചു പൊടിച്ചു
 ദൃഷ്ടിയുരുട്ടി മിഴിച്ചു കനൽ -
 കൂട്ട ചിതറുമാറേറം
 അട്ടഹാസംചെയ്തുപരി ദൃഷ്ടു -
 റൊട്ടാശ പൊട്ടുമാറപ്പോൾ
 ഏറാം കയത്തങ്ങുതു അവ -
 ന്നൊരമായൊന്നുണ്ടിച്ചു
 ആയടി ഭീമൻ പിടിച്ചു തന്റെ
 ബാഹുക്കൾകൊണ്ടൊന്നടിച്ചു
 ആയടി കൊണ്ടുതോരമവ -
 വാലസ്യം പാരമുണ്ടായി
 എന്നതു കണ്ടൊരു റോരം ഭീമ -
 സേനാനുമൊന്നു പറഞ്ഞു
 നിന്നോടു ഞാനെന്തു ചെയ്തു പിന്നെ -
 യെന്നോടു വന്നിങ്ങെല്ലാപ്പാൻ?

നോരും നോരുകേടും പ്രായം വഴി
 രണ്ടുമറിയേണമിപ്പോൾ
 എന്നേയടിപ്പാൻ വിനാശ ഒരു
 യോഗ്യതയില്ലരിയേണം
 എന്നു പറഞ്ഞുടൻ ഭീമസേനൻ
 പിന്നെയുമൊന്നങ്ങടിച്ചാൻ
 ആയടികൊണ്ടങ്ങസുരൻ ചുഴ -
 ന്നാമ്മാറു ഭൂമിയിൽ വീണാൻ
 അല്ലവേരും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ -
 ന്നൊരമൊന്നങ്ങചരി
 ചിററും മുഴുത്തങ്ങിപ്പുറം വായു -
 ന്നൊരൊപ്പിടിപെട്ടു
 മുഷിപ്രയോഗം തുടങ്ങി നഖ -
 ദന്തങ്ങൾ പാഞ്ഞു തുടങ്ങി
 കമ്പം കലന്നതു നേരം ഗദ -
 കൊണ്ടു പ്രയോഗം തുടങ്ങി
 കാണിക്കിടം തുടരാതെ അവർ
 യുദ്ധം തുടന്നതു നേരം
 ഭീമൻ ദീനതപൂണ്ടു പാര -
 മാലസ്യമായിതന്നേരം
 വേർപിരിയാതവർ ദൂരെപ്പോയി
 വിചാരിച്ചു നില്ക്കുന്നനേരം
 തോറുവെന്നുള്ളിലൊച്ച മരം -
 ദൃഷ്ടൻ ഹിഡുംബനന്നേരം
 വന്നരും ചാരിപ്പരിച്ചു ഇല്ല

ഉറിയവനെയടിച്ചു
 ആയടി മാറിത്തടുത്തു തൻറെ -
 യച്ഛന്നയുള്ളിൽ നിനച്ചു
 ശ്രീഗദകയ്യിലെടുത്തു ഭീമ -
 സേനാനുമൊന്നങ്ങടിച്ചു
 ആയടി കൊണ്ടങ്ങസുരൻ ചുഴ -
 നാമമാറ ഭൂമിയിൽ വിണ
 കൊല്ലല്ലേ വായുതായ നിറ -
 ക്കിഷ്ടമാംവണ്ണമിരിയ്ക്കാം
 തൊൻ ചെയ്തതൊക്കെപ്പൊറുക്ക ധന -
 ധാന്യങ്ങളൊക്കെ തന്നീടാം
 ക്രോധം മുഴുത്തസുരൻറെ ദേഹം
 ഭസ്മമാൽ ധൂളിച്ചുവേരും
 ദേവകൾക്കാപത്തൊഴിഞ്ഞു മുറി -
 യാശ്രമങ്ങൾക്കും സുഖമാൽ
 വമ്പൻ ഹിഡുംബനൊക്കൊന്ന ജലം
 കൊണ്ടു പോകുന്നോരു റോരം
 പിന്നാലെ കൂടി ഹിഡുംബി അപ്പോൾ
 ഭീമൻ പാഞ്ഞവളോടു
 നീയുമിന്നെന്നോടു കൂടിപ്പോരാ -
 റൊന്നൊരു കായ്സിദ്ധാന്തം
 താനൊന്ന രക്ഷിയ്ക്കവേണം ഇനി
 താനൊഴിഞ്ഞൊരുള്ളിനിൽ
 തമ്മിലവ്യോധ്യം പാഞ്ഞു കന്തി
 ദേവീസമീപത്തു ചെന്നു

മാതാവിനു ജലം നൽകി തോയ _

പാനവും ചെയ്തവരപ്പോൾ

ആനന്ദപ്രസോദരയുണ്ണി നിന _

ക്കെങ്ങു കിട്ടിയിവളെ?

ഉണ്ടായ വാത്തകളെല്ലാം തന്റെ

മാതാവിനോടു പറഞ്ഞു .

ദിഷ്ടമ്ബം നീ ചെയ്തുകാൽ ബഹു

വിസ്മയമെന്നു മറിക

വൃത്താന്തമിങ്ങിനെ കേട്ടു ധർമ്മ _

പുത്രരുമൊന്നു ചെയ്തു

ധാത്രിപതിസുത കേൾക്കു മരു

തീർത്ഥമാടേണം നമുക്കു

എന്നു പറഞ്ഞതുകേട്ടു നിജ _

ധർമ്മസഹോദരന്മാരും

തെറ്റൊന്നുഴി നടന്നു ചെന്നു

പുക്കിതു ആയുരക്രമത്തിൽ.

ഉത്തരതിലൊക്കെ നടന്നു ഭയ _

മുണ്ടായ്ക്കു സിങ്ങുന്ന നേരം

ഉത്തരതിലൊക്കെ നടന്നു കുന്തി

സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നൊരു നേരം

ഏകനൊരു വിപ്രൻതന്റെ ഇല്ല

ത്തന്തണസ്ത്രീ കരയുന്നു

അന്തണസ്ത്രീദുഃഖം കേട്ടു കുന്തി

ചിന്തിച്ചുവിടേക്കരേറി

എന്തെന്നു ചോദിച്ചു കുന്തിയനു _

വേദനയോടുപറഞ്ഞു
 ഇഗ്രാമത്തിൽ പ്രഭയോടെ ഞങ്ങൾ
 സൈപരമായ്ക്കാഴ്ന്നുകാലം
 എങ്ങു വന്നോരസുരൻ ആക്ഷം
 ധാരണയില്ല മാതാവേ
 ബ്രാഹ്മണരൊക്കെക്കുളിപ്പാൻ ചിം-
 തന്നിലിറങ്ങിയ പോരം
 ഉച്ചരിൽക്കടന്നവൻ വന്നു ചില
 ഉണ്ണികളേയും ഭുജിച്ചു
 ഗോക്കളെയൊക്കെവെ കൊന്നു തിന്നു
 വൃദ്ധരും വിപ്രരെക്കൊന്നു
 അന്തണസ്ത്രീകളെക്കൊന്നു ഞങ്ങൾ...
 കത്തൽ വരുത്തിയസുരൻ
 അഞ്ചു ദിവസമിങ്ങിനെയവൻ
 ചഞ്ചലം കൂടാതെ ചെയ്താൻ
 അഞ്ചാമനാവായസുരാ ഞങ്ങൾ
 ചൊല്ലുന്ന വാക്കുകൾ കേൾക്ക
 ഒന്നാലെ കൊന്നു മുടിച്ചാൽ പിന്നെ
 ഉമ്മാൻ നിനക്കെന്തു കൊരറു
 വിപ്രവചനങ്ങൾ കേട്ടു ബകൻ
 തൽപ്രസാദം നിറഞ്ഞുള്ളിൽ
 അപ്പോൾ പറഞ്ഞസുരേശൻ ദിനം
 നിത്യവുമുള്ള കണക്കെ
 ആയിരം നാഴിയരിയും അഴ...
 കോടിതു വച്ചു ചമച്ചു

നൂറു കുടത്തിൽ രസാങ്കുശം ശുഭം -
 മേഘമെറിഞ്ഞ് പ്രസാദം
 പച്ചയിറച്ചി ഭുജിപ്പാനൊരു
 മാനം മഹിഷവും പോത്തും
 കേവലമോടുന്ന ചാട്ടിൽക്കേറി -
 കേടുവരാതെ തരണം
 നിത്യവും കൊണ്ടുത്തരണം വിങ്ങ -
 ജോരൊത്തരോരോ ദിവസം
 കൊണ്ടുവരാൻ വൈകിയെന്നാൽ കൊന്നു
 വാടെയടക്കം മുടിക്കും
 അങ്ങിനെ സമ്മതിച്ചപ്പോൾ അവ -
 നിന്നലെയോവോളമെല്ലാം
 ഇന്നിനി ഞങ്ങളെ കയ്യാൽ ബന്ധ -
 നമ്മാൻ കൊടുക്കേണം തായേ
 കോപ്പുകളൊക്കവേ കൂട്ടി കൊണ്ടു -
 പോവതിനാരുമേയില്ല
 മാമരയോനും മകനും ഞാനും
 തന്നെയുള്ള മാതാവേ!
 ഉണ്ണിയെച്ചൊല്ലിയയച്ചാലെന്റെ
 ഉദകൂടിയയ്ക്കാമില്ലാ
 മാമരയോനെയെച്ചൊലെന്റെ
 മംഗല്യസൂത്രം മുടങ്ങും
 ആരിനി പോകുന്നതമ്മേ! മക -
 നൊന്നെയിനിയ്ക്കുള്ള പുത്രൻ
 വേദന പൂണ്ടു ഭർത്താവങ്ങിനെ

ഭീനത പൂണ്ടുഴലുന്നു
 ഹാ ഹാ വിധി ദൈവമെന്നും കേണം -
 പിന്നെയും വിണ്ടു മുറയ -
 യന്തണസ്രീഭൂഷംകൊണ്ടു കുന്തി -
 ദേവിസ്ത സങ്കടം പൂണ്ടു
 ഉൾഭവനാരിതനോടുമപ്പോ -
 ജിമ്പം വരുമാറു ചൊല്ലി
 കമ്പം കലരാതിരിയ്ക്കു കഴി -
 വൃണ്ടാക്കുവൻ ഞാനും ഭദ്ര
 അഞ്ചുണ്ടു മക്കളെനിസ്തു അതി -
 ലൊന്നിനെ ഞാൻ തരുന്നുണ്ടു
 സങ്കടം തീന്നില്ലയെങ്കിൽ അതി -
 നഞ്ചിനേയും തരുന്നുണ്ടു
 സങ്കടം തീന്നിരുന്നാലും എന്നു
 വേദിയസ്രീയോടു ചൊല്ലി
 കുന്തിവചനങ്ങൾ കേട്ടു മനം
 നന്നായ് കുളിർത്തു പറഞ്ഞു
 കത്തിയെരിയുന്ന തീയിൽ കുളി -
 വെള്ളം ചൊരിയുന്നപോലെ
 ഉള്ളകമൊക്കെത്തണത്തു എന്റെ
 തള്ളയെന്നും ചൊല്ലിനിന്നു
 കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന ജനം
 തന്നെ രക്ഷിസ്തുന്നപോലെ
 വെള്ളത്തിൽ വീണു മരിസ്തുന്നോരെ
 തന്നെ രക്ഷിസ്തുന്നപോലെ

പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന ജനം
 മാതാവിനു തുല്യമമ്മേ
 ഉള്ളിലെ വേദനകൊണ്ടു പൊറു -
 പ്പണ്ടായി ഭേദം മകനെ
 നല്ലതു മേലിൽ വരേണം റിങ്ങു -
 ക്കല്ലാതെയിപ്പ പാവൊൻ
 നാരായണനെന്നു ചൊല്ലി നാരി -
 വേദവുമുള്ളിലടക്കി
 വിപ്രരെ രക്ഷിപ്പതിനു തന്റെ
 പുത്രനെക്കണ്ടു പറഞ്ഞു -
 വീരൻ ബകന്തന്നുപറ്റം വിപ്ര -
 രോടുള്ളഹംമതിയെല്ലാം
 ധർമ്മജനാദിയായുള്ള സുത -
 നാരോടു ചൊല്ലി മാതാവും
 അഗ്രജനാകുന്ന പുത്രനപ്പോ -
 ഉഗ്രേയനുവാദം നൽകി
 മുക്തി വരുത്തേണമെന്നു തന്റെ
 ഭീമനെക്കണ്ടു പറഞ്ഞു
 മാതാവു ചൊന്നതു കേട്ടു
 ഭീമനാരെന്നും ചൊല്ലി നടന്നു
 വേദന കൂടാതെ ചെന്നു
 ഭീമൻ വേദിയരോടു പറഞ്ഞു
 കന്മഷം പൂണ്ടസുരനു നിങ്ങ -
 ക്കമ്മാൻ ശ്രമിച്ചതെപ്പേരും
 എന്നുടെ പാറിൽത്തരിക പക്ഷെ

ഞാനാണു കൊണ്ടു ചെന്നീടാം
 എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ഭീമൻ
 ചൊല്ലിയതെല്ലാം കൊടുത്തു
 ചെപ്പുകടം രണ്ടെടുത്തു ചെമ്പിൽ
 നൂറു കുടം വെള്ളം കോരി
 ആയിരം നാഴിയരിയും അഴ -
 കോടെ കഴുകിക്കൊടുത്തു
 ആനനമുള്ളിലുറച്ചു ഭീമൻ
 വന്നായ്ക്കൂട്ടു തുടങ്ങി
 അഞ്ചു കരിയ്ക്കുള്ള വട്ടം ക്ഷിപ്രം
 കൊണ്ടു ചമച്ചുടൻ ഭീമൻ
 ചുക്കുമുളകു പൊടിപ്പിൻ ചെറു
 ജീരകം നന്നായരപ്പിൻ
 തുരുളളി ഏലം നൂറൊന്നെ കൂട്ടി
 വേഗത്തിലങ്ങു പകർത്ത
 കൂട്ടിയിളക്കി മരിച്ചു പുക -
 തട്ടാതെ മെല്ലെനിറക്കി
 തൊട്ടികൾ വട്ടി നിറത്തി അതി -
 ലൊക്കെ വിറച്ചു തുടങ്ങി
 മൈക്കണ്ണിമാരെ വരുവിൻ നിങ്ങ -
 ലിക്കരിയ്ക്കുപൊന്നു നോക്കിൻ
 ഉപ്പിലുയെങ്കിൽ കൊതിയൻ ബക -
 നൊക്കുകയില്ലെന്നറികാ
 അഞ്ചുകരിയും ചമച്ചു ഭീമ -
 നഞ്ചാതെയുള്ളിലുറച്ചു

നൂറുകുടത്തിൽ രസാളം നിറം
 ചൂന്നാറു വാകെട്ടി വെച്ചു
 മാനം മഹിഷവും പോത്തും പിന്നെ
 പാരാതെ കൊണ്ടു കെട്ടി
 പോത്തുകൾ രണ്ടും വരുത്തി പൂട്ടി-
 ചൂട്ടിൽ കരേറിത്തുടങ്ങി
 വട്ടികൾ തൊട്ടി നിറത്തി ഒരു
 വാട്ടം വരാതെ കരേറി
 നൂറു കുടത്തിൽ രസാളങ്ങളും
 വാട്ടം വരാതെ കരേറി
 അരഭോജസംഭവമെല്ലാമൊരു
 കുന്നപോലെ കരയേറി
 ആടിയിടിച്ചു തുടങ്ങി ഭീമൻ
 കൂട്ടുകൂടായെന്നേരും
 സമയം കഴിഞ്ഞു ഹെറിയും കേട്ടു
 വരുവിലയെന്നങ്ങൊച്ച
 കാട്ടിൽക്കരേറിയന്നേരം ബകൻ
 ഞെട്ടുമാറൊന്നങ്ങലറി
 അട്ടഹാസം കേട്ടന്നേരം ബകനും
 ഞെട്ടുമാറൊന്നങ്ങലറി
 പാരിച്ചു കോപം മുഴുത്തു ബകൻ
 ദൂരത്തു വാങ്ങിയിരുന്നു
 ഇന്നു ഞാൻ ഗ്രാമം മുടിച്ച് വിപ്ര-
 വംശത്തെയാക്കെ മുടിപ്പൻ
 ചീറ്റം കലന്നു കൊതിയൻ കോപം

വളർച്ചിരിയ്ക്കുന്ന നേരം
 വെട്ടുന്നു ചെന്നു സമീപേ ഭീമൻ
 കോപ്പുകൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങി
 ഗോരിട്ടൊന്നും പറയാതെ നിന്ന
 ഗോത്തു ഭീമൻ പറഞ്ഞു
 ആരാനും തന്നൊരു ചോറു അഴു
 കോടിച്ചു കൊണ്ടിങ്ങുവന്നു
 അഞ്ചൊതെയുണ്ടുകൊണ്ടാലും ഒരു
 ചഞ്ചലം വേണ്ട മനസ്സിൽ
 ഗോരില്ല വിപ്രരോടിന്നു നിന്റെ
 ഉഷ്ണതയെന്നറിയേണം
 ബ്രാഹ്മണൻ തന്നൊരു ചോറു മതി
 യാവോളമുണ്ടുകൊണ്ടാലും
 ആരാന്റെ ചോററിവിങ്ങാശാ കൊതി
 യുണ്ടാകരുതെന്നറികാ
 ആണിനു ചേരുന്നതല്ലാ നിന്റെ
 ഉണന്നു ഭീമൻ പറഞ്ഞു
 കാണുന്നു ചൊല്ലിയിരുന്നു കരി
 യിട്ടങ്ങു കൂട്ടിക്കുഴച്ചു
 ഓരോരോ പിണ്ഡമുരുട്ടിയവ
 ഞാനും തുടരാതെ വെച്ചു
 പാരാതെ ഭീമൻ ബകന്റെ മുമ്പിൽ
 ചെന്നിരുന്നാനന്ദമോടെ
 ഓരോരോ പിണ്ഡമെടുത്തു പിന്നെ

ഉണിന്നു കോപ്പിട്ട ഭീമൻ
 ഓരോന്നെ ചൊല്ലി വിഴുങ്ങും പിണ്ഡം
 നെഞ്ചിലിരുന്നൊരു ദണ്ഡം
 വേണം നിനക്കെങ്കിൽ വാടാ ബാഹു -
 കൊണ്ടുടൻ നീട്ടിവലിച്ചു
 പിന്നെയും പിണ്ഡമെടുത്തു ഭീമൻ
 കാട്ടി വലിച്ചു വിഴുങ്ങും
 കണ്ടു സമീയാത്തൊരാൾ കട -
 കണ്ണും കടക്കെച്ചുവത്തി
 വല്ലം കടിച്ചവൻ ചൊല്ലിയവൻ
 മെല്ലെന്നു നിന്നു ചൊല്ലു
 ധിക്കാരമെല്ലാം നിനക്കുണ്ടൊരു
 സൽക്കാരമെന്നറിയേണം
 ഇന്നു ഞാനുണന്നുകൊണ്ടു ഒരു
 വേദം നിനക്കുള്ളിൽ വേണ്ടാ
 നിന്റേന്നെക്കൊന്നു ഭുജിച്ചാൽ പിന്നെ
 നിന്നുള്ളിലാകുമിതെല്ലാം
 എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ബകൻ
 കുന്നിൻ ശകലങ്ങൾകൊണ്ടു
 വേറുവിടാതെയൊരാൾ മെല്ലെ
 ഏറു തുടങ്ങിയനേരം
 ഏറുകൾക്കൊത്തടുത്തു ഭീമൻ
 ഉണു കഴിഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു
 വേറു വിടാതെയൊരാൾ വൃക്ഷം
 ചെന്നിലാ ഉഴിപ്പിരിച്ചു

വിന്നതപുണ്ടസുരൻറെ ചോറ്റ -
 മുണ്ടതു കൊണ്ടിന്നു തല്ലി
 ആയടി മാറിത്തടുത്തു ഭീമ -
 നാലുനെയ്യുള്ളിൽ വിനച്ചു
 ശ്രീഗദ കയ്യിലെടുത്തു ഭീമൻ
 വേഗമോടൊന്നങ്ങിപ്പിച്ചു
 പിന്നെപ്പിടിച്ചവർ തമ്മിൽ
 യുദ്ധം വട്ടമിട്ടങ്ങു പൊരുതും
 വട്ടത്തിൽ കെട്ടി തടിയും വടി
 തട്ടിപ്പറിച്ചതു ഭീമൻ
 വടിപൊത്തൊരു ഭീമനന്നേരം ഇടി
 വെട്ടിയപോലൊന്നടിപ്പാൻ
 ഇടിപോലൊങ്ങുസുരഗർഭം
 വെട്ടി മുറിഞ്ഞങ്ങു വീണു
 വാരിധിപോലെ പരന്നു ചോര
 നാലുവഴിയുമൊഴുകി
 ആയടികൊണ്ടുസുരൻ മല
 പോലെ മറിഞ്ഞങ്ങു വീണു
 അപ്പോഴവനെയെടുത്തു മരം
 കൂട്ടിവെച്ചങ്ങു മുറുകി
 ചേർച്ചയേറുന്ന മരത്തൊക്കൊണ്ടെ
 ചേർത്തങ്ങു ചാരി നിറുത്തി
 അപ്രകാരം പിടിച്ചൊക്കെ കെട്ടി
 വായുസുതനും നടന്നു
 ആയുഗ്രാമത്തിലും ചെന്നു ഭീമൻ

മാതാവിനേയും വണങ്ങി
 അഗ്രജൻ തന്നെ തൊഴുതു തന്റെ
 സോദനാരെപ്പണൻ--
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കളിക്കുന്നോർ
 മംഗലം വർദ്ധിച്ചുളും
 പുത്രരും സമ്പത്തും വന്നുളും
 മിത്രത്തോടൊന്നിച്ചു വാഴാം

ശ്രീമദ്ഭവേശ്വരം

ഇതി ഭീമൻകഥ് നമസ്കരം.

—o—o—o—

കൂരിയാററപ്പാട്ട്.

പങ്കജമകരതനിക്കമ്പുള്ള കിളിപ്പെണ്ണേ!
പങ്കജനാഭപ്രിയേ! പങ്കജേക്ഷണേ! ബാലേ!
പെൺകലമണേ! കവിഞ്ഞെങ്കൽ വണിരുന്ന നീ
പങ്കനാശനമായ സൽക്കഥ ചൊല്ലിടേണം
പൈങ്കിളിമകളതു കേട്ടുടൻ പ്രസാദിച്ചു
സങ്കടം കളവാനായ് സ്മരിച്ചാൻ വന്ദനമാരെ
വൻകരിവദനനും വാണിയും കമാരനും -
മെൻഗുരുനാഥനാരുൾ ശങ്കരൻ വിരിച്ചെന്നും
സങ്കടം തീർത്തു തുണച്ചിടേണം മമ, പാദ -
പങ്കജത്തിങ്കൽ വീണു സന്തതം വണങ്ങുന്നേൻ
ചിത്തപങ്കജേ മമ നിത്യവും വാഴും പുരു -
ഷോത്തമൻ ദേവൻ ശ്രീഗോവർദ്ധനാഥൻതന്റെ
ചിത്തകാരുണ്യബലംകൊണ്ടു ഞാനൊരു കഥ -
യെത്രയും ചുരുക്കമായ് ചൊല്ലുവൻ കേൾപ്പിനെങ്കിൽ -
പശ്ചിമപാരാവാരതീരവാസികളായി
വിശ്രുതന്മാരാം രണ്ടു കൂരിയാററകൾ മൂന്നും
ചേവലും പിടയുമായ്ക്കൂട്ടിച്ചു രമിച്ചവർ
സാഗരതീരത്തിങ്കൽ സുഖമായ്വാഴും കാലം
സന്തതിയുണ്ടാകാഞ്ഞു സങ്കടപ്പെട്ടു പാരം
സന്തതമീശപരങ്കല്പിച്ചു മനസ്സോടും
ഒട്ടനാൾ ചെല്ലുംകാലം പക്ഷിണീതാനും രണ്ടു

മുട്ടയുമിട്ടാളതു ഭരിച്ചു വാണാരവർ
 അന്നൊരുദിനം പുനരണ്യങ്ങൾ മണലിൽനി-
 ന്നണ്ണവും തന്നിൽനിന്നു തിരവന്നടിക്കയാൽ
 വെള്ളത്തിലുരുങ്ങുപോയെന്നതു കണ്ടുനോ-
 മുളളത്തിൽ പരിതാപം പൂണ്ടുടാവർകളും
 ദുഃഖവുമുൾക്കൊണ്ടുവരശ്വോശം നിരൂപിച്ചു
 ഇക്കുസൃതിക്കു പുനരൊന്നുണ്ടു വേണ്ടതിപ്പോൾ
 വീക്കേണം വരുണന്റെയുള്ളിലുള്ളഹങ്കാരം
 പോക്കേണമവനുടെ മുറിപ്പുരുതുമെല്ലാം
 ചേക്കേണം ഭയമവൻതന്നുള്ളിലതിനിപ്പോൾ
 തൂക്കേണം സമുദിലമാക്കേണം സമുദ്രവും
 ഇത്തരം വിനാശവരണ്ണിയിൽ കുളിച്ചുടൻ
 സതപരം മണൽതന്നിലുരുങ്ങു പിരണ്ടിട്ടു
 ഇത്തിരി മണൽപ്പൊടി ചിറകിൽപ്പറ്റുന്നേരം
 സതപരം കടൽതന്നിൽ കുടഞ്ഞു കളകയും
 പിന്നെയും പറന്നുപോയുണലിലുരുൾകയും
 പിന്നെയും കുടകയും പിന്നെയുമുരുൾകയും
 തിങ്ങിന ദുഃഖത്തോടും പൊങ്ങിന വൈരത്തോടും-
 മിങ്ങിന പലദിനമങ്ങിന കഴിഞ്ഞിതു
 അക്കാലമൊരുദിനമസ്സാദിപലരുമാ-
 യക്കുടൽമീതെ ശീഘ്രം പറന്നുപോകുന്നേരം
 കണ്ടിതങ്ങവർ രണ്ടുവേരേയുമൊരു
 കണ്ണതകുടിയൊരു ഭാവവും കലഹവും
 എന്നതിതിൻമൂലമെന്നു ചെന്നു നാമറിയേണം
 സിന്ധുനായകനോടു സമരം തുടങ്ങുവാൻ

സമുദ്രാജാതികൃമിച്ച മുലമിപ്പോൾ
 ഭവിച്ചു പരിതാപമിവയെന്നിരിക്കിലും
 മരിപ്പാൻ മടികൂടാതിരിക്കും കൂരിയാറ-
 ക്ഷലത്തിൽ ജാരിച്ചുവരില്ല സംശയമേതും
 എങ്കിൽ വാമിതുംകണ്ടു പോകയില്ലൊരുനാളും
 സങ്കടമവയ്ക്കു പണിടുകിലതിനേയും
 തീർത്തുപോകേണമല്ലെന്നാകിലീ ജാത്തിന്റെ
 കീർത്തിക്കുമൊരുമക്കും താഴ്വന്നിടം നൂറാം
 നാണയക്കേടുവന്നിട്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ
 പ്രാണനെക്കുളകെന്നതുതമമാകുന്നതും
 വീയ്വികൃമശക്തിശൈയ്വവും ജഗത്തിങ്കൽ
 കൂരിയാറകൾക്കെന്നു പോകതും പുകയ്ക്കുന്നു
 ആരെയുമരുതൊരു സങ്കടസമയത്തു
 പാരാതെ കാണുന്നേരമൊഴിക്കയെന്നുള്ളതും
 എന്നതിൽ വിശേഷിച്ചു നമ്മുടെയസ്സാദിക-
 ജിന്നവരതുകൊണ്ടു പോക നാം വൈകീടാതെ
 എന്നൊച്ചവരും പോയണ്ണുവതീരത്തിങ്കൽ
 ചെന്നടൻ കൂരികളോടെല്ലാമേ ചോദിച്ചപ്പോൾ
 പറഞ്ഞാർ മടികൂടാതിരങ്ങിയെല്ലാവരും
 തുടങ്ങിടുക രണം മടങ്ങുന്നില്ല പക്ഷേ
 അടങ്ങും ജീവനപ്പോളൊടുങ്ങും കിളികലം
 അണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു നൽകേണം വരുണൻ താൻ
 അണ്ണുവം തുത്തിടേണമല്ലാത്തിലന്നതന്നെ
 ഇത്തരം പറഞ്ഞവരൊത്തൊരുമിച്ചു ചെന്ന-
 ണ്ണിനായകനോടു യുദ്ധവും തുടങ്ങിനാൻ

കേട്ടിതു വിശേഷങ്ങൾ മറ്റുള്ള പക്ഷികളും
 കൂട്ടമിട്ടുകാലമാക്കവേ പുറപ്പെട്ടാർ
 ഉത്തമൻ കാകന്മാരും കാടകളേറവെള്ളൻ
 കേമനായ കത്തിച്ചൂടന്മാർ പരത്തുകൾ
 കഴുകും കാരാണങ്ങൾ കട്ടോടഞ്ചാത്തനാരു -
 മഴകേറുന്ന തത്തക്കുട്ടങ്ങൾ പൊകിണകൾ
 ചക്രവാകങ്ങൾ മുളംതത്തകൾ കുയിലുകൾ
 വിക്രമിമാരായുള്ളോരമുക്കന്മാരും പിന്നെ
 കടൽക്കാക്കകൾ കുളക്കോഴികളിരണ്ടകൾ
 മിടുക്കന്മാരായുള്ളോരടയ്ക്കാപ്പക്ഷികളും
 അമ്പലപ്രാവോടിപ്രാവുകൾ മലംകിളി
 കമ്പമില്ലാതെ മുളം നത്തുകൾ കരിങ്കിളി
 ശാകടവികടയും മുണ്ടലാ മഞ്ഞക്കിളി
 പ്രകട കാടക്കൊറ്റി താമരക്കോഴികളും
 വാരണമെടുക്കുന്ന ഭാരണ്ഡപ്പക്ഷികളും
 ഘോരവിക്രമമുള്ള വക്ത്രണ്ഡാഖ്യന്മാരും
 എന്തിവരാദിയായ പക്ഷികൾ നാനാദിശി
 റിന്നടൻ തിങ്ങിനിന്നൊക്കവെന്നൊമിച്ചാർ
 അക്കാലം സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമിവാഹനമായ
 പക്ഷിപുംഗവൻ മയിൽ കേട്ടിതു വിശേഷങ്ങൾ
 ചെന്നടൻ വേലായുധസ്വാമിയോടുണർത്തിച്ചാ -
 നണ്ണവതീരത്തിങ്കൽ പോകേണമടിയനും
 അതിനായനഗ്രഹിച്ചീടുകെന്നതു കേട്ടി -
 ടുഖിലവൃത്താന്തവുമരിങ്ങിട്ടുരചെയ്താൻ
 പോരുവപങ്കിൽ ഞാനും താതൊയുണർത്തിച്ചു

പാരാതെ പുറപ്പെട്ടുകേതുമേ വൈകീടാതെ
 ഇത്തരമുചെയ്തു മുതൃശാസനാരോടു
 വർത്തമാനങ്ങളുണർത്തിച്ചപ്പോൾ ഭഗവാനും
 എങ്കിലോ പുറപ്പെട്ടുകേതുമേ വൈകീടാതെ
 ശങ്കരനതുനേരം പാവ്തിയോടും കൂടി
 കാളതൻ കഴുത്തേറി മൃഷികവരന്മേലെ
 മേളമായ്തേരിനാൻ ശ്രീഗണപതിയപ്പോൾ
 മയിലിൻപുറമേറി താരകവൈരിതാനും
 ചഴലും നിറഞ്ഞിതു ഭൂതസംഘമെല്ലാം
 ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമി ഭഗവാവിവരോടും
 മന്ദമെന്നിയെ ചെന്നു സാഗരതീരം പുകാൻ
 കേട്ടിതു വിശേഷങ്ങളക്കാലമരയന്നം
 ശ്രേഷ്ഠനും പരിഷ്കൃതമൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
 ബ്രഹ്മദേവനെ വന്ദിച്ചുണർത്തി വൃത്താന്തങ്ങൾ
 അംബുധിയോടു യുദ്ധം തുടന്നുതശേഷവും
 അക്ഷഥ കേട്ടു ചതുർമുഖനും പുറപ്പെട്ടാൻ
 മുഖ്യനാമരയന്നമേറിനാനതുനേരം
 അറിഞ്ഞു മഹേന്ദ്രനമനേരമവസ്ഥകൾ
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ദേവസംഘാതത്തോടും
 പോവാനായ്തൊഴുപ്പട്ടങ്ങേറിനാനൈരാവതം
 ദേവനായകനോടുകൂടവേ വിരിഞ്ചനും
 വിചിത്രമായിട്ടുനോരവസ്ഥ കാണാനായി
 സമുദ്രതീരസ്ഥലം പ്രാപിച്ചാരതുകാലം
 ഇരേഴുപതിനാലു ലോകത്തിലമർന്നിടും
 നാനാജാതികൾ പക്ഷിപുന്ദങ്ങളുശേഷവും

സാഗരതീരത്തിൽ നിറഞ്ഞു തിരിക്കിത്തീരം -
 ചാകവേ കൂടിക്കലന്നാത്തിതു പെരമ്പട
 ഘസലാഘലഭിലാഘ സുലഘലീഘലീ
 ഘഘഭാഘഘാഭഗൈത്യച്ചമാം ശബ്ദങ്ങളും
 മേളമാനോരോവാദ്യഘോഷവും പൊടികളും
 ധൂളിയും കലന്നിതു ഘോരമായിതു രണം
 ഇല്ലൊരു ബഹുമാനം പുല്ലോളമതുകൊണ്ടു
 നിർല്ലജ്ജനാരെന്നോത്തു നിന്നിതു വരണനും
 കോടി മുഷികവരർ കൂടിവന്നെത്താലും
 കൂട്ടമോ മാജ്ജാരതിലേകനോടെന്നപോലെ
 കലുക്കംകൂടാതെകണ്ടിരിക്കും സമുദ്രത്തോ -
 ടടക്കുന്നിതു പക്ഷിപുന്ദങ്ങളൊരുപോലെ
 പാരാതെ കൊക്കുകൊണ്ടും ചിറകുകൊണ്ടും മണൽ
 കോരിയങ്ങിടുകയും തുരുമെന്നറക്കയും
 ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞിതു പലനാളതുകാല -
 മെങ്ങിനെ പറയുന്ന പിന്നെയുള്ളവസ്ഥകൾ
 അക്കതുഫലം കേട്ടിട്ടുകാലം മുനികല -
 മുഖ്യനാം ശ്രീനാരദനവിടെക്കെഴുന്നള്ളി
 ഉൾക്കയത്തുള്ള പക്ഷിസംഘത്തെക്കണ്ടനേര -
 മുൾക്കാമ്പിൽ പ്രസാദിച്ചു നിന്നിതു മുനീന്ദ്രനും
 വീണയുംവായിച്ചുടൻ നാമമുരുക്കഴി -
 ചാനന്ദംപൂണ്ടു യുദ്ധവിചിത്രപരാക്രമം
 കണ്ടു വേഗോ നടകൊണ്ടു മോദനേപോ -
 യൈകണ്ഠമാം മഹാപുരം പ്രാവിച്ചാനതുകാലം
 അവാദീഭേവിനോടും ശ്രീഭഗവതിനോടും

ഭവനേശ്വരനായ ഭഗവാൻ നാരായണൻ
 സപ്തനായകൻ ഫണപ്പള്ളിമെത്തമേലേറി
 സുപ്രമോദനോ നിജപാദപങ്കജം രണ്ടും
 പക്ഷിനായകൻതന്റെ പക്ഷങ്ങൾ രണ്ടിനേലും
 തൽക്ഷണം ചേർത്തു പരമാനന്ദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
 ചെന്നു വന്ദിച്ചോരു ശ്രീനാരദൻ തന്നെക്കണ്ടു
 മന്ദഹാസവുംചെയ്തു മാധവനാരുചെയ്തു
 താപസകലമണേ നാരദമഹാമുനോ
 ശോഭനകരമല്ല ലോകവാന്തകളെല്ലാം
 എന്നതു കേട്ടു ചൊന്നാനന്ദനും മുനിന്ദ്രനും
 മന്നിലേ വിശേഷങ്ങൾ ചൊൽവാനായുന്നേനഹം
 ചിത്രമെത്രയുമൊരു വാന്തയുണ്ടിതുകാലം
 മെത്രയും കെഴുതുഫലമോർത്ത കാണുന്നനേരം
 ഹിമവാൻ മുതലായ സേതുബന്ധനത്തോളം
 ഇടയിലകപ്പെട്ട പക്ഷികളുശേഷവും
 ബലവൈരേണ ചെന്നു പശ്ചിമാംബുധിതീരേ
 യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരായെത്തിനാരിതു കാലം
 വാരിധിതീരസ്ഥലവാസികളായി രണ്ടു
 കൂരിയാറകളുടെ മുട്ടകളൊരുദിനം
 ആഴമിച്ചാഴിനാഥൻ കൊണ്ടുപോകയാലാത്തു
 തുഷ്കവൻ സമുദ്രമെന്നാച്ചാരവർകളും
 ആടലുണ്ടാകയില്ല വാരിധിക്കതുകൊണ്ടു
 കൂട്ടമോ പക്ഷിജനം ഭോഷരൈത്രയമോർത്താൽ
 ജയിച്ചു ശ്രീരാഘവൻ പണ്ടു സാഗരവരം
 ചമച്ച മദ്ധ്യേജലം തടുത്തു ചിറകെട്ടി

പേടിക്കൂടാതെ മുന്നമാഴിനായകന്മേലേ
 ചാടിനാൻ ഹനുമാനും ആയോജനാവഴി
 സൂര്യവംശജനായ രാമനും സമാനനായ് -
 വീരപുരുഷന്മാരിന്നാരുളു ധരണിയിൽ
 അക്ഷമപോലുമറിയാതെ ജന്തുക്കളിവ -
 റിക്കാലം തുടങ്ങിയതെത്രയുമതിശയം
 അല്പസാരന്മാരിവരത്രയുമശക്തന്മാർ
 ദുർബ്ബലശ്രേഷ്ഠന്മാരിപ്പക്ഷികളറിഞ്ഞാലും
 വീരഭാവത്തോടവർ നായകൻ ഗരുഡനും
 ഭീരുവല്ലയോ തവ പാദസന്നിധിയിങ്കൽ
 വന്നടന്നൊളിച്ചു പാർക്കുന്നിതു നിരൂപിച്ചാൽ
 നന്നെന്റെ ഭഗവാനേ ധർമ്മമില്ലതു പാത്താൽ
 ഭീരുക്കളായുള്ളവർ കലാപം കേൾക്കുന്നേര -
 മാരുളു രക്ഷിപ്പാനെന്നപോഷിച്ചറിഞ്ഞിട്ട -
 ഞാത്രായിച്ചവർകളെ രക്ഷിക്കവേണം ഭവാൻ
 ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ ഭിതനാമിവൻ തവ
 പൂജയെക്കണ്ടോരെലിപോലെയാമിവനിപ്പോൾ
 ചേച്ചിപ്പിമ്പൻ മുഖം നോക്കുകിലിളപ്പമാം
 ചാവാതെയിരിപ്പാനുള്ളൊഗ്രഹം നിരൂപിച്ചാ -
 ലാകാതെയായിലിവൻ പോകാതെയിരുന്നതും
 ഇത്തരം പലവിധം നാരദമഹാമുനി -
 യെത്രയുമധിഷ്ഠേപിച്ചരുൾ ചെയ്തതു കേട്ടു
 സതപരം നാഥൻതന്റെ തൃക്കഴൽ നിലത്തുചേ -
 ള്ത്തക്കിൾ ചുവപ്പിച്ചു പക്ഷങ്ങളിടിച്ചതി
 ക്രുദ്ധനായവിടെനിന്നുതമാനംചെയ്തു മുനി

സത്തമനോഭ ചൊന്നാനുത്തരം ഗരുഡനും
 പോരുമിത്തരം മനേ ചൊന്നതു നന്നുവാരും
 ചേരുകയില്ല മമ ചെവികൾക്കിവയൊന്നും
 കേൾക്കയില്ല ധിഷ്ടേപവാക്കു ഞാനൊരിക്കലും
 ആഗ്രഹം ഭവാനുള്ളിലുള്ളതു മറിഞ്ഞു ഞാൻ
 തീർക്കുവാനുമിനിവരണമടഞ്ഞെയും
 പോക്കുവൻ കൂരികൾക്കു സങ്കടമറിഞ്ഞാലും
 ഈരേഴുപതിന്നാലുലോകത്തിനടയതാം
 കാരണനേകൻ മമ സ്വാമിയെന്നറിഞ്ഞാലും
 തൻതിരുവടിയുടെ കാരുണ്യമുണ്ടെന്നാകിൽ
 സിന്ധുരാജനെജ്ജയിച്ചൊഴിഞ്ഞിട്ടിനിശ്ശേഷം
 ഇത്തരം പാഞ്ഞെവിലേപരൻ പാദങ്ങളിൽ
 സതപരം നമസ്കരിച്ചീവണ്ണമുരചെയ്തു
 വരണാലയത്തിങ്കൽ പോകേണമടിയനു
 കരുണാനിധേ വിടതരികെന്നതുകേട്ടി-
 ട്ടുള്ളിച്ചെയ്തനാഥൻ പോരുവനെങ്കിൽ ഞാനും
 ഗരുഡൻ കഴുത്തേറി സാഗരതീരം പുകാൻ
 വിഷ്ണുശരംകരവിരിഞ്ചാദികളൊരുമിച്ചു
 വിന്ധ്യയം കാണാനാക്കു നിന്നരുളുന്നനേരം
 വിഹ്നം ഗരുഡനും വിണ്ടൻ വണങ്ങിനാൻ
 പാരാതെ നാരായണസ്വാമിതൻ പാദങ്ങളിൽ
 പങ്കുജരാനന്തകൻ തൻപദം പണിഞ്ഞുടൻ
 പങ്കുജാസവാദികൾ തമ്മെയും വണങ്ങിനാൻ
 അമ്പിനോടനുഗ്രഹം വാങ്ങിനാണെല്ലാരോടും
 വമ്പലിൽ മുമ്പൻ വിനതാത്മജൻ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ

പാരിടൊനടുത്തു മാരൊച്ചുകൊള്ളിച്ചു ശീലും
 മേരുമലയോളംകൂടവെ വിറച്ചിതു
 അണ്ണവംതന്നെ റോക്കിപ്പൊലിനാൻ ഗരുഡനും
 അണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നു നൽകുന്നതല്ലയായിൽ
 ഇന്നുമേൽ സമുദ്രമില്ലെന്നു ഞാൻ വരുത്തുവൻ
 നിണ്ണയം നാരായണസ്വാമിതൻപാദത്താണു്
 ഇത്തരംപറഞ്ഞതിനുത്തരം കേളായ്ക്കുവാൽ
 ബലരോഷേണ താരകന്യൻ പറന്നുമേൽഭാഗേ പോര
 കിഴക്കെ സമുദ്രത്തിന്നടുത്തുനിന്നു ചിറ-
 കയത്തിപ്പുറത്തിയൊന്നിളകിപ്പോകത്രയും
 വീശിനാൻ ചിറകുകൊണ്ടുനോരും കുലഗിരി-
 യാകവെ പരിഞ്ഞുടൻ പറന്നു പശ്ചിമാണ്ണു
 ധിധിധിംധിധിനെന്നു ചെന്നുടൻ മേൽക്കുമേലെ
 പപ്പതവരന്മാർ വിണീടുന്നു ചിത്രം ചിത്രം
 ശങ്കര ശിവ ശിവ ബ്രഹ്മവാരം മൂക്കുനൊ-
 ച്ചിന്തിച്ചു ഗരുഡനും സാദരം യുദ്ധത്തിനാൽ
 പക്ഷങ്ങളെടുത്തുടനീളക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ
 തൽക്ഷണം കുലുങ്ങിപ്പോകയും വിരക്ഷണം
 വളൻ മഹാമല കിളൻ വെരോടെയ-
 ണ്ടുടൻ പരിഞ്ഞുടനായൻ വായുമാറ്റേ
 തിരിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുടൻ പറന്നു സമുദ്രത്തിൽ
 മറഞ്ഞു ശൈലേന്ദ്രരാൽ നാഞ്ഞു ധനാകരം
 വളൻപൊടിയുളമമൻ ഭ്രമണ്ഡപം കിളൻ
 മേൽഭാഗത്തോടുരുമ്മീടുന്നനോരും
 കുലുങ്ങീടുന്നു സിന്ധു കുലുങ്ങീടുന്നു ലോകം

നടുങ്ങീടുന്നു ജനം മുടങ്ങി ലോകോത്സവം
 മുഴങ്ങിസാധുവാദം പുഴങ്ങി ലോകമെല്ലാം
 കുഴങ്ങി ജലധിയിലമൻ ജന്തുക്കളും
 മടങ്ങുന്നില്ലയെന്നു തുനിഞ്ഞു പക്ഷികളും
 തുടങ്ങി കൂട്ടമിട്ടിട്ടങ്ങിനെ മഹാജനം
 പൊരുവാൻ വാവായെന്നു ഗരുഡൻ വിളിക്കയും
 വരണൻ പരിതാപം പൂണ്ടുടൻ വിറയ്ക്കയും
 കമ്പങ്ങൾ പെരുകയും ഡംഭകൾ കുറയ്ക്കയും
 ഇമ്പങ്ങൾ ശമിക്കയും വമ്പുകൾ ക്ഷയിക്കയും
 ഭീതനാസ്തിറയ്ക്കയുമാവതു നിനയ്ക്കയും
 ആധികൾ മുഴുകയും വേദനാപെരുകയും
 ശൂരനാം ഗരുഡനുമായാസംപെരുകയും
 ഭീരുക്കളായുള്ളവർ ദൂരപ്പോയൊളിക്കയും
 വിസ്മയത്തോടു സൂര്യരശ്മികൾ കുറുകയും
 വിസ്മയപ്പെടുകാണിവർക്കും സ്മരിക്കയും
 വിക്രമം ഗരുഡനു മേല്ക്കുമേൽ വലിക്കയും
 നിഷ്കൂലനായ നാഥം നിശ്ചലം ധ്യാനിക്കയും
 സംഖ്യയില്ലാതെ പക്ഷി സംഘങ്ങൾ മരിക്കയും
 ഹൃദയകൃതികൾ കലഹത്തിനായടുകയും
 ആകയും തിമയ്ക്കുമാഗ്രഹം നിനയ്ക്കയും
 തോല്പയില്ലെന്നു കണ്ടു പോക്കുവർ തിമയ്ക്കും
 ശീശ്മാമണ്ഡലവും ഗാത്രങ്ങൾ വിയയ്ക്കും
 തിക്ഷ്ണമായ്യിരവാദവാക്കുകൾ വാകയും
 തൽക്ഷണം മണലൊട്ടത്തണ്ണിയിൽ നിറയ്ക്കയും
 സംഖ്യാവിക്രമങ്ങളെക്കണ്ടുടൻ കുളുക്കയും

മകരനികരങ്ങൾ കമംസമൃദ്ധങ്ങൾ
 അതുലാകൃതികളാം മുതലവൃന്ദങ്ങളും
 ഘോരമാം തിമിംഗിലം വാരണാവലികളും
 വാരിധിതന്നിൽ വാഴും ജന്തുക്കൾ പലതിടം
 പേടിച്ചുവിറയ്ക്കുമോടിയങ്ങാളിക്കയും
 ചാടിയും ഫിടകയും വീഴ്ത്തും മരിക്കയും
 ശൂരനാം ഗരുഡൻ തന്നാനനംചുവത്തിയും
 വാരിധികീഴ്ത്തൽ മരിച്ചാകവേ കലക്കിയും
 വാരിജാസനാദികളാനനം കുലക്കിയും
 നാരദൻ കൈതൂഹലം പൂണ്ടു വിസ്മയിക്കയും
 കഴിഞ്ഞു പതിനഞ്ചു ദിനങ്ങളൊരുപോലെ
 നട്ടുങ്ങിവരണനും മടങ്ങി ബുദ്ധിമുട്ടി
 പക്ഷവാതങ്ങൾകൊണ്ടു പക്ഷാന്തമൊരുപോലെ
 പക്ഷിനായകൻ ഗിരിവരിഷം ചെയ്തനേരം
 സാഗരമിതുകാലം തുരുമെന്നൊച്ചുടൻ
 വേഗേനവരണനും സംഭ്രമിച്ചുഴരോടെ
 മുത്തുകൾ രത്നങ്ങളുമാറമില്ലാത പല
 വസ്തുക്കൾ ദിവ്യങ്ങളായുള്ളതും ബഹുവിധം
 കാഴ്ചയാഴ്ന്നു കമലേക്ഷണൻ പാദങ്ങളി-
 ലീശ്വര പാലിച്ചുകൊള്ളേണമേ ദയാനിയേ
 പിഴച്ചതഖിലവും പൊറുത്തുകൊൾക പോരി
 സന്ദിച്ചുകൂടാ ഭയമൊഴിച്ചു രക്ഷിക്കമാം
 നടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു സമുദ്രമിതുകാലം
 മുടിച്ചുകുളവാനായുരച്ചു ഗരുഡനും
 ശങ്കയില്ലിതുകാലം തൂൻപോമംഭോനിധി
 നിൻകരുണയാ പരിപാലിച്ചേനിത്രനാളും

കിം ഫലമിതുകാലമെൻബലമകൊണ്ടു നാഥ
 നിൻബലമെല്ലാമവൻതൻ ബലമല്ലാത്താൻ
 ഗരുഡഭയം കളഞ്ഞുവിലമടിയ്ക്കെ
 പരിപാലിക്കേണമേ കരുണാകര ദേവ
 ശരണം ജഗന്നാഥ കരുണാലയ തവ
 ചരണപങ്കേരമയഗളം നമോസ്തുതേ
 ശരണാഗതപ്രിയ കരുണാനിധേയെന്നു
 ശരണം പ്രാപിച്ചോരു വരണൻ തന്നെക്കണ്ടു
 കരുതുകചേതസ്സോടും കവിതഭാവത്തോടും
 മധുകൈടഭൈവരി ഭഗവാനരുൾചെയ്തു
 ദേശവുമവസ്ഥയും കാലവും ബലാബലം
 ദോഷവും വിശേഷവും കാര്യവുമകാര്യവും
 സത്യവുമസത്യവും ന്യായവുമന്യായവും
 കൃത്യവുമകൃത്യവുമശുഭശുഭങ്ങളും
 എന്നിവ ഗുണദോഷമൊന്നുമോരാത്തമൂലം
 ഇന്നിതു വന്നീടുവാൻ കാരണം നിനക്കു നീ
 നിനക്കു ജലപതേ നിനക്കും വൈരാതേയൻ
 തനിക്ക് ബലമാവെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ ഭവാൻ
 നാഗശാസനൻ തവ ബന്ധുവോ വിരോധിയോ
 സാഗരാധിപ നിരൂപിക്ക നീ വഴിപോലെ
 തന്നെത്താനറിയാത്താൽ പിന്നെത്താനറിഞ്ഞീടും
 ഇന്നിപ്പോളറിഞ്ഞു നീയെന്നപ്പോളബലമാ-
 യെങ്കിലും നിനക്കിന്നു സങ്കടം തീരുവാനായ്
 ശങ്കയെന്നിയേ ചെന്നു കാക്കെ നീ ഗരുഡനെ
 ഓരാതെ ചെയ്തമൂലം പാരാതെക്കാര്യമാ-

ഞ്ഞാതെയിരിപ്പാനാജ്ഞാക്കു നീ ഗരുഡനെ
 സാഗരധീപ ഭവാൻ പോക വൈകാതെ ശീശ്രൂം
 സാദരം കൊടുക്കേണമണ്ഡങ്ങളിനി ബീഭവാൻ
 ഇങ്ങിനെ നാഥൻ തന്റെ മംഗലമൊഴി കേട്ടു
 തിങ്ങിന ഭക്തിയോടും തൊഴുതു വരണനും
 കുണ്ഠിതഭാവത്തോടും ചെന്നടൻ വേഗത്തോടെ
 കണ്ടിതു ഗരുഡനാം പക്ഷിപുംഗവൻ തന്നെ
 വിക്രമാംബുധേ പുരുഷോത്തമപ്രിയ സഖേ
 പക്ഷിനായക പ്രസാദിക്കു നീ ഗുണാംബുധേ
 അല്പകാൽക്കൂടെ നിനച്ചിപ്രകാരേണ വൈരം
 മുറുപ്പുവൽ തുടൻ നി വിക്രമം കാട്ടുന്നതി-
 നപ്പൂർവ്വം തട്ടപ്പതിനാരുമില്ലല്ലോ സഖേ
 തപസ്വലസമന്വാരായിത്രിലോകത്തിലെങ്ങും
 അടക്കിടുക കോപം മുടക്കിടുക യുദ്ധം
 നാടകം പാർമുണ്ടു ജഗദാസികൾക്കെല്ലാം
 നിനക്കു ബോധിജ്ഞാ വഴിയേ നടപ്പതി-
 ന്നിളപ്പമില്ല മമ സുഹൃത്തല്ലയോ ഞാനും
 സാഗരധീപൻ തന്റെ വാചകം കേട്ടനോം
 ശ്രീഗരുഡാഖ്യൻ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠനുമൊത്തും
 എന്തൊന്നു ചിന്തിച്ചു നിയെന്നെയോരാഞ്ഞു ഞങ്ങൾ
 സന്തതിനാശം ചെയ്തൊന്നുമു ശ്രമിച്ചതും
 ജന്തുക്കളിലൊന്നെ നിന്ദകൊണ്ടല്ലോയെന്നാൽ
 ജന്തുവായുള്ള ഞാനുമെന്തിനു വന്നതിപ്പോൾ
 നാൻ തൊഴിലിവയൊന്നുമെന്നോടു ഫലിജ്ഞയി-
 ല്ലന്ധകാരങ്ങളൊഴിച്ചടങ്ങിയിരിപ്പു നീ

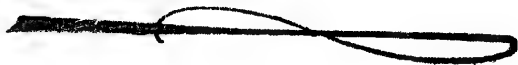
ദമമേടക്കി നീ വസിസ്തു നല്ല തവ
 ധിക്കാരം തുടങ്ങുകിലിക്കാലം ഫലം വരാ
 ഇത്തരം ഗരുഡന്റെ ക്രൂരിച്ച മൊഴി കേട്ടു
 സത്പരം വരണനും ഭീതനായിരച്ചുടൻ
 പിന്നെയുമുരചെയ്തു പന്നഗാശനനോടു
 വിന്നതയോടുകൂടിത്തന്നകമഴിഞ്ഞുടൻ
 അറിയപ്പോകാസ്തുയാൽപിണഞ്ഞോരബലങ്ങൾ
 അറിയുള്ളോരു ഭവാറിഞ്ഞു പൊറുക്കേണം
 ഗരുഡനതു കേട്ടു മനസി നിരൂപിച്ചു
 കരുണാഭാവം നടിച്ചിവണ്ണമുരചെയ്തു
 ഏകിലോ ഭവാൻ ചെന്നു കൂരികൾതമ്മെക്കണ്ടു
 സങ്കടം തിത്തുവരികേതുമേ വൈകിടാതെ
 അണ്ഡങ്ങൾ കൊടുത്തവർ തമ്മെയുമാശ്വസിപ്പി-
 ചിങ്ങു നീ വരുവോളമൊന്നുമേയിളക്കാതെ
 വാക്കുനേരിവിടെ നീ വരുവാൻ വൈകിയാൽ ഞാൻ
 തുക്കുവൻ പാരാവാരമില്ല സംശയമേതും
 ശ്രീമഹാവിഷ്ണു ജഗൽകാരണഭോകൻ മമ
 സ്വാമിയെന്നുള്ളതുളളിലെപ്പൊഴും നിറസ്തു നീ
 പാരായതെയതു കേട്ടു നടന്നു വരണനും
 വാരിധിതന്നിൽ പൂക്കു മുട്ടകളെടുത്തുടൻ
 കൂരികളുടെ മുമ്പിൽക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കു മന്ദം
 വാരിധിവരനവരോടും ചെയ്യിടിനാൻ
 ഞാനുപാരിച്ചോരു മുട്ടകളെടുത്താലും
 മാധവം തെളിഞ്ഞുടൻ വിരസം കളഞ്ഞാലും
 കളകു പരിഭവം തെളികു മനോഹരം

കളിയായത്രെയിതു കലഹിച്ചില്ല ഞാനും
 പോരികവേണം റിങ്ങു ഗരുഡൻ തന്നെക്കാണാൻ
 തുരുമിനല്ലയാളിൽ വാരിരാശിയും നാനം
 ഇത്തരം പാഞ്ഞവർ തമ്മെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 സതപരം ചെന്നു വിനതാത്മജൻതന്നെക്കണ്ടു
 വന്ദിച്ചുവിന്ന പക്ഷിസംഘത്തെക്കണ്ടുപോരും
 മന്ദഹാസവും ചെയ്തു ഗരുഡനുമെങ്കൽ
 വന്ന സങ്കടമെല്ലാം തീർന്നിതോ റിങ്ങുകുറ്റോ -
 ഒന്നു കേട്ടവർകളുമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പിന്നാർ
 സന്തതിനാശ്ത്തിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചൊരു
 സന്താപമശേഷവും തീർന്നിതു മഹാമതേ
 നിന്തിരുവടിയുടെ കാരുണ്യമെല്ലാതെക -
 ണെന്തൊരു ബലമുള്ളതികണ്ടു ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം
 എങ്കിലോ റിങ്ങുകൊരു സങ്കടം വരുന്നോ -
 മെങ്കൽവന്നറിയില്ല തീർത്തുകൊള്ളുവൊല്ലാം
 ജഗല്ക്കാരണനായ മൂർത്തൻ പരമേഷ്വരൻ
 നമുക്കു ബന്ധുവെന്നു റിവാച്ചുകൊടുവിൻ റിങ്ങു
 വേദമേതുമേ വേണ്ടു പോയാലുമെന്നു പറ -
 ണ്തൊടിയും തീർത്തു തൊഴുതവരും നടകൊണ്ടാർ
 ചിരിച്ചു വരുണന്റെ കരഞ്ഞപ്പിടിച്ചൻ
 രസിച്ചു ഗരുഡനുമീവണ്ണമുമെങ്കൽ
 അണ്ണവേശപര ഭവാനൊന്നറിഞ്ഞിരിക്കണം
 എന്നുടെ ജനങ്ങളിപ്പക്ഷികളറിഞ്ഞാലും
 നിൻമൂലമിവക്കൊരു സങ്കടമുണ്ടാകാതെ
 നന്നായി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക മേലിൽ ഭവാൻ

എനിയ്ക്കു വീയാരെന്നും വിധക്കു ഞാനാരെന്നും
 നിനയ്ക്കു ജലേശ്വര കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ
 ഇത്തരം പാഞ്ഞവരാത്തൊരുമിച്ചു കൂടി
 സതപരം കയ്യും പിടിച്ചുണ്ണിനായകനുമായ് -
 പത്രിസത്തമൻ ചെന്ന ഭക്തികൈകൊണ്ടു നാഥൻ
 തൃക്കഴൽ കൂപ്പി സ്തുതിച്ചീടിനാനതുനേരം
 ഇന്ദിരാവരനേയും ചന്ദ്രശേഖരനേയും
 വന്ദനം ചെയ്യാനവനിമന്ദിരനേയും
 ഇന്ദ്രാദിഗണത്തെയും താപസജനത്തേയും
 വന്ദിച്ചു വരണൻ പോയ്ക്കുനിടംപുകീടിനാൻ
 പക്ഷിജാതികളുപിശേഷപാദികളേയും
 പക്ഷിനായകനേയും വണങ്ങി സ്തുതിച്ചുടൻ
 ബലമോദത്തോടനുവാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
 സതപരം പരന്നുപോയ്ക്കുറഞ്ഞൊരല്ലാവരം
 നാരദനാദിയായ മാമുനിവരന്മാരു -
 മാരണരാദിയായ കാണികൾ മരറുളോരും
 വന്ദിച്ചു ദേവന്മാരോടൊത്തെയും വഴങ്ങിച്ചു
 ചെന്നടൻ നിജനിജമന്ദിരം പുകീടിനാൻ
 ഇന്ദ്രാദിദേവകളോടൊന്നിച്ചു വിരിഞ്ചനം
 നന്ദിച്ചങ്ങരയന്നം കഴുത്തിൽ കരയേറി
 സതപരം സത്യലോകം തന്നിൽ വാണരുളിനാൻ
 മൃത്യുശാസൻ നിജപുത്രരും ഭൃതങ്ങളും
 ഒന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു കുന്നിൻമുറിവിയുമാ -
 യ്ക്കുനടെ കാളകഴുത്തേറിയങ്ങഴുനെള്ളി
 സതപരം ശ്രീവൈകുണ്ഠപുഷ്പവാണരുളിനാൻ

ലോകേശനായ നാഥൻ ശ്രീഭഗവതിയോടും
 അവനീദേവിയോടും ഫണിപയ്യങ്കേ പിന്നെ
 യോഗനിദ്രയും പുണ്ടു വസിച്ചു യഥാസ്വം
 ദുരിതഹരപ്രിയചരിതം ഹരപ്രിയം
 പരിതാപകം കൂരിചരിതാമൃതമിദം -
 മുരചെണ്ണീടുന്നോൺ സകലസുഖങ്ങളും
 സാധിയ്ക്കുമെന്നു ചൊല്ലിസ്സന്തോഷിച്ചവിടുന്നു
 ശുകസുന്ദരിതാനും പാന്നുപോയാളന്നേ.

കൂരിതാപാപം സമാധാനം.

ഹൈന്ദവർനാടകം

കളിപ്പാട്ട് .

രാമായണം കഥ.

വെണ്മതികലയണിത്തോൻ
വേദങ്ങൾ ചേർത്തിരിത്തോൻ
അഞ്ചികയ്ക്കു പുനായോൻ
ഹരനെന്ന നാമം പൂണ്ടോൻ
പുമാതിൻ കണവനായോൻ
പിരിജട മുടിയണിത്തോൻ
പാവ്യാതികണവനായോൻ
പരാചരനാത്മാവായോൻ
കടഞ്ഞ പാൽ വിഷം കുടിച്ചോൻ
കാളിയെ പെറ്റ നാഥൻ
അഭ്യുഖനായോൻ
കുറവുകളല്ലാം തീർത്ത
പറവാൻ വരം തരണം
അറിവുള്ളോർ പിഴകൾ കണ്ടാൽ
അഖിലവും തീർത്തിടേണം
മഹാമായാലക്ഷ്മി സിതാ
വനംതന്നിൽ വസിയ്ക്കുകാലം
ദുഷ്ടനാം രാവണൻ താൻ
കപടത്താൽ കട്ടുകൊണ്ടു
ലങ്കയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു

ദുഃഖിയ്ക്കു കാർന്നത്താൽ
 ആഴിയെ കടപ്പതിന്നു
 ആളില്ലെന്നൊച്ച രാമൻ
 ഹനുമാനൊ വിളിച്ചുകൊണ്ടു
 അടയാളം കൊടുത്തു കയ്യിൽ
 പോകയെന്നതളിച്ചെയ്തു
 ചൊലിവോടു വിണ്ണുമുത്തി
 വഴിപിഴയാതയച്ചിതങ്ങു
 വരങ്ങും കൊടുത്തു ഞാനാൽ
 വാനരപ്പടകളെല്ലാം
 വാരിധിതീരം പുക.

വാരിധി കണ്ടോരു വാനരവംശങ്ങൾ
 വാലുകളങ്ങയത്തിടുകയും
 പാരം ഭയംപൂണ്ടു വാരിധി നോക്കയും
 പച്ചതം നോക്കി കമിയ്ക്കുകയും
 ആഴിയിലാനന്ദവർതിര കാണുമ്പോൾ
 അട്ടഹസിപ്പോടിപ്പോകുകയും
 കൂട്ടരെ നോക്കയും കൊഞ്ഞനം ചെയ്തയും
 കണ്ടേടം മാന്തി ചൊരിയുകയും
 കള്ളുക്കുരങ്ങന്മാർ വെള്ളത്തിൽ ചാടിയും
 തള്ളിത്തിരയിൽ മറിയുകയും
 വെള്ളത്തിൽ തുള്ളിക്കളിച്ചാൽ കഴിവരാ
 എന്നതു കണ്ടറിയേണം
 കാട്ടിലിരുന്നു കളിക്കുന്നതുപോലെ
 കാട്ടുവാണൊ ധിങ്ങൾ പോന്നു
 ഇത്തരം ജാഘ്രവാൻ ചൊന്നതിന്റത്തു.

മിത്തരമംഗദൻ ചൊന്നാൻ.

അംഗദൻ ചൊന്ന വാക്കു
അങ്ങോട്ടു ചാടാമെന്നും
ഇക്കരെ എത്തുവാനോ
എടുതല്ല എന്നെക്കൊണ്ടു
മുപ്പതു യോജന ഞാൻ
ചാടാമെന്നു നീലനും
കേസരി എഴുപതെന്നും
നാളനൊരു തൊണ്ണൂറെന്നും
വഴിമൊഴി പറഞ്ഞല്ലാതും
മന്ദഭാവവും പൂണ്ടു
വന്ദിച്ചു നിന്നെല്ലാതും.

നിന്നതു കണ്ടു ജാംബവാൻ ചൊല്ലി
വമ്പരിൽ മുമ്പൻ വാനരന്മാർക്കു
വമ്പലകളിൽ നിന്നു മരിച്ചു
വമ്പുകളെന്തിവിടെ ലഭിച്ചു
നന്നനന്ന നാമെല്ലാരുമിരുന്നാൽ
നാരായണന്റെ വേലകൾ ചെയ്യാൻ
ആരുമില്ലെന്നറിവിനെല്ലാതും
വന്ദിച്ചിടുക മാരുതിയെപ്പോയ്
നന്ദിച്ചെല്ലാതും ദിവം കലൻ
കൂടിയൊരുമിച്ചു ചിന്ത തുടങ്ങി
അന്തരമതു കണ്ടു ഹന്തമാൻ
ചിന്തയാ രാമപാദം നീനച്ചു
രാമപാദം നിനച്ചുനീലും ഹന്തമാനപ്പോൾ

വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിരുന്ന ജാബ്ബാവാൻ
 എന്തു ഭവാനിളകാതെയിരുന്നുകൊൾവാൻ
 ചൊന്നവാക്കു ചിന്തയിലെ മറന്നായോ നീ
 ചൊല്ലേറിയ ഭവാനു നിൻകയ്യിൽ തന്നെയോ
 അടയാളമകതാരിൽ മറന്നായോ നീ
 ആരേയും ഞാൻ നീയൊഴിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല
 ആഴിചാടിയരിവരന്റെ പുരിയിൽ പോവാൻ
 അകതാരിൽ നിറവു നിറക്കണ്ടെന്നാകിൽ
 ഹരിഹര ശ്രീഹരമാൻ താനെന്നു തന്നെ
 ആദികാലേ ഞാൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്
 ആവകയും നിരൂപിച്ചാൽ നീയെ പോരൂ.

നിശ്ചയം ഞാൻ പോരമെന്നു ചിട്ടല്ലേ
 ചൊന്നതു നീക്കി മറൊന്നു കണ്ടാലയോഗ്യവും
 ഭവിയ്ക്കുമേ കാക്കുവേണം
 സൂര്യരാജൻ ചൊന്നവാക്കു റിന്നോടു
 തൽക്കണ്ണം നീ പോവാറുള്ള
 യാത്രയും തുടങ്ങട്ടോ
 പക്ഷംവേണ്ടു പോവതിന്നു
 വേഗേനാതി നിശ്ചയം.
 നിശ്ചയിച്ചിട്ടുച്ചുതന്നു ചൊന്ന വാക്കു
 നീക്കമൊരു തെല്ലമില്ലെന്നു ചു കൊൾക
 പോക നോരും കളയാതെ വൈകീടേണ്ട
 വൈകിയാലോ പതനാഭനരിയുത്താനും
 പകജാക്കി സീതതന്റെ കാൽക്കൽ
 അല്ലമുണ്ടു പണിയെന്നു കരുതും രാമൻ

അയച്ചു വഴി നിനച്ചാലും സഫിച്ചുകൂടാ
 നിനവിലെപ്പോഴുമധികമുണ്ടു സങ്കടങ്ങൾ
 കഴിക്കില്ല നിനക്കേതും മാരുതിയെ പോകയെന്നു
 പോവതിനവനുമാച്ചമ തൊഴുതീടിനാൻ
 നിങ്ങളൊക്കെ നല്ലവണ്ണം നിന്നു സ്തുതിച്ചിടുവിൻ
 അല്ലലകുന്നുള്ളകം തെളിഞ്ഞുകൊൾകവേണമേ
 രാമ രാഘവ മുകുന്ദ രാമരാമ പാഹി മാം
 ലോകനാഥ സീതാകാന്ത രാവണാന്തക ജയ
 ആദിനാഥ ആഴിപ്പണ്ണ് വീ തുണയടിയനു
 എന്നു ചിന്തയിൽ നിനച്ചാച്ചിരുന്നു മാരുതി
 മാരുതി ഞാൻ വനത്തിലെന്നു നിനച്ചു വീ വേദിയ്ക്കേണ്ട
 പദ്മതസ്ഥനീശപരനെ വഴിപോലെ മനസ്സിലുന്നി
 എന്നതിനാൽ കവി ചൊല്ലി നിന്നുകൊണ്ടു
 എന്നപ്പോൾ വായുപുത്രൻ ചിന്തയിൽ നിനച്ചുകൊണ്ടു
 കൊണ്ടൽവണ്ണന്റെ ലീലകൾകൊണ്ടു
 അഞ്ജനാസുതൻ ശ്രീഹനുമാനും
 വാരിധിതന്റെ തീരത്തു ചെന്നു
 വാനരദേഹം വണ്ണം തുടങ്ങി
 കണ്ണവും മാർച്ചും കാൽ കരമെല്ലാം
 ഉന്നതമായി തടിച്ചതു കണ്ടു
 വിഷ്ണുനാഥന്റെ മായങ്ങൾകൊണ്ടു
 വിസ്മയം പലതും കണ്ടറിവാൻ.
 കണ്ടുകൊൾവിൻ വാനരരെ നിങ്ങളെല്ലാം
 കടുപ്പമായ വാരിധി ഞാൻ ചാടുന്നുണ്ടു്
 വലഭാഗം വലകയ്യൊന്നായത്തിനോക്കി

താതനായ വായുവിനെ മനസ്സിലുണി
കടലിടിയിൻ മുഴക്കമെന്ന ശബ്ദംപോലെ
അലരിയുടൻ ഹന്തമാനം ഗമിച്ചിതങ്ങഞ്ചൊത്തേ

അഞ്ചൊത്തേ ഉയർന്നുപോകുമ്പോൾ
ഹന്തമാന്റെ വാചഞ്ജനം കണ്ടിട്ടു
സുരസയും ചെന്നു തടുത്തു ചൊല്ലിനാൻ
വിശപ്പും ദാഹവും പൊറുക്കാ മാരുതി
കടക്ക വായതിൽ മടിക്കേണ്ട

കടക്ക വായതും തുറക്കാം ഞാനിപ്പോൾ
ഗുഹപോലെ വായും തുറന്നുവളുപ്പോൾ
മലപോലെ റിന്നു മാരുതിയപ്പോൾ
അതിലിട്ടി വാ തുറന്നുവളുപ്പോൾ
പവനനന്ദനാതികൂറായി
കടകപോലുടലെടുത്തു മാരുതി
കവിളിണകളുറിയൊതെകണ്ടു...

റിമിഷത്തിൽ ചാടി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ
ഉണ്ണേ! മാതാവേ ശുഭേ ഭുജംഗേ
ഇതി സ്തുതിച്ചു പിൻ വിടയും ചൊല്ലിനാൻ
നിഴൽ പിടിച്ചുടനശിച്ചീടുന്നോരു
റീചസിംഹികയെ വധിച്ചു മാരുതി

അണഞ്ഞസുരന്റെ പുരോഭാഗേ ചെന്നു

പുരോഭാഗേ ചെന്നിരുന്നു പുതുമകൾ പലതും കണ്ടു
ഏഴണ്ടു റിലവിതാനം ഏഴുപതു കിടങ്ങുമുണ്ടു്
മൂന്നുണ്ടു ശിഖരക്കോട്ട മുന്തുമടവിധാനം
പുറംകോട്ട പുതുമെച്ചാൽവാൻ അനന്തനരംപണിയതുണ്ടു്

അതിന്നിതെ കാണായ്ക്കു കടവുകൾ പൂഴുകൾ തോട്ട്
 കാക്കടൽ ചാടിപ്പെന്നാൽ പാലൂടൽ കാണാം പിന്നെ
 പാലൂടൽ ചാടിപ്പെന്നാൽ ഇരുട്ടാഴി കാണാം പിന്നെ
 ഇരുട്ടാഴി ചാടിപ്പെന്നാൽ പാലാഴിമദ്ധ്യേ ചെല്ലാം
 പാലാഴിമദ്ധ്യേ ചെന്നാൽ രാവണൻ കോട്ട കാണാം
 രാവണൻകോട്ടമിതെ ആകാശം തട്ടായ്തോന്നാം
 പഞ്ചമി അഞ്ചുമില്ല അഞ്ചാദിത്യന്മാരുദിപ്പതില്ല
 ഉള്ളകം കടന്നുകൊൾവാൻ ഉപായങ്ങൾ കാണുന്നില്ല
 ഉടയവന്റെ കടാക്ഷത്താലെ നെന്നിനാൽ ദപാരം കണ്ടു
 കൃശംഗധാരിയായി കടന്നവൻ ചെല്ലുന്നേരം
 കടുപ്പത്തിൽ വന്നോരു സ്ത്രീ അസുരനാരി പക്ഷി -
 മൃഗാദി ജന്തുക്കൾക്കും കടന്നുകൂടാതൊരു ലങ്കയിൽ
 നിയേകനായി വരുവാനങ്ങെന്നുമൂലം
 എന്നോടു പരമാത്മം പറകയെന്നു
 ചൊല്ലിയവർ വലങ്കയ്ക്കെന്നയത്തിക്കൊണ്ടു
 കടുത്തുടൻ ചൊന്ന വാക്കു കേട്ടു വിൻകഥിച്ചിതേവം

എന്തണേ വന്തണേ ചൊല്ലണേ പെണ്ണണേ
 എന്തൊരു കാവൽ നീ കാക്കുന്നണേ
 കാവൽവെച്ചാരണേ കാക്കുന്നതെന്തണേ
 ചൊല്ലണേ നിയ്യണേ പെണ്ണണേ നീ
 പെണ്ണങ്ങൾ കാക്കുന്ന കാവലിലാരണേ
 പെൺകുലകോട്ടയ്യം ചൊല്ലണേ നീ
 കോട്ടപ്പാറം കാവൽ കല്പിച്ചതാരണേ
 കൊല്ലം തികഞ്ഞതും ചൊല്ലണേ നീ
 കൊണ്ടാടി നിന്റെ മൂല പുണർന്നാരണേ

കൊണ്ടുള്ള ഭർത്താവെ ചൊല്ലണേ നി
 എന്തൊ വാനാശ്രേഷ്ഠ കവിവര
 ലങ്കയിൽ വന്നതു ചൊല്ലെടാ നീ
 എന്നുടെ നായകി സീതയെക്കുട്ടൊരു
 കാരണത്താലെ ഞാൻ പോന്നു
 ഒപ്പത്തിനൊപ്പം പറയുന്നതാരെന്നു
 തങ്ങളിലോരോന്നടിച്ചു
 വമ്പനാം മാരുതി ലങ്കാശ്രീയുമായി
 തങ്ങളിലുള്ളൊരു യുദ്ധം
 കോപിച്ചു മാരുതിയൊന്നടിച്ചാനതു -
 കൊണ്ടുവർ മോഹിച്ചു വീണു
 വീണു തെളിഞ്ഞു ലങ്കാശ്രീ ഭഗവതി
 മാരുതിയോടുകൂടി ചെല്ലു

മാരുതേ ഞാനറിഞ്ഞവരെ കേൾക്കു നീയും
 മഹാലക്ഷ്മി വൈകുണ്ഠം രക്ഷിക്കുമ്പോൾ
 നിനയാതെ വിരിഞ്ചനോടൊന്നുതളിച്ചെല്ല
 അറിയാതെയകപ്പെട്ട രാക്ഷസി ഞാൻ
 അറിവുണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നു എന്നേക്കായിൽ
 ഞാനിപ്പോൾ ബ്രഹ്മലോകം പ്രാപിപ്പാനാ -
 യവകാശമിന്നു ഞാനും വന്നതിപ്പോൾ
 ലങ്കയിൽ നിന്നു മഹാലക്ഷ്മി മാറി നിന്നു
 ലങ്കേശൻ രാവണനും വിറച്ചു ദേഹം
 ഒരു സ്ഥലവും ഒഴിയാതെ നടന്നുനോക്കി
 കാണാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചു ക്ലേശത്താലെ
 താമസം നൂതിച്ചുതുടങ്ങി
 ക്ലേശിതവിതാവേ പോറ്റി

ക്ലേശിതവിതാവെ നി ശരണം
 ഗംഗയോടണിവുരൊരു നാഥ
 ലോകമൊക്കെയും ജീവനെ പോറ്റി
 ലോകനാഥന്റെ സീതയെത്തേടി
 ആഴിയെഴും ഞാൻ ചാടി വന്നയോ
 കാണാൻ യോഗമിവിട്ടില്ല സ്വാമി
 രാമ രാമ ഹരേ പരമേശ്വര
 കാമവൈരി ശരണം നമസ്തേ
 എന്നുചൊല്ലി പണങ്ങി സ്തുതിച്ചു
 അപ്പോൾ വായുവും വന്നു പഴികൂട്ടി
 ചെന്നു സീതയെക്കണ്ടു ഹന്തമാൻ
 ശിംശപാവുക്കുമുലേ വസിയ്ക്കും
 വിജയരാംഗിയെക്കണ്ടു കൈകൂപ്പി
 കണ്ടവനും വൃക്കമേറിയിരിയ്ക്കുന്നേരം
 കാളമേഘവടിവൊത്ത രാവണൻതാൻ
 വരവുതാനും കണ്ടുടനെ മാരുതിയും
 ഉടനടനെ വാളുമടിച്ചലംകരിച്ചു
 ചെണ്ടകുഴൽ ചേർത്തു തുടിയും വീണ
 തപ്പതാളമാലവട്ടംവീശിക്കൊണ്ടു
 ഉൾശിമാരുലകിൽ വന്നു
 ദേവസ്ത്രീകൾ രാവണന്റെ ഭൃത്യരായിമരുവുന്നൊരു
 ഈവക കണ്ടുനമാനം ഭീതിപൂണ്ടു
 അകലെ നിന്നിട്ടസുരൻതാനുരചെയ്തപ്പോൾ
 അണഞ്ഞസുരനുമുരചെയ്തിടിനാ...
 നാടുത്തണി മുലപ്പണയവാൻ

കൊതിയുണ്ടു ബാലേ നിനവെന്തു
 നിന്റെ മനാതാരിലൊന്നുമറിയേണം
 പതിന്നാലു ലോകം ധരിത്തരാമനും
 നിറക്കു സാധ്യമായ്ക്കരികിലു
 കലഭേദമൊന്നും കരുതവേണ്ട നീ -
 പരമ തമ്പുരാനൊരുപോലെ
 അറിവില്ലേ ബാലേ വിരവിലെന്നുടെ
 അണിമുഖം നോക്കി പറയേണം
 പറയാം ഞാൻ ബാലേ കേൾക്കു നീ -
 യിനിയുമിപ്പോൾ പരമാത്മമറിഞ്ഞു
 രാമനെ നിനക്കുവേണ്ട
 നാരിസേവചെയ്തയില്ല രാമദേവൻ
 അഴകുസുഖം രാമനെന്നോളമില്ല
 ഈ രാസുരൻ രാവണന്റെ വാക്കുകേട്ടു
 കോപമോടു സീതതാനും ചൊന്നവാക്കു

ചൊല്ലി സീത പുല്ലിനോടുന്നല്ലലോടും
 മെല്ലവേ ചൊന്നതിപ്പോൾ
 നിന്റെ കാലദോഷവുമടുത്തൊട!
 കള്ളനായ നിന്റെ മായം കണ്ടറിഞ്ഞു ഞാനൊട!
 ലക്ഷ്മണനറിയാതെന്നെ കട്ടുകൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ
 പക്ഷിയോടടുത്തപ്പോൾ ഞാൻകണ്ടു നിന്റെ വിരിയം
 നില്ക്കു നില്ക്കു രാവണ ഞാൻ നിൻകലത്തിൽ കൂടുവാൻ
 ഏറെയൊരുനേരമിനി വൈകവേണ്ട രാവണ
 രാമദേവൻ ലങ്കയിലെഴുന്നരുളും നേരത്തു
 അരക്ഷണം കൊണ്ടൊക്കെയു മരക്കയ്യും

ഭസ്മമാക്കും ബാണംകൊണ്ടു രാമാനു നിശ്ചയം

നിശ്ചയം നിൻവംശത്തെയാടുകുവാനും
വിന്നെക്കൊന്നു ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനും
അച്ചുതനായി പിറന്നു രാമൻ
നിന്നുടെ കാലനായി.

പാകശാസനവൈരിയാം ദിഷ്ടൻ
പങ്കജാക്ഷിയിൻ വാക്കിനെ കേട്ടു
കണ്ണിരുപതിൽ തീയെറിയുന്നു
ഉടൽഗിരി പോലെ നിന്നിരുന്നു
ദിഷ്ടൻ കോപിച്ചു വാളുമെടുത്തു
ചന്ദ്രമഖീം വധിപ്പതിനായി
ചന്ദ്രമാസമെടുത്തിളക്കുന്നു വാളുമായവൻ
പാഞ്ഞടക്കുമ്പോൾ വാമലോചന
മണ്ഡോദരി ചെന്നു വാളും
ഭർത്താവിൻകയ്യും പിടിച്ചു
മരൊരാള തുണയില്ലിതിലാരും
ഉരോരാരുമിവൾക്കില്ല നാഥ

നാഥനൊടീവണ്ണമെല്ലാം
നാരിയാളു പാഞ്ഞുടനെയനും
സരിപ്പിച്ചു നാല്പതുനാളുകത്തുഞാൻ
വശമാക്കിത്തന്നതുണ്ടു
കോപകരൻ രാവണനും കോപത്തോടെ
പോയവനും പുരിപുക്കുണ്ടിരുന്നശേഷം
രാവണൻതന്റെ പുരിപുക്കുനേരം
ഉറച്ചിതു ചിത്തം ഹന്തമാനനേരം

പറഞ്ഞിതു രാമവൃത്താന്തമെല്ലാം
 മഹാഗുണവാനാം ദശരഥനു പണ്ടെ
 തനയരായ് നാലു പുത്രരുണ്ടായി
 നാഥനായതും രാമദേവൻതാൻ
 മാരാരിതന്റെ വില്ലുമുരിച്ചു
 മാലയിട്ടതും ഭഗവാൻ താനൊല്ലൊ
 മുടക്കി കൈകേയിയഭിഷേകമനു
 വനത്തിന്നു ഭാര്യതമ്പിയുംകൂടി
 അടുത്തസുരരെയൊടുക്കുവതിനായി
 അടുത്തസുരരെയൊടുക്കിയ വാറും
 വനത്തിൽ വെച്ചല്ലോ ദേവിയെക്കണ്ടു
 കാണാഞ്ഞു ഭൂതർനാലു ദിക്കിലും
 ഏകൈകലക്ഷമയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അയച്ചോരു വത്തമാനം അറിഞ്ഞു സീതാ
 ആരുമാരുമീവണ്ണം വരുന്നോരില്ല
 കോപകരൻ രാവണന്റെ മായംകൊണ്ടോ
 എന്തടവാ ക്ഷീണമുള്ളിൽ കരുതിക്കൊണ്ടു
 കമ്പിട്ടിരുന്നതു കണ്ടു വായുപുത്രൻ സ്തുതിതുടങ്ങി.
 വായുപുത്രൻ സ്തുതിച്ചു തുടങ്ങി
 വൈദേഹി ദേവി ലോകമാതാവേ
 വായുവിന്റെ മകനാണടിയൻ
 ശങ്കിക്കവേണ്ടയെന്നെ നീ തെല്ലും
 ശങ്കരനാണേ സത്യം മാതാവേ

മാതാവെന്നുള്ളസത്യം വൈദേഹി
 കേട്ടുനോര പാരാതെ മുഖത്തുനോക്കി

യജ്ഞാനന്ദനന്താൻ അടയോളമെടുത്തുകൊണ്ടു
 കൈവണങ്ങി തൊഴുതുകൊണ്ടു -
 ങ്ങടയോളം കൊടുത്തു കയ്യിൽ
 അടയോളം വാങ്ങി അണിമിഴിച്ചാളം
 എടുത്തവർ മുലമാറിൽ വെണ്ണു
 ഹരിഹര എന്റെ ഭഗവാനേ കാന്ത
 അറുതി ഞാനിന്നു രാവണൻകയ്യാൽ
 മരണമേതും അറിവില്ലെ കാന്ത
 സീതാഭർത്താ കണ്ടുനൊ ഹനുമാൻചൊല്ലി
 ശാന്തിയുണ്ടാം ജനനി നീ ചേദിക്കേണ്ട
 രാവണന്റെ കോട്ടയെല്ലാം തകർക്കുവാനും
 രാജധാനിയ്ക്കുവസാനം വരുത്തുവാനും
 രാഘവൻതാൻ തമ്പിയോടും പടകളോടും
 വാരിധിയിൽ ചിറ കെട്ടി കടന്നുവന്ന
 അരക്കനായ രാവണനെ വധിയ്ക്കുവാനും
 രാക്ഷസരെ കലമുടിച്ചു ദേവിതന്നെ
 വിണ്ടുകെണ്ടേയോദ്ധ്യയ്ക്കു പോകുവാനും
 അധികമൊരു പണിയില്ല രാഘവർ
 ജനകജേ നീയെന്നു കേണ്ടും ഭയപ്പെടേണ്ട
 കൈവണങ്ങി തൊഴുതുകൊണ്ടുടയോളവാക്കും പ
 (റഞ്ഞുകൊണ്ടു

അടയോളവാക്കും പറഞ്ഞു മാന്തി
 വിടവാങ്ങിക്കൊണ്ടു തൊഴുതവൻ
 വരട്ടേ മാതാവെയവസ്ഥ രാമനോ -
 ടറിയിപ്പാൻ കാലമുതയിതു

ഇരിയ്ക്കു മാതാവേ ഇനി നി-
 യേറിയൊലൊരു മാസമേയിങ്ങിരിയ്ക്കുണ്ടു
 രാജവരനോടങ്ങൊരുമിച്ചു ഞങ്ങൾ
 എഴുപതു വെള്ളം പടവയം അറക്കു
 കലം മുടിച്ചു ദേവിയെ അയോദ്ധ്യയിൽ
 കൊണ്ടിങ്ങിരുത്തുവാൻ ഭഗവാൻ-
 നൊരു പണിയില്ലേ കവികൾക്കും
 ഞങ്ങൾക്കും ഭയമില്ലാ ഇളക്കം ദേവിയ്ക്കു മന-
 കാമ്പിലൊരു പണത്തുകയോലും ധരിക്കേണ്ട
 കളുത്ത പാലാഴി ധരിത്ത രാമന്റെ
 തിരുപ്പാദത്താണു ധരിക്കു നീ
 പവനനന്ദനൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ
 പരാമർശമെന്നു ധരിച്ചുടൻ
 ഹനുമനെ വിളിച്ചു ഹരി നിന്തിയ-
 ങ്ങളി സീതയോടൊപ്പം
 ഇതു ചെന്നെന്നുടെ കണ്വനോടു നീ
 പറക മാരുതി കളിവിനാ
 അതു ശുഭം താമസനാച്ചു മാരുതി
 പുറപ്പെട്ടവനായ്ത്തുനിന്നു പോൾ
 പുറപ്പെട്ടവൻ തു നിന്തരോരം ചൊല്ലി സീത
 വിശപ്പടക്കിപ്പേകവേണം വായുപുത്ര
 കളിച്ചു നീ പോയ് രാമനെന്റെ
 ഉപവനത്തിൽ വെളിപ്പെടാതെ
 ക്ഷുത്തടക്കി പേകവേണം
 എന്നുതളെ കേട്ടുനോരം വായുപുത്രൻ

ചെന്നു പൂക്കൾ രാവണന്റെ ഉപവനത്തിൽ
 നന്നായി കദളിവാഴക്കുറിയും തിന്നു
 തൃപ്തി വന്നു മദത്തോടെ കരിച്ചു ചാടി
 ചാടിയവൻ രാവണന്റെ ഉപവനങ്ങൾ
 തടയിതി പൊടിയുളിർക്കിച്ചു ചെന്നു
 കറുപ്പവരും കണ്ടുനെപ്പിടിപ്പാൻ ചെന്നു
 ചെന്നപ്പോൾ രാക്ഷസന്മാരൊക്കെയും
 തച്ചുകൊന്നതിൽ ചാവായെത്തുളുമാർ
 അപ്പം ചെന്നു രാവണനോടു
 വൃത്താന്തമെല്ലാം ബോധിപ്പിക്കുന്നു
 കേൾക്കു സ്വാമി ഭൂജവിശുദ്ധങ്ങൾ
 ഉപകാരയൊരു വാനൻ വന്നു
 ആക്കുമോടു നാം നട്ടു നന്നു
 തോപ്പും തോട്ടവും തച്ചു തകർത്തു
 കരക്കുന്നോർകളിൽ നല്ലൊന്നു കൊന്നു
 പുഷ്പിയോടവൻ കരളുനി തിന്നു
 ഞെട്ടു മരടനട്ടു മരിച്ചു.

അട്ടമാസം കേട്ടു വേടിപ്പോടി ഞങ്ങൾ
 വൻമാനം സ്വാമിയോടങ്ങണത്തിപ്പാനാ-
 ണെട്ടന്നു വിടകൊണ്ടു ഞങ്ങളെല്ലാം
 ഇക്കണ്ട ഞങ്ങളാരും നിറച്ചുകണ്ടാൽ
 നില്ക്കുയില്ലിന്നിവനോടു ശരിയ്ക്കു നേരേ
 എന്നു പറക്കു കേട്ടനോം രാവണന്മാൻ
 ഭൂതരായ മന്ത്രികളോടൊന്നു ചെല്ലി
 പൊട്ടരായ നിങ്ങളാരും പോക്കു പോണ്ട

ഇഷ്ടനൊൻറെ ഇളയപുത്രൻ പോഷ പോട്ടെ
 അഷ്ടകമാരൊ വിളിച്ചുടനെ രാവണൻതാൻ
 നമ്മുടെ ഉപവസന ഭരത കുഞ്ഞ് വന്നു
 വലവകയും നാശങ്ങൾ വരുത്തിപ്പോലും
 കാവൽക്കാരർ പലരേയും തച്ചുകൊന്നു
 ശേഷമുള്ളാർ പേടിയോടിക്കൂടിപ്പോന്നു
 നി ചെന്നവനെ വധിച്ചിടുന്നു വരികവേണം.

അങ്ങണം നടന്നവനും അച്ഛന്റെ വാക്കിനാൽ
 മാരുതിസമീപേ ചെന്നുനിന്നു രാവണസുതൻ
 വിളിച്ചാവാമോടവന്റെ നേരെ ചെന്നെത്തുത്തപ്പോൾ
 നേരെ ചെന്നെത്തുതു ബാണസായകം തൊടുത്തപ്പോൾ
 മാരുതിയും ശൂരതയോടൊന്നെടിച്ചാറക്കണം
 ഒന്നെടിച്ചനേരം യമലോകേ ചെന്നിരുന്നവൻ
 മണ്ണിൽ വീണ ദേഹമതു കണ്ടു ഭൂതർ മണ്ടിനാർ
 മണ്ടിപ്പോന്നു രാവണനോടൊക്കണമുണർത്തിനാർ
 കേട്ടുകൊൾക രാവണ! കവിവന്റെ വിക്രമം
 റിന്നാട തനയനങ്ങു ചെന്നെത്തുത്തനേരത്തു
 ഒന്നെടിച്ചാറക്കണം മരിച്ചു റിന്റെ നന്ദനൻ.

മരിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ കേട്ടുനേരം
 കരുത്തനായ രാവണനും കോപത്തോടെ
 ഇരിയ്ക്കയില്ല ഉഴിതന്നിലാക്കണം
 ഞാൻ ഇരിയ്ക്കയിലും മരിയ്ക്കുവാല്ല എന്നാച്ചു
 കോപിച്ചു തലകൾ പത്തും കുലുക്കിക്കൊണ്ടു
 നയനങ്ങൾ ഇരുപതിലും ചിതറിയനി
 കരങ്ങൾ പത്തിൽ ചന്ദ്രധാസമിളക്കിക്കൊണ്ടു

ഉടൻതന്നെ തെരുതെരു കുന്നാത്തുചൊല്ലി
 ഉത്തം കാരാരില്ല എന്റെ ലങ്കതനിൽ
 ഉന്നമന വരങ്ങളും ഞാൻ വാങ്ങിട്ടുണ്ട്
 പാമേശൻ ചന്ദ്രമാസം തന്ന പിന്നെ
 ഉത്തം കാരാടം പാമ്പുകുചന്ദ്രൻ
 ഇന്ദ്രാദിദേവകളും യമരാജാവും
 ഇത്യാദി നിവഹമെന്നെ ഭയപ്പെടുമ്പോൾ
 ഭയം കൂടാതെ ഒരു കരങ്ങു വന്നിട്ടെന്റെ
 ഉപവനങ്ങൾ സമുന്മാശം വരുത്തുവാനും
 എന്നുടെ പരിബന്ധിപടകളേയും
 കെൽപ്പടയ പുത്രനേയും നിഗ്രഹിച്ചു
 ശക്തിമാനെന്നൊച്ചിരിയ്ക്കും വാനരന്റെ
 ഉടൽ തലകൾ ചന്ദ്രമാസംവാളിനാലെ.

ചന്ദ്രമാസത്തിനാൽ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാൻ
 താതൻ പുറപ്പെടുന്നനേരം ഇന്ദ്രജിത്താത്മജൻ ചെന്നു
 തടുത്തു പറഞ്ഞിതു താതനോടപ്പോൾ
 താതനീപ്പോൾ കവിവീരനോടേല്ക്കുവാൻ പോകരുതെന്നു
 വിലക്കി മർദ്ദനെ വധിച്ചിട്ടുവാൻ നമ്മുടെ
 ചന്ദ്രമാസമെടുക്കണോ കാണി വൈകാതവനെ -
 ക്ഷലചെയ്തുതിൻ ബാണമുണ്ടെന്നുടെ കയ്യിൽ
 കാണി വൈകാതവനെക്ഷല ചെയ്തു ഞാൻ
 താതന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കേണ്ട ഇത്തരമിന്ദ്രജിത്തു ചൊ
 താതചിത്തതാപം കളുവാനായി. (ന്നാൻ

ചിത്തതാപം കളയെന്റെ താതനിയും.
 എന്നടനെ ഇന്ദ്രജിത്തും പറഞ്ഞനേരം . .

ഉണതനാം രാവണനും ചൊന്നാനപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രജിത്തേ! നിന്നടയ സോദരനാമക്കുകമാരൻ
 ഉപവനങ്ങൾ നശിച്ച ചേതി കേട്ടനേരം
 ചെന്നവനും മാരുതിയോടോറനേരം
 ഭണിപ്പിച്ചാനതുനേരം കമാരൻ താനും
 ചെന്നു പൂക്കാൻ യമലോകമെന്നു കേട്ടു
 എന്നതുകൊണ്ടെന്നുടെ ദുഃഖം തീർപ്പാൻ
 ചെന്നവനെ നിഗ്രഹിച്ചു വരിക നീ ഇന്ദ്രജിത്തേ!
 എന്നടനെ രാവണൻതാൻ കഠിനമായ് കയ

(ത്തു ചൊന്നാൻ.

ചൊന്ന വാക്കു കേട്ടവനങ്ങിന്ദ്രജിത്തും
 മെല്ലെവതന്നടയ വില്ലംബാണം ചൊന്നടുത്താനാദരാൽ
 വന്ന കവിവീരനോടു ചെന്നെത്തു ചൊല്ലിനാൻ
 വീരനായ വാനര! നീ ആരുചൊല്ലാൽ വന്നെടോ!
 സൂര്യനും ഭയപ്പെടുന്ന ലങ്കാരാജ്യത്തിൽ നീ
 ആരേയും ഭയപ്പെടാതെ നി കടന്നതെങ്ങിനെ?
 പോരുമോ നീയെന്നോടൊപ്പം യുദ്ധംചെയ്തു നില്ക്കുവാൻ
 പോരിനെന്നോടിന്ദ്രസൂര്യചന്ദ്രന്മാരും പോരുമോ
 എന്നിരിക്കുന്നെന്നെ നീ ജയിപ്പതിന്നു പോരുമോ?

പോരുമോ വാനര! നീ എന്നോടൊപ്പം
 പോർചെയ്തു ജയിപ്പതിന്നു നിനവുണ്ടെങ്കിൽ
 വൈകാതെയെന്റെ ശരം തട്ടത്തുകൊൾക
 അല്ലാത്തുലുള്ളവണ്ണം ബോധിപ്പിക്കു
 ആരു നിന്ന പാഞ്ഞയച്ചതെന്നു ചൊല്ലു
 ആരുടെ ദൂതനെന്നും വിവരംചൊൽക

ചൊല്ലാതെ ഇരുന്നതുകിൽ നിന്നെ ഞാനും
വല്ലാതൊരസ്രമെയ്ത കൊല്ലുന്നുണ്ടു്.

കൊല്ലമെന്ന മൊഴി കേട്ടപ്പോൾ
മാരുതി കോപത്തോടൊന്നു പറഞ്ഞു
കൊല്ലവാൻ വന്നൊരു വിര ഡീ കേളെടാ!
ഞാൻ വന്നമൂലം നീ കേൾക്ക
അക്കുലാധിപരാമന്റെ ഭാര്യയെ
ദുഷ്ടനാം നിന്നുടെ താതൻ
കുട്ടുമൂലത്താലകുതനയനോ-
ടൊന്നിച്ചെഴുപതു വെള്ളം വിരരായ
വടനായകൻ ഞങ്ങളും
ആരാഞ്ഞു ദേവിയെക്കാണാൻ
ദിക്കിലൊക്കെ നടന്നോറേ വലഞ്ഞുടൻ
ദുഃഖിയ്ക്കുന്നു ചിലരങ്ങു തൃക്കരുണാ-
ബലംകൊണ്ടു ഞാനിരിക്കുമൊടി-
ക്കടന്നു വരുമ്പോൾ
ലങ്കാശ്രീയായ ഭഗവതിതന്നോടു
സങ്കടം ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
മകയാളെന്നുടെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ
ലങ്കയിലുണ്ടെന്നു ചൊല്ലി
അമ്പോടവിടന്നു ചാടിക്കടന്നു ഞാൻ
വങ്കജക്കണ്ണിയെക്കണ്ടു പോരുന്ന നേരത്തു
ദാഹം വെരുത്തപ്പോൾ വാഴക്കനികണ്ടു ഞാനും
കണ്ടു ഞാനും സ്വപ്നമാത്രം ഭുജിയ്ക്കുന്നേം
കണ്ടുവന്നു നിന്നടയ കാവൽക്കാരർ

കഠിനമായിട്ടെന്നോടു യുദ്ധംചെയ്തു
 എത്രത്തവരെത്തച്ചുകൊന്നോടുകൂടി ഞാനും
 എന്നതിനാൽ നീയില്ലോൾ പോഷ്ടനും
 ഒന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങളാൽ നിന്ദിക്കേണ്ട
 നിന്നടയ താതനായ രാവണൻതാൻ
 രഘുവരന്റെ പത്നിതന്നെക്കൂട്ടമൂലം
 അരക്കുരുടെ കുലമെല്ലാം മുടിഞ്ഞുപോകും
 ദശമുഖനാം രാവണന്റെ തലയും പോകും
 വീരനായ നിന്റെ വില്ലും ശരവും പോകും
 ശരം കയ്യിലിരിക്കൂ നിന്റെ തലയുപോകും
 അല്ലെങ്കിലൊന്നുവേണം ഇന്ദ്രജിത്തേ!
 താതനായ രാവണനും നിനക്കും നിന്റെ
 പുത്രമിത്രകളത്രാദി പ്രജകൾക്കെല്ലാം
 മരിയ്ക്കാതെയിരിപ്പതിന്നു മോഹമെങ്കിൽ
 തെരിക്കുനവെ സീതതന്നെക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു
 അവിധ ചൊല്ലി കൈവണങ്ങി സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു
 അറിയാതെ പാഴച്ചുപോയെന്നയേം ചൊന്നാൽ
 പിഴച്ചതൊക്കെ പൊറുത്തുകൊള്ളും രാമദേവൻ
 മടിക്കുവേണ്ട താതനെച്ചെന്നറിയിക്കൂ നീ
 എന്നുടനെ മാരുതിയും ചൊന്ന വാക്ക്
 മാരുതി ചൊന്നതു കേട്ടുടൻ കോപിച്ചു
 വീരനാം ഇന്ദ്രജിത്തല്ലോൾ
 ആരെടാ കശുല രാമനെ കൈവണ...
 ങ്ങിട്ടുവാൻ ചൊല്ലിയതാരു്
 വാനര നിന്നുടെ രോമദഹരങ്ങളിൽ

ചോര ഞാൻ കാട്ടുവനിപ്പോൾ
 എന്നു പറഞ്ഞുടൻ വാഹമേനിമേൽ
 ബാണം പൊഴിച്ചുതുടങ്ങി
 ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുടൻ വായുതനയന്റെ
 രോമങ്ങൾ ധന്നാലാജ്ഞീരി
 കാണിപ്പോലും ഭയം മാരുതിക്കില്ലാഞ്ഞു
 കോപിച്ചു രാവണിയപ്പോൾ
 വാനരവീര നീ കാണുകയെന്നുടെ
 ബാണപ്രയോഗബലങ്ങൾ
 എന്നു പറഞ്ഞവൻ മോഹാസ്രമെത്തുടൻ
 മാരുതി മോഹിച്ചു വീണു.

വീണനോരം രാക്ഷസർങ്ങുതുക്കടി
 അടുത്തുകൂടിപ്പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
 അരക്കനായ രാവണന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു
 കാഴ്ചവെച്ചു കൈവണങ്ങിത്തൊഴുതണത്തി
 കേൾക്കയെന്റെ താതാവി ശരണം സ്വാമി
 മാനമുള്ള ലങ്ക തന്നിൽ ഇവൻ വന്നിട്ടു
 മാറിയാതെ വിക്രമങ്ങൾ പലതും ചെയ്തു
 മാറിയാതെ കടന്നുവന്ന കപിവരന്റെ
 പ്രാണദാശം വരുത്തിയിവൻ ദേഹമെല്ലാം
 കഴു കാകൻ പക്ഷികൾക്കുങ്ങിരയാക്കണം.

ഇര കൊടുക്കയിവന്റെദേഹം കഴുകാകൻ നാജ്ഞാർക്കു
 ഇടി മിന്നുന്നൊരു വാവനങ്ങൾ രഥഭൂതി പൊടിയാക്കി
 (നാൻ

ഇവ പലതും കേട്ടുനോരം കോപം പൂണ്ടു രാവണൻ

മന്ത്രികളിൽ മുന്പനാം പ്രഹസ്തനോ വിളിച്ചുടൻ
 എന്തിനിവിടേയ്ക്കുവൻ വരുവതിനു കാരണം
 ആരു ചൊല്ലിവിട്ട ഭൂതനെന്നു ചോദിച്ചീട് നീ
 രാവണന്റെ വാക്കിനാൽ പ്രഹസ്തനും നടന്നിതു
 വാനരന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു ചോദിച്ചീടിനാൻ
 മകുടം നീ എന്തിനിവിടേയ്ക്കു വന്ന കാരണം
 ഭഗവതം നിദാക്ഷ വന്നുകല്പെടുത്തുന്നതിനു മുൻ
 ആരു ചൊല്ലിവിട്ട ഭൂതനെന്നു വേഗം ചൊല്ലെടാ
 കോപമോടു മാരുതി പ്രഹസ്തനോടു ചൊല്ലിനാൻ
 പോട പോ ജളപ്രഭോ ഞാൻ രാമഭൂതനാണെടാ
 വായുവിനു ജാതനായ വിരനാണു ഞാനെടാ
 അക്ഷപത്രൻ സുഗ്രീവന്റെ ഭൃതൃനാണു ഞാനെടാ
 സീതയെ തിരഞ്ഞുവന്ന രാമഭൂതനാണു ഞാൻ
 രാമഭൂതനെന്നുമൊഴി കേട്ടനേരം
 രാവണനും ശിരസ്സിളക്കി ഒന്നുചൊല്ലി
 രാമനെന്നങ്ങുളിനാമം ചൊല്ലുവാനും
 കാനനത്തിൽ കാപരിച്ചു കിന്നീടുന്ന
 സുഗ്രീവനെന്നുമൊഴി ചൊല്ലുവാനും
 മൂലമെന്തെന്നിവനോടു ചോദിച്ചീടു
 ആയുധംകൊണ്ടുരിഞ്ഞു വെട്ടി നരുകിക്കൊണ്ടു
 വാരി വാരി ഭൂതയെങ്ങു കളകവേണം
 കൊല്ലാതെയിവനെ വിട്ടയച്ചുകൂടാ
 എന്നതുകേട്ടധികാരിപ്രവരന്മാരും
 കവിതരായ്ക്കുലചെയ്യാനടുത്തനേരം.
 കലചെയ്തീടുവാനടുത്തനേരത്തു
 തടുത്തു ചൊല്ലിനാൻ വിഭീഷണൻ

അരുതരുതരുതരുതു ഭൂതരേ
 കല ചെഴ്ത്തിടുവാൻ വിധിയില്ല
 കലചെഴ്ത്തിടുവാൻ വിധിയില്ല
 നമുക്കിളപ്പം ഭൂതരേ കലചെഴ്ത്താൻ
 ഇവനെ നാമിന്നു കലചെഴ്ത്തിൽ കാര്യം
 രാജകുലാധിപനരിയുമോ
 കലചെഴ്ത്തിടുവാൻ വിധിയില്ലാ നമു-
 ക്കിളപ്പം ഭൂതരെ കലചെഴ്ത്താൻ
 ഇവനെ നാമിന്നു വധിച്ചെന്നാകില-
 റിയുമെങ്ങിനെ രാജവരൻ
 ചിതമല്ലഗ്രജാ ഇതിനപായം ഞാൻ
 പരയുന്നുണ്ടതു ധരിയ്ക്കു നീ
 കവികുലങ്ങളിലിവൻ ചൊന്നാലവർ
 കലത്തിൽ കൂട്ടാതെയിരിക്കുവാൻ
 അടയാളം കൊടുത്തയയ്ക്കിലിങ്ങൊരു
 പരീക്ഷിത്തിയുണ്ടെന്നരിക നീ
 ഇവന്റെ വാൽകെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞു തീവെച്ചു
 കരിച്ചു വിട്ടെന്നാലതുചിതം.

അതുതന്നെ ചിതമെങ്കിലപ്രകാരം ചെയ്തവേണം
 വിഭീഷണാ നീ കൂടെച്ചെന്നു
 എന്നുടനെ രാവണന്റെ വാക്കിനാലെ
 വിഭീഷണനും ഇന്ദ്രജിത്തും പടകളോടും
 ചെന്നുനിന്നാർ വായുപുത്രൻ കിടക്കും ദിക്കിൽ
 മന്ത്രികളെ വിളിച്ചുചൊല്ലി ഇന്ദ്രജിത്തു
 മന്ത്രികളേ നിങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുവേണം

ഇവനടയ വാൽപൊതിഞ്ഞു തിവെപ്പാനായ്
 അഞ്ഞൂറു കടം നിറച്ചു ഓയ്യംവേണം
 ആയിരത്തമ്പതു കടം എണ്ണ വേണം
 അതിലിരട്ടി വെളിച്ചെണ്ണ വരുത്തീടേണം
 അതിനുവേണ്ടും വസ്ത്രവും വരുത്തീടേണം
 അരനിമിഷംകൊണ്ടിതൊക്കെ വരുത്തീടേണം
 എന്നതുകേട്ടധികാരിപ്രവരന്മാരും
 കല്പനയാൽ വേണ്ടതൊക്കെ കൊണ്ടുവന്ന്
 ഇന്ദ്രജിത്തിൻ കാക്കൽവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു
 ഇത്യാദി മഹാലോഷം കണ്ടശേഷം
 സത്യവാദി വായുപുത്രൻ വൻപട കണ്ടനേരം

വമ്പടയൊടുക്കൂടെവന്നതു കണ്ടുണർന്നിതു മാരുതി
 വമ്പേറുന്നൊരു വാനരൻ കവികുഞ്ജരൻ ഭുജവിക്രമൻ
 അമ്പിങ്ങോട്ടു സ്തുതിച്ചവനു മോഹതാപമകലുവാൻ
 ഇണ്ടൽ നീ മമ തീക്ഷ്ണക കാളകണ്ഠരേ നമോനമഃ
 മായത്താൽ മലർമങ്കയോടൊളിച്ചേൻവനേ നമോനമഃ
 മോഹിനിയുടെ മോഹനാ ശിവശങ്കരായ നമോനമഃ
 വാഹനം മയിൽകൊണ്ടോണേ പരമേശ്വരായ നമോനമഃ
 ആഴിതന്നിലനന്തന്മേൽ ശയിക്കുന്നവനെ നമോനമഃ
 മോഹസായകമേറു ഞാനിവിടെ കിടന്നുഴലുന്നമോ
 വേർപെടുത്തുകവേണമെന്നുടെ പാശബന്ധനമൊക്കെയും.

പാശബന്ധം ഭവിച്ചിരിക്കും ഹന്തമാൻതന്റെ
 സ്തുതികേട്ടു രാഘവന്റെ തിരുവുള്ളത്താൽ
 പാശബന്ധം വേർപെട്ടു എഴുന്നോറവനും
 താതനായ ധായുവിനെ നിറച്ചുടനെ

രാവണന്റെ രൂപമവനങ്ങിരുന്നതോരം
 കോപിച്ച രാവണനങ്ങുരത്തു ചൊന്നാൻ
 എന്നുടെ സമനായിട്ടിരുന്നീടുന്ന
 ഉന്നതന്മാരീയലകിലാരുമില്ല
 നിന്ദനായിട്ടിവിടെ വന്ന കരിങ്കരങ്ങേ
 നിന്നുടെ ജീവനെ ഞാൻ യമനുടെ പുരിയിലാക്കും.

യമനുടെ പുരിക്കിടവനു പോകുവാ -
 നടുത്തു കാലവും ദിവസവും
 അതുകേട്ടങ്ങനാസുതനും വേഗമോ -
 ടസുരവീരനോടരചെയ്തു
 ഉരത്തരാവണ കരുത്ത നിന്നെ -
 യോരണവോളം ഭയമിനികില്ല
 കരുത്തൻ നീയും നിൻശരിക്കോരായിര -
 തൊരുത്തരോളം വന്നെതുകിലും
 എനിക്കതുകൊണ്ടു ഭയമില്ലയെന്റെ
 ചെറുവിരലു നീ ശരിപോരാ
 സമസ്തമെന്നോടു ശരിയായുള്ളോരു -
 ണ്ടെഴുപതുവെള്ളമയോദ്ധ്യയിൽ
 അയോദ്ധ്യ രാജനും പടയും വന്നടൻ
 നിരക്കെ നിന്നിട്ടങ്ങത്രക്കുമ്പോൾ
 അരക്ക നിന്നുടെ ഉരത്തകോട്ടയും
 തകർത്തിടും നിന്റെ ശിരസ്സുപോം
 കനത്തതാടിമേൽ മുളച്ചമീശയും
 കപികലമെണ്ണിപ്പിച്ചിടും
 കപികലങ്ങളോടടികൊള്ളും നിന്റെ

കവിളിരുവതും തകരവേ
 രഘുവരനോടങ്ങമർചെയ്തുതിന്നു
 മതിയാമോ പൊണ്ണത്തടിയോ നീ
 ഇവയെല്ലാം നിനക്കകപ്പെടും മുന്നെ
 കൊടുക്ക ദേവിയെ മടിക്കാതെ
 മറച്ചു നിന്നു നീ കൊടുക്കാത്താൽ രാമൻ
 മുടിക്കും നിന്നെ നിൻകലത്തോടെ.

കലത്തോടെ മുടിഞ്ഞുപോകുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ
 കൊടുത്തുകൊൾക രാവണ നീ സീതതന്നെ
 എന്നിങ്ങിനെ മാരുതിയും പറഞ്ഞവാക്കു
 കേട്ടടനെ രാവണനും കോപത്തോടെ
 മന്ത്രികളെ വിളിച്ചുചൊല്ലി അതിജ്വലം താൻ
 മന്ത്രികളേ നിങ്ങളുമിന്നൊന്നുവേണം
 ഒന്നുകിൽ ഇവനെ നിങ്ങൾ വധിക്കുവേണം
 അല്ലാത്തതിൽ വാൽപൊതിഞ്ഞു തീ വെക്കേണം
 അല്ലാത്തതിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ വധിയ്ക്കുമിപ്പോൾ
 എന്ന വാക്കു കേട്ടനേരം മന്ത്രിമാരും
 വാനരന്റെ വാലുചുറ്റി കളിപ്പുമാറു
 എണ്ണ നെയ്യും കോരിയടുത്തൊഴിച്ചു കൊണ്ടു
 അഗ്നിയെക്കൂട്ടിത്തീർത്തു മാറിനിന്നു
 വലിച്ചുനന്നിയപ്പോൾ വാനരൻതന്റെ വാൽമേൽ.
 തന്റെ വാൽമേലഗ്നി കണ്ടു കോപംപൂണ്ടു മാരുതി
 തന്റെ ഭാവമൊന്നുടൻ പകർന്നു നിന്നുമാരുതി
 രാമദേവൻ കാരുണ്യം കരുതിനിന്നു മാരുതി
 ജാനകിയെ കട്ടുതിന്ദാൽ കോപത്തോടെ മാരുതി

രാവണൻമുഖത്തു വാൽകൊണ്ടൊന്നുതല്ലി മാരുതി
 ഉന്നതമാം ഗോപുരം വിവർണ്ണമെല്ലെ നോക്കിനാൻ
 ഒന്നുയർന്നോക്കിയവൻ ലങ്കയെയതിദൂതം
 വാലുയർത്തിച്ചാടിയവൻ ഗോപുരങ്ങൾ തീവെച്ചു
 ആക്കമോടരക്ഷണാലരക്കാര്യം ചൂട്ടിതു
 ഉഷ്ണയ രാവണവിരുണരുളും മന്ദിരം
 അഞ്ചിലൊന്നോളമുയർന്ന രാവണന്റെ ഗോപുരം
 അഞ്ചിലൊന്നാക്കിച്ചമച്ചാറഞ്ചിലൊന്നിനാത്മജൻ
 യോജനയെഴുന്തൂറും ഇരുപത്തെട്ടു ഗോപുരം
 മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴികകൊണ്ടൊക്കയും ദമിച്ചിതു.

ദമിച്ചുപോയി ഗോപുരങ്ങൾ ഇരുപത്തെട്ടും
 വിഷ്ണുഭക്തവിഭീഷണസേനയുമെന്യേ
 ഉള്ളതെല്ലാം തിവ്രമഹോഭസ്മമായി
 കത്തിയെരിഞ്ഞഗ്നിബലം കണ്ടുനോരും
 കരുത്തനായ മാരുതിക്കൊരിളക്കം തോന്നി
 എരിയുന്നോരഗ്നിയുടെ തീക്ഷ്ണംകൊണ്ടു
 എരിഞ്ഞുപോയോ സിതയെന്നോരാടലുണ്ടായ്
 അരിശംകൊണ്ടൊക്കയും ഞാൻ ചൂട്ടുപോയേൻ
 അരിശംകൊണ്ടാചാരം മാനിതോ ഞാൻ
 രാജവരന്റെ ഭാര്യയാകും സീതാദേവി
 ദമിച്ചുപോയോ ജനകജേയൻ തമ്പുരാട്ടി
 കാരുകണ്ണൻതമ്പുരാറേ ശരണപോറ്റി
 ഉറച്ചിറക്കി വിടകൊൾവാൻ വരന്തരേണം
 നിന്ദ്രമെന്നു വന്നുപോയോ തമ്പുരാറേ
 എന്നൊരല്ലാത്ത മാരുതിക്കുള്ളിലുണ്ടായി.

ഉള്ളിലല്ലാത്തമുഴുത്തു ഹനുമാൻ
 ഉറുത്തളിർ വാടിയമ്പോടു ചാടി
 ചാടിവീണരയാലിൻ മുകളിൽ
 വാടിനമുഖഗാത്രസഹിതം
 ആടലോടൻ കേണതുടങ്ങി
 രാഘവന്റെ തിരുവുള്ളത്താലെ
 പാരാതെ വന്നു വാരിധിതീരേ
 ചാടിപ്പോന്നു ഞാൻ ആഴികളേഴും
 തേടിവന്നു ഞാൻ ജാനകിതന്നെ
 റെട്ടിപ്പോവാൻ വിധിയില്ലേ സപാമി
 രാമ രാമ ഹരേ പരമേശ്വര
 കാമവൈരി ശരണം നമസ്സേ
 അഗ്നിദേവ ചതിച്ചോ റീയെന്നെ.

ചതിച്ചോ റീ വഹ്നിദേവ തന്മുരാനെ
 കരുത്തനായ രാവണന്റെ മനോഹരമാം
 ഗോപുരങ്ങളെപ്പേരും ചുട്ടേൻ ഞാനും
 ചുട്ടതുകൊണ്ടിഷ്ടക്കേടാക്ഷമില്ല
 പട്ടണസമകാശി തിരുവ്വാസികൾക്കും
 പട്ടിണിയായുള്ളവർക്കും ബ്രാഹ്മണർക്കും
 ചന്ദ്രാക്ഷന്മാർ ശ്രീമൂർത്തികൾക്കും
 രിപുവായുള്ള ദുഷ്ടന്റെ
 പട്ടണം ഞാൻ ചുട്ടമൂലം
 ഇഷ്ടക്കേടായ്ക്കുവാൻ മൂലമില്ല
 ഇഷ്ടനാഥനാകുമെന്റെ രാഘവന്റെ
 ഇഷ്ടനാഥസ്തു പജയത്തെ വരുത്തിടൊല്ല

രാമ രാമ ശിവ ശിവ സീതേ ദേവി
 പരവശനായ് ചമഞ്ഞടിയനിവിടെ
 നിന്ന പരവശത്തൊടീശ്വര
 ഞാൻ സ്തുതി ചെയ്യുന്നേൻ
 കായ്മമെന്നെന്നിതുവരെയറിഞ്ഞില്ലൊന്നും
 നേരറിഞ്ഞു വിടകൊൾവാൻ തുണയ്ക്കു സ്വാമി
 ഇത്ഥമോരോന്നകതാരിൽ ചിന്തിച്ചിട്ടു
 ചിത്തതാപം പൂണ്ടുടനെ മാന്ദ്യം
 ദുഃഖത്തോടരയാലിന്മേലിരിക്കുന്നേരം
 ഉത്തമരാം വൈദികന്മാർ വരവു കണ്ടു.
 വരവുകണ്ടു ശ്രീഹരനാമം
 അലസാതാലിന്മേലിളകാതിരുന്ന
 കുറഞ്ഞൊരുനേരം ചെവിയും തുറന്നു
 വിപ്രന്മാർ ചൊന്ന വാക്കിനെക്കേട്ടു
 ഹര ഹര കഷ്ടം കൌതുകമെന്നു
 ഏറിയെന്നു പല ദിക്കിലും തിരു
 ജനകജാതനിക്കുനമിപ്പെന്നു
 ഭഗവാന്റെയൊരു തിരുവുള്ളമെന്നും
 ഭൂവാദേവന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടു
 അപജയം ദേവിക്കില്ലെന്നൊച്ചു
 ധൈര്യം മാന്ദ്യമില്ലൊഴുതുണ്ടായി
 അഴൽ തീർന്നെന്നു അമ്പോട്ടു വേഗം
 അനിലനന്ദനൻ തെളിവൊടു ചാടി
 കടൽകടന്നവറിക്കരെ വന്നു
 രാജവരൻ തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു

തൊഴുതുണത്തിനാൻ സീതാവൃത്താന്തം
 ഹര ഹര എന്റെ രഘുവരസ്വപാമി (വാക്കം
 അടിയൻ പോയ്ചെന്നു ദേവിയെക്കണ്ടു അടയാള
 അംഗുലീയവും വിടവഴങ്ങി ഞാൻ തൃക്കുയിൽനല്കി.

തൃക്കുയിലംഗുലീയം കൊടുത്തനേരം
 അക്ഷണം താൻ തൃപ്തിയോടെ വാങ്ങി ദേവി
 വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മാവിലണച്ചുകൊണ്ടു
 അഴകടയ ദേവിതാൻ ദുഃഖിതനെന്നു
 അഴകടയ ഭർത്താവേ രാമദേവാ
 അറിയാതെ ദുഷ്ടനെന്നെ കട്ടതിനാൽ
 മറകരയിൽ പെട്ടു വലഞ്ഞീടുന്നു
 എന്നടയ ഭർത്താവാം രാമദേവാ
 നിന്നടയ രൂപഗുണവും പുഞ്ചിരിയും
 കണ്ടുകൊൾവാൻ കഴിവിനിക്കെന്നുണ്ടാകും
 എന്നു ചൊല്ലി ദേവിയോർ ദുഃഖത്തോടെ
 തിരുമുടിക്കഴകൊത്ത മൃഗധാരണം
 വിരവൊടങ്ങിയന്റെ കയ്യിൽ നല്കി
 തൽക്ഷണമടിയനതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
 പക്ഷമോടെ യാത്രചെയ്യാനാരംഭിച്ചു
 അപ്പോഴിതൊന്നരുൾചെയ്തു പങ്കജാക്ഷി
 ക്ഷുദ്ധിവാസയടങ്ങുവാൻ നീ വായുപുത്ര
 അറിയാതുപവനത്തിൽ ചെന്നുകൊണ്ടു
 അഭീഷ്ടംപോൽ കാക്കുനികൾ പരിച്ചുതിന്നു
 അംബുധി കടന്നു ചെന്നു ഭർത്താവോടു
 പൂത്താന്തമന്ത്രനകം നീ ബോധിപ്പിക്ക

എന്നതു കേട്ടടിയനും രാവണന്റെ
 ഉപവനത്തിൽ ജവാ കടന്നു ചെന്നു
 കാഴ്ചനികൾ മോദത്തോടെ ഭക്ഷിപ്പോ
 കണ്ടുവന്നു രാവണന്റെ ഭൃത്യവൃന്ദം
 എത്തിയെന്നോടെതുത്തവരെത്തച്ചുകൊന്നു
 മെച്ചമെഴും രാവണനും കേട്ടനേരം
 പുത്രനാമക്ഷകുമാരൻ തന്നെ വിട്ടു
 ഫന്ത ഞാനവനേയും അറുതിയാക്കി

അറുതിവന്നുപോയക്ഷകുമാരൻ
 അരനിമിഷംകൊണ്ടറിയിച്ച ഭൂതർ
 രാത്രിഞ്ചരപതി രാവണനോടു
 അതിവകോപമുല്പന്നിച്ചപ്പോൾ
 കുതുഹലം കേട്ടു രാവണി വന്നു
 കലശലോടെ പറഞ്ഞാനവസ്ഥ
 അതുകേട്ടനേരമിന്തിരജിത്തം
 പടയോട്ടകൂടി വന്നടിയന്റെ
 ഉയിർ പിരിപ്പാനായ് ബാണം പൊഴിച്ചു
 അതിനാൽ മോഹിച്ചു വീണേറടിയൻ
 വീണൊരു നേരത്തു വന്നിതു ഭൂതർ
 ബന്ധിച്ചവരെനെ രാവണനുമ്മിൽ
 കൊണ്ടുചെന്നറിയിച്ചാരവസ്ഥകൾ.

അവസ്ഥയെല്ലാം രാവണനോടറിയിച്ചപ്പോൾ
 അരക്കനായ രാവണന്റെ റിയോഗത്താലെ
 അരക്ഷണംകൊണ്ടടിയന്റെ വാലു ചുറ്റിപ്പൊ-
 തിഞ്ഞു തീയും മേഗമോടെ കൊടുത്തിയപ്പോൾ

വേഗമോടെ ചാടി ഞാനും ലങ്കയെല്ലാം തടകിതി
 പൊടിഭൂമമാക്കിച്ചമച്ചനേരം ആകാശം
 എരിഞ്ഞു കത്തിടുന്നൊരഗ്നികണ്ടു അടിയ -
 ഞാനും ഭയപ്പെട്ടേൻ രാമസ്വാമി
 അഴകടയ ദേവിയെങ്ങാൻ വെന്തുപോയോ
 എന്നൊരല്പം ഭീതിയുണ്ടായടിയത്തിന്നു
 ദുഃഖംപൂണ്ടുരയാലിന്മേൽ ഇരിയ്ക്കുന്നേരം
 ആൽക്കീഴെക്കൂടി പോയിടുന്ന ഭൂസുരന്മാർ
 അഗ്നിയേം സീതയ്ക്കുണ്ടായില്ലെന്നു ചൊല്ലി
 എന്നതു കേട്ടടിയനും തെളിഞ്ഞുമോദാൽ
 അംബുജാക്ഷൻ തിരുനാമം മനസ്സിലുണി
 തൃക്കാടാക്ഷംകൊണ്ടു ചാടിക്കടന്നവന്നു
 തുല്പാദാനേ വീണടിയൻ കൈതൊഴുന്നേൻ.

കൈതൊഴുതു വണങ്ങി സ്മിതിച്ചു
 രാമരാമഹരേ ലോകനാഥ
 കാമപ്രദമുക്തദുരാരേ
 ആഴിയിലനന്തന്മേൽ ശയിയ്ക്കും
 ആഴിമണ്ണുശരണം നമസ്തേ
 ഏഴു രണ്ടലകാധിപ പോരി
 ഉഴിവാമയ്യടയപുരാനേ
 പാപനാശകശരണം നമസ്തേ
 ഇത്ഥമങ്ങു സ്മിതിച്ചൊരു നേരം
 ചിത്തമോദത്തോടെ അരുൾചെയ്തു
 ചിഞ്ചുന്നമ്പൊട്ടു വാരിധി ചാടി

ഉഷ്ണയോന്റെ ലങ്കയും ചുട്ട
 കാക്കൽ വന്നു വരിച്ചു നിന്നു
 പോക്കില്ലാത്ത വരം തരുന്നുണ്ടു
 ഉഷ്ണിയും വിന്റെ വാക്കിയും
 വേടിവാക്കില്ലാതെയിരിയ്ക്കു വീയെന്നും
 നന്നിച്ചു വരം നൽകിയ നോരം
 ഒന്നിച്ചെല്ലാതും ദുഃഖം കലൻ
 കൂടിയിരുന്നവർ ചിന്തിച്ചിതപ്പോരും.
 ചിന്തിച്ചുനില്ക്കുവേണ്ട കവികുലങ്ങൾ
 ചിന്തയെല്ലാം ലങ്കയിൽ പോയ്ക്കുനിട്ടാകാം
 ചിന്തകാർപ്പ്രതിബദ്ധരേതുവല്ലോ
 ലങ്കേശൻ രാവണന്റെ നിഗ്രഹിച്ചു
 പങ്കജാക്ഷി സീതതന്നെ വീണ്ടുകൊണ്ടു
 അയോദ്ധ്യയിൽ സുഖമേ വന്നിരിയ്ക്കുമ്പോൾ
 ആയ്ക്കൊള്ളുകളി ചിരികളെന്നറിവിൻ
 എന്നരുചെയ്തു ചെന്നമേ രാമദേവൻ
 സുഗ്രീവൻതന്നെ വിളിച്ചുതളിച്ചെല്ല
 സുഗ്രീവാ കവികുലത്തോടൊരുമിച്ചാതു
 ഉഗ്രവീരൻ രാവണന്റെ പുരിയിൽ പോവാൻ
 പാവനാസുതൻ മുതലായിട്ടുള്ളവർകൾ
 കവികുലത്തോടൊത്തു പട നിരക്കുവേണം
 എന്നതിന്റെ കേട്ടുപേരും സൂര്യപുത്രൻ
 വന്ദിച്ചു കവികുലത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടി
 ഒന്നിച്ചു രാജവരണം തമ്പിയോടും

ഉന്നതനാം രാവണന്റെ പുരിയിൽ പോവാൻ
 പുഷ്പിയോടങ്ങിപ്പുരയ വാനരന്മാർ
 ചട്ടമോടങ്ങൊത്തുകൂടി രാഘവൻ തിരുമുന്മാരെ.

തിരുമുന്മിൽനിന്നു തൊഴുതവരെല്ലാം
 ചിറകെട്ടി കടലക്കരെച്ചെന്നുജനീചരനെ
 അരുതിവരുത്തി ജനകജാതനെ വീണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങു
 വരുവാനൊക്കുന്നു നടകൊണ്ടാരല്ലോ
 നടകൊണ്ടവരുടയിതീരേ ചെന്നു.

അഞ്ചിതീരെ ചെന്നുകൊണ്ടു വരുണനെ സേവചെയ്തു
 സേവിച്ചിട്ടനുകൂലം താൻ ലവവും കാണാത്തമൂലം
 അതികോപിയായി രാമൻ അരമങ്ങുതളിച്ചെയ്തു
 പെരുകിന വാരിധി ഞാൻ ഉരുകവേ അസ്രമെയ്തു
 രധിതിയിൽ നശിപ്പിച്ചുകുളയുമെന്നുചെ രാമൻ
 കോപമോടെടുത്തു ബാണം കുറിനമായഗ്നിയസ്രം
 കടൽനേരെ തൊടുത്തപ്പോൾ വരുണനും ഭീതിപൂണ്ടു
 രാഘവൻ തിരുമുന്മാരെ തൊഴുതുപ്രാപിച്ചയേം

തൊഴുതുണർത്തിനാൻ വരുണനനേരം
 ഹരഹര എന്നെ രക്ഷിക്കേണം സ്വാമി
 അറിയാതെ വന്ന പിഴയല്ലോ നാഥ
 അനുകൂലമായി ജലനിധിദേവാ
 ഇളകയില്ലീ ദിശിയെങ്ങും ശംഭരം
 ഇളകയില്ലിനി ജലമൊരിക്കലും
 ഇതി പലതരം പാഞ്ഞൊരു നേരം
 ഭഗവാനും പ്രീതി വളരെയുണ്ടായി
 അനുകൂലഭാവം വരുണൻ പോയപ്പോൾ

അരുൾചെയ്തു രാമൻ രവിസുതനൊടു
 പടയാളിമാരങ്ങൊരുമിച്ചുകൂടി
 കടലൂടെ ചിറ ചമയ്ക്കണമിപ്പോൾ
 കടലൂടെ ചിറകെട്ടി കടന്നുപോവാൻ
 കരുണാമയരാമവചോ നിശ്ശമ
 സുഗ്രീവൻ സേനയോടങ്ങൊരുമിച്ചാശു
 ഉഗ്രവീരൻ രാവണന്റെ പുരിയ്ക്കു നേരെ
 വാരിധിയിൽ ചിറകെട്ടി കടന്നുപോയി
 രജനീചരവീരനുടെ പുരിയിൽ ചെന്നു
 പടവിളിച്ചെയ്തനിന്നു കവികുലപ്പടകളെല്ലാം
 കവികുലപ്പടവിളി കേട്ടനേരം
 തെരുതെരെച്ചെന്നങ്ങു കോട്ടയിൽ നോക്കി
 പെരിയ വൻപട കണ്ടൊരു നേരം
 തിരികെ ചെന്നടൻ രാവണനോടു
 പടവിശേഷങ്ങളറിയിച്ചശേഷം
 പറഞ്ഞു രാവണൻ ഭൃത്യരോടപ്പോൾ
 രധടിതി പോകവിൻ രണഭൂമിതനിൽ
 അരികുലങ്ങളെ വധം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ.

വധം ചെയ്യാൻ രാവണന്റെ നിയോഗത്താലെ
 അതികായൻ മകരാക്ഷൻ പ്രഹസ്തവീരൻ
 മഹോദരാദിമുഖ്യരായ പടവീരന്മാർ പടകളോടും
 വന്നെത്തിത്ത നേരത്തിങ്കൽ ഉടനെയഹോ കുലചെയ്തു
 മുടിച്ചുപിന്നെ കമ്പനൻ താൻ നികുംഭനാദികുംഭകണ്ഠൻ
 മുന്പരായ രാക്ഷസരെക്കൊന്നു രാമൻ
 വീരനായൊരിന്ദ്രജിത്തെ വധിച്ചു തമ്പി

ശൂരവീരൻ രാവണനെ വധിച്ച് രാമൻ
 പുഷ്പരാക്ഷൻതന്നെ വധം കഴിച്ച ശേഷം
 പുഷ്പരാക്ഷൻ ആലസ്യത്തോടുംകൂടി
 തൃക്കുയിലിരിയ്ക്കുന്ന പള്ളിവില്ലൂ ചെല്ലവേ താൻ
 നിലത്തുനിന്നു തൂക്കുണ്ണാത്ത ആലസ്യമൊഴിപ്പാൻ
 റിന്നതളിടമ്പോൾ ദേവഗണം പുഷ്പവൃഷ്ടിചെയ്യിടുന്നു
 ദേവേന്ദ്രൻ സുഖിച്ചിരുന്നു ചിരിച്ചിടുന്നു
 ആയിരം കണ്ണൊന്നായി മിഴിച്ചിടുന്നു
 അക് ചന്ദ്രന്മാർ ഉദിച്ചു ശോഭിയ്ക്കുന്നു
 വിപ്രജനമൊക്കെ നിന്നു സ്തുതിച്ചിടുന്നു
 രക്ഷോഭാൽമൊരൊക്കെ വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

കരയുന്നു ചിലർ തൊഴിയ്ക്കുന്നു മാറ്റി -
 ലടിയ്ക്കുന്നു ചിലർ പലതരം
 അതിഭുഖം മണ്ഡോദരിയ്ക്കുണ്ടാകയാൽ
 തൊഴിച്ചുപച്ച വീണരുളുന്നു
 തൊഴിച്ചുപച്ച വീണരുളും മാറ്റിടം
 പുണൻ ഭത്താവെ തഴുകിയും
 ചതിച്ചോ എന്നുടെ കണവാ നിയെന്നെ
 തൃജിച്ചുപോകുവാൻ വിധിവന്നോ
 കളിത്തമെത്തമേൽ ശയിച്ചാലും സുഖം
 നിനക്കു പോരായെൻ കണവരെ
 മരിച്ചു നീ വെറുനിലത്തല്ലേ
 കിടന്നുറങ്ങുന്നു എന്റെ കണവരെ
 പനിനീരും മോദാൽ കളഭം കസ്തൂരി
 അണിഞ്ഞു മാറ്റിടം പുണരുവാൻ

തിരുമാറ്റിൽ ശരം ചൊഴിഞ്ഞല്ലേ
കിടന്നാങ്ങുന്നു എന്റെ കണവരെ
പുരഹരനിരുന്നതുകൂന്ന ഗിരിയെടുത്തു
തൃക്കരമിരുപതും ശരങ്ങളോടുടൻ മുറിഞ്ഞി-
ട്ടോരോരോ ദിശികളിൽ ചെന്നുകിടക്കുന്നു
വിളങ്ങും പൊൻമുടികിരിടവും റിന്റെ
തലകൾ പത്തും വേർപിരിഞ്ഞിതോ.

വിരിഞ്ഞുപോയോ ഭേദാവേ തലകൾ പത്തും
തലകൾ പത്തും പത്തുദിക്കിലായ് ചമഞ്ഞു
തൃക്കരങ്ങൾ ഇരുപതും പോയ്തെരിച്ചു ഭൂരേ
നരി കാകൻ കങ്കപക്ഷികിരയാങ്ങോയൊ
കുരുനാളമിതിൻവണ്ണം വരുമെന്നയോ
പെരിയോനേ തമ്പുരാനേ വിനച്ചില്ലാതും
ധരണിദേവി സീതിയെ റീ ഹരിയ്ക്കയാലെ
മരിപ്പതിനു ഹേതുവായോ ജീവനാഥ
അറിഞ്ഞ തമ്പി പറഞ്ഞതൊന്നും കേളാഞ്ഞിട്ടും
അറിഞ്ഞ അവസ്ഥ ചൊല്ലുവോരെ ദേവചിട്ടിട്ടും
അകപ്പെട്ടോരബലമല്ലോ തമ്പുരാനെ
കുരുത്തരോടും ദോഷം ഞാൻ ചെല്ലോളല്ലേ
അരക്കർമൂലം ദോഷമെന്നിന്നുകപ്പെട്ടല്ലോ
ജനകപുത്രി സീതതന്റെ ദുഃഖം കണ്ടു
മെല്ലെ ചെന്നു ഞാനും ധവനികടം പ്രാപിച്ചിട്ടു
വണങ്ങിനിന്നിട്ടെന്നെല്ലാം പറഞ്ഞാനയോ
ജനകജയം സീതതന്നെ കൊടുക്കയെന്നും
അതുവശ്യസ്തംഗമം താനാചിതമല്ലെന്നും

ചൊന്നതിനെ ഗണമാക്കിടാത്തുതലം
 വന്നശേഷമൊഴിച്ചതിന്നു കഴിവില്ലല്ലോ
 മരൊരു കഴിവില്ലിനിഷ്ഠരൊരുമില്ലേ
 ഭക്താവും വിശിഷ്ടരു എന്റെ പുത്രനും വെടിഞ്ഞു
 ഉറോരായതൊക്കെയുമിനിഷ്ഠ രാമദേവൻ
 ഭക്താവോടും പുത്രനോടും സ്വർഗ്ഗലോകം വാഴ്ചവാൻ
 തൃക്കണ്ഠാമന്തര മന്തര ചക്രീകന്തര പാഥാ
 നിന്തിരുവുള്ളതൊക്കെന്റെ ഭക്താവോടുകൂടി
 ചിന്തചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ നിൻകരുണ വേണം
 രാവണന്റെ ഭാര്യയുടെ ദുഷ്ടമൊഴുക കേട്ടു
 സാദരം വിഭീഷണന്മാരെടാനരുളിച്ചെയ്തു.

അതുചെയ്തു വിഭീഷണന്റെ വിളിച്ചു രാമൻ
 വിഭീഷണാ നീ ചെന്നവരങ്ങളുഴൽ പോക്കേണം
 ഒന്നുകൊണ്ടും ഭയപ്പെടേണ്ട വൃന്ത ചൊൽക
 ഒന്നിനും ഞാൻ വേദിപ്പിക്കയില്ല സത്യം
 ഇനിയുള്ള നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷിച്ചിടാം
 അങ്ങു നീ പോയ് രാവണന്റെ ഭാര്യയോടു
 ഭംഗമില്ല എന്നുചൊല്ലി ദുഷ്ടം പോക്കി
 മാംഗലമായുള്ള ശീലം വരുത്തിക്കൊണ്ടു
 വന്നുകൊൾക എന്നരുളേ കേട്ടനേരം
 ചെന്നുനിന്നാനുജന്റെ ഭാര്യയോടു
 ഒന്നൊഴിയാതുള്ളവണ്ണം ചൊല്ലുവാനായി
 അരികെ ചെന്നു നിന്നതനെ വിഭീഷണൻ താൻ
 കരളലിഞ്ഞു വണങ്ങിനിന്നു ചൊന്നാനവം
 വേദഭാവമശേഷം നീ കളിക വേണം

കരകവേണ്ട മങ്കയാളെ ലങ്കനാഥേ
കരികിലിങ്ങു വരികയില്ല മരിച്ചോരാതം
ജനനിതന്റെ ജംഭജാതന്മാരായുള്ള
ജനങ്ങളാതം മരിക്കാതെയിരിയ്ക്കുമോ ചൊൽ
കരകിലൊരു ഫലവുമില്ല നിമ്ബലാംഗി.

കരകവേണ്ട നീ മതിമുഖിയാളേ

കരുതാതെ വന്നോരപജയമല്ലേ
രാജവരൻതന്റെ തിരുവൃത്താന്തങ്ങൾ
അറിഞ്ഞതൊക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ നാഥേ
കളവെന്നുള്ളതും ചതി പുലയാട്ടം
കളിസംഗം പോരും വളരെ വേണ്ടെന്നും
കുറ്റപ്പൊച്ചയ്ക്കൊട്ടെഴുതൊ നിനച്ചാൽ
കടൽ കടന്നു പോയ്ക്കുകൾ ചെന്നു
അറിയാതെ കണ്ട രാജവരൻതന്റെ
കളത്രമായോളെ കളവാലെ ജ്യേഷ്ഠൻ
മരിമായത്താലെ രഥമതിലാറി
വീരവിൽ കൊണ്ടുവന്നിവിടവെച്ചിട്ടു
പടയ്ക്കുള്ള കോപ്പങ്ങറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
മിടുക്കും വിജയതപം കരുത്തെന്നും ചൊല്ലി
ഇരിക്കുവാൻ വിധിയൊരുത്തർക്കുമുണ്ടോ
കരുത്തർക്കും വിധിയുണ്ടോ നിനച്ചുകണ്ടാൽ
കാത്തുകണ്ടാൽ ഇതിൽപാറ കുറ്റമുണ്ടോ
കുറ്റം ചെയ്താൽ മുൻപചയ്ക്കു കരുത്തൊമ്പൽ
കുറ്റം ചെയ്താൽ ഇത്രാളിടവേക്കും
ഇത്രാളിടവേഗണമു വിധ്യാതാരമു

അറിയിച്ചുവസ്ഥയെല്ലാം താവമോടെ
 എന്നതിനാൽ ബ്രഹ്മാവും ദേവപുത്രം
 അംബുധിതൻ തീരെ ചെന്നു സ്തുതിക്കയാലെ
 അംബുജാക്ഷൻ മത്തുനാസ്തിനാ ഭൂവിൽ
 ബാല്യകാലേ മുനിവിന്ദെ പോയനേരം
 അലറിവന്ന താടകയെ വധിച്ചു രാമൻ .
 മുടക്കിയൊരു യാഗകർമ്മം നിവൃത്തിയാക്കി
 മുടക്കിയോർ ഒരുക്കി യാഗം കഴിച്ചശേഷം
 ശാപമോറു കല്ലായോരഹല്യ തന്റെ
 ശാപവും തീർത്തുടൻ പോയി മിഥില പുക.

മിഥില പുകക്കോ ധനുസ്സുടൻ മുറിച്ചഴകിൽ
 വേട്ടിതു ജനകജേ ഉടനെ പോരുമ്പോൾ
 പാശുരാമൻ വന്നെത്തിത്തവനേയും ജയിച്ചുവിൻ
 അയോദ്ധ്യയിൽ ചെന്നു സുഖത്തോടെ
 വാണങ്ങിരിയ്ക്കും കാലത്തു ദശരഥൻ
 മകനഭിഷേകം കഴിപ്പാനാരംഭി-
 ച്ചവാനിപാലനായിരുത്തുവാൻ
 മകനഭിഷേകം കഴിക്കരുതെന്നു
 ജനനി കൈകേയി മുടക്കിനാൾ
 അതു താമെന്നങ്ങൊച്ച രാഘവൻ
 വനവാസത്തിനായി പോയിതു
 അടവിയിൽ അവനിപാലൻ ഇരിക്കും കാലം
 ഭഗിനിയാകും ശുപ്തനഖാ ചെന്നാളപ്പോൾ
 കാന്തനാവാൻ രാമനെ വരിച്ചുനേരം
 എന്നുടയ സമോദരനാം ലക്ഷ്മണൻതാൻ

നിന്നെയിപ്പോൾ വേർക്കുമവനങ്ങു ചൊൽക
 എന്നടനെ രാമദേവൻ അരുളിവിട്ടു
 എന്നചാക്കു കേട്ടടനെ ശുപ്തനഖാ
 ചെന്നതമ്പി തന്നോടങ്ങുണർത്തിയപ്പോൾ
 ചെമ്മേയവൾ മൂലയും മൂക്കുരിഞ്ഞു തമ്പി
 എന്നതിനാൽ കോപിച്ചു ശുപ്തനഖാ
 അതികോപാൽ ഖരദൃഷണശ്രീശിരാവോടായ്
 ചതിയൊലെ ചെന്നുണർത്തി വൃത്താന്തങ്ങൾ
 കേട്ടനേരം അവരെല്ലാരും പടകളോടും
 വന്നെത്രത്ത നേരമവരെ മുട്ടിച്ചു രാമൻ
 പിന്നെ വന്നങ്ങുജനന്റെ കാല്ക്കൽ വീണാൻ
 നിന്നുണർത്തി വൃത്താന്തങ്ങൾ ഭോഷ്ടായിട്ടു
 അതിനാലെ കോപിച്ചാൻ അഗ്രജൻതാൻ
 മായത്താൽ മാരിചൻതന്നെ വിട്ടു
 മരിമാനായ്ക്കാളിച്ചവനും സീതമുമ്പിൽ

സീതമുമ്പിൽ ചെന്നടൻ കളിച്ചു മരിമാനും
 മാൻ പിടിപ്പാൻ രാമദേവൻ പോയ സമയത്തു
 മായത്താലെ തേർ കരേറി സീതാദേവിതന്നെ
 കൊണ്ടു വന്നു ലങ്കതണിയിൽ വച്ചിരുന്നശേഷം
 രാമദേവൻ തമ്പിയോടും സീതയെത്തിരഞ്ഞു
 കാനനോ നടന്നു ചെന്നു സുഗ്രീവനെക്കണ്ടു
 സഖ്യമുടൻചെയ്തു രാമൻ ബാലിയെ വധിച്ചു
 ഭൃതനായി മാരുതി കടൽ കടന്നു വന്നു
 സീതദേവിതന്നെക്കണ്ടു ഗോപുരങ്ങൾ ചുട്ടു
 വമ്പടകൾ നാലിലൊന്നിന്നന്തരം വരുത്തി

പുത്രരിലിളയവനെ തച്ചുകൊന്നു പോയി
 വൻപുടയ രാമനോടു ചെന്നുണർത്തിയപ്പോൾ
 ചെന്നുണർത്തി വായുപുത്രൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ കേട്ടനേരം
 രാഘവനും തമ്പിയോടും സുഗ്രീവൻ മുതലായ
 പടകളോടും വാരിധിയിൽ ചിറകെട്ടി കടന്നുവന്നു
 നമ്മുടെ വംശമൊക്കെ ഒട്ടക്കി രാമൻ
 റിന്നടയ കണവനോടു പറഞ്ഞെൻ ഞാനും
 മന്നിനൊന്നായി രാമദേവൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ
 പറഞ്ഞപ്പോൾ റിറഞ്ഞു കോപം ചുവന്നു കണ്ണും
 കോപത്താൽ ചന്ദ്രഹാസം ഇളക്കിക്കൊണ്ടു
 വേഗത്തിൽ നിഗ്രഹിപ്പാനടുത്തനേരം
 പേടിയോടങ്ങു ഓടി ഓടി പോന്നു ഞാനും
 പേടിച്ചോടി ഞാൻ പേടമാൻകണ്ണി
 പേടിക്കൊണ്ടോടെ പേടിക്കവേണ്ട
 പേടിയാഞ്ഞാൽ വരുമിതിൻവണ്ണം
 പാടെയൊക്കെ മുടിഞ്ഞതും കണ്ടോ
 കൂടെയുള്ള സഖികളും ഞാനും
 പേടിപ്പാൻ പല വാക്കു പറഞ്ഞു
 പേടിയില്ലാത്തകാരണമല്ലേ
 ഓടിയെത്തുമോ പേടിയുണ്ടെങ്കിൽ
 ഉടറിയാതെ ചെയ്തതുമൂലം
 ആടലായി ചമഞ്ഞതു കേൾ നീ
 നോട്ടവാനിനി ആരും നല്ല പട്ടം
 വടിവോടഖിലം പാടി പാടിക്ക
 കൂമിക്കവേണം പാപമാൻമിഴിയാളെ നീ

വിധിയാലെ വരുന്നതാക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാ
 പിറന്നാലൊ മരിക്കാത്തോരാരമില്ല
 കരഞ്ഞാലും ഫലമില്ലെന്നങ്ങുക നീ
 മരിച്ചുപോയാൽ ക്ഷമിക്കലല്ലാതെത്തു ചെയ്വൂ
 കന്യകയെ ദുഃഖമെല്ലാമകറ്റുക നീ
 ദുഃഖമൊട്ടുകിയെഴുന്നേറ്റിരിക്ക ബാലേ
 സൗഖ്യമായ്തരുമതിനാണൊട്ടമില്ല ഭേദം
 ലങ്കാനായകപ്രിയേ നീ സങ്കടം കളക
 മങ്കമാർമണിയെ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു കേൾക്ക
 സങ്കടമകാരിയെഴുന്നേറ്റിരിക്ക ബാലേ
 വന്നതാക്കെ വന്നുപോയി ഇവി നാമിതിന്റെ
 വന്ദനവിതുകൃത്യകൾ നന്നയോടെ ചെയ്തു
 ഇങ്ങിനെ വിഭീഷണൻ പറഞ്ഞ വാക്കു കേട്ടു
 തിങ്ങി വിങ്ങി മെല്ലെയെഴുന്നേറ്റിരുന്നാളപ്പോൾ
 നന്നയോടെ സൽകൃത്യകൾ ചെയ്തുതിനാണൊണ്ടു
 നന്നയോടെ പിതൃകർമ്മം ചെയ്തയെന്നു
 അംബുജാക്ഷൻ അരുളിച്ചെയ്തയച്ചിതെന്നും
 കേട്ടെഴുന്നേറ്റിരുന്നാടനെ മണ്ഡാദരിയും
 അടുത്തോരങ്ങിരുവരും പോയി കളിച്ചു വന്നു
 ഉടനെ പോയി രാമദേവൻ തൃപ്പാദാനേ
 വിനീതരായി കൈവണങ്ങി തൊഴുതുനിന്നു
 നിന്നതങ്ങു കണ്ടനോരും രാമചന്ദ്രൻ വൈകാതെ
 വിഭീഷണനെ ലങ്കതന്നിൽ രാജാവായിട്ടഭിഷേകം
 (ചെയ്തു മോദാൽ
 അഭിഷേകംചെയ്തുശേഷം അരുളിച്ചെയ്തു രാമദേവൻ

അരുൾചെയ്യാനിതു രാമദേവൻ രജനീചരൻതന്നോടു
 അഴകോടു നീ ലങ്കതണിയിൽ വാഴുക വിഭീഷണ
 അടങ്ങി വാഴ്വ ലങ്കതണിയിൽ അനന്തമൊന്നും കൂടാതെ
 വിടിച്ചു നിന്റെ അഗ്രജൻതാൻ പഠിച്ചെടുത്ത ദ്രവ്യങ്ങൾ
 മടിക്കാതെ നീ അപരവശം കൊടുത്തു ബോധംവരുത്തുക
 അശുഭമായതിനി നീയൊന്നും ചെയ്യാതെകണ്ടിരിക്കണം
 ഉചിതമായ കർമ്മവും കഴിച്ചു നിന്റെ പുരിയതിൽ.

ഉചിതമായിട്ടുള്ള കർമ്മം കഴിച്ചുകൊണ്ട്
 എല്ലാരേയും പ്രേമത്തോടെ രക്ഷിക്കേണം
 വല്ലായ്മതന്നിലൊന്നും തുടങ്ങിടാതെ
 തള്ളലാകുമഹംകാരമൊരിക്കൽപോലും
 എളോളമൊരുത്തരോടും ചെയ്യിടല്ലേ
 നിനച്ചിടാതെ വന്നൊന്നാത്മമല്ലോ
 കളിച്ചു മോദാൽ നിത്യകർമ്മം കഴിച്ചുകൊണ്ട്
 കളിച്ചു ചിരിച്ചാറാങ്ങിച്ചിരിക്ക നന്നായ്
 വല്ലതും ഉപദ്രവങ്ങൾ തുടങ്ങിയെന്നാൽ
 വില്ലാൺ എന്നടയ തമ്പിയാണു
 വില്ലിനാൽ ഞാൻ കൊന്നീടുവൊല്ലാരേയും.

കൊല്ലവൻ ഞാനമ്പിനാലെ വില്ലാണു നീ കേൾക്ക
 ഇല്ല സംശയമതിനൊന്നുള്ളിലോകവേണം
 ഇത്തരമരുൾചെയ്തതു താപമോടെ കേട്ടു
 ഭക്തനാം വിഭീഷണൻ തൊഴുതുണർത്തി മോദാൽ
 ഉത്തമജ്ഞപ്രിയ ജഗത്സപത്രവമേ മമ
 ചിത്തതാരിലാത്മബോധമെപ്പൊഴും വരുത്തുക
 അച്ചുത അനന്തതല്ലേ ചിത്തസൗഖ്യം വാണെഴും

വിശ്വപാലക സുകലശത്രുനാശക ഹരേ
 എത്രയും വെരുത്ത ദൃഷ്ടനിഗ്രഹം കഴിക്കുവാൻ
 ശക്തിയോടുലകിൽ ജാതനായ രാഘവ ജയ
 എത്രയും വെരുത്ത ശാപമഗ്രജൻ വരുത്തിനാൻ
 നിഗ്രഹിച്ചതെത്രയെന്നൊരാറുമില്ല രാഘവാ
 അണ്ണനങ്ങു ചെയ്തുവന്ന ദൃഷ്ടതങ്ങൊക്കെയും
 എണ്ണിയാലിതൊന്നരണ്ടല്ലെണ്ണമില്ല രാഘവാ

എണ്ണമില്ലാ അണ്ണൻ ചെയ്തതി പാവങ്ങൾ
 എണ്ണുകിലോ വിണ്ണവർഷം വെരിയ ദണ്ഡം
 ഇന്നതൊക്കെ തീർപ്പിന്നായടിയനോട്
 ടെന്നടയ തമ്പുരാനെയരുളിച്ചെയ്താൻ
 എങ്ങിനെയിന്നടിയനിതു തീർത്തീടേണ്ട
 ദണ്ഡമൊന്നു വരുത്തല്ലേ രാമസ്വാമി
 അക്ഷമയിരിക്കട്ടെ ഭഗവാൻതന്റെ
 പതിയാകും സിതാദേവി ഈ സ്ഥലത്തിൽ
 ശോകവിഹ്വലചിത്തസമേതയായി
 ഭത്താവെച്ചിന്തിച്ചങ്ങിരുന്നിടുന്നു

ഭത്താവെ ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു ദേവി
 ഉറക്കുമുണ്ടുമൊഴിച്ചു വാഴുന്നു
 കമനീയമായ തൻ ഗാത്രവും വാടി
 കണവനെ വേർപിരിഞ്ഞാധിയോടയ്യോ
 മഹൽഭീത്യാ ലങ്കാപുരിയിൽ വാഴുന്ന
 ജനകപുത്രിയെക്കൊണ്ടിങ്ങു വരുവാൻ
 അരുവെച്ചയ്ക്കീടേണം കവികുലത്തോടും
 വിരവിൽ തമ്പിയോടൊരുമിച്ചു ചെന്നു

വിനീതഭക്തന്റെ വചനത്തെക്കേട്ടു
 തെളിവോടുംകൂടി രഘുകുലനാഥൻ
 അനുജനെ വിളിച്ചുരുൾചെയ്യാനപ്പോൾ
 അരുൾചെയ്തു രാമദേവൻ തമ്പിയോടു
 രവിസുതനാം സുഗ്രീവൻ മുതലായുള്ള
 കവീകുലവീരരായ പടകളോടും
 ദിനഭാവം ഭവിച്ചിരിക്കും സീതതന്നെ
 അതിവേഗമിവിടേയ്ക്കു വരുത്തിടേണം
 വരുത്തിടുകയെന്നരുൾകേട്ടു രവി-
 സുതനും ലക്ഷ്മണൻതാനുമായ്
 കവീകുലമെഴുപതു വെള്ളം
 പട ഇരുപുറമകമ്പടിയോ മട-
 തരുണിമണി ജാനകി ദേവിയിരു-
 ന്നരുളും ശാലയിൽ പുകിത്തുടൻ
 പരിചോടു ജനകജയെക്കണ്ടി-
 മലരിണ തൊഴുതിതു തമ്പി
 പരിതാപത്തോടു മരുവും ദേവിയോ-
 ടുരചെയ്യാനടൻ ലക്ഷ്മണൻ
 കരുണാകരനാം രഘുപതിയുടെ
 അരുളാലടിയൻ വിടകൊണ്ടേൻ
 ജനകപുത്രി നീ രഘുവരാന്തികം
 പ്രാപ്തല്ലെന്നെന്നറിയിച്ചു
 ഇരുപുറമകമ്പടിയോടും നിന്നെ
 വിരവിൽക്കൊണ്ടു ചെല്ലുവാൻ
 രഘുവരനെന്നെ അയച്ചിതെന്നടൻ

അറിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടീടുക നീ
അതുകേട്ടു സീതാ പുറപ്പെട്ടു ധവ-
നികടം പ്രാപിച്ചു തൊഴുതിതു

തൃപ്താദം കൂപ്പി നിന്നാൾ സീതാദേവി
തിരുവുടൽ കണ്ടതിമോദാൽ പുൽകുവാനായ്
തിരമോട്ടുടൻ സീത ചെന്നങ്ങുത്തനേരം
തിണ്ണമിദം അരുൾചെയ്തു രാമദേവൻ
അരുതരുതെന്നുടൽ തൊടാതെ ദൂരെ നില്ക്കു
ദൂരിതകരൻ രാവണനോടൊത്തുകൂടി
വനമതിൽ നിന്നെന്നെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞോളല്ലേ
പിരിഞ്ഞവണ്ണമിരുന്നുകൊൾകെന്നരുളിച്ചെയ്തു
അതുകേട്ടു ജാനകിയും ദുഃഖത്തോടെ
നേത്രജലം വാർത്തു നിന്നാൾ മൈഥിലീ സാ

തിരുമുമ്പിൽ നിന്നിട്ടരുൾ ചെയ്തു ദേവി
വരിക നീ മമ അരികെ ലക്ഷ്മണാ
പിരിഞ്ഞു ഞാൻ പോന്നൊരപരാധത്തിന്റെ
തെളിവു വരുവതിനൊന്നു ചെയ്തു നീ
പെരിയൊരഗ്നിയിൽ മുഴുകീടുകിൽ ഞാൻ
പരിബോധമാക്കും വരുമല്ലോ ദുഃഖം.

പരിബോധം ജനങ്ങൾക്കും ഭർത്താവിനും
വരുത്തുവാനായൊന്നു വേണം സമോദരാ നീ
വിരവോടു നീ അഗ്നികുണ്ഡം കൂട്ടിടേണം
അഗ്നിതന്നിൽ മുഴുകിയെന്റെ സത്യം കാട്ടി
വിശ്വാസം ജനങ്ങൾക്കും ഭർത്താവിനും
വരുത്തി വേഗം അയോദ്ധ്യയ്ക്കു പോകവേണം

എന്നാ വാക്കു കേട്ടടനോ സോദരൻതാൻ

അഗ്നികണ്ഡം രഭസമരോ കൂട്ടീടനാ

അഗ്നിയങ്ങു പെരുകിവന്ന നേരത്തിങ്കൽ

പെരുകിയങ്ങു നിന്നെറിയുന്നഗ്നിയിൽ

ചൊരിയുന്നെണ്ണയും നറുനെയ്യും

എരിഞ്ഞെഗ്നിയങ്ങു ജപിച്ചപ്പോൾ സീതാ

കണവനോടു ചെന്നുണർത്തിച്ചു അരിയണോ

എന്റെ കണവരെ എന്റെ പരമാത്മമെല്ലാ -

മരിയണോ അവിശ്വാസംതിരുമനസ്സിൽതോന്നിയ -

തഖിലം പോക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു

അരികു ഭർത്താവേ അരിയാതെ വന്നോ -

രബലമൊക്കെ ഞാൻ പറയുന്നേൻ

അരിയാതെ ദുഷ്ടൻ മരിമായത്തേരിൽ

വളർന്നൊലകൊണ്ടു ഗമിക്കുമ്പോൾ

അരിഞ്ഞു പക്ഷിയാം ജടായുവീരൻ വ -

ന്നെതിത്തുടൻ യുദ്ധം തുടന്നു നാൾ

അടുത്ത യുദ്ധത്തിലസുരന്റെ പുറവടി

എന്തെല്ലാങ്ങു തൊട്ടിതോ മാ -

താരിലിനിതീർത്തൊരു ശങ്കാ

കഴികയില്ലെന്നുമറിയേണം

ഇതി ചൊല്ലി സീത എരിയുമഗ്നിയെ

പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു തൊഴുതിതു

കിഞ്ചിൽ ഭയം വിനാ വഹ്നിയിൽ ചാടിനാൾ

പഞ്ചകന്യാവരം ജനകജാ

ദുഷ്ട്യവനൻ ആദിയായ ദേവകളും

നിശ്ചലമതികളാകും മഞ്ഞുനാരും
 രാമൻതാൻ നിന്നുതളും പ്രദേശത്തിങ്കൽ
 പ്രേമമോടവർ സൂതിച്ചു നില്ക്കുന്നേരം
 ആശ്രയാശൻ മൈഥിലിയെ കാഴ്ചയായി
 ആശയോടെ കൊണ്ടുവന്നു വണങ്ങിനിന്നാൻ
 ആശ്ചര്യമാധുനികനാകുണ്ടായ്തന്നു
 വഹിയെ പ്രതിപൂജിച്ചു രാമദേവൻ
 സീതയെ പരിഗ്രഹിച്ചു മോദത്തോടെ
 തല്പരം തമ്പിയോടൊന്നുതളി സീതാ
 അരുൾചെയ്തു സീതാ അനുജനോടപ്പോൾ
 അരികെ പന്നാലുമിഹ നീ വൈകാതെ
 അതുകേട്ടു തമ്പി തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നു തൊഴുതു നിന്നു
 (പോൾ)

അകലെ നിൽക്കെണ്ടെന്നുമച്ച വൈദേഹി
 രാമദേവമനോധൈര്യം വരുത്തുവാൻ
 അനലമ്പലങ്ങു മുഴുകിവന്നേൻ ഞാൻ
 അനലമ്പനിസ്ഥനുമായിതോ ഞാനെന്നു
 അരിവാൻവന്നെന്റെ തിരുമേനി നോക്കെ
 തിരുമേനി അടുത്തു ചെന്നു നോക്കി
 തമ്പി കാർ കൂന്തലഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു മുഷിഞ്ഞിട്ടില്ല
 കമനിയ നിറമതിന്നു ഭംഗമില്ലാ കാതിലകൾക്കു
 പ്രഭയുമുണ്ടായില്ല ദേഹമേറ്റം ഭംഗിയോടെ ശോ
 (ഭീഷ്മനു)

കന്മഷമറ്റംഗമെല്ലാം പൊന്മയമാത്
 പൊന്മയതിരുമേനിയിൻ ഭംഗികണ്ടു മോദാൽ

കന്മഷമില്ലെന്നൊച്ച രാമലക്ഷ്മണന്മാർ
 തിരുമനം തെളിഞ്ഞു രാമൻ ഒന്നരളിച്ചെയ്തു
 അരികേ നിൽക്കും ഭക്തനാം വിഭീഷണനോടപ്പോൾ
 ഇന്നിവൈകാതെ പോകണമയോദ്ധ്യ പുരികിപ്പോൾ
 ശ്രുതൈപതദ്രജനനിചരനാകിയ വിഭീഷണൻ
 തിരുമുന്മാരെ പുഷ്പകവിമാനവും വരുത്തിനാൻ
 പരിചോടവർ പുഷ്പകം കരയേറി യെഴുന്നള്ളി

എഴുന്നള്ളി പുഷ്പകമാം വിമാനംതന്നിൽ
 എഴുന്നള്ളത്തയോദ്ധ്യ പുരികുടത്ത നേരം
 എഴുന്നള്ളുന്ന അവസ്ഥ കേട്ട ഭരതനാപ്പോൾ
 എതിരേല്ലാൻ അധികാരിപ്പടകൾ വിട്ടു
 അയോദ്ധ്യാപുരികെഴുന്നള്ളി
 ഇക്കണ്ണാത്ത ലക്ഷ്മണനും നമസ്കരിച്ചാൻ ഭരതൻ കാ
 (ക്കൽ)

ശത്രുഘ്നൻ നമസ്കരിച്ചാൻ രാമപാദേ
 രാമപാദേ സഹോദരരെല്ലാം
 മോദനേ ചെന്നു തൊഴുതു കൈകൂപ്പി
 തൊഴുതു സീതയെ അനുജന്മാർ
 ചെന്നു തൊഴുതു തമ്പിയും ജനാനിമാർ കാലിൽ
 ഗുരുവായ്ക്കേയും വസിഷ്ഠാദികളേയും
 കരുണയാലെ പൊയ്ക്കൊഴുതവരെല്ലാം
 അയോദ്ധ്യാപുരികരചനായിട്ടു
 അഭീഷേകം രാമനെ വിധിപോലെ ചെയ്തു
 തരുണീസീതയോടൊരുമിച്ചു മോദാൽ
 പരമധാനിയിൽ സുഖമായിരുന്നു

സുഖമായി ഇരുന്നരുളും നേരത്തിങ്കൽ
 സുവികളായ കവികലത്തൊടരുളിച്ചെയ്ത
 വാനാനരരേ നിങ്ങളെന്നും സുഖിച്ചിരിപ്പിൻ
 ഹനുമാനെ മരിയ്ക്കാതെയിരിയ്ക്കു നീയും
 സുഗ്രീവ മോദമോടെ നീയും പോയി
 കിഷ്കിന്ധഭൂപതിയായ്ക്കാണുകൊൾക
 വിഭീഷണനെ വിളിച്ചുടനെയരുളിച്ചെയ്ത
 സുഖമായി ലങ്കതന്നിൽ വസിയ്ക്കു നീയും
 ഇത്രാടിവരങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തുകൊണ്ടു
 സതപരം അവരെയെല്ലാം അയച്ചു രാമൻ
 പ്രജകൾക്കു മോദകരമാകുംവണ്ണം
 രാജാവായി രക്ഷിച്ചു ലോകമെല്ലാം

സർവ്വലോകസുപാലകനായി
 ജീവനാഥനായ്ക്കാണരുളുന്നു
 ലോകക്കൊക്കെയും രക്ഷ വരുിച്ചു
 ലോകഭീതിയശേഷവും തീന്നു
 ഭൂമിദേവിയ്ക്കു ഭാരം കുറഞ്ഞു
 ഭൂതങ്ങൾക്കും വളർന്നു പ്രസാദം
 ദേവകൾക്കുള്ളൊരാപത്തും തീന്നു
 ദേവേന്ദ്രനുള്ളിൽ ഭീതിയും നിങ്ങി
 അർച്ചചന്ദ്രൻ തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങി
 ആമയം തീരുമെന്നോർത്തു ജനങ്ങൾ
 രാമരാമേതി നാമം ജപിച്ചു
 ഓരിവൃത്തിന്നു ദരിദ്രതയായി
 പാരിൽ സന്തോഷമെങ്ങും നിറഞ്ഞു

രാമരാജഭരണസമയേ
 രാജ്യത്തല്ലലില്ലാതായ് ചമഞ്ഞു
 ഭൂമിപാലകാ ലോകൈകനാഥാ
 രാമരാമ മുകുന്ദാ തൊഴുന്നേൻ

ഐവർനാടകം ന.മാപ്പം

നളൻകഥ

കിളിപ്പാട്ട് .

നല്ല ഗീതും പാടി മെല്ലവേ വരും തത്തേ!
ചൊല്ലു വീ വിശേഷങ്ങളല്ലൽപോയകലുവാൻ
വെല്ലും പാലും നല്ല പഞ്ചസാരയും തേരും
നല്ല പൊൻതളികയിൽ മേളിച്ചു തരുവൻ ഞാൻ
എന്നതുകേട്ടു കിളിപ്പെരുമുരച്ചെങ്കാരം
നന്നല്ലോ നളൻകഥാ ചൊൽവതും കേൾക്കുന്നതും
വല്ലനാം നളൻ തന്റെ നല്ല സ്വർഗ്ഗം കേട്ടാ-
ലല്ലലാകവേ വീങ്ങി കല്യാണം വന്നുകൂടും
ഘോരമാം കലിദോഷമാകവേ വീങ്ങിപ്പോൻ
വീരനാം നളൻ കഥാസാരമെന്നറിഞ്ഞാലും
ആയതുകൊണ്ടു നിഷ്ഠയേശ്വരൻ തന്റെ കഥാ
മായമെന്നിയേ കുറഞ്ഞൊന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞീടാം
അമ്പിനോടെന്നാൽ ശുകരത്നമേ പറകെടോ!
വമ്പനായുള്ള നളനുമ്പൻ കഥാമൃതം
എന്നതു കേട്ടു കിളിപ്പെരുമുരച്ചെന്നേരും
മന്ദഹാസവും പൂണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ
പന്നഗഭരണനും പന്നഗശയനനും
മൊന്നായിട്ടുകോടേ കമലാസനാൽതാനും
പന്നഗഭരണൻതൻ സുതനും വാണിമാതും
നന്നായിട്ടെന്റെ സാവിത്രി തുണയ്ക്കു വന്നിപ്പോന്നേൻ

കൃത്യസ്താമാമവ്വമെന്നുള്ള വേദം നാലും
 യോഗസാംഗ്യാദിയിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളാറും
 അഭ്യസിച്ച് കോടേ പാഠമാം ഭൂദേവരും
 ശാഖ്യാകന്മാരായുള്ള ജനവും തുണയ്ക്കണം
 അഗതിയായുള്ള ഞാൻ ചമയ്ക്കും പാട്ടിനിന്നു
 വിഴവന്നിടുന്നുകിൽ പൊരുകയറിവുള്ളോർ.

എങ്കിലോ കേരപ്പിൻ നളനാകിയ നരവരൻ
 സകടംതീർത്ത രാജ്യം രക്ഷിച്ചപ്രകാരങ്ങൾ
 തികടവംശജൻ വീരസേനജൻ നളൻ രാജ്യം
 സകടഹീനം രക്ഷിച്ചിരുന്ന കാലത്തിങ്കൽ
 സകടമൊരേടത്തുമില്ലല്ലോ ചോരന്മാരാൽ
 വൻകരിസിംഹവ്യാഭ്രമിവരാലില്ല ദീനം
 കള്ളക്കോൽ കള്ളനാഴിയില്ല ചന്തകളിലു-
 മുളളിലാധികരും വ്യാധിയാഷ്ടമേയില്ല ചൊൽവാൻ
 വെള്ളിപൊൻകനകാദിയില്ലാതില്ലൊരേടത്തു-
 മുളളിൽ വൈരാഗ്യമില്ല തങ്ങളിലൊരുത്തക്കും
 നാരിമാർ പരംപുരുഷന്മാരോടില്ല കളി
 പുരുഷന്മാരും പരസ്പ്രീകളിൽ പോകയില്ല
 റോരത്തു പെരുമല്ലോ ഗോക്കളും നാരിമാരും
 പാരാതെ തളിർത്തു പൂത്തിടമേ വൃഷ്ടങ്ങളും
 ബാലന്മാർ മരിയ്ക്കുമാരില്ലവിടൊരേടത്തും
 കാലത്തു വിളഞ്ഞീടും കൃഷിയുമവൻ രാജ്യേ
 മത്സരം രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളിലല്ലാതില്ല
 ഭസ്മനാദികൾ രാജ്യവാസികൾക്കാകുമില്ല
 പീഡയുമവൻ രാജ്യേയില്ലല്ലോ നിരൂപിച്ചാൽ

പീഡയുണ്ടെന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടല്ലാവർക്കും
 മുട്ടുമാരില്ല മനമൊന്നിനാലാർക്കുമെന്നാൽ
 മുട്ടുമേ ശബ്ദം പഠിച്ചിടുമ്പോൾ പദമേറ്റും
 കത്തുമാറുണ്ടു തടുത്തിടുമാറുമുണ്ടു
 പന്താടുവാനും വെള്ളം തടുപ്പാനായും ചിലർ
 ഉലച്ചിൽ രാജ്യത്തികലിപ്പെന്നങ്ങതും ചൊല്ലാം
 ഉലഞ്ഞിടുമാറുണ്ടു കാരറിനാൽ മാങ്ങയും
 വിരണ്ടിട്ടോടുകെന്നതില്ലല്ലോ നിരൂപിച്ചാൽ
 വിരളമിതൾ നാരിമാർ തചമടി കണ്ടാൽ
 പീഡകൊണ്ടുവൻ രാജ്യേ കരച്ചിലില്ല ചൊൽവാൻ
 വേഴാമ്പൽ കരയുമേ വരിഷം കരയുമ്പോൾ
 രാജ്യവും പരിപാലിച്ചിവണ്ണം തന്നെ നളൻ
 പൂജനാമവൻ രാജ്യേ സൈപരമാസ്താഴം കാലം
 രൂപയൗവനവിദ്യാസൽഗുണശീലംകൊണ്ടും
 സാരമാമൈശ്വര്യം സൽഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 യോഗ്യത നളനോളം മറാർക്കുമില്ല ചൊൽവാൻ
 യോഗ്യന്മാരായ ജനമാനന്ദം പൂണ്ടു പാരം
 മാറസന്നിഭനായ വീരസേനജൻതന്റെ
 രൂപലാവണ്യവിദ്യാധിസൽഗുണം കേട്ടു
 മന്നിടം തന്നിലുള്ള കന്യാരത്നങ്ങളെല്ലാം
 കുന്ദസായകാന്തി പൂണ്ടോറവും പ്രേമത്തോടെ
 സാരസ്പേക്ഷണൻ നളൻ വരനാസ്തുതവാനാ—
 സ്താരമാഗ്രഹം പൂണ്ടു മരുവീടുന്ന കാലം—
 കണ്ഡിനപുരിയികലുണ്ടൊരു നരവരൻ
 പണ്ഡിതനവൻ നാമം ഭീമരാജാവെന്നല്ലോ

പുണ്യരീകാക്ഷിയൊരു വാദനീയവനുണ്ട്
 കണ്ടാലോ മനോഹരിയെന്നതേ പറയാവൂ
 കാമിനീമണിമാരിൽ രത്നമാമവളുടെ
 നാമമോ ദമയന്തിയെന്നുല്ല ചൊല്ലീടുന്നു
 കോമളാംഗിയാമവൾ തന്റെ വൃത്താന്തം കേട്ടു
 കോമളാംഗനാം നളൻ മാർമാൽ ചിടിപെട്ടു
 സുന്ദരനായ നളൻ തന്റെ വൃത്താന്തം കേട്ടു
 സുന്ദരിയായ ദമയന്തിയുമതുപോലെ
 കന്ദുപ്പശരപരവശരായിരുവതും
 മനസന്തോഷത്തോടേ മന്ദിരേ വാഴുംകാലം
 വമ്പനാം നളനൊരു ദിവസം തേരിലേറി
 ഇന്ദ്രമോടവൻ തന്റെ പൂങ്കാവിൽ കളിയ്ക്കുമ്പോൾ
 വമ്പെഴുമൊരു നല്ല താമരത്തടാകത്തി -
 ലിമ്പമായ്കണ്ടു നളനെന്നങ്ങൾ കളിപ്പതു
 വമ്പനാം നളനുടവിറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നേരം
 സംഭ്രമത്തോടുന്നങ്ങളൊക്കെയും പറന്നുപോയ്
 കുണ്ഠിതം പൂണ്ടു നൃപൻ നില്ക്കുന്ന നോരത്തിങ്കൽ
 കണ്ടിതോരരയന്നമവിടെയിരിപ്പതു
 കണ്ടു നോരത്തു മോദാലടുത്തു ചെന്നു നൃപൻ
 കുണ്ഠതകൈവിട്ടുടൻ പറഞ്ഞാനെന്നത്തോടെ
 നിന്നെയെൻ കരതളിർ കൊണ്ടെടുത്തണപ്പാനായ്
 നിന്നാണു മോഹമൊവിയ്ക്കുണ്ടു നിൻഭംഗി കണ്ടു
 ഭരുന്നങ്ങൾ മരൊറക്കുവേ വേടിപ്പു പറന്നുപോ -
 യിന്നു നീ പോകാഞ്ഞതിൽ കൈതുകുമുണ്ടുപാരം
 ഇത്തരം പറഞ്ഞുടനടുത്തു ചെന്നു നളൻ

സ്തംഭമെന്നൊതന്നെപ്പിടിച്ചുഞെടുത്തിതു
 മന്നനും ഭംഗികളിട്ടപ്പോഴേയയച്ചുപോ -
 യുനമെന്നിയേ തന്റെ രാജധാനിയും പൂക്കാൻ
 അന്നും പിന്നെ മനതാരതിൽ നിരൂപിച്ചു
 മന്നവനെക്കൊല്ലാതപ്പോഴേയയച്ചല്ലോ
 ആയതിന്നൊരു കൃതജ്ഞതയായ്മഹീന്ദ്രനാ
 മായമെന്നിയേ പ്രതിക്രിയ ഞാൻ ചെയ്തിടേണം
 എന്നതു ചിന്തിച്ചന്നും പറഞ്ഞുടൻ ചെന്ന
 മന്നവന്നരികിൽ പൂക്കിരുനോരുന്നതരം
 മന്നനുമന്നത്തെക്കണ്ടുന്നതാനന്ദത്തോടെ
 പിന്നെയുമെടുത്തുടൻ കൈത്തലത്തിങ്കലാക്കി
 എന്നതുനേരമരയന്നച്ചുമുചെയ്തു
 മന്നവ! കേൾക്കുവേണം ബ്രഹ്മാവിൻ വാഹനം ഞാ -
 ളെന്നെ നി പിടിച്ചിട്ടു കൊല്ലാഞ്ഞമൃഗമിഹ
 നിന്നോടിന്നൊരു കാര്യം ചൊൽവാൻ വന്നറിഞ്ഞാലും
 കണ്ഡിനപുരിയിങ്കലുണ്ടൊരു നരവര -
 ണങ്ങളെന്നൊരുമകൾ സുന്ദരീമണിയല്ലോ
 നാമമോ ദമയന്തിയെന്നല്ലോ ചൊല്ലീടുന്നു
 കാമിനിഞ്ജെതിരില്ല മരൊരു നാരിമാരും
 അവളെ നിന്റെ ഭാര്യയാക്കേണം വൈകീടാതെ -
 യവൾക്കു കാന്തനാവാൻ നീയല്ലാതില്ല പാരിൽ
 അംഗനാമണിമെഴുലിത്തമാമവളുടെ
 ഭംഗികളുംചെയ്തൊന്നൊലേ പണിയത്രേ
 വണ്ടാർ പൂക്കുഴലഴിച്ചിട്ടാലെന്തൊരു ചിത്രം
 തണ്ടാർമാനനി തന്റെ കൽപുറപടിതൊടും

ബാലനാം ചന്ദ്രൻ തോൽക്കും നെററിതന്നീതേയൊരു
 ബാലമാകിയ തൊടുകുറിയെന്തൊരു ചിത്രം
 മല്ലബാണന്റെ വില്ലോടേളോളം വഴുതാതെ
 മല്ലവച്ചൊപ്പം പടതല്ലുന്ന പുരികവും
 മണൻതന്റെ വില്ലിൽ ചരടോടെതിരിട്ടും
 കാതിണതന്നിലണിഞ്ഞീടുന്ന പൊന്നോലയും
 ഇളയമാമ്പേടത്തിഴി തോറിടുന്നോരു
 ഇളകും നയനങ്ങളെത്ര മോഹനം കണ്ടാൽ
 കുമ്പുക്കുസുമം വന്നടിമപ്പെടുമൊരു
 കുമ്പിയമായുള്ള നാസികാമനോഹരം
 കണ്ണാടിയ്ക്കിണ്ടൽവരം കവിർത്തൻ ഭംഗികണ്ടാൽ
 നിണ്ണയമവർക്കൊത്ത നാരിമാരില്ല മന!
 മുരിക്കിൻ കസുമത്തോടെതുകുടധാരത്തെ
 മരിയ്ക്കും പുരുഷന്മാർ കാങ്കിൽ മാറമാൽ പൂണ്ടു
 മുത്തുകളിടകടഞ്ഞെടുത്ത കണക്കുപോൽ
 ദന്തപങ്ക്തിയുമെന്തു ചൊല്ലുന്നു നിരൂപിച്ചാൽ
 ശംഖിനും ശങ്കരാനും ഗുളത്തിലണിഞ്ഞൊരു
 മംഗലമേറും നല്ല മാലകൾ ബഹുതരം
 ചെന്തളിരൊളിച്ചീടുമോമനക്കരം കണ്ടാൽ
 രത്നങ്ങൾ പതിച്ചുള്ള മോതിരം വിരൽത്തോറും
 പൊന്മണിക്കുംഭംപോലെ മേവുന്ന കുളർമുഖം
 മൊട്ടിനെന്തൊന്നു തുല്യം ചൊല്ലുന്നു നിരൂപിച്ചാൽ
 പങ്കജമൊട്ടിലൊരു വണ്ടിരുന്നതുപോലെ
 കൊങ്കതന്നിടകളിലണിഞ്ഞ മാലകളും
 ആലിലയോടുപൊരുതിടുന്നോരുദരവും

റീറിലെച്ചുഴിതോലും പൊക്കിർ തൻഭംഗികളൊൽ
 ചേലഴും മയിൽപ്പിലിതന്നൊടു ജയിച്ചീടും
 ചോലൊത്തരോമാവലിയെത്രയും മനോഹരം
 നല്ലൊരു തുടിയിടപോലുള്ളൊരരയതിൽ
 നേരിയ പൂടവകൊണ്ടഴകിൽ ഞെറിഞ്ഞവർ
 അരയിലണിഞ്ഞതിന്മിതെ പൊന്നുരഞ്ഞാണും
 പാരാതിട്ടതിന്നുടെ ഭംഗിയെന്തമോ ചൊൽവു
 കദളിത്തണ്ടോടെതുപൊരുതും തുടകളും
 മതിമോഹനമായ ചെപ്പൊത്ത മുട്ടുകളും
 കൈതപ്പ തോരകണകാലിന്റെ പുറവടി
 കാന്തിയേരിടും നല്ല കാൽച്ചിലമ്പണിഞ്ഞതിൽ
 തുവപ്പുവോടു തുല്യമായ കാൽനഖം ചിത്രം
 മിവമെത്രയുമവർ കണ്ണുകൾക്കെന്നോ വേണ്ട
 അന്നപ്പൊക്കൊടികൾതൻനടയെക്കുറയ്ക്കുന്നു
 തനപംഗിതന്റെ നടഭംഗിയെന്തമോ ചൊൽവു
 അത്രയല്ലവർ ഭംഗിയെന്നാലേ ചൊൽവതിനി-
 ണ്ടെത്രയും പണിയത്രേ മനവശിഖാമണേ!
 പതിനൊന്നായി വയസ്സുവർക്കമികാലം
 മതിനോർമുഖി തന്നെക്കണ്ടാലെന്തൊരു ചിത്രം
 അക്കുറവിട്ടയവർ ശിക്ഷയാസ്സിച്ചല്ലോ
 ശിക്ഷയാംവണ്ണം നല്ല ശാസ്ത്രികൾതന്നിൽനിന്നു
 പമ്പരം സ്വരം താളം ചിത്തു വന്നൊട്ടുണ്ടു-
 മിവമാല്ലേണു വീണാവായനാ താളം മേളം
 കമ്പമെന്നിന്മേ നൃത്തഗീതഗാനാദികളും
 മന്വോടു പഠിച്ചവർ സൈപാമാജ്ഞ സിദ്ധുന

വീണയിലിളംകയിൽ വാദവും മയങ്ങുന്നു
 വാണികേട്ടിടനേരം താണടിവണങ്ങണം
 കണ്ണിണക്കോണുകൊണ്ടിട്ടൊന്നവൾ കടാക്ഷിണിൽ
 നിണ്ണയം പുരുഷന്മാരടിമപ്പണി ചെയ്യും
 ഇങ്ങിനെയെന്നത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടുപോരും
 തിങ്ങിനമോദത്തോടെ മന്നവൻ ചോദിച്ചിതു
 കേട്ടോ നീയവൾ തന്റെ വൃത്താന്തമതു പിന്നെ
 കണ്ടിട്ടോ ചൊല്ലുന്നതെന്നമേ! യെന്നോടീദം
 എന്നതുകേട്ടുപോരമന്നവുമുരചെയ്തു
 മന്നവർ മന്നിനിഷഠ്യേശപര മഹാമതേ!
 വണ്ടാർ പൂജാലിതൻസമിമരോടുംകൂടി -
 കണ്ടേൻ ഞാനൊരു ദിനം പൂക്കാവിൽ കളിപ്പതു
 സുന്ദരാംഗികളാകുമപ്പരസ്രീകളേക്കാൾ
 സുന്ദരീമണിയവൾ നിണ്ണയമറിഞ്ഞാലും
 ചിത്രമെത്രയുമവർത്തനാടെ രൂപമുണ്ട -
 മത്രയല്ലിനിയും നീ കേട്ടാലും നുപോത്തമ!
 കണ്ടാൽ പല്ലംഗനാമാരുണ്ടാകയില്ലാനാടേ
 കണ്ടാൽ പറന്നെങ്കിൽ ശീലമൊട്ടുമേ പറന്നായ്ക്ക
 ശീലം പറന്നെങ്കിൽ വിദ്യയുണ്ടാകയില്ലാ പിന്നെ -
 കോലത്തിന്നൊരു ഭംഗമുണ്ടാമെന്നറിഞ്ഞാലും
 വിദ്യയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്ദയുണ്ടാകുമെല്ലാരെയും
 വിദ്യയും ശീലം ഗുണം സൗന്ദര്യമിവനാലും
 പെണ്ണങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നതെത്രയും ചുരുക്കമാം
 നിണ്ണയം ദമയന്തിയല്ലാതില്ലിപ്പോളാതും
 ആമുഖമുണ്ണാമെന്നു പറിമാക്കറിഞ്ഞാലു

മാറും ചൊല്ലുവെന്നകിൽ കേട്ടാലും നരാധിപ!
 കണ്ടാലോ നാരിമാരിൽ രത്നമായിരിക്കണ-
 മുണ്ടായിടേണം ക്ഷമ ഭൂമിദേവിയെപ്പോലെ
 മന്ത്രിമാരോട് തുല്യം സംസാരയുക്തിവേണം
 ദാസിയെപ്പോലെ വേണം പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നേരം
 മാതാവിനോളം സ്നേഹം വേണം തൻ ഭർത്താവിനെ
 ശയനം വേഗ്രയെന്നപോലനുസരിക്കണം
 ഇങ്ങിനെ ഗുണമാറുമുണ്ടാകണംഗനമാർ
 മംഗലസ്ത്രീകളിൽവെച്ചുത്തമയായോരല്ലോ
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണമൊന്നുമേ കുറയാതെ-
 യംഗനാമണി ദമയന്തിയ്ക്കുണ്ടറിഞ്ഞാലും
 ഇങ്ങിനെയെന്നത്തിന്റെ മംഗലപ്രശംസ കേ-
 ടിംഗിതജ്ഞനാം നൂപൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചിതു
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണമവളിലുണ്ടെന്നുള്ള-
 തെങ്ങിനെയറിഞ്ഞു നീ രാജഹംസേശ! സഖേ!
 എന്നുടൻ നൂപൻതന്റെ ചോദ്യത്തെക്കേട്ടനേരം
 മന്ദമെന്നിയേ പറഞ്ഞീടിനാൻ മരാളനും
 അറിയാമറിഞ്ഞുവെക്കട്ടേ കാണുന്നേര-
 മറിയപ്പോകാത്തവരെങ്ങിനെയറിയുന്നു?
 ഉത്സാഹം ചെയ്തിടുന്ന ഭൂതന്മാരുണ്ടായ്ക്കൊന്നാൽ
 സംശയമില്ല കാര്യം സാധിക്കാമറിഞ്ഞാലും
 ഉത്സാഹംകൊണ്ടുപുറയങ്ങളെക്കൊണ്ടും നിന്റെ
 ഭാര്യയായ് ചമപ്പൻ ഞാനവളെ വൈകീടാതെ
 ഇത്തരമെന്നത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടനേരം
 പൂർവ്വപീശൻ ലജ്ജ വിട്ടു പറഞ്ഞാനന്തരം

ഏകിലോയെന്റെ ഭൂതനായ്ചെന്നു പാഞ്ഞാലും
 മകമാർമണിതന്നോടെന്റെ വൃത്താന്തം നീയും
 അന്നമേ! നിന്നാണു ഞാനവർതൻ ഭംഗികളെ -
 യെന്നുള്ളിൽ കേട്ടപ്പോഴേ മാരാത്തി പെരുക്കുന്നു
 കേട്ടു ഞാൻ മുന്പേ പലരും പാഞ്ഞവർ ഗുണം
 കേട്ടിരിയ്ക്കുന്നിതവളെന്നുടെ വിശേഷവും
 ഭൂതരായുരാരാനുമിതിനു വേല ചെയ്താ -
 ലേതുമേ ഫലിയ്ക്കയില്ലെന്നമേ! നിന്നെപ്പോലെ
 എന്നതു കേട്ടന്നുമങ്ങിനെതന്നെയെന്നു
 മന്നനോടനുജനെയും കൈക്കൊണ്ടു പാന്നുപോയ്
 മന്നവർമണി നളൻതന്നുടെ മാനസവും -
 മന്നത്തോടൊരുമിച്ചു ഗമിച്ചെന്നതേ വേണ്ടു
 കാമുകനായുള്ളോരു നളനുമതുകാലം
 കാമബാണാത്തി പാരം മുഴുത്തു ചമഞ്ഞിതു
 സന്തതം മനക്കാമ്പിൽ പന്തൊക്കും മൂലയാളെ -
 ചിന്തിച്ചു നരേന്ദ്രനും വലഞ്ഞു ദിനംപ്രതി
 കാമബാണാത്തിമൂലം ദേഹവും മെലിഞ്ഞിതു
 യാമിനിതന്നിൽ നിദ്രയില്ലാതായ്ക്കലഞ്ഞിതു
 ധ്യാനവും ജപം കർമ്മമെന്നിവ ചെയ്യുമ്പോഴും
 മാനസേ ദമയന്തിയെന്നല്ലാതില്ല ചിന്ത
 അവർതൻ കുളർമൂലമൊട്ടു ഞാനണച്ചാവു
 അവധിയില്ലാതോളമാശ്വേഷം ചെയ്താവു ഞാൻ
 പുഞ്ചിരിപ്പതുമയും ചാഞ്ചാടിനടയതും
 നെഞ്ചകം തെളിവോളം കണ്ടു ഞാനിരുന്നാവു
 ഇരിട്ടോടെതിരിട്ടമവർതൻ തലമുടി

വിരൽകൊണ്ടഴകിൽ ഞാൻ വിരവിൽ വിടുത്താവു
 ചെന്നൊണ്ടിസമമധരത്തെ ഞാൻ നുകന്നാവു
 ചന്തമായവളോടുകൂടി ഞാൻ മരിച്ചാവു
 ഇങ്ങിനെ നാളൻ ഭൈമിതനെയും സ്തരിച്ചുകൊ-
 ണ്ടംഗജതാപത്തോടെ വസിക്കും കാലത്തിങ്കൽ
 അന്നവും പറന്നങ്ങു കണ്ഡിനപുരം പൂക്കു
 ചെന്നുടനിരുന്ന നല്ലമ്മറപ്പുകാവതിൽ
 മുല്ല വിച്ചുകും നല്ല ചേമന്തി കുറുമുഴി
 മല്ലലോചനമാക്കുങ്ങിപ്പൂമാം മല്ലികയും
 സൗരഭ്രമേരും നല്ല കനകനാരിയതും
 പാരാതെ പാടലവും ചന്ദനം കുറിഞ്ഞിയും
 ചെന്നൊണ്ടി ചെമ്പകവും തേന്മാവുമിലഞ്ഞിയു -
 മെന്നൊരു മനോഹരം പൂങ്കാവിലകം പൂക്കാൽ
 ഷർപ്പദശുകവിക കേകികൾ നാദങ്ങളാൽ
 ശില്പമാനന്ദകരമാകിയോരാരാമത്തിൽ
 ചൊല്ലൊങ്ങും നളഭൂതൻ ഭൈമിയെപ്പൊതുപാത്ത -
 ണ്ഡർപ്പവിലത്രാനന്ദം പൂണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 ഉല്ലാഷിമാരായ തോഴിമാരോടുകൂടി -
 യല്ലഭാഷിണി ദമയന്തിയുമതുനേരം
 പൂങ്കാവിലകം പൂക്കു കളിക്കുന്നതു കണ്ടു
 ശങ്ക കൈവിട്ടങ്ങുത്തിരുന്നാനന്നാന്താനം
 കണ്ടിതങ്ങരയന്നംതന്നെ മാനിനിയപ്പോൾ
 കണ്ടു കെഴുതുകും പൂണ്ടു തോഴിമാരോടു ചൊന്നാൾ
 ഇത്ര നന്നായിട്ടായെന്നത്തെക്കണ്ടിട്ടുണ്ടോ
 ഇത്രിലോകത്തുമില്ലായിത്ര നല്ലരയന്നം

എനിയ്ക്കു കളിപ്പതിനീയരയന്നം കൊള്ളാം
 നിനച്ചു നിന്നീടാതെ പിടിച്ചുതന്നിടവാൻ
 ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുടൻ തോഴിമാരോടുംകൂടി -
 യംഗനാമണിതാനും പിടിപ്പാനടുത്തിതു
 ചേടിമാർ പിടിപ്പതിന്നടുത്തു ചെല്ലുന്നേരം
 വേടിയും ഭാവിച്ചുന്നമോടിയങ്ങൾകന്നീടും
 ഭീമജാ പിടിപ്പതിന്നടുത്തു ചെല്ലുന്നേരം
 പ്രേമമോടരയന്നമടുത്തു കളിച്ചീടും
 അത്തൊഴിൽ കണ്ട നോരം തോഴിമാർ വിരവോടെ
 ചിത്തവിസ്മയം പൂണ്ടുണ്ടകുന്നു മാറിനിന്നു
 കന്നൽനേർമിഴിയാളാം ദൈമിയുമതുനേരം -
 മന്നത്തെപ്പിടിപ്പാനായടുത്തു താനേതന്നെ
 അന്നവും ദമയന്തിതന്നുടെ മുഖിലപ്പോ -
 കുന്നതാനന്ദം പൂണ്ടു കളിച്ചുതുടങ്ങിനാൾ
 ചാടിയങ്ങിരുന്നീടുമോടിയങ്ങൾകന്നീടും
 മാടൊത്ത കുളർമുലത്തയ്യലോടടുത്തീടും
 ബന്ധുരാംഗിയം ദമയന്തിയും മതിമറ -
 ന്നന്തികേയന്നത്തിനെപ്പിടിപ്പാൻ നടന്നിതു
 ദാന്തസോദരിതന്റെ ശാന്തഭാവത്തെക്കണ്ടു
 സ്വാന്തവിസ്മയത്തോടേ റിന്നിതു തോഴിമാരും
 അന്നം പോയൊരു മുല്ലവല്ലിമേലിരുന്നപ്പോ -
 ഉന്നോമവൾ കൂടിച്ചെന്നരികത്തു പുക്കാൾ
 എന്നതുനേരമെന്നും മന്ദമാസവും പൂണ്ടു
 സുന്ദരഗാത്രിയോടു മന്ദമായുരചെയ്തു
 ചൈതേനം മൊഴിയാളേ! പന്തൊക്കും മുലയാളേ!

എന്തു നിൻ മനോരമമെന്നു നീ പറഞ്ഞാലും
 എന്നതു കേട്ടു ദമയന്തിയുമുചെയ്തു
 ഉന്നതാനന്ദമരയന്നത്തോടുനേരം
 നിന്നുടെ രൂപഗുണം കാണുകമുലമിപ്പോൾ
 നന്നല്ലോ കളിപ്പാനെന്നെന്നുള്ളിലൊരു മോഹം
 ഏതൊരു ദിക്കിൽനിന്നു വന്നിപ്പോൾ പോകുന്നതു -
 മേതൊരു ദിക്കിലെന്നു നേരു ചൊല്ലുകവേണം
 നളനെന്നൊരു നരവരൻ രാജ്യത്തിങ്കൽ
 മേളമായിരുന്നു ഞാനവനുമായി ബാലേ!
 അന്നമേ നീയോ പല ദിക്കിലും നടന്നല്ലോ
 മനവന്മാരിൽ നല്ല സുന്ദരരെവിടുള്ളു
 അമ്മയുവാണിയോടങ്ങുന്നചുമതുനോം
 വെണ്മയിലുചെയ്തതുടങ്ങി പതുക്കവേ
 സാഗരമേഴും ഭൂവി മൂന്നിലും നടന്നു ഞാൻ
 മംഗലവാണി! കണ്ടേൻ മനവർ പലരേയും
 എന്നതിൽ നളനോളം സൗന്ദര്യമുണ്ടായിട്ടു
 കന്യകേ! കണ്ടില്ല ഞാൻ മാനുഷരൊത്തതൊ
 ആണിൽ മാണിക്യമായ നളനു തുല്യയായി -
 ഭ്രമണലോചനമാരിൽ നിന്നെയും കണ്ടു പാരിൽ
 പലരും പറഞ്ഞു നിൻ വാത്സകൾ കേട്ടു നളൻ
 വലിയ കാംക്ഷ നിന്നിൽ മുഴുത്തങ്ങിരിക്കുന്നു
 കാംക്ഷയുണ്ടെന്നാൽ വിധിയെങ്ങിനെയറിയുന്നു
 പെണ്മണിതന്നോടപ്പോളുന്നചും പറഞ്ഞിതു
 ബ്രഹ്മാവു കല്പിച്ചു ഞാൻ കേട്ടിരിയ്ക്കുന്നു ബാലേ!
 നളനാം നരവരൻ നിനക്കു കാന്തനെന്നു

നളിനമിഴിയാളേ! സത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും
 നാരിമാരായാൽ ഭർത്താവെത്രയും നന്നായ്ക്കേണം
 വീരന്മാരായ പുരുഷന്മാർക്കുമതുപോലെ
 നീ മാലയിടുന്നാകിൽ നളനെത്തന്നെ വേണം
 വാമലോചനേ! നന്നായുറച്ചുകൊൾക ചിത്തേ
 മുരിക്കുകൊണ്ടു മാല ചമയ്ക്കുമാരില്ലല്ലോ
 വരിയ്ക്കുമാരില്ലല്ലോ കേകികൾ ക്രകികളെ
 വാഴമേൽ കൊടിയിട്ടമാറുണ്ടോ മധുവാണി
 കേശകൾ കോഴികളെ വരിച്ചിട്ടമാറുണ്ടോ?
 ഇരുമ്പുതകിടിന്മേൽ രത്നങ്ങൾ പതിയ്ക്കുമോ
 കരിമ്പു സ്വർണ്ണം കെട്ടി യഷ്ടിയാൽപ്പിടിക്കുമോ
 അന്നപ്പേടയോടൊരു കാനനെയണയ്ക്കുമോ
 തമ്പംഗീമണി! വിയും ചിന്തിച്ചുകാണുക ചിത്തേ
 കേശമില്ലാത്ത ജനം പൂഷ്പങ്ങളണിയുമോ
 നാസികയില്ലാത്തവർ പ്രാണങ്ങളരിയുമോ
 ഒന്നിനൊന്നനുരൂപം ചേർച്ചയാകുന്നപോലെ
 സുന്ദരിമാർക്കു നല്ല സുന്ദരർതന്നെവേണം
 അത്രയുമല്ല നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുകിൽ ബാലേ!
 ചിത്രമായൊരു കാന്തിയതിനു വേരെയുണ്ടു
 ഇന്ദ്രനിന്ദ്രാണീദേവിതന്നോടു ചേർന്നുപോലെ
 ചന്ദ്രമാ വിഭാവരിതന്നോടു ചേർന്നുപോലെ
 അംഗജൻ രതിദേവിതന്നോടു ചേർന്നുപോലെ
 ഗംഗാവല്ലഭൻ ഗൌരിതന്നോടു ചേർന്നുപോലെ
 മംഗലഗുണഗണതേജസ്സു കലനൊരു
 നിങ്ങൾതങ്ങളിൽ ചേർന്നു വരുന്നതുപപന്നം

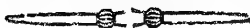
അക്ഷരവിദ്രൂഷണവർത്തനോളം മതിപോന്നി-
 ടിക്കിതിതന്നിലില്ലാ നിശ്ചയമൊരുത്തരും
 അസ്രശസ്യാഭിപ്രയോഗങ്ങൾക്കുമതുപോലെ
 ഇത്രിലോകത്തിലില്ലാ നളന തുല്യരാരും
 സംഗീതസാഹിത്യസാമുദ്രികാദികളിലും
 മങ്ങവൻതന്നെ ജയിച്ചിട്ടുവാനാരും പോരാ
 പമ്പരം സ്വരം താളം ചിത്തുപന്താട്ടങ്ങളിൽ
 വമ്പിന്നു നൈഷധനെന്നേവക്കും സിദ്ധമല്ലോ
 ഒന്നുകൊണ്ടുതന്നെ നളൻതന്നോടു തുല്യനാരായ്
 മന്നിടത്തന്നിലില്ലാ മനവരിപ്പോളാരും
 എടുദിക്കിലും നളൻതന്നുടെ പ്രഭാവങ്ങൾ
 പുഷ്പമായ് പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും
 അംഗജോപമനായതും തുംഗനാം നരാധിപൻ
 ഭംഗിയിൽ വരനായി വരുവാൻ കാമിച്ചേറ്റും
 നളനെന്നുള്ള നാമം ജപിച്ചു കണ്ണുമട-
 ച്ചളിവേണികൾ രാഗം പൂണ്ടേറ്റും സ്മരിക്കുന്നു
 പണ്ഡിതനെന്നുമതിസുന്ദരനെന്നും പിന്നെ
 നിണ്ണയം തന്നിങ്ങൊത്ത പുരുഷന്മാരില്ലെന്നും
 ശക്തിയുക്തികൾക്കെതിരായുള്ള തന്നോടെന്നും
 മെത്രയും ലോഷത്തോടേ നടിക്കും പുരുഷന്മാർ
 വീരസേനജൻതന്റെ നാമത്തെക്കേൾക്കുന്നേരം
 വീരസ്യമെല്ലാം പോയി നാണം പൂണ്ടോളിക്കുന്നു
 ഇങ്ങിനെയെന്നത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടനേരം
 തിങ്ങിന രാഗത്തോടെ ദമയന്തിയും ചൊന്നാൾ
 വീരസേനജൻതന്റെ വാത്തകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ

പാരമാഗ്രഹം വളർന്നിടുന്നു മനതാരിൽ
 മുന്നമേതന്നെ നളക്ഷോണിനായകൻതന്നെ -
 യെന്നുടെ മനതാരിൽ വരനാശ്വരിച്ചു ഞാൻ
 ചെന്താരമ്പൻ തുല്യനായ വല്ലഭനെന്റെ -
 യന്തരംഗത്തിൽ വസിച്ചിടുന്നു സദാനേരം
 മന്നവന്തനിശ്ശന്നോടുണ്ടെന്നരാഗമെങ്കിൽ
 വന്നുകൂടീടും മമ ജന്മസാഫല്യമെടോ!

എന്നുടെ പൃത്താന്തങ്ങളെല്ലാമേ വഴിപോലെ
 മന്നവൻതന്നോടു ചെന്നറിയിക്കേണം ഭവാൻ
 നിഷധേശപാൻതന്റെ ഭായ്യാകുന്നു ഞാനും
 തോഷമോടെന്നാൽ ഭവാൻ ഗമിച്ചിടുക വേഗം
 ഇത്തരം ദമയന്തിതന്നുടെ വാക്കു കേട്ടു
 സതപരം തെളിഞ്ഞെന്നും മന്ദഹാസവും തൂകി
 നളനാം നരവരൻതന്നുടെ രൂപമൊരു
 നളിനപത്രംതന്നിലെഴുതി വിരവോടെ
 നളിനമുഖി ദമയന്തിക്കു കൊടുത്തുടൻ
 തെളിവിൽ യാത്ര ചൊല്ലിപ്പറന്നുപോന്നു വേഗം
 മന്ദമെന്നിയേ നളൻതന്നുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു
 മന്ദഹാസവും പൂണ്ടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 വീരസേനജ! ഭവാൻ ധീരനായ്ഭവിച്ചാലും
 കായ്തസാഫല്യം വന്നു നിനക്കു മഹീപതേ!
 നിന്നെയല്ലാത്തേവരും മാലവെണ്ണുകയില്ലെ-
 നെന്നോടു പരമാത്മം പറഞ്ഞെന്നറിഞ്ഞാലും
 താമസിയാതെതന്നെയുണ്ടാകും സ്വയംവരം

താമരേക്കുന്നതന്നെ ലഭിക്കും നിനക്കെടോ!
 മറുളള ഭൂപാലരെയൊക്കെയുമ്പേക്ഷിച്ചു
 തെറ്റാൻ ഭവാൻതന്നെ വരികും കല്യാണാംഗി
 കിഞ്ചന ക്ഷമിച്ചു നീ നെഞ്ചകുന്തന്നിലൊര
 ചഞ്ചലം പൂടാതെ വാണീടുക മഹാമതേ!
 ഏകിലോ ഭൂപാലകമകുടമണേ! ഭവാൻ
 ശങ്ക കൈവിട്ടു പോവാനനുജ്ഞ നൽകീടേണം
 ഇങ്ങിനേയരയന്നാം ചൊന്നതു കേട്ടനേരം
 മംഗലാകാരൻ നാളൻ ചൊല്ലിനാൻ മോദത്തോടെ
 അന്നമേ സ്വയംവരാഡംബരാലോഷം കാണാ...
 നന്നു നീ കൂടിക്കുനിഞ്ഞവിടെ വന്നീടേണം
 അങ്ങിനെതന്നെയെന്നു പറഞ്ഞു മരാളനും
 തിങ്ങിന മോദത്തോടു യാത്രയും ചൊല്ലിപ്പോയാൻ
 ഇത്തരം പറഞ്ഞാതു വൈകിളിപ്പെരുത്താൻ
 സത്വരം പാലും നുകന്നിരുന്നാൻ തെളിവോടേ.

നാളൻക.മ കിളിപ്പാട്ടു ൨ മാപ്പു.

ബൃഹസ്പതിവാക്യം.

ചന്തം ചിന്തവെ മന്ദം മന്ദമാരുതമോദു
ചിത്തരാഗങ്ങൾ പാടീട്ടന്തരേ പരക്കുന്ന
വന്തേനും മൊഴിയാളെ സുന്ദരീ കിളിപ്പെണ്ണ
വൈതലെ ചാരുശിലേ വന്നിരിയരികത്തു
വൈദാഹമടക്കുവാൻ പാൽപഴം തരുന്നുണ്ടു
പയ്യവെ ഭുജിക്ക നിൻവയറു നിറയോളം
ഇന്ദ്രനോടാചാതുൻ ചൊന്നുപദേശങ്ങളിപ്പോ -
ളിത്തിരി ചുരുക്കി നീ പറഞ്ഞീടുകവേണം
എന്നതു കേട്ടനേരം വൈകിച്ചിപ്പെതൽ താനും
എല്ലാരും കേട്ടുകൊൾവിൻ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞീടാം
ആനനമാനപോലെയുള്ള വിപ്ലേശത്താനും
അർബുജമകളായ വാണിമാതാവു കൂടെ
അല്ലൽ തീർപ്പതിനു ഞാനാവോളം വന്ദിക്കുന്നേൻ
ആനന്ദത്തോടു കേട്ടുകൊൾവിനിന്നെല്ലാവരും -
അമരാപതിവീരൻ തന്നുടെ ഗുരുവരൻ
അമരേന്ദ്രനെക്കാണാനാസ്ഥയാ പുറപ്പെട്ടു
പുസ്തകം ദണ്ഡും തൻറെശസ്രവുമെടുത്തുടൻ
വെരികെസ്സുനോഷത്താൽ നടകൊണ്ടിതു മുനി
കണ്ടു മകമാർ നാൽപേരാചാതുൻ വരുന്നതു
കനകമണിക്കട്ടിലാവണീയെടുത്തിട്ടു
നാൽപേരുമൊരുമിച്ചു മന്ത്രിച്ചു നില്ക്കുന്നേരം

നാശങ്ങളുണ്ടായതു പറഞ്ഞിടണമിപ്പോൾ
 അറിവുകാകയാൽ ഭവിച്ചോരവസ്ഥകൾ
 അറിവുള്ളോരാചായ്ഞൻ കേൾക്കുമ്പോൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കും
 പറവാൻ നാണമാകുംവരഞ്ഞമതിയാവു
 ഭാഷണം ലോകത്തിങ്കൽപലർ കേട്ടീടും മുമ്പിൽ
 മേനകാ ഉവ്വശിയും രണ്ടേയും തിലോത്തമാ
 മാനസതാപത്തോടും മന്ത്രിച്ചുവിലുനോരും
 വന്നിതു മഹാമുനി കനകക്കെട്ടുപുഷ്പ
 പാണികളാലാചാരം ചെയ്തിരുന്നരചെയ്തു
 അർക്കനാലേല്ക്കും കാന്തിയേല്ക്കുവാൻ മുനിക്കായി
 എടുത്തു വിശരിയും കൊടുത്താളുവ്വശിയും
 എറിഞ്ഞ രവികാന്തിയടങ്ങി സമീരണാൽ
 എന്നപ്പോൾ മഹാമുനി യതളിച്ചെഴുതിടുന്നു
 ഇന്നിപ്പോൾ മകമരരെ നിങ്ങളെ മുഖമെല്ലാ-
 മേറാവും മകിണ്ടുമെഴുതുന്നു വിന്നീടുന്നു
 എന്നതുകേട്ടനേരം മേനക ഉണർത്തിച്ചു
 പുസ്തകധാരണൊ പുണ്യപുമാനെ ചൊററി
 ഭർത്താവിനുണ്ടായോരു സന്താപംകൊണ്ടു തന്നെ
 അമൃത്താനം പാരമുണ്ടുണ്ടാത്തിപ്പതിനുള്ളിൽ
 അംബുജപുത്രസുതനൊധിലൊ കേട്ടുകൊൾക
 അമ്പോടു മമ പതി കളിച്ചു വേഗം വന്നു
 ആദാവോടു ചില ഭംഗിയിലെഴുതുന്നു
 നേർവളർ തിരുമുടി തിരുകിക്കെട്ടി നന്നായ്
 നന്നയിൽ പട്ടശില ചാടുകൊണ്ടുകെട്ടി
 ചമ്പകമവർ മുല്ല കനക കുറുമുഴി

ചേലോടുമുടിതന്നിലണിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു
 അഞ്ചു നാൾ കൊണ്ടുനോരും ഭംഗിയിലെഴുതുന്നു
 അർക്കനോടെതിരൊത്ത തിലകപ്രഭകളും
 പവിഴമുത്തുമാലാർ രത്നമാലകളോടും
 പണമാലകളൊരൊമാലകളണിയുന്നു
 കാഞ്ചനത്തരിയിട്ട കടകമണിയുന്നു
 കൈവിറപ്പുഴകെറും മുത്തുമോതിരങ്ങളും
 ചന്ദ്രനും പൂഴവതിൽ കളഭം കസ്പുതരിയും
 കായാനുജമഹിതത്തിൽ പൂശുന്നു ഭംഗിയോടെ
 പട്ടുത്തതിൻമീതെ പൊന്നൊത്തൊണമിട്ടും
 ഭംഗികളോരോതരം പാർകിൽ കാലംപോരാ
 ഭാവിച്ചതരിയാതെ ഞങ്ങളും ചോദിച്ചുപോ-
 സ്സുണ്ടൊന്നും കാണാത്തപോലെനെടോ ചമഞ്ഞതു
 എന്നതു കേട്ടു നാഥൻ ഞങ്ങളോടൊന്നു ചൊന്നാൻ
 എന്നതിന്നു പറയുന്നു വന്ദനം മൊഴിമാരെ
 ചാഞ്ഞുള്ള നാടകളും ചമഞ്ഞുള്ളതുകളും
 ചന്തത്തിൽ കണ്ടു ഹസ്തശാസ്ത്രം എല്ലാവരും
 ഭോഷ്കൾ പാഞ്ഞെച്ചു വല്ലഭൻ വേഗംപോയി
 പിറന്നൊരാൾ വരുന്നപ്പോളുംഗഭംഗങ്ങളായി
 അഹല്യ തന്നെച്ചെന്നു മമിച്ചെന്നറിഞ്ഞിട്ട-
 ഞമ്പോടു മഹാമുനി ഗൗതമൻ ശാപമിട്ടു
 ആയതു കേട്ടു ഞങ്ങളുടനടയ്ക്കിപ്പിടുന്നു
 ആവതില്ലാതെ വന്നാലെന്തെന്നു പറയുന്നു
 ദേവകൾ മരപുഷ്പ പാർത്തു ദൃഷ്ടിപ്പിടുന്നു
 ദൈവമേ ആരുചെയ്തു പാപകാർമ്മ്യങ്ങൾകൊണ്ടു
 ദേവകൾ കേൾക്കുന്നേരം ഹാസിക്കും പലതരം

തന്നെത്താനറിയാതെ ചെയ്ക്കാരു നിമിത്തമായ്
 നാരിമാർ കേട്ടെന്നാകിൽ ഞങ്ങളെ ഭാഷിച്ചീടും
 നാണിക്കേടുകേട്ടിട്ടിരിപ്പാൻ കാലം വന്നു
 ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പവനിങ്ങനെ തുടങ്ങിയാൽ
 ഞങ്ങൾക്കു വഴിയെന്തെന്നുള്ളിച്ചെല്ലിടേണം
 നാണിച്ചു മണിയരതന്നിൽ പുക്കൊളിച്ചുടൻ
 നാണിക്കേടവന്നു വല്ലഭനിരിക്കുന്നു
 . തുമയിൽ കേട്ടനേരം പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടുമനി
 താപങ്ങളടക്കവിൻ മകുമാർക്കളെ നിങ്ങൾ
 വിധിയാൽ വിധിവഴി തടുപ്പൊരാമില്ലാ
 വിധിയാൽ വരുന്നേരം വേദിച്ചാൽ ഫലമില്ലാ
 വന്നതിനല്ല വേദം വരാതെ സൂക്ഷിക്കേണം
 ബാലപ്പെണ്ണൊടിമാരെ ഇനിയും കേട്ടുകൊൾവിൻ
 കുറമറവരാമില്ലല്ലോ കരേടത്തും
 കുറവും പലതരം പലക്കുണ്ടറിഞ്ഞാലും
 കാരോ കാലത്തോരോരോ അവസ്ഥാ വന്നുകൂടും
 കാത്തു ചിന്തിച്ചാലെത്തു ഫലമെന്നു ചെയ്ക്കാൻ
 ഞാൻ ചെന്നു കാണട്ടെന്നു മാമുനീമണിയറ
 സ്ത്രായമോടകംപുക്കു നില്ക്കുന്ന നേരത്തിങ്കൽ
 പൂമെത്തതന്മെന്നെഴുനിറു പൂജിച്ചു മനി-
 തന്നെ പൂജിച്ചവൊടങ്ങിയത്തി മഹേന്ദ്രനും
 എന്നപ്പോൾ മഹാമുനി അരുളിച്ചെല്ലീടുന്നു
 എന്നുണ്ണീ മമ അരികത്തു വന്നിരുന്നാലും
 എത്രം നീ വേദിക്കേണ്ട സന്തപ്തം സന്താപവും
 എങ്കിലോ സുഖം ദുഃഖം സമമെന്നറിഞ്ഞാലും

എന്നതുകൊണ്ടു മിപ്പോളിക്രിയാ വേണ്ടില്ലാത്തതു
 എന്നുണ്ണി നിന്റെ ശീലമൊട്ടുമാകാത്തതായി
 അറിവില്ലാത്തപോലെ തുടങ്ങുന്നതു കഷ്ടം
 അറിവിന്നടുത്തതേ ഗ്രഹിക്കുന്നറിഞ്ഞാലും
 മനഃശുദ്ധമിങ്ങു വശമായിരിക്കട്ടെ
 അറിവുള്ളോർ പറയും വചനം തടുക്കട്ടെ
 അഭിമാനത്തെക്കുളഞ്ഞതുമ്മത്തെ മോഹിക്കൂട്ടെ
 ഉത്തമന്മാരോടങ്ങു കയ്പാൻ തുടങ്ങട്ടെ
 ഉചിതം കാണുന്നേരം പഴുതേ പൊന്നീടട്ടെ
 ഉൾപ്പൂവിൽ കലുഷവും വെച്ചുകൊണ്ടിണങ്ങട്ടെ
 ഉദ്ധതരായുള്ളോരെ നിയതം സേവിക്കട്ടെ
 മദ്ധ്യമന്മാരെ നിത്യം പൂജിച്ചു പറയണം
 മാന്യമല്ലാത്തവസ്തു ചെയ്യട്ടെ കരേടത്തും
 തന്നുടെ ബലമറിയാതെ മത്സരിക്കട്ടെ
 തന്നാൽ സാധിച്ചിടാത്തതൊന്നുമേ പറയട്ടെ
 വാക്കികലോരവിധം മനസ്സിലോരവിധം
 വയ്ക്കട്ടെ തന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോടു വൈരം
 ഇരന്നു സ്വപ്നമിട്ടങ്ങോരവെ ഞെളിയട്ടെ
 ഏകനായതില്ലൊരേ പോകട്ടെ കരേടത്തും
 ചോദിച്ചാൽ തരുന്നേടത്തെപ്പോഴും ചോദിക്കട്ടെ
 ചൊറുതന്നവർക്കു ചതിപ്പാൻ തുടങ്ങട്ടെ
 ചോരന്മാരോടുകൂടി ചോരത ചെയ്തീടട്ടെ
 ചേതസിതന്നിലന്യനാരിയെ ചിന്തിക്കട്ടെ
 ആക്കാനും കൊടുപ്പതു അരുതെന്നു മൂടക്കട്ടെ
 ആരാന്റെ മുതൽക്കേറെ ആഗ്രഹമുണ്ടാകട്ടെ

വിശന്നു വരുന്നൊരോടരിശു പറയല്ലെ
 ബാലനാരോടു പ്രായംചെന്നവർകളിക്കൊല്ലാ
 അധമനാരെ സേവിച്ചീടല്ലെ ഒരിക്കലും
 അമ്പിനാൽ വരുന്നതു വമ്പിനാൽ വരുത്തല്ലെ
 അന്നന്നു മുടങ്ങിയാൽ പിന്നെയും തുടങ്ങല്ലെ
 ആചാരം നെറിവുകൾ കുറച്ചീടല്ലെ ഒന്നും
 മാതാവു വിലക്കുന്ന വഴിയെ പോയിടല്ലെ
 മകുമാരോടുകൂടെ സംസർഗ്ഗം ചെയ്തിടല്ലെ
 മൈക്കുണ്ണിമറവെറുംമങ്കയൊടടുക്കല്ലെ
 കശുലമ്പാക്കുകൊണ്ടങ്ങോപാരംകൊടുക്കല്ലെ
 കാഞ്ചനാരേണങ്ങളെപ്പൊഴുമണിയല്ലെ
 തന്നെ സ്നേഹിച്ചിടാതെ താൻപ്രിയപ്പെട്ടീടല്ലെ
 സ്ഥായിയില്ലാത്തേടത്തങ്ങെപ്പോഴും പോയിടല്ലെ
 ഒരുത്തരോടും കണക്കല്ലാതെ പിണങ്ങല്ലെ
 സ്നേഹിച്ചു തരുമ്പോൾ വേണ്ടന്നു ഹിനയല്ലെ
 കൈക്കൂലി മേടിച്ചുകൊണ്ടൊത്തപോൽ പറയല്ലെ
 കച്ചിടും മധുരങ്ങളില്ലകേടുണ്ടായ്ന്നാൽ
 പലതും ഹിരൂപിച്ചേ തുടങ്ങാവൊരു കാര്യം
 പണം മോഹിച്ചുകൊണ്ടു ചതിപ്പാൻ തുടങ്ങല്ലെ
 കാണുമ്പോൾ രസിക്കുന്ന വാക്കുകൾ പറയുന്നോൻ
 കഷ്ടകാലത്തിലവനെത്തുമെന്നോത്തിടല്ലെ
 അഹംഭാവമില്ലാത്ത ഭുവമഭ്യസിച്ചതുപോലെ
 ആഗ്രഹമേറിവന്നാലാപത്തു പോകില്ലാ
 മറഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ടു തോല്പിക്കല്ലൊരുത്തരെ
 മത്സരിക്കേണമെങ്കിൽ നേരെവന്നെടുക്കേണം

അരിവു പറയേണം അരിവുള്ളവരോടു
 അന്ധകാരത്തിന്നു പോയ്ബന്ധുവായ് നിന്നീടല്ലെ
 ഭരിതമുണ്ടാംവഴി കരുതാതകതാരിൽ
 ദിവിച്ചു പറയല്ലെ കേളാതെയൊരുത്തരെ
 സൂക്ഷ്മത്തെയറിയാതെ സാക്ഷിപോയ്നിന്നീടല്ലെ
 സൂര്യനങ്ങദിക്ഷമ്പോൾ നിദ്രയ്ക്കു തുടങ്ങല്ലെ
 തുണയ്ക്കല്ലാത്തവസ്തു കാണമ്പോൾ പറയേണം
 കാണാത്ത വസ്തുക്കളെ കണ്ടെന്നു പറയല്ലെ
 അരിശം പെരുതായാലായുസ്സിനാകയല്ലൊ
 ഒരിക്കൽ മരിക്കുമെന്നോക്കേണം മനതാരിൽ
 ഒന്നിന്നും പാവകർമ്മം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കേണം
 അഞ്ചുകൊണ്ടറിയേണം രണ്ടിന്റെ ഗുണദോഷം
 അരിവുള്ളവരോടു ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങേണം
 വിശന്നു വരുമ്പോൾവിരന്നു കൊടുക്കേണം
 ഏറുന്നു കൊൾകയറുവു കവന്നു മോഷ്ടിക്കല്ലെ
 അക്ഷരം ഭ്രഷ്ടനാകു ദുഷ്ടൻ കൈക്കും കേട്ടാൽ
 അതിമൃഗന്മാർക്കുമാകാ ജ്ഞാനാക്കൊടുമാകാ
 കരളക്കാരോടുചിരം കരച്ചീടേണം മുറുപ്പു
 കളിച്ചീടേണം ദിവസത്തിലങ്ങൊരുനേരം
 ഭജിച്ചീടേണം മുക്തിയുണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം
 ഭക്തിയുണ്ടായിടേണമന്ത്രിദുഃഖങ്ങൾ കണ്ടാൽ
 ഗുണത്തിനാടുത്തതേ ഏവക്കും ചെയ്തിടാവു
 വിശ്വസിച്ചവർക്കളെ ചതിപ്പാൻ തുടങ്ങല്ലെ
 വിരന്നു യോഗ്യത്തിന്നു കരുതൂ പറയല്ലെ
 വീരസ്വം ഭാവിക്കല്ലെ വിദ്വാന്മാർ തന്നെക്കണ്ടാൽ

ശീശ്രം വന്നടുത്തോരോടാഗ്രഹം പറയല്ലെ
 ചിന്തിച്ചിടേണമറിവുള്ളാരോട കാൽ
 ചിന്തയുണ്ടായിടല്ലെ ആരാന്റെ ഭാവുതന്നെ
 തന്നെപ്രിയപ്പെടാത്താൽ താൻപ്രിയപ്പെട്ടീടല്ലെ
 തന്നെപ്പോലൊത്തോരോടേ വാസ്യതാം കൂടീടാവു
 തന്നേക്കാൾ ജാതിരീതിനാനോടേ ചേർന്നിടല്ലെ
 തന്നോടേ ചോദിയാതെ താനോറെ പറയല്ലെ
 തന്നുടെ വിലജ്ഞാനം താൻപോയി കുറയ്ക്കല്ലെ
 പഞ്ചമഭൂതി അഞ്ചും കിഞ്ചനയുറക്കേണം
 പഞ്ചസാദികളഞ്ചും വെടിഞ്ഞു വഴിപോലെ
 ഏഴുണ്ടാമ്പാവിൽ ഭോഷം ഏഴും വെച്ചേറെ കേൾക്ക
 നിഗളം ചാസവും മോഹങ്ങളരിശവും
 നല്ലതല്ലാത്തതും കൊതി വൈശ്വര്യം മടി
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭോഷമൊന്നുമില്ലാത്തവക്കു
 ഇശ്വരപാധിപാസവുമുണ്ടാകുമറിഞ്ഞാലും
 ഇരന്നവന്നുചരോടരിശം പറയല്ലെ
 ഇരിപ്പിന്നടുത്തവണ്ണം പാഞ്ഞയക്കേണം
 നാൽപേരുമൊരുമിച്ചു നിറുക്കു കിടക്കുമ്പോൾ
 ഏകനായെന്നെ നിദ്രാവെടിഞ്ഞങ്ങിരിക്കല്ലെ
 ജളനാരോടേ കൂടി ജളതപം തുടങ്ങല്ലെ
 ജയം കണ്ടഹംഭാവം കരുതാതകുതാരിൽ
 അജയം കൂടേയുണ്ടെന്നാഞ്ഞിടേണമുള്ളിൽ
 അമ്പോടേ തരുന്നതു വേണ്ടെന്നു വിലക്കല്ലെ
 മദനതാപം ദൈവഭക്തിയാൽ നികീടേണം
 സത്യംതാൻകൊണ്ടു ധർമ്മം ചെയ്തിലേ റെലമുള്ള

സാക്ഷിയാത്മോജിഷ്ഠിനിനീടല്ല ഭരിഷ്ഠം
 ബ്രഹ്മവായവരവരണ്ടാകയും വേണം
 സത്യത്തിനസത്യങ്ങൾ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കേണം
 സന്താപം പൂണ്ടു വന്ന ജനത്തെ മുഷിക്കല്ലെ
 ബ്രഹ്മതാപതിയുടെ വാക്യങ്ങൾ കേട്ടനേരം
 ഇത്തിരിതാപം പൂണ്ടങ്ങിയന്നു ചോദ്യം ചെയ്താൻ
 നല്ലതു കേട്ടനേരം സന്താപം ശരണുള്ളിൽ
 നീക്കമെന്നിയേയിനും കേൾക്കണം മമചായ്വ്
 എന്നതു കേട്ടനേരം മാമുനിശ്രേഷ്ഠന്താനും
 എങ്കിലോ കേട്ടുകൊൾക എന്നടനാൾ ചെയ്തു
 എൻഗുരുക്കടാക്ഷത്താലിനിയും പറഞ്ഞീടാം
 എങ്കിലോ കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചിടുക ദൈവപദേ
 ഉത്തരത്തിങ്കൽ രസമുള്ളവരോട് വേണം
 ഉത്തരം പറവതിനെന്ന്തു ധരിച്ചാലും
 സിദ്ധാന്തം കൊല്ലം ന്യായം വൃത്താന്തം കൊല്ലം കോപം
 ചിത്തത്തിലുറപ്പൊരോടത്തരം പറയേണം
 ഭരതരോടുമുള്ളിൽ കരുതീടല്ലെ നിനും
 ഭട്ടക്കത്തോളം ധർമ്മം കൊടുക്ക സത്യത്താലേ
 ധൈര്യത്തെക്കൊല്ലം ദുഃഖം നാണത്തെക്കൊല്ലം കർമ്മം
 ധർമ്മത്തെക്കൊല്ലം ശ്രോധം മിത്രത്തെക്കൊല്ലം ദോഷം
 ശക്തിയെക്കൊല്ലം ഗോഴി മാന്യത്തെ കൊല്ലം ശാന്തം
 വിദ്യയെക്കൊല്ലം ദുഃഖം മൂലമില്ലാത്ത
 വൈദം തുടങ്ങീടല്ലെ ഉള്ളിൽ
 മൃഗന്മാർക്കു ബോധംവരുത്താൻ നിവൃത്തില്ലെ

തന്നെ കാരുണ്യംപോലെ മരൊല്ലാരോടും വേണം
 തന്നെത്താനറിഞ്ഞെ പറയാവൂ ഒരുത്തനെ
 പ്രിയമെങ്കിലും പുനരപ്രിയമെന്നാകിലും
 പറഞ്ഞിടേണം കണക്കല്ലാതെ കാണുന്നേരം
 പരസ്പരപരായവും പരന്മാരുല്പത്തിയും
 പരിചോടവേക്ഷയുണ്ടായിടല്ലൊരിക്കലും
 ഒരുത്തന്റെ കളവും ചതി കൊതി കലയും കോപങ്ങളും
 കൊണ്ടാട്ടം മനസിപ്പുണ്ടാകല്ലെ
 വിഴിച്ചാൽ തെറ്റം നല്ലമൊഴിക്കു ക്ഷമനല്ല
 പഠിക്കുന്നതിൽ നല്ലതക്ഷരമറിഞ്ഞാലും
 കൊതിക്കു പതനാലു കൊടുപ്പാൻ ദാനം നല്ല
 കൊടുപ്പാനീരയ്ക്കേണ്ട കുറയ്ക്കാതൊരുത്തരെ
 മാധുര്യത്തെ പറവാനുണ്ടു പലരെന്നാൽ
 മാനിയ്ക്കയില്ല തന്റെ ബന്ധുവെന്നറിഞ്ഞാലും
 ധനത്തെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മിത്രങ്ങളുണ്ടായ്ക്കും
 ധനം പൊയ് ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ മിത്രമില്ലാതെ വരും
 കലഹിച്ചൊരുവൻ വന്നെത്താൽ കോപിക്കല്ലെ
 കടുക്കെന്നജ്ഞാനത്താൽ കോപിച്ചു പറയല്ലെ
 കായ്കങ്ങൾ വാക്കിൽനിന്നു ഗുണമുണ്ടതു ചൊല്ലാം
 അക്ഷരം ചൊല്ലുന്നേരം വിഭക്തിയുണ്ടാകേണം
 മാധുര്യങ്ങൾവേണം രണ്ടാമതറിഞ്ഞാലും
 മാനസേ മൂന്നാമതു പതമുണ്ടായിടണം
 നാലാമതഴകേറും സ്വരമുണ്ടായിടേണം
 നന്മയേറീടും ധൈര്യമുണ്ടാകെന്നഞ്ചാമതും
 ആറാമതഴകേറും വിശദമുണ്ടാകേണം

ആരും വെച്ചേറെ അറിവുള്ളോർക്കുണ്ടിരിക്കാം
 കെട്ടിട്കിന്നും ദോഷമായതാരുണ്ടു ചൊല്ലാം
 കാമത്രോധവും ലോഭമോഹമൃതസരംസഭ്യ
 മദവും പനസന്ധ്യവും ഉഷ്ണരൂഷം മുദാ മാനസേ
 ഉപേക്ഷിക്കിൽ സൗഖ്യത്തെ ലഭിച്ചിടും
 എങ്കിലോ ഗുണമതു ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾക
 എളിമസുഖം നല്ല രണ്ടാമതായ ധർമ്മം
 ഉത്തമം മൂന്നാമതുമടക്കം
 ക്ഷമാവതാം തെക്കീടുന്നതുമാറാമതായ സ്നേഹം
 ഉത്സാഹമിവയേഴും വേണമെന്നറിഞ്ഞാലും
 ഉൾബോധമുള്ള ജനമറിയുമിവയെല്ലാം
 ആത്മാവെ ദഹിപ്പിക്കും പാപത്തെയുപേക്ഷിക്കും
 ഉചിതക്കേട് ചെയ്യും ജനത്തെയുപേക്ഷിക്കും
 അനന്തം വരുത്തുന്ന മിത്രത്തെയുപേക്ഷിക്കാം
 ലുബ്ധരോഽപേക്ഷയുണ്ടാകാതെയുപേക്ഷിക്ക
 ലഭിച്ചിടാതവസ്തു കാലത്തെയുപേക്ഷിക്ക
 പക്ഷിജാതികളിൽ ക്രൂരൻ ചണ്ഡാലനത്രേ
 മൃഗത്തിൽ ചണ്ഡാലമാം ഗർഭമറിഞ്ഞാലും
 മുഖ്യബ്രാഹ്മണന്മാരിൽ കോപി ചണ്ഡാലനത്രേ
 നിന്ദയേറുന്ന ജനം സർവ്വചണ്ഡാലനത്രേ
 നിന്ദയുണ്ടായിടല്ല പാപികളോടുംതന്നെ
 നീചന്മാർക്കുപകാരം ചെയ്യിടിലതിൻ ഫലം
 നാഗത്തെ വളർത്തിയാൽ വിഷം നൽകിടുംപോലെ
 കയ്ക്കുന്ന ഫലംഗുള സംയുതമായ്തന്നാലും
 കണ്ഠസ്തമധുവിക യില്ലെന്നതറിഞ്ഞാലും

പക്ഷിക്കാകാശംബലംമത്സ്യത്തിനാഴംബലം
 ഭൂപതിതന്നാൽബലം ദുർബ്ബലക്കുറിഞ്ഞാലും
 ബാലക്കുബാല്യം ബലം വാക്കിനു സത്യം ബലം
 ശക്തിക്കു ന്യായംബലം വൃദ്ധനു വേദംബലം
 ഗോക്കുറുക്കു കായം ബലം

വേണ്ടവരോടു മുചിതത്തിനു ക്ഷമാബലം
 സർവ്വം ന്യായം ബലമെന്നതുമറിഞ്ഞാലും
 സർവ്വവ്യമുപേക്ഷിച്ചു മിത്രത്തെ രക്ഷിക്കണം
 ക്രോധത്തെയുപേക്ഷിച്ചു മവരെ രക്ഷിക്കണം
 ക്രൂരത്തെയുപേക്ഷിച്ചു ന്യായത്തെയുറക്കേണം
 കോപിച്ചിട്ടൊരുത്തരോടെതുപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
 കാലദേശാവസ്ഥകൾ സൂക്ഷിച്ചിടേണമുള്ളിൽ
 ശക്തിയും ധനങ്ങളും മിത്രവുമുണ്ടായ്തന്നാൽ
 ശിക്ഷാധാമവിവേകമുണ്ടാകാതിരിക്കേണം
 എത്രയും വിനീതനായിടിലേ വളിച്ചിട്ട്
 എന്നുള്ളിൽക്കരുതേണമല്ലാത്തിലെന്നുണ്ടല്ലോ
 ശക്തിയെ കൊല്ലും പ്രാധി ധനത്തെക്കൊല്ലും കോപം
 ശാന്തരാം മിത്രന്മാരുമില്ലാതെ വരുമല്ലോ
 പീയൂഷം നൽകും ഗോക്കുറുതൃണത്തെക്കൊടുത്തെന്നാൽ
 പാപംകൊടുത്തെന്നാൽ വിഷം നൽകിടും സുപ്തങ്ങളും
 ഉത്തമന്മാർക്കു കുറഞ്ഞൊന്നു നൽകിയാൽ മതി-
 യുണ്ടാകുമവഗ്രണം തന്നാലെന്ന്റിഞ്ഞാലും
 അധമന്മാർക്കു വളരെക്കുറുത്തന്നാകിച്ചു-
 മവരാലൊരു ഗുണമില്ലയൊക്കെയും വൃഥാ
 വാക്കുമട്ടിയാൽ പിന്നെയൊഗ്രഹം പറഞ്ഞാലും

കൊടുത്തെന്നാകിൽ പിന്നെ പുകഴ്ത്തി പറയാനും
 എന്നിവരെല്ലാരോടുകൂടിയും പറയല്ലെ
 എങ്കിലോ ഭോഷന്മാർക്കുമെടുലക്ഷണമുണ്ടു
 ഇളിളം ദുശ്ശോഭ്യവും പൊളിവാ ശാഗ്വങ്ങളും
 ഈഷ്യകൾ പറകയും വെറുതെ ചിരിക്കയും
 കാണാതെ കേളാതെയായിരിപ്പാറാഗ്രഹങ്ങൾ
 ഇങ്ങിനെയെടു പ്രകാരമെന്നതികടൊ
 ഏഴ് കാതത്തോളം പോയഗതി ഇരന്നീടും
 ദാനം ചെയ്യുന്നേടത്തു ദുർബ്ബലവിതന്നീടും
 മദ്യമുള്ളേടത്തു മദ്യപന്മാരിതന്നീടും
 പുഷ്പരവത്രത്തിന്മേലെന്നുള്ളിതന്നീടും
 ഗിരികൾ മദ്ധ്യത്തിങ്കൽ സിംഹങ്ങളിതന്നീടും
 നല്ലതുവരുന്നോരമല്ലാറികളും കാണാം
 കഷ്ടകാലത്തിൽ ഗുണമുണ്ടാകില്ലാറികളും
 പരമാനന്ദമുന്തി ഭഗവാൻ പശുപതി
 പരിചോടീരുന്നങ്ങു നടന്ന കാലമൊക്ക
 മുന്ധിനാൽ ഗുണമെങ്കിൽ പിന്നേടും ദുഃഖമുണ്ടാം
 മുന്ധിനാൽ വിചാരിച്ചു കാണേണമിവരണ്ടും
 വണ്ണത്തെയുപേക്ഷിച്ചു സ്വപണ്ണത്തെ മോഹിക്കല്ലെ
 വാക്കുകലോരും പറഞ്ഞിടല്ലെയൊരുത്തരെ
 അരചന്മാരെ കണ്ടാൽ മസ്കം വണങ്ങീടും
 മദ്യാസവിദ്യ കണ്ടാൽ സമത്വം വണങ്ങീടും
 ജ്ഞാനത്തെക്കാണ്മേനോരജ്ഞാനം വണങ്ങീടും
 ന്യായമുള്ളവർ തമ്മിൽ പിണക്കം വണങ്ങീടും
 നല്ല സജ്ജനത്തോടു സംസാഗ്ഗം വണങ്ങീടും

ദൃഷ്ടനൊക്കാനെന്നേരും ദൃഷ്ടത വണങ്ങീടും
 ധർമ്മിയെക്കാനെന്നേരമതിമീ വണങ്ങീടും
 സത്യാസിയായാലുടൻ സമസ്തം വണങ്ങീടും
 നാവിന്റെ ഗുണംകൊണ്ടു സർവ്വവും ലഭിച്ചീടും
 നാരിമാർ ഗുണഗ്രഹം ഭൂഷണമറിഞ്ഞാലും
 അതിമികൾക്കു ഗുണമെളിയസുഖം തന്നെ
 അരശനാക്കു ഗുണജ്ഞാനധർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടും
 വൃദ്ധനാക്കു കനകധർമ്മങ്ങൾതന്നെ വിതക്കും
 നെല്ലെടുത്തു ഭൂഷണമറിഞ്ഞാലും
 സുരാപാനവും ചൂതുമരുതെത്രയും ക്രോധം
 സൂക്ഷിച്ചാലിവനാലും നാശത്തെ വരുത്തിടും
 സമ്മതമെളിമയും ജാതിയും ജ്ഞാതിയും
 ധർമ്മത്തെ ഇവനാലും രക്ഷിപ്പൊരറിഞ്ഞാലും
 ഇത്തരം ബഹുവിധം ബൃഹസ്പതിവാക്യങ്ങളെ
 വിസ്തരിച്ചുരചെയ്താൻ കാലമൊ പോരയല്ലോ
 ദേവവയനമോക്ഷം പ്രകാശിപ്പാനും പാരം
 ദേവാചാര്യനമരുൾ ചെയ്തീടിനാൻ ശുഭംശുഭം.

ബൃഹസ്പതിവാക്യം പരമം.

